

BlogBooker

Low resolution pictures

From Blog to Book.

zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com

Inhoudsopgave

1	2013	13
1.1	januari	13
	Wie ben ik? (2013-01-26 04:08)	13
	Het is tijd. (2013-01-26 04:14)	15
	Brinta. Let the games begin. (2013-01-26 05:39)	17
	regels & feedback (2013-01-28 06:17)	19
	Zou je het voor niks doen? (2013-01-29 04:53)	21
	Waarom? (2013-01-30 05:36)	23
	waartoe? (2013-01-30 06:45)	25
	Outsourcen? Doe het het lekker zelf! (2013-01-31 06:44)	27
1.2	februari	29
	kijk naar de natuur (2013-02-01 06:02)	29
	It's not what I say. It's what they say. (2013-02-01 06:15)	32
	Put on a show. (2013-02-05 07:06)	47
	De O van brainstOrm (2013-02-06 10:44)	49
	De Kapitale Foud. (2013-02-07 11:31)	50
	Waterbakker. (2013-02-08 04:59)	51
	Klein klein kaboutertje... (2013-02-09 09:22)	54
	Hoeveel is een idee waard? (2013-02-10 07:10)	57
	Zullen we iets nieuws gaan doen. (2013-02-11 07:19)	60
	Van \$5 naar \$600 in 3 uur. (2013-02-12 06:12)	61
	Finland can I have your votes? (2013-02-13 06:02)	63
	Geen vragen. (2013-02-14 06:11)	65
	Hoog Sammie kijk omhoog Sammie. (2013-02-15 06:18)	66
	Goed idee! (2013-02-16 06:57)	69
	Mag ik een stempeltje. (2013-02-17 07:01)	71
	Prettige vakantie. (2013-02-18 06:01)	73
	Je staat toch niet te slapen. (2013-02-19 06:19)	76
	Try before you die. (2013-02-20 06:07)	79
	(2013-02-21 07:06)	82

	Laf en lef scheelt maar een letter. (2013-02-24 10:19)	84
	oliebollen in april (2013-02-25 06:37)	87
	white now (2013-02-26 06:29)	90
	goede morgen (2013-02-27 05:17)	92
	Bankgeheimen (2013-02-28 05:36)	94
1.3	maart	96
	Superdure consultant. (2013-03-01 05:22)	96
	feed back (2013-03-02 05:37)	98
	ik heb een idee (2013-03-03 07:14)	101
	life is a pitch (2013-03-04 05:30)	104
	mini verhaal (2013-03-05 02:27)	106
	plak faktor (2013-03-06 06:17)	108
	fuck him (2013-03-07 05:01)	110
	het geheim van de smid (2013-03-08 01:17)	114
	Download gratis eBook (2013-03-08 04:01)	116
	(2013-03-09 09:50)	118
	foonvasten (2013-03-10 07:08)	121
	verspellen (2013-03-11 06:15)	123
	combineer (2013-03-12 04:45)	126
	branding (2013-03-13 06:12)	129
	ontsla jezelf (2013-03-14 05:21)	133
	appleless (2013-03-15 06:15)	136
	elke dag (2013-03-16 05:41)	140
	IX (2013-03-17 07:22)	141
	stop (2013-03-18 05:57)	144
	ga los (2013-03-19 05:43)	146
	er was eens (2013-03-20 09:27)	148
	sorry (2013-03-21 05:36)	149
	lijn 2 (2013-03-22 05:39)	151
	lekker lenig (2013-03-23 05:12)	152
	marshmallow (2013-03-24 11:46)	155
	wie ben ik (2013-03-25 06:04)	156
	get the . (2013-03-26 04:18)	159
	onder goed (2013-03-27 05:32)	162
	rot ter (2013-03-28 05:42)	163
	giftig (2013-03-29 05:18)	164
	ik ben (2013-03-30 06:18)	167
	MaKey MaKey (2013-03-31 06:31)	171

1.4 april	173
urbi et orbi (2013-04-01 04:22)	173
ik beken (2013-04-02 04:58)	174
hulde (2013-04-03 04:30)	177
leuk een beuk (2013-04-04 04:58)	179
nekschot (2013-04-05 03:50)	181
168, 26.000, 400 (2013-04-06 04:59)	182
flop (2013-04-07 07:34)	184
ik like (2013-04-08 05:05)	186
viral (2013-04-09 05:07)	189
fuck fuck fuck fuck (2013-04-10 04:21)	192
shit shit shit shit shit (2013-04-11 04:11)	194
the winner takes it all (2013-04-12 00:23)	199
probleem (2013-04-13 05:44)	200
niet (2013-04-14 05:53)	204
drama (2013-04-15 03:37)	205
geesteranus (2013-04-16 04:56)	207
pijnpoli (2013-04-17 05:05)	208
no nudge no glory (2013-04-18 05:13)	210
SM (2013-04-19 04:57)	212
Winnetoe Cohen (2013-04-20 04:20)	214
Beter papa (2013-04-21 03:03)	215
KILL (2013-04-22 05:01)	217
freak OUT (2013-04-23 02:04)	219
kweenie (2013-04-24 04:28)	224
sky is the limit? (2013-04-25 06:00)	230
Goed gedaan jochie. (2013-04-26 05:06)	238
i had a dream (2013-04-27 08:39)	241
go to hell (2013-04-28 10:45)	251
je bent een varken (2013-04-29 05:22)	253
try harder (2013-04-30 16:09)	255
1.5 mei	256
verkeer(t) (2013-05-01 05:53)	256
wie van de drie (2013-05-02 06:53)	257
Doe maar gek (2013-05-03 05:52)	258
waarom? waarom niet! (2013-05-04 05:34)	260
gemier (2013-05-05 05:51)	261
show me the money (2013-05-06 05:32)	261

doet ie het of doet ie het niet (2013-05-07 05:29)	262
avis tries a little bit too hard (2013-05-08 05:42)	264
Try harder Avis (2013-05-09 04:10)	266
inpute (2013-05-10 05:32)	268
shit tent (2013-05-11 05:28)	270
intensive care (2013-05-12 05:10)	273
de post komt uit de lucht vallen (2013-05-13 06:00)	275
drop off (2013-05-14 05:00)	277
I am pretty fucking far from ok (2013-05-15 05:30)	279
De laatste 60 centimeter (2013-05-16 04:45)	281
with compliments of cor noltee (2013-05-17 04:55)	288
Tssssssssshiiiiiiiiiiiiiiiiit (2013-05-18 05:23)	290
24/7 binnen 60 minuten (2013-05-19 11:11)	292
so you think you can't dance (2013-05-20 09:09)	295
sssssssssst (2013-05-21 05:24)	296
leef in leef uit (2013-05-22 05:43)	298
Vreemde vogels bij AVIS (2013-05-22 08:17)	300
please try later (2013-05-23 05:53)	302
wazzup harry (2013-05-24 05:13)	305
dit blog is 99% reclamevrij (2013-05-25 05:00)	308
een beetje god spelen (2013-05-26 06:20)	309
think deep (2013-05-27 04:56)	312
aan het eind van de tunnel (2013-05-28 05:09)	313
een blik is genoeg (2013-05-29 05:04)	316
ga mee (2013-05-30 05:08)	319
ok! (2013-05-31 05:05)	321
1.6 juni	324
gone in 3600 seconds (2013-06-01 05:10)	324
i love lance (2013-06-02 03:09)	326
de muur (2013-06-03 04:50)	328
De Design Thinking Award 2013 (2013-06-04 06:58)	329
heen en weer (2013-06-05 05:01)	330
fast feedback (2013-06-06 05:19)	332
Why So Serious (2013-06-07 04:41)	333
blind vertrouwen (2013-06-08 05:13)	337
click en win (2013-06-09 05:45)	338
ik ben een ezel. (2013-06-10 05:01)	340
corsakov (2013-06-11 04:12)	342

shame less steal more (2013-06-12 03:21)	346
wie niet weg is is gezien ik tel tot... (2013-06-13 04:38)	348
bang (2013-06-14 05:28)	351
een dag niet gelachen is een dag niet geleefd (2013-06-15 05:22)	353
can you feel it (2013-06-16 10:19)	355
of of en en (2013-06-17 04:16)	357
voetje van de vloer (2013-06-18 05:15)	359
gaaaaaaaap (2013-06-19 05:03)	361
safety first (2013-06-20 05:17)	363
handige harry (2013-06-21 05:19)	365
i leave it in your capable hands (2013-06-22 04:43)	366
curiosity kills (2013-06-23 05:46)	369
superheavy (2013-06-24 05:12)	371
share if you dare (2013-06-25 05:11)	372
love game (2013-06-26 04:58)	374
Pietje Precies (2013-06-27 05:02)	375
meten is weten (2013-06-28 04:41)	376
snoeien is groeien (2013-06-29 05:40)	378
sorry (2013-06-30 04:55)	380
1.7 juli	382
Goaaaaaaaaaaaaaaaaaal (2013-07-01 04:52)	382
als ik later groot ben (2013-07-02 04:31)	384
100% corting (2013-07-03 04:43)	386
ikke ikke ikke (2013-07-04 05:11)	388
sluit af met een #je (2013-07-05 03:26)	390
The incredible, amazing, awesome Gerrit Dijkstra (2013-07-06 05:29)	393
Parkbecue (2013-07-07 05:27)	396
the legend of the Phoenix (2013-07-08 05:18)	397
don't leave home without it (2013-07-09 04:59)	399
doodzonde (2013-07-10 05:29)	402
nobody likes change (2013-07-11 05:05)	403
afpraak is afspraak (2013-07-12 04:45)	409
ME time (2013-07-13 05:46)	411
the tool & the tiger (2013-07-14 05:19)	412
slechte post (2013-07-15 04:24)	414
hoe voel je je? (2013-07-16 03:43)	416
ik ben een zadelmachochist (2013-07-17 04:28)	418
Eerste Hulp Bij Opvoeden (2013-07-18 04:46)	419

jacques plafond (2013-07-19 06:06)	422
gezonde portemonnee (2013-07-20 10:10)	423
too much time kills everything (2013-07-21 06:52)	426
gast aan tafel (2013-07-22 04:59)	428
U heeft post (2013-07-23 06:27)	430
Komputer Praat Nee virus (2013-07-24 05:15)	431
4 meter beter (2013-07-25 05:06)	433
26.01.2014 (2013-07-26 04:41)	434
telematic dreaming (2013-07-27 05:28)	436
be am me up (2013-07-28 06:10)	438
rechts links rechts links (2013-07-29 03:53)	443
wifi niki (2013-07-30 05:00)	444
wat hoor ik daar knagen? (2013-07-31 04:35)	447
1.8 augustus	448
piep piep (2013-08-01 05:32)	448
vive la republique (2013-08-02 04:15)	450
NU EVEN NIET (2013-08-03 08:03)	452
SUCCESSs (2013-08-04 06:41)	454
GVD (2013-08-05 04:14)	457
nieuwsgierigheid (2013-08-06 04:52)	458
tweet tweet (2013-08-07 04:45)	460
food for thought (2013-08-08 05:08)	461
ik geloof (2013-08-09 05:34)	466
hoe dichterbij dordt (2013-08-10 05:50)	468
tetris kills (2013-08-11 06:16)	470
zeg roodkapje waar ga je hene (2013-08-12 04:54)	473
wat ruik ik daar (2013-08-13 05:54)	475
goed idee?! (2013-08-14 05:22)	478
waarom waarom waarom waarom waarom (2013-08-15 05:12)	480
kleuter compliment (2013-08-16 05:27)	482
Kick Kill Kabouter Kit (2013-08-17 07:01)	483
paul de gier (2013-08-18 05:44)	489
opeens (2013-08-19 04:36)	491
leef je in (2013-08-20 05:32)	493
Beste jij, (2013-08-21 05:18)	500
jammei (2013-08-22 05:53)	501
Biertje? (2013-08-23 04:59)	503
b.c.a.m. (2013-08-24 07:13)	505

s.a.t (2013-08-25 06:27)	508
dit ruimt lekker op (2013-08-26 04:59)	509
waaghals (2013-08-27 05:08)	511
YODA YOU DO (2013-08-28 05:13)	513
zo weinig? (2013-08-29 05:26)	515
Uit de kast (2013-08-30 05:09)	518
white lines (2013-08-31 05:02)	519
Het hobby uitzendburo (2013-08-31 13:44)	522
1.9 september	524
I lost my phone (2013-09-01 05:54)	524
ik maak je kapot (2013-09-02 05:23)	525
aap meer na (2013-09-03 05:17)	529
niette so moooiijj (2013-09-04 04:53)	530
OMG (2013-09-05 04:59)	532
wat ruik ik daar? (2013-09-06 05:08)	533
niet goed geld terug (2013-09-07 05:40)	536
This is the end. (2013-09-08 08:16)	540
zig zag (2013-09-09 06:08)	542
Inclusief exclusiviteit (2013-09-10 05:58)	545
uurtje fucktuurtje (2013-09-11 06:10)	546
why be happy, if you could be interesting? (2013-09-12 06:05)	548
vrijdag 13 (2013-09-14 09:02)	553
goed en anders (2013-09-15 09:08)	554
5.00 AM (2013-09-16 05:16)	557
doorgeefluik (2013-09-17 05:19)	559
schikken of schrikken (2013-09-18 06:01)	561
COR op TED (2013-09-19 05:43)	563
wat nieuws. wat beters (2013-09-20 05:51)	565
perfect plastic (2013-09-21 06:21)	567
zag twee heren... (2013-09-22 07:02)	569
GRATIS EBOOK DESIGN THINKING (2013-09-22 10:07)	571
monday morning tape (2013-09-23 05:25)	573
wat je zegt ben je zelf (2013-09-24 05:57)	575
nootgeval (2013-09-25 05:49)	578
outsource insource (2013-09-26 05:14)	581
Goedemorgen, met Jan Drok (2013-09-26 05:56)	584
Komen ze nu mee. (2013-09-27 06:25)	585
gratis en voor nietsch (2013-09-28 08:50)	594

vrij machteloos (2013-09-29 08:38)	596
braincandy (2013-09-30 06:41)	597
1.10 oktober	599
neem de tijd (2013-10-01 06:01)	599
goed fout (2013-10-02 05:47)	600
afdalning naar de top (2013-10-03 06:16)	601
NO HANDS (2013-10-04 06:17)	604
GIVE A FUCK (2013-10-05 07:25)	606
ding dong (2013-10-06 08:01)	614
hoofd chaos (2013-10-07 06:00)	617
I LOVE (2013-10-08 06:20)	620
YOU ARE WHAT YOU SHARE (2013-10-09 05:04)	624
WHO YOU GONNA CALL (2013-10-10 06:05)	626
Meneer Simons en Batman (2013-10-11 06:00)	629
KA DO (2013-10-12 06:39)	631
SHOWIT (2013-10-13 08:10)	635
100% good (2013-10-14 05:58)	639
GOOD KOOP (2013-10-15 06:20)	642
ontsla mezelf (2013-10-16 04:51)	646
tent amen (2013-10-17 06:05)	648
tweet niet (2013-10-18 06:09)	650
handwerpen (2013-10-19 10:21)	652
verzandbak (2013-10-20 08:03)	654
la place to be (2013-10-21 05:28)	658
Mag het ietsje meer zijn? (2013-10-22 06:05)	660
Holy Shit. (2013-10-23 04:40)	664
surprise (2013-10-24 06:27)	667
doorgeefboek (2013-10-25 06:02)	669
26-01-2014 Het einde van een nieuw begin. (2013-10-25 06:23)	673
WIJS GEHEIM (2013-10-26 06:32)	677
dare to do (2013-10-27 07:08)	681
goed plankje (2013-10-28 06:04)	684
REALFUN FUNERAL (2013-10-29 06:20)	689
APPELBREI (2013-10-30 06:48)	692
say kaas (2013-10-31 06:44)	695
1.11 november	698
UZZIARA (2013-11-01 07:28)	698
raborobin (2013-11-02 05:42)	702

KLAPLONG (2013-11-03 08:27)	703
smell like a man. man (2013-11-04 06:53)	705
the stick (2013-11-05 05:55)	707
"I've read the news today – Oh boy"(2013-11-06 07:12)	708
verraderlijkveranderlijk (2013-11-07 07:02)	711
waardevol? (2013-11-08 06:45)	713
sssssssssssssssst (2013-11-09 09:34)	715
hardly no law (2013-11-10 08:14)	718
HITME (2013-11-11 06:45)	724
Thumbs up (2013-11-12 06:13)	725
NIEUW! (2013-11-13 06:12)	728
nieuwsgretig (2013-11-14 07:25)	729
GEFLEST (2013-11-15 06:58)	733
VEILIGGEVOEL (2013-11-16 06:07)	735

1. 2013

1.1 januari

Wie ben ik? (2013-01-26 04:08)

Foto door Robin van der Ploeg tijdens ELIA 2013. <http://robinvanderploeg.nl/>

Wie ben ik?

De eerste keer dat ik ging vliegen in mijn leven moest ik er uit springen. De volgende 7 keer ook. Ik was nog nooit geland maar had wel mijn brevet....voor parachutespringen.

De laatste keer dat ik ging landen was ik bang. Doodsbang. Ik was namelijk onderweg naar de VS en zou landen op JFK. En waar was ik bang voor? Los van het feit dat ik zo door kan voor een geflipte Al-Qaeda terrorist kreeg ik pas echt kippenvel van het kleine formuliertje dat ik in mijn handen gedrukt kreeg door de liefvallige KLM dame. Afgezien van de normale vragen als adres en of ik wapens bij me had was er die ene vraag waarvan de schrik me

om het hart sloeg. De douane wilde mijn beroep weten. Obama wilde weten wat ik deed voor de kost. Jezus! Holy shit. Ik ben er geweest. Voor alles wat ik de laatste 15 jaar heb gedaan zijn geen titels en met de afgelopen 2 jaar gebruikte "experience designer" zie ik de plastic handschoen al voor me. Bend over boy. Of erger nog, een gratis binnenlandse vlucht naar Guatanomo Bay.

Ben ik een strateeg, een creatief, productontwikkelaar, een kunstenaar, docent? Ja! De ene dag de een en de andere dag de ander en soms allemaal tegelijk.

Maar ja vul dat maar eens in op de 8 stipjes. Een sterretje als verwijzing naar mijn cv leek me ook geen goed idee. Het zweet brak me uit nu de KLM dame al voor de derde langskwam.

Op de grens balancerend tussen een identiteitscrisis en de tralies koos ik heel veilig voor "creative entrepreneur".

Nu weet ik echter beter dankzij David Kelley.

Voor de rest van mijn leven kan ik nu zonder problemen en met gepaste trots invullen:

DESIGN THINKER

Investeren in geluk – Invest in happiness » De Liefde barst los – Zalig zijn zij die uit durven te reiken (2013-11-21 12:41:05)
[...] al dat exhibitionistische delen van je ellende, zo sprak mijn kabouter tegen (Dank Cor), voor wie Cor een onbekende is: Cor een onbekende is: mijn innerlijke criticus of saboteur voor [...]

This doesn't give me any real trouble | Waxine (2015-03-10 15:09:22)
[...] morning while going through my wake-up routine, I suddenly thought about the example Cor Noltee used when he explained that it's vital to observe instead of asking how people use a [...]

Het is tijd. (2013-01-26 04:14)

Zoals wel vaker de laatste tijd ben ik vroeg wakker. Gek genoeg is 4.54 vaak het eerste wat ik zie op een nieuwe dag.

Zou het komen omdat ik gisteren vroeg naar bed ging. Of dat ik gewoon weer zin heb in vandaag. Beide denk ik. En nog een heleboel andere redenen. Die ik allemaal zou kunnen gaan bedenken, reviewen en selecteren maar

dan had je dit nooit zitten lezen. Dit blog en alles wat er uit voortvloeit gaat over DOEN. En dat vind ik niet altijd makkelijk want net als vanochtend werd ik wakker met in mijn hoofd een briljant idee om een blog te beginnen als aanloop naar de lesmodule die ik aan het ontwikkelen ben voor de HKU in april 2013. Ik dacht ik ga iedereen eerst bedanken die me hebben geholpen te brengen waar ik nu ben. "Fotomoment. Ping!" Als je fotomoment in de tekst zit staan dan weet je dat er een foto aankomt. Ping betekent dat ie via de mail bij me binnenkomt. Wat een heerlijke tijd leven we toch. Komt ie:

✕

Mijn uitzicht vanaf de keukentafel

Enfin. Even terug naar 4.54. Ik lag dus na te denken om iedereen te bedanken die me hier heeft gebracht. Ik werd erg enthousiast van het idee. Met name van het idee om het bedankwoord zo lang te maken dat ik waarschijnlijk nooit aan het echte onderwerp toe zou komen. Maar met een glimlach op mijn gezicht en mijn eigen gegniffel maakte ik mijn kleine saboteurtje wakker. Mijn Kutkabouter. Hij begon gelijk tegen me te zeiken van "ja maar als je die bedankt, moet je die ook niet vergeten". Ja hij heeft gelijk, dacht ik. Of niet? Ik ben echter blij je te kunnen melden dat mijn KK (kutkabouter dus) nog bezig is zijn stukjes hersenpan van de muur af te plukken omdat ik met mijn Colt 45 zijn kop eraf geschoten heb. En ik weet dat ie straks weer op mijn schouder zit en zo iets zegt van: "He Cor, ben je wel goed wijs, het is 5.30 ga naar bed man. Niemand zit hier op te wachten"

Gelukkig heb ik mijn Colt 45 naast me liggen. Het zal waarschijnlijk ook bloederig worden in de keuken. Maar I DONT give a FUCK. Ik blijf gewoon doorschrijven. Of je het nu leuk vindt of niet. En blijkbaar ben je er nog steeds.

De truuk met dit alles is dat ik vaak zoveel dingen in mijn hoofd heb maar dat er voor mijn gevoel zo weinig uit mijn handen komt. Ken je dat?

Keuzes keuzes keuzes. Ik maak het mezelf soms niet makkelijk door maar te blijven denken wat het beste is om te doen. Dit blog gaat met name daar over. Soms moet je gewoon beginnen. Gewoon doen. Gewoon proberen en zien waar het schip strandt. Het feit dat ik nu achter mijn Appletje zit te typen geeft me al enorm veel energie en voldoening. Wat me trouwens enorm geholpen heeft in dit, is een oefening die ik (bijna) elke ochtend doe. Hij komt uit "The Artist Way" van Julia Cameron en heet "het ochtendschrift".

Het werkt heel simpel. Je koopt een boekje A5 of A4 en het eerste wat je doet als je sochtends wakker wordt, is er in schrijven. Ik doe het meestal aan de keukentafel (zie boven :-). Ik open mijn boekje op een nieuwe pagina, zet de datum erin en begin te schrijven. Met een mijn BIC vierkleurenpen. "Fotomoment. Ping!"

✕

BIC vierkleurenpen

Een andere mag ook :-). Wat je doet is dat je gewoon opschrijft wat je denkt. En doorschrijft. Je gaat niet naar het plafond zitten staren of denken "Wat zal ik nu eens opschrijven." Nee, als je niet weet wat je moet schrijven dan schrijf je "ik weet niet wat ik moet schrijven". Het is een soort mindfulness oefening. En voor mij werkt het uitstekend. Het lekkerste is dat als je daarna gaat douchen je niet staat te denken wat je allemaal nog moet doen die dag. Of wat je allemaal vergeten bent die dag ervoor. Belangrijk is dat je je boekje aan niemand laat zien en dat je het zelf ook niet gaat teruglezen. Dan werkt het niet. Want dan ben je het toch weer voor iemand anders aan het schrijven. Om mezelf te beschermen scheur ik elke pagina eruit als ik klaar ben en verscheur hem in zo klein mogelijke stukjes en gooi het weg. En dat voelt elke keer weer als een kleine overwinning. Niet voor mijn KK. Die zit te schreeuwen "Niet doen, zonde....das leuk om nog een keer terug te lezen." Ik pak mijn Colt en pull the trigger. Klik.

Mijn KK zit op dit moment aardig tegen me aan te zeiken. "Cor stop er nu toch mee. Niemand zit hier op te wachten. En dat bedankwoord al helemaal niet."

Klik.

Ik geloof dat ik de wereld een beetje beter kan maken door om me heen kijken en dingen aan te pakken. Te doen.

Te doen.

"To predict the future you don't look ahead, you look around." Las ik ooit ergens.

"Fix it as you go." noemt Paul Arden het. En dat is zo waar. Als je om je heen kijkt en denkt "He dat zou ik zo of zo doen", doe het dan ook.

Probeer het. Probeer het. Probeer het. Probeer het. Probeer het. Probeer het.....KK vind het nu wel genoeg. "Jou made your point. Moet je niet aan het bedankwoord beginnen?"

Nog even niet. Ik wil het nog even hebben over proberen en durven op je bek te gaan. En geloof me dat is gewoon hartstikke eng. Maar het is het proberen waard. En als je het doet met de goede bedoelingen mag niets je tegenhouden. Dacht je dat ik het niet eng vind om straks op "publish" te drukken en dit verhaal de wereld in te gooien. Wetende dat als je iets publiceert op het internet je het er nooit meer af krijgt. Het is als pis uit een zwembad proberen te halen....dat gaat je niet lukken.

Tijd voor een bord Brinta.

Brinta. Let the games begin. (2013-01-26 05:39)

De beste voorbereiding op de dag. Een bord Brinta met honing.

Per portie (40 gram Brinta en 250 ml melk) zit 38 gram koolhydraten en 13 gram eiwitten. Als dat geen perfecte start is voor mijn ochtendtraining. Een goede voorbereiding is belangrijk. Das logisch. Mijn begin van de dag bestaat uit een bord Brinta. Liefst ruim een uur voor dat ik ga trainen. Het eitje rechts op de foto is voor erna. Voor het herstel. Zeggen ze. Lance weet dat alles van, herstellen. Ik houd het op een eitje. Je denkt misschien Brinta, eitje wat heeft dat nou met Designthinking te maken. Nou dat zal ik je eens haarfijn uitleggen. Designthinking gaat over het ontwerpen van dingen, diensten en ruimtes. En dat doe je meestal voor mensen. Mensen zijn het uitgangspunt. Toen ik een 5 jaar geleden door Anton de Vries werd uitgenodigd om samen met 20 m/v en Hennie Kuiper Alpe d'Huez te beklimmen dacht ik, "dan moet ik wel een beetje beter worden". Alpe d'Huez is een 21 bochten tellende berg van 14 kilometer. Omhoog dus. Ik noem de rit naar boven even "de dienst". Als ik op dat moment Alpe d'Huez had beklommen met mijn 20 jaar oude, 11 kilo wegende Giant was ik waarschijnlijk onderweg vloekend en/of bloedhoestend afgestapt. Ik ben dan ook maar gaan trainen. Maar eigenlijk ben ik gaan ontwerpen. Designthinken.

En dat begon met, heel simpel gewoon meer fietsen. Ik dacht als ik maar gewoon veel fiets dan komt alles goed. Ik fietste wat af. Meestal in mijn eentje en op zondag met een paar vrienden die hem ook gingen beklimmen. Opvallend was dat de gesprekken vanaf het moment nog maar over een ding gingen:

Alpe d'Huez.

We hadden een gemeenschappelijk doel. En dat verboedert. Mannen onder elkaar je kent het wel...toch? Er werd heel wat afgeluld op de fiets. Iets wat onze gemiddelde snelheid (wat ik toen nog belangrijk vond) niet ten goede kwam. Het was wel erg leerzaam. Al fietsende leerde ik veel van al die ervaren fietsers. Ik voelde me af en toe net een onderzoeker. Ik was bezig met het verzamelen van kennis. Met als doel de dienst "het beklimmen van Alpe d'Huez" te verbeteren. Wat ook enorm hielp was dat ik een concreet doel had en zelfs een concrete datum. Iets waar ik naar toe kon werken en een planning op kon maken. Ik had een uitdaging. Maar dat was niet genoeg. Ik was geïnspireerd door het doel en het verhaal om met Hennie Kuiper Alpe d'Huez te beklimmen. Maar er was meer nodig om de beklimming te verbeteren. Aanleiding voor waarschijnlijk de grootste stap naar een betere beklimming was de opmerking van Hennie Kuiper. Op een van de voorbereidende trainingsritjes kwam Hennie naast me fietsen en keek hoe ik met mijn hand de voorrem weer van mijn velg af duwde. Deze liep namelijk aan als ik had geremd. Hennie keek naar mijn oude Giant en toen naar mij en zei: "Cor. Misschien is het een idee om een fiets te lenen of een andere te kopen als je straks boven wilt komen". Ik keek hem aan, beet op mijn lip en

dacht "Hoe vertel ik het mijn vrouw."

2 weken later kocht ik een tweede handsje op advies van mijn goede vriend Frans. Hij vertelde me dat als ik € 1.500 had te besteden ook eens tweedehands moest kijken. Er zijn namelijk zoveel freaks die elk jaar een nieuwe kopen omdat die altijd het nieuwste van het nieuwste willen hebben. Zo gezegd zo gedaan. Het werd een zwarte 7,6 kilo wegende carbon Merida (helemaal Dura Ace afgemonteerd en Mavic Ksyrium wielen) Ik kocht hem van een jonge belofte uit Naaldwijk die hem 14 maanden daarvoor had gekocht voor € 4.500! Ik kon niet geloven dat een fiets zo licht kon zijn. Dat scheelde immers zo'n 5 kilo met mijn oude Giant. Vol trots reed ik naar Frans om hem te laten zien. Aan het materiaal lag het niet meer. Nu ik nog.

Ik was geïnspireerd, had een doel en was gaan praten met mensen die er verstand van hadden. Nu moest nu gaan werken aan mijn vaardigheden. En het ontbrak me nog aan de regels. Want ik had er maar twee.

1. Zo vaak mogelijk fietsen.
2. Zo hard mogelijk.

---

regels & feedback (2013-01-28 06:17)

Als je beter wilt worden of iets wilt verbeteren, heb je regels en feedback nodig. Ik was gemotiveerd om Alpe d'Huez te beklimmen en had met de exacte datum zelfs een heel concreet doel. Die dag die berg op. Toch had ik het niet zo goed gedaan als ik me niet aan een aantal regels had gehouden. Want mijn regels nu waren simpel. Vaak fietsen. Hard fietsen. Dat had verschillende nadelen. Steeds minder vrienden wilden met me fietsen en echt beter werd ik ook niet. Totdat ik het boek "Het 7 weeks programma van Lance Armstrong" in handen kreeg. Hierin stond een uitgewerkt schema voor 7 weken met precies wat je wanneer moest doen. Ik moest alleen wel een hartslagmeter aanschaffen. Ik kocht er een voor 25 euro en ging aan de slag. Allereerst moest ik mijn maximale hartslag gaan bepalen. De vuistregel is 220 min je leeftijd maar beter is om je lekker even warm te fietsen en dan keihard, voluit de van Brienoordbrug op te fietsen. Au. No pain no gain. Je hoeft het maar een keer te doen. Maar je hebt het gewoon nodig om dat schema te maken en de regels te kennen. En toen het schema. Tot mijn grote verbazing hoefde ik niet meer elke dag veel en hard. Ik fietste meer rustig dan hard. Actief herstellen noemen ze dat. Ik keek ook niet meer op mijn snelheid. Ik hield me keurig aan mijn tijden en hartslagzones. Op deze manier had ik een uitstekend systeem ontworpen gemaakt op dat concrete doel en met een geweldig instant feedback systeem. Als je harder trapt gaat je hartslag omhoog. Althans bij normale mensen.

Ander bijkomend voordeel was dat ik ook steeds meer controle over mijn Kabouter kreeg. Als om 6.00 sochtends de wekker ging omdat ik een herstel ritje van 45 minuten moest doen van mijn schema, zei mijn Kabouter: "Cor, doe nou ff normaal. Het is nog donker. Blijf lekker liggen." Maar op mijn andere schouder zat Lance Armstrong met het schema in zijn hand, een foto van Alpe d'Huez en een eindtijd van 1 uur 10 erbij geschreven.

Mijn Kabouter keek Lance aan, draaide zich om en rolde zich in het warme dekbed.

Ja allemaal leuk en aardig maar wat heeft dit met Design Thinking (DT) te maken. Allereerst gaat het bij DT om mensen. Niet alleen waar je de opdracht voor doet maar ook het team waar je mee werkt. Maak dit team zo divers mogelijk. Diversiteit creëert nieuwe inzichten en verrassende verbindingen. Zorg er wel voor dat de mensen uit je team kennis op een deelgebied van de vraag hebben. Zomaar een clown van de straat plukken heeft geen meerwaarde. In het meest ideale geval doen ze vrijwillig mee. Een cocreatie proces met mensen die moeten in plaats van willen is een gemiste kans.

Houdt feedback op elkaar positief. Plussen. Bij Pixar komen de ontwerpers elke ochtend bij elkaar en bekijken en bekritisieren elkaar swerk van de dag ervoor. Met een voorwaarde. Dat ze met verbeterpunten komen. Plussen dus. Wat ik vaak vraag als ik iets bedacht heb is: "Wat is er niet goed aan?" Veel beter dan: "Wat vind je er van?" Bij de eerste vraag worden ze uitgedaagd om het beter te maken. Bij de tweede niet en zeggen ze vaak: "Ja leuk." Einde verhaal door met de koffie.

Zou je het werk wat je nu doet ook voor niks doen? Dat is een hele interessante vraag. Uit onderzoek blijkt dat mensen die werk doen waar ze enigszins hun hersenen bij nodig hebben niet harder gaan werken als je ze meer geld geeft. Het tegenovergestelde is echter waar. Ze worden lui. Verklaart dat misschien de toestand in de financiële sector? De oorzaak voor de crisis? Ik heb er geen verstand van maar een interessante gedachte is het wel. Het zou in ieder geval een hoop verklaren. Dus als geld niet motiveert wat dat wel? Volgens Daniel Pink in zijn boek *Drive* en de daarop gebaseerde RSA animatie zijn er drie dingen die mensen motiveren. En dus voorwaarden voor het design proces. (er van uitgaande dat je je hersenen nodig hebt bij design thinking.)

1. Doel.

Je hebt een duidelijk en inspirerend doel nodig. Alles begint met waarom zegt Simon Sinek. Een sterk geloof in iets inspireert, bindt en boeit mensen en is de vonk en het kompas dat we als mensen nodig hebben om uit onze stoel, bank of bed te komen. De reden waarom ik bijvoorbeeld zonder nadenken altijd Apple producten koop is daar een uitstekend voorbeeld van. Als de tijd rijp is voor een nieuwe computer ziet mijn koopproces er ongeveer als volgt uit:

- hoeveel geld heb ik te besteden? (30 seconden)
- hoeveel inch wil ik? (weet ik al)
- kan ik er mee video editen? (dat kan de verkoper me in 10 seconden vertellen)

Klaar in minder dan een minuut.

En in een wereld van overvloed is dat een groot compliment voor Apple. Want voor dat geld had ik zeker

100 alternatieven kunnen kopen die waarschijnlijk allemaal min of meer hetzelfde kunnen. Maar nee. Cor koopt zonder nadenken een Apple. Niks vergelijken, deskresearch, reviews lezen. Gewoon linea recta naar de Apple store. Pick and pin. En waarom? Gewoon omdat ik GELOOF dat Apple me niet gaat teleurstellen.

2. Eigen keuze.

Toen ik bij FHV/BBDO werkte (een reclameburo) kregen we op een gegeven moment een nieuwe directrice. Als bijzondere kennismaking met het personeel heb ik toen een documentaire gemaakt met als thema "What makes you tick?". Het idee was dat we aan iedereen deze vraag stelde en dat ik de meest interessante "ticks" en de bijbehorende mensen interviewde. En dat was geweldig. Als je aan mensen vraagt wat hun ECHT bezig houdt, sommige noemen het een hobby, dan zie je de mensen letterlijk en figuurlijk veranderen. Ze gaan rechtop zitten, openen de ogen en zelfs hun stem verandert. Ze gaan "open" staan. Positieve emoties vullen de ruimte. Vraag de volgende keer maar eens op een saaie verjaardag of netwerkborrel "Wat is je hobby?" You will be amazed.

Uit het beroemde onderzoek van IBM (Capitalizing on Complexity 2010) is een van de adviezen "Omarm creatief leiderschap." Hoe doe dat? Ik zou beginnen met de vraag aan je personeel "Wat is je hobby?" Breng het in kaart en de volgende keer als een probleem moet oplossen, bekijk je die lijst van hobbies en ga je op zoek naar relevante kennis. Als we echt hogerop willen op de innovatie ladder in Nederland moeten we eerst maar eens kijken wat mensen uit zichzelf doen.....voor niks.

3. Beter worden.

Ok. Je hebt een doel. Je hebt er zin in. Klaar? Als we niet beter worden in onze zelf gekozen activiteiten is de lol er snel vanaf. Een mooi voorbeeld is de commercial voor Calve pindakaas: Pietertje. Pietertje voetbalt maar echt beter wordt ie niet. Waarschijnlijk zit ie op voetbal omdat iedereen op voetbal zit...of zijn vader dat graag wilt. Een duidelijk doel lijkt ie ook niet echt te hebben. Totdat er een bal in de sloot belandt! Als we iets doen waar we elke keer een beetje beter in worden motiveert dat enorm. We hebben een volgende level gehaald, een wedstrijd gewonnen of Flow ervaren. Flow is de toestand waar je je in bevindt als je je onbewust van tijd en plaats ontwikkelt. Je bent vrijwillig (eigen keuze) een uitdaging aangegaan (doel) die net iets te moeilijk is voor je bestaande vaardigheden. Door de uitdaging aan te gaan, ontwikkel je die vaardigheden en stel je je doel weer wat verder, ontwikkel je die vaardigheden en stel je je doel weer wat verder etc. Je bent je hierbij niet meer bewust van tijd en plaats maar bent daarna wel een stukje beter geworden. Het gaat hierbij niet zozeer om winnen maar puur om de intrinsieke beloning die uit de activiteit komt. Ik heb dat bijvoorbeeld als ik een video aan het editten ben. 4 uur later sta ik op. Stijf. hongerig en met een droge keel. Een ander mooi voorbeeld dat ik laatst tegenkwam was de het verhaal over de Beatles. Waarom waren zij zo verschrikkelijk goed? Was dat vanwege de onderlinge magie. Dat de tijd rijp was? Dat ze zoveel talent hadden? Ja, ja, ja maar een andere heel belangrijke oorzaak die Malcolm Gladwell in zijn boek "Uitblinkers" aanhaalt is "Hamburg". Hamburg? Ja Hamburg. In Duitsland. In het begin van hun carrière hebben de Beatles in een periode van 2 jaar in Hamburg opgetreden. Niet 2 keer per week anderhalf uur. Nee. 7 dagen per week 6 uur achter elkaar. In de korte tijd dat ze in Hamburg waren, hebben ze 1200 keer opgetreden. Dat zijn aantallen waar huidige supergroepen niet eens aan komen in hun hele carrière. Door het vele optreden moesten ze op een andere manier gaan spelen, hun repertoire uitbreiden, improviseren. Het was een speciale kans om te oefenen. Om beter te worden. En om met de woorden van John Lennon op het dak van Apple records in Londen af te sluiten:

"I would like to say thank you on behalf of the group and myself and I hope we passed the audition."

En toen trok een politie agent de stekker er uit.

Zo. Vanochtend was Kabouter weer vroeg wakker. Hij begon over hoe vaak ik nu moest schrijven op mijn blog. "Kijk je bent natuurlijk enthousiast omdat je in 3 dagen 180 views hebt. Maar heb je ook gezien dat de aantallen nu al aflopen. Het nieuwtje is er alweer af hoor bij de mensen."

Jaja. Rustig maar ik blijf wel liggen.....not. En hier zit ik weer. Met een glimlach op mijn gezicht. Net mijn bordje Brinta op (sommige krijgen daar de griebels van) ready for the next post

Vorige week opende ik de seminars op de HKU (<http://slideshare.net/cornoltee>) en daar had ik het over Bejaarden, Kleuters en Kabouters. De kabouter kennen jullie inmiddels. Maar wat heb ik met kleuters. Afgezien dat ze meestal meteen beginnen te schreeuwen als ze mij zien, blijft het een uitdaging om zo snel mogelijk vriendjes met ze te worden. Want we kunnen een hoop van kleuters leren. Edward de Bono had dat ook in de gaten en hij heeft er een geweldig boekje over geschreven: "The Dog Exercising Machine". Ik heb het laatst gekregen van mijn goede zuid afrikaanse vriend en awardwinning filmmaker Neil Curry.

Het boekje toont de tekeningen van kinderen van een "dog exercising machine". En De Bono legt uit waarom dat zo'n briljante vraag is.

Kinderen houden van honden en omdat zo'n apparaat niet bestaat, worden ze uitgedaagd iets nieuws te bedenken. Verder moeten ze zich inleven in de hond. Echte honden psychologie. Kom er maar op. Geniaal van de Bono. Verder legt de Bono uit dat de evolutie van de mens bestaat uit 3 fasen. Waar zit jij?

0 - 5 jaar: Waarom?

5 - 10 jaar: Waarom niet?!

10 - 100 jaar: Daarom!

Omdat kleuters nog zo weinig weten EN nieuwsgierig zijn stellen ze heel vaak de vraag "Waarom?" Om gek van te worden soms. Probeer je idee de volgende keer maar eens aan zo'n kleuter uit te leggen. Na 4 Waaroms breekt het zweet je uit en moet je serieus hard gaan nadenken. Krijg je het uitgelegd of niet aan die kleuter. Dat is de vraag. Waarom? Omdat die kleuter gewoon wil weten hoe het zit. Je bent pas verlost als ze ööööööwwww" zeggen of ze zonder iets te zeggen zich omdraaien en weer in de zandbak gaan spelen.

Een van de mindsets van design thinking is "The beginnersmind" Of zoals Yoda uit Star Wars zo mooi zei:

"Jou must unlearn what you have learned."

Probeer het maar eens. Vraag waarom totdat je ziet dat ze het moeilijk krijgen en vraag dan nog even door. En vergeet wat je allemaal weet. Wat jij allemaal weet kan ik toch opzoeken op Google.

Deze uitvinding komt uit het boekje van de Bono. Er was toen nog geen Google. Wat? Internet bestond nog niet. Het is de op afstand bestuurbare hand. Ik zeg briljant.....waarom?

Uit: The Dog Exercising Machine. Van Edward de Bono

Alles begint met Waarom? Dus Waarom dit blog?

Dit blog is het resultaat van 'gewoon doen'.

Gewoon beginnen. In ieder geval was het niet de bedoeling om een blog te beginnen. Toch zit je daar nu op te lezen. Toen ik zaterdag 26 januari 2013 om 4.54 wakker werd met het idee 'ik ga een boek schrijven' en de woorden 'een' en 'boek' schrapte, ben ik uit bed gestapt en gaan schrijven. Die zaterdagochtend publiceerde ik om 7.02 mijn eerste blogpost. Een jaar lang schreef ik elke dag over Design Thinking. Over empathie, creativiteit en prototyping. Het blog werd de vasthoudende, gedisciplineerde verbeelding van mijn nieuwsgierigheid. Een hardCOR training creatief vermogen.

Elke dag zette ik de wekker om 6.00 uur, drukte 1 keer op snooze, ging om 6.09 uit bed en schreef aan de keukentafel met de kaarsjes aan een verhaaltje. Ik gaf mezelf tot 7.00 de tijd. Een klein uurtje dus. Want om 7.00 drukte ik op publish. OK, in het weekend sliep ik soms een beetje uit en ik schreef niet op vrijdag de 13de. Op deze manier kon ik alles wat ik wist en meemaakte makkelijk delen met de wereld. Dat ruimde enorm op in mijn hoofd en gaf ruimte voor nieuwe inspiratie en inzichten. Ik vind het belangrijk om het gedachtengoed van Design Thinking te delen. Ik kwam er achter dat de dingen die ik deed heel goed aansloten bij Design Thinking. Ik was eigenlijk al jaren een Design Thinker zonder dat ik het wist. Design Thinking slaat een mooie brug tussen creativiteit, empathie en prototyping. En laten dat nu precies mijn interessevelden zijn.

Op 26 januari 2014 stopte ik met het schrijven over Design Thinking. Ik printte de bijna 1.400 pagina's uit en stak ze in de fik samen met Kabouters in een kerk in Dordrecht. 1 maart 2014 ben ik weer te begonnen. Ik miste het gewoon. Simpel. Elke dag. Maar het gewoon weer schrijven in de vroege morgen was niet uitdagend genoeg voor me. Ik had een nieuw doel nodig. Dat nieuwe doel is 1.001 verhalen. Elke dag. 6.00 de wekker. Een keer snooze. Het houdt me voorlopig van de straat en uit mijn bed.

Wil je alle verhaaltjes van dit blog makkelijk lezen in een pdf, download ze dan direct op

www.slideshare.net/cornoltee/zenoemenhetdesignthinking hier.

Wil je me boeken als spreker, of voor een college/masterclass/workshop of heb je gewoon een vraag, bel dan 0624965000 of mail me:

cornoltee@mac.com.

En lees hier WHAT THEY SAY.

Ik hoop je snel IRL te ontmoeten!

Groet,

Cor Noltee

To predict the future you don't look ahead. You look around.

---

een beetje god spelen | Design Thinking by Doing (2013-05-26 06:20:17)
[...] waarom? [...]

100% corting | Design Thinking by Doing (2013-07-03 04:43:47)
[...] waarom? [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:36)
[...] waarom? [...]

Deze week zijn er op de HKU de vrije seminars. Over een periode van twee weken kunnen studenten dan een onderwerp kiezen waar ze dan een week lang mee aan de slag gaan. Hele mooie onderwijsvorm want je dompelt de studenten een week lang onder in een onderwerp waar ze zelf voor kiezen. Daarbij zitten ze in een klas met verschillende studenten van verschillende richtingen van verschillende leeftijden. Find your tribe! Malcolm Gladwell en Sir Ken Robinson zouden trots zijn. Zelf aan de slag met een zelf gekozen onderwerp. Dat zouden meer mensen moeten doen.

De organisatie vroeg mij of ik de opening en de sluiting wilde doen. Ik moest een verhaaltje vertellen over het thema "Do it Yourself". Maar doen we eigenlijk nog wel dingen zelf. Ik probeer zoveel mogelijk te outsourcen. En dat begint al vroeg.

Sochtends vroeg. Mijn tanden worden gepoetst met 2200 ronddraaiende bewegingen per minuut. Probeer dat maar eens zelf. Dat lukt gewoon niet. Ik leg het af tegen Mr brAun.

Een half uurtje geleden werd ik wakker van de geur van vers brood. Niks magischer dan zelf brood maken.

Ik blijf het heel speciaal vinden om meel, water, suiker, zout en een beetje gist te mengen, te kneden, te kneden, te kneden, te kneden tot je kramp krijgt. Het te laten rijzen, te kneden, te laten rijzen en af te bakken. Gewoon een beetje God spelen toch? Echter ik heb het magische proces uitbesteed aan mijn broodmachine met timer. Geur blijft hetzelfde maar kost heel wat minder tijd.

Oh wacht even. Even mijn benen optillen. Terwijl ik hier zit te typen rijdt namelijk mijn robotstofzuigertje door de keuken en zuigt voor mij de keuken schoon.

Verjaardagen heb ik inmiddels ook geoutsourced. Ik vergeet er geen een meer. Ja sorry die van jou was ik even vergeten in iCal te zetten. Gelukkig herinnert skype, linkedin of facebook me ook nog. Het wordt trouwens nog gekker. Al meegemaakt dat iemand op facebook een bericht plaatst dat een dierbare is overleden. En dat iemand daar dan op reageert met een heel mooi verwoord condoleance. Ik vond het laatst zo mooi verwoord dat ik, voor het wist, op "vind ik leuk"drukte. Stond toch een beetje raar.

Als ik zo klaar ben met schrijven haal ik de vaatwasser leeg. Ideaal toch? Maar toch denk ik soms met weemoed terug aan de tijd dat ik samen met Tamara stond af te wassen in het ons kleine huisje op de Eigenhaard. Eigenlijk stonden we lekker samen te kletsen en deden we tegelijkertijd de afwas. In drukke tijden was de afwas vaak pure quality time together. Heb je problemen in je relatie? Zet de vaatwasser op straat ipv je partner en ga samen afwassen.

s'Ochtends een kopje thee brengen op bed doet trouwens ook wonderen voor je relatie. En hoe heb ik het water gekookt? Vuurtje gemaakt en pannentje erop? 45 minuten. Fluitketeletje? 6 minuten. Waterkokertje? 3 minuten? Nee joh. Outsourcen die handel. Ik heb een Quooker. Direct kokend water uit de kraan.

Wat absoluut heel slecht is voor je relatie is op vakantie met de auto je TomTom vegeten. Het schijnt dat het aantal echtscheidingen in juli en augustus drastisch is gedaald na de introductie van de Tomtom. Mijn beste outsource actie ever. Of ik nu samen ben of met mijn vrouw, kaartlezen outsource ik maar wat graag.

In het bedrijfsleven zie je de trend ook al jaren wild om zich heen slaan. Met soms desastreuze gevolgen. Zo schijnt Breukhoven van Free Record Shop zijn gehele directie ontslagen te hebben omdat ze tonnen kostende consultants inhurden voor beslissingen die ze zelf hadden moeten nemen. Ze hadden zelf de verantwoordelijkheid moeten nemen ipv deze te outsourcen aan dure adviseurs.

Zo wordt creativiteit ook vaak geoutsourced. Aan een zogenaamde creatief of een reclameburo. Want creatief zijn we zelf niet....toch? Nou ik heb heel goed nieuws. dat zijn we wel. Iedereen is geboren met min of meer dezelfde hoeveelheid grijze massa. Creativiteit is een vaardigheid die je kunt trainen. Je moet het alleen wel doen! Hoe vaker je het doet hoe beter je er in wordt. En met creativiteit bedoel ik het bedenken van vernieuwende, elegante en betekenisvolle ideeën. Helaas zijn we het afgeleerd. Door school. Je collega's of je kabouters. Ik daag je uit de volgende keer het eerst eens zelf te bedenken, vervolgens te prototypen en te delen. Want niets is beter in staat perspectief te delen dan een prototype. En met een stuk plakband en wat karton kom je al een heel eind. Het gaat erom dat je het eerst zelf doet. Dan snel prototyped.....nee nog sneller. Van hoofd naar handen. En vervolgens deel je het met iemand waarvan je denkt dat ie het veel beter kan maken. Door hem of haar te vragen:

Wat is er niet goed aan?

Happy insourcing.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:07:45)
[...] Outsourcen? Doe het lekker zelf! [...]

1.2 februari

kijk naar de natuur (2013-02-01 06:02)

Een geweldige inspiratiebron in het design thinking proces is de natuur. Als je de volgende keer iets moet oplossen, kijk dan eens hoe de natuur dit doet. Waarom zou je miljoenen jaren evolutie niet gebruiken als inspiratiebron voor je eigen probleem. Als ik workshops faciliteer is de natuur altijd een vaste keus als een van de creatieve denktechnieken om originele ideeën te bedenken.

Zoek de inktvis.

In mijn colleges/workshops laat ik vaak het TED filmpje van David Gallo zien. Hij is oceanobioloog en laat oa zien hoe een inktvis zijn kleur en structuur kan veranderen om zo volledig op te gaan in de omgeving. Ik heb elke keer weer kippenvel als ik het zie. Amazing. Sindsdien eet ik geen inktvis meer.

[ted id=206 lang=nl]

Ik geef je nog twee voorbeelden van dieren die echt tot waanzinnige dingen in staat zijn: kraaien en mieren.

Ik las ooit ergens dat als er buitenaards leven is en ze zouden aarde bezoeken, met wie ze dan contact zouden zoeken. Wij mensen natuurlijk! Not. Mieren! Bekijk deze en je trapt nooit meer een mier dood. Geventileerde snelwegen en verkeerssignalen! Ja die mieren kunnen we wat van.....samen.

Als laatste wil je iets vertellen over een van mijn favoriete dieren. Kraaien. Ik heb er een. Hij staat hier naast me op de keukentafel. Met een kwartje in zijn snavel. Wil je weten hoe die daar aan komt? Bekijk dan onderstaand filmpje.

[ted id=261 lang=nl]

Die kraai is trouwens gemaakt door mijn schoonpa. Uit een stuk hout! Nadat ie het filmpje had gezien.

Gemaakt door Jan de Groot.

Probeer het maar eens vandaag. Laat je inspireren door de natuur. Heb je een probleem? Oke daar gaat ie. Denk aan een letter. Heb je een letter in je hoofd?

Welk dier begint er met die letter?

Wat zijn typische eigenschappen van dat dier? Is ie heel sterk, slim, kan ie goed ruiken?

Pak een van die eigenschappen en laat die los op je probleem. Stel je voor dat je het materiaal heel sterk maakt. Dat je een slimme manier bedenkt voor een interface. Of dat je het geurloos maakt of juist een eigen unieke geur geeft.

Ja en laat die Kabouter op je schouder maar lullen. Oordeel niet. Wees open en nieuwsgierig.

Als een kleuter weet je nog? Waarom?

ps

Wil je echt meer weten over de natuur als inspiratiebron voor design. Lees het boek van Janine Benyus en bekijk haar TED talk

it's not
what
I say

it's what
they say

Of in goed Nederlands.

Het is niet wat IK zeg. Het is wat zij zeggen!

Hoi Cor,

Vandaag voor de derde dag op rij koud afspoelen na een heerlijk warme douche. Inderdaad best fijn, bedankt voor de tip!

Sowieso bedankt! Voor de geweldige leuke, inspirerende dag dinsdag bij de Noorderlingen. Voor je luisterend oor bij vragen en kritische vragen terug. Voor het terugbrengen van mijn motivatie om nou eindelijk eens te gaan 'doen'. En gewoon voor jouw leuke manier van lesgeven, wat het eigenlijk ook weer niet was.

Ik wens je veel succes met alles waar je mee bezig bent en hoop je ooit nog weer eens terug te zien!

Ben Vloon @B_Vloon · 1h

Ik hou van @cornoltee. Gewoon, omdat het kan. Begrijp hier waarom -> Life is for sharing. bit.ly/1mpQvHe

Hide summary

Reply Retweet Favorite More

cor noltee

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 398/1001. Life is for sharing.

By cor noltee @cornoltee

Ik ben klant bij T-Mobile en die ga ik vandaag een kadootje geven. Ik heb het gisteren geprototyped met mijn 21 jarige dochter. En het werkt. Zij wil het hebben. Ze vindt het leuk. Dan weet ik geno...

[View on web](#)

9:45 AM · 24 Mar 2014 · Details

[Flag media](#)

dinsdag, 31 december 2013 22:53 · Geplaatst door **Harriet Kollen**

Ik benrouw lezen... Je hebt me enorm geïnspireerd met je blog en gewoon dat je er elke dag was. That's the spirit!
Kom meer op met dat boek... ik ben FAN.

Let's start a Fire

maandag, 03 februari 2014 18:18 · Geplaatst door **Steven Gort**

Veel waardering en respect voor de manier om zo'n blog een geheel eigen herkenbare plek te geven tussen al dat online geweld.

Je hebt me behoorlijk geïnspireerd na je college over design thinking begin februari in Groningen. Ik zou je graag willen blijven volgen gedurende mijn carrière

Accept

View Profile

Sikko Gerkema over een jaar lang elke dag bloggen:

Sikko Gerkema commented on your update

"Ik zou ze vertellen over de enorme bevlogenheid en het aanstekelijke optimisme waarmee je dag in dag uit hebt geschreven over een jaloersmakend mooie manier van kijken en leven."

Stel je voor: Je komt een vriend tegen... → Ken jij zenoemanhetdesignthinking?

See update

[Unsubscribe from this update](#)

Erik Beenen, directeur consumentenmarketing NS over Ssssssst

Erik Beenen

9 november 2013 bij 3:17 PM [Edit](#)

Hallo Cor,

Ook deze weer met plezier en een zeker gevoel van trots gelezen. En vind m zo mooi: waardecreatie door wat mensen doen...voor jou, de klant, met plezier. Het is besmettelijk.

Groet,

Erik Beenen

Mijn presentatie op Employers Branding Experience 2013:

Annemieke Ederzeel @ACEderzeel

31 Oct

Inspirerende presentatie van **Cor Noltee** over design thinking op employerbrandingexperience vandaag slideshare.net/mobile/cornolt...

Expand

Daan Eggink @DaanEggink

31 Oct

Wat een geniale show! @cornoltee #EBE13

[Collapse](#)

[Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

2:36 PM - 31 Oct 13 [Location](#) from The Hague - Details

Reply to @DaanEggink

New comment waiting approval on Design Thinking by Doing

[ruud willems](#) commented on [SHOWIT](#)

Beste Cor,

Ik kijk iedere dag uit naar je post. Dank voor je dagelijkse inspiratie!

Dit idee vind ik echt goud. Het is altijd lastig om jezelf en je werk te laten zien op een niet opdringerige manier. De humor bij jouw schone stoel-oplossing is heel inspirerend. Top!

Tot morgenvroeg maar weer.

Ruud Willems

Niels Palmers

@NielsPalmers

Follow

Door de overtuigende sessie van [@cornoltee](#), dit boek besteld. Gisteren afgeleverd en vandaag moet ik eraan geloven!!

pic.twitter.com/qo7tOKi73M

[View translation](#)

[Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

4:48 PM - 13 Oct 13

Flag media

Ga maar iets anders lezen...hier staat niets

Posted: 04 Oct 2013 02:02 PM EDT

Ja hahaha-oms.

Ik heb vandaag nog een heel groot artikel geschreven here. Voor is een boek. En ik ben maar hals gesloten en ik ben mee. Dat maar niet kloppen.

Als je toch wil lezen, ga dan even naar www.samenlevingsdienstverlening-woordpress.com, die was weer goed vandaag.

Dan heb ik volgende keer weer een video over klantverwachtingen in winkels en zo. Niet die in de Aft vanochtend want daar heb ik gezellig Turks gesproken met de eelster.

Maar om te laten???

EJa Daar - Motta Stern, gun, inspireer! En blog. Dat ook.

cor noltee,
You were mentioned in a Tweet!

Tim van Waard
@timvanwaard

Follow

Gisteren nog een prachtige presentatie meegepikt van vroege vogel en design thinker [@cornoltee](https://twitter.com/cornoltee). Volg die man.

06:29 AM - 04 Oct 13

Ronald van Schaik @Roh

13h

RF-talk van de fenomenale [@cornoltee](#) over design thinking, kabouters en punkrockattitude [@Rhinofly](#)
pic.twitter.com/ydztLoeTNM

Retweeted by Anouk Geldof

Hide photo

Reply Retweet Favorite More

LinnenArt @LindaThuijs

3 Oct

Fantastisch inspirerend verhaal: afdaling naar de top:
wp.me/p376ZW-rg via [@cornoltee](#)

View photo

Reply Retweet Favorite More

Harriët Kollen @HarrietKollen

29 Sep

Fantastische mooie blog weer en probeer t eens uit zou ik
zeggen.....vrij machteloos: wp.me/p376ZW-r2 via [@cornoltee](#)

View photo

Martha @anspee

9 Sep

Die is leuk! RT [@Elja1op1](#) Ik geniet van
...noemenhetdesignthinking.wordpress.com. Iedere dag.
[@cornoltee](#). V2 #blogpraat

View summary

Reply Retweet Favorite More

Diederik Heinink > Cor Noltee

9 uur geleden via mobiel

Genoten van je presentatie bij ARA gisteren, Cor! Je hebt er een friend bij. Dat kopje koffie komt dan nog wel een keer;)

4 Responses to "leef in leef uit"

Ronald van Schaik

May 22, 2013 at 6:57 am [Edit](#)

Hallo Cor,

Wat is dit elke morgen toch een goed begin van de dag! Dank!

Hartelijke groeten van Ronald

puur @puur

Sh

@punkmedia die @cornoltee is echt geweldig! Dank voor tip!

[View conversation](#)

cor noltee,
You were mentioned in a Tweet!

Elja Daae

@Elja1op1

Ik al gedaan vanmorgen!! RT @punkmedia: Ik ga zo een uurtje @cornoltee lezen inlassen. Wat een briljante teksten: bit.ly/Z7Di9q

10:28 AM · 10 Apr 13

[Reply to @Elja1op1](#)

[Retweet](#)

[Favorite](#)

Corinne Brouwer @corinnabrouwer

11h

Dank voor de tip. Heerlijke blog! @groosvanvugt: vandaag mooie blog tegengekomen - zo een waar je blijft lezen:
noemenhetdesignthinking.wordpress.com *

Followed by Elja Daas and 4 others

[View summary](#)

New comment waiting approval on Design Thinking by Doing

[punkmedia](#) commented on [ik like](#)

En ook jij zit in mijn bescheiden selecte mapje DE LIJST in m'n toolbar. In goed gezelschap van onder meer Elja Daas, Frank Meeuwssen, Erwin Blom, Laura Babeljowsky, Jan Willem Alphenaar, Marco Derksen en Seth Godin. Vaste prik iedere dag.

Keep up de vermakelijke blog posts!

Thanks! Henk-Jan.

[Approve](#)

[Trash](#) | [Mark as Spam](#)

More information about punkmedia

IP: 84.85.74.102, ip5-4554a68.adsl-surfen.hetnet.nl

E-mail: info@punkmedia.nl

URL: <http://www.punkmedia.nl>

Whois: <http://whois.arin.net/rest/ip/84.85.74.102>

Thanks for flying with WordPress.com

Over mijn college Design Thinking:

Frouke Richter

11 uur geleden via mobiel · 98

Ik voel me opeens helemaal thuis in het verre Groningen! Ouwe vertrouwde Cor Noltee op bezoek om college te geven aan mijn toffe klas!

<http://zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com/2013/03/14/357/zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com>

Gisteren gaf ik een gast college op Hanze Hogeschool | Groningen. Ik was gevraagd door Frouke Richter een HKU student die haar minor in Groningen doet. En aangezien er niets boven

Vind ik niet meer leuk · Reageren · Bericht niet meer volgen · Delen · Verbergen op tijdslijn

👍 Jijzelf, Barbara Berkelaar en 13 anderen vinden dit leuk.

David Hamoen Super vet!! De gehele hanzehogeschool kan wat van Cor leren! Zeker wat college geven betreft.)

9 uur geleden via mobiel · Vind ik niet meer leuk · 🗳 1

Liselotte Westerveld Hahaha die laatste post-it was van mij!

6 uur geleden via mobiel · Vind ik niet meer leuk · 🗳 1

Amber Kuijer Ahh! Cor!! Liselotte Westerveld you must like his college!!

6 uur geleden via mobiel · Vind ik niet meer leuk · 🗳 1

Liselotte Westerveld Haha ja lees zijn blog! Die laatste post it was van mij haha

6 uur geleden via mobiel · Vind ik niet meer leuk · 🗳 1

Amber Kuijer !! Kan indd niet beter dan Cor

6 uur geleden via mobiel · Vind ik niet meer leuk · 🗳 1

En als ze er dan ook nog mee aan de slag gaan:

Immo Dijkma

@idijkma

@cornoltee zoiets? Je college helpt: i.p.v. er over praten zie ik ze dingen doen.

pic.twitter.com/mWnuXZZVf6

07:22 AM - 19 Mar 13

Erik Op Ten Berg (Pioen Consult) over de post "Ontsla Jezelf"

"haha! een post naar mijn hart, vanuit mijn hart!

wat schrijf je toch heerlijk soepel..."

Dirk Johan Klanker heeft een link gedeeld.

1 maart

Terwijl Nederland nog vredig snoozed, zit Cor Noltee iedere ochtend om uiterlijk 5:23 met een havikskop voor zijn scherm, om JOU te inspireren.

Alleen al zijn zelfhulboekentip in deze blog is PRICELESS.

<http://zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com/2013/03/01/234/zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com>

Weet je wat zo lekker is aan vroeg opstaan? Het is 100% puur ME TIME.

Jesper vd Berg, Bewegingwetenschapper:

Maurice Melchers (ex collega bij in10):

".....Je schrijft leuk! En inspirerend. Wanneer zien we jou op TED? :) Veel dingen die je zegt zijn herkenbaar. Je oneday isle bv, sinds ik mezelf letterlijk naar een eiland had verplaatst (nieuw zeeland), heb ik gemerkt dat ik veel anders naar dingen kijk. Oftewel creatiever?....."

Herbert ten Have van

over de design thinking workshop die ik voor ze organiseerde:

"Cor, wij zijn je zeer dankbaar.

We zaten met enkele concrete vraagstukken en jij bedacht en organiseerde een route waarin wij zelf het antwoord vonden. Sterker had je het niet kunnen doen. Op ons vakgebied hielp je ons bewust te worden van onze individuele diepere wensen en gedachten en structureerde dat zorgvuldig. Dit bracht ons tot overduidelijke conclusies welke wij zo snel mogelijk in de praktijk gaan toepassen.

De gehele groep is enthousiast over je aanpak en vooral de gezamenlijke conclusies. We willen je graag de uiteindelijke resultaten te laten zien!"

Nicoline Van der Schaft Ik kijk elke dag of ik weer een rood blokje met wit en zwarte letters in beeld zie... ik lees ze allemaal. Ben FAN!

Mijn vakbroeder Cor blogt op verfrissende, openhartige en inspirerende wijze over alles wat er toe doet. En zeker voor jou! Geen grapje, probeer maar wat blogjes van hem. Plofbonbons voor je brein.

zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com
zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com

Je doet soms gekke dingen als je jong bent. Zeker als je enthousiast bent

Arne Turpijn:

Stel je voor dat je mijn blokje over Design Think leest.

<http://zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com/2013/03/11/322/zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com>

Vergamen is mijn Nederlandse vertaling van Gamification. Terwijl ik dit typ denk ik: "Verspellen zou dan nog beter zijn." Inderdaad. Ok. Verspellen. Binnenkort in de Dikke van Dalen. Dit staat er o...

Vind ik leuk · Reageren · Bericht niet meer volgen · Delen · Promoten

Tamara Horst en Arne Turpijn vinden dit leuk.

Arne Turpijn Top stukje! Ik ben een achiement systeem aan het opbouwen voor al mijn huishoudelijke taken 😊

36 minuten geleden · Vind ik leuk

Tamara Horst heeft een link gedeeld.
18 maart in de buurt van Dordrecht

<http://zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com/2013/03/18/384/zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com>

Ken je dat? Dat je heel de dag binnen zit. Je zelfs je boterhammetje

Vind ik leuk · Reageren · Delen

Jollen de Groot Blijf delen; stukjes zijn 1 voor 1 briljant!
18 maart om 9:08 via mobiel · Vind ik leuk · 🔄 1

Tamara Horst Ja vind ik ook!!!
18 maart om 9:09 via mobiel · Vind ik leuk · 🔄 1

Chelan Leser Ja, Cor zet me aan t denken/doen! 😊
18 maart om 12:43 via mobiel · Vind ik leuk · 🔄 1

Roeline Sliker

📱 13:41

Beste Cor,

Regelmatig krijg ik een blog voorbij via Michel van dort en lees deze met groot plezier. Wilde ik toch even kwijt.

Met vriendelijke groet,

Roeline Sliker

📱 Verzonden vanaf een mobiele telefoon

Thera Jonker heeft jouw foto gedeeld.

Voor wie dit blog nog niet dagelijks leest ... een opfrisser bij het opstaan!

Vind ik leuk · Reageren · 35 minuten geleden · 31

---

curiosity kills | Design Thinking by Doing (2013-06-23 05:46:14)

[...] It's not what you say. It's what they say. [...]

Peter Koomen (2013-07-16 19:49:13)

Ik geniet wezenloos van je spinsels! Ik hoop je weer eens te ont-moeten op een mooie dag in het kader van de cor-relatie.

Groetend, Peter Koomen

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:57)

[...] It's not what I say. It's what they say. [...]

Je gelooft je ogen niet. Dat was de regel die Look-O-Look snoep op zijn snoepverpakkingen had staan. En ze geloofde hun ogen zeker niet toen ze zagen dat ze uit de schappen van Albert Heijn verdwenen. Met zo'n belangrijk distributiekanaal minder zagen de mannen en vrouwen van Look-O-Look de bui al hangen. Dus vroegen ze het reclamebureau te hulp. En aangezien dit probleem niet op te lossen was met zomaar een nieuwe tv commercial of wat advertenties in de Allerhande mocht ik het ook proberen. Ik geloofde mijn oren niet. Look-O-Look verkoopt snoep in opvallende geel rode zakken met twee grote ogen. Het snoep dat ik vroeger op zaterdag op de markt kocht. De salmiaklollies, aardbeienmatten, roze witte schuim brokken. Het water loopt ter plekke op mijn toetsenbord. "Binnenkort alleen maar op de markt verkrijgbaar."Dacht ik.

Dus de vraag was hoe krijgen we AH weer enthousiast over het merk zodat ze het in ieder geval in het schap houden. Na enkele bezoeken aan verschillende AH's, interviews met experts (mijn buurjongens van 6 en 8), gesprekken met bezorgde moeders en enthousiaste groot ouders, was ik geen steek verder.

Waar ik wel achter kwam, was dat snoep nogal wat losmaakt bij mensen. In positieve en negatieve zin. Niks nieuws dus. Ik was weer terug bij af. Ik weet nog goed dat ik in mijn kantoortje zat dat ongeveer tot het plafond gevuld was met snoep. Ik heb nog nooit zoveel collega's geïnteresseerd binnen zien lopen met de vraag: "He Cor hoe gaat het met Look-O-Look?ën zonder het antwoord af te wachten met een zak snoep alweer verdwenen waren. De druk werd aardig opgebouwd. En de dag erna moest ik presenteren aan mijn creatief directeur. Dit was zacht uitgedrukt nogal een kritisch figuur die feilloos gaten in welk concept dan ook kon schieten als het maar enigszins rammelde. Ik voelde een lichte siddering door mijn lijf en stopte er nog maar een

aardbeienmat in. En toen ik 4 minuten later de resten tussen mijn kiezen zat te pulken en een beetje uit raam zat te staren gebeurde het.

Je gelooft je ogen niet.....natuurlijk.....goochelen. Goochelen met snoep! We gingen kinderen leren goochelen.....met snoep. Als een gek begon ik te typen en de dag erna zat ik goed voorbereid en enthousiast voor mijn creatief directeur. Vol enthousiasme begon ik mijn verhaal. Hij luisterde zoals gewoonlijk zeer aandachtig en schreef af en toe iets op in zijn zwarte Moleskine.

"Zo. Wat vind je er van?"vroeg ik toen nog (ipv wat is er niet goed aan?).

"Neeeeeeee.....goochelen is uit."

Ik was met stomheid geslagen. Gooide er nog wat argumenten tegenaan maar droop toen af naar mijn snoep kamer waar ik een overdosis Look-O-Look nam.

Helaas overleefde ik de suikerbom en savonds vertelde ik het verhaal tegen mijn collega en goede vriend Dirk Johan Klanker.

"Briljant!"zei DJ. Kijk. Met hem kon ik praten. Maar hoe nu verder? DJ stelde voor om nog een keer hetzelfde verhaal te doen met een verschil. Dat DJ de truuk met de zwevende aardbeienmat zou doen. De truuk met de zwevende aardbeidenmat? Wat bleek. DJ was goochelaar en al hard aan het oefenen met de aardbeienmatten die hij uit mijn zak vol met Look-O-look snoep had gehaald. Ik stapte af van de plan om de mislukte overdosis nu wel goed uit te voeren en hielp DJ met zijn voorbereidingen.

De ochtend daarna presenteerde ik hetzelfde verhaal aan mijn creatief directeur. Met een verschil. DJ en zijn zwevende aardbeienmat. Hij geloofde zijn ogen niet. De klant en AH ook niet. Missie geslaagd.

Heb jij binnenkort ook een lastige missie? Put on a show.

It's not what you say. It's how you say it.

Met dank aan Paul Arden.

Design Thinking bestaat uit een aantal fases. Je begint met een uitdaging. Die ga je verkennen. Dan formuleer je een uitdagende vraag en ga je ideeën bedenken. Vervolgens maak je keuzes, prototype je die je test en implementeert. Ideeën bedenken is een belangrijk onderdeel van design thinking. Sommige noemen het brainstormen. En je weet precies wat dat is, brainstormen. Toch?

De afgelopen 10 jaar vraag ik regelmatig onvoorbereide slachtoffers of ze me kunnen vertellen wat een brainstorm is. "Tuurlijk", zeggen ze dan. Eerlijk waar, ik ben nog NOOIT iemand tegen gekomen die het weet (en ex studenten van mij vraag ik natuurlijk niet). Terwijl IEDEREEN denkt dat ie het weet.

Het meest voorkomende antwoord is het volgende: "Nou. Je gaat bij elkaar zitten en je roept allemaal hele gekke ideeën. "Alles mag."

Lijkt dat een beetje op het antwoord wat jij in je hoofd had? Mijn antwoord is dan altijd: "Ja, heel goed en dan? Hoezo en dan?"

Een brainstorm is een gestructureerde groepsactiviteit waarbij je de idee ontwikkeling loskoppelt van de idee selectie. Je gaat dus eerst ideeën bedenken en dan pas kiezen. In die eerste fase stel je je oordeel uit en probeer je zoveel mogelijk op elkaars ideeën mee te liften. Je bent positief en enthousiast. Je kabouter mag je thuis laten en van elkaars schouder schieten. De activiteit wordt in het ideale geval begeleid door een facilitator die ervoor zorgt dat men zich aan de regels houdt en de energie hoog houdt. Er bijvoorbeeld een creatieve denk techniek tegenaan gooit als hij of zij ziet dat men vastloopt. Zo'n facilitator zorgt er ook voor dat degene met de grote mond netjes zijn beurt afwacht en die azijnpisser dat maar lekker op het toilet doet. En hij zorgt er voor dat ALLES wordt genoteerd.....leesbaar.

Een hele goede facilitator weet ook dat je af en toe een break moet inlassen om je onbewuste aan het werk te zetten. Die is namelijk 200.000 keer sneller en oneindig veel groter. Dus dom als je daar geen gebruik van

maakt. Dat kan door even naar buiten te gaan, een simpel spelletje te spelen of gewoon heerlijk naar de wolken te staren. Douchen schijnt helemaal top te zijn. Vergeet je watervaste notitieblokje niet.

Het schijnt dat de beste ideeën tussen nummer 25 en 35 zitten. Dus het heeft niet zoveel zin om mensen meer dan 50 ideeën te laten bedenken.

En als je er allemaal 50 hebt DAN pas ga je kiezen. Daarover later meer.

En wie dit allemaal bedacht heeft? Alex Osborn. Hij bedacht in de jaren 50 de term en het principe van de brainstorm. En wetenschappelijk onderzoek heeft inmiddels aangetoond dat het nog betere ideeën oplevert als je de deelnemers eerst individueel laat nadenken. Dus eerst alleen en dan pas samen.....met een facilitator.

Mocht je die zoeken: 06 24965000

De Kapitale Foud. (2013-02-07 11:31)

is met dubbel s

Ken je het verhaal van de medewerker die bij zijn baas moest komen omdat ie een Kapitale foud had gemaakt? Het is een mooi voorbeeld van hoe wij met fouten omgaan. De desbetreffende medewerker had een fout gemaakt die de zaak zo'n € 100.000 had gekost en moest zich verantwoorden bij zijn baas. Hij had zijn spulletjes al bij elkaar gepakt want hij dacht dat ie meteen kon vertrekken. Met lood in zijn schoenen, trillende knieën en een brok in zijn keel opende hij de deur van het kantoor van zijn directeur. "Zo meneer Noltee," vertel eens, "Hoe is dat zo gekomen?" Met zachte stem vertelde hij de historie van zijn Kapitale Foud. Na de uitgebreide toelichting antwoordde de directeur: "En wat heb je er van geleerd?" De medewerker gaf een uitgebreid verslag van de verbeterpunten en acties die hij in de toekomst anders zou doen. Maar die toekomst zal wel bij een ander bedrijf zijn, dacht hij.

Na een eindeloos lange stilte van 15 seconden antwoordde de directeur: "Ja. Je kunt gaan."

"Ja. ik begrijp het meneer.ën stond op.

"Nou. Ik denk het niet. Je kunt weer naar je werkplek gaan." zei de directeur.

"Ontslaat u mij niet dan?" zei de medewerker. "Nee.....natuurlijk niet." zei de directeur. "Ik heb net € 100.000 in je geïnvesteerd."

We maken allemaal fouten. Maar als we die maken met de goede bedoelingen kunnen daar hele waardevolle en vernieuwende dingen uitkomen. Was Columbus niet op weg naar het Oosten? En was de Post-It niet een mislukking?

Een van mijn favoriete creatieve technieken is om dingen expres fout te laten gaan en dat dan als uitgangspunt te gebruiken voor originele ideeën. Hoe pijnlijker hoe beter.

Please try this at home.....and work.

Waterbakker. (2013-02-08 04:59)

Als ventje in de eerste klas van de kleuterschool was ik verslaafd aan de waterbak. Ken je die nog? Zo'n grote bak met water waar je met allerlei obstakels, radartjes, dammetjes en sluisjes controle over het water probeert te krijgen. En dat belangrijk als je op een eiland (Dordrecht) en in Nederland (onder NAP) woont. Ik vond de waterbak zo fascinerend dat ik een heel slim systeem had bedacht waardoor ik ongeveer 3 keer zoveel met de waterbak speelde als mijn minder frauduleuze mede kleuters.

Als een volwassene mij in die tijd vroeg: "Corretje, wat wil je later worden?", antwoordde ik steevast, vol enthousiasme en met gepaste trots: "Waterbakker!" Het merendeel zei dan doodleuk: "Oh wat leuk." Om het

vervolgens weer snel over voetbal en auto's te hebben met leeftijdsgenoten.

De waterbak was mijn lust en mijn leven en ik droomde van een succesvol leven als de beste en jongste waterbakker op aarde. (ik heb het altijd gek gevonden waarom onze planeet geen Water heette btw). Want voor een goede waterbakker is altijd werk. En ik zou, als ik van school af zou gaan meer ervaring hebben dan menig ander. Mijn politie, brandweer en piloot wordende vriendjes begrepen er ook weinig van. Gelukkig kon ik aardig voetballen.

En toen gebeurde het. Het was de zomer van 1973. Juf Jansen vertelde dat het laatste dag voor de grote vakantie was. "Jullie zijn 6 weken vrij."

"Maar ik kan toch wel gewoon naar school komen om met de waterbak te spelen?"vroeg ik hoopvol.

Het antwoord deed mijn ogen branden en bijtend op mijn lip rende ik naar huis. Thuis kreeg mijn moeder het "grote vakantie concept", wat natuurlijk ook hopeloos ouderwets was/is, ook niet uitgelegd aan deze kleine werkloze waterbaker. Maar ze had wel een idee. We gingen naar de HEMA en kochten daar een emmer met allerlei waterbak attributen. En ze beloofde me dat we heel vaak naar het strand zouden gaan. Nou is het strand best leuk maar nadat de zoveelste kleuter in mijn waterbak stond te pissen was ik klaar voor de tweede klas van de kleuterschool. Zouden ze daar een nog grotere waterbak hebben, dacht ik, toen ik in de rij stond om de nieuwe juf een handje te geven. In de deuropening keek ik langs de benen van de juf op zoek naar de waterbak. "Hallo Cor. Ik ben juffrouw Jannie. Heb je een leuke vakantie gehad?"

"Jaantwoordde ik. "Maar waar is de waterbak?"

En wat de juf toen zei, is voor altijd in mijn geheugen gegrift en mijn ziel gekrast. Ze zei:

"Corretje, daar ben je nu toch wel een beetje te oud voor geworden"

Te oud? Ik was 6!

Vanaf dat moment is het downhill gegaan met mijn schoolprestaties. Ik heb er jaren over gedaan om er weer achter te komen wat ik leuk vond en waar ik goed in was.

Ik geloof dat spel de belangrijkste en meest krachtige, aangeboren vaardigheid is om je te ontwikkelen en dingen te veranderen. Ik geloof dat als we het onderwijs en business meer in zouden richten als een spel we niet alleen succesvoller maar ook gelukkiger zullen zijn.

Een aantal jaar geleden zag ik Jane McGonigal op een congres. Dezelfde dag nog kocht ik haar boek: Reality is Broken. Er is inmiddels ook een Nederlandse vertaling Beter dan Echt.

Je kunt ook hier een kijkje nemen: Veel Playzier.

College Power of Play

De Beschermheer (2013-08-12 10:35:05)

Vandaag mijn zontje voor het eerst naar groep 3 gebracht: waterbak weg! Ik ben een fan van kleuteronderwijs, het meest complete onderwijs dat er is! Arm jochie...

Dit is verhaal 391/1001: It's not what I say. It's what they say. | Design Thinking by Doing (2014-03-17 05:03:45)

[...] kind een waterbakker, lekker knoeien met leem. Plots maakte zijn lerares hem wakker, en moest Cor in het [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 427/1001. De Centimaster | Design Thinking by Doing (2014-04-22 04:59:22)

[...] doe ik mijn presentaties als werkloze waterbakker. Ben benieuwd hoe lang ze me schatten als ik volgend jaar mijn Master heb [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 442/1001. Met je rug tegen de muur. | Design Thinking by Doing (2014-05-10 07:04:21)

[...] Volgende week moet ik een inspiratiecollege geven aan derde jaars HKU studenten. En ik heb nog geen idee waar ik het over ga hebben. Ik kan beginnen met het verhaal hoe ik zelf ooit op HKU beland ben. Het was 2006. Ik werkte als creatief bij TBWA en een collega vroeg me of ik voor hem in kon vallen. Hij moest een college geven over Inspiratie op HKU maar was onverwachts verhinderd. Ik had nog nooit een college gegeven. De keren dat ik een collegezaal van binnen had gezien waren zelfs op een hand te tellen. Trouwe lezers weten dat het na de kleuterschool bergafwaarts is gegaan met mijn school prestaties. Ik klus feitelijk maar wat bij als werkloze waterbakker. [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 467/1001. Infanitiel | Design Thinking by Doing (2014-06-04 06:57:54)

[...] zou graag een keer met hem of haar in de waterbak [...]

Begin de dag met een 'dansje'. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 491/1001. | Design Thinking by Doing (2014-06-29 08:23:54)

[...] werkloze waterbakker naar docent. Het kan raar [...]

Van Meester naar Student naar Master | Hoe ik Master Kunst Educatie werd. (2014-09-06 11:29:20)

[...] de gedisciplineerde verbeelding van mijn jaar als student. Een reisverslag van een werkloze Waterbakker die per toeval in het onderwijs beland is. Lijkt het je interessant me te volgen op mijn reis, neem [...]

Zandbak. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 588/1001 | Design Thinking by Doing (2014-11-17 06:06:33)

[...] of dat te leren is? Zeker. Gisteren interviewde ik Wies Bronkhorst en zij gaf me haar voorbeeld van mijn Waterbak; de Zandbak. De zandbak is een prachtige omgeving om nieuwsgierigheid te testen. Zet een paar [...]

Danger Danger. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 738/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-04-21 06:20:06)

[...] Op die ene na dan. Toen mijn juf me vertelde dat ik toch wel een beetje te oud was geworden voor de waterbak. Mijn Juf was nooit door de selectieprocedure gekomen van de door architect Takaharu Tezuka [...]

Rond verhaal. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 782/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-06-04 06:21:55)

[...] Waterbak. Het verhaal dat ook Folkert Kattenmölle had gelezen op mijn blog. Folkert is trouw lezer van mijn [...]

Jan en Alleman deel 4. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 817/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-07-12 09:32:17)

[...] de samenkomst en verdieping is van de vaardigheden die ik de afgelopen 20 jaar als WW-er (Werkloze Waterbakker) heb [...]

Slow start. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 869/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-09-09 07:07:25)

[...] werkloze waterbakker had ik met hakken over de sloot mijn Atheneum diploma gehaald en had mezelf, zonder natuurkunde, op [...]

Wat doe je in mijn hoofd.

Gisteren was mijn kabouter weer overuren aan het maken. Ik trouwens ook. S'ochtends mijn eerste college Master Kunsteducatie. Nu zelf in de schoolbanken. 's Middags was ik "vraag eigenaar" bij een bijeenkomst van COCD. COCD geeft training en advies in creatief denken en creativiteit.

En oh, oh, oh wat was kabouter weer bezig zeg. Hij begon met toen er feedback werd gevraagd op de manier waarop de kennismaking werd gedaan.

Iedereen was enthousiast. Mijn kabouter vond het helemaal niks. Hij stond te springen en schreeuwen op mijn schouder:

"Zeg er wat van, zeg er wat van. Ik viel bijna in slaap. Zeg er wat van. Kom op slapjanus."

Nou, nou dacht ik. Rustig maar. Ze hadden het toch best leuk gedaan.

"Heb je meer energie gekregen? Weet je nog wie wie is en wie wat doet?"

Kabouter had gelijk. Ik wist het niet en merkte dat ik half op mijn rug zittend zat te geeuwen.

"Maar het is net begonnen en iedereen is positief," fluisterde ik tegen kabouter.

"Lafaard!" zei kabouter. "Wees eerlijk. Je zit hier om wat te leren.....en zij ook!"

Hij had gelijk. Ik vertelde eerlijk wat ik voelde en vond en gaf ze een tip voor verbetering. Ben benieuwd

of ze er iets mee doen. De rest van de sessie verliep overigens uitstekend. Mijn complimenten voor de organisatie. Om 21.30 liep ik moe maar voldaan de deur uit met 3 originele, waardevolle ideeën.

Het geven van feedback is cruciaal in elk verbeter/veranderproces. De manier waarop feedback gevraagd wordt, kan vaak veel beter. Zeker in een groep. Als je een groep vraagt: "Wat vind je er van?" en de eerste is positief dan is het voor de tweede, maar zeker voor de tiende, soms heel lastig om kritisch te zijn.

Wat heel goed werkt is "Jantje lacht, Jantje huilt". Je geeft iedereen twee post-its en vraagt ze om er een smiley en een huiley op te tekenen. Vervolgens geef je ze 1 minuut om in stilte op elk 1 positief en 1 negatief commentaar te schrijven. Leesbaar. Je vertelt ze dat je na 1 minuut de post-its ophaalt. Iedereen blijft dus anoniem. Plak ze vervolgens bij elkaar en deel met de groep wat er op de post-its staat. Zo heb je een prima overzicht van wat er goed en minder goed gaat. En een uitstekend startpunt voor verbeteringen.

Nog beter is een training volgen bij COCD of Cor Noltee.

Design Thinking by Doing (2013-03-02 06:17:18)

[...] Schrijven.....en statistieken kijken. Het zal mijn ijdelheid zijn. Volgens mijn kabouter stelt het allemaal niks voor ruim 3.000 views in 30 dagen. Ik voel mijn histamine opkomen. Op naar [...]

lekker lening | Design Thinking by Doing (2013-03-23 05:12:47)

[...] met het plaatje dat je het meest aanspreekt. Er zijn geen foute antwoorden. Luister niet naar je Kabouter. Blijf vertellen. Het is een lenigheidsoefening. Een opwarmer voor je creativiteitsspier. Je denkt [...]

viral | Design Thinking by Doing (2013-04-09 05:07:21)

[...] 'Dat past toch helemaal niet in Empathie, Creativiteit, Prototyping of Play.' zegt mijn Kabouter. [...]

Ga je een boek schrijven of ben je een schrijver? - The Incredible Adventure starts here... (2013-04-12 21:02:04)

[...] andere zelfhelpsite waar ik een keer belandde. Over zelfhelp, vandaag sprak ik Cor Noltee. Die van die kabouter. Hij had al net zo'n mooi verhaal over zelfhulp-boeken. Die dingen werken gewoon niet. Omdat je [...]

Parkbecue | Design Thinking by Doing (2013-07-07 05:27:46)

[...] zoveel dingen waarvan ik zeg 'dat ga ik doen' lag deze ook nog in de kast. En mijn Kabouter heeft het idee jaren achter slot en grendel gehouden. Maar vandaag is het dan zover. Ik ga het [...]

De laatste loodjes - Elja Daae (2014-07-05 19:54:08)

[...] beetje zoals de kabouter van Cor (ik zou bijna zeggen, je mag hem terug Cor, maar ik moet helaas toegeven dat het de mijne is en [...]

Het conceptblogartikelmysterie - Elja Daae (2014-10-08 19:48:06)

[...] kabouter (Cor's kabouter) zit op mijn schouder en gilt dat ze niet goed zijn. Ik weet wel dat je dan volgens Cor radicale [...]

Van Jeroen de Bakker....die het ook weer van iemand had.

Jeroen de Bakker was ooit mijn directeur bij TBWA\ en legde mij als eerste uit hoeveel een idee waard is. Toen ik, een van de vele keren, vroeg of ie tijd had om naar een idee van me te luisteren (waar hij altijd de tijd voor nam), zei hij:

"Cor, je bent een ideeën man. Hoeveel denk je dat een idee waard is"?

"Hoe bedoel je?"zei ik.

"Nou. Stel je voor je hebt 1.111 punten te verdelen. Hoeveel is het idee dan waard van die 1.111 punten?"

"Uhhmm. Toch minstens de helft."zei ik zonder veel aarzeling. "600?"

"Ja? Denk je dat?"zei Jeroen.

"Jaaaa. zeker wel! zei ik resoluut.

"1 punt."zei Jeroen.

"1????? vroeg ik met half openstaande mond. Ik heb Jeroen namelijk erg hoog staan en luister altijd heel goed als ie iets vertelt. Ik was nogal geschokt. Wat was mijn carrière nog waard? Ook 1 punt? Nauwelijks de moeite om door te gaan dan. Ik voelde een lichte migraine opkomen. Maar zag hoop fonkelen in de blauwe kijkers van Jeroen.

"Vertel, leg uit", vroeg ik hem.

Breed gebarend begon Jeroen met zijn uitleg.

”Kijk dat zit zo. Als je 1.111 punten hebt te verdelen gaat er

1 naar het idee.

10 naar het uitgeschreven idee

100 naar het project of businessplan

en 1.000 naar het.....

Prototype.”

Tja Jeroen had me weer iets geleerd en een geweldige spiegel voorgehouden. Mijn hele carrière zit ik in de creatieve industrie. Ik heb honderden, misschien wel duizenden ideeën bedacht. Maar degene die realiteit werden waren altijd de ideeën die ik prototypete. Niets is beter in staat om perspectief te delen als een prototype. Een voorstelling van hoe het in het echt gaat werken. En dat hoeft er echt niet perfect uit te zien. En het kan van alles zijn. Van modelletje tot verhaal, van storyboard tot lego model. Maak iets. Van hoofd naar handen. Onze hersenen hebben namelijk de grootste moeite om nieuwe feiten te onthouden. Maak het vooral niet te perfect. Het geeft de ander ruimte en uitdaging om het te verbeteren.

Houd het simpel, onverwachts, concreet, geloofwaardig en emotioneel. Verpakt in een verhaal dat ze zelf door kunnen vertellen. Aan hun beste vriend in de kroeg.

Make stuff. Make it happen.

En vraag alsjeblieft niet.

”Wat vind je er van?”

What's in a name? — Jeroen de Bakker (2013-02-16 21:34:15)

[...] Ons bedrijf heet Lab1111. Niet zonder reden. We kozen voor Lab omdat we geen fabriek willen worden en 1111 heeft alles te maken met ons geloof dat voor commerciële succes in de digitale wereld veel meer nodig is dan alleen een idee... Mijn oud-TBWA-collega Cor Noltee (“don't loop ahead, look around...”) schreef recent een stuk over. Lees het verhaal achter onze 1111-filosofie en werkwijze hier. [...]

Design Thinking by Doing (2013-03-03 13:27:59)

[...] die zeggen “ik heb een idee” en het er vervolgens NIET bij laten. Ik schreef daar al eerder over . Een idee is maar 1 punt waard van de 1.111 punten. Barry is een held omdat ie een idee had en het idee maakte. Ondanks “enige obstakels”. [...]

Design Thinking by Doing (2013-03-13 06:12:08)

[...] was ik bij ARA het reclameburo waar Andy Mosmans werkt. Ik ken Andy via Jeroen de Bakker (die van 1.111 punten). En Jeroen vond dat we elkaar eens ontmoeten. En zoals ik al eerder schreef, luister ik altijd heel [...]

verzandbak | Design Thinking by Doing (2013-10-20 08:03:15)
[...] 1 punt Johan. [...]

WAT NU? | Design Thinking by Doing (2013-11-20 07:08:12)
[...] "1 punt naar het idee. [...]

handle with care | Design Thinking by Doing (2014-01-10 07:05:46)
[...] schreef al eens eerder over de waarde van Een Idee. Een verhaal dat een idee eigenlijk niets waard is. Althans niet zo heel veel. Het gaat om het [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:32:14)
[...] mensen die zeggen "ik heb een idee" en het er vervolgens NIET bij laten. Ik schreef daar al eerder over . Een idee is maar 1 punt waard van de 1.111 punten. Barry is een held omdat ie een idee had en het idee maakte. Ondanks "enige obstakels". Een [...]

Heleen Moes De lente en het begin van een briljant plan - Heleen Moes (2014-03-06 08:12:10)
[...] Ik heb zojuist het Business Model Canvas getekend en ingevuld voor zover ik nu kon. Dat wat ik er vannacht voor bedacht laat ik in mijn gedachten los, zodat er ruimte komt voor nieuw. Want het canvas is nog niet compleet, maar het begin is er. Het zaadje is geplant in de juiste bodem. Nu ga ik nog zorgen voor voldoende zonlicht en water. Op naar de 1.111 punten! [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 473/1001. Hedde gij een goed idee? | Design Thinking by Doing (2014-06-10 05:47:34)
[...] ik maar eens terug gaan naar de 1.111 regel van Jeroen de Bakker. Het idee eerst opschrijven. Het zo opschrijven zodat jullie het door kunnen vertellen. Ik ga me [...]

What Frank Wants. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 508/1001. | Design Thinking by Doing (2014-08-26 05:46:45)
[...] niet? Een wijs man schreef ooit in zijn blog hoeveel een idee waard is. Precies 1 punt. Een idee is NIETS waard als je er NIETS mee doet. Oke Cor, dat is dan 1 punt voor [...]

Niet perfect. Design Thinking by Doing verhaal 642/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-01-10 08:09:05)
[...] De enige die ik gevraagd heb om wat voor mij te doen is Jeroen de Bakker. Hij vertelde me namelijk het verhaal van de 1.111 punten. Het verhaal van een idee in je hoofd (1 punt) naar een prototype in je handen (1.000 punten). [...]

Jan en Alleman deel 3. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 817/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-07-11 07:11:33)
[...] Twee weken later begon ik als creatief bij TBWA en ontmoette er onder andere Moniek Tersmette, Jeroen 1.111 de Bakker, Dirk Johan Klanker en Sjoerd Goderie. Een fantastische tijd waarin ik mijn eerste echte [...]

It's not a caravan. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 849/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-08-18 17:22:44)
[...] kopen. Leuk idee Cor. Maar heb je het toen opgeschreven, uitgewerkt en geprototyped? Uuhhhh. Nee. Een goed idee is een punt waard. Een prototype 1.000 punten leerde ik ooit van Jeroen de Bakker. Ik moest aan bovenstaand verhaal [...]

Als je hersenen een vriend van je zou zijn, zou hij bijzonder, wat heet, extreem saai zijn. Zeker als het om nieuwe dingen doen gaat. En dat is vervelend als je nieuwe dingen wilt ontdekken. Op alle nieuwe alternatieven zegt ie NEE. En als je bij hem eet, eet je altijd hetzelfde. Hoe komt dat eigenlijk? Wat is er mis met hem? Nou eigenlijk helemaal niks. Voor het meeste wat we doen hebben we onze hersenen niet nodig. Althans hebben de hersenen patronen aangelegd zodat we niet na hoeven te denken bij wat we doen. Het meeste wat we doen heel de dag gaat automatisch. Het feit dat ik hier zit te typen is een mooi voorbeeld. Niet dat ik het blind kan, verre van. maar ik hoef niet elke keer te zoeken. Het openen van een deur om naar een andere ruimte te gaan is ook een mooi voorbeeld van hoe onze hersenen patronen heeft aanmaakt om het meeste van wat we doen automatisch te laten verlopen. Want stond jij net voor de deur van de badkamer met de vraag: "Hoe zal ik nu eens aan de andere kant van de deze deur komen?"Nee. natuurlijk niet. Slaperig als je bent, pak je gewoon de deurklink, duw je die naar beneden met je rechterhand en zonder te kijken vindt je linkerhand precies het lichtknopje. Helemaal vanzelf. Als dat niet zo was kwamen we het huis niet uit. Laat staan op ons werk of school.

Maar nu moet je iets nieuws gaan bedenken. Dan heb je weinig aan een oersaai vriend die nergens zin in heeft. Dan komt je letterlijk nergens. Hij kan wel wat hulp gebruiken voor een leuk dagje uit. Het begint met een mindset. Hij moet wel willen. Wel eens een kind die niet naar de tandarts wilt, achterop de fiets geprobeerd te zetten? Zo iets. We moeten van "NO" naar "JES". Wees als Jim Carrey in "IJESMAN". En kijk wat er allemaal gebeurt als je ja tegen alles zegt. Je komt nog eens ergens en je maakt nog eens iets mee.

Een milde variant is naar een grote boeken/tijdschriften winkel gaan. Gericht met een goede, inspirerende vraag pak je dan een tijdschrift die je normaal NOOIT zou in zien. Zo eentje waar je liever niet mee gezien wil worden. Hoe pijnlijker hoe beter. Die ja. Begin gewoon vooraan het blad en je stopt op het moment dat je je nieuwsgierigheid niet kunt bedwingen. Laat je gaan. Je zult verbaasd zijn over de hoeveelheid nieuwe ideeën die je opdoet. Succes gegarandeerd. Deze variant werkt overigens ook met winkels waar je normaal nooit komt, mensen die je normaal nooit aanspreekt of dingen die je normaal nooit eet. Doe vandaag iets wat je normaal nooit doet. Doe

vandaag eens iets voor de eerste keer.

Yes man!

Van \$5 naar \$600 in 3 uur. (2013-02-12 06:12)

Laatst deed ik een Playshop (ipv workshop) op Beat The World. Een congres over play en creativiteit georganiseerd door De Baak. Het was een goede reality check van mijn eigen kennis op het gebied van creativiteit en play. Aan het eind van de dag had ik niet zo heel veel bijgeleerd maar had wel weer een paar interessante mensen ontmoet. Een presentatie deed me echter wel even wakker schudden: effectuation

Het ging over hoe super ondernemers denken, beslissen en handelen wanneer de toekomst niet te voorspellen is. En dat is nu dus. Hoe ga je waarde creëren in deze complexe wereld. IBM heeft daar trouwens in 2010 een uitgebreid en interessant onderzoek naar gedaan (Capitalizing on Complexity).

Tijdens de presentatie vertelde Geert Poppe de case van Stanford University waarbij business school studenten een opdracht kregen om in 3 uur tijd zoveel mogelijk geld te verdienen beginnende met 5 dollar. Na 3 uur moesten ze dan in 5 minuten hun resultaat presenteren aan een groep van 20 topondernemers. Aan de slag dus.

De groep studenten die als 3de eindigden waren de banden op gaan pompen van studenten op de campus: 50 dollar

De groep die 2de werd waren de handel in gegaan. Ze hadden candybars gekocht en verkocht op de campus: 60 dollar

De winnende groep had 600 dollar verdiend.....nee.....geen drugs of prostitutie.

\$600 dollar gemaakt van \$ 5 in 3 uur tijd. Ik zat op het puntje van mijn stoel.

De groep was in ieder geval niet begonnen met het maken van een business plan. Net zoals de meeste super ondernemers. Ze hadden uitgezoomd en gekeken naar wat ze hadden:

\$ 5

3 uur

5 minuten van 20 ondernemers

Zie je het?

De eerste die het me mailt wint \$ 5.

Morgenochtend maak ik de winnaar bekend.....en de oplossing.

Succes!

cornoltee@mac.com

Gijs Molsbergen (2013-02-12 06:41:44)

Je spreekt de ondernemers toe en weet hun zo te fascineren in vijf minuten tijd, dat ze geloven dat je met vijf dollar al veel kan, maar met dertig dollar van elke topondernemer nog veel meer... ?

JeanPierre Kin (2013-02-12 08:15:26)

Ze verkochten ieder ondernemer een aandeel van \$30 in hun startup.

sikko gerkema (@sikkogerkema) (2013-02-12 13:17:10)

Geen flauw idee ben hier nooit goed in. Wel benieuwd wat het was. Leuke blog Cor. Leest lekker. We moeten nog een keer onze afspraak van vorig jaar inhalen, ik mail je.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:31:56)

[...] Van \$5 naar \$600 in 3 uur. [...]

Finland can I have your votes? (2013-02-13 06:02)

Gisteren stelde ik een vraag. Waarvan ik zelf overigens het antwoord niet wist. (niet doorvertellen aub) Voor de 6.999.999.851 mensen die gisteren de vraag niet hebben gelezen op mijn blog, herhaal ik hem nog even:

Hoe maak je zoveel mogelijk geld van \$5 in 3 uur tijd. Presenteer je idee aan een jury van 20 superondernemers.

De antwoorden via het blog:

A screenshot of a blog comment thread. The comments are from JeanPierre Kin, g5-, De Baschercheer, and Gijs Molsbergen. Each comment includes a profile picture, name, email address, date and time, the comment text, and a 'Beantwoord' button. The comments are: 1. JeanPierre Kin: 'Ze verkochten ieder ondernemer een aandeel van \$50 in hun startup.' 2. JeanPierre Kin: '-JF dus.' 3. g5-: 'Ze verkochten iedere ondernemer een aandeel van \$30 in hun startup.' 4. De Baschercheer: 'Iemand die dus graag zeshonderd dollar over had voor 5 minuten met twintig topondernemers? Dat is normaal namelijk veel duurter of zelfs bijna niet te realiseren.' 5. De Baschercheer: 'Ze verkochten die vijf minuten voor zeshonderd dollar aan iemand voor wie vijf minuten aandacht van 20 topondernemers een koopje was?' 6. Gijs Molsbergen: 'Je sprekt de ondernemers toe en weet hiet 20-30 seconden in vijf minuten tijd, dat ze getwen dat je met vijf dollar al veel kan, maar met zeventig dollar voor elke topondernemer nog veel meer...?'

Gijs Molsbergen was er heel vroeg bij. Maar helaas.

Joris van Dooren was de eerste met het goede antwoord. Om 7.52:

"Ze verkochten die vijf minuten voor zeshonderd dollar aan iemand voor wie vijf minuten aandacht van 20 topondernemers een koopje was?"

5 minuten later gevolgd door Jan Willem van Asperen. Die zijn antwoord via de mail stuurde:

"Ze hebben de 5 minuten met 20 top ondernemers verkocht voor 600 euro aan een willekeurig iemand?"

Daarmee zou normaal gesproken de winnaar Joris zijn. Want wie als eerste het goede antwoord stuurde, won.

Was het niet dat om 16.32 Dirk Johan Klanker per mail het volgende goede antwoord instuurde:

"Stap één: fuck die 5 \$, daarin draai je alleen maar vast

Stap twee: flexframe, dwz: probeer de gegevens (5 \$, drie uur, 5 minuten, 20 topondernemers) met andere ogen te bekijken-> strategisch scheelkijken

Stap drie: pitch 'vijf minuten aandacht van twintig topondernemers' aan iemand die zichzelf graag wil voorstellen aan twintig topondernemers.

Dus frame die 5 minuten als kostbare zendtijd voor een hypergefocuste doelgroep ('20 topondernemers). De vraag is wel: wie of welk bedrijf krijg je in drie uur zover dat hij/bedrijf a. mee gaat in dit flexframe en b. binnen drie uur komt opdraven en c. een kant en klare pitch heeft? -> Je zou je suggestie aan één van de 20 ondernemers kunnen voorstellen, dus één van de ondernemers me-commerced zichzelf aan de overige 19.

Dit is een manier om het te doen, wellicht weer veels te filosofisch, ik heb nu zelf reeds te veel tijd van die drie uur opgesoupeerd en er moet nog verdomd veel gebeuren, maar... ik heb nog niets beters gezien, terwijl er vast meer oplossingen zijn. 'Het goede antwoord' bestaat niet in het domein van de creativiteit."

Tja. Daar zit ik dan als jury. Een mooie oefening voor als ik morgen als jury voorzitter van de Spinawards de Jong Talenten mag jureren.

Ik ben eigenlijk wel benieuwd wie jullie vinden dat er moet winnen. Joris? Omdat hij als eerste het goede antwoord had? Of Dirk Johan? Omdat hij, naast het goede antwoord, de beste presentatie heeft?

De lijnen staan weer open.

Finland can I have your votes please.

Voor Joris mail: joris naar cornoltee@mac.com

Voor DJ mail: dj naar cornoltee@mac.com

De Beschermheer (2013-02-13 06:51:27)

Niet Joris, niet DJ, maar Jan-Willem. Hij was de eerste mailer :). Overigens een jury die niet kan kiezen deelt meerdere gouden medailles uit, haha.

Gijs Molsbergen (2013-02-15 06:34:31)

Geweldig dit. Nu nog hopen dat ik zulk soort strategisch inzicht eigenkan maken...

barendkaas (2013-02-21 10:15:23)

Misschien moet je het even aan Vader Abraham vragen?

Geen vragen. (2013-02-14 06:11)

Met dubbel f

Wie kent nog de scene uit The Karate Kid waarbij hij de auto moest wassen en in de was zetten?

"Wax on, right hand. Wax of left hand."

Briljant. The Karate Kid is een fantastische film over motivatie en leren. Over pijn en overwinnen. Over geloof en vertrouwen. De laatste versie met Jaden Smith mist dat volledig.

In de bewuste scene zien we de relatie van meester en leerling prachtig uitgebeeld. De meester maakt een afspraak over dat er geen vragen worden gesteld bij opdrachten. En dat is heel lastig als je niet weet waarom. Het gaat om vertrouwen. Het vertrouwen dat je meester weet wat ie doet. Omdat je hem gelooft en vertrouwt. Maar ondanks dat je iemand gelooft en vertrouwt is het heel moeilijk iets te doen, te oefenen als je niet precies weet Waarom.

Hoe maakt de auto wassen en in de was zetten je een betere karate kid. Als je niet PRECIES weet wat het doel is, is het moeilijk om je te motiveren en het te Doen. Je krijgt het niet kloppend in je hoofd en dan gaat je kabouter protesteren.

"Waar slaat dit op?"

"Hier word je toch geen betere karateka van!"

"Jaja dat scheelt Mr. Miyagi mooi een ritje naar de wasstraat!"

Maar als je je meester gelooft en vertrouwt dan was je zijn auto en stel je geen vragen. Dan geloof je dat het uiteindelijk wel goed komt en dat je er iets van leert. En als als je iemand iets kan leren en er zelf ook nog beter van wordt in de vorm van een schone auto dan moet je dat zeker niet nalaten.

Ik zie opeens een nieuwe wasstraat formule voor me.

Oh ja en vergeet niet in en uit te ademen.

Hoog Sammie kijk omhoog Sammie. (2013-02-15 06:18)

Design Thinking verbindt op een menselijke manier het maken van prototypes, creativiteit en empathie. Vandaag schrijf ik over empathie. Geïnspireerd door het boek "Een compleet nieuwe brein" van Daniel Pink geef ik colleges "Experience Design". Hierin behandel ik de 6 right brain skills die Pink in zijn boek benoemt:

Design

Story

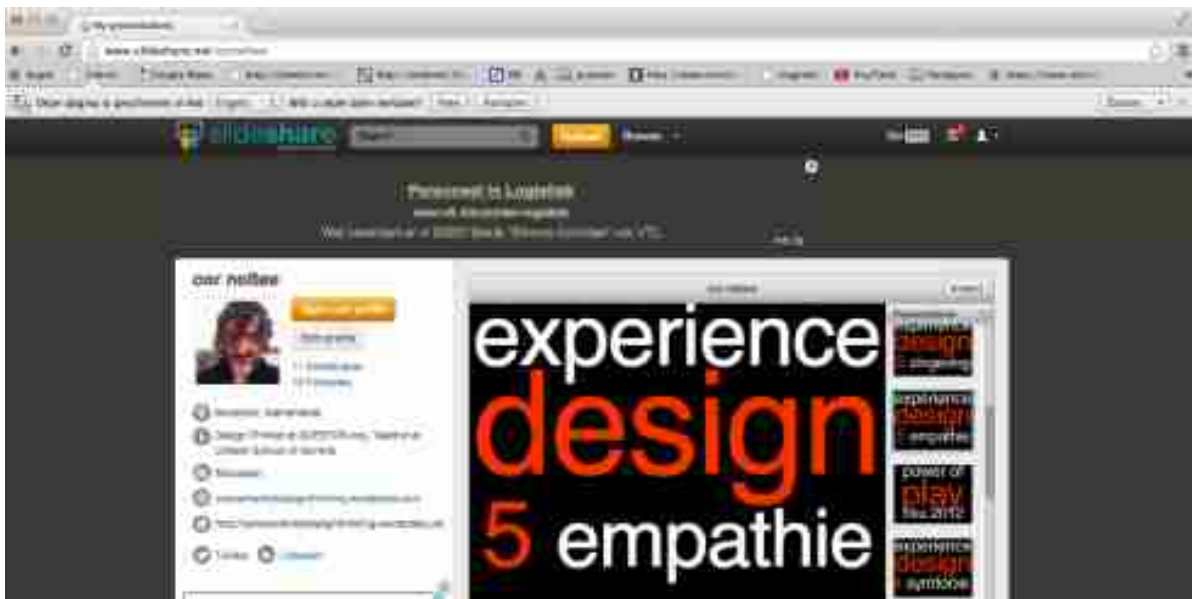
Symphonie

Meaning

Play

en

Empathie

Presentaties op slideshare

Een van mijn favoriete cases die ik dan laat zien is van Paul Bennett van IDEO.

IDEO werd gevraagd om te onderzoeken wat de patient beleving was. Tijdens hun presentatie aan de board lieten ze geen powerpoint horror show zien met eye popping grafieken, organogrammen, stroomschema's etc. maar een 6 minuten durend filmpje van een systeem plafond.

Je kunt je voorstellen dat de duurbetaalde board gek werd en zich af vroeg:

"WAT IS DIT?"

Het waren de videobeelden geschoten door een van de ontwerpers van IDEO die een paar dagen in een bed in het ziekenhuis was gaan liggen en alles had gefilmd wat hij zag.

Een fantastische manier om de board de te laten VOELEN wat het is om in een ziekenhuisbed te liggen. En een katalysator voor allerlei kleine, waardevolle en zeer snel geprototypete manieren om de beleving van de patient te verbeteren. Zoals de achteruitkijkspiegel zodat je oogcontact kunt hebben met de verpleger als ie je rondrijdt in het ziekenhuis. Voorbeelden van kleine verbeteringen met grote impact.

Bedacht door je IN te leven in plaats van je UIT te leven met powerpoint.

Ik moet nu snel gaan. Want ik zit straks zelf weer 3 uur in de schoolbanken voor mijn Master Kunsteducatie.

Wat doen we onze leerlingen aan.

Gijs Molsbergen (2013-02-15 06:45:12)

Jammer dat wij tijdens de studie precies het tegenovergestelde hebben leren doen. PPT's maken en 'hoe presenteer je jouw idee goed' stonden het eerste jaar centraal. Jezelf inleven in de doelgroep kreeg geen aandacht, op de zes lessen branding na. Dat is echt een gemis, want in de praktijk blijken bedrijven juist behoefte te hebben aan jonge en frisse professionals die dit wel goed kunnen. Er is meer vraag naar een menselijke manier van onderzoek doen (met en over mensen) en minder vraag naar oppervlakkige adviezen die voortvloeien uit iemand met een "goed inlevingsvermogen" in een doelgroep waar hij of zij mijlen ver vandaan staat... Voordat ik eindeloos door ga, adem ik nu gewoon even in ;-)

De Beschermheer (2013-02-15 09:57:02)

Gijs, je hebt eigenlijk pech gehad: je was net een lichting te vroeg... inmiddels is op dit gebied echt heel veel veranderd bij ons! We doen tegenwoordig heel veel inleefoefeningen bij reclameprojecten en bij het vak creativiteit. Ook de case van Cor komt hierbij standaard voorbij trouwens.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:31:56)
[...] Hoog Sammie kijk omhoog Sammie. [...]

Goed idee! (2013-02-16 06:57)

Afgelopen donderdag was ik juryvoorzitter bij de SpinAwards voor de categorie Jong Talent. En waar was jij deze week jurylid voor? Wat heb jij je GO moeten geven of heb je resoluut afgewezen? En heb je toen goed feedback kunnen geven zodat de ander verder kon en er wat van geleerd heeft? Vaak als je een idee moet beoordelen weet je heel snel of iets is of niet. Binnen een fractie van een seconde heb je zoiets van WOW.....of niet. Maar het kan vaak beter. Maar hoe pak je dat nu aan? Toen de SpinAwards vroeg of ik juryvoorzitter wilde worden heb ik Marieke Kooijmans gevraagd of ze me daarbij wilde helpen. Marieke is afgestudeerd aan de HKU en haar master ging over het effectief managen van de idee selectie bij groepen. Want dat is precies wat we moesten doen. Met 6 M/V de ideeën van jonge talenten beoordelen zodat we winnaars konden kiezen op basis van relevante criteria.....en feedback konden geven om het NOG beter te maken.

Het eerste criterium was WOW. Een ervaren jury moet vertrouwen op zijn intuïtie. Het onbewuste is razendsnel en oneindig groot. Als het niet WOW was werd het idee niet meegenomen in het juryberaad. Vervolgens beoordeelden we het op 3 criteria:

Creativiteit (max 15 punten)

Inhoud (max 12 punten)

Haalbaarheid (max 9 punten)

Binnen de 3 criteria werd weer onderscheid gemaakt tussen verschillende factoren. En dat werkte uitstekend. We kwamen unaniem tot een winnaar en bij gelijkheid gaf Creativiteit de doorslag, want de SpinAwards is uiteindelijk een creatieve prijs.

Ik zie het model als een verbetering van het SUCCES model dat ik voorheen vaak gebruikte om ideeën te beoordelen. Het komt uit het boek van Dan en Chip Heath (De plakfactor). Het boek gaat over waarom sommige ideeën blijven hangen en doorverteld worden en sommige niet. Welke hebben SUCCES en welke niet?

Simple. Is het idee simpel. Begrijp je het.

Unexpected. Onverwachts, als een goede mop. Verras mensen

Concrete. Is het zo concreet dat mensen het kunnen onthouden.

Credible. Is het geloofwaardig en past het bij de afzender.

Emotional. Is het in staat om mensen te raken.

Story. Verpak het in een verhaal zodat mensen het door kunnen vertellen.

In hun boek halen ze het voorbeeld van president John F. Kennedy aan. In 1963 zei hij de beroemde woorden:

"Let's put a man on the moon and return him safely by the end of the decade."

Hij kreeg er een heel land achter. Iedereen had het er over.

Als hij een echte "politicus" was geweest had ie het zo gezegd:

"Our mission is to become the international leader in the space industry through maximum team-centered innovation and strategically targeted aerospace initiatives."

Was het dan een SUCCES geworden? Had men dat savonds doorverteld in de kroeg?

Loop naar de maan had men dan gedacht.

Vorig jaar hebben we de module Creativiteit en Concept op de HKU rigoreus omgegooid. Creativiteit leren in een periode van 6 weken met elke week 1,5 uur college was NOT the way to go. Het miste totaal de energie die in het creatieve proces zo belangrijk is. Maar "zo werkt het niet" is makkelijk gezegd. Hoe dan wel? In een notedop vertel ik je hier wat we gedaan hebben om de 250 eerste jaars HKU studenten ECHT te betrekken. Afgezien dat we een hele concrete, echte opdracht hadden van ZIGGO, deden we een paar dingen van vorig jaar voor het eerst anders. En dat is best eng.....experimenteren. Een groot compliment voor de HKU die volledig achter het experiment stond en keihard heeft meegewerkt er een succes van te maken. Maar zeker weten deden ze het niet. Ik ook niet.

Afgezien van

- een concreet doel: de echte opdracht voor Ziggo.
- de beloning (vip kaarten voor de Ziggo dome en gratis jaar abo's voor content pakketten)
- de externe locatie waar de 250 studenten 3 dagen bivakkeerden
- het speciaal daarvoor gemaakte blog gekoppeld aan FaceBook en Twitter als centraal communicatie en feedback platform

was het Creatieve Paspoort misschien wel de belangrijkste reden voor succes.

Het Creatieve Paspoort kreeg iedere student in zijn postvak voor het vak begon. Ze moesten het meeneemen op de eerste dag. Het werkte heel simpel. Als ze naar college kwamen kregen ze een stempeltje of sticker. Stelde ik een vraag in de les kreeg de eerste met het goede antwoord een stempel. Soms stelde ik savonds op het blog een vraag. Deze vraag werd dan doorgeplaatst op de FaceBook pagina en op Twitter. Binnen 5 minuten had ik dan via FaceBook of Twitter een antwoord. Over feedback gesproken.

Ik weet nog goed dat de paspoorten van de drukker kwamen en ik ze aan mijn vrouw liet zien. Ik legde haar uit hoe eea werkte en met die ene vraag sloeg de twijfel toe:

"Hoe oud zijn die studenten eigenlijk?"

"Uhhhh.....tussen de 18 en 22 zo ongeveer"....stamelde ik.

"Is dat niet een beetje kinderachting....dan?"

"Nee tuurlijk niet"zei ik zo overtuigend mogelijk. Wat totaal niet lukte.

"Het zijn toch geen kleuters."zei ze er nog achteraan.

Had ik het dan helemaal verkeerd gezien? Was ik zelf niet gewoon veel te enthousiast over het idee om ze een mooi en leuk feedback middel te geven in de vorm van een paspoort. Was het dan toch geen goed idee om die stempeltjes in hun paspoort te geven als ze in hun hoofd op een plek waren geweest waar ze nog NOOIT geweest waren? Twijfel, twijfel twijfel.

Maar er was geen weg terug. De paspoorten lagen in de postvakken, het blog was opgezet., Facebook en Twitter stonden aan en we gingen 3 dagen aan de slag met 250 studenten.

Een week later was het voorbij. Het blog was ruim 5.000 keer bezocht, er waren 34 Ziggo presentaties geupload en 250 paspoortjes ingeleverd. Degene met de meeste stempels werd Creatief van het Jaar en ging met zijn team naar The Black Keys in de Ziggo Dome.

Dit jaar presenteren we de case op ELIA, een internationale conferentie voor het kunstonderwijs. In april doen we het weer. Nu met 271 studenten.....en een paspoortje.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:32:03)
[...] Mag ik een stempeltje. [...]

Prettige vakantie. (2013-02-18 06:01)

Ik ben een echte eiland bewoner. Op vakantie ga ik ook het liefst naar eilanden toe. En er is er een die er met kop en schouders bovenuit steekt. Het is er echt veel beter dan op het eiland van Dordrecht. De temperatuur, de mensen, het eten, de fietspaden en de heuvels. Het is er echt perfect. En als je ergens enthousiast over bent, deel je dat graag met je vrienden. Je echte vrienden en je Facebook vrienden. Als ik er zit dan weet iedereen dat.

”Cor? Owwww. Die is weer naar dat eiland.”

Ik ben een levend billboard van het bureau van toerisme van mijn favoriete eiland. Logisch, want ik ben

er geweldig productief. Ik schrijf er boeken, maak films, doe klusjes, kijk geen TV en kook elke dag gezond.

De afgelopen 20 dagen ben ik er niet meer geweest. Ik was druk. Ik moest namelijk elke dag iets DOEN. Elke dag stond ik om 6.00 op om te schrijven. Op dit blog. En dan zei mijn kabouter op mijn schouder:

"He Cor. Moeten we weer niet eens op vakantie?"

De eerste week protesteerde Kabouter heftig als ik weer om 6.05 aan mijn Apple zat.

"Jongen, je ziet er echt slecht uit. Je moet er echt even tussenuit. En trouwens niemand zit op je verhaaltjes te wachten."

Dan moest ik hem weer uitleggen dat me dat ook niet uitmaakte. Dat het ging om het schrijven. Ik vertelde Kabouter natuurlijk niet dat ik het hartstikke leuk vond dat er gisteren voor het eerst meer dan 100 bezoekers op mijn blog waren en er zelfs mensen (2) waren die de link hadden gedeeld op hun Facebook pagina.

Maar hoe kwam dat nou eigenlijk?

Ik liep al heel lang met de gedachte een boek(je) te schrijven. Ik was zelfs al een paar keer enthousiast begonnen.

Ik ging, eindelijk, een boek schrijven. Na drie dagen had ik dan wel weer iets anders bedacht wat NOG leuker was.

Totdat ik in mijn hoofd het woordje boek schrapte.

Mijn kabouter werd er stil van. Dat is ie nog steeds. Hij neemt de moeite niet eens meer om me tegen te

houden sochtends.

En heb ook steeds minder behoefte om naar mijn favoriete eiland te gaan. Als je het wilt opzoeken op Google maps:

Oneday Isle

Op een dag ga je ook schrijven, gezond eten, meer sporten, films maken, je tante bezoeken, een echte leuke baan zoeken.

Hoop ik.

Tot morgen.

De Beschermheer (2013-02-18 16:57:28)

Eh... is er nog een uitslag bekend gemaakt wat die vijf dollar betreft? Of heb ik iets gemist :)?

cornoltee (2013-02-19 05:16:22)

Ha! De reacties lopen nog binnen :-) Morgen de verlossing. Ik snap de nieuwsgierigheid. Nog even geduld.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:08:13)

[...] Prettige vakantie. [...]

Wisten jullie dat ik meervoudig bekroond reclame creatief ben. It's time you knew.

Een Eurobest, ADCN lamp, een Esrix en Europese Esrix.

Waar is het dan toch fout gegaan?

Ging het maar wat vaker fout. Want als het niet zo gruwelijk fout was gegaan had ik die prijzen ook nooit gewonnen. Met name die Esrix. Die wonnen we (zie je de subtiele switch naar WIJ) bij TBWA. Een aantal creatieve teams waren stukgelopen op de opdracht voor Sony Playstation. Toen de tijd echt begon te dringen kwam Enrico Bartens, mijn creatief directeur, naar me toe met de vraag of ik er naar wilde kijken. Aangezien het over een spel ging, vroeg ik of het kon spelen. Wat bleek we hadden het spel niet eens in huis!!!! Er waren al 3 teams bezig geweest met het ontwikkelen van een campagne zonder dat ze het spel gespeeld hadden. Enfin ik liep naar de account afdeling en vroeg of ik het spel kon spelen.

"Dan moeten we het aanvragen bij de klant." Dat zou dagen duren.

"Laat maar", zei ik. "Ik ga wel naar de Bart Smit."

Ik kocht Buzz Junior Jungle Party en installeerde het op de overloop van onze verdieping. Zonder instructie. Met een verborgen videocamera die alles opnam. Nu moet je weten dat er bij het spel 4 controllers zitten met 4 gekleurde knoppen en een grote rode knop. Vrij opvallend dus.

Nog opvallender was het feit dat er binnen 30 minuten een aantal collega's het spel met groot plezier en kabaal aan het spelen waren. Zelfs de grootste game haters en technofoben waren aan het spelen. Dit spel was blijkbaar zo leuk en makkelijk dat zelfs mijn Oma het had kunnen spelen....als ze nog leefde.

Dus waarom geen bejaarden inzetten om dit spel te promoten. Ik vertelde het Dirk Johan Klanker.

"Briljant"

En hij schreef een nog briljantere strategie genaamd: -88 (achtentachtig min). Het eerste 3 generatie spel van Sony voor 88 en jonger.

Roeland en Evert gingen daar nog weer eens dunnetjes overheen met een fantastisch campagnebeeld waar Erwin Olaf de volgende plaat voor schoot:

Tijdens de shoot was een van de stokoude bejaarden staand in slaap gevallen. Erwin Olaf maakte hem subtiel wakker met de legendarische woorden:

"Gijs. Je staat toch niet te slapen."

Het werd Beter, Leuker en Gekker.

Als klap op de vuurpijl hebben we een heus bejaarden promotie team opgezet die in winkelcentra jonge kinderen uitdaagden om tegen hun het spel te spelen. Bloedfanatiek.....die bejaarden.

Er kunnen mooie dingen gebeuren als je je eerst goed inleeft in de materie. Wordt de doelgroep. Wees het product. Speel het proces.

Leef je in!

Aan het eind van feest, 3 gin tonics later, wilde ik de Esprit (een zwaar kunststof ding) ophalen bij de barkeeper waar ik hem eerder die avond had afgegeven.

"Die is al opgehaald."

Voor het eerst van mijn leven had ik iets gewonnen en was ik het alweer kwijt.

De award was gestolen door een copywriter uit Haarlem. Hij had hem gefotografeerd op zijn toilet aangeboden op marktplaats.

Maar dat is een ander verhaal.

De Incredible Leesmap #14 - The Incredible Adventure starts here... (2013-04-06 14:24:30)

[...] Je staat toch niet te slapen. - Er kunnen mooie dingen gebeuren als je je eerst goed inleeft in de materie. Wordt de doelgroep. Wees het product. Speel het proces. [...]

Mooi is het, het online leven (he Cor?) - Elja Daae (2013-04-26 16:04:23)

[...] je?) of Frank [dat is een link naar de post waardoor ik Cor 'ontdekte', en het was dus dit artikel waardoor ik hooked was!] blijken ook te zijn zoals ze bloggen en te bloggen zoals ze [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:32:10)

[...] Je staat toch niet te slapen. [...]

Dit is verhaal 391/1001: It's not what I say. It's what they say. | Design Thinking by Doing (2014-03-17 05:03:48)

[...] Goed in de reclame, voorzag iedere trend, zo leek het van buitenaf. Maar die tien jaar als reclamevent, Waren voor hem een straf [...]

Niets is beter in staat om een perspectief te delen dan een prototype. Als je je idee vertelt aan 10 verschillende mensen krijg je 10 verschillende verhalen. Dat is leuk als je nog meer ideeën wilt hebben maar heel onhandig als je je idee wilt maken.

In 1997 reed ik op de A27 op weg naar huis. Weet nog precies waar en welke muziek er op stond. Het was een geweldig nummer waarvan ik niet wist wie het was. Kippenvel. Bleek het Normaal met nu eens niet Oerend Hard....want dat ging ik toch wel.

Out of the blue had ik de volgende gedachte:

"Als ik nu een cameraatje in een radiografische auto bouw en ik zet een videobrill op zodat ik het beeld vanuit het autootje heb, dan hoef ik niet tegengesteld te sturen als het autootje op me af komt.....toch?"

Je vraagt je misschien af waar zo'n idiote gedachte vandaan komt. Of niet. Ik leg het toch graag even uit. Jarenlang wilde ik een radiografisch bestuurbaar autootje. Ik had vroeger een racebaan maar dan kon je de autootjes niet besturen, alleen maar gas geven. Zelf sturen en buiten rijden zou toch veel gaver zijn. Jarenlang wilde ik een bestuurbare auto. Jarenlang. Het leek me het leukste wat er is. Maar weten deed ik het niet want ik had het nog nooit gedaan. Totdat ik een keer bij een club terecht kwam waar echt werd geraced. Er bleek zelfs een echt circuit in Dordrecht waar met name mannen heel serieus met hun sport bezig waren. En toen gebeurde het. Ik mocht het ook een keer proberen. De uitleg was simpel. Voor ik het wist stond ik bovenaan het circuit met uitstekend zicht op de baan.....met de controller in de hand en het radiografisch bestuurbare autootje op de baan onder mij.

Ik gaf voorzichtig gas en stuurde de bochten in. Stapvoets reed ik het autootje verder van me af. Het viel niet mee maar was wel heeeel gaaf. Eindelijk deed ik. Aan het eind van het circuit stuurde ik naar rechts en

nu kwam het autootje dus weer naar me toe rijden. Ik naderde een bocht en stuurde naar rechts. Het autootje ging naar links. Ik stuurde weer terug maar knalde in de vangrail. Ik was compleet gedesoriënteerd. Wat ik me nooit gerealiseerd had, was dat je tegengesteld moest sturen als het autootje op je af komt. Niet te doen. Ik was zwaar teleurgesteld. Dit was rete moeilijk. Ik ben de klap nooit te boven gekomen. Heb er een autotik aan overgehouden. Ik kan namelijk heel slecht afstand doen van auto's. Ik ben er voor onder behandeling. Zonder veel resultaat overigens.

Even terug naar de gedachte op de A27:

"Als ik nu een cameraatje in een radiografische auto bouw en ik zet een videobril op zodat ik het beeld vanuit het autootje heb, dan hoef ik niet tegengesteld te sturen als het autootje op me af komt.....toch?"

Ik belde Constant Paul van Corally de broer van een goede vriend. Corally produceert alles wat met radiografisch bestuurbare autootjes te maken heeft.

Ik vertelde hem mijn idee.

"Nee natuurlijk hoef je dan niet meer tegengesteld te sturen. Je hebt dan toch het beeld VANUIT het autootje."

Wow!

2 weken later kreeg ik de Head Mounted Display binnen. Een videobril met twee kleine TV-tjes. Met een geleend autootje van Corally en hulp van Hans Kerkhof van TV3000 bouwde we ons eerste prototype. Ja met gaffertape. Ik zal nooit vergeten dat Hans een rondje reed met de CamCar. Door de gang, links, rechts, perfect sturend. Ik stond met een grote glimlach naar hem te kijken. Ik zag aan de andere kant van zijn kantoor de CamCar aankomen. Hans stopte en zei:

"Even voorzichtig. Daar staat iemand. Even uitkijken."

Voorzichtig reed hij richting de persoon.

Toen hij bijna tegen de achterkant van de schoenen van die persoon aan reed, zei Hans:

"Shit. Hij gaat niet opzij."

Ik hield het niet meer. Hans was een rondje gereden en stond met de CamCar achter hem naar zichzelf te kijken.

Het werkte.

5 prototypes verder stonden we op een beurs voor de ANWB.

16 prototypes later waren we het finale spel in KLASSE , een kinderprogramma van de AVRO en 24 prototypes later bouwde we een permanente attractie met 3 auto's. Het bleef bij prototypes. Een groot experiment. Wie niet waagt, wie niet wint.

Prototype nummer 46

En vind je het niet gek dat je 16 jaar later nog steeds geen "CamCar" kunt kopen bij de Bart Smit. Mij is het niet gelukt.

Maybe you should try it.....before you die.

---

viedit (2013-02-20 23:32:45)

Zo'n 20 jaar geleden zaten wij ook kijkend door de videobrill met Cor z'n autootjes te spelen, ergo we lieten er onze klanten (in pakken, toen nog mét stropdas) aangemoedigd door hun collega's mee rijden. Nooit stoppen Cor! Groet, Herbert ten Have

Design Thinking by Doing (2013-03-05 02:34:48)

[...] Maar nu komt het echte Miniverhaal. Een verhaal in Mini formaat. Zoals ik jullie al eerder meldde heb ik iets met auto's en kleine kinderen. Minimensjes. Als je dan zelf een dochter krijgt (in 1992) dan ligt het [...]

bang | Design Thinking by Doing (2013-06-14 05:29:01)

[...] Van de week zat ik bij een verdediging van vier dames van de HKU. Ze studeerden af met een ondernemingsplan. Fantastisch idee. Goede presentatie. Ze gingen er met een 9 vandoor. Maar wel met dichtgeknepen poepert. Want, zo had een van de dames verteld tijdens de presentatie, ze waren bang dat het idee gestolen zou worden. En daar werd ik dan weer een beetje bang van. Misschien omdat het zo herkenbaar was. Bang zijn. Ik was vroeger ook als de dood dat mijn ideeën gestolen werden. Waar ik meest bang voor was dat ze mijn idee voor de CamCar zouden jatten. In 1997 bedacht ik de CamCar. Een radiografisch bestuurbare modelauto met een kleuren camera erin. Deze camera was draadloos verbonden met een videobrill zodat je het live videobeeld vanuit het autootje had. Je vindt het uitgebreide verhaal hier.

[...]

be am me up | Design Thinking by Doing (2013-07-28 06:10:36)

[...] CamCar is daar een mooi voorbeeld van maar de beste telepresence ervaring die ik OOIT heb gehad is met een [...]

telematic dreaming | Design Thinking by Doing (2013-07-27 05:28:58)

[...] Het was 1993 en de dame bevond zich op een zelfde formaat bed in een kamer een aantal straten verderop. Op vier monitoren rondom het bed kon zij precies zien waar ik me bevond in. De videoverbindingen werden gemaakt door 3 dubbele ISDN verbindingen. Het met camera's en beeldschermen verplaatsen in andere ruimtes heeft me altijd gefascineerd en oageïnspireerd tot het bouwen van de CamCar. [...]

schikken of schrikken | Design Thinking by Doing (2013-09-18 06:01:22)

[...] Toen ik in 1997 de CamCar bedacht, dacht ik echt 'Dit is het. Dit wordt een klapper.' De CamCar is een radiografisch bestuurbaar autootje met een kleuren camera erin. Met een zogenaamde Head Mounted Display op je hoofd, een videobril met twee kleine beeldschermpjes, heb je het live beeld vanuit het autootje. Dit geeft een waanzinnig snelheidsgevoel omdat het cameraatje zo laag bij de grond zit en de beeldhoek maar 110 graden is (in plaats van 185 in het echt). Ik schreef er al eerder over. Hier. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:08:26)

[...] Maar nu komt het echte Miniverhaal. Een verhaal in Mini formaat. Zoals ik jullie al eerder meldde heb ik iets met auto's en kleine kinderen. Minimensjes. Als je dan zelf een dochter krijgt (in 1992) dan ligt het [...]

(2013-02-21 07:06)

Spelen kan levens redden.

De fun theorie gaat over hoe spel gedrag kan veranderen.

Het eerste voorbeeld binnen deze context dat ik een keer online tegen kwam was de piano trap.

Hier wordt duidelijk en op een leuke manier aangetoond hoe spel gedrag kan veranderen. Hoe ging dit experiment? In een metrostation met een trap en twee roltrappen (een omhoog en een omlaag) werd gekeken hoeveel mensen de trap namen. Vervolgens maakten ze van de trap een piano die, als je op de treden stapte, geluid maakte alsof je dus op een levensgrote piano liep. Wat bleek, een significant percentage nam daardoor de trap. En dat gold voor jong en oud. Voor mij was dit het eerste goede en leuke voorbeeld hoe plezier gedrag kan veranderen.

Waarschijnlijk geïnspireerd door dit voorbeeld heeft Volkswagen toen een campagne opgezet waarbij VW aan het publiek vroeg om voorbeelden te bedenken die gebaseerd zijn op deze theorie.

En de winnaar van deze campagne was jaloers makend goed en simpel. En onbegrijpelijk dat deze nog steeds niet op grote schaal wordt toegepast.

De winnaar had het volgende bedacht. Op een straat in de stad waar te hard werd gereden, werd een snelheidscamera geplaatst. Het verschil echter met "normale" snelheidscamera's is dat deze ook degene fotografeerde die zich netje aan de snelheid hielden. Vervolgens kregen de te hardrijders een bekeuring waarvan het geld in een "prijzenpot" belandde. De geflitste nette rijders ontvingen vervolgens een lot in de bus waarmee ze kans maakten op het geld uit de prijzenpot dat bestond uit de opbrengst van de bekeuringen.

Resultaat: 26 % minder hardrijders. Een briljant voorbeeld hoe fun gedrag kan veranderen en in dit geval misschien zelfs wel levens redt.

Een ander schokkend goed voorbeeld dat zeker levens spaart is het volgende.

In een ziekenhuis kreeg de helft van een groep niet gamende chirurgen de opdracht om wekelijks 3 uur simpele oog hand coördinatie computerspelletjes te spelen. Dus de ene groep speelde niet. De andere 3 uur per week.

De resultaten waar verbluffend.

De gamende chirurgen bleken hun werk in de operatiekamer 37 % sneller te doen en maakten hierbij 27 % minder fouten. Voor mij HET bewijs dat games zelfs mensenlevens kan redden.

---

barendkaas (2013-02-21 07:20:29)

Zullen we vanavond eens checken of een potje Mario Kart de wereld kan redden dan?

cornoltee (2013-02-21 07:23:12)

Done That en ik heb er een filmpje van gemaakt: <http://www.youtube.com/watch?v=MytfhzcSF-Y>

Soms doe je alles goed maar lukt het toch niet. We hebben allemaal wel ideeën gehad waarvan we het tot op de dag van vandaag heel jammer vinden dat ze niet doorgegaan zijn. Ideeën die zo goed "klopten" dat je er van overtuigd was dat ze een succes zouden worden:

simple

unexpected

credible

concrete

emotional

story

Succes. Maar een goed idee is niet alleen een verkocht idee. Een goed idee is een idee dat je de wereld in gebracht hebt en wat zich in de echte wereld kan ontwikkelen. Zie het maar als de geboorte van een idee in de vorm van prototype. Zeker als het om een interactief idee gaat. Een idee waarbij de deelname van mensen een vereiste is. Waarbij mensen iets moeten doen.

Toen M & M met de vraag kwam of "we iets met Hyves" konden bedenken, zat ik op het puntje van mijn stoel. Mijn bioscoopstoel dan wel te verstaan. Want naast popcorn is M & M voor mij ook film.

De vraag werd: "Hoe kunnen we op Hyves iets met film en M & M doen?"

Film was geen onbekend terrein voor M & M en film is iets waar over gepraat wordt op Hyves.

Maar hoe gaan we dit dan faciliteren?

Het idee dat we bedachten was heel simpel, nogal onverwachts, zeer concreet, geloofwaardig, emotioneel en een verhaaltje in notedop:

”Welke film zou jij nog 1 keer in de bioscoop willen zien?”

Snap je het?

Moet ik het verder nog uitleggen?

Kun je dit idee makkelijk doorvertellen in de kroeg straks?

Ik leg je het graag toch nog even uit.

Hoe werkte de actie. Allereerst moest je vriend worden van Red of Yellow. Ze hielden namelijk allebei van totaal andere films. Vervolgens koos je je 3 all time favorite”films die jij graag nog 1 keer met al je vrienden in de bioscoop zou willen zien.

Je plaatste de widget op je eigen Hyves pagina en stuurde al je vrienden een film uitnodiging. Als je samen met je Hyves vrienden de zaal vol had, zorgde M & M dat ie nog 1 keer in de bioscoop kwam.

Het zag er ongeveer zo uit:

In de widget konden bezoekers op je Hyves pagina zien welke 3 films jij nog graag een keer in de bios zou willen zien en of er nog plek was.

Met een druk op je knop reserveerde je je plekje. En met een zak M &M in je hand had je toegang tot de film. De hele zaal aan de M &M. Mmmmmmm.

Wat is hier niet goed aan?

In ieder geval 1 ding. Het is nooit uitgevoerd.

Misschien waren we te vroeg. Misschien waren ze te bang. Misschien moeten ze het nog een keer proberen.

Proberen?

"There is no try. There is only DO."

(Yoda)

Niels (2013-02-24 14:35:24)

Goed verhaal, goed einde! Het kan ook een leuk idee zijn als "CD-presentatie". "The making off" kijken samen met de artiest en je kaartje is de nieuwe cd.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:08:20)
[...] Laf en lef scheelt maar een letter. [...]

oliebollen in april (2013-02-25 06:37)

Je doet soms gekke dingen als je jong bent. Zeker als je enthousiast bent over een idee waarvan je denkt dat het wel eens heel goed zou kunnen verkopen.

Zo kwam ik elke twee jaar op IAAPA, de internationale beurs voor attractieparken. Je vond hier hallen vol met het nieuwste van het nieuwste op het gebied van rollercoasters, draaimolens, spelkasten, kermisattracties en ga zo nog maar een paar hallen door. Elk jaar kwam ik met een koffer aan folders terug en dat ene jaar zaten daar ook de vuurwerkbrilletjes bij. Vuurwerkbrilletjes? Om je ogen te beschermen? Nee. Het waren zogenaamde spectrumbrilletjes. Als je die opzette en naar de buitenverlichting keek, zag je prachtige kleuren rondom de lichtpunten. Echt geweldig. Ja je moet zelf zien om enthousiast te worden. Ik snap het.

Nu heb ik persoonlijk helemaal niks met vuurwerk, dus ik bedacht het volgende, super veilige en goedkope vuurwerkpakket:

- 1 vuurwerkbrilletje
- 1 sterretje
- verpakt in een bubbeltjes envelop

Het werkte als volgt.

Met oud en nieuw ging je voor de deur staan. Stak je sterretje aan. Zette je vuurwerkbril op, legde de bubbeltjes envelop voor je en je begon dan te dansen op je bubbeltjes envelop. De bubbeltjes maakten misschien niet zoveel lawaai als de strikers van je buurman maar met je vuurwerkbril kijkend naar je brandende sterretje was ronduit spectaculair. En ze waren veilig en veel minder pijnlijk in de portemonnee.

Dit werd een klapper. We wisten het zeker. We moesten het alleen nog even verkopen.

We moesten afspraken maken. Ervoor zorgen dat we het konden laten ervaren. Mijn partner in crime Ron Vergeer schreef een ge-wel-di-ge brief aan 14 verzekeraars en telecom bedrijven. Ron had ze zo nieuwsgierig gemaakt dat we 10 afspraken scoorden.

Dit werd een klapper. We wisten het zeker. We moesten het alleen nog even verkopen.

We waren al jaren bezig met de allernieuwste technologie. Radiografische bestuurbare autootjes, chroma key virtual reality systemen, japanse sticker automaten enz. Zou een papieren brilletje dan onze doorbraak worden?

Tuurlijk. Dit werd een klapper. We wisten het zeker. We moesten het alleen nog even verkopen.

Je snapt het al. Hoe moesten we dit gaan verkopen? Simpel. Het is een idee voor oud en nieuw dus met oud en nieuw. Met vuurwerk, champagne en oliebollen. Zo gezegd zo gedaan. In april zijn we twee weken lang we door Nederland gereden met op de achterbank een schaal met, door Ron's moeder gebakken oliebollen, flessen Jip en Janneke kinder champagne van de Hema, champagneglazen, sterretjes en natuurlijk de vuurwerkbrilletjes. We zaten aan tafel met de communicatie bazen van een aantal van de grootste adverteerders van Nederland.

Na een korte intro deed ik het licht uit. Ron trok de schaal oliebollen uit de plastic zak, zette ze op tafel en strooide met de poedersuiker. Ik zette ze de vuurwerkbrilletjes op. Ron wikkelde de folie van de fles. Ik stak de sterretjes aan en begon te tellen.

10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.....

Met elke tel gingen de monden steeds verder openstaan. Mooi daar paste precies een oliebol in.

Knal. De champagne vloeide rijkelijk. De sterretjes brandde. De oliebollen smaakten fantastisch....in april.

Dit werd een klapper. We wisten het zeker.

Een klapper werd het. In mei.

In Enschede. In 2000.

Met een klap was het gedaan met onze klapper. Er was geen merk meer in Nederland die nog iets met vuurwerk wilde. Ook niet met het "veiligste 3d vuurwerkpakket ter wereld" zoals ik ik nog eens probeerde uit te leggen.

We hielden er wel een paar leuke klussen aan over. Maar de klapper werd het niet.

Die moet nog steeds komen.

Design Thinking by Doing (2013-03-06 06:17:32)

[...] mijn rampjaar 2000 had ik weer een idee. Na het debacle van de vuurwerkbrilletjes dacht [...]

zeg roodkapje waar ga je hene | Design Thinking by Doing (2013-08-12 04:55:07)

[...] die ik presenteer goed naar de verhaalstructuur te kijken. Nu ik dit zo schrijf denk ik aan de post Oliebollen in April. Daar zat een goede opbouw [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:32:17)

[...] mijn rampjaar 2000 had ik weer een idee. Na het debacle van de vuurwerkbrilletjes dacht [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 440/1001. Bloop bloop | Design Thinking by Doing (2014-05-08 05:41:25)

[...] over die Klapper in April. Steek nooit vuurwerk af tijdens [...]

Reizen is een geweldige inspiratiebron. Ik weet niet hoe het bij jullie is maar op Schiphol ben ik een ander mens. Als ik met de trein langs Schiphol kom, stap ik altijd even uit om op de ronde bank tegenover de Burger King gewoon naar mensen te kijken. Laatst was ik echter weinig relaxed. Het winterse weer gooide roet op het spoor en ik moest deze keer het bankje links laten liggen. Ik had nog minus 5 minuten om mijn vliegtuig te halen. Met een koffer vol met de meest vreemde attributen stond ik met het zweet in mijn reet bij de bagage check. Die attributen had ik nodig voor een workshop in Rome en varieerden van vliegers tot kookwekkers in de vorm van een ei, Barbapapa's, action figures en een paar Andy Warhol's in het klein. Niet handig als je haast hebt. Half vallend zette ik mijn Samsonite op de band zodat ie gescand kon worden. Toen mijn koffer uit de scanner kwam, hoorde ik een vreemd gezoem.

"Nou. Die scanner mogen ze ook wel eens nakijken."dacht ik nog.

Bleek het uit mijn koffer te komen. De net nog zo vriendelijk lachende dame vroeg me of die Samsonite van mij was.

"Ja. Die is van mij."zei ik, vriendelijk lachend.

"Wat is dat voor geluid dat er uit uw koffer komt?"

"Ik heb geen idee."En daar was geen woord van gelogen. Ik wilde nog een grapje maken. Dat Barbapapa misschien in een gigantische dildo was veranderd. Maar aan het gezicht van de dame te zien, leek me dat geen goed idee.

"Wilt u uw koffer even open maken?"

"Ja graag. Ben ook wel benieuwd."antwoordde ik eerlijk. Wederom niet zo handig.

Er stond nu inmiddels ook een collega naast haar.

Ik voelde nog een zweetdruppeltje tussen mijn schouderbladen naar beneden lopen en vroeg me nu toch werkelijk af waar dat geluid vandaan kwam.

Opmerkingen als:

"Dit heb ik nog nooit meegemaakt." En "Wat kan het nu toch zijn?" schijnen niet stressverlagend te werken voor douane personeel. De sfeer werd grimmiger en de tijd dringender. Een slechte combinatie. Ik zag mezelf al bukken in het kamertje van de douane.

Wild graaiend zocht ik naar een trillend, zoemend "ding" dat de oorzaak van deze pijnlijke situatie was. En daar lag ie. Tussen Andy Warhol en Batman in.

Mijn elektrische tandenborstel. Ik had mijn toiletta's niet dichtgedaan en de inhoud ervan had zich een weg gevonden in mijn rariteitenkabinet.

Als uitleg gaf ik snel aan: "Kadootjes". Dat ik een workshop ging houden met de marketing top van een groot merk dat ijsjes verkoopt leek me vragen om problemen.

Uiteindelijk haalde ik mijn vliegtuig en had een geweldig verhaal. Maar die elektrische tandenborstel verdween op mijn zwarte lijst. In het buitenland werd het weer gewoon het ouderwetse handwerk.

Dat betekende dat ik een gewone tandenborstel moest kopen. Terug in Nederland (in Rome was er niks van gekomen) stond ik vervolgens bij de AH voor het tandenborstelschap. Om even snel een tandenborstel te kopen. Ik was daarvoor altijd snel klaar want ik had altijd dezelfde opzetstukjes voor de Braun elektrische tandenborstel. Nu niet. Nu moest ik kiezen. Niet te doen. Ik ben ze op een gegeven moment gaan tellen:

92 verschillende soorten tandenborstels. 92!

Nu ik dit schrijf voel ik de keuzestress weer in mijn nek schieten. Dat is toch niet normaal. Dat slaat toch helemaal nergens op. Ik stond me flink op te winden, wat geen positief effectief had op de beslissingstijd. Ik dacht, laat ik het rationeel aanpakken. Een aantal keuzecriteria opstellen en dan weloverwogen kiezen. Geloof me. Niet te doen. De laatste keer dat ik een tandenborstel kocht waren er geloof ik drie merken. (ja ik poets al heeeel lang elektrisch) nu was ik 20 minuten verder en nog verder van huis. Radeloosheid nam het over van besluiteloosheid die vervolgens wild aan de kant werd gezet door puur ongelof.

Zonder tandenborstel verliet ik de AH. Ik kon geen keuze maken. Lag dat aan mij. Tuurlijk. Ook maar ook aan de wereld. We leven in een wereld van overvloed. Keuzes, keuzes, keuzes. Overvloed en complexiteit En dat wordt alleen maar erger.

Ik ga mijn tanden poetsen.

White Now.

Marcel Kuster (2013-02-26 09:29:05)

En dan heb je nog niet eens een keuze gemaakt over het merk en soort tandpasta, bij een goed gesorteerde AH minimaal 25 soorten schat ik. Dat zijn 2300 keuzemogelijkheden: SUCCES!

Michel (2013-02-26 10:28:44)

Roet op het spoor....die kende ik nog niet als treinprobleem :-)

cornoltee (2013-02-26 11:14:51)

Ik stop met poetsen. Doe mij maar een gebitje.

De Beschermheer (2013-02-26 18:16:23)

Het meest treurige is nog wel dat er tussen die 92 niet eentje zat die jou raakte.

cornoltee (2013-02-26 18:51:38)

The Pink one I liked the most ;-)

De Beschermheer (2013-02-27 08:55:10)

:)

goede morgen (2013-02-27 05:17)

Je hoeft niet altijd iets 180 graden om te gooien om meer te genieten.

Eet smakelijk.

Cor Noltee

Weet jij nog hoe je bij je bank terecht bent gekomen? Ik weet het nog goed. Op een woensdagmiddag nam mijn moeder me mee naar haar bank. Daar werden we keurig ontvangen en kreeg ik een heel pakket mee....gratis. "Wat een aardige mensen he." zei ik, toen ik samen met mijn moeder trots de deur uitliep. Ik moest eens weten. Ik zit trouwens nog steeds bij de bank.

Een aantal jaar geleden kregen we een opdracht voor een bank die ik graag bij naam noem: de ABN AMRO. Ze wilden iets gaan doen voor jongeren. Nu ligt dat natuurlijk nogal gevoelig "jongeren" maar ik dacht banken liggen ook nogal gevoelig. Dus alles uit de kast. Gaandeweg leek het ons interessant om het domein sparen te verkennen.

Ik had toen nog nooit van Design Thinking gehoord maar ik begon uit mezelf met de eerste fase van Design Thinking: "Leef je in."

Ik moest denken aan die eerste keer bij de bank dus ik stelde mijn directeur het volgende voor. We (de 12 jarige dochter van mijn directeur en ik) gaan naar een aantal banken en informeren daar over een eigen (spaar)rekening. Zij doet het woord. Ze moet het zelf doen. Niks bijzonders. Maar wat de bankmedewerkers niet wisten, was dat we alles opnamen. Ik had een spijkerjasje met heel klein cameraatje en een handtasje met camera voor mijn "dochter" gehoord bij het NOB.

Als we dit massaal eerder hadden gedaan, waren we misschien nooit in een crisis beland. Maar daar gaat het nu niet om.

We wilden zien hoe ze omgingen met een jonge dame die een eigen rekening wilde openen. Want het eerste "echte contact" met de bank leek ons cruciaal.

Enfin. We gingen langs 5 banken en eindigden bij de ABN AMRO. Het handtasje stond perfect op de balie naast mijn "dochter". Ik stond vaderlijk achter haar. Mijn bovenste knoopje meebewegend met de bewegingen van de bankmedewerkster achter de balie. Ze had ons gezien. Ik had oogcontact met haar gehad. Geen vriendelijke blik of "goedemiddag". Ze verdween uiteindelijk ook weer zonder iets te zeggen.

Daar stonden we dan. Met de ziel onder onze arm en lopende camera's. Ik kon wel janken...van plezier. Uiteindelijk kwam de dame terug en begon ons, met de rug naar ons toe, toe te spreken. Ik had neiging om haar over de balie te trekken maar daar was ze ook nog eens veel te dik voor. Het zat niet mee bij de bank. Gewoon rustig blijven en vriendelijk blijven lachen. Dat had zij volgens mij al tijden niet meer gedaan. Mijn dochter keek mij schouder en wenkbrauw ophalend aan. Het werd nu inderdaad gênant. Ik glimlachte naar mijn dochter en wees subtiel op het bovenste knoopsgat van mijn jack. Haar ogen knepen zich fijn en ze lachte vilein subtiel.

Na 12 minuten stonden we buiten. Uit het zicht van de bank controleerde ik of de opnames waren gelukt. Helaas.

Alles stond alles er op.

De bank anno nu.

Die spaarrekening is er nooit gekomen.

Gelukkig gaat het nu veeeeeeel beter met de banken.

Cor Noltee

---

shame less steal more | Design Thinking by Doing (2013-06-12 03:21:26)

[...] schreef al eerder over de Bank maar heb jullie nog niet het idee verteld wat we toen bedacht en gepresenteerd hebben. Een gejat [...]

Goedemorgen, met Jan Drok | Design Thinking by Doing (2013-09-26 05:57:51)

[...] Ik was ooit klant van de ABN AMRO ik schreef daar al eerder over. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:27)

[...] schreef al eerder over de Bank maar heb jullie nog niet het idee verteld wat we toen bedacht en gepresenteerd hebben. Een gejat [...]

1.3 maart

Superdure consultant. (2013-03-01 05:22)

Weet je wat zo lekker is aan vroeg opstaan?

Het is 100 % puur ME TIME. Tijd voor jezelf. Het schijnt dat al die zelfhulp boeken heel goed verkopen maar heel slecht werken. Je bent even enthousiast maar dat zakt dan weer heel snel in. Net als dieten. Over sommige dingen moet je niet nadenken. Die moet je gewoon doen. Dus gewoon de wekker om 5.00 uur zetten. Je mag jezelf dan natuurlijk wel verwennen met een heerlijke bak koffie. Zo zit ik hier aan de Indriya van Nespresso. Het eerste wat ik doe 's ochtends is koffie zetten. En hang dan met mijn neus boven het kopje terwijl de hete koffie in het kopje druppelt. Pure doping. EPO is zo jaren negentig.

Design Thinking is het zo snel mogelijk maken van prototypes door je eerst in te leven (empathie) en je dan voor te stellen (creativiteit). Het schijnt dat je betere en meer goede ideeën krijgt als je eerst ZELF, in je eentje dus, nadent over een probleem en het daarna pas deelt met een groep. Goede tip voor de volgende brainstorm:

Geef de brainstorm vraag een paar dagen van te voren en laat de deelnemers 10 ideeën meenemen naar de brainstorm. Geen 10 ideeën? Mag je niet meedoen. Wees keihard! En communiceer dat ook duidelijk van te voren. Kijk maar eens wat er gebeurt. Met 5 deelnemers (en een goede facilitator) begin je dan al met 50 ideeën. Die je met elkaar bespreekt en beter maakt. Een erg goede en leuke techniek hier is: de "Superdure consultant". Ik leerde de techniek van Sue Walden. Ik deed samen met Wies Bronkhorst een training van Sue: "The Bendable Brain"

Hoe werkt de "Superdure consultant"??

Stel je voor je bent met 5 m/v en je hebt allemaal 10 ideeën meegenomen naar de brainstorm. Iemand (de Superdure consultant) vertelt zijn idee. De andere luisteren aandachtig (tja want het is een superdure consultant. Die voor heeeeel veel geld dit idee heeft bedacht, dus zal het wel goed zijn). Vervolgens vult iedereen dit idee aan met de volgende zin. Let op! Alles kan en mag. Houd je niet in.

”Ja! Wat een goed idee! En dan zou je ook nog.....”

De facilitator schrijft de aanvulling op een post-it.

Het leuke van de oefening is dat mensen gaan denken in mogelijkheden ipv beperkingen. De snelheid bevordert dit alleen maar. Houdt het tempo er dus in, je wilt niet dat men te lang nadenkt. Als je merkt dat de energie laag wordt stop je en maak je de volgende ”superdure consultant”.

Het is wel handig om je Kabouter thuis te laten bij deze oefening. Dat zal niet voor iedereen makkelijk zijn. Je Kabouter vindt jouw ideeën meestal niks Laat staan van die Superdure consultant.

Levert deze techniek je toch te weinig goede ideeën op?

0624965000 (deze week in de bonus)

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 395/1001. De nog duurdere superdure consultant | Design Thinking by Doing (2014-03-21 07:04:33)

[...] trouwe lezer ik schreef al een keer eerder over haar/hem. Maar hier de verbeterde versie. Nieuw nu NOG [...]

Ik ben nogal verslavingsgevoelig. Drank, drugs en auto's zijn een steeds terugkerend fenomeen. Komt door de histamine zegt Ton vd Vlist van de Wereld van Gezondheid. Dat is fijn om te weten. Ik heb wat. Het is verder ook niet zo erg. Je moet het alleen niet combineren. Drank, drugs en auto's. Dan wordt het pas gevaarlijk.....op de weg. Het werkt ook slecht voor je feedback systeem. Je reageert niet meer zo goed en snel. En zo kom ik via een omweg toch weer heel mooi op waar ik het over wil hebben: feedback.

Voor degene die denken "Waar heeft ie gozer het over?. En waar gaat dit blog zowiezo over?". Welkom. Ik heb het over Design Thinking: een ontwerpproces waarin mensen centraal staan. Niet de concurrentie of geld. Een ontwerpproces waarin creativiteit ingezet wordt om ideeën te bedenken. Waarin je je handen gebruikt om zo snel mogelijk prototypes te maken om zo snel mogelijk FEED BACK te krijgen zodat je je prototype aan kunt passen. Van hoofd naar handen. Van handen naar hart. Want niets is zo goed om een perspectief te delen als een prototype. Want niets is zo goed om feedback op te geven dan een prototype. Als we projecten zien als experimenten dan zijn we eigenlijk constant prototypes aan het verbeteren. En dus ook nooit klaar. Stilstand is achteruitgang. Keep moving. En wat houdt mensen bezig? Wat motiveert mensen? Hoe word je beter?

Jane McGonigal heeft het in haar geweldige boek "Beter dan echtöver:

1. doel
2. regels
3. feedback
4. vrijwillige deelname

Om beter te worden moet je een zelfgekozen doel hebben, je aan de regels houden en een goed feedback

systeem hebben.

Mijn doel met dit blog was en is duidelijk. Ik ga schrijven over Design Thinking. Over empathie, creativiteit en prototypen. De regels zijn ook crystal clear. Ik schrijf elke dag 's ochtends vroeg om 6.00. Het is het eerste wat ik doe. Samen met een bord Brinta en een bak koffie. Het feedback systeem wordt gegenereerd door dit blog, linkedin, twitter en facebook. Jullie dus. Wat allemaal geresulteerd heeft in een weer een nieuwe verslaving. Schrijven.....en statistieken kijken. Het zal mijn ijdelheid zijn. Volgens mijn kabouters stelt het allemaal niks voor ruim 3.000 views in 30 dagen. Ik voel mijn histamine opkomen. Op naar de 100.000.

Fijne zaterdag,

Cor Noltee

Ps

Wil je alle blogposts in een handig document?

Meld je dan aan door je email adres in te vullen rechts op deze pagina. Dan stuur ik je een pdf. Ook te lezen op je mobiel btw.

Walter (2013-03-02 12:12:31)

Know me, know you!

Carolien Geurtsen (2013-04-10 11:04:53)

hmmm... ik ben half afgehaakt bij verband verslavingsgevoeligheid en histamine - noteren en opzoeken dus - dank daarvoor. Ik vind het zelf altijd erg lastig als ik aanhaak op de overeenkomsten van bloggers - die ik met bloggers heb, bedoelik te zeggen - dan wordt het / kan het zo gauw klef worden - zo van dat heb ik ook etceter. Nou dat heb ik ook. De auto is gelukkig de deur uit, want dat ging echt niet goed met die feedback en met de rest al helemaal niet... Bij beter dan echt haak ik weer aan, grandioos boek... Langzamerhand zal ik wel spiralen gaan draaien naar jou to the point - Design Dinges - en ik scroll terug want hoe heet het ook weer... Tot dan...

Carolien Geurtsen (2013-04-10 11:10:09)

die viel er nog af die viel eraf <http://caroliengeurtsen.nl/gamen-is-beter-dan-echt/>

shit shit shit shit shit | Design Thinking by Doing (2013-04-11 04:11:11)

[...] op dan normaal. Ook de verwijzing 'fuck him' leverde 3 keer zoveel doorkliks op als 'feed back'. Leerzaam hoor zo'n [...]

kweenie | Design Thinking by Doing (2013-04-24 04:28:45)

[...] toch al, van mezelf. Daar heb ik niemand voor nodig. Maar eerlijk gezegd helpt het wel. Want zonder feedback wordt je niet beter. Het is leuk hoor allemaal, die likes maar het wordt pas echt interessant als [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:08:43)

[...] Feedback. [...]

Plus Een. Design Thinking by Doing verhaal 612/1001 | Design Thinking by Doing (2014-12-11 08:03:05)

[...] schreef hier en hier al over de feedback aanpak van DasArts en na drie keer de DVD bekeken te hebben en een kickstarter [...]

Gistermiddag was ik op pad met Barry. We gingen zijn hoekbank en mijn Minibar ophalen met een boedelbak in Lage Zwaluwe. Die Minibar heb ik 3 maanden verhuurd aan Oracle. Das een leuk verhaal over "ik heb een idee" maar niet vandaag. Vandaag is Barry mijn held. Een echte held. Een superheld. Heerlijk van die mensen die zeggen "ik heb een idee" en het er vervolgens NIET bij laten. Ik schreef daar al eerder over. Een idee is maar 1 punt waard van de 1.111 punten. Barry is een held omdat ie een idee had en het idee maakte. Ondanks "enige obstakels". Een geweldig, waargebeurd verhaal over volharding en krijgen wat je wilt.

Barry zat in een vliegtuig van British Airways het inflight magazine door te bladeren toen hij een prachtige zwart foto in een advertentie van een Italiaans kledingmerk zag. Barry dacht:

"Zo die zou mooi boven mijn bank staan."

Vervolgens vergat Barry het blad mee te nemen.

Thuis gekomen baalde hij daar flink van. 50 % van de mensen die zo'n idee als Barry hebben, haken nu af. Barry niet. Barry gaat op zoek naar het de naam van het inflight magazine van British Airways en belt ze op. Hij vertelt ze wanneer hij met ze vloog en of hij een pdf kan krijgen van het desbetreffende blad. Dat krijgt hij niet. Hij wordt geen millimeter verder geholpen door het blad. Ik dacht nog. Bizar! Iemand die zoveel moeite neemt die moet je toch verder helpen!! En hoe moeilijk kan het zijn.

Enfin van de 50 % haakt hier denk ik weer zo'n 50 % af.

Barry niet.

Barry belt het blad nog een keer. Nu uit naam van het bedrijf waar ie werkt. Hij is marketing manager bij een groot internationaal bedrijf. Ze ruiken geld bij het blad. Barry heeft beet. Tussen neus en lippen door vertelt

hij dat hij laatst het blad had gelezen in het vliegtuig en dat ie daar een mooie zwart wit foto had gezien.

"Oh wat voor foto meneer? Dan kijk ik even voor u."

Binnen 2 minuten kreeg Barry de naam van de adverteerder, maar geen pdf. Barry had nog steeds de foto niet.

Van de helft van de helft valt nu denk ik weer de helft af.

Barry niet.

Barry belt het Italiaanse modemerken in Italië. Nul op request.

Van de helft van de helft van de helft valt nu denk ik weer de helft af.

Barry niet.

Barry zoekt op youtube naar het merk en vindt daar een reclame filmpje van het merk waar de advertentie een shot uit blijkt te zijn. Barry zet het filmpje op pause bij het juiste frame en zoekt in google naar vergelijkbare beelden. Dat schijnt te kunnen. Wist ik niet. Ga ik zeker een keer uitproberen. Uiteindelijk komt ie bij de Russische topfotograaf uit die hij belt.....en het beeld ook niet geeft. Barry heeft natuurlijk het liefst een beetje grote file omdat ie de foto wilt vergroten en boven zijn bank wilt hangen. Helaas.

Van de helft van de helft van de helft van de helft valt nu denk ik weer de helft af.

Barry niet.

Barry neemt het frame uit de commercial en gaat er mee naar een bedrijf dat grote afdrucken maakt. Deze hebben dat ene frame geprojecteerd en daar weer een foto van gemaakt, bewerkt en geprint. Eenmaal thuis viel de ,voor heel veel geld op kunststof gedrukte, foto aan duizend stukken.

Van de helft van de helft van de helft van de helft van de helft valt nu denk ik weer de helft af.

Barry niet.

Barry is mijn Held. Barry heeft goede ideeën en gaat er voor. Een jaar later en vele uren werk (waar ie niet voor betaald is) is dit het resultaat.

Fan tas ties.

"Je ziet de pixels wel goed hoor", verontschuldigde Barry zich nog."

Who cares.....

---

outsource insource | Design Thinking by Doing (2013-09-26 05:15:10)

[...] Cor. En daar komen mooie dingen uit. Zo werken we ook Samen met Gerrit. Ik schreef al eerder over Barry en Gerrit. Samen zijn we een geweldig creatief [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:43)

[...] Cor. En daar komen mooie dingen uit. Zo werken we ook Samen met Gerrit. Ik schreef al eerder over Barry en Gerrit. Samen zijn we een geweldig creatief [...]

Boordeel. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 535/1001 | Design Thinking by Doing (2014-09-22 06:15:26)

[...] Markplaats. Nu ken ik BS goed dus ik verwachtte dat er nog wel een verhaal achter zat. Net zoals die andere keer dat hij een idee [...]

Ik weet het nog goed. In 1993 zat ik op de zolderkamer van mijn goede vriend Rene Paul. Hij was lid van de HTC computerclub. Ik weet niet hoe hij het voor elkaar had gekregen maar op een gegeven moment hoorde ik allemaal hele rare geluiden uit een klein kastje komen (ëen modem"zei Rene) en een paar minuten later waren we ONLINE. Ik zat op de computer van een universiteit in Californie te kijken. Ik weet mijn God niet meer wat ik er vond maar het gevoel dat ik DAAR op een computer aan het rondneuzen was, was ronduit sensationeel. Neo uit de Matrix was er niks bij. Eerlijk waar. Op technologie gebied heb ik zelden zo'n euforisch gevoel gehad. En we hebben het over een 12K modem hier he.....voor alle duidelijkheid.

Vanaf dat moment was ik hooked. Dit wordt BiiG dachten we. Ik hield vanaf die dag alles bij wat ging over interactieve media. En dat was nog niet zoveel. Hoogtepunt op gamegebied was de CDi speler van Philips voor de bejaarden onder ons. Wij huurden hem toen bij Videoland. En waren geloof ik de enige ook. Cdi werd het nie en de Playstation bestond nog nie.

Later dat jaar werd ik omver geblazen op de eerste "Doors of Perception". Het design congres van het toenmalige Nederlandse Design Instituut geleid door design visionair John Thackara. Ik zag daar oa Pattie Maes van het MIT en Will Wright (bedenker van Sims, wat toen nog Simcity heette). Dat Simcity vond ik maar een stom spel. Ik dacht NIEMAND gaat achter een computer de echte wereld na zitten spelen. Als ze toen aandelen op het congres hadden verkocht voor een appel en een ei, had ik het niet gedaan. Gelukkig maar. Want anders had ik er nu spijt van gehad. Heel veel spijt. Nee nog een beetje meer. Sims is het best verkochte computerspel ter wereld. Foutje.

Gecombineerd met die computer op zolder met inmiddels een 14K4 modem was ik aardig op de hoogte op het gebied van interactieve media en games.

Als gevolg daarvan vroeg mijn goed vriend Peter Ludden een paar jaar later of ik niet iets gaafs kon beden-

ken voor FootLocker, een klant van hem. Footlocker opende toen de tijd nog 3 winkels per week in Europa en hij was op zoek naar een spel wat door een standaard moest passen, snel op te zetten, leuk voor kids, sportief en misschien wel iets met Virtual Reality. Peter was bij de juiste beland. Razend enthousiast begon ik te graven in mijn info en kwam een week later met drie voorstellen. Een daarvan was van de Vivid Group uit Toronto. Het was een blue screen virtual reality systeem waarbij je voor een blauw scherm ging staan. Vervolgens werd je opgenomen door een camera die voor je op een scherm stond. De computer trok dan al het blauw er vanaf en zette jouw videobeeld in het computerspelletje. Jij was dus de muis. Zonder techniek op of aan je lijf stuurde je. Je lijf als joystick. Even voor alle duidelijkheid. De EyeToy en de Wii bestonden nog nie. De uitvinders ervan moesten toen nog geboren worden.

Peter was nog enthousiaster dan ik en vroeg of ik een demo kon regelen op het hoofdkantoor van Footlocker. Dat werd lastig. In Europa was nog geen distributeur. Het systeem was niet te huur. "Dan gaan we naar Toronto!" Footlocker was inmiddels ook zo enthousiast geworden van de video die we hadden laten zien dat ze op voorhand het idee kochten. Wow. We are rolling. 2 weken later zaten we met zijn 3en in het vliegtuig: Peter Ludden, Dietert Bleys en ik. We zouden met zijn 3en de wereld gaan bestormen met een blue screen virtual reality systeem bedacht door een jongleur uit Toronto. In het vliegtuig bedacht ik de naam voor ons bedrijf: Moreality. En op het vliegveld van Toronto drukten we de visitekaartjes. We kochten het spel en een week later was ik partner in een BV had ik 50.000 gulden geleend bij DE bank en een deal met Footlocker.

Weer een week later hadden we het spel binnen, was ik directeur van een BV had ik 50.000 gulden schuld bij DE bank en geen deal met Footlocker.

Footlocker zag toch af van de deal. De grote baas had lastige vragen gesteld over wat het zou opleveren. Goede vraag, dacht ik nog.

Drie weken later had ik een geweldig spel, twee businesspartners, een vette schuld en geen klanten en geen businessplan. Wel dromen.

Eerlijk gezegd heb ik me nooit druk gemaakt. Ik begon gewoon met bellen. Ik denk dat ik alle grote merken aan de lijn heb gehad. En ze kwamen allemaal kijken. En weet je waarom? Ik had mijn openingszin veranderd van:

"Ik wil u uitnodigen voor een presentatie van een virtual reality spel." Naar:

"Ik wil u uitnodigen voor een presentatie van een tweede generatie virtual reality spel."

Ik hoorde ze denken: Tweede generatie? Ik heb die eerste helemaal gemist. Als ik nu ga ben ik gelijk bij!

Ik kom eraan!

---

tent amen | Design Thinking by Doing (2013-10-17 06:06:45)
[...] wilde dit verhaal schrijven maar had het dus al [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:44)
[...] wilde dit verhaal schrijven maar had het dus al [...]

Eigenlijk is dit blog een verzameling Miniverhalen. Maar nu komt het echte Miniverhaal. Een verhaal in Mini formaat. Zoals ik jullie al eerder meldde heb ik iets met auto's en kleine kinderen. Minimensjes. Als je dan zelf een dochter krijgt (in 1992) dan ligt het natuurlijk voor de hand dat je iets gaat doen met een Mini. Dit is het miniverhaal over de minibar. Van luier naar whisky.

Het is 1992 en een van mijn favoriete bezigheden was het rondlopen op autosloperijen. Het zal met mijn autotik te maken hebben. Of met mijn beperkte budget. Of was het een beschermingstechniek. De kans was namelijk groot geweest, dat als ik op zaterdag in de Mini showroom had gelopen ik een Mini op afbetaling had gekocht inclusief Maxi renti. En aangezien ik weinig zin had in een lening en nog minder in een schuld leek me de autosloop op zaterdag een veel betere alternatief.

Op de bewuste zaterdagmorgen liep ik op de sloop een mooie Mini tegen het lijf. Hij stond op een Opel Kadett en onder een Autobianchi. Een mooi trio. Maar mijn interesse ging toch uit naar de Mini. Ik reed toen zelf ook Mini en was op zoek naar een deurslinger. Mijn raampje ging niet meer open en het leek me weer fantastisch om mijn Taxi arm weer een beetje bij te kleuren in de warme augustus zon. En toen gebeurde het. Ik stond achter de Mini en dacht:

"Dit is een geweldige commode voor Noëlle, onze dochter van nog geen jaar."

Zoals de meeste kinderen van die leeftijd droeg Noëlle luiers. En het leek me geweldig om die te bewaren in de achterbak van die Mini. Heel handig van de Mini is het achterklepje. Dit scharniert niet aan de bovenkant maar aan de onderkant. Perfect. Noëlle kon daar dus uitstekend op verschoond worden. De perfecte commode. Helaas was mijn vrouw heel wat minder enthousiast. Terecht. Een beetje dreigen met een Maxi schuld deed echter wonderen.

Noëlle hebben we jaaaarenlang verschoond in de Mini. Totdat ze echt niet meer op het achterklepje paste. Het

is toch helemaal goed gekomen met haar. Ze rijdt nu trouwens in onze 34 jaar oude DAF. Die ik kocht van een slager in Friesland.

En de Mini? Daar staat nu whisky in en is binnenkort verhuurd aan Oracle.

Proost.

Walter Smaalders (2013-03-05 04:08:34)

Jij bent er wel heel erg vroeg bij.. Kan je wel slapen? Sie je soen! Hug, W! Op 5 mrt 2013, om 03:27 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven:

perfect plastic | Design Thinking by Doing (2013-09-21 06:22:34)

[...] Toen ik een aantal jaar geleden ging kijken voor een nieuwe (lease)auto was de keuze snel gemaakt. Da's best bijzonder uit het grote aanbod van vandaag. Het voordeel is dat ik niet zoveel auto's mooi vind en dat ie een aanvulling moet zijn op mijn eigen tweedehands wagenpark. (DAF 66, T2 VW bus 1979, Alfa Romeo Spider 1990) En dat je er met zijn 4en, en een poedel achterin, in kunt zitten. Het werd een Mini Station. Mijn eerste auto was een Mini en ik heb ooit de achterkant van een Mini afgezaagd als commode voor mijn dochter. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:27)

[...] Toen ik een aantal jaar geleden ging kijken voor een nieuwe (lease)auto was de keuze snel gemaakt. Da's best bijzonder uit het grote aanbod van vandaag. Het voordeel is dat ik niet zoveel auto's mooi vind en dat ie een aanvulling moet zijn op mijn eigen tweedehands wagenpark. (DAF 66, T2 VW bus 1979, Alfa Romeo Spider 1990) En dat je er met zijn 4en, en een poedel achterin, in kunt zitten. Het werd een Mini Station. Mijn eerste auto was een Mini en ik heb ooit de achterkant van een Mini afgezaagd als commode voor mijn dochter. [...]

plak faktor (2013-03-06 06:17)

In mijn rampjaar 2000 had ik weer een idee. Na het debacle van de vuurwerkbrilletjes dacht ik:

”Nu ga ik NIETS aan het toeval overlaten. Ik ga ALLES in eigen hand houden. Ik ga ALLES zelf doen.”

En bedacht de KoppieShop voor op Lowlands. In de KoppieShop (een tent van 5 x 5) stonden 8 gehuurde Japanse sticker automaten. Bezoekers van Lowlands konden voor het luttele bedrag van € 7 een zakje PULP kopen. PULP stond voor Personal Unique Lowlands Premium. In de bruin papieren zak met speciaal ZELF laten maken Lowlands stempel zaten de volgende items:

- zo'n blauw ziekenhuis haarmutsje. Handig voor als je gaat slapen in je smerige tent.

- 6 vrienden visitite kaartjes met uitnodigende teksten als: "Do you wanna meet my parentsën "Ik vind je leuk". Handig als je contact wilt maken maar je niet (meer) uit je woorden kan komen omdat je straalverliefd of bezopen bent. Mijn favoriete kaartje was: "Weet je waar mijn tent staat?"
- 3 Lowlands ansichtkaarten. Leuk voor thuis. Om te laten weten dat je nog leefde.
- 3 blanco sticker postzegels waar je je eigen koppie op kon plakken.
- 16 ministickers die je maakte met een van de 8 Japanse sticker automaten. Dat ministickertje met jouw koppie erop paste precies op de blanco postzegel. Zo kon je als het ware een eerste dag kaart maken met jezelf op een postzegel met de datum van Lowlands. Weg met de Koningin. Lang leve jezelf. Je kon de kaart naar jezelf sturen. Hij lag dan op de mat als je thuis kwam. Als dat geen Persoonlijk Uniek Lowlands Premium is (PULP) weet ik het niet meer.

Samen met Ruud Baan (hele goeie fotograaf btw)

- oh ja er zat ook nog een pen in het pakket. Handig om direct die ansichtkaart mee te schrijven. De ansichtkaart kon je direct posten bij ons. Wij brachten elke dag de post naar het postkantoor.

Dit werd een klapper.....zei iedereen. We zouden helemaal binnenlopen. Dat moest ook wel want ik had alles voorgefinancierd.

De tent, het speciale drukwerk, de huur van de stickerautomaten, de stickers, de pennen, de ziekenhuis-mutsen, de zakjes, de catering en de studenten die er drie dagen rondliepen kregen ook gewoon betaald.

Maar het zou een doorslaand succes worden.....zei iedereen.

Met een ding had ik echter geen rekening gehouden. Onze plek. En dan met name de muziek die op die plek te horen was. We stond in een grote cirkel met allemaal andere tentjes die van alles en nog wat verkochten. En de muziek, als je het zo kan noemen, was van dik hout zaagt men planken. Nou meer dikke bomen die omgehakt worden door botte bijlen. (Trash) Metal noemen ze het geloof ik. En het trash liep daar. Langs onze tent. Langs ja. Mijn lieve promotie meisjes lukte het op een of andere manier niet om de houthakkers te overtuigen om hun koppie op een postzegel te plakken. Heel gek. Wat er ook zeker mee te maken had, was dat je mekaar ook gewoon niet kon verstaan. Hielp ook niet.

Enfin. Het werd weer geen klapper. Het weer trouwens wel. Het begon op een gegeven moment te onwederen, regenen, te regenen en te regenen. De houthakkers verdwenen. De muziek bleef. Ik verkocht 265 PULP zakken. Achteraf heb ik uitgerekend dat ik net zo goed met 200 vrienden zelf naar Lowlands had kunnen gaan. Maar ja je probeert eens wat. Je gaat keihard op je bek maar had WEER wat geleerd.

Als je op een muziekfestival staat zoek dan uit wat voor muziek ze spelen (zeker als er verschillende podia zijn). Het is nogal bepalend voor je doelgroep.

Die doelgroep hebben we een jaar later veranderd. We stonden op de Megafestatie voor Libresse. Met het kleinste vriendinnen boekje ter wereld. Samen met je vriendin op de foto. Je kreeg dan allebei 5 stickers. Gratis. Vanaf het begin stonden ze in de rij. 9 dagen lang. 29.846 meiden gefotografeerd.

En nu had Libresse alles voorgefinancierd.

Heel fijn.

Soms moet je niet alles zelf willen doen.

---

fuck him (2013-03-07 05:01)

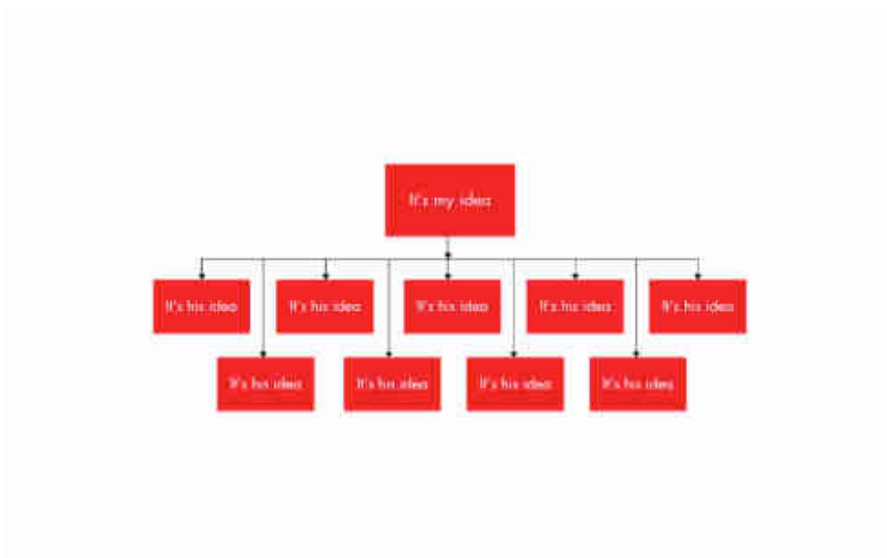
Jarenlang heb ik als een hebberige kleuter met mijn ideeën rondgelopen. Soms vertelde ik ze niet eens omdat ik als de dood was dat ze gejat zouden worden. Nou geloof me. Gejat worden ze toch wel. Er waren genoeg mensen die op miraculeuze wijze opeens de bedenker waren van MIJN idee. En dat is heel vervelend als je denkt dat het JOUW idee is. Want ook als je denkt dat je dat JIJ het bedacht hebt, maakt het nog niet JOUW idee. Hoe denk je dat je dat idee hebt kunnen bedenken. Sta je niet gewoon op de schouders van anderen? Tuurlijk. Ideeën zijn

nooit nieuw. Zeker JOUW idee niet. Die van MIJ al helemaal niet. Dus heeft het weinig zin om paranoide met dichtgeknepen poepert rond te lopen met JOUW idee. Een idee is een netwerk. Toen ik bij TBWA\ werkte kwam ik de volgende uitleg tegen. Het is dus niet mijn idee.....voor alle duidelijkheid.

Als je denkt:

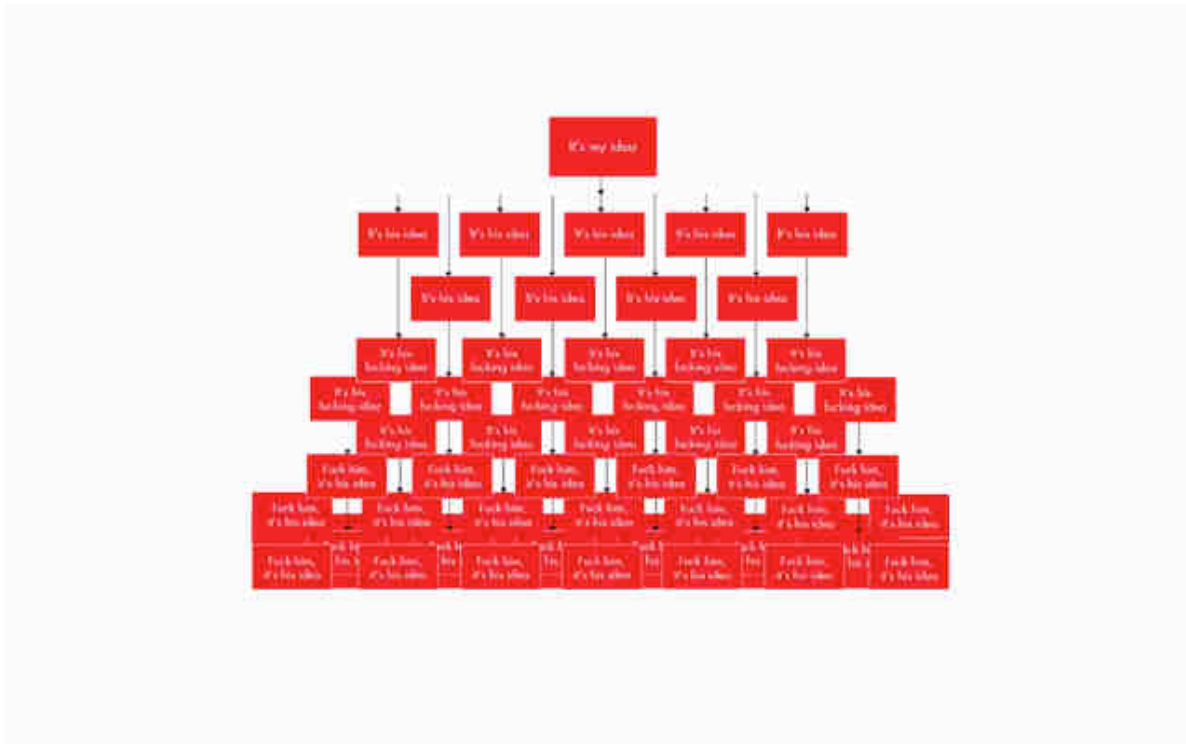

Denkt de rest:

It's his idea.

En de rest van de rest:

It's his fucking idea. Fuck him. It's his idea.

Daar zit je dan. Hoog in je ivoren toren met JOUW idee. It's lonely at the top. 100 % garantie voor een flop.

Het idee komt geen steek verder. Probeer deze eens:

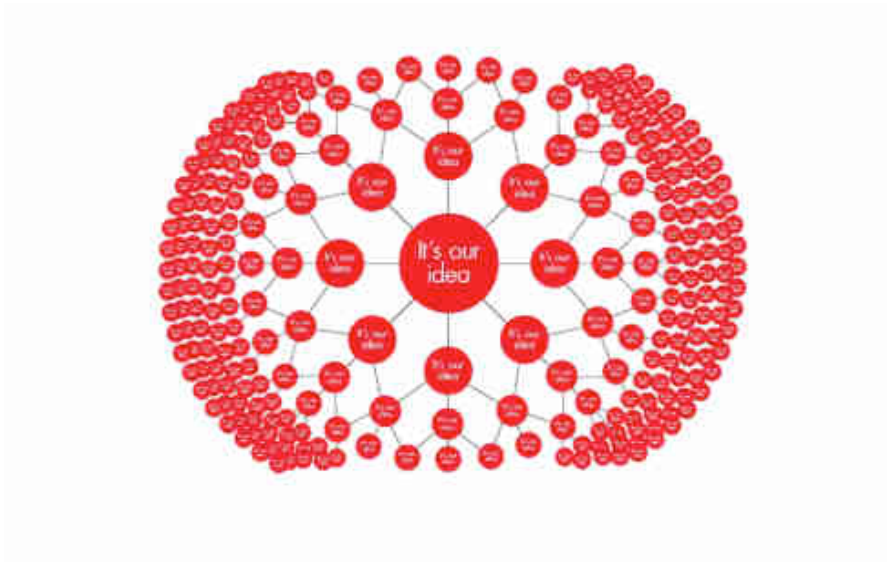

Jaha. Das eng he. Delen. Maar ik daag je uit om het te proberen. Deel vandaag maar eens een idee dat je al een tijdje angstvallig geheim houdt.

Vraag ze maar eens: "Wat is er niet goed aan?öf "Hoe kunnen we dit idee beter maken?"

Dan ontstaan er nieuwe verbindingen die JIJ in je eentje NOOIT had kunnen bedenken.

Een idee is een netwerk en geen ivoren toren.

Happy Sharing.

PureClear (2013-03-13 07:39:20)
En zo is het! heel mooi geschreven!

Iedereen is anders - met Lego - Elja Daae (2013-04-10 04:55:17)
[...] het is niet mijn idee maar ons idee, las ik hier, dus dat ook). Tweet Filed Under: Persoonlijk [...]

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-04-10 04:56:26)
Ja. Dát.

punkmedia (2013-04-10 07:20:39)
Ik ga een uurtje Cor Noltee lezen inlassen. Thanks, briljant!

shit shit shit shit shit | Design Thinking by Doing (2013-04-11 04:11:09)
[...] 'fuck fuck fuck fuck'. Dat leverde 4 keer zoveel views op dan normaal. Ook de verwijzing 'fuck him' leverde 3 keer zoveel doorclijs op als 'feed back'. Leerzaam hoor zo'n [...]

Paul Hamel (2013-04-12 17:32:36)

Sterke denkwijze. Samen kwamen we altijd al verder dan alleen. Nu nog de co-creators recrutereren....

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:08:45)

[...] Fuck him. [...]

het geheim van de smid (2013-03-08 01:17)

het geheim van de
de smid

Luister. Dit wordt lastig. Ik ga je iets vragen en het werkt alleen als je naar me luistert. Doe je mee? Nee? Even goede vrienden. Veel succes met de rest van je leven.

Ah! Leuk dat je mee doet.

Blijf met je ogen HIER...ja HIER. Nu moet je niet naar het rode blokje met de witte tekst bovenaan kijken.

Lastig he....voel je de drang?

Houdt vol.

Goed zo.

Blijf HIER kijken. Niet naar de tekst kijken. Ik ga er van uit dat je weet wat er staat. Je hebt het gelezen.

Als je denkt dat er:

Het geheim van de smid staat, dan denk je hetzelfde als wat mijn zoon NoaH (toen 14 jaar) dacht de eerste keer dat ik het hem liet lezen.

Toen ik zei: "Dat staat er niet." las hij het nog een keer en zei:

"Ja grappig Pa, dat staat er wel."

"Nee hoor", zei ik "dat staat er niet."

"Kijk maar eens goed."

Hij keek nu echt goed en zei, een beetje geïrriteerd:

"Paahaa...dat staat er wel!"

"Nee NoaH, dat staat er niet."

Hij keek nog een keer en zei toen:

"Wedden van wel?"

Ik zei: "Hoeveel?"

Hij zei: "All in." (NoaH had op dat moment 432,70 euro op zijn rekening staan)

Ik zei tegen hem dat hij me moest geloven als ik zei dat het er niet stond:

Het geheim van de smid

Hij las het nog een keer en zei.

"Echt wel. I'm ALL IN."

En toen liet ik hem het zien.

Hij is nu 16 en wast nog steeds af op zaterdag bij Willaerts in Papendrecht. Als ie straks, zoals ie zelf altijd zegt, miljonair is, weet ik het geheim van de

de smid.

Mensen zijn gewoontedieren en onze hersenen hebben patronen aangelegd om voor het meeste wat we heel de dag doen niet na te hoeven denken. Handig. Maar niet handig als je een probleem hebt waar je een originele oplossing voor moet bedenken. Dan staan die patronen je aardig in de weg. Want als je weer dezelfde weg bewandelt kom je echt niet op die leuke nieuwe plek. Dat nieuwe idee. Probeer vandaag zoals Yoda als je iets nieuws moet bedenken:

"Jou must unlearn what you have learned."

De Beschermheer (2013-03-08 17:57:35)

Zo stond ik laatst in een winkel voor een deur die gewoon een klink had, maar anders bleek te werken. Ik ben er niet uitgekomen, ook niet na twee minuten. Uiteindelijk bleek na uitlef van het personeel een schuifdeur. Hopeloos af en toe, die hersenen van ons :).

Niet perfect. Design Thinking by Doing verhaal 642/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-01-10 08:09:03)
[...] "Het geheim van de [...]"

Download gratis eBook (2013-03-08 04:01)

Op mijn slideshare pagina kun je een pdf downloaden met alle 632 verhalen die ik in 2013 en 2014 op dit blog schreef. 1.871 pagina's. FREE.

... IT | Design Thinking by Doing (2013-11-28 07:15:46)
[...] Download gratis eBook [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:19:42)
[...] Download gratis eBook [...]

(2013-03-09 09:50)

De leukste manier om alle aspecten van Design Thinking (DT) te leren....en te doen is een verjaardags kado/kaart te MAKEN voor een vriend. Voorwaarde is wel dat je deze vriend goed kent, weten wat ie leuk vindt.

Waarom is dit nu zo'n fantastische DT oefening?

Omdat het een hele laagdrempelige, leuke en snelle manier is om de drie fases van Design Thinking te doorlopen:

1. Je inleven (empathie)
2. Ideeën bedenken (creativiteit)
3. Fast Prototypen (van hoofd naar handen)

Bij mij werkt het best als ik 5 minuten van te voren nog geen kado heb en Tamara al in de auto zit.

Too much time kills everything.

Maar als je er een week voor wil uittrekken prima. Be my guest. Het is jouw feestje.....oh nee....die van je vriend.

Het voordeel wel van weinig tijd hebben is dat je Kabouter weinig tijd heeft om te zeiken en commentaar te geven. Waardoor je vanuit je hart werkt en niet vanuit je hoofd.

Elk jaar gebruik ik deze oefening bij "mijn"tweede jaars studenten op de HKU. Als opdracht in de les "Em-

pathie”moeten ze dan een persoonlijke verjaardagskaart maken voor mijn verjaardag. Een hoogtepunt van het jaar. Dit jaar is de postbode 2 keer terug gekomen. De pakketten werden steeds groter. Hilarisch. Een van de voorbeelden wil ik je toch even laten zien. Hij is gemaakt door Davey Schreurs (een grote DT fan btw) en dat blijkt wel uit zijn verjaardagskaart. Hij had een foto van mij gepakt en deze opgebouwd uit allemaal kleine fotootjes. Niet zomaar fotootjes maar allemaal onderwerpen waarvan hij wist dat ik ze leuk en interessant vond. Kijk:

Wat Davey niet wist, was dat ik in 1995 de cover van de WIRED bewaard had omdat ik die zo gaaf vond. Ik heb hem even opgezocht en gescand:

In 1995. Dat was de eerste keer dat ik zo iets zag. Te gek.

Voor wie ga jij een kaart maken?

Happy Giving.

De Beschermheer (2013-03-09 10:02:39)

Too much time kills everything, maar te weinig tijd is ook niet aanbevelenswaardig. Er zijn boeken vol geschreven over incubatietijd en creativiteit. De strekking: te weinig tijd veroorzaakt te veel focus. We hebben tijd en afstand nodig om ons onderbewuste zijn werk te laten doen. Searching less to find more... Blijft een mooi blog, Cor! Keep up the good work! En de verjaardagskaartenopdracht ga ik ook eens doen met mijn studenten denk ik!

cornoltee (2013-03-09 10:07:41)

Hoi Joris! Trust me. Voor een verjaardagskaart voor een goede vriend werkt te veel tijd NIET. Komt er niks van terecht. Je moet hem maken vanuit je gevoel. Je hebt geen kennis nodig....want het is een goede vriend. Dit is ook geen complexe vraag. Daarbij is het zeker WEL goed om te incuberen al is het maar om je onbewuste aan het werk te zetten. Als tip: je moet het met studenten wel doen als je ECHT jarig bent. Of zeggen dat je jarig bent. En dat je ze op die dag in de bus wilt hebben. Want een kaart een dag te laat is toch jammer.

cornoltee (2013-03-09 10:09:08)

"...ga ik ook eens doen met mijn studenten denk ik!denk ik???"do or do not there is no try :-)

De Beschermheer (2013-03-09 14:09:43)

Vanuit het gevoel is natuurlijk niet compleetbreinig :). Ik merk vaak dat ik bij kleine problemen/uitdagingen/vragen ongeveer drie tot vier dagen nodig heb voor het idee komt dat ik uiteindelijk gebruik. (Misschien ben ik gewoon wat traag?) Het heerlijke is dat ik inmiddels weet dat het idee er altijd binnen die tijd is, dat geeft rust :). En natuurlijk moeten we vooral doen. Dat is de kern van prototyping: je doet wat je in je hoofd had. Maar prototyping is toch ook een vorm van proberen. Ik ben niet zo overtuigd van there is no try. Voor mij is trying en doing meestal hetzelfde. Maar dat komt dan misschien weer doordat in mijn levensvisie (ja, die heb ik), alles wat je doet een betaversie is. En iets wat per ongeluk toch de betafase voorbij gaat vind ik al snel niet leuk meer.

foonvasten (2013-03-10 07:08)

Het is de nieuwe hype. Nog niet gehoord? Dat komt nog wel. Ik ben altijd een beetje, te vroeg, met trends. Je hebt trendwatchers en voor wat daarvoor zit is niet echt een naam. Geloof ik. Enfin Foonvasten is een nieuwe trend overgevlogen uit Nepal. De Dalai Lama ergerde zich kapot aan de jonge lama's die zelfs zakjes hadden gemaakt in hun mooie oranje gewaden om hun mobieltje bij zich te kunnen houden. De Dalai Lama spugde vuur maar dat is natuurlijk niet erg spiritueel. Dus stuurde hij mij een brief waarin hij me vroeg om met een creatieve oplossing te komen. Die pakte ik met een hand aan want met mijn andere hand was ik aan het whatsappen. Ik begreep zijn probleem. Ik had er zelf ook last van. Om me in te leven besloot ik toen volgens Tibetaans gebruik te vasten. Ik veranderde mijn voice mail:

"Hallo dit is de voice mail van Cor Noltee. Ik ben de komende maand niet mobiel en online bereikbaar. Je kunt bereiken op de Oudenhovenstraat 1 in Dordrecht. Tot ziens."

Na een week gebeurde het. Vrienden die ik al tijden niet meer bij mij thuis gezien had, kwamen opeens langs.

"Ja! Ik kon je niet bereiken!"

"Hoezo?" zei ik "Je bent er nu toch. In real life. Gezellig. Bakkie koffie?"

In die maand heb ik mensen over de vloer gehad die ik jaren niet meer thuis had ontvangen. Het was net als vroeger. De zoete inval. Reuze gezellig. Geen afspraken maanden van te voren. Geen agendas trekken. Heerlijk spontaan.

Een bijzonder fysiek gevolg was het volgende. Ik liep op de Voorstraat in Dordrecht en ik voelde duidelijk mijn mobiel trillen in mijn rechterbroekzak. Ik graaide in mijn zak en vond hem daar niet natuurlijk. Ik moest lachen om mezelf. Maar ik had het toch echt gevoeld. Nou ja. 8 minuten later trilde die weer. Weer automatisch die hand in mijn zak weer geen foon. Nu moest ik toch niet meer lachen. Het werd een beetje eng. Toen ik na 5 minuten weer duidelijk mijn mobiel voelde trillen met de regelmatige tussenpozes wist ik het zeker. Ik had foon fantoom pijn. Ik was mobiel afgesloten van de wereld, alleen mijn zenuwen dachten dat ik nog verbonden was. Ik belde de dokter en ik kreeg er een pilletje voor.

Bang voor claims van de Dalai Lama heb ik hem toen het voorstel gedaan om te verhuizen naar een gebied zonder bereik. Volgende maand komt ie met zijn gevolg naar Haamstede in Zeeland. Zeeland wordt oranje.

Lieve mensen. Probeer het vandaag maar eens. Verander je voice mail. Bak een appeltaart en zet een pot koffie. Blijf lekker thuis.

Ben benieuwd wie er langs komt.

Vergamen is mijn Nederlandse vertaling van Gamification. Terwijl ik dit typ denk ik:

”Verspellen zou dan nog beter zijn.”

ver spellen

Inderdaad. Ok. Verspellen. Binnenkort in de Dikke van Dalen. Dit staat er over op Wikipedia:

"Gamification is the use of game thinking and game mechanics in a non-game context in order to engage users and solve problems. Gamification is used in applications and processes to improve user engagement, ROI, data quality, timeliness, and learning."

Dus dan zou Verspellen ongeveer het volgende betekenen:

"Verspellen is het gebruik van spel denken en speltechnieken in een niet spel context met als doel gebruikers te betrekken en problemen op te lossen. Verspellen wordt gebruikt in toepassingen en processen om gebruikers betrokkenheid, ROI, data kwaliteit, tijdlijnen en leren te verbeteren."

Het is nogal hot. Alles moet een spelletje zijn tegenwoordig. Het schijnt te werken. Wat heb jij laatst verspeld? En dat hoeft heus niet een heel ingewikkeld probleem te zijn hoor. Ik zal je mijn voorbeeld geven. De vaatwasser.

Bij ons thuis wordt 's avonds de vaatwasser zo ingesteld dat ie na 23.00 zijn werk doet. Op de dagen dat ik thuis werk is de afspraak dat IK hem dan de dag erna leeg ruim. Simpele afspraak. Klein klusje. Geen probleem. Toch?

Nou, niet helemaal. Ik betrapte mezelf erop dat ik de hele dag stelselmatig de vaatwasser kon ontwijken. Er dan ook heel de dag aan te denken om het NU te doen. Maar dan toch (bewust?) afgeleid te zijn door het minste geringste. Resultaat: om 17.13 op het allerlaatste moment voor mijn vrouw om 17.15 binnen zou stappen haalde ik hem leeg. Stressssssssss.

Tot die ene ochtend. 8.20 iedereen was de deur uit. Ik had koffie gezet en zette een kopje melk in de magnetron. Deze stond boven de vaatwasser. Ik stelde de tijd in: 1 minuut 25 seconden. Ik drukte op start. Een

piepgeluid klonk.

En toen gebeurde het. Het piepgeluid werd een startgeluid in mijn hoofd en ik begon als een razende de vaatwasser leeg te ruimen. Met nog drie borden te gaan, hoorde ik de magnetron weer piepen.....piep, piep, piep. Ik had het net niet gehaald. Game over. Het was echter zo close dat ik het de dag erna weer probeerde. Weer niet. Weer close. De derde dag lukte het. Ik was zo blij als een kind en sprong juichend, met mijn armen in de lucht, door de keuken. Alsof ik een gouden medaille had gewonnen.

Ik had verspeld. Zelfs de koffie smaakte beter.

Wat ga jij vandaag verspellen?

Eerste Hulp Bij Opvoeden | Design Thinking by Doing (2013-07-18 04:46:42)

[...] schreef al eerder over het succesvol inzetten van gameprincipes bij het leegruimen van de vaatwasser. Ik moest er aan denken toen ik van de week 's ochtends vroeg een met mayo en curry [...]

verzandbak | Design Thinking by Doing (2013-10-20 08:03:13)

[...] 1. Kan ik er een spelletje van maken. Ik schreef daar al eerder over. Over het leeghalen van de vaatwasser. [...]

Kim (2013-10-21 07:55:35)

I Love verspellen. Gisteren avond heb ik nog tegen mijn vriend verspeld. Een wedstrijdje wie eerder klaar zou zijn. We hadden nogal een grote maaltijd voor te bereiden, het wedstrijdje was.. hij alle ingrediënten voor de soep snijden en in de pan doen, ik twee kilo sperzieboontjes doppen. Jezelf snijden (met bloed) was 1 minuut straftijd. Love it! Tijdens het werken kwamen er extra regels bij. Goede werkhouding aanhouden was een voorwaarde net als bij een turnoefening. Voor je het weet is het werk gedaan!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:32:56)

[...] schreef al eerder over het succesvol inzetten van gameprincipes bij het leegruimen van de vaatwasser. Ik moest er aan denken toen ik van de week 's ochtends vroeg een met mayo en curry aangekoekt [...]

Time management. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 502/1001. | Design Thinking by Doing (2014-07-11 09:00:40)

[...] goed Nederlands; Verspellen. Mijn beste voorbeeld is het uitruimen van de vaatwasser. Lees maar hier.....als je tijd [...]

Kat en muis. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 586/1001 | Design Thinking by Doing (2014-11-14 07:26:27)

[...] het wit van het zebrapad of de witte strepen op de weg te raken of probeerde ik in 1 minuut 30 de vaatwasser leeg te halen. Maar de laatste keer dat ik mij in een levensgevaarlijke bocht moest wringen om het wit van het [...]

Overbodige obstakels. Design Thinking by Doing verhaal 671/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-02-08 09:08:41)

[...] ga de vaatwasser uitruimen. Daar kan ik wel wat overbodige obstakels bij [...]

Nieuwe ideeën zijn vaak gewoon een combinatie van twee of meer bestaande ideeën. Soms weet je die combinatie niet meer en komt het voor als NIEUW. Maar heel vaak is het toch echt een combinatie van iets wat je eerder tegen bent tegengekomen. Zo dacht ik aan het volgende idee.

"Ik ga alle posts van dit blog in een pdf zetten en op een memory stick zetten en deze vervolgens achterlaten in de trein."

Briljant! Maar hoe kom ik op het idee? Ik moest even goed nadenken waar ik dit gejat had. En nu weet ik het weer. Het is eigenlijk een combinatie van 3 ideeën.

1. Het idee "Dead Drops" van Aram Bartholl

Aram metselde in 2010 USB sticks in de muur. 'Dead Drops' is een anoniem, offline, peer to peer file-sharing network in de publieke ruimte. Ik heb werkelijk geen idee meer waar ik het voor het eerst tegenkwam.

2. Het idee "BookCrossing".

Toen ik een paar jaar geleden een kopje koffie zat te drinken op het terrein van de Westergasfabriek zag ik een oud kookboekje liggen met een sticker van BookCrossing.com inclusief een code. Nieuwsgierig als ik ben, pakte ik het en kwam er op BookCrossing.com achter dat het bewust door iemand achtergelaten was. Met de bedoeling dat iemand, ik dus, het mee zou nemen, het zou lezen en er iets over zou schrijven op BookCrossing.com. Zo had mijn boek al 6.437 km afgelegd door 12 landen. Wat een geweldig leuk idee. een soort online flessenpost met boeken.

bookcrossing.com

Ik heb een boek gevonden!

Welkom bij de Bibliotheek van de Wereld!
Het is gemakkelijk om boeken te vinden, te delen en andere boekenliefhebbers te ontmoeten.

1. Labelen

2: Doorgeven

3. Volgen

Meer

The Bible, Great Stories from the beginning of time

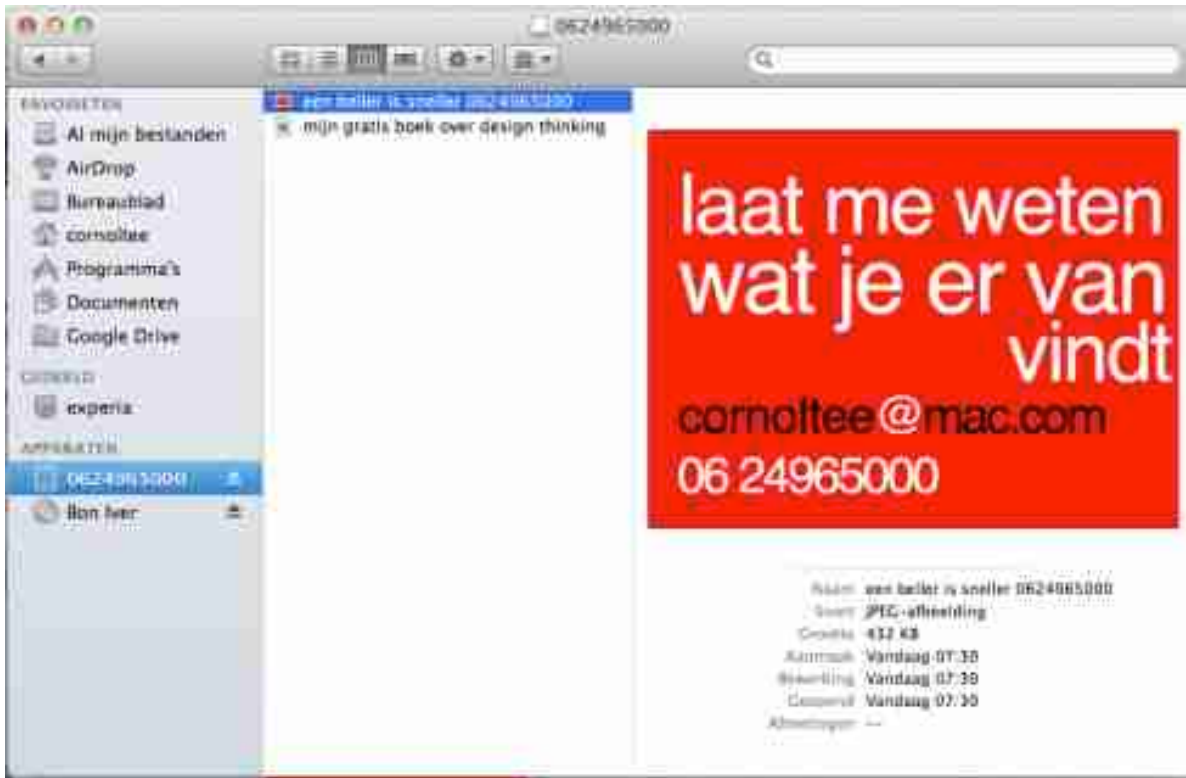
The Language of Light

The 25th Anniversary of the World's Most Famous Book

3. Het idee "Name your Stick".

We zijn allemaal nummers. Toch? Dus waarom nummeren we onze USB stick niet? Ik heb werkelijk geen idee meer waar ik dit vandaan heb. Volgens mij van een student. Maar slim is het wel. Je geeft je USB stick je telefoonnummer als naam. Mocht je hem kwijtraken kunnen ze je altijd bellen. Je email adres zou ook mooi zijn. Alleen dat zijn teveel karakters. Je kunt er natuurlijk ook nog een file op zetten met je gegevens. Superslim.

Dus combineer, steel en vooral PROBEER.

Ik ga mijn USB stick zo achterlaten in de trein. Wie raadt hoe snel er gereageerd wordt wint:

Een USB Stick met mijn "Boek".

---

simon Phoelich (2013-03-12 09:23:28)

Ik denk dat je na dezelfde dag nog reactie hebt op je usb stick.... En wat een toeval trouwens. Ik heb ook eens een boek gevonden via bookcrossing.com. Ik lees elke dag je blog. Bijna altijd leuk ! Groet, simon

cornoltee (2013-03-12 18:54:52)

Hoi Simon, wat goed dat je mijn blog leest. Ik vind het ook bijna altijd leuk. Maar wel altijd goed :-)) Enne nog geen reactie op mijn stick btw.

Boudewijn de Kemp (2013-03-18 09:17:59)

Ik denk dat je stick bij de afdeling gevonden voorwerpen ligt van de NS. Misschien een idee om het in de metro te laten liggen?

cornoltee (2013-03-18 10:21:26)

Hoi Boudewijn, Goeie site heb je trouwens..... En over de stick: ik ga er achteraan bij de ns. Houd je op de hoogte. Groet cor

cornoltee (2013-03-18 10:34:16)

Hoi Boudewijn, Heb net ns gebeld....niets. Ik stuur je een stick met de laatste versie. Kun je die achterlaten in de metro :-)
Spannend. groet cor

Boudewijn de Kemp (2013-03-18 10:36:31)

Ha, ga ik zeker doen! Misschien nog een idee om op die stick iets te zetten als 'Plug me in'?

Geldspoor. Design Thinking by Doing verhaal 647/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-01-15 07:16:57)

[...] geprobeerd om 'dingen' rondgestuurd te krijgen. Zo liet al een keer een memorstick met al mijn verhalen achter in de trein en stuurde ik laatst een aromastick naar Samantha in Leeuwarden met het idee om deze door te [...]

branding (2013-03-13 06:12)

Gisteren was ik bij ARA het reclameburo waar Andy Mosmans werkt. Ik ken Andy via Jeroen de Bakker (die van 1.111 punten). En Jeroen vond dat we elkaar eens moesten ontmoeten. En zoals ik al eerder schreef, luister ik altijd heel goed naar Jeroen. Het heeft me alleen maar goed gedaan. Ook deze keer weer. Want Andy vroeg me een stukje schrijven voor zijn (vernieuwde) boek over merken: Branding.

"Het boek is een volledig vernieuwde uitgave met wederom de state-of-the-art visies van ruim 60 Nederlandse professionals (waaronder Guy van Liempt, Martin de Munnik, Joris Merks, Mary Hoogerbrugge, Jan Rijkenberg)."

Het boek is gisteren feestelijk gepresenteerd. Bestel het hier. Maar hieronder heb je mijn stukje. Gratis. BTW het stuk was er overigens nooit gekomen zonder de hulp van Dirk Johan Klanker. Auteur van het fantastische "De Studie Ninja" Bedankt DJ!

"Voor het eerst in de geschiedenis vindt de competitie tussen bedrijven niet binnen de bedrijfsmuren plaats maar daarbuiten. In de hoofden van de consument. De competitie speelt zich af tussen merken: branding. Waarbij een merk alles is wat een product doet en zegt en steeds meer wat er onderling over het product wordt gedeeld. Sterke merken zijn waardevoller en belangrijker dan ooit. Zo is Coca-Cola ruim 151 miljard dollar waard, waarvan zo'n 71 miljard dollar merkwaarde! (Interbrand, augustus 2012).

Maar in de snel veranderde, steeds complexer wordende wereld en met een overvloed aan producten, media, features en commerciële boodschappen wordt het steeds moeilijker om in de hoofden en harten van mensen te komen. Mensen skippen, scannen en zappen bewust en onbewust door de jungle van merken. De grootste uitdaging voor de bedrijven van vandaag is de escalatie van complexiteit, die de komende jaren alleen maar zal toenemen.

Het merendeel van de CEO's geeft toe dat hun bedrijven er niet op ingericht zijn om deze complexiteit het hoofd te bieden. (IBM study 2010: Capitalizing on Complexity)

Het onderzoek noemt 'creativiteit de belangrijkste leiderschapscompetentie om het verschil te maken in deze, steeds complexer wordende, wereld'. Als we de regie over 'ons' merk weer in handen willen krijgen zullen we creativiteit dus moeten omarmen. Aangezien creativiteit nogal wat verschillende betekenissen kan hebben wil ik creativiteit definiëren als: het verbeeldingsvolle proces dat leidt tot ideeën die

a origineel zijn;

b waardevol zijn.

Maar hoe produceer je originele, waardevolle ideeën? Hoe creëer je waarde? En hoe bouw je daarmee aan een sterk merk?

Waardecreatie steunt op vier pijlers (zie figuur 3.21.1):

1 INSPIRATIE – het Voelen

Maak een Merk Manifesto. Een inspirerend document (een film, boek) en deel dat met iedereen die zich met het merk bezighoudt. In dit Merk Manifesto staat waar het merk voor staat, waar het in gelooft en het nodig uit tot het meebouwen aan het merkverhaal. Een verhaal dat bindt en boeit, richting en houvast geeft.

Een goed Merk Manifesto is gebaseerd op gedegen kwalitatief onderzoek waarin op zoek gegaan is naar wat mensen beweegt en wat ze tegenhoudt. Dit is niet iets wat elke zes maanden met de komst van een nieuw reclamebureau of brandmanager verandert. Freddy Heineken en Steve Jobs begrepen dat heel goed. Zij waren in feite wandelende Merk Manifesto's die het merk als een echte veldheer bewaakten.

2 MOTIVATIE – het Willen

Ideeën die het merkverhaal mee helpen vertellen en doorvertellen kunnen OVERAL vandaan komen. Zorg ervoor dat je openstaat voor onconventionele point of views vanuit onverwachte hoeken Verken, beloon en integreer ze. Met een Merk Manifesto als kompas kan de '20 % tijd' zoals bij Google, een geweldig platform voor

vernieuwing zijn. Geef mensen de tijd om zelf te doen wat ze willen. Met wie dan ook. Het heeft Google een aantal mooie producten opgeleverd en verklaart dat niet het succes van Wikipedia?

Onderzoek wijst keer op keer uit dat geld een slechte motivator is voor werk waarvoor je je hersenen nodig hebt. Beloon mensen voldoende zodat ze niet zeuren en betaal de rest uit in waardevolle ervaringen. Zoals een stage in het buitenland, een congres over creativiteit, inspiratiesessies op het werk. En zo kan ik nog wel even doorgaan. Iedereen die hier niet mee akkoord gaat wil blijkbaar niet. Een ander groot voordeel is dat je erachter komt wat mensen echt motiveert.

3 KENNIS – het Kunnen

Cast je creatieve team zorgvuldig. Je bent creatief of niet. Daar wordt je mee geboren. Toch? Creatieve vaardigheden zijn deels aangeboren maar kunnen ook worden aangeleerd. Aanvullend, kennis over en ervaring in het desbetreffende gebied is minstens zo belangrijk. Maar aan beide heb je niets als je niet uitgedaagd wordt door een probleem. Dus in het meest ideale geval is een creatief team een ervaren, divers gezelschap, dat het probleem WIL oplossen... begeleid door een goede facilitator. Je zult verbaasd zijn over de hoeveelheid en de kwaliteit van de ideeën van een gemotiveerd, ervaren en divers gezelschap!

4 VAARDIGHEDEN – het Doen

Structureer het creatieve proces. In mijn tijd als creatief bij BBDO was ik verbaasd over het feit dat er niets gedaan werd met het gedachtegoed van Alex Osborn. Nota bene de O van BBDO. Osborn bedacht in 1953 de term brainstorming. En iedereen weet wat dat inhoudt. Toch? De afgelopen tien jaar vraag ik regelmatig wie er weet wat een brainstorm is. Veel verder dan 'het roepen wat in je opkomt' komt men niet. De essentie van een brainstorm is dat je de ideeontwikkeling loskoppelt van de beoordeling van de ideeën. Dat we de afgelopen dertig jaar hebben ontdekt dat we individueel meer en betere ideeën genereren maakt het dat we ook in dit proces hybride moeten gaan. Eerst individueel en dan pas gezamenlijk. Prototype vervolgens je beste ideeën. Eén idee is niets waard. Schrijf het eerst maar eens uit of maak er een plan van. Maar nog beter: bouw een prototype. Niets is beter in staat perspectief te delen dan een prototype. Try it in real life, learn and adapt. En dit prototype hoeft echt niet tot in detail uitgewerkt te worden. Je komt een heel eind met 'gaffer tape'. Een bedrijf dat dit heel goed heeft begrepen is IDEO.

Gebruik vervolgens je Merk Manifesto als de Goudstandaard en toetsingscriteria voor ALLE ideeën die een bijdrage kunnen leveren aan het merkverhaal. En laat niets aan het toeval over. Het scheelt een berg geld aan zinloze innovaties en probeersels in welke media dan ook. Ik bedoel hier niet dat je niets moet proberen. Nee juist niet. Het grootste risico nu is geen risico lopen. Fail hard. No. Harder."

Jan en Alleman deel 3. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 817/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-07-11 07:11:36)

[...] ik als creatief bij TBWA en ontmoette er onder andere Moniek Tersmette, Jeroen 1.111 de Bakker, Dirk Johan Klanker en Sjoerd Goderie. Een fantastische tijd waarin ik mijn eerste echte reclameprijs won en Look O [...]

Gisteren gaf ik een gast college op Hanze Hogeschool in Groningen. Ik was gevraagd door Frouke Richter een HKU student die haar minor in Groningen doet. En aangezien er niets boven Groningen gaat ging ik graag op haar verzoek in om haar medestudenten te inspireren over Design Thinking. 8 uur reistijd voor een college van 90 minuten. Ik moet Frouke wel heel aardig vinden en/of Groningen wel heel leuk, of andersom.

Normaal gesproken zou ik dan een superstrakke keynote maken (voor de pc-ers onder ons, dit is Power Point maar dan mooier). Maar in de trein dacht ik: "Laat ik het nu eens anders doen. Laat ik mezelf eens opnieuw uitvinden en vandaag iets doen wat ik nog NOOIT gedaan heb." In de trein bedacht ik het volgende. Eerst vertel ik ze over een aantal projecten die ik heb gedaan. Vervolgens vertel ik ze in het kort wat Design Thinking is en dat het met name gaat om een aantal vaardigheden:

- empathie
- creativiteit
- prototypen

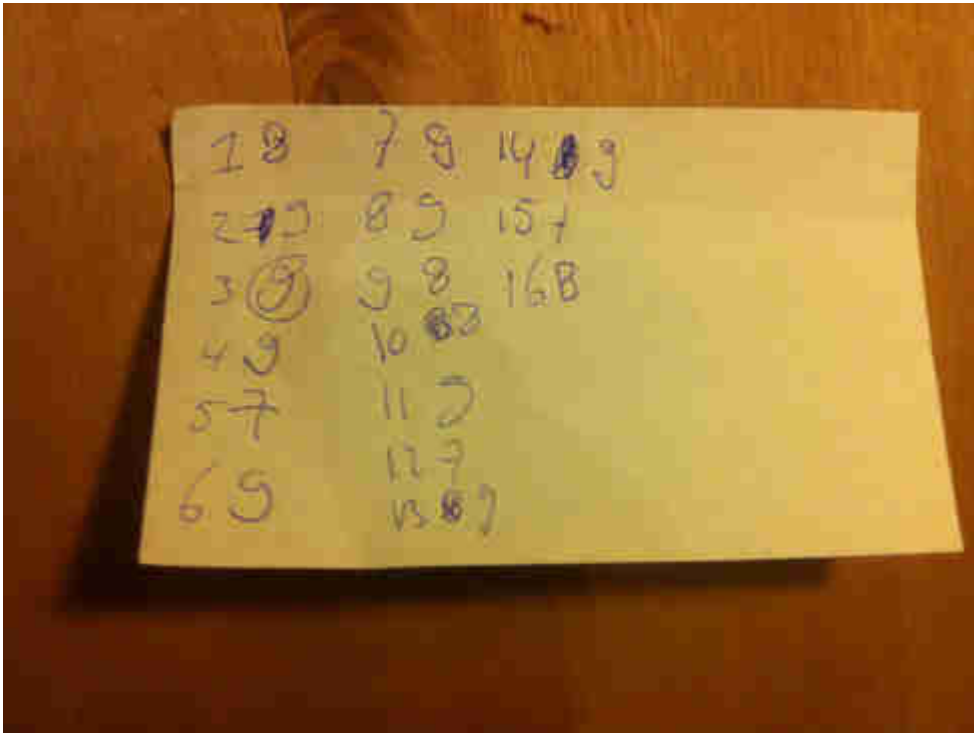
En dat je zo snel mogelijk moet prototypen. Zo snel mogelijk feedback moet krijgen zodat je je prototype kunt verbeteren. Van hoofd naar handen. Vervolgens vroeg ik ze om 1 minuut na te laten denken over hoe ik ze kon helpen. Ik liet ze op een post it de volgende zin afmaken:

Het zou fantastisch zijn als ik.....

Niet te lang nadenken dus. Dat moeten ze al genoeg. Ze moesten kiezen en schrijven met gevoel.

3 haakten af. Die kregen niets op papier. De overige 16 vragen nummerde ik en gaf mezelf strak 3 minuten per vraag de tijd om daar een zo waardevol mogelijk antwoord op te geven.

Aan het eind van mijn uitleg op een vraag, vroeg ik iedereen een cijfer van 1 - 10 achter het nummer van de vraag te schrijven. Aangevend hoe betekenisvol het antwoord voor ze was. Aan de vraagsteller vroeg ik of ze hun cijfer wilde omcirkelen zodat ik wist dat die vraag door hun gesteld was.

16 x 3 minuten later had ik alle vragen beantwoord en vroeg ik de post its terug. Ik zei ze dat als ik gemiddelde lager scoorde dan een 8 ik mezelf zou ontslaan.

Ik vind zowiezo dat je iets anders (of het anders) moet doen als je geen 8 scoort. Voor jezelf en je omgeving. Zeker in het onderwijs.

Van 16 studenten kreeg ik een 8,475 gemiddeld.

Ik mag blijven. Van mezelf.

Op de vraag aan het eind "Wat kan ik beter doen?" was dit het meest schokkende antwoord. Het zegt denk meer over de colleges die hij/zij tot nu toe heeft gevolgd dan over mijn college.

---

shit shit shit shit shit | Design Thinking by Doing (2013-04-11 04:11:14)

[...] gaf laatst een gastcollege op de Hanzehogeschool Groningen. Ik schreef daar hier over. Met de toepasselijke titel 'Ontsla [...]

intensive care | Design Thinking by Doing (2013-05-12 06:37:24)

[...] beter is jezelf ontslaan of van een klif af rijden zoals deze man die we gisterochtend tegen [...]

KA DO | Design Thinking by Doing (2013-10-12 06:40:02)

[...] Een tijdje geleden belde Immo Dijkma van de Hanze Hogeschool me. Ik ken Immo via Frouke, een student event management van de HKU. Ik heb een keer gratis een workshop Design Thinking gegeven voor Immo en Frouke. Dat was een mooi experiment. Ik dacht toen onderweg van Dordrecht naar Groningen dat dat DE kans was om iets nieuws te proberen. Aangezien ik altijd een niet goed geld terug garantie geef kon het experiment niet mislukken. In ieder geval financieel niet. Want ik kreeg niets. Wat ik toen gedaan heb lees je hier. [...]

ontsla mezelf | Design Thinking by Doing (2013-10-16 04:52:02)

[...] gaf ik college Design Thinking aan vierde jaars HKU studenten. En net als afgelopen vrijdag en hier was de afspraak dat ik ontslag zou nemen als ik minder dan een 8 scoorde. Gisteren is dat niet [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:08:47)

[...] gaf laatst een gastcollege op de Hanzehogeschool Groningen. Ik schreef daar hier over. Met de toepasselijke titel 'Ontsla [...]

In september ging ik 3 weken naar Zuid Afrika. Om te fietsen, mijn vader en Liesbeth te zien en eens heel goed na te denken. Dat was nodig want mijn grootste klant had de stekker eruit getrokken. Ik was 70 % van mijn omzet kwijt. Achteraf het beste wat me ooit is overkomen. Ik moest alleen wel even naar Zuid Afrika om daar achter te komen. Ik besloot om met niet meer dan 1 rugzakje van Kaapstad naar Calitzdorp te fietsen. Alles wat ik nodig had voor die drie weken zat in die rugtas. Maar wat er in zat was zeer zorgvuldig gekozen. Geloof me het is veel moeilijker "pakken" dan een grote koffer waar je gewoon alles in pleurt. Bij twijfel? Erin! NU was het bij twijfel: denk nog maar eens goed na. Leef je nog maar eens goed in. Ging ik het echt nodig hebben of echt missen. Het belangrijkste item met de grootste twijfel was mijn Macbook Pro. Want naast het fietsen, familie was het ook een werk vakantie. En werk is voor mij verbonden aan mijn Apple.

Enfin. Je wilt niet weten hoe vaak de Apple in en uit mijn rugtas is gegaan. Mede gevoed door mijn Kabouter die dan zei:

"Cor, Hoe kun je nou werken zonder Apple?"

Daar had mijn Kabouter inderdaad een punt. Ik kan niet zonder Apple. Dacht ik.

Een dagje proeffietsen in Nederland gaf de doorslag. Mijn rugtas was gewoon te zwaar. Onder hevig protest van mijn Kabouter bleef mijn Apple thuis.

Daarvoor in de plaats nam ik een klein aantekenboekje mee, een gele marker en mijn onafscheidelijk BIC vierkleurenpen. Never leave home without it!

Het thuis laten van mijn Apple was de beste beslissing die ik had kunnen nemen. Afgezien van het gewicht werd het ook een stuk lichter in mijn hoofd. Ik moest namelijk een andere manier bedenken om mijn

ideeen vast te leggen.

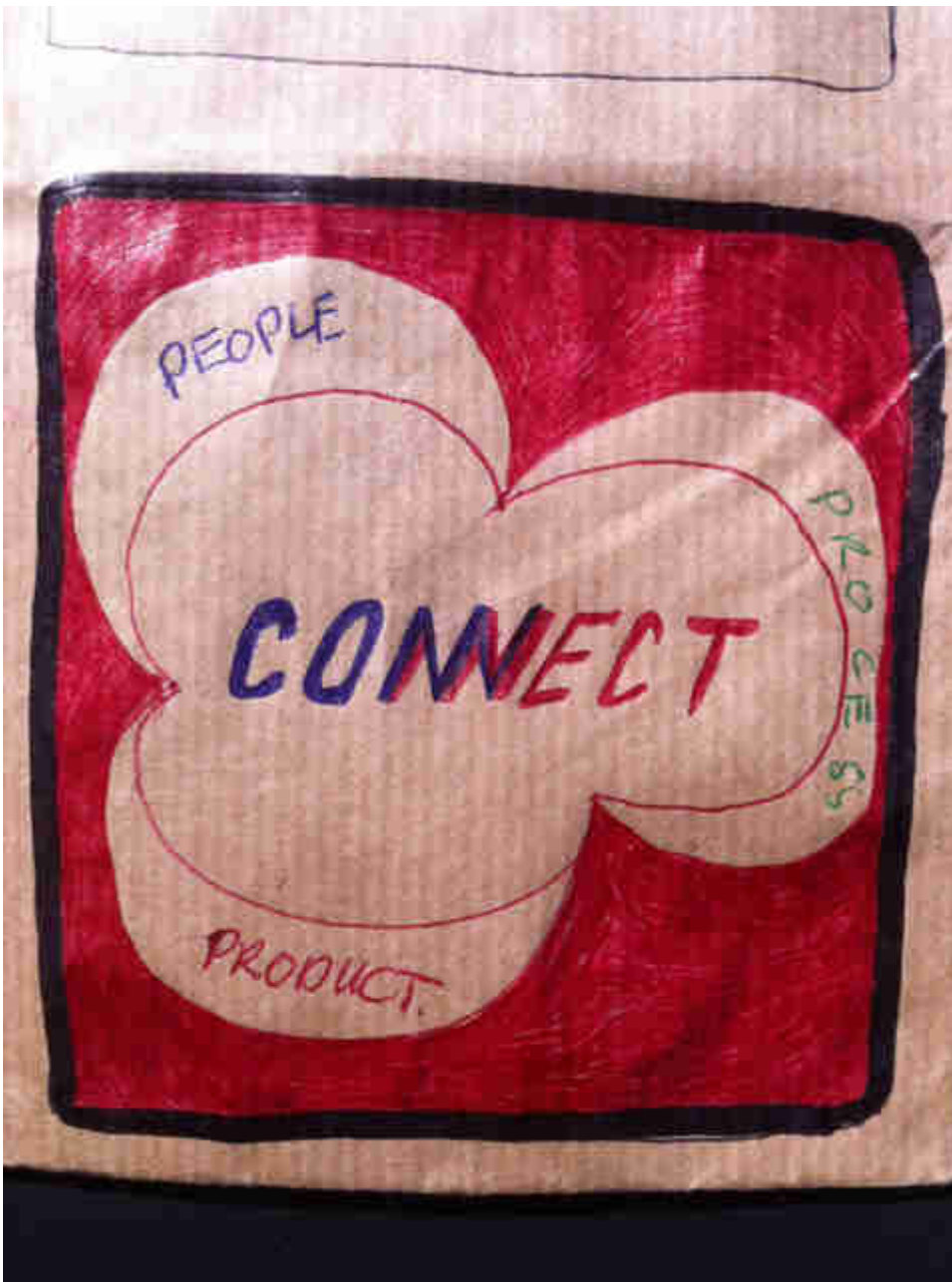
En toen gebeurde het. Genietend van een heerlijke pasta in een restaurantje in Camps Bay, met naast mijn bord mijn BIC en gele marker, wilde ik mijn aantekenboekje pakken om een fantastisch inzicht op te schrijven. Dat inzicht bewaar ik voor het dessert. Het gaat nu even over het missen van mijn Apple EN nu dus ook mijn aantekenboekje. Voor dat ik de ober om een stukje papier wilde vragen, zag ik toen dat het tafelkleed van dat bruine pakpapier was. Prachtig! Ik begon te schrijven en te krassen. Ik maakte eigenlijk een Keynote presentatie op een bruin tafelkleed. En weet je? Dat was geweldig! Ten eerste was het een soort mindfulness oefening. Want normaal maak ik een keynote pagina in 10 seconden, nu zat ik zeker 10 minuten te krassen op 1 woord. En door zo gefocussed te zitten krassen, zette ik mijn onbewuste aan waardoor er NOG meer goede ideeën naar boven kwamen. Ik kwam armen te kort. Geweldig. Ik ben nog nooit zo blij geweest zonder mijn Apple.

Toen de ober mij zo bezig zag, kwam hij spontaan nog een tafelkleed brengen.

"Jou will need this one soon."glimlachte hij.

De rest van mijn verblijf bleef ik vier kleuren krassen op mijn "nieuweultra dunne, 30 gram wegende, bruine "Apple".

En prachtig voorbeeld van fast prototyping. Met andere middelen dan je gewend bent.

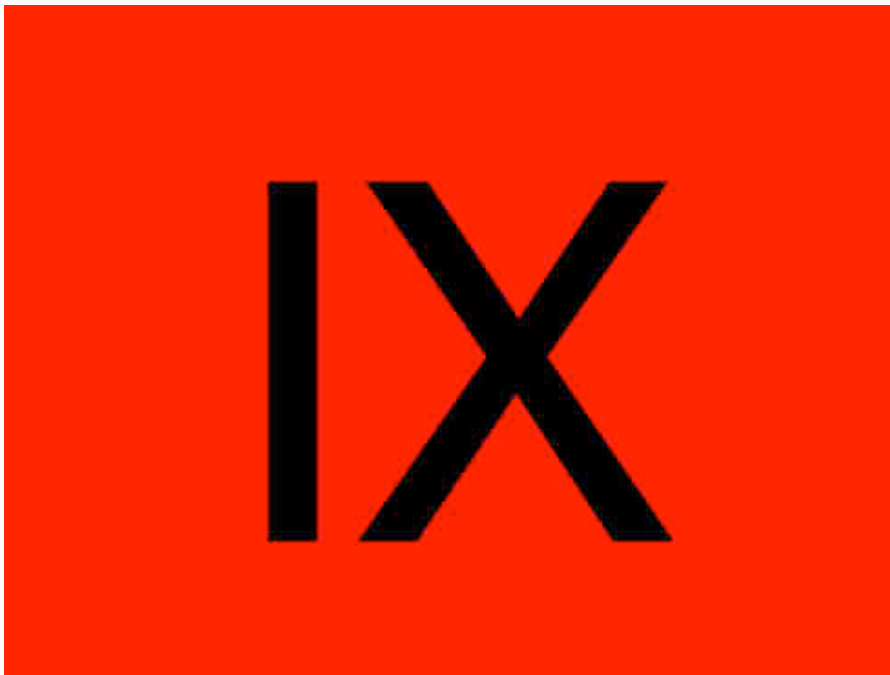

Ik denk dat ik vandaag mijn Apple maar weer eens thuis laat.

"Schrijf je ook in het weekend?" vroeg laatst iemand.

Ja.

De grootse vijand van creativiteit is heel klein. Niet je baas, je collega of je echtgenoot, nee JIJ bent de grootste vijand. Je grootse vijand is zo klein dat ie in je hoofd past. Ik noem hem kabouter. En ik weet dat ie er zit. Das al heel wat. Heel veel mensen weten dat niet en DENKEN dat ze niet creatief zijn. Ik zal je uit de droom helpen....of is het een nachtmerrie. IEDEREEN kan creatief zijn. Creativiteit is een spier die je gewoon kunt trainen. Hoe vaker je het doet, hoe beter je er in wordt. En met creativiteit bedoel ik hier "het bedenken van originele, waardevolle ideeën." Zo kan een boekhouder dus ook enorm creatief zijn. Creativiteit is iets anders dan vakmanschap. Vakmanschap is iets goed doen. Creativiteit is iets goeds denken. Hetzelfde zien en iets anders denken.

Ok. Je hebt je Kabouter de mond gesnoerd. Gaat het nu beter? Vaak niet. Want naast de Kabouter hebben we nog een grote vijand in ons hoofd. En dat zijn de patronen die onze hersenen hebben aangelegd om te kunnen overleven. Om ons te helpen kiezen en beslissingen nemen. Als we geen patronen in ons hoofd hadden, kwamen we de deur niet uit. En als dat toch gelukt zou zijn liepen we waarschijnlijk in onze blote reet omdat we geen keuze konden maken toen we voor onze kledingkast stonden. Die patronen zijn er voor de meeste dingen die we heel de dag doen. Heel handig en nodig. Maar killing voor creativiteit.

De de volgende test maar eens.

Vraag: "Hoe kun je door de toevoeging van 1 lijn hier zes van maken?"

Waarschijnlijk denk je in de volgende patronen (of staat je Kabouter nog te roepen: "Daar ben ik altijd heel slecht in, puzzeltjes")

Zijn dit je denkpatronen?

- het moet iets zijn met Romeinse cijfers.
- ik moet iets doen met een rechte lijn.

Dat waren ze in ieder geval bij mij. Toen ik er niet uit kwam begon mijn Kabouter alleen maar harder te roepen:

"Zie je wel. Je kan het niet."

Tja kom dan maar eens met een oplossing. 1 oplossing? Ik ken er inmiddels honderden.

"Nee dat kan niet!" hoor ik je Kabouter vanaf hier schreeuwen.

Het zijn er nog veel meer....die ik nog niet weet trouwens.

Wat ik ook altijd verbazingwekkend vind, als ik deze opdracht geef in een training, is dat mensen alleen maar KIJKEN. Zelden pakt iemand een stuk papier en begint te schrijven/tekenen.

Enfin. Ik zal jullie 3 oplossingen geven. Voor anderen zijn weer leuke prijzen te winnen. Zoals een tuinkabouter en een sudoku boekje.

Oplossing 1:

zet een S voor IX. Dan heb je SIX en dat is zes in het Engels.

Oplossing 2:

zet een 6 achter IX dan heb je 1 x 6 en dat is ook 6.

Oplossing 3:

Pak een heeeeeeele grote kwast en schilder er 6 overheen.

Oplossing 4.

Pak een heeeeeeele grote kwast en schrijf "ZESaan elkaar over IX.....dat kun je natuurlijk doen in alle talen die er zijn.

Hoor ik daar je Kabouter iets roepen?

Het doorbreken van denkpatronen is een belangrijke weg naar originele, waardevolle ideeën. Maar hoe kom je daar? Want dat gaat dus niet vanzelf. Je Kabouter en patronen houden je tegen. Het is eigenlijk heel simpel. Je draait aan wat knoppen in je hoofd:

- de plaats knop
- de proces knop
- de mensen knop
- de product knop

En je dwingt jezelf een antwoord te geven.....zonder oordeel.

Probeer maar.

Neem een probleem waar je deze week niet uitkwam.

Formuleer dat probleem door er een vraag van te maken die begint met "Hoe.....?öf "Bedenk.....?"

Vervolgens stel je jezelf de volgende vragen:

Hoe zouden ze het in China oplossen? (plaats)

Hou je het probleem oplossen als je maar 1/10 van de normale tijd zou hebben. (proces)

Hoe zou Batman het oplossen? (mensen)

Hoe zou je het oplossen als het duurste ingrediënt niet meer voorhanden is. (product)

Schrijf ALLE ideeën op zonder oordeel. Kill your Kabouter.

Zit er wat bij dat je verder helpt?

Zie je wel.

De Beschermheer (2013-03-17 08:01:32)

In die plaats, proces, mensen, product dinget ga ik me eens verder verdiepen!

corsakov | Design Thinking by Doing (2013-06-11 04:12:31)

[...] bekeek zag ik dat de pagina 'IX' twee keer was bekeken. Dat was even schrikken. 17 maart 2013 stelde ik precies dezelfde vraag. De diagnose gesteld. Maatregelen [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:22)

[...] statistieken bekeek zag ik dat de pagina 'IX' twee keer was bekeken. Dat was even schrikken. 17 maart 2013 stelde ik precies dezelfde vraag. De diagnose gesteld. Maatregelen [...]

Ken je dat? Dat je heel de dag binnen zit. Je zelfs je boterhammetje onbewust naar binnen werkt terwijl je gewoon doorwerkt. Je niet eens weet wat er op je boterham zit. Zeker als je met een lastige klus bezig bent. Zo moest ik laatst een programma maken voor een workshop van een dag. En ik kwam maar niet uit wat voor oefening we moesten doen om ons in te leven in het "product". Het product was in dit geval een video sharing platform.

Voor het lezen van "Het slimme onbewuste." van Ap Dijksterhuis ging ik dan gewoon door met denken. Desnoods de hele nacht. Resultaat? Kapot de volgende dag. Helemaal uit mijn ritme. En de ideeën waren er al helemaal niet beter op geworden.

Na het lezen van "Het slimme onbewuste." Stop ik met denken. Ik laat de "vraag" nog wel aanstaan maar ik ga er niet meer bewust over nadenken. En dat is best lastig. Want zo zijn we niet opgevoed. Als je geen oplossing hebt, ga je door. Je gaat nog harder denken. Geloof me. Het werkt niet. En Ap legde me uit waarom niet.

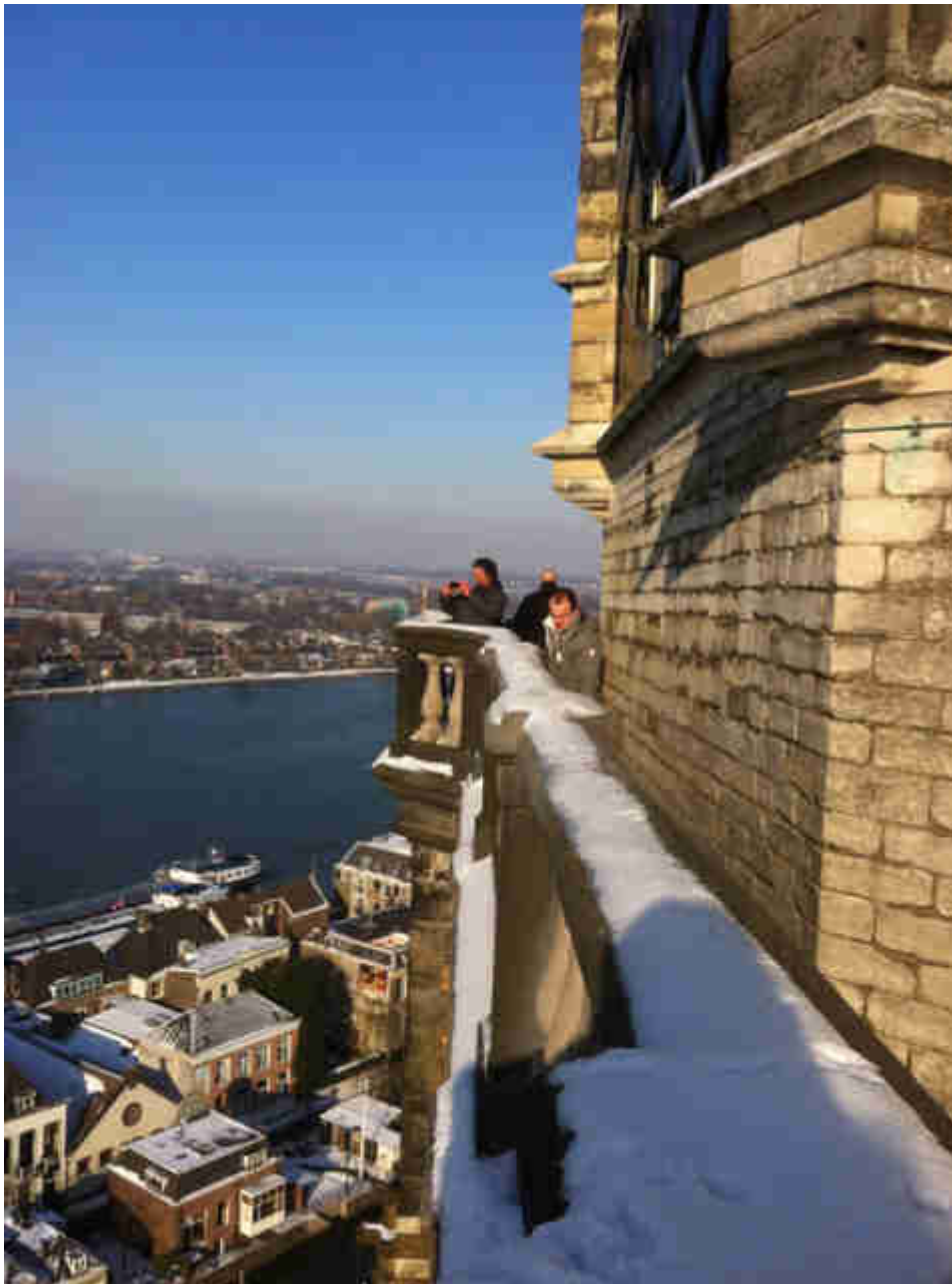
Het schijnt dat je onbewuste 200.000 sneller en oneindig veel groter is dan je bewuste. Dus lijkt het slim daar gebruik van te maken. Maar hoe doe je dat?

Heel simpel. Je gaat iets leuks doen. Niet te moeilijk. Een stukje lezen in je favo tijdschrift. Even naar buiten. Douchen schijnt fantastisch te werken. Ik ga meestal even een rondje fietsen in de stad. Zonder dat ik weet waar ik naar toe ga. Ik ga waar de wind me brengt.

Onbewust zoekend naar een idee voor de inleef oefening voor de video sharing dienst, kwam ik al fietsend langs de grote kerk en ik dacht: "Dat is het?"

"We gaan met zijn alle de Grote Kerk beklimmen en achteraf bekijken wie allemaal foto's en video's gemaakt hebben."

Ik kan je verzekeren dat ik NOOIT dit idee had gehad als ik niet een rondje was gaan fietsen.

Dus zit je vandaag ouderwets vast. Ga naar buiten. Neem een steegje, straatje, parkje, winkeltje waar je nog nooit geweest bent. Wees toerist. Fijne vakantie!

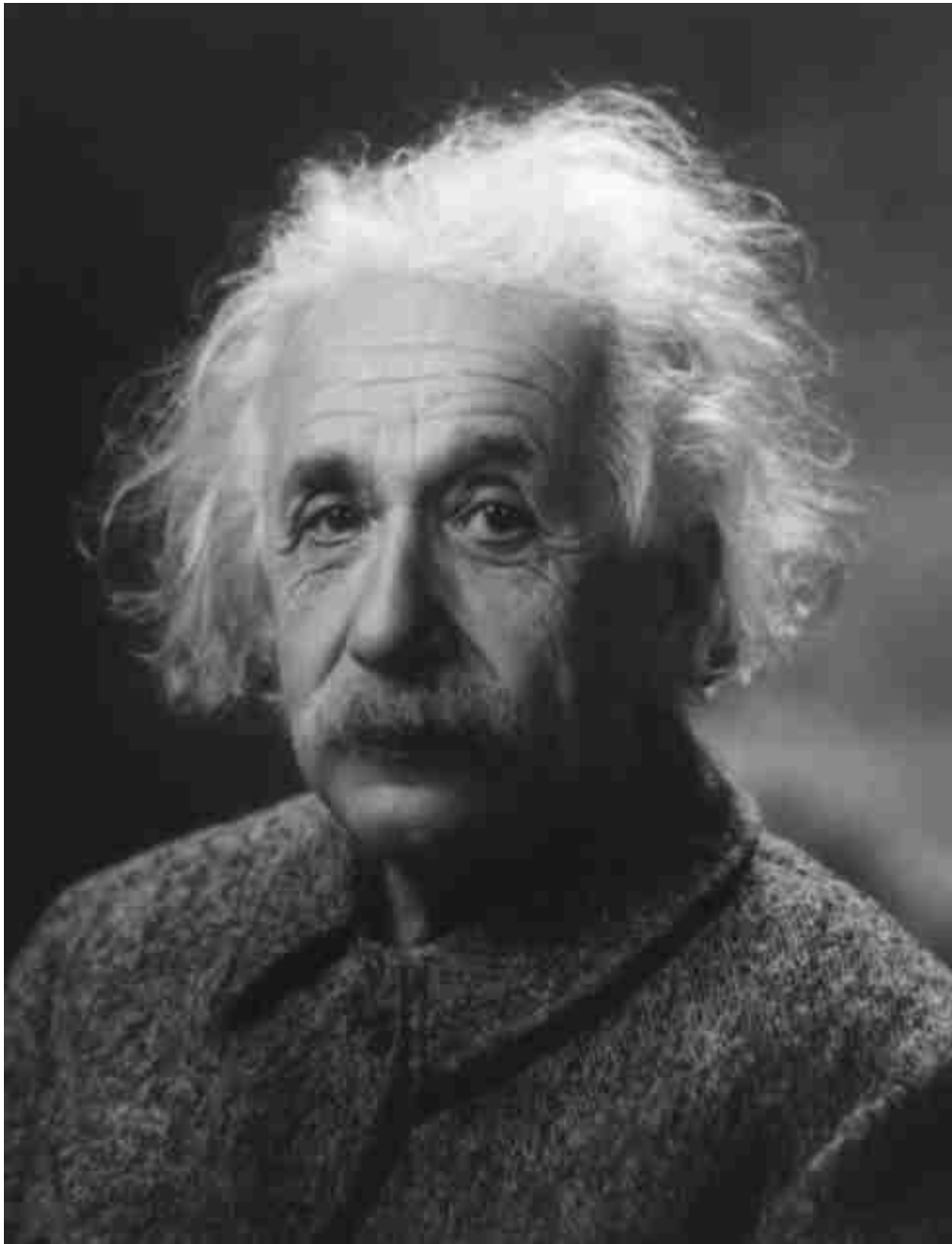
Oh ja. Je Kabouter zal waarschijnlijk heftig protesteren. Hij is niet zo van de "vakantieën "nu even niet!"Laat hem maar.

Onderzoek wijst uit dat zelfs wanneer een idee duidelijk minder creatief is dan andere, een jury het toch als meer creatief zal beoordelen na een zelfverzekerde en enthousiaste presentatie. Dit geldt ook als de presentator stereotypisch creatief gedrag vertoont zoals "chaotisch zijn."

(bron VIGOR innovation Research Group)

Dus de volgende keer dat je iets moet presenteren doe je wat (of juist niks) aan je haar:

Gooi je haar los en ga los!

Volgende week ben ik juryvoorzitter bij de SpinAwards categorie Jong Talent.

Ben benieuwd naar de kapsels.

"Welke Giovanni richtte in 1397 de Medici bank op?"

Zoek het maar even op.

Ik denk dat je binnen 3 seconden het antwoord hebt.

Google?

Stel je nu het volgende voor:

Het is 1980. Je zit bij je baas in de auto. Net voordat ie uitstapt bij de benzinepomp bij jou in het dorp om te tanken, stelt ie je de volgende vraag:

"Welke Giovanni richtte in 1397 de Medici bank op?"

Je zit in een promotie race met een collega en je wilt indruk maken op je baas.

Wat doe je?

Zeg je dat je moet plassen en bel je stiekem een hulplijn met de PTT munten telefoon binnen bij de pomp.

Uhhhh hoe kom je aan het nummer van die hulplijn?

Ren je heel hard naar huis om de hoek om daar in de, ooit aan de deur gekochte, encyclopedie te zoeken op....ja op wat eigenlijk?

Of loop je naar de bank aan de overkant en vraag je het daar?

De kans is groot dat je het antwoord niet vindt en die promotie ook misloopt omdat je baas sneller terug bij de auto is dan jij.

Met feiten (kennis) kon je je vroeger onderscheiden. Nu niet meer. Alles is voor iedereen toegankelijk. Overal en altijd.

Wil je in de wereld van overvloed onderscheiden van de rest zul je impact moeten maken. Emotionele impact. Met een goed verhaal. Verhalen zijn interessant omdat ze feiten kunnen verbinden waardoor we deze feiten beter kunnen onthouden....en doorvertellen. Online en in de kroeg.

Verhalen bouwen merken en mensen kiezen merken. Op gevoel.

Voel je het verschil?

---

sorry (2013-03-21 05:36)

Voor degene die gisterochtend mijn blog lazen, moet ik even iets kwijt. Sorry. Het was mijn slechtste post tot nu toe. Voorwaarde is dat ik na het lezen van een post een glimlach op mijn gezicht moet hebben en een gevoel van trots. Nou. Gisteren moest ik wel glimlachen maar het was meer een grimas. Later in de middag heb

ik hem herschreven. Mede dankzij mijn Kabouter die echt niet ophield met zeiken op mijn schouder:

"Wat een belabberde post was dat zeg".

Nu vind ik mijn post wel OK.

Maar hoe komt dat nou dacht ik.

Een paar redenen;

1. Ik was eerst gaan fietsen. Ik had om 6.30 afgesproken met mijn fietsmaatje (ruim 2 meter) Jacco Von Brauchhausen. Toen ik terug kwam en begon te schrijven merkte ik dat ik me veel minder goed kon concentreren. Ik werd al een paar keer gestoord door telefoontjes. Kreeg mailtje binnen. Ik "moest ook nog van alles doen. Kortom mijn hoofd was verre van leeg en gefocussed.
2. Ik hoorde de vogeltjes niet meer fluiten. Als je vroeg opstaat hoor je de wereld ontwaken. Niemand loopt of rijdt er langs mijn huis. Het geeft een soort spannend gevoel wetende dat ik hier aan keukentafel zit te schrijven terwijl bijna "heel" Nederland nog ligt te slapen.
3. Ander aspect is dat het voelde alsof ik me niet aan mijn afspraak had gehouden. Ik ben 26 januari begonnen met het schrijven van dit blog en dacht:

"Dit ga ik een maand doen."

En met doen bedoel ik: om 6.00 uur de wekker en uiterlijk om 7.00 op "publish" drukken. Ik dacht toen "dat wordt een hele uitdaging, een maand lang". Maar hier zit ik weer om 6.18 mijn 50 ste post te schrijven. Het later schrijven van de post gisteren voelde dus gewoon als het niet nakomen van een afspraak met mezelf. Hoor ik je daar denken "lijkt wel een dwangneurose". Prima. Ik gun het iedereen. En dan zit je hier dan toch maar mooi te genieten van mijn dwangneurose. Vandeweek heb ik met mezelf afgesproken om het EEN JAAR lang te doen. Daar wordt ik zelfs een beetje nerveus van maar het geeft me wel weer een nieuw uitdagend doel. En als je beter wilt worden in iets heb je een doel nodig (1), duidelijke regels (2) en een feedbacksysteem (3). Het koppelen van dit blog aan Facebook, Twitter, Slideshare en LinkedIn vormt een prachtig, snel feedback systeem. De regels zijn kristal helder. En niemand dwingt mij dit te doen. Vrijwillige deelname (4)

Check! Het voldoet aan de 4 basis regels van een goed spel.

En het later schrijven voelde gewoon als valsspelen.

En als ik ergens een schijthekel aan heb is het wel valsspelen.

Annette (2013-03-21 08:54:42)
Als je haar maar goed zit ;-)

Als je vast zit met denken voelt dat alsof je aan het eind van een doodlopend straatje tegen een hoge muur staat. Je hersenen willen niet verder. Je komt niet vooruit. Je wilt nieuwe plekken verkennen maar je weet niet hoe. Een geweldige manier om jezelf op andere ideeën te brengen is je hoofd letterlijk naar een andere plek te brengen. Ik ontdekte het per ongeluk toen ik een paar jaar geleden in Milaan was. Ik noem deze techniek Line 2 (de lijn naar....) en hij werkt als volgt.

Met de vraag die je moet oplossen in je hoofd pak je de bus, de tram of de metro. Lijn 2. Niet 3 of vier. Nee lijn 2.

Voor velen is dit al een hele bijzondere ervaring omdat ze al jaren niet meer in een bus, tram of metro hebben gezeten.

In je notitie blokje schrijf je alles wat je opvalt. Zonder oordeel. Je observeert. Je schrijft zoveel mogelijk op wat je tegenkomt. Je praat niet. Je kijkt en noteert.

Dat kan want je hoeft niet op te letten of je wel bij de juiste halte moet uit stappen want je blijft gewoon zitten tot de laatste halte. Heel makkelijk.

Aan het eindpunt stap je uit maak je een 360 verkenning draai om je heen en volg je nieuwsgierigheid. Volg je gevoel. Daar vind je de inspiratie voor nieuwe ideeën.

Aan het eind van lijn 2.

Toke (2013-03-22 11:10:00)

Lijn 2 gaat naar Dubbeldam, dat wordt een notitie blokje vol

lekker lenig (2013-03-23 05:12)

Ik ben ontzettend lenig.....in mijn hoofd. Net als lenig met je lijf is dat een kwestie van jarenlange training. We kunnen ALLEMAAL een spagaat doen maar daar moet je wel eerst een beetje oefenen, oefenen, oefenen.

Dat geldt ook voor creativiteit. Het verzinnen van nieuwe dingen. Hoe vaker je het doet hoe beter je er in wordt.

Een geweldige opwarmer om je hersenen een beetje los te maken kwam ik tegen in Kaapstad in "mijn"favoriete boekwinkel op de Waterfront. De Waterfront is een mall in de haven van Kaapstad. En als ik Kaapstad ben ga ik daar altijd minstens een middag.....maar liefst een hele dag, rondsuffelen. In de boekenwinkel zit ook een cafe waar je heerlijk kunt eten en goede koffie kunt drinken. Afgelopen september was ik er weer en kwam ik Rory's Story Cubes tegen.

Ik heb zowiezo wat met dobbelstenen maar deze kende ik nog niet.

Ik gebruik ze nu als opwarmer bij trainingen en bij mijn college Story

Hoe werk het. Heel simpel. Je gooit de 9 dobbelstenen en je begint je verhaal met:

”Er was eens.....”

Begin met het plaatje dat je het meest aanspreekt. Er zijn geen foute antwoorden. Luister niet naar je Kabouter. Blijf vertellen. Het is een lenigheidsoefening. Een opwarmer voor je creativiteitspier. Je denkt in verhalen en je vindt altijd een manier om de plaatjes op de dobbelstenen aan elkaar te verbinden. Hoe meer je het doet, hoe makkelijker het wordt om uitgebreidere verhalen te vertellen.

Wat is jouw verhaal?

Hoe leg je bezoekers op de open dag van Kunst en Economie van de HKU uit dat samenwerken en prototypen heel belangrijk is.

Dat doe je met:

- een marshmallow
- 20 spaghettistokjes
- 1 meter tape
- 1 meter touw
- en 10 minuten de tijd

De Marshmallow Challenge:

Bouw een zo hoog mogelijke toren met een marshmallow bovenop. Simpel. De gemiddelde lengte wereldwijd is 50 cm en kleuters zijn betere bouwers dan CEO's, advocaten en business studenten.

En wat doen kleuters dan beter?

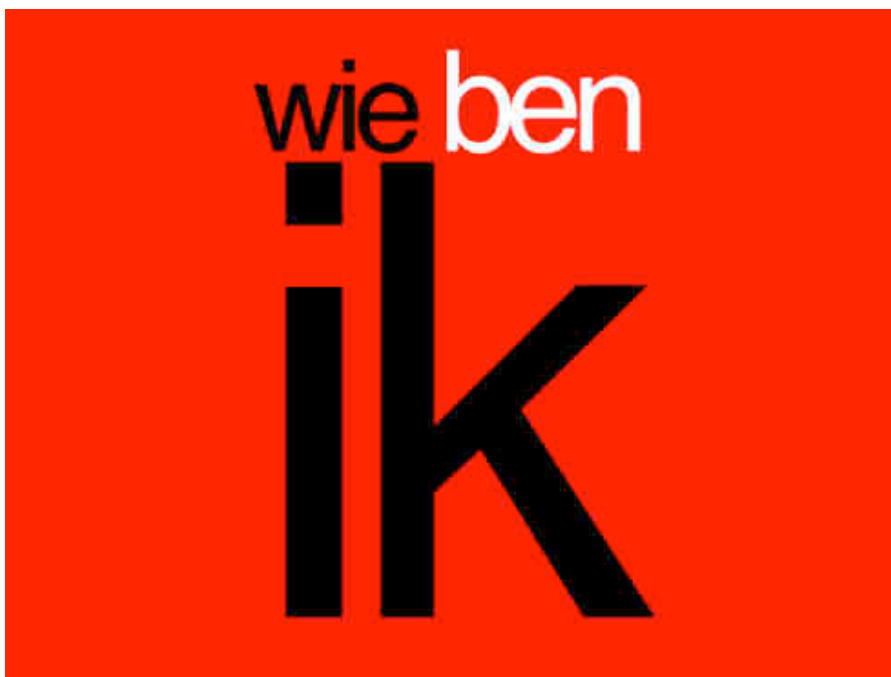
Ik weet het. Jij?

Bekijk hier het filmpje dat ik heb gemaakt van gisteren.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:32:23)
[...] 24MAR [...]

wie ben ik (2013-03-25 06:04)

Als je iemand echt wil leren kennen moet je de inhoud van zijn of haar tas eens goed bekijken. 'A day in the life'.

Ik heb mijn tas voor jullie gelegegd en zal de inhoud ervan even doornemen. Voor degene die mij kennen een goede check of het klopt. Voor de minder bekende een CORte persoonlijke kennismaking.

Hier komt ie:

Literatuur.

- morgen geef ik een college creativiteit aan 250 eerste jaars HKU studenten. Even checken of ik alles nog weet uit 'Creativiteit. Hoe? Zo!'

- 21 april rijd ik Luik Bastenaken Luik. Dit boek, over de beklimmings in de Giro, is pure doping. Niet verder vertellen.

Adidas armband. Deze armband heb ik ooit uit een voetbalschoen gesneden. Een voorbeeld van hoe ik

een idee voor Adidas verkocht. Het idee was dat als je voerbalschoenen kocht je daar een armband bij kreeg zodat je ook buiten het veld kon laten zien dat jij een Adidas voetballer bent.....en geen Nike.

Een rolletje snoep. Uit onderzoek blijkt dat als je mensen voor een brainstorm een kadootje geeft ze met betere ideeën komen omdat ze 'open' staan'. Je kunt ze ook een heeeel leuk filmpje laten zien.

Twee honing. Ik eet geen suiker. Dus heb ik altijd zelf honing bij me. In kleine verpakkingen zodat ik ze niet hoeft in te leveren bij de douane.

Koffiebeker voor koffie on the go.

Daaronder liggen mijn Paul Smith manchetknoppen. Never leave home without them.

Verder:

- paspoort
- muntgeld
- afstandsbediening en VGA kabeltje voor Apple, lader voor telefoon en laptop
- potlood, pen en gele marker
- hooikoorts medicijnen en tandpasta.
- mijn Apple
- de Archetypen kaarten van Innate Motion. Wie ben ik?
- sleutels
- fluitje. Als ik ergens een overtreding zie.
- portemonnee van Paul Smith China
- aantekenboekje, schetsboek (rood)
- bandenplakker
- tot, bijna perfect, gekneed balletje alu folie.
- koptelefoon.

Maar wat ontbreekt er?

Wat heb ik altijd bij me maar staat niet op de foto?

En waarom niet?

Als je dat niet weet, ken je me niet echt.

Succes!

PS

de hele hele echte kenners zien dat er nog iets ontbreekt. Iets met 4.

Noelle (2013-03-25 06:28:53)

Your phone! Hihi omdat je daar de foto mee maakt, ennnnn je 4 kleurenpen!?

cornoltee (2013-03-25 06:45:38)

Jaaaaaaaa. Ook al zit je zuid afrika....je kent me nog steeds. Heel goed.

Frouke (2013-03-25 10:16:43)

Dummy!

get the . (2013-03-26 04:18)

Hier een mailtje van gisteren van mijn vriend Maarten. Het heeft me aan het denken gezet hoe het toch komt dat ik zo gefascineerd ben door nieuwe technologie. Ik vind dat Maarten het heel mooi verwoord heeft. Maar ik moest heel diep graven waar die fascinatie nu vandaan komt.

'Hoi Cor. Goed bezig zeg! En volgens mij als lecturer helemaal op je plek. Heb met interesse delen van je blog doorgelezen. Je bent een schrijver!

Gaaf dat al die jarenlange kennis, inzichten en ideeën nu bij elkaar komen in trendy en actuele kennisoverdracht waar je eigen verhaal en visie als een rooie draad van Ariadne door heen loopt en waar nog heel wat ruimte is voor de vrije dynamische geest. En met humor en zelfreflexie. Mooie grijze sik trouwens!

Herinner me nog de dag dat je met een oude pc de digitale stad via mijn telefoonaansluiting op het nog zwarte scherm met groene letters/tekens wist te toveren. Wist niet wat ik zag, al helemaal niet wat je precies deed. Maar na hard gebrom en gepiep uit het modem lukte het. Een onvergetelijk moment voor een digibeet toen en reletalieve digibeet nu. Hoe snel is de techniek sindsdien gegaan. Je hebt altijd al een vooruitziende blik gehad met Wired als bron voor alle futuristische gadgets die nu gewoon goed zijn of binnen afzienbare tijd gaan worden.'

Dankjewel Maarten. De Wired was inderdaad een grote bron van inspiratie. Ik vind het fantastisch dat ik de jaren negentig zo bewust heb meegemaakt.

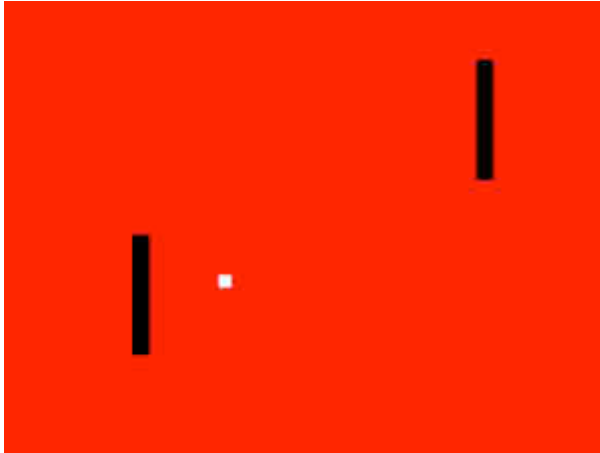
Maar er over nadenkend en gravend moest ik nog verder terug dan de jaren negentig. En volgens mij is het allemaal hiermee begonnen:

Ring a bell? Ik denk dat het 1979 is geweest. Zoals gewoonlijk kocht mijn ma elk jaar een nieuwe televisie. Zij had ook iets met nieuwe technologie. Het werd een B & O met tiptoets bediening. Pure magie. Ik had accuut meer vriendjes dan nu op FaceBook. Iedereen wilde televisie bij ons komen kijken. Ren je Rot en De Fabeltjeskrant op de B & Oooooooooowwwwww.

Maar even terug naar het plaatje hier boven. Al enig idee? Ik zal ze wat verplaatsen.

Juist! Pong! Pong is de reden voor mijn fascinatie voor techniek. Ik heb het uren, dagen, maanden gespeeld. 's avonds in bed met mijn ogen dicht ging ik gewoon verder. Mijn wereldbeeld werd bepaald door 2 staafjes en een balletje. Niet te verwarren met een staafje en twee balletjes. Dat kwam pas later. Pong is briljant in zijn eenvoud. Het is een fantastisch voorbeeld van een perfect feedbacksysteem:

- Het draaien een knop zorgde ervoor dat het staafje heen en weer ging op de televisie!!
- Als het balletje (dat nota bene vierkant was....who cares) tegen het staafje kwam hoorde je een geluidje en bouncde het terug en kreeg je er een punt bij. Die score zag je in beeld!! Hoe deden ze het toch???

Je kon tegen de computer en tegen iemand spelen. Heeeeel vervelend was als je met meer speelde. Dan moest je namelijk wachten. Ik voel nu letterlijk de drang om 'weer te willen spelen maar je moet nog wachten' door mijn aderen stromen.

De nieuwe TV's van mijn ma en Pong.

Dankjewel Moederrrrrrrrrrrr.

Als je ergens beter in wilt worden heb je een goed feedback systeem nodig. Goede games hebben een uitstekend feedback systeem. Het grootste leger ter wereld maakt 17.500.000 slachtoffers per dag, 730.000 per uur, 12.000 per minuut, 200 per seconde. Het is groter dan de 25 grootste legers ter wereld. En er heerst geen werkloosheid. Het is een massive online game:

HALO.

Hallo. Get the .

Van de week kwam ik er achter waarom Franse vrouwen gewoon meer vrouw zijn. Het komt omdat ze zich meer vrouw voelen. Zonder botox, liposuctie of andere hulpmiddelen. Een van de cruciale determinanten voor hun vrouwelijke aantrekkelijkheid en elegantie blijkt hun ondergoed. Hun, voor de buitenwereld onzichtbare, 'setje' is van doorslaggevend belang.

Dus het is niet 'als je haar maar goed zit', neeeee, het is als je 'setje' maar lekker zit. Dan zit je lekkerder in je vel, voel je je lekkerder. Lekker.

Dus heren. Kun je vanwege de crisis dit jaar weer geen cupvergroting met Pasen aan je vrouwtje geven, geef ze dan een heel mooi setje.

Je zult verbaasd staan.

Fijne Pasen.

Deze uiting is mede mogelijk gemaakt door de Nederlandse Vereniging van Sexy Ondergoed Dragende Huisvrouwen.

---

eyedesignbno (2013-03-29 10:49:24)
Wat zal Monica dan wel niet dragen?

Chelan (2013-03-27 08:11:24)

Oke, hier wil ik toch even een KANTtekening bij zetten, nl: Het sexy ondergoed zit vaak niet lekker, al voelt t wel lekker :-)

rot ter (2013-03-28 05:42)

'Hoe dichterbij Dordt, hoe rotter het wordt.'

Haha.

Ja, er wordt wat gelachen om Dordt. Ik lach dan altijd maar mee. Want ze weten vaak niet beter. Gelukkig weet ik sinds gisteren wel beter. En waarschijnlijk na vanavond NOG veel beter. Maar wat ik gisteravond in de trein naar Dordrecht meemaakte wil ik toch graag....heel graag delen.

Na een middagje juryvoorzitter spelen bij de SpinAwards stapte ik om 19.10 op het fantastische Rotterdam CS in de trein naar het nog fantastischer Dordrecht. Dordt in het kort. Heerlijk in de stiltecoupe. Ik had die dag al genoeg gehoord. Van twitterdichters tot sociaal opladen. De Jonge Talenten van de SpinAwards 2013 waren lekker op dreef. Met het juryrapport in mijn hoofd mijmerde ik starend naar de Grote Kerk vanaf de Zwijndrechtse brug. En toen gebeurde het. De conducteur zei het volgende:

"We naderen station Dordrecht. Station Dordrecht. Eindpunt van deze trein. Hoe dichterbij Dordt hoe rotter het wordt."

Huh? Hoorde ik dat goed. Zei die nou: 'Hoe dichterbij Dordt hoe rotter het wordt?'

En voor ik mijn gedachte af kon maken ging de Dordt kenner verder.

'Hoe dichterbij Dordt hoe rotter het wordt, beste mensen. En het is echt niet rotter in Dordt. Rotter komt uit de scheepvaart. Het schijnt smaller te worden (rotter te varen) als je met de boot naar Dordt vaart. Zo dan weet u dat ook weer. Beste mensen. Dordt. Eindpunt van deze trein'

Het is nooit een droom geweest om treinconducteur te worden. Maar toen twijfelde ik toch even.

Uitgestapt liep ik naar de conducteur en met een grote smile op mijn gezicht bedankte ik hem voor deze zeer waardevolle informatie.

Hij wist natuurlijk niet dat ik vanmiddag met 50 Dordtse creatieve ondernemers met spaghetti en marshmallows aan de gang ging.

Dat wordt smullen.

---

giftig (2013-03-29 05:18)

In 1940 werd John Gallo bij Ford ontslagen 'because he was caught in the act of smiling'.

Het had een vertraging kunnen betekenen van 30 seconden. Meneer Ford bracht ons de lopende band en vond werk en humor een giftige combinatie.

Wat is het tegenovergestelde van spelen?

Werk?

Nee.

Depressie!

Het meest overtuigende bewijs van de Power of Play is de TED presentatie van Stuart Brown. Hij vertelt het verhaal van een hongerige ijsbeer met een 'predatory gaze' gericht op twee huskies aan een ketting. De ijsbeer loopt op de huskies af. Zij maken geen schijn van kans natuurlijk.

En net voordat de ijsbeer toeslaat, begint een van de huskies te kwispelen. En als een blad aan de boom draait het killer instinct van de ijsbeer om in een 'leuk, spelen!' stemming. Het resultaat: een speels ballet tussen, voorheen, killer en prooi.

Play (humor, games en plezier) is voor mij de meest krachtige, menselijke vaardigheid voor verandering. Veel mensen die bij mij een workshop, training of college volgen vinden het vaak 'leuk'.

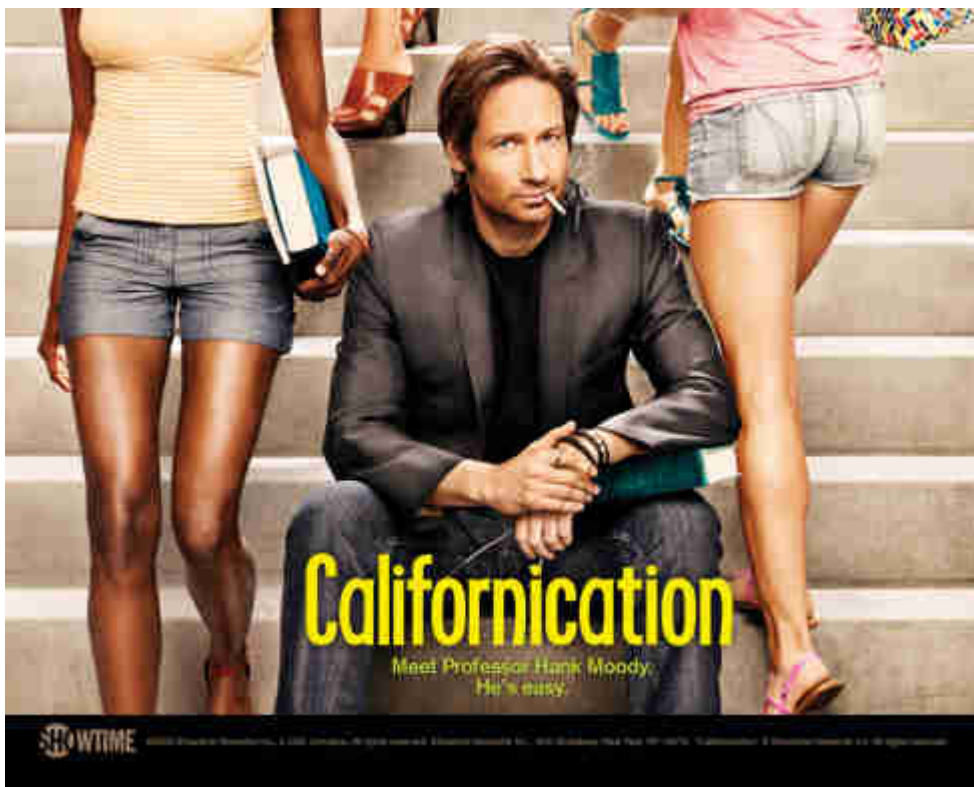
Een beetje spelen.

Veel plezier met eieren verstoppen.

Laatst las een een artikel over Californication. Een van mijn favoriete series. De hoofdrolspeler is Hank Moody. De drank, drugs zwarte cabriolet en veelvoudig vrouw rijdende, schrijver en professor. Heeeel cool. Maar ook heel zielig. Zeer vrouwonvriendelijk. Als ik wel eens een vrouw tegenkom die het leuk vindt twijfel ik direct aan 'haar' sexuele geaardheid. Californication is echt voor mannen. En ik zeg niet voor 'echte mannen'.

In het artikel stond ook dat er mannen zijn die met een t shirt met Hank rondlopen. Ok ik ben fan maar dat gaat een beetje te ver. Maar het heeft me wel aan het denken gezet. Ik had er gister met mijn maatje DJ Klanker over en hij zei:

'Dit is je post voor morgen.'

En ik doe ALTIJD wat DJ tegen me zegt.

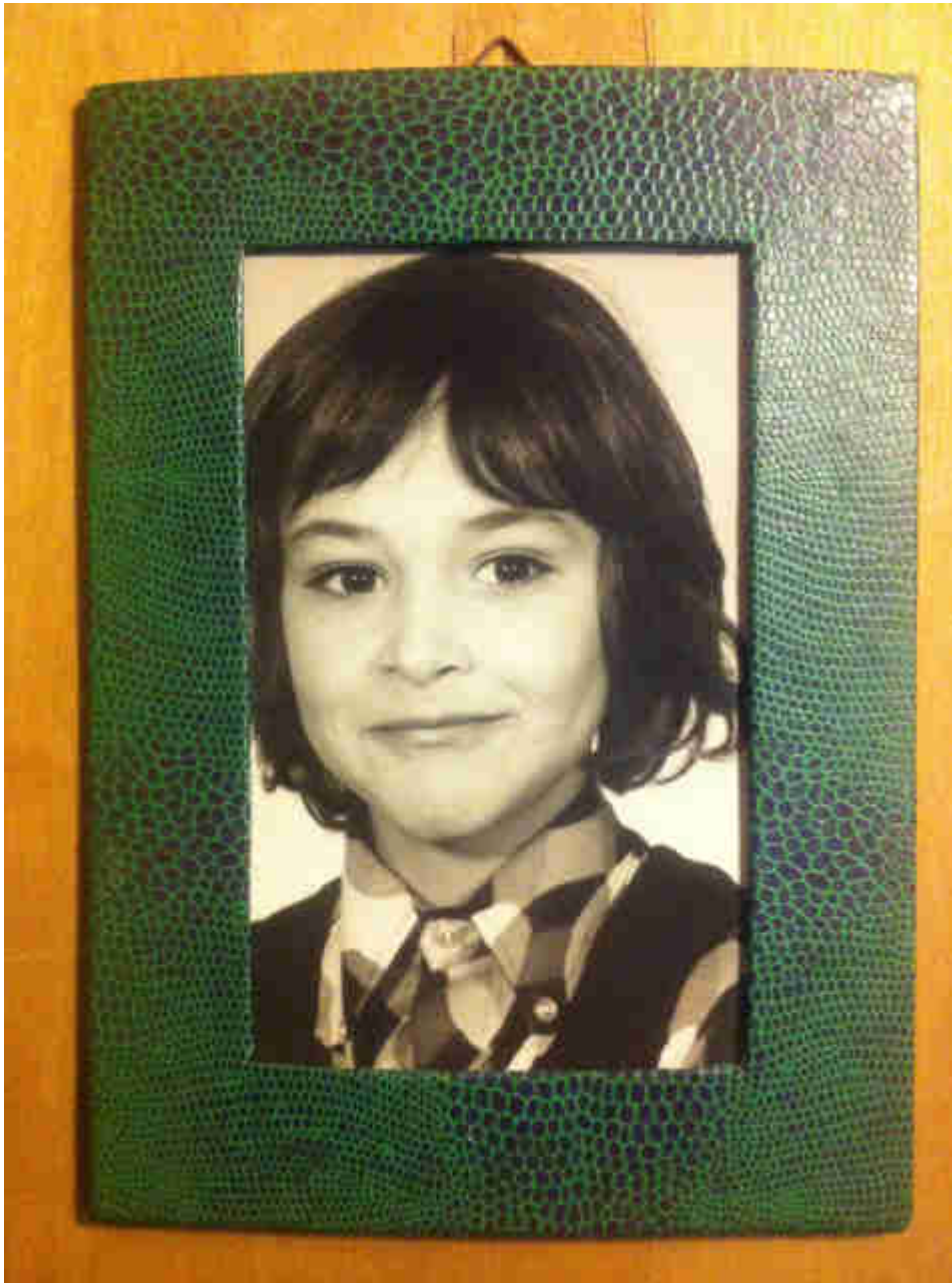
Is de reden waarom mannen een t-shirt van Hank dragen omdat ze iets over zichzelf willen zeggen. Of dat ze eigenlijk Hank willen zijn. Of dat ze Hank cool vinden. Het is, denk ik, omdat ze willen zeggen 'Zo ben ik ook'.....of 'zo zou ik graag willen zijn.'

Ze dragen hun fanschap uit en laten zien bij wie ze horen. Wie ze, eigenlijk, willen zijn. 'Ik ben.....'

Als 7 jarig ventje werd ik lid van de Rooms Katholieke voetbalvereniging RCD. Racing Club Dordrecht. Net als mijn ooms en neef. Logisch dus.

Op het veld was ik Corretje.

Buiten het veld was ik wie ik wilde zijn.

Als ik met Mischa Groesbeek, Frans Veerkamp en mijn broertje op straat voetbalde, was het eerste wat we afspraken:

'Ik ben.....'

Ik was Johnny Rep. (links)

Johnny was in 1977 een grote naam in het Europese voetbal. Hij maakte voor Ajax gouden treffers in de finales om de wereldcup en de Europa Cup en tijdens het WK-74 was hij de topscorer van Oranje. Dat wilde ik ook.

Op straat en in het veld dacht ik 'Wat zou Johnny doen?' Later was ik La Ling, Johan Neeskens (met bloed op shirt) en Mario Kempes. Ik ben ze allemaal geweest. In mijn hoofd. Ze waren mijn helden. Mijn voorbeelden. Nu ben ik Steve Jobs, Malcolm Gladwell, Fabian Cancellara, The Joker en af en toe Bernardus Cornelis Albertus Maria Noltee.....Cor

Wie ben jij?

De Beschermheer (2013-03-30 08:16:27)

Cancellara... da's mooi. Ik ben een hele rits wielrenners geweest. Sean Kelly, Miguel Indurain, Richard Virenque, Alberto Contador... meestal leidde het later tot een gevoel bij onbehagen :). Zoveel onbehagen dat ik tegenwoordig geen wielrenners meer ben. Het laatste jaar was ik Daniel Pink, Clay Shirky, de al door jou genoemde Malcolm Gladwell. En Paul Simon natuurlijk. Ik vraag me opeens af of ik ook wel eens een vrouw geweest ben. Volgens mij niet. Gek toch!

cornoltee (2013-03-31 20:46:16)

Ik heb gewonnen vandaag! Ben hem morgen weer :-)

Barendkaas (2013-03-30 08:25:38)

Ik was toch vooral hele lange tijd Michael Jordan. En Shaquille O'Neil, als ik weer eens een backboard liet sneuvelen. Nu ben ik Barend Kaas =)

cornoltee (2013-03-30 09:49:51)

Joris en Barend! Geweldige verhalen!

cornoltee (2013-03-30 09:50:46)

Als ik een vrouw zou zijn zou het Monica Bellucci zijn. Ik zou de hele dag aan mezelf zitten.

MaKey MaKey (2013-03-31 06:31)

Laatst was ik op een congres over Play en kreeg ik een MaKey MaKey. Eigenlijk moet je eerst dit filmpje even bekijken. Dat werkt het beste.

Zo. En? Wat vond je er van?

Niks aan? Fijne zondag! Succes met eieren zoeken.

Geweldig? Ja toch! Ik ben zelf niet verder gekomen dan een banaan aansluiten als muis aan mijn apple. Klinkt wel leuk maar heeeeeeel bijzonder is het niet. Het was dan wel weer leuk dat het voor een volle zaal was die ik LIVE liet zien hoe ik van een banaan een muis maakte.

'Stoppen op je hoogtepunt', zeg ik dan. Dus staat de MakeyMakey alweer 2 maanden stof te happen. En dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn. Dus bedacht ik het volgende experiment:

Let's MaKey MaKey Stuff.

Hoe werkt het?

Al mijn posts worden doorgeplaatst op mijn Facebook pagina. Dus ook deze. Heb je een leuk idee of goede reden om met de MaKey MaKey aan de slag te gaan, plaats die dan bij dit bericht op Facebook. Morgenochtend kijk ik wie de meeste likes heeft en die stuur ik maandag de MaKey MaKey per post. De ontvanger heeft vervolgens een

week de tijd om iets te MaKey MaKey, een filmpje van het resultaat te maken en dit naar mij te sturen (te linken). Ik zet het resultaat op mijn blog met weer een nieuwe oproep.

Hoeveel prototypes gaan jullie MaKey MaKey?

1.4 april

urbi et orbi (2013-04-01 04:22)

Talent. Belangrijk. Maar De gebraden kippen komen je heus niet in je bek vliegen. Tenzij je met een gouden lepel in je mond bent geboren. Maar of je daar nu zo blij van wordt? Aanleg voor iets is mede bepalend voor uiteindelijk succes maar alles bepalend zeker niet. Externe factoren spelen ook een zeer belangrijke rol. Bill Gates was nooit zo groot geworden als zijn moeder niet had gezorgd dat er een computerclub op zijn school was waar Bill ervaring met programmeren kon opdoen. Bill kon vliegreuven maken. Veel vliegreuven. Je kunt nog zoveel talent hebben maar als je het niet gebruikt, gebeurt er niets.

Het lastige is alleen dat we vaak niet weten wat ons talent is en dat de omgeving meestal niet erg behulpzaam is in het vinden van dat talent of het faciliteren van de omgeving. En geloof me door ergens over na te denken kom je dr al helemaal niet achter wat je talent is. Je moet dingen proberen. Van hoofd naar handen. Als je het niet probeert 'weet' je het niet. Maar proberen is eng, althans voor heel veel mensen. Zo neem ik me bijvoorbeeld vaak voor om iets nieuws te kiezen van de menukaart als ik in een restaurant zit. En dan het liefst iets wat ik echt nooit zou kiezen. Heftige protesten van mijn Kabouter op mijn schouder zijn het gevolg. 'Dat is echt niet te eten.' of 'Dat lust je niet.' En ook al is het niet altijd lekker het is wel altijd spannend en het bouwt aan mijn voedselvocabulaire. Ik groei mentaal en rest fiets ik er toch wel weer af.

Dus laat vandaag de meubelboulevard links liggen en de biefstuk met friet rechts en DOE vandaag iets wat je nog nooit hebt gedaan.

Mijn zegen heb je.

---

ik beken (2013-04-02 04:58)

Als goed katholiek weet ik hoe het voelt als je af en toe iets opbiecht. En ik dacht in het kader van derde Paasdag ala. Ik beken. Ik heb gestolen. Afgelopen zaterdagochtend, ik was weer eens heeeeel vroeg wakker, liep ik door de stad me af te vragen wie er al koffie zou hebben. Geen horecazaak in Dordrecht was al open en ik was te ver van het station vandaan. Het werd uiteindelijk mijn neef en vriend Marcel. En daar gebeurde het. Marcel vroeg zich af hoe de Dordtse horeca verrast kon worden op een avondje voor de Dordtse horeca waar hij plaatjes moest draaien. Een beetje doorvragen resulteerde in de volgende vraag:

'Hoe kunnen we de Dordtse horeca beter maken?'

Hoezo? Is ze ziek dan?

Ping!

En toen schoot het idee van de prijswinnende cocktailbar Dr. in Rotterdam in mijn hoofd. Dr. is een cocktailbar waar je alleen op afspraak kunt komen. Net als bij je eigen dokter. Je moet vertellen wat je mankeert en daar wordt een recept op uitgeschreven en een cocktail voor gemaakt. Ik vond het zo'n origineel idee dat ik het artikeltje uit de metro van een paar weken geleden had bewaard.....voor nu.

Het best be geheim van

Horeca-Oscar. De geheime cocktailbar Dr. is maandag op de awards van vakblad VENUEZ beloond met de prijs voor de beste cocktailbar.

Dat Dr. de VENUEZ award voor beste cocktailbar in handen heeft gekregen, zal best wat Rotterdammers hebben down frozen. Maar dat de naam geen belien doet rinkelen, blijkt juist precies de bedoeling van initiatiefnemers Arno van Eijmeren en David Trumpé. De bar is - zowel online als in de stad - niet eenvoudig te traceren en alleen op afspraak open. Voor het telefoonnummer moet je bij iemand zijn die er al eens geweest is.

De naam Dr. komt niet uit de lucht vallen. Voor de mannen achter het winnende horecaconcept is de bar een praktijk, zijn de gasten patiënten. De drankjes medicatie en zijn ze zelf dokters. Van Eijmeren praat erover alsof de normaalste zaak van de wereld is. "Bij een dokter kom je toch alleen op afspraak?"

Het gepassioneerde tweetal heeft

zo hun redenen om het op deze wijze te doen. "Nu weten we zeker dat iedereen die komt er ook wat te zoeken heeft, die waarden wat je doet", aldus Van Eijmeren.

Eensmaal binnen in de bar, die net buiten het centrum zit, verloopt de gang van zaken ook net iets anders dan de gemiddelde horecagangster gewend is. Roken, telefoons gebruiken en foto's maken zijn uit den boze. In principe kan je van alles bestellen, maar volgens Van Eijmeren laat je het wel over aan de 'dokter'. "We maken medicatie klaar volgens onze receptenlijst, als we weten wat iemand markoert. En we zijn er ook nog eens echt voor je. Persoonlijke aandacht is iets wat nog wat meer mag in het huidige uitgaangebied."

Dat vinden meer mensen, want de bar zit elke week vol en is nu dus ook officieel bekroond met een Horeca-Oscar. "Het geld wat we verdienen is leuk, maar hier doen we het voor. Niets mooiers dan een prijs!"

NIKKI VEERBEEK
veerbeek@horeca.nl

Arno van Eijmeren

Bij Lidl willen we altijd d

'Origineel?' zei Marcel. 'Ik ben vorig jaar in zo'n cocktailbar geweest.....in New York.'

Ahaaaaa.

Nergens in het artikel staat een verwijzing naar de bar in New York. En misschien wisten de twee Rotterdamse ondernemers niet van het bestaan af. Marcel en ik wel. En wij gaan zondag gewoon naar de Dokter in de wachtruimte zitten met de rest van horeca ondernemend Dordrecht.

Volgende patient.

---

jmrjr (2013-07-14 12:34:04)

zeer benieuwd naar! snel eens gaan zien, en dat zonder telefoonnummers ronselen :)

jmrjr (2013-07-11 18:44:21)

En, zijn jullie genezen? ;)

cornoltee (2013-07-11 19:13:43)

De Dordtse horeca wordt steeds beter! Kijk naar Villa Augustus en nu ook Kothinsky. Geweldige plekken.

Een goede start is heel belangrijk. Niet alleen bij de 100 meter sprint maar zeker bij een loopbaan. Een nieuwe baan. Toen ik de eerste dag op mijn kantoor kwam bij FHV BBDO stond er een emmer bloemen op de grond. Zonder kaartje. Zonder iemand. Welkom.

Ik denk dat de eerste en de laatste dag de belangrijkste dagen van je baan zijn. En ik vind het ongelooflijk hoeveel tijd er wordt besteed aan de laatste dag en hoe weinig aan de eerste. Een van de redenen van de hoge uurtarieven bij reclameburo's is het grote verloop en de daarmee samen gaande hoge kosten voor de afscheidkado's. Stop met die onzin. Het voelt eigenlijk altijd ongemakkelijk en onecht. Je kunt elkaar beter wat meer aandacht geven als je nog collega's bent.

Zo kreeg ik deze van twee collega's.....toen ik er nog werkte. Het is het leukste kado dat ik ooit gekregen heb op mijn werk. En het was niet eens een afscheid. Het was pas een begin.

Welke collega ga jij vandaag verrassen met een leuk kadootje omdat je al drie en een kwart jaar heel fijn samenwerkt. Voor de echte fanatiekelingen: schrijf er een "dankjewel" bij en lees die voor.

Hulde aan de jubilaris.

Deze kun je makkelijk uitprinten en invullen.

Ongelooflijk. Gisteren schreef ik over een onpersoonlijke welkomst emmer met een bos bloemen bij FHV BBDO. Kom ik op de HKU staat er een gepersonaliseerde beuk op 'mijn' flex buro. Jaha gepersonaliseerd! Veel beter.....Het was een kadootje om de lente te vieren van PV Uit de Kunst. De Personeels Vereniging van de HKU. Dat duurde wel even voor ik dat door had. Dat de beuk voor mij was, daar was geen twijfel over mogelijk. Er stond namelijk op:

Noltee, BCAM (Cor)

Heel persoonlijk. Toch?

Nu ben ik ontzettend blij met die beuk en waardeer ik het gebaar zeer. Maar waarom nou zo? Na wat rondvragen, kwam ik er achter dat het allemaal te maken heeft met databases en systemen.

Uhhhh.

Een personeelsvereniging heeft volgens mij alles te maken met mensen. Weet je wat goed was geweest? Als ik op de eerste dag welkom was geheten door iemand van de personeels vereniging. Daar heb je geen systeem voor nodig hoor. Das een kwestie van een telefoontje en een bak koffie. Samen de beuk erin.

Was getekend,

Noltee, BCAM (Cor)

Peter (2013-04-04 07:00:00)

Komop Cor, niet zeuren man! Jij gaat dat daar wel verbeteren, laat maar weten wat je voor elkaar krijgt OK?

cornoltee (2013-04-04 10:46:33)

Zeuren?

Gisteren liep ik met mijn 16 jarige zoon in de stad.

'Nekschot', zei hij plotseling. En ik wist precies wat ie bedoelde. Iemand had midden op het wandelstuk zijn/haar fiets geparkeerd. Links en rechts aan de zijkant stonden fietsen bij elkaar maar deze stond midden op straat!

'Zoooo die verdient een nekschot' herhaalde hij nog even, om er zeker van te zijn dat ik wist hoe hij er over dacht. En eerlijk gezegd dacht ik er net zo over. Wie zet in paus Franciscus' naam zijn fiets nu zo asociaal neer. Maar ja als vader heb je een taak om je 16 jarige testosteronbom het goede voorbeeld te geven. Maar hoe? Ik moest er iets van zeggen want binnen 2 minuten herhaalde Noah het nog een keer:

'Nekschot'

En toen dacht ik aan de campagne van de Guardian van jaren geleden. En vertelde Noah het volgende:

'Stel je voor dat die fiets van een 16 jarige jongen is die net aan kwam fietsen en zag dat iemand het tasje van een bejaarde vrouw jatte. Hij zette zijn fiets midden op straat neer en ging er achter aan.'

Noah gaf me, glimlachend een veel betekenend duwtje en zei 'jaaaaaaa oke'. Hij begreep precies wat ik bedoelde.

'Nekschot' zei ik en samen liepen we lachend naar Visser's Poffertjessalon voor een huisgemaakte bal.

Hier de campagne van de Guardian.

[youtube http://www.youtube.com/watch?v=_SsccRkLLzU&w=420&h=315]

See the picture?

---

sorry | Design Thinking by Doing (2013-06-30 04:55:28)

[...] waar je het liefst fysiek op reageert. Iemand op zijn bek slaan of gewoon direct dood schieten. In de nek dan wel he NoaH. Helemaal als ze je kinderen wat aangedaan hebben. En al helemaal als dat zeer onterecht is. Je [...]

slechte post | Design Thinking by Doing (2013-07-15 04:24:47)

[...] niet gelezen wordt. Het valt me op dat de meest succesvolle verhaaltjes degene zijn die eigenlijk helemaal niets met Design Thinking te maken hebben. Kijk je kunt achteraf natuurlijk bijna alles wel op een of andere manier onder Empathie, [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:22)

[...] waar je het liefst fysiek op reageert. Iemand op zijn bek slaan of gewoon direct dood schieten. In de nek dan wel he NoaH. Helemaal als ze je kinderen wat aangedaan hebben. En al helemaal als dat zeer onterecht is. Je [...]

168, 26.000, 400 (2013-04-06 04:59)

Jack Andraka wist niets van geneeskunde.

Jack wist niet eens dat hij een alvleesklier had.

Jack zat gewoon op Wikipedia en Google met de nodige passie.

Jack kreeg 199 keer nee te horen.

Jack won vorig jaar \$ 75.000 tijdens de Intel Science & Engineering Fair 2012.

Jack bedacht een nieuwe test voor alvleesklier-, eierstok-, en longkanker

Jack was 15. De test:

kost \$ 0,03

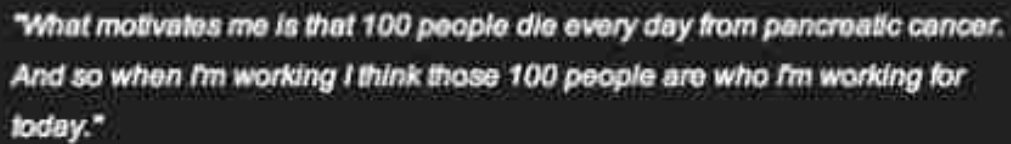
duurt 5 minuten

is 26.000 keer goedkoper

ruim 400 keer gevoeliger

Wie moet er in jouw omgeving dood gaan om je ding te doen?

[youtube [http://www.youtube.com/watch?v=r55a0FapF2M &w=560 &h=315](http://www.youtube.com/watch?v=r55a0FapF2M&w=560&h=315)]

"What motivates me is that 100 people die every day from pancreatic cancer. And so when I'm working I think those 100 people are who I'm working for today."

Jack Andraka in TakePart

In november kocht ik waterdichte 'overschoenen' die ik elke keer als ik ga fietsen over mijn fietsschoenen heen trek.

Afgezien van dat ze mijn voeten droog houden, is het ook een stuk warmer. Zo'n 5 maanden lang trek ik zo'n 3 a 4 keer per week die overschoenen over mijn fietsschoenen aan. En dat vind ik eigenlijk best een vervelend werkje. Ze zitten vrij strak en ik moet altijd goed kijken of de schoenplaatjes, die onder de fietsschoenen zitten, wel goed naar buiten komen. Ander klikken de schoenen niet goed op de pedalen.

Ik kan niet wachten op beter weer. Weer zonder overschoenen fietsen.

Elke keer is het hetzelfde ritueel.

Op het trapje bij de achterdeur, eerst de fietsschoenen aan en dan de overschoenen.

Als ik terugkom is het andersom. Eerst de overschoenen eraf en dan de fietsschoenen uit. Totdat ik vorige week opeens dacht:

'Ik kan ook eerst de overschoenen half uit doen, dan mijn fietsschoenen los maken, mijn schoenen uit doen en dan mijn overschoenen eraf halen. Dan hoef ik niet zo te bukken'

Ik heb namelijk al lang genoeg voorover gezeten.....op de racefiets.

Deze nieuwe methode bevalt me uitstekend. Ik kan heel relaxed de overschoenen eraf halen zonder mijn rug nog verder te belasten.

Totdat ik gisteren tot het inzicht van de week kwam. Week? Jaar!

Waarom zou ik de overschoenen er zowiezo eigenlijk afhaken als de fietsschoen uit is en ik de volgende keer die overschoen er toch weer op moet doen?

Maandenlang doe ik het al op dezelfde manier. Zonder na te denken. Gedachteloos.

De nieuwe manier is sneller, beter voor de dure overschoenen en mijn nog duurdere rug.

Onze hersenen maken patronen aan voor de dingen die we vaak doen. De vraag alleen is of dat we de dingen die we vaak doen wel op de goede manier doen.

Want als het eenmaal een patroon is, denk je er niet meer over na. Denk vandaag maar eens na over een ding dat je al geruime tijd gedachteloos doet en bedenk er eens een andere manier voor.

Doe zoals Dick Fosbury.

Je zult verbaasd zijn hoe hoog je komt.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=Id4W6VA0uLc> &w=420 &h=315]

Mijn mening inzake het witregeldebat - Elja Daae (2013-04-07 17:17:05)

[...] intermezzo: zoals ik zojuist ook witregels zag bij een door mij pas net ontdekte blogger die ik alleen maar vond omdat Frank weer zo aardig was zijn wekelijkse leesmap te delen. Dankzij [...]

ik like (2013-04-08 05:05)

Dit blog is een experiment. En dat zouden meer mensen moeten doen. Experimenteren. Proberen. Ik ben 26 januari begonnen met schrijven. Ik dacht toen:

'Ik ga dit een maand lang doen.'

Een hele uitdaging. Na 2 maanden dacht ik:

'Ik ga dit een jaar lang doen.'

Een hele uitdaging.

Na twee en halve maand is het een een vast onderdeel van mijn leven geworden.

6.00 de wekker.

1 keer snooze.

Koffie.

Brinta.

Kaarsjes aan en schrijven.

Meestal weet ik nog niet waar ik over ga schrijven. Dat voelt soms best eng. Want om 7.00 moet ik op publish drukken en écht' gaan werken (dingen doen waar ik wel geld mee verdien)

Gaandeweg heb ik enorm veel geleerd van hoe je een blog maakt en bijhoudt. Hoe de koppeling werkt met meerdere online platvorms zoals Facebook, LinkedIn en Twitter. En krijg ik tips van anderen (oa DJ, Gijs, Tamara, JP) die het nog beter maken.

Daarnaast probeer ik zelf ook eea uit. Ik heb vandeweek voor het eerst een video 'ingebakken' in mijn blog. Probeer dingen uit ik de kopregel. Sinds kort categoriseer ik de posts ook in Creativiteit, Prototyping, Empathie en Play.

En dan zijn er natuurlijk de statistieken. Het ultieme data feedback systeem. Maar wat ik ook bekijk en analyseer. Ik kan er geen touw aan vastknopen.

De views op zondag zijn nooit echt goed. Erger nog, ze werden steeds minder. Tot gisteren:

Kwam het door de titel: FLOP. Ik weet namelijk dat mensen meer aangetrokken worden door negatief nieuws dan positief nieuws. Of kwam het omdat ik gisteren actiever dan normaal was op Facebook? Of kwam het toch door de zon? Ik denk het.

Dus hier komt ie. De zon. Go views. Go!

Goed naar de tekst luisteren!

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=BxzEeKfpylg&w=420&h=315>]

Eyedesign BNO (2013-04-10 04:11:26)

Kom op Cor, schrijven met die handel:-) Verstuurd vanaf mijn iPad Op 8 apr. 2013 om 07:05 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

punkmedia (2013-04-08 08:33:31)

En ook jij zit in mijn bescheiden selecte mapje DE LIJST in m'n toolbar. In goed gezelschap van onder meer Elja Daae, Frank Meeuwssen, Erwin Blom, Laura Babeliowsky, Jan Willem Alphenaar, Marco Derksen en Seth Godin. Vaste prik iedere dag. Keep up de gemakkelijke blog posts! Thanks! Henk-Jan.

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-04-08 06:49:53)

Ik vind het helemaal super, je blog. Gisteren (of was het eergisteren?) pas ontdekt, via een link op het blog van Frank Meeuwssen van vrijdag. En toen heb ik jouw blog zelf ook weer genoemd in een blog post. Dat hebben vast meer mensen

gedaan? Denk wel dat titels meehelpen, maar het is ook een kwestie van de juiste mensen bereiken, die dan weer gaan delen, waarmee je weer nieuwe lezers bereikt...etc. Als het goed is zie je ook iets aan 'verkeersbronnen' (ik weet niet of je statistieken uit WP komen of uit google analytics?), als je de datum dan instelt op gisteren zou je moeten kunnen zien waar al dat verkeer vandaan is gekomen.

cornoltee (2013-04-08 07:07:23)

Elja! Bedankt voor het compliment! En goede feedback. Die 'bronnen' zie ik inderdaad in WP. Het meeste komt via Facebook dan Twitter, LinkedIn en dan zoeksystemen. Blijf delen :-) Fijne dag Cor

Carolien Geurtsen (2013-04-08 09:00:30)

Leuk om te lezen Cor, en bemoedigend ook. Ik weet nog dat het bij mij ook zo werkte - om zes uur eruit en schrijven. welliswaar omdat ik er foto's en een tijd lang ook nog muziek bij deed, was ik dan wel tot een uur of acht bezig, maar dan stond het ook online, en dat was duidelijk te merken aan stijgende aantal volgers/meelezers. Tegenwoordig is het wat zoeken, schrijf ik eerst n stuk met de hand en zet dat lang niet altijd online en ook niet meer iedere dag. Ik ben aan het stoeien met wat ik ermee wil anders dan erover schrijvend. Na meer dan twee jaar lang iedere dag geblogd te hebben, zit ik in een soort tussentijd... dus heel leuk om jouw fris en fruitige blog te lezen! Succes !

Linda Kwakernaat (2013-04-08 10:04:05)

Wat grappig om je zo via via te ontdekken. Word vervolgd en blijven schrijven!!

viral (2013-04-09 05:07)

Gisteren deed ik een workshop over didactische werkvormen. En bij een van de oefeningen om nieuwe, verrassende werkvormen te bedenken had iemand 'viral' opgeschreven. Net als dat veel van mijn studenten op hun stageplek gevraagd wordt om een viral te maken. Ik leg het nog een keer uit.

Een viral is pas een viral als het een viral is.

Viral?

Dat past toch helemaal niet in Empathie, Creativiteit, Prototyping of Play' zegt mijn Kabouter.

Oh nee?

Zeker wel. Bij het beoordelen van ideeën beslissen we razendsnel of we iets WOW vinden of niet. In a split second beslissen we of we iets liken, sharen of op een andere manier delen. En in deze connected, online wereld kan een idee zich dan razendsnel, als een virus, verspreiden. Je hebt een viral. Een viral is als een goede grap die je doorvertelt. Meestal een grappig, grof, geil verhaaltje met een onverwachtse twist.

Als mijn verhaaltje hier zou stoppen, zou het ook hier stoppen. Dankjewel Cor voor deze info maar ik doe er verder niets mee. Zittend aan de keukentafel moet ik dus een manier bedenken dat jullie dit verhaal gaan delen. Waar blijft die onverwachtse twist.

Komt ie.

Ik kom uit de kast:

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=yZTILiCksP4&w=420&h=315>]

Dat je naast een goed verhaal ook een netwerk nodig hebt met een paar 'sneezers', zoals Malcolm Gladwell zo mooi uitlegt in zijn 'Tipping Point', bewijzen mijn eigen statistieken.

Gisteren gingen mijn views voor het eerst over de 400. En dat komt niet door de zon want die scheen gisteren niet. Dat komt door een paar 'sneezers' met een veeeeel groter online netwerk dan ik. Zij hadden mijn blog gedeeld in hun netwerk.

It's not what you know. It's who you know.

Haaaaaaaatsie.

Dankjulliewel

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-04-09 17:29:46)

Oh, wacht. Misschien zei hij: kennis is machtig en kennissen zijn prachtig. Dat zou ook kunnen. Het ging over het verzamelen van kennis over je klant dus het zou kunnen.

Frank Meeuwsen (2013-04-09 22:18:01)

Hey Cor, kom je een keer gastbloggen? Zie <http://incredibleadventure.nl/2013/04/de-kracht-van-gastoptredens-op-je-platform/>

punkmedia (2013-04-09 09:28:26)

Hahaha! Haaaatsjie!

cornoltee (2013-04-09 13:44:52)

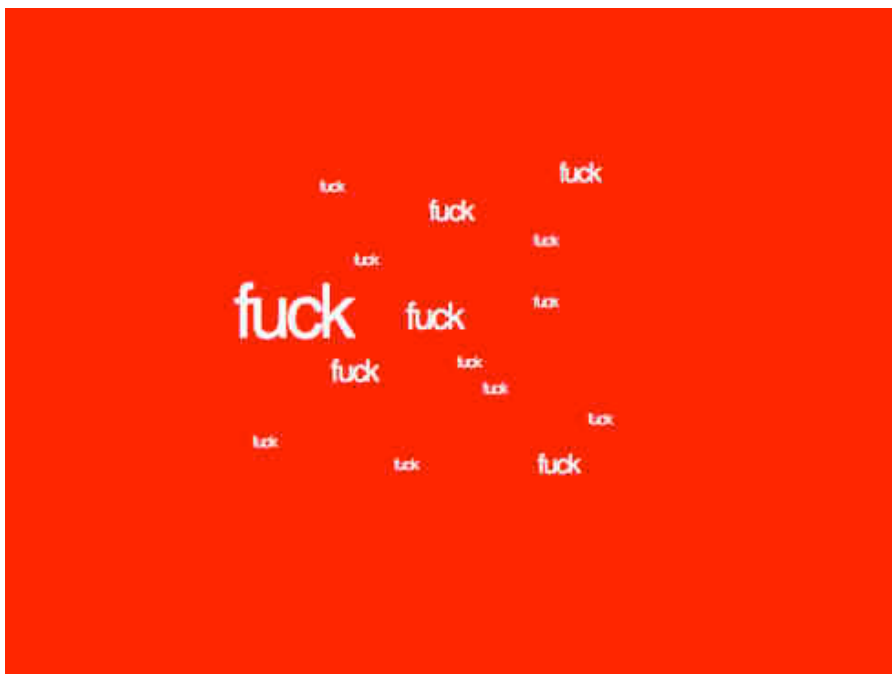
Proost! En bedankt!

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-04-09 17:22:04)

Of misschien is het: it's who knows YOU? "Kennis is machtig, kennissen zijn prachtig" zijn mijn manager bij sales altijd. Ik weet niet precies wat hij bedoelde (de rest ook niet, vermoed ik) maar zo iets zal hij wel bedoeld hebben. :) Proost!

cornoltee (2013-04-09 17:24:52)

Allemachtig prachtig! Gezondheid :-)

26 januari 2013 ben ik begonnen met schrijven. Na meerdere mislukte pogingen om een boek te schrijven is het me nu dan toch gelukt om een boek te schrijven.

'Het is er nog niet hoor.' Zegt mijn Kabouter.

En inderdaad. Het is er nog niet maar het komt er echt aan. Ik kan er nog niet teveel over vertellen want het moet een beetje een verrassing blijven. De uitgever vond wel een aantal woorden 'wat spannend'. En of ik daar misschien een super geniaal idee voor had?

Eerlijk gezegd was mijn eerste reactie: 'Oh ok, dan verander ik dat toch even.' Maar gaandeweg gingen mijn Kabouter en ik steeds meer protesteren. Mijn Kabouter is een lastig kereltje. Zeker als het gaat om nieuwe dingen. Maar eerlijk gezegd moet ik hem nu toch gelijk geven.

De verhaaltjes zijn geschreven in de flow van het moment. De vroege ochtend. Later op de dag schrijven is me slecht bevallen. Ook een van mijn lezers heeft liever niet dat ik later schrijf:

"9 minuten te laat." Plopte er gistermorgen om 7.09 via WHATsAPP binnen.

Zo worden de regels van dit experiment steeds duidelijker.

Een ding kan ik wel zeggen en dat is dat de volgende twee hoofdstukken er NIET in komen:

Feedback.

Fuck him.

Ja. klikken maar.

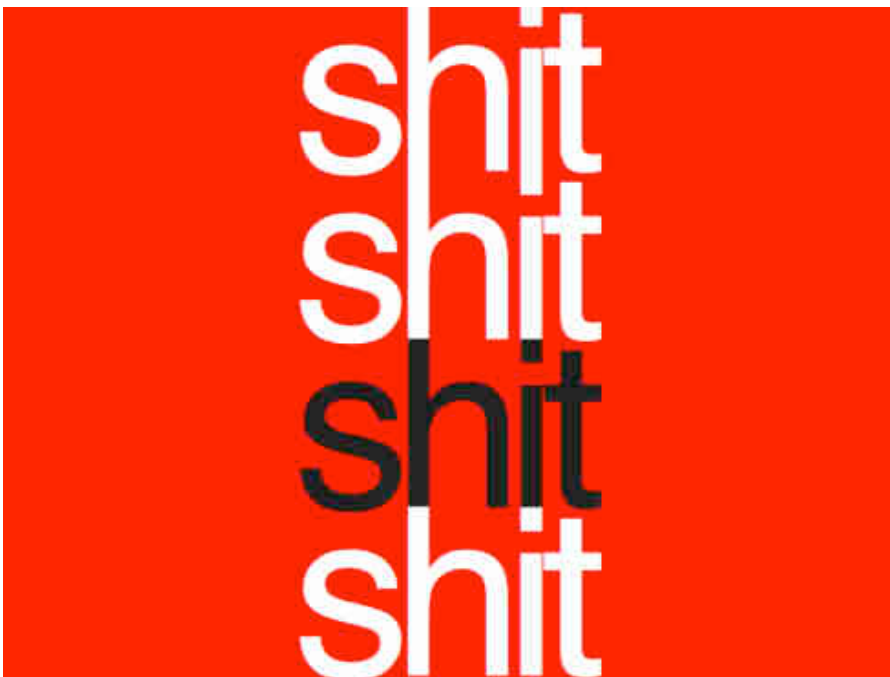
Gijs H. Hoogerkamp (2013-04-10 04:57:59)
foute titel, je bent nu een spammer.

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-04-10 05:04:08)
(had hele grappige reply getikt bij wijze van comment maar toen zag ik dat je zoveel abonnees hebt en dat ik de eerste was en toen heb ik het weer weggehaald. Daarmee heeft Henk Jan gelijk gekregen. <http://www.punkmedia.nl/blog/item/848-cor-en-zijn-kabouter>)

cornoltee (2013-04-10 10:51:30)
Walter, dr zit wat op je schouder.

Carolien Geurtsen (2013-04-10 10:59:00)
Leuk. De twee linkjes ga ik later pas lezen, evenals de link die Elja erbij zet. Ik word vooral getriggerd door het woord Fuck, ongetwijfelt een kern van een zaak en misschien een witregel in je boek. Het was mijn subtitel een tijd lang in mijn blog 'Fuck the Burnout'. Voor mijzelf was dat zowel erg krachtig als opluchtend om dat eindelijk neer te schrijven, zo'n jaartje geleden geloof ik. Ik heb het naar ene regle lager verplaatst toen ik merkte dat ik er in bepaalde regio's zoals de USA - toen blogde ik ook frequent in het Engels - geblokt werd... nu ik in het staartje zit (van de burn-out) kan hij bijna helemaal verwijderd, zal ik ongetwijfelt ook doen, maar op mijn fotoboekje staat hij ook nog gewoon te pronken, en ik grinnik als ik t laat zien. Zó, nu even op de linkjes klikken... Ik leesz je weer,Succes!

shit shit shit shit shit (2013-04-11 04:11)

Gisteren was de titel van mijn post 'fuck fuck fuck fuck'. Dat leverde 4 keer zoveel views op dan normaal. Ook de verwijzing 'fuck him' leverde 3 keer zoveel doorkliks op als 'feed back'. Leerzaam hoor zo'n blog.

De titel van deze post is 'shit shit shit shit shit' en ja G.H. te B.. Je zult deze post waarschijnlijk ook uit je spammapje moeten vissen. I don't give a FUCK FUCK FUCK FUCK. Zo daar gaan de bezoekers.

Deze post gaat over service design. Daar is een goed boek over geschreven:

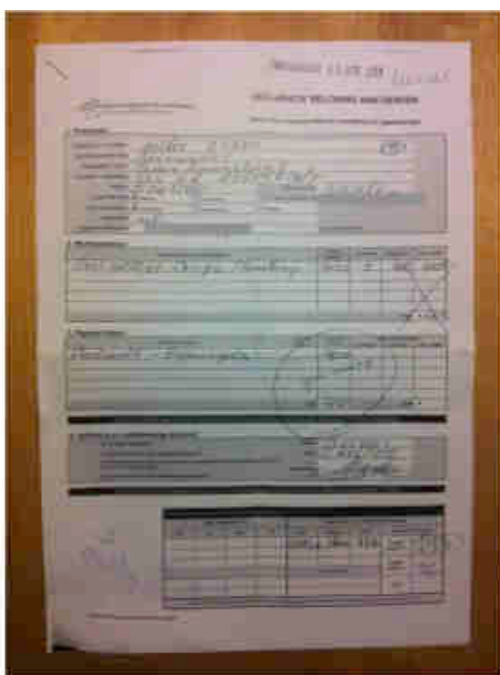

Ik geef het boek aan de Hanzehogeschool Groningen. Het kost € 45,- in de winkel.

Ik gaf laatst een gastcollege op de Hanzehogeschool Groningen. Ik schreef daar hier over. Met de toepasselijke titel 'Ontsla jezelf'

Maar daar gaat het nu niet om. Het gaat om het volgende. Ik woon in Dordrecht en het gastcollege was in Groningen. Dat betekende een treinreisje. Heerlijk! Drie en half uur in de trein een beetje werken en uit het raam staren. Terug was minder leuk want er was een 'aanrijding met een persoon'. In totaal 8 uur reizen voor een gastcollege van 2 uur. Maar het was een topdag. Echt heel leuk.

Ik kreeg geen vergoeding voor het college. Dat wist ik. En dat was ok. Ik kon wel mijn reiskosten vergoed krijgen. Vooraf netjes mijn paspoort gemaild en net voor het college dit formulier ingevuld:

Dat doe je dan. Het is toch € 49,20. Zo hoort het nu eenmaal.

Je vraagt je misschien af hoe ik aan die kopie kom. Nou dat zal ik je eens haarfijn uitleggen. Ik heb er eigenlijk helemaal geen tijd voor maar ik ben er GRAAG nog een uurtje eerder voor opgestaan. Anders komt het er niet van en als ik er niks van zeg, doet NIEMAND het.

Die kopie werd begeleid door deze:

En aangezien het een slechte kopie is die daarna met de hand is ingevuld, denk ik dat dit niet de eerste keer is dat ze deze moeten 'bijvoegen'.

Dit gaat waarschijnlijk al jaren zo. En dit zal waarschijnlijk nog wel jaren zo door gaan. Of misschien niet. Want ik ga 'originele bonnen/vervoersbewijzen of uitdraai OV' niet in de bijgevoegde portvrij retour envelop stoppen en naar de brievenbus lopen. Ik heb genoeg kilometers gemaakt voor Hanzehogeschool. Ik ga Hanzehogeschool een Service Design Thinking advies geven zodat gastdocenten na mij wel direct hun reiskosten vergoed krijgen. Want voor de belastingdienst is mijn '4. Verklaring en ondertekening declarant' niet voldoende. Er moet een bewijs bij. En aangezien we het niet leuker kunnen maken maar wel makkelijker hier mijn super makkelijke tip.

Maak een online formuliertje waar de gastdocent zijn gegevens in kan vullen. Voor het gastcollege. Bijvoorbeeld bij de bevestiging van het gastcollege. Een routebeschrijving erbij. Upload knop voor de kopie van je paspoort en uitleg over eventuele vergoeding en reiskosten. De gast docent zit dan direct in HET systeem. Makkelijk als je hem of haar nog een keer zoekt. Vergeet niet op het formulier te zetten om bij openbaar vervoer reizen 'originele bonnen/vervoersbewijzen of uitdraai OV' bij te voegen. Voor alle zekerheid vraagt degene die de gastdocent ontvangt hier nog even naar bij de ontvangst.

Dit is geen ROCKET SCIENCE.

Dit is een advies uit het rapport van IBM "Capitalizing on Complexity":

Reinvent your customer relation.

Dit is Human Centered Design.

Dit is gewoon een beetje nadenken.

Oh ja. Die € 4,90 kunt u overmaken op mijn bankrekening nummer. Dat staat rechtsboven op uw DECLARATIE BELONING AAN DERDEN formulier.

Ik wil het nummer ook wel even komen brengen als u dat beter uit komt.

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-04-11 05:06:27)

gniffelt*. De vraag is natuurlijk 1) Wat ga je vragen voor dit advies (dat geld gaat opleveren! Kosten gaat besparen!) en 2) Wat kun je nog verzinnen om je post van morgen een NOG betere titel te geven??

cornoltee (2013-04-11 05:11:23)

1: €1.000.000.0000. 2: free porn.

punkmedia (2013-04-12 09:34:41)

Hi-la-risch... Thx!

Marijke Grotenhuis (2014-04-11 14:17:05)

Beste Cor, wel grappig, ik dacht: dit is actueel, vandaag is het ook 11 april, maar...wel een jaar later! Ik kan je zeggen, jouw input is nog niet doorgedrongen hoor! Toch maar een keer zelf langskomen! Krijg je bij ons DTClubje een lekkere cappuccino, ok?

Ik was Juryvoorzitter Jong Talent van de SpinAwards.

De leukste categorie.

De leukste juryleden

En het beste juryrapport:

Goud. Poetry Festival.

”Als een idee de potentie heeft een heel domein te veranderen dan heb je goud in handen. Als een idee meer impact gaat hebben dan de originele opdracht in zich had, dan heb je het over Grote Creativiteit. Tel daarbij de prachtige vormgeving op en je hebt een WOW idee. Dit idee trekt jongeren niet naar alleen naar het Poetry International festival maar brengt het in hun dagelijks leven. Daar waar jullie het gevonden hebben. In hun conversaties op Twitter. Een brilant inzicht, een mooi voorbeeld van: to predict the future you don't look ahead you look around.

Keep looking. Dan voorspel ik jullie een gouden toekomst.”

Zilver. Moet ik rennen.

“Waarom is dit er nog niet?”

“Dit had ik willen bedenken!”

“Deze app will ik kopen’.

Zomaar wat willekeurige kreten tijdens de beoordeling van ‘Moet ik rennen’.

Moet ik nog verder?

Een klein stukje dan. Jullie hebben een idee bedacht dat op een hele simpele en elegante manier een aantal bestaande technieken combineert. Een combinatie die inspeelt op een bestaande behoefte. En ik kan het weten want ik ren me regelmatig rot om een trein vervolgens net te missen. Een troostprijs bij La Place dan maar.

Daarnaast complimenten voor de presentatie en de vormgeving. Mijn advies voor buro’s en adverteerders: rennen! Pak die app maak hem. Zo snel mogelijk.

Dankjewel Hennie, Stephan en Huib. Tot volgend jaar.

---

probleem (2013-04-13 05:44)

Vandeweek gaf ik een training aan eerste jaars HBO studenten. Zo'n 50 man....en drie vrouwen. Van 9.00 tot 15.00. De ochtend bestond uit een inspiratie en informatiecollege over Design Thinking. Oa. dat DT bestaat uit 5 stappen:

1. leef je in
2. kies
3. bedenken
4. maak
5. verbeter

Verder heb ik ze kennis laten maken met mijn Kabouter en verstaand doen staan over de patronen in hun eigen hoofd.

Geen enkel probleem.

De problemen ontstonden pas toen ik ze vroeg allemaal het probleem op te schrijven dat ze wilde gaan oplossen. Om een heel lang verhaal iets korter te maken, niemand had een goed probleem. Ze hadden wel allemaal netjes dingen gedaan als swots en concurrentie analyses maar niemand, niemand had zich goed ingeleefd. Niemand was op zoek gegaan naar behoeften, inzichten en kennis. Niemand was gekomen met een wicked problem waar ze hun creativiteit op los konden laten. En als je geen probleem hebt kun je geen goede vraag formuleren en dus ook geen design challenge.

Ze hadden een probleem.

En ze zijn niet de enige. Heel veel mensen, lees bedrijven, proberen van alles op te lossen zonder dat ze weten wat hun probleem is. Als je dan met ideeën komt weet je niet of ze wel geschikt zijn om dat probleem op te lossen. Veel mensen gaan gewoon al rennen zonder dat ze weten Waarom en Waarheen. Gek he dat ze de weg kwijt raken. De TomTom is de ultieme problemsolver. Door in te vullen waar je naar toe wilt gaat ie uitrekenen hoe je daar moet komen. Omdat ie weet waar je op dat moment bent.

Als je niet weet waar je bent heb je een probleem. Alleen het verkeerde probleem.

En als je geen probleem hebt, heb je geen vraag, heb je geen vraag dan heb je geen uitdaging en heb je geen uitdaging dan kun je niet gemotiveerd zijn. En zonder motivatie geen creativiteit.

Maar dat is nog niet het enige probleem. want hoe kom je van een probleem naar een goede Design Challenge?

Ik heb daar een leuk spelletje voor gemaakt.

Stel je voor dat je met je team een probleem wilt oplossen.....en je het er over eens bent dat dat het probleem is. Schrijf dit probleem dan op een groot stuk papier in het midden en trek er een cirkel omheen.

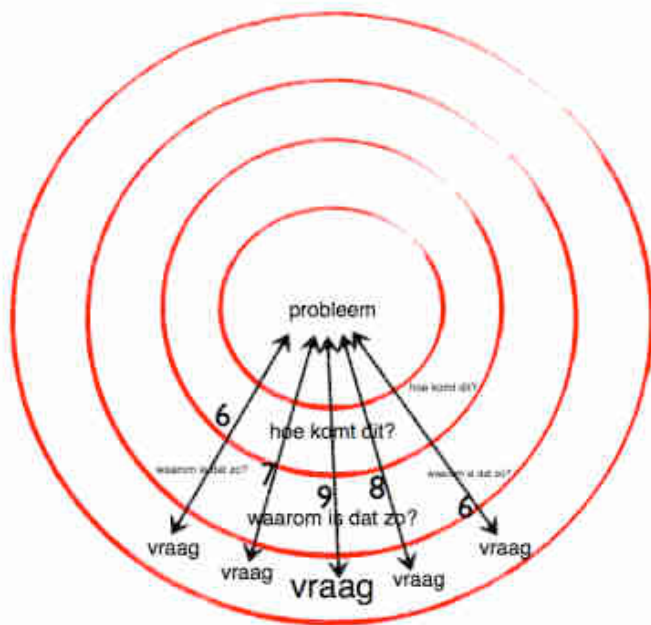
Maak nog een cirkel en schrijf daar met ze allen in hoe het komt dit? Bedenk verschillende redenen!

In de volgende cirkel schrijf je waarom is dat zo? Bedenk ook weer meerdere redenen!

Formuleer vervolgens meerdere vragen per waarom is dat zo?

Begin die vragen met Hoe of Bedenk.

Trek vervolgens pijlen van vraag naar probleem en geef cijfers voor hoe goed die vraag in staat is om het probleem op te lossen. De vraag met de meeste punten wint.

Van die vraag maak je een Design Challenge door er een 'Het zou fantastisch zijn als.....' van te maken.

Als je dan nog niet gemotiveerd bent heb je pas echt een probleem.

Dan bel je mij gewoon 06 24965000.

Vanmiddag tussen 14.00 en 15.00 gratis spreekuur.

Tot straks.

Je hersenen begrijpen het woordje niet niet. Althans die van mij. Dus als je dingen voor elkaar wilt krijgen, denk dan niet wat je daarvoor allemaal niet gaat doen maar wat je WEL gaat doen. Best lastig. Niet?

Zo ging ik gisteren naar de videotheek. (Ik download films NIET.) Onderweg kwam ik langs mijn stamkroeg waar ik NIET naar toe zou gaan.

Het was er NIET gezellig.

Straks ga ik 100 kilometer fietsen. Het gaat niet regenen. Oh sorry. De zon gaat schijnen. Het wordt 22 graden. Fijne zondag. Die van vorige week begreep het. ZONdag. Ik hoop die van vandaag ook.

En geloof het of niet. Het was droog toen ik dit begon te schrijven. En nu regent het.

De zon schijnt niet. Kijken of het werkt.

Anders halen we Rob erbij:

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=og24Jpqj09M> &w=420 &h=315]

Ga door!

---

drama (2013-04-15 03:37)

Even voor alle duidelijkheid. Ik ben een fan van nieuwe technologie. Ik was de eerste met een Apple Newton en een Minidisc en geloof de enige met een Philips CD i speler. Een echter voorloper. Ik sta niet alleen vroeg op ik ben ook nog eens een early adaptor. Maar soms moet je dingen laten bij zoals ze zijn.

Zo waren we gisteren ons laatste grote rondje aan het maken op de racefiets. Als voorbereiding op Luik Bastenaken Luik aanstaande zaterdag. Met Jacco, Gerhard en Franco meanderden we door het zuid hollandse/zeeuwse landschap. Heerlijk de vaart erin totdat we het volgende bord tegen kwamen:

En als er op een knop gedrukt moet worden, ben ik er als de kippen bij.

De brugwachter was vervangen door een roestvrijstalen hokje waar, na 15 minuten wachten, zo Frans Bauer uit had kunnen stappen. Maar Frans kwam niet en de brug ook niet. Het was geen Banana Split.

Er gebeurde helemaal niks. Ook na 20 minuten niet. Op het voorstel 50 kilometer om te fietsen of dezelfde weg terug te fietsen werd weinig enthousiast gereageerd.

Het 'noodnummer' werd gebeld. En er werd ons gemeld dat er iemand onderweg was. 10 minuten later arriveerde Hans Kazan. Want door een paar keer op en neer te lopen op de brug, wat armbewegingen te maken, ging 'simsalabim' de brug weer open....of is het dicht. Anyway wij konden weer verder. En Frans Bauer kon in de kast blijven.

Soms moet je niet willen automatiseren. Maar gewoon een babbeltje maken met de brugwachter die er al net zo lang zit als de brug. Liefst met baard en pijp. Oh nee dat mag natuurlijk weer niet. Roken bij een brug.

En als er dan toch een rode knop moet komen dan het liefst deze:

[youtube [http://www.youtube.com/watch?v=316AzLYfAzw &w=560 &h=315](http://www.youtube.com/watch?v=316AzLYfAzw&w=560&h=315)]

Folkert (2013-04-15 07:23:01)

Als Dordtenaar had je toch dit filmpje moeten kiezen. <http://www.youtube.com/watch?v=ZIkPeZKP-d4>

Eerlijk gezegd wist ik niet wie de minister van Verkeer en Waterstaat was. Gelukkig hebben we Google en wist ik het binnen 0,453 seconde. Hij blijkt ook een ander titel te hebben. Het heet nu minister van Infrastructuur en Milieu. En het blijkt geen man te zijn maar een vrouw. Met een naam waarvan ik denk 'makkelijker kunnen we het niet maken'. Komt ze:

Melanie Schultz van Haegen-Maas Geesteranus

Gelukkig is ze geen minister van Buitenlandse Zaken.

Dit is wat (mag ik Melanie zeggen?) wilt:

'Ik wil nog meer vaart brengen in het verkeer op de weg, op het spoor en op het water. Dat is heel hard nodig voor onze economie. Mobiliteit en milieu horen bij elkaar. Ik wil bestuurlijke drukte verminderen en procedures gemakkelijker maken. Zo kunnen we besluiten en projecten zoveel mogelijk versnellen. Het is geen vetpot de komende jaren. Daarom ga ik het maximale halen uit elke te investeren euro.'

Melanie wilt 'nog meer vaart brengen in het verkeer op de weg'.

Kijk. Daar ben ik ook helemaal voor. Go Melanie Go.

Alleen toen ik laatst 'lekker vaart aan het maken was', maakte Melanie een foto van me. Ik reed te hard. Dacht ik goed bezig te zijn, kreeg ik € 130,- op de mat.

'Mobiliteit en milieu horen bij elkaar.'

Uit de Fun Theory campagne van Volkswagen kwam de perfecte oplossing. Het is geen vetpot voor Melanie.

Maar misschien wel voor jou.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=iynzHWwJXaA> &w=560 &h=315]

---

pijnpoli (2013-04-17 05:05)

Met 3 collega's van de HKU begeleiden we deze week 250 eerste jaars Kunst en Economie studenten. In vier dagen leren we ze dat het belangrijk is om je eerst in te leven en op zoek te gaan naar een probleem. Dit probleem om te zetten in een goede vraag en dan pas ideeën te bedenken. En die vraag maken is een hele lastige klus. Vaak hebben we de neiging om al heel snel te beginnen met ideeën bedenken. Maar als die voortkomen uit de verkeerde vraag dan kun je weer opnieuw beginnen.

Een goede vraag moet je begrijpen, voelen en makkelijk door kunnen vertellen.

Een goede vraag moet een duidelijk doel hebben. Niet drie, twee doelen. Nee één. Wel eens geprobeerd met een voetbal in twee doelen tegelijk te schieten? Het is de enige manier die PSV nog kampioen kan maken. Gaat niet lukken dus. In dit ene doel zit het probleem 'verpakt'. Je kunt alleen een goede vraag maken (en

oplossen) als je verstand hebt van de materie.

Een goede vraag vermeldt de probleem eigenaar. Degene met het probleem. Je moet een directe 'lijn' hebben met de probleem eigenaar. Samen kijk je of je het juiste probleem te pakken hebt.

Een goede vraag is concreet. Hoe concreter hoe beter. Dat voelt soms 'klein'. Maar het gaat juist om de details. Dus zeg niet "Bedenk manieren om mensen duurzamer te maken." Maar 'Bedenk manieren om studenten in studenten huizen zuiniger met water om te laten gaan.'

Een goede vraag is uitdagend. Je moet wel zin hebben om hem op te lossen. Werk alleen met mensen die gemotiveerd zijn om de vraag op te lossen, ideeën te bedenken. Niets is zo demotiverend als een persoon die zijn hakken in het zand zet. Dan heb je pas een probleem.

Formuleer je vraag in één zin. Das wel zo makkelijk. Als je meer zinnen nodig hebt, heb je het gewoon nog niet strak. Schrijven is schrappen. Hoe strakker de vraag hoe beter de focus!

Begin je vraag met Hoe... of Bedenk... Dit zet je hersenen 'open'. En 'open staan' voor nieuwe ideeën is precies waar het om gaat. Ga voor meerdere oplossingen. Dus zeg niet:

'Bedenk een manier' maar 'Bedenk manieren'

Dan krijg je meer **ideeën**. En dat wil je. Veel ideeën.

Want een goed idee begint met veel ideeën.

Nog vragen?

Bel de pijnpoli 0624965000

Soms heb je dat. Dan denk je wat langer na over een woord en dan denk je 'Wat een raar woord.' Dat had ik zoëven.

Moeilijk en makkelijk.

Als je het gemeenschappelijk 'lijk' eraf haalt blijft er:

Moei en Makke over.

Komt moei van moe? Dan snap ik 'Moeilijk'. Je bent moe hebt dr geen zin in. Das niet zo moeilijk.

Makke vind ik moeilijker. Komt Makke van 'zo mak als een lammetje. Ik heb het even opgezocht en ik denk het niet. Makkelijk komt van Gemakkelijk.

"Gemakkelijk is de oudste vorm. Volgens het Woordenboek der Nederlandsche Taal (WNT, deel IX, 1913) is makkelijk een "bijvorm van gemakkelijk, die vooral in Holland zeer gewoon is." Het WNT geeft enkele citaten uit de achttiende eeuw waarin makkelijk wordt gebruikt. In de schrijftaal komt deze vorm dus ook al eeuwen voor."

Niks lammetje.

Maar waar ik wel achter kwam is dat 'Zo mak als een lammetjeëigenlijk komt van:

"nog so ghedwa als een schaep 'zo mak als een schaap' [1568; MNW *gedwade*]."

Ghedwa. Das pas een raar woord. Gedwee.

GEDWEE

1) Berustend 2) Bereidvaardig 3) Buigzaam 4) Dociel 5) Flexibel 6) Faciel 7) Gehoorzaam 8) Gezellig 9) Geduldig 10) Getemd 11) Gewillig 12) Handzaam 13) Handelbaar 14) Inschikkelijk 15) Krachteloos 16) Lijdzaam 17) Mee-gaand 18) Mak 19) Makkelijk 20) Mat 21) Niet wild 22) Onderdanig 23) Onderworpen 24) Soepel 25) Toegeeflijk 26) Toegevend 27) Tam

Mooi.

Tot zover deze les Nederlands.

Het brengt me wel op een hele mooie manier op waar ik naar toe wil.

Het geweldige college dat Wies Bronkhorst vandeweek gaf over gedragverandering.

55 minuten legde Wies ons uit dat "Het beïnvloeden van *kennis* en *houding* is een peulenschil vergeleken bij het beïnvloeden van *gedrag*.

Moeilijk dus.

Om vervolgens de laatste 5 minuten te zeggen dat het ook heel makkelijk is.

Dat het mogelijk is om mensen via een klein duwtje in de rug 'een nudge' in de gewenste richting te krijgen. En ze liet daarbij een geweldig voorbeeld zien.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=ZosBOC0fh2w> &w=560 &h=315]

Dus bedenk een nudge.

No nudge. No glory.

Eet smakelijk.....hm "smakelijk"dat doet me denken aan.....

Goed gedaan jochie. | Design Thinking by Doing (2013-04-26 05:06:23)

[...] wilt motiveren hebben ze een zetje in de rug nodig. Dat heb ik van Wies Bronkhorst geleerd tijdens haar college over gedragsverandering. Zij gaf dit college tijdens de Duurzaamheids Creativiteits week die ik ontwierp voor 25o eerste [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:02)

[...] motiveren hebben ze een zetje in de rug nodig. Dat heb ik van Wies Bronkhorst geleerd tijdens haar college over gedragsverandering. Zij gaf dit college tijdens de Duurzaamheids Creativiteits week die ik ontwierp voor 25o eerste [...]

SM (2013-04-19 04:57)

Stel je voor dat je je collega of medestudent de mond zou kunnen snoeren.

Stel je voor dat je zelf je mond een keer houdt en eerst eens nadenkt voordat je er iets uitflapt.

Stel je voor dat je tijdens de volgende meeting helemaal niets mag zeggen.

Gisteren had ik mijn eerste SM cursus. Ik was van te voren goed ingelicht. Ik wist wat ik wel en niet mocht. Eea was mij uitgeled door Strenge Meesteres Marijke Faber. Een van mijn favoriete collega's op de HKU.

Marijke had mij en nog 2 collega's uitgenodigd om mee te denken over de invulling van het vak creativiteit. Een onderwerp waar we allemaal heel veel over kunnen vertellen. Alleen dat mocht niet. We moesten onze mond houden. Marijke legde het één keer uit:

'Ik stel jullie zo een vraag en je schrijft het antwoord op een A4tje. Je krijgt 10 minuten de tijd. En er mag NIET gepraat worden.'

De vraag was heel interessant. Daar kan ik uren over lullen. Ik voelde direct de neiging om wat te zeggen opkomen.....maar ik moest het nu opschrijven. Pfffffffff. Das andere koek. Schrijven is een totaal andere vaardigheid dan praten. Dat heb ik inmiddels wel geleerd door dit blog. Ik zit elke ochtend in stilte een uur te schrijven. Maar met een aantal collega's om je heen is het toch anders.

Na 10 minuten zei Marijke dat we de papieren naar links door moesten schuiven. Een collega ging dan verder met jouw net volgeschreven A4tje. Ik wilde direct wat zeggen. Dat me dat geen goed idee leek. Maar een blik naar de Strenge Meesteres was voldoende om mijn lippen op elkaar te houden. Mijn collega links had wat meer moeite met het SM (stil maar) concept. Zijn had al 3 streepjes achter haar naam. Jaaaaahaaaa stil zijn is moeilijk.

Na een half uur geen woord gesproken te hebben, mochten we weer praten. Ik heb het letterlijk even uitgeschreeuwd. Heerlijk wat een fijne SM les.

Stilte Management. Dat zouden meer mensen moeten doen.

Er zijn zelfs mensen die het voor mij permanent hun mond mogen houden.

---

sssssssssst | Design Thinking by Doing (2013-05-21 05:25:02)

[...] schreef al eerder over Stilte Management. Geinspireerd door Frank uit de film 'God Bless America' wil ik het daar vandaag weer [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:18)

[...] schreef al eerder over Stilte Management. Geinspireerd door Frank uit de film 'God Bless America' wil ik het daar vandaag weer over [...]

Gisteren kwamen we met zn 10en aan in Cortils.

Vandaag rijden we nl Luik Bastenaken Luik. Na maanden lange voorbereiding zijn we we er helemaal klaar voor. De een wat meer dan de ander. Natafelend uitbuikend van de Macaber lekkere Macoroni kwam ook de zelfgemaakte lemoncello op tafel. Ik ben niet zo van de brandspiritus met citroensmaak maar een aantal van ons lustte er wel pap van.

En mannen onder mekaar wisselen dan twee dingen uit:

- sterke drank
- sterke verhalen

Eea gelardeerd met af en toe een goede grap.

Een goede grap is knap. Ultieme storytelling. Een simpel, concreet verhaaltje met een onverwachtse twist die de mondhoeken doet krullen maar beter nog de buik doet schudden.

Als je de grap weet te integreren in een eigen verhaal is dat helemaal knap.

Maar wat doe je met iemand die net voor het einde de cloe vertelt? Das nog erger dan iemand die net voor Studio Sport vertelt dat Ajax gelijk gespeeld heeft.

Ik stuur Winnetoe Cohen op hem af.

Hoe ging die mop ook alweer?

Ik ga 2500 hoogtemeters maken.

Das geen grap en ik weet het einde ook nog niet.

En zing maar mee:

(op de toon van 'Je wordt ouder papa' van Peter Koelewijn:

Je wordt beter papa.
Ik geef het gewoon toe.
Je bent gewoon snel.
En al helemaal niet moe,
Je wordt beter papa.
Je wordt beter papa.

Gisteren fietste ik Luik Bastenaken Luik.
160 km
2600 hoogtemeters
26,5 km/u gemiddeld

Afgelopen jaar fietste ik bijna 10.000 km met een doel.

Afgelopen jaar fietste ik bijna 10.000 km met de Garmin, Jacco en Roy als feedback.

Afgelopen jaar fietste ik bijna 10.000 km met mijn schema als strakke regels.

Afgelopen jaar fietste ik bijna 10.000 km omdat IK dat zelf wilde.

Ik bouwde een game met mezelf als avatar.

Ik werd beter, sterker en sneller.

Ik ben Cor Noltee. Fietser.

Wie ben jij?

DJ Klanker (2013-04-21 03:35:31)
GOED MAN!

cornoltee (2013-04-21 03:38:26)
Zecor!

gijs (2013-04-21 04:51:04)

Hoe sterk is de eenzame fietser die krom gebogen over zijn stuur tegen de wind Zichzelf een weg baant Hoe zelfbewust de voetballer die voor de ogen van het publiek de wedstrijd wint Zich kampioen waant Hoe lang ver genoeg de zakenman zonder mededogen die concurrent verslagen vindt Zelf haast failliet gaat En ik zit hier tevreden met die kleine op mijn schoot De zon schijnt er is geen reden Met rotweer en de harde wind Te gaan fietsen met dat kind Als hij maar geen voetballer wordt Ze schoppen hem misschien half doooood Als hij maar geen voetballer wordt Ze schoppen hem misschien half doooood Maar liever dat nog Dan het bord voor zijn kop Van de zakenman Want daar wordt hij alleen maar slechter van

Annette (2013-04-21 07:33:35)

Respect!

De Beschermheer (2013-04-22 16:56:11)

26,5 Moyenne is niet slecht voor La Doyenne! Helemaal niet zelfs! En vooruitlopend op de volgende post: als ik goed voorbereid ben op een fietsprestatie is mijn kabouter allang dood voor ik aan de start sta :).

cornoltee (2013-04-22 17:51:51)

Dank Joris! IK kan nog een hoop van je leren. Wanneer doen we een rondje....of bergje?

KILL (2013-04-22 05:01)

Iedereen die me echt kent, weet dat ik afgelopen zaterdag Luik Bastenaken Luik heb gefietst.

Iedereen die me echt kent, weet dat ik me daar de afgelopen maanden De Tering voor heb getraind.

Wat niet iedereen weet, is dat het toch bijna fout ging.

Gelukkig heb ik het gered. Toch ging het gisteren, toen we met zijn zevenen nog een klein rondje van 70 kilometer maakten, bijna fout.

Een ding moet ik eerst even uitleggen. Ik was niet naar de Belgische heuvels gekomen om het 'lekker rustig aan' te doen. Ik was er na toe gegaan om tot het uiterste te gaan. Ik was er klaar voor maar er was een iemand die het daar niet mee eens was. Ja hier is ie weer. Het is weer een tijdje geleden dat ik het over hem gehad heb. Maar hij leeft nog steeds en was nogal aanwezig. Met name heuvel op. Ja, en wat doe je met zo'n irritant ventje die tegen je aan zit te zeiken. Zo van:

- 'nou, je bent er nog lang niet hoor.'
- 'deze 20 % gaan je echt niet halen met een dubbel.'
- 'stap toch af. Ik zal het niet door vertellen.'
- 'je haalt Jacco en Roy toch nooit meer in.'
- 'voel je benen maar maar, dat wordt hem niet.'

Mijn Kabouter op mijn schouder werd groter en groter. Zwaarder en zwaarder. En dat is erg lastig heuvel op. Normaal heb ik een Colt 45 waar ik hem zijn kop mee afschiet maar om gewicht te besparen had ik die op mijn nachtkastje laten liggen. Dat wist Kabouter. Na na na na na. Zonder mijn Colt was ik kansloos tegen mijn Kabouter. Zeker als ook je benen nog beginnen te protesteren.

Maar wat doe je als iets of iemand je van je doel wilt afbrengen? Wat doe je als je je Kabouter wilt Killen maar je je Colt niet bij je hebt.

Ik heb in de heuvels rondom Luik geleerd dat je helemaal niets nodig hebt. Eigenlijk was het een Kabouter Kill weekend. Een alternatief Survival Weekend met jezelf. En de beste tool uit mijn survival kit is mijn ademhaling en het feit dat ik tot 10 kan tellen. Elke keer als mijn Kabouter het van me dreigde te winnen begon ik met het tellen van mijn ademhaling.

Adem in, adem uit. 1

Adem in, adem uit. 2

Ongelooflijk hoe je met één ademhaling je Kabouter kunt Killen. Het leek wel of ik met elke uitademing ik hem verder van mijn schouder af blies. De heuvels werden stukjes van 10 ademhalingen.

Iedereen kan het. Je hebt het altijd bij je. Het is gratis en het brengt je waar je wezen moet. Hier en Nu.

Tot 10 tellen.

Dat zouden meer mensen moeten doen.

---

punkmedia (2013-04-22 14:08:48)
Meesterlijk, thanks!

intensive care | Design Thinking by Doing (2013-05-12 06:37:21)

[...] of ga naar een plek waar je niet gestoord kan worden. Gestoord word je toch wel. Door je Kabouter, die met allerlei betere alternatieven komt om te doen.. Kill [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:46)

[...] storen' of ga naar een plek waar je niet gestoord kan worden. Gestoord word je toch wel. Door jeKabouter, die met allerlei betere alternatieven komt om te doen.. Kill [...]

freak OUT (2013-04-23 02:04)

Als je er achter wilt komen of je waarde toevoegt in het leven van mensen met je producten of diensten kun je natuurlijk een onderzoeksburo inhuren. Een beetje traditioneel buro nodigt dan een aantal respondenten uit op een 'onderzoeksklocatie' en stelt ze allerlei vragen waar dan vaak heel wenselijke antwoorden op gegeven worden. Resultaten worden dan in een lijvig en met name heel duur rapport verwerkt waar doorgaans niet doorheeeeeeen te komen is of zo FUCKING BORING is dat je zelfs de samenvatting niet heftig gapend overleefd. Onder het mom van 'if you can't convince them confuse them' wordt er heel wat onderzocht en bakken met geld weg gegooid.

Er zijn andere manieren om er achter te komen wat je nu toevoegt in het leven van je doelgroep. En soms ontstaan die per ongeluk maar zijn daarmee niet per definitie waardeloos. Zeker niet. Zeeeeeker niet.

Zo ontstond er gisteren een levendige discussie op mijn Facebook pagina omdat er sochtends om 7.00 geen 'Stel je voor' verwijzing naar mijn blogpost op mijn Facebook pagina was verschenen.

(die stond er overigens wel maar was niet doorgeplaatst op Facebook. Onderstaanden komen dan ook niet op het idee om gewoon naar het blog te gaan. Best ingewikkeld allemaal hoor Facebook, blogs en dat hele

internetss)

De Facebook Freak OUT begon met de volgende briljante post van PdG te D.:

Maar aangezien ik gisteren de hele dag een workshop Design Thinking verzorgde kon ik pas laat reageren.

Een greep uit de reacties:

- **Gert-Jan Sebes** Idd misschien aan het uitslapen .....
- 15 uur geleden · Vind ik leuk
- **Tamara Horst** Ja snap het ook niet wel een teleurstelling !!!
- 15 uur geleden · Vind ik leuk
- **Paul de Gier** Zou hij een lekke band met zijn fiets hebben? Hij moest toch nog helemaal van Luik terugfietsen...
- 15 uur geleden · Vind ik leuk · 👍 1
- **Zwarte Lola Presenteert** Hij is bezig met t schrijven vh nieuwe koningslied.
- 15 uur geleden via mobiel · Vind ik leuk · 👍 2
- **Barbara Esser-Elzerman** Stel je voor dat er iets is gebeurd....
- 15 uur geleden · Vind ik leuk
- **Eric Sittrop** Haha
- 14 uur geleden via mobiel · Vind ik leuk
- **Tamara Horst** Of zijn kabouter heeft de overhand genomen!!!
- 14 uur geleden · Vind ik leuk
- **Barbara Esser-Elzerman** Ik stel het me voorr...
- 14 uur geleden · Vind ik leuk
- **Paul de Gier** @TH: dat hij zijn kabouter in zijn hand heeft genomen???
- 14 uur geleden · Vind ik leuk · 👍 2
- **Paul de Gier** Tja, zou kunnen...
- 14 uur geleden · Vind ik leuk · 👍 2

- **Tamara Horst** Overhand nemen of terugtrekken; vind het niet Correct...
14 uur geleden · Vind ik leuk
- **Barbara Esser-Elzerman** ik kan het me voorstellen
14 uur geleden · Vind ik leuk
- **Barbara Esser-Elzerman** maar maak me wel zorgen....die kabouters zijn niet te vertrouwen
14 uur geleden · Vind ik leuk · 🔄 1
- **Paul de Gier** Hey Noltee, alle drie je fans hebben nu meerdere malen gereageerd. Wordt het geen tijd daar eens iets mee te gaan doen?
13 uur geleden · Vind ik leuk · 🔄 2
- **Tamara Horst** Paul ik denk dat het toch echt aan die kabouter ligt...Die danst op tafel en lacht zich rot
13 uur geleden · Vind ik leuk · 🔄 1
- **Barbara Esser-Elzerman** Of het is een experiment...en wij zijn proefkaboutersssss!
12 uur geleden · Vind ik leuk · 🔄 1
- **Barbara Esser-Elzerman** Neeejjjjoh nu weet ik het. Pure SM.
12 uur geleden · Vind ik leuk · 🔄 1
- **Paul de Gier** Spannende Momenten?
12 uur geleden · Vind ik leuk · 🔄 1
- **Barbara Esser-Elzerman** Breekt zo lekker de week.
12 uur geleden · Vind ik leuk · 🔄 1
- **Barbara Esser-Elzerman** nouww ik ga de tuin in met boekje naast tuinkabouter. Ook spannend.
12 uur geleden · Bewerkt · Vind ik leuk
- **Barbara Esser-Elzerman** ik wacht in spanning affff
12 uur geleden · Vind ik leuk
- **Tamara Horst** Ja ik ook...
12 uur geleden · Vind ik leuk
- **Jasmijn J de Koning-Cooymans** Cor is gewoon ff aan het nagenieten van zijn To-Gin-Design-Experience ... sorry drinking-experience 😊

 Cor Noltee Lieve mensen, ik snap het niet helemaal. Ik heb vanochtend (en zelfs zondag En zaterdag geschreven????
10 uur geleden via mobiel - Vind ik leuk

 Cor Noltee <http://zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com/>

Design Thinking by Doing
zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com
Smile! You're at the best WordPress.com site ever

9 uur geleden - Vind ik leuk - 2 - Voorbeeld verwijderen

 Cor Noltee Stel je voor dat niet eens weet hoe je mijn blog kan vinden als er geen link op facebook staat
9 uur geleden - Vind ik leuk

 Cor Noltee Misschien moeten jullie je een abo nemen op mijn blog. Krijg je zeker elke dag een nette mail in je inbox met een verwijzing. Veel leesplezier morgen. Ik heb mijn onderwerp al 😊
9 uur geleden - Vind ik leuk

 Cor Noltee Zoooo. Gaat het weer een beetje lieve mensen 😊
9 uur geleden - Vind ik leuk - 1

 Paul de Gier Scheelde niet veel. Jij met je creatieve ideeën jij! X
9 uur geleden via mobiel - Vind ik leuk

 Barbara Esser-Elzerman Pfffff gelukkig! Wat een toetoetoetoesssstand. Stel je voor vitamintjes weer gehad voor vandaag 😊
8 uur geleden - Vind ik leuk

De conversatie die ontstond lijkt een beetje op de die van een dolletje op een feestje na enkele alcoholische versnaperingen. Als je nuchter op zo'n feestje komt binnen vallen heb je eigenlijk maar 3 opties:

- rechtsomkeert
- het op een zuipen zetten.
- snel weer wat inschenken voor die gasten.

Ik kies voor het laatste.

Sorry voor alle stress. maar jullie begrijpen dat ik geen budget heb voor een duur onderzoeks bureau.

De originele Freak OUT case vind je hier onder

Kijk maar. (helemaal kijken.....echt briljant!)

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=IhF6Kr4ITNQ&w=420&h=315>]

Soms moet je iets missen om er achter te komen of je het mist.

---

gijs (2013-04-23 03:30:28)

don't mess with our favourite fastfood, wat een super video.

Linda Kwakernaat (2013-04-23 10:38:49)

dat mensen dan niet zelf naar je blog gaan , Grappig effect Gisteren net zoiets gelezen, iemand werd via zijn ex-werknemer benaderd terwijl de link van de side etc er gewoon bijstond

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-04-26 06:50:31)

Haha! Het is me wat. De Amerikanen en hun burger. Ik heb het hele fastfood-burger-gebeuren juist opgegeven toen ik in Amerika woonde.

kweenie (2013-04-24 04:28)

50,49
48,47

Een van de mooiste dingen van dit experiment is dat ik er zoveel van leer. Over mezelf, over anderen en hoe de wereld eruit ziet en werkt. Zo zit ik nu bijvoorbeeld gewoon maar te typen omdat er geen onderwerp in mijn hoofd schiet. Ben begonnen met 'kweenie' als titel te typen en ik zie wel waar ik eindig. Ik heb inmiddels 83 verhaaltjes geschreven in zo'n 100 uur, die zijn 12.000 keer bekeken, 79 mensen volgen het blog en ontvangen elke dag een email met de nieuwe post, er wordt een boekje van gemaakt door de HKU en er zijn minstens drie fans die in actie komen als ze om 7.00 sochtend geen rood titel blokje met 'Stel je voor....' op Facebook zien.

Ik ben een schrijver geworden en heb een publiek. Wie had dat gedacht. Ik niet.

Mijn vrouw zei laatst 'Jaha. Nu moet je wel schrijven.'

Ik moest het toch al, van mezelf. Daar heb ik niemand voor nodig. Maar eerlijk gezegd helpt het wel. Want zonder feedback wordt je niet beter. Het is leuk hoor allemaal, die likes maar het wordt pas echt interessant als mensen zeggen 'zo kan het beter'.

Dus het experiment gaat verder. Ik ga het volgende doen. Ik blijf schrijven. Elke ochtend. Om 6.00. Maar ik druk alleen niet meer op publish om 7.00.

Ik ga pas weer delen als ik 46 verbetertips binnen heb. Ik wil er 50 maar heb er al 4 binnen.

En de vraag luidt:

Bedenk manieren zodat dit blog 10 keer zoveel bezoekers krijgt.

Voor de twitteraars onder ons: #tipcornoltee

Voor mailers: cornoltee@mac.com, onderwerp: tip cor noltee

Of gewoon hier onderaan deze post.

Ben benieuwd wanneer ik weer op publish ga drukken. Ik zal jullie op de hoogte houden van het aantal tips dat binnen komt.

50, 49, 48, 47.....(mooie titel)

Dus die heb ik direct geretweet.

DJ Doet het zo:

Dirk Johan Klanker heeft de foto van Cor Noltee gedeeld.
37 minuten geleden

06:50 LAATSTE KANS VOORLOPIG, EIKEL

Stel je voor dat je er mee stopt.

<http://zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com/>

50,49
48,47

Immo's tip:

44

Immo Dijkma

@dijkma

@cornoltee, verzoeknummers. De design thinking DJ. Voeg de knop 'ik zou heel graag...' Toe. 'Morgen antwoorrrrrrd. Radio DT met Cor Noltee'

06:18 AM - 24 Apr 13

Gijs zijn tip:

New comment waiting approval on Design Thinking by Doing

Gijs H. Hoogerkamp commented on [kweenie](#)

46.5 ja natuurlijk de vierkante oranje visite kaartjes.

Approve

[Trash](#) | [Mark as Spam](#)

Gijs H. Hoogerkamp (2013-04-24 05:07:58)

46.5 ja natuurlijk de vierkante oranje visite kaartjes,

Bart van der Bom (2013-04-24 05:46:40)

Hoi Cor. Tip: blijf doen wat je nu al doet ! Vriendelijke groeten van Bart van der Bom Kijk ook eens op www.barteljee.nl Op 24 apr. 2013 om 06:28 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

Martine Bakx (2013-04-24 07:12:33)

Alle opties om dit blog te volgen in de rechterkantlijn. Er is meer dan email. RSS, twitter, google+, linkedin etc. Twitter-feed.com is een handige tool om te "feeden". Mwah, of het gewoon tijd gunnen. Wat goed is komt vanzelf bovendrijven.

Carolien Geurtsen (2013-04-24 07:48:22)

Mwaow, ik ben niet meer zo van de gouden tips etcetera. Het gaat vast werken maar mij ben je even kwijt, totdat je weer post natuurlijk, dan lees ik weer verder. Succes!

erikoptenberg (2013-04-24 08:27:05)

46. ga bloggen op Pinkpop, op Solar, op ... 45. ga naar Pauw & Witteman en vertel over je verhaal 44. geef een maand lang elke dag 50 Euro aan iemand die jouw blog bezoekt, elke dag iemand anders; loterijtje dus 43. zorg voor hackers als bezoekers, die sturen dat in veelvoud door 42. maak er een wedstrijd van wie de meeste bezoekers heeft aangeleverd 41. ga in het Engels schrijven 40. geef gratis cursus weg aan bezoekers, 1-daags event "to boost your own capacities"39. zet het op youtube 38. vraag zoveel mogelijk mensen persoonlijk om bezoekers aan te leveren 37. zorg voor BN-ers die jouw ambassadeur zijn en blijven tweeten over je blog 36. breid uit naar Vlaanderen 35. laat Design Thinking Institute zien wat je doet, en laat ze het verspreiden 34. zo, nu eerst maar eens een Bavaria! 33. druk bierviltjes met link naar blog! 32. ga met grote drankleverancier een vrijage aan voor paar maanden 31. etcetera.... Op 24 apr 2013, om 06:28 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

De Beschermheer (2013-04-24 15:35:26)

We fix things on the go... maar things get als fuzzier on the go. Mijn tip dus: lees je eerste tien posts en vraag jezelf af: wat ben ik kwijtgeraakt en had ik achteraf gezien willen behouden?

De Beschermheer (2013-04-24 15:35:41)

als »> also

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:08:55)

[...] kweenie [...]

sky is the limit? (2013-04-25 06:00)

Als ik tijdens brainstorms vraag of men 10 ideeën wil bedenken hoor ik vaak een hoop gesteun en gekreun. Dat zijn de mensen zelf natuurlijk niet maar hun Kabouters die luid protesteren:

'Dat kan ik niet.'

'Da's toch veel te veel'

Uiteindelijk komen er dan een paar met precies 10 ideeën. Maar het merendeel zit tussen de 5 en de 8.

Ze weten natuurlijk niet dat ze er maar 5 nodig hebben. Maar als ik er om 5 vraag dan krijg er gemiddeld 3.

Gisteren vroeg ik jullie 50 ideeën te bedenken op de vraag:

Bedenk 50 manieren zodat dit blog 10 keer zoveel bezoekers krijgt.

Ik vroeg er 50 en hoeveel kreeg ik er?

Komen ze:

1. Marco de eerste binnen 10 minuten via Twitter:

Dus die heb ik direct geretweet.

2:

DJ deelt hem direct op Facebook met commentaar:

Dirk Johan Klanker heeft de foto van Cor Noltee gedeeld.

37 minuten geleden

06:50 LAATSTE KANS VOORLOPIG, EIKEL

Stel je voor dat je er mee stopt.

<http://zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com/>

50,49
48,47

3. Immo's tip via Twitter:

Immo Dijkma

@dijkma

@cornoltee, verzoeknummers. De design thinking DJ. Voeg de knop 'ik zou heel graag...' Toe. 'Morgen antwoorrrrrrd. Radio DT met Cor Noltee'

06:18 AM - 24 Apr 13

4. Gijs zijn tip op het blog:

5. Erik zijn 15 tips op het blog:

ga bloggen op Pinkpop, op Solar, op ...

6. ga naar Pauw & Witteman en vertel over je verhaal

7. geef een maand lang elke dag 50 Euro aan iemand die jouw blog bezoekt, elke dag iemand anders; loterijtje dus

8. zorg voor hackers als bezoekers, die sturen dat in veelvoud door

9. maak er een wedstrijd van wie de meeste bezoekers heeft aangeleverd

10. ga in het Engels schrijven

11. geef gratis cursus weg aan bezoekers, 1-daags event "to boost your own capacities"

12. zet het op youtube

13. vraag zoveel mogelijk mensen persoonlijk om bezoekers aan te leveren

14. zorg voor BN-ers die jouw ambassadeur zijn en blijven tweeten over je blog

15. breid uit naar Vlaanderen

16. laat Design Thinking Institute zien wat je doet, en laat ze het verspreiden

17. zo, nu eerst maar eens een Bavaria!

18. druk bierviltjes met link naar blog!

19. ga met grote drankleverancier een vrijage aan voor paar maanden

20. Jeroen zijn 6 tips via de mail:

Live cam met chat functie, eventueel met 0800 nummer,

21. gesproken (audio) versie, dan kan ik er onder de douche naar luisteren,

22. gastschrijvers die om 04:30 aanschuiven,

23. raadsels toevoegen, incl. mooie prijzen,

23. organiseer een Blog- Bal,

24. in stripversie bloggen.....

25. Di tip via de mail:

'Jij weet toch als beste dat straf niet werkt: pfff...'geen tip, geen blog', wat is dat? Was dat 'n idee van je kabouter ofzo? Straks haken je 79 volgers nog af... Ik zeg belonen. Dus: 'Als jullie zorgen voor 50 enthousiaste volgers erbij... maak ik 1 dag voor jullie ieder uur een blog.' wat 'n feest is dat! Ik begin vast met ronselen'

26. Joris zijn tip op het blog:

'We fix things on the go... maar things get als fuzzier on the go. Mijn tip dus: lees je eerste tien posts en vraag jezelf af: wat ben ik kwijtgeraakt en had ik achteraf gezien willen behouden?'

27. Liever Anonieme tip:

'Maak een app voor iPad en misschien een afkickprogramma;)'

28. JP's tip via twitter:

29. Lousanne's tip via Facebook:

Hi Cor de schrijver, wat bizar dat dit de eerste is die ik lees. En het is leuker om te lezen dan ik dacht.). Zeker doorgaan. Waarom lees ik hem nu pas. Omdat de titel me deed vermoeden dat je er mee stopte... En ik werd nieuwsgierig waarom. En dacht ook snap ik. Dat is eerlijk de reden. Mijn verbeter tip gaat over je titel gebruik. Ik denk dat deze integrerende kunnen. Stel je voor dat werkt voor mij niet. Ik krijg er n tegen reactie van. En denk elke keer stel je voor dat je dit lekker niet doet of niet leest. Of daar heb m weer met die titel. Een bepaald format is goed maar met de hoeveelheid aangeboden content moet iets mij grijpen en in jou geval zou dat n boeiendere heading kunnen zijn. Stel je voor dat dit werkt. Wie weet. Succes. Ik ben benieuwd. Lfs Lousanne

30. Karen's tip (via Whatsapp) begint met een paar vragen. Heel goed!

31:

'Corretje! Ik heb graag dat je nog wat schrijft en ik het kan lezen.....om goede feedback te geven heb ik persoonlijk wel wat info nodig: wat is jouw doel met je blog? (Buiten leerzaam voor jezelf) Wat is nu je doelgroep, spreekt hen aan in je verhalen? Wat heeft je huidige doelgroep nodig zodat zij meer gaan delen lvp alleen liken of lezen? Toen ik bij één van je verhaaltjes jouw commentaar zag staan 'jullie moeten delen ipv liken' dacht ik, oh ja Tuurlijk.....heb ik het gedaan en gelijk reactie uit mijn vriendenkring.....dus meer bezoekers. Je huidige doelgroep activeren om meer bezoekers te krijgen.....spelletje, opdracht, daar ben je goed in!!!! Zomaar wat dingen die mij te binnen schieten.....je hoeft geen antwoord te geven en dit is dus niet echt feedback, maar misschien mag ik wel meetellen?? '

32:

 Martine Bakx commented on [kweenie](#)

Alle opties om dit blog te volgen in de rechtarkantlijn.
Er is meer dan email,
RSS, twitter, google+, linkedin etc.
[Twitterfeed.com](#) is een handige tool om te "feeden".

Mwah, of het gewoon tijd gunnen. Wat goed is komt vanzelf bovendrijven.

[Approve](#) [Trash](#) | [Mark as Spam](#)

33:

34:

35:

36:

En Last But zeker not Least: Elja.:

Jajaja hier spuit11! Met tips 37-39.

37; Je eigen domein. NU! Ik zit bij justhost.n, aanrader vanwege service.

38; Gastbloggen. Jij dus bij iemand anders. Dubbel werk ja, maar levert veel op denk ik.

39; Een boek schrijven. Ik merk dat dat helpt.

PS Ik heb laatst geleerd dat er een naam is voor het bloggen over bekende mensen in de hoop dat die je dan gaan retweeten en herbloggen etc: 'Ego bait'. Ik wist niet dat er een naam voor is. Ik zie het mensen af en toe wel doen. Die noem ik dus NIET als tip 40. Maar wel lollig op zich dat het een heel 'ding' is, vind ik.

Yeaaaaaaah. Het is gelukt.

Ik vroeg er 50 omdat ik er 25 wilde.

Ik kreeg er 39 via mail, whatsapp, twitter, facebook en het blog. En niet te vergeten DJ die me gisteren na 5 minuten al belde.

Fan

Tas

Ties

Dat wordt moeilijk kiezen. Maar ik ga ze ALLEMAAL proberen. Prototypen en verbeteren.

Thank you Design Thinkers!

Peter (2013-04-25 07:44:05)

Heel simpel: als de verpakking blijkbaar beter moet om meer te verkopen, zou ik eerder de inhoud verbeteren! Want daar gaat het toch om? Als vriend zeg ik je eerlijk: het is inhoudelijk nu niet goed genoeg om anderen weer erop te wijzen dat ze jouw blogs moeten lezen. Mijn tip daarom: alleen iets melden als het met de doelstelling te maken heeft, breng er lijn in, en blijf verrassen binnen die lijn. Hoeft niet dagelijks.

Thijs (2013-04-25 10:02:04)

Ben ik het niet mee eens! Dagelijks is juist hèt ding waardoor het blijft leven. Cor's blog is langzaam maar zeker in m'n ontbijtroutine doorgesijpeld en alleen al om die reden komen er anderen mee in aanraking (die mij t dan zien lezen).

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-04-25 20:10:26)

Jajaja hier spuit11! Met tips 37-39. > Je eigen domein. NU! Ik zit bij justhost.n, aanrader vanwege service. > Gast-bloggen. Jij dus bij iemand anders. Dubbel werk ja, maar levert veel op denk ik. > Een boek schrijven. Ik merk dat dat helpt. > De rest is al gezegd, geloof ik. PS Ik heb laatst geleerd dat er een naam is voor het bloggen over bekende mensen in de hoop dat die je dan gaan retweeten en herbloggen etc: 'Ego bait'. Ik wist niet dat er een naam voor is. Ik zie het mensen af en toe wel doen. Die noem ik dus NIET als tip 40. Maar wel lollig op zich dat het een heel 'ding' is, vind ik.

i had a dream | Design Thinking by Doing (2013-04-27 08:56:39)

[...] heb geprobeerd mijn droom na te maken. Speciaal in fotostripvorm voor Jeroen (een van de 42 tips die ik kreeg) en met Monica Belluci voor de views (goeie tip van [...])

cornoltee (2013-04-27 12:11:09)

Dank Thijs. Peter snapt het nu ook :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:08:57)

[...] sky is the limit? [...]

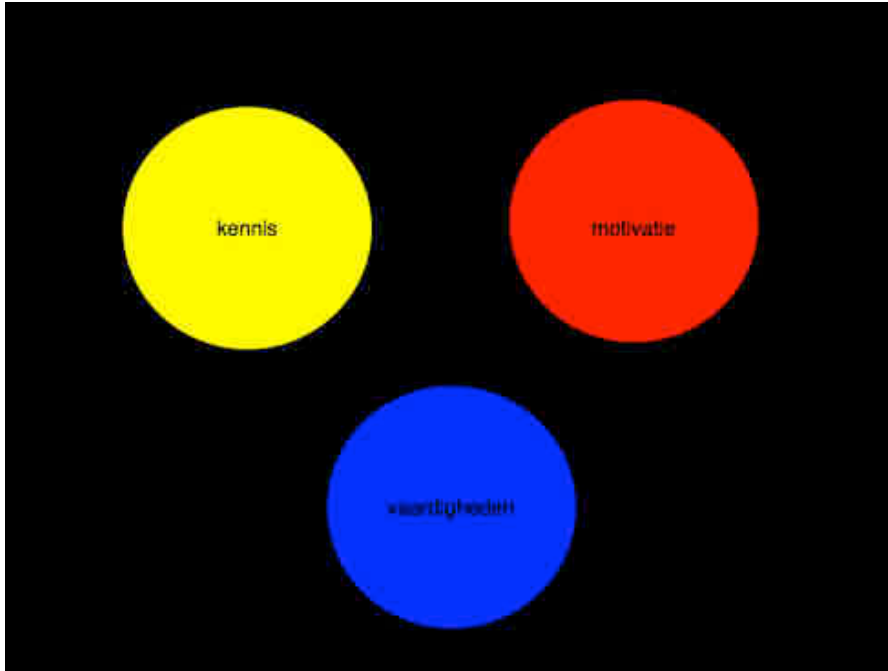

Het liefst zou ik Sinterklaas zijn. Ik zou alleen mijn paard inruilen voor een racefiets. Mijn mijter voor een helm en mijn staf voor een Garmin. De zwarte Pieten zou ik houden.

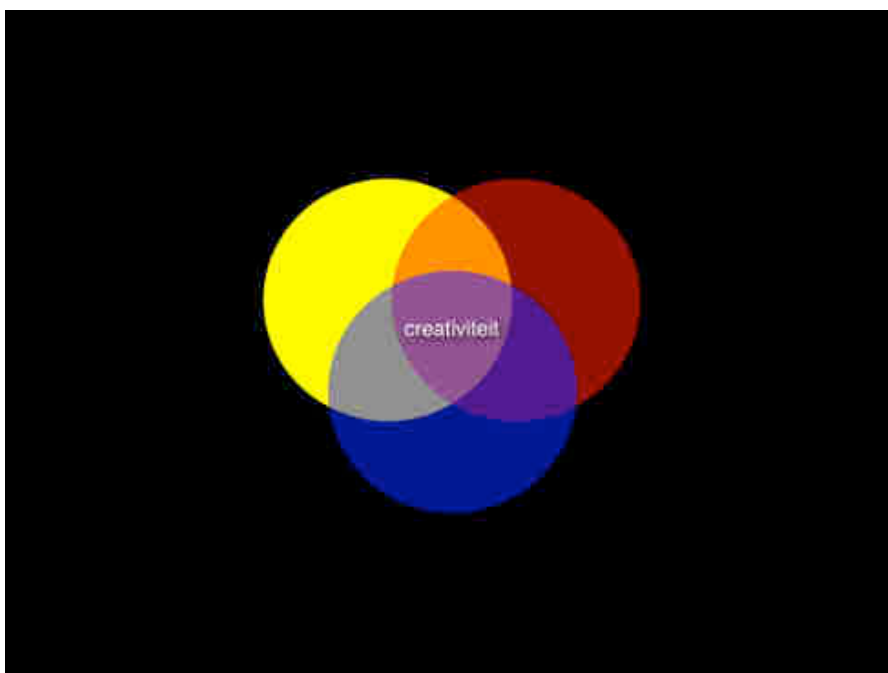
Stel je voor. Een beetje inkopen doen en op zoek naar leuke, nieuwe kadootjes voor mijn gelovigen. Als je nog in Sinterklaas gelooft is het een geweldig verhaal. Als je er niet, meer, in gelooft een geweldige leugen.

Als je iets voor elkaar wilt krijgen, mensen wilt motiveren hebben ze een zetje in de rug nodig. Dat heb ik van Wies Bronkhorst geleerd tijdens haar college over gedragsverandering. Zij gaf dit college tijdens de Duurzaamheids Creativiteits week die ik ontwierp voor 250 eerste jaars HKU studenten. En motivatie heb je nodig om creatief te zijn. Dat heb ik dan weer van Teresa Amabile:

Creativiteit rust op drie pijlers. Kennis, motivatie en skills.

Je kunt nog zo veel kennis en ervaring hebben van het op te lossen probleem, als je niet gemotiveerd bent, komt er niets origineels en betekenisvols onder je hoge hoed vandaan.

Als je Messi in je team zou hebben en hij heeft er geen zin in kun je beter een wat mindere gemotiveerde God in je team hebben. Dan maak je meer kans om te winnen.

En om mensen gemotiveerd te houden hebben ze positieve feedback nodig. Dat kan in de vorm van een complimentje, een kadootje of een ander positief signaal. Een prachtig voorbeeld van positieve feedback vind ik de volgende oplossing om een park schoon te krijgen.....en te houden.

[youtube [http://www.youtube.com/watch?v=tcrhp-IWK2w &w=560 &h=315](http://www.youtube.com/watch?v=tcrhp-IWK2w&w=560&h=315)]

Ik ga vandaag Sinterklaas spelen en iedereen die het verdient een kadootje geven.

Goed gedaan jochie!

Zo Beter Peter?

PC (2013-04-26 08:00:35)

Geweldig filmpje, zoiets was mooi geweest tijdens C & C4!

Mooi is het, het online leven (he Cor?) - Elja Daae (2013-04-26 16:04:42)

[...] Cor Noltee”, hoorde ik aan de andere kant van de lijn. “Het is vandaag complimentendag [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:08:59)

[...] Goed gedaan jochie. [...]

i had a dream (2013-04-27 08:39)

Ken je dat. Je ligt te slapen en je hebt een geweldige droom. Je wordt een beetje wakker maar de droom is zo fantastisch dat je weer terug wilt in de droom. Soms lukt dat. Soms niet.

Ik heb geprobeerd mijn droom na te maken. Speciaal in fotostripvorm voor Jeroen (een van de 42 tips die ik kreeg) en met Monica Belluci voor de views (goeie tip van Elja)

Ga er even rustig voor zitten of liggen.

Droom maar even mee.

Ik droomde dat ik
aan het fietsen was.

Bergop.
Zwaar

plots

werd ik
ingehaald

Ik ging er achteraan
maar ze waren te

snel

daar stond ik dan boven aan
de berg in mijn bolletjes broek

het **trio** was in geen velden
of wegen te zien

ik nam een slokje
uit mijn bidon

huh

wie kwam
daar aan?

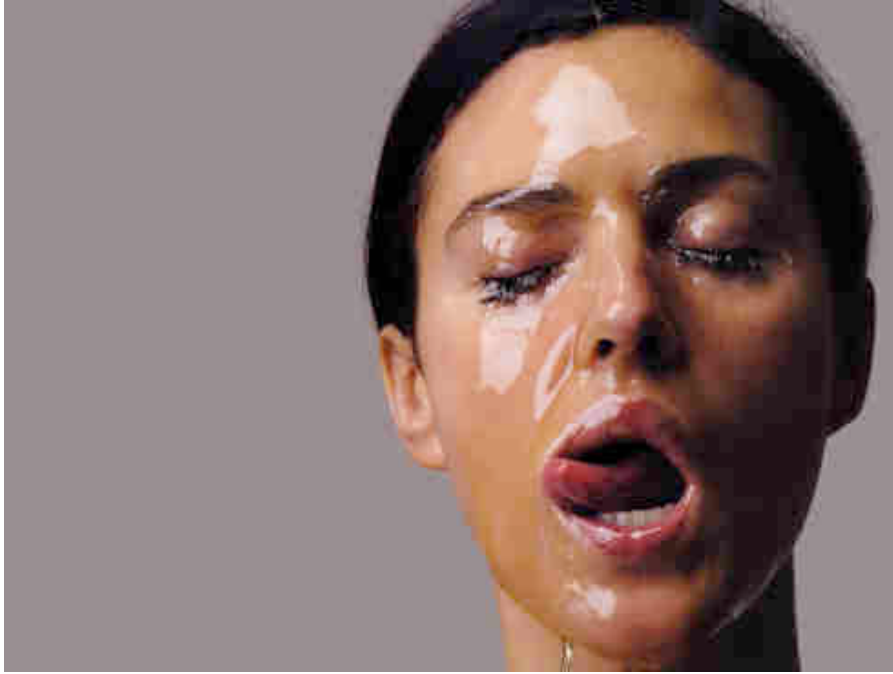
monica
bellucci

de
mooiste
vrouw
op aarde

en
net
toen

het spannend
werd

We hebben allemaal een saboteur die ons in de weg staat als we nieuwe wegen in willen slaan. Doe net als ik. Koop een virtuele Colt 45 en Blow His Brains Out. Make your day. Happy Hunting.

Jacob Jan (2013-04-27 09:44:22)

de interen saboteur, ik heb hem betrapt! hier kun je hem zien <http://jacobjanvoerman.nl/levenslessen-24-versla-het-geniep/>

cornoltee (2013-04-27 10:15:24)

Fantastisch!

petepel (2013-04-28 05:39:29)

Ah, de droombreker! Ik herken hem. Ook hij verstoort bij mij menig droom. Maar in mijn blogs pak ik 'm terug :-). En, gave site die ik gelukkig via Elja (en jouw reacties bij mij) heb mogen ontdekken. Ik ga je volgen en heb een link opgenomen in mijn blogroll.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:06)

[...] i had a dream [...]

go to hell (2013-04-28 10:45)

Flow wordt door Mihaly Csikszentmihalyi in zijn fantastische boek 'Flow' beschreven als 'een mentale toestand waarin een persoon volledig opgaat in zijn of haar bezigheden. Flow wordt gekenmerkt door op de betreffende acties gerichte energie en activiteit, volledige betrokkenheid daarbij, alsmede het feit dat men de activiteiten succesvol uitvoert.'

Flow is fantastisch. Onbewust ontwikkelen. Het klinkt haast ongelooflijk. En weet je wat ook zo geweldig is. Je Kabouter is in geen velden of wegen te zien. Zelf heb je ook geen besef meer van tijd of plaats.

Flow is Black Hole Magic.

Herken je dit? Ik hoop het. Flow is ultieme waarde creatie. Het gebeurt alleen als inspiratie, motivatie, vaardigheden en kennis samenkomen.

Bij mij is dat met video editten. Gisteravond zat ik niet bij Visser's Poffertjes Salon maar aan de keukentafel. Tot 3.00 uur. In een Flow filmpjes te maken.

Elk jaar gaan mijn zoon en ik een week op wielen. Dit was vorig jaar. Wow. Week On Wheels. Go with the Flow.

[http://www.youtube.com/watch?v=n90KATZ8guo &feature=youtu.be](http://www.youtube.com/watch?v=n90KATZ8guo&feature=youtu.be)

en deze

[http://www.youtube.com/watch?v=JpJW8J40GYc &feature=youtu.be](http://www.youtube.com/watch?v=JpJW8J40GYc&feature=youtu.be)

Alles geschoten met een iPhone 4 en geedit met iMovie. Met dank aan AC/DC.

En Kabouter? Die is on a highway to Hell.

Ik ga Noah ophalen. In mijn Batman pak.

Vorige week gaf ik een training creatief denken aan 50 tweede jaars HBO studenten van Fontys Tilburg. Na de theoretische ochtend sessie gingen ze in de middag zelf aan de slag. Nadat ze na veel moeite een goede vraag hadden geformuleerd, individueel ideeën hadden bedacht, werd het tijd dat ik ze een paar creatieve technieken leerde. Om ORIGINELE ideeën te krijgen. Want zonder hulp en weinig creatieve ervaring won ook hun Kabouter hier nog veel te vaak. En aangezien een goed idee begint met veel ideeën gaf ik ze de volgende opdracht.

Ze moesten, in stilte, een letter opschrijven op een Post-It. Vervolgens bedenken welk dier er met die letter begon. Daarna schreven ze de belangrijkste kenmerken van dat dier op. Om ze te helpen vroeg ik een van de deelnemers welk dier hij had opgeschreven.

'Varken', zei hij.

'En wat is de vraag die je hebt opgeschreven?' Vroeg ik.

'Hoe kunnen we korfbal kleding introduceren bij Decathlon?'

'En wat zijn de eigenschappen, associaties die je hebt opgeschreven rondom varken?' Vroeg ik.

'Smerig, roze, modder, knorren, eten alles.'

'Ahhh. Roze. Wat dacht je van een limited edition Korfbal outfit in een unieke, speciaal gemaakte kleur roze. En bij aanschaf van deze set krijg je kaartjes voor de korfbal finale in Ahoy waar Pink in de pauze optreed.'

Ik hoorde wat Kabouters van ze gniffelen en 'ja maar' zeggen maar ik had een origineel idee.

Door je hersenen te dwingen naar een bepaalde plek te gaan kom je op originele ideeën.

Heb jij een probleem dat een creatieve oplossing nodig heeft? Probeer het maar.

Je kunt het ook doen met het eerste zelfstanding naamwoord uit je laatste bericht dat je hebt gekregen.

Of kies een kleur. Waar brengt die kleur je. En hoe zou je het daar oplossen.

Of een kies een andere branche. Retail, doe-het-zelf, porno..Hoe lossen ze het daar op.

Of wat dacht je van je favoriete superheld?

Of je beste vriend?

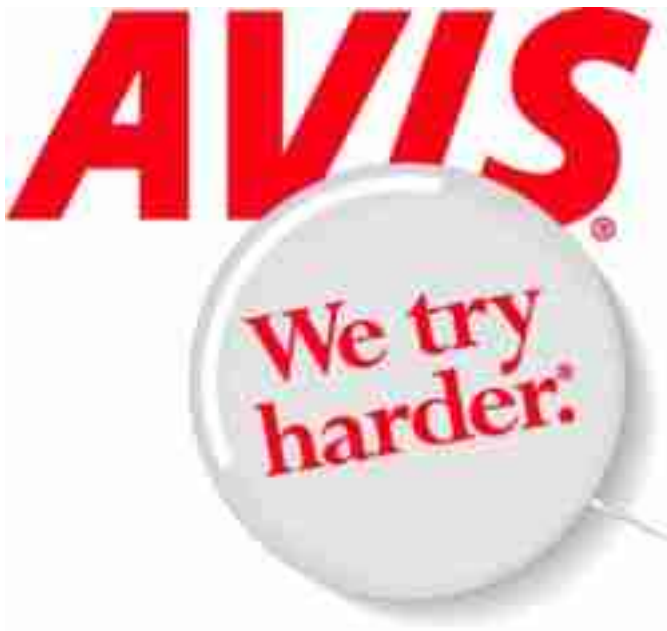
Je 6 jarige neefje?

Moet ik nog even door gaan?

Nee he.

You get the .

try harder (2013-04-30 16:09)

Na een nachtje rechtop zittend in een vliegtuigstoel was het er vandaag toch bijna niet van gekomen om te schrijven. Kabouters, Koningen en Koninginnen vroegen alle aandacht. Voeg daarbij een maandenlange niet geziene dochter, de zon in Kaapstad en je hebt de ideale ingrediënten voor een NON post.

Not today.

Not tomorrow.

Enfin. Vanochtend op het vliegveld bij Avis werd ik weer eens ouderwets verbaasd door nieuwe technologie. En dan technologie die werkt wel te verstaan. Goed werkt. Uitstekend werkt. Ik stapte de gehuurde Hyundai in en zag op het dashboard het bluetooth logo. Nu heb ik wel eens iemand zijn mobiel zien gebruiken om daar muziek mee af te spelen op de installatie van de auto maar had het zelf nog nooit geprobeerd. Ik was simpel nooit in situatie geweest dat het nodig was.

En wat is er lekkerder dan met je eigen muziek Kaapstad binnen te rijden. Buiten is het het 27 graden. Binnen hoor ik Jet Airliner van The Steve Miller Band. Hiiiiihaaa.

Vroeger was ik uren van tevoren bezig om bandjes te maken met de perfecte Car music. Een schoenen-doos vol met bandjes diende tevens als 'middenconsole'. Later ging de Minidisc mee die ik met een 'bandje' aansloot op het cassettedeck van de autoradio. Een hele verbetering. Maar vanochtend zat ik in Carmusic heaven. Binnen 60 seconden had ik mijn iPhone gepaired met de installatie in de auto. Zonder instructie. Apple style. En laat ik nu een mapje Carmusic op mijn iPhone hebben staan. Pearl Jam, The Black Keys en natuurlijk The Steve Miller Band.

From a Jet.

In a Jet.

Calitzdorp here we come.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=XyQ1znMc3og&w=420&h=315>]

PS

Wat ik dan weer niet begrijp is dat dit niet even wordt gemeld bij de balie als je een auto huurt. Het ultieme Unique Selling Point. Your Music in Your Rental.

Avis. Maybe you should try a little harder. Just a little. Het zou voor mij een reden zijn er de volgende keer weer te huren.

---

petepel (2013-04-30 16:50:13)

Dat is inderdaad nog eens handig wanneer het 'zomaar' werkt, en dat je vervolgens ook nog eens de ultieme car music bij je hebt. Want dat kan ik alleen maar beamen, daar hoort de Steve Miller Band zeker tussen. Toevallig dat ik nu net lees dat je in Zuid-Afrika bent. Zelf weet ik weinig van dat land en ben onlangs begonnen in 'Afrikaners. Een volk op drift', geschreven door Fred de Vries.

Vreemde vogels bij AVIS | Design Thinking by Doing (2013-05-22 08:18:30)

[...] 30 april 2013: Try harder [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:14)

[...] try harder [...]

1.5 mei

verkeer(t) (2013-05-01 05:53)

Soms moet je dingen doen die je niet gewend bent. Die niet vanzelf gaan. We doen die liever niet want wij zijn gewoontedieren. Voor het meeste wat we heel de dag doen hebben onze hersenen patronen aangemaakt die er voor zorgen dat we niet nadenken als we bij een gesloten deur staan, niet blijven wachten bij een groen stoplicht en een onze mond open doen als er een lepel richting onze mond komt. Makkelijk.

Moelijker wordt het als we nieuwe dingen moeten doen. We hebben daarvoor nog geen patroon. Die moeten we nog aanmaken. Ik moest er aan denken toen mijn 16 jarige zoon Noah gisteren links naast mij zittend voorin de auto iets aan mij vroeg. Hij zat links vooraan en niet achter het stuur. Daar zat ik. In Zuid Afrika zit het stuur rechts en rijden ze links. Althans de meeste.

Noah vroeg wat ik fijner vond, het stuur rechts of links. Zonder te aarzelen zei ik links.

'Het is alsof je met je linkerhand schrijft als je rechts bent. Dat voelt heel onhandig. Alsof je het niet zelf bent die schrijft.'

Afgezien van dat het wat ongemakkelijk voelt, vind ik het ook een mooie ervaring. Ik ben me veel bewuster van wat ik doe. Doe het met veel aandacht en ik voel me heel snel, beetje voor beetje, kilometer na kilometer beter worden.

Probeer het vandaag maar eens. Iets voor het eerst. Je tanden poetsen met je linkerhand....als je rechts bent. Leren skaten. Een ander weg naar je werk. Een gerecht dat je nog nooit op hebt.

Als je in Nederland bent zou ik wel rechts blijven rijden. Tenzij je graag een keer in een ambulance wilt rijden.

Horizontaal.

Investeren in je eigen geluk » Laatste Koninginnedag maar moeders abdiceren niet (2013-05-01 11:32:40)
[...] dus heb ik het even weggehaald. Doordat ik wat ochtendlijke blogs aan het doorlezen was, kwam ik op die van Cor en wilde reageren. Om vervolgens te merken dat ik in feite helemaal in mijn eigen verhaal terecht [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:16)
[...] verkeer(t) [...]

wie van de drie (2013-05-02 06:53)

Mijn naam is Noltee.

Mijn naam is Noltee.

Mijn naam is Noltee.

Als je Noltee intikt in google staan mijn opa, mijn vader en ik alle drie in de top 10. Probeer het zelf maar eens. Vul je achternaam in in google en kijk hoeveel van je familieleden er in de top 10 staan.

Mijn opa was een kunstschilder, mijn pa cactuskweker en fotograaf. En ik? Goeie vraag.

Het is echter wel interessant hoe dat kan. Mijn opa is al 12 dagen langer dood dan ik leef. Maar heeft een ongelooflijke hoeveelheid kunst gemaakt .

Mijn pa is nog springlevend en kweekt, publiceert en fotografeert al meer dan 50 jaar.

Ik geef trainingen, workshops, colleges en schrijf.

We hebben alle drie een publiek alleen het podium is anders.

Zo had ik er nog nooit over nagedacht.

En weet je wat een anagram is van Noltee?

Het heeft te maken met podium.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:19)
[...] wie van de drie [...]

Je doet al gewoon genoeg.

Ik haal heel wat onderzoek aan op mijn blog. Als ik ooit een 'echt' boek ga schrijven moet ik die bronnen natuurlijk allemaal checken. Ik wil niet eindigen als Jonah Lehrer. Voorlopig blijf ik heerlijk ongebrond doorgaan met het delen van wetenschappelijk onderzoek dat ik zelf een keer in een boek of de kroeg heb ontdekt.

Zo had ik het vanochtend aan de keukentafel over het fenomeen 'priming'. Een geweldige truc om je hersenen en bijbehorend gedrag een kant op te krijgen die je wilt. Er zijn legio voorbeelden. Van piloten in opleiding die het beter doen als ze een pilootenpak aantrekken voordat ze de flightsimulator in gaan, tot jonge mensen die langzamer gaan lopen als ze gevraagd is zich voor te stellen dat ze 80 jaar oud zijn en na het onderzoek naar een andere afdeling moeten lopen voor het vervolg van het onderzoek.

Een van de prime technieken die ik zelf vaak gebruik bij workshops is mensen zich voor te laten stellen dat ze weer 7 jaar oud zijn. Een hele fijne hersenwarming up om ze vervolgens zoveel mogelijk gekke ideeën te laten bedenken.

Ik prime zelf ook wat af. Zo trek ik als ik ga fietsen altijd een echt wielrenpakje aan. Helm op. Handschoentjes aan. Heb speciaal voor Luik Bastenaken Luik nu zelfs mijn benen geschoren. Toch maak ik me voor het ochtendritje naar de Huisrivierpas lichtelijk zorgen. Ik ga de beklimming doen zonder echte wielrenschoenen. Maar met Ugg's.

Zuggt.

Ik hoop dat het helpt dat ik tegen mezelf zeg:

"Ik ben Marco Pantani."

"Ik ben Marco Pantani."

"Ik ben Marco Pantani."

De Beschermheer (2013-05-03 06:35:32)

Geschoren benen en dan met zulke stappers op de fiets... Ik vind het out of the box :).

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:22)
[...] Doe maar gek [...]

waarom? waarom niet! (2013-05-04 05:34)

Toen wij een aantal jaar geleden een nieuw, nog te bouwen huis kochten moesten we op een gegeven moment beslissen welke slaapkamer de 'hoofdslaapkamer' was. De hoofdslaapkamer? Ja de hoofdslaapkamer. Deze kreeg namelijk een slot.

'Waarom?' vroeg ik?

Waarom dat zo was kon de man van het bouwbedrijf niet uitleggen.

Verder dan;

"Dat is al zo lang ik in dit vak zit.' Kwam hij niet.

En dat was al 32 jaar.

Dat was heel fijn voor die man maar ik hoefde helemaal geen 'hoofdslaapkamer'.

Toch moesten we er een kiezen en ik vroeg de beste man of ik er een nachtje over mocht slapen. Dat mocht.

Er over nadenkend, dacht ik dat het best handig was om je deur op slot te doen. Om verschillende redenen. Me inlevend in mijn 8 en 12 jarige zoon en dochter kon ik nog veel meer redenen bedenken om de deur op slot te doen. Alleen het feit dat sleutels kwijt raken en je deur van de andere kant niet meer open kon krijgen als ie op slot zit, vroeg om een creatieve (en goedkope) oplossing.

De dag erna besprak ik de oplossing met de meneer van het bouwbedrijf. In de 32 jaar dat ie in het vak zat had hij dat nog nooit meegemaakt. En ik dacht 'Waarom niet!'

Ik verzocht de man om alle slaapkamers te voorzien van toilet sloten. Geen sleutel, maximale privacy, goedkoop en geen gedoe met sleutels.

De overgebleven sleutel van de hoofdslaapkamer kon ik zo in de openstaande mond van de meneer van het bouwbedrijf stoppen.

'Tja. Waarom niet.' zei hij.

---

petepel (2013-05-04 05:53:46)
:-)

Carolien Geurtsen (2013-05-04 06:00:09)
Briljant - al die kutsleutels

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:24)
[...] waarom? waarom niet! [...]

gemier (2013-05-05 05:51)

Als er buitenaards leven is en ze ooit aarde bezoeken dan zoeken ze natuurlijk contact met ons.

Yeah right.

Niet dus.

We hebben nogal een hoge pet op van onzelf maar zijn natuurlijk zielig vergeleken bij mieren. Mieren? Ja mieren. Wist je dat de koningin mier op bestelling mieren aflevert. Als er aan het front 314 'tankmieren' nodig zijn plopt ze er precies 314 uit. Er is nul procent werkloosheid. Iedereen heeft een baan. Mieren zijn gemaakt voor wat van ze verwacht wordt. Mieren twijfelen nooit. Ze denken niet na. Ze doen gewoon. Oersaai maar dodelijk effectief. Ik wou dat ik wat vaker een mier was en wat minder creatief.

Ik ga wat doen. Lekker fietsen. Kunnen mieren niet. Lekker puh.

Die zijn altijd bezig.

Wat nou 25 vakantiedagen.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=IFg21x2sj-M &w=420 &h=315>]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:26)
[...] gemier [...]

show me the money (2013-05-06 05:32)

Dit is post nummer 96. Vrijdag is dus nummer 100.

En 100 is 10 keer 10. En bij 10 keer 10 dacht ik aan de power of 10. En als ik aan de power of 10 denk, bedenk ik dat ik elke berg kan beklimmen als ik maar tot 10 tel en niet vooruit kijk.

Toch wil ik vandaag een beetje vooruit kijken. Naar vrijdag. De dag van post nummer 100.

23 januari 2013 om 5.12 ben ik begonnen met schrijven.

23 januari 2014 stop ik ermee.

Ik ben benieuwd wat er dan allemaal voor line extensions zijn verschenen van de content van het blog.

Zo geef ik binnenkort een college voor 4de jaars hbo studenten over het schrijf experiment en verschijnt er een boekje van de door hun gekozen 12 leukste posts.

Maar vrijdag eerst blog nummer 100. En ter gelegenheid van blog nummer 100 laat ik een boek drukken. Geen 100 maar 1. Een uniek exemplaar. Gesigneerd. Natuurlijk. En ik kom hem persoonlijk overhandigen.

Wat kost zo'n boek? Dat weet ik precies.

Wat is zo'n boek waard? Dat bepalen jullie.

En om met de woorden van Dirk Johan Klanker af te sluiten:

'Een echte vriend is een betalende vriend'

---

bas verdoorn (2013-05-14 11:21:20)

Geleerd van jou; beklijft nog meer al het rijmt. Dus: een echte vriend is iemand aan wie je verdient.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:29)

[...] show me the money [...]

doet ie het of doet ie het niet (2013-05-07 05:29)

7.30

Vandeweek reed ik met mijn goede Zuid Afrikaanse vriend Rory uit Calitzdorp naar George in zijn oude bakkie. We gingen een dagje naar de sloop. Lekker snuffelen op zoek naar scrap. Rory maakt de meest fantastische kunstwerken van materialen van de sloop. Kijk maar:

Onderweg begon het te regenen en ik vond dat het wel erg lang duren voordat ie zijn ruitenwissers aan deed.

We zagen echt geen hand voor ogen. Toen ik er iets van zei, vertelde Rory dat ze stuk waren. Enfin het ging nog harder regenen en ik stak mijn hoofd uit het raam om Rory aanwijzingen te geven. We reden namelijk op de Robertson pas met hier en daar een afgrondje. 10 minuten later en zeiknat stak ik mijn hoofd weer naar binnen. Het was minder hard gaan regenen en er waren weer vangrails. Ik vroeg Rory hoe lang de ruitenwissers al stuk waren.

'3 maanden.' zei hij.

'En heb je ze al een keer geprobeerd?', vroeg ik. Ik rijd namelijk Alfa Romeo en die gaat soms uit zichzelf weer dingen doen die voorheen kapot waren. Ik vertelde Rory dat en zelfs dat deed hem niet de ruitenwissers proberen. Ze deden het niet. 3 maanden geleden had iemand met verstand van auto's er naar gekeken. Dus.

Ik kon mijn nieuwsgierigheid inmiddels niet meer bedwingen en gaf een slinger aan de ruitwischer handel. En ja hoor net als bij mijn oude Alfa deed ook deze oude dame weer gewoon wat van ze gevraagd werd: de ramenwassen.

Ik ga zo op weg naar de garage in Calitzdorp. Daar staat sinds gisteravond onze 34 jaar oude VW bus. Die hield er gisteravond op 120 kilometer van Calitzdorp op weg naar Kaapstad mee op.

Ik hoop dat Marthinus van Calitzdorp Herstelwerke haar wel aan de praat krijgt. Mij lukte het niet. En geloof me ik heb van alles geprobeerd.

Ja ook de ruitenwissers.

8.34

'Maar wat heeft dit nu met design thinking te maken?' zei mijn pa daarnet aan de keukentafel. En dat is een goede vraag.

Een design thinker bekijkt het probleem niet alleen vanuit de techniek maar ook vanuit de context. Hij zoomt uit en kijkt naar de omgeving. Waar staat de auto? Hoe vaak wordt ie gebruikt? Hoe vaak regent het?

Ik kom net van mijn vriend Rory en liet hem mijn post van vanochtend zien. Hij was er inmiddels achter gekomen hoe het kwam dat de ruitenwissers het toen weer 'uit zichzelf' waren gaan doen. De ruitenwissers waren aan de ruit vastgeplakt. Hij staat namelijk altijd onder een boom voor de deur stond die een soort lijm op de ruitenwissers had achter gelaten. Door de regen was de lijm opgelost en daarmee het probleem.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:32)
[...] doet ie het of doet ie het niet [...]

avis tries a little bit too hard (2013-05-08 05:42)

Even een simpel rekentestje.

1.

264

Je huurt 3 dagen een auto om van Capetown Airport naar Oudtshoorn te rijden, 400 kilometer verder.

2.

Je huurt 5 dagen een auto om van Oudtshoorn naar Capetown Airport te rijden, 400 kilometer verder.

Wat is duurder:

- a. Situatie 1 is duurder
- b. Situatie 2 is duurder
- c. Allebei even duur.

Het goede antwoord is 1. Zo'n 800 rand. Logisch.

Oh ja. Het ging ook nog om precies dezelfde auto. Niet hetzelfde model. Nee dezelfde auto. Die stond namelijk nog steeds in Oudtshoorn.

Ik ga de auto afleveren in Capetown. Zondag. Ik wil dus ook de drop off charge terug. Want ik heb de auto zelf weer terug gereden.

Ben benieuwd hoe hard ze hun best best doen voor 'Cor Noltee. Journalist, writing an article about service design in the car rental business in Africa.'

---

charlotte (2013-05-08 10:49:30)

Hi! Vervelend te horen dat je ongemak hebt ondervonden bij het huren van een Avis auto. Graag willen wij helpen het probleem op te lossen! Zou jij jouw email adres achter kunnen laten via een prive bericht op de Avis Nederland Facebook pagina of een Tweet kunnen sturen naar @AvisNederland? Wij contacten jou dan zsm om de details door te spreken en het probleem op te lossen. Alvast bedankt! Vriendelijke groetjes, Charlotte - Social Media Team

drop off | Design Thinking by Doing (2013-05-14 05:00:35)

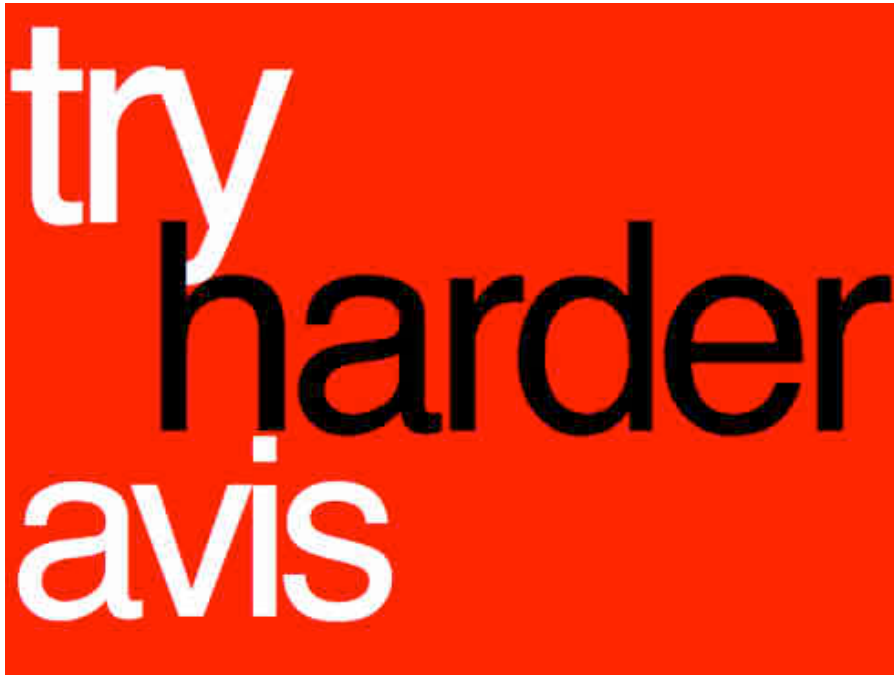
[...] van Avis omdat ik een klacht had. Trouwe lezers weten wat de klacht is. Nieuwkomers lezen eerst deze en deze [...]

Vreemde vogels bij AVIS | Design Thinking by Doing (2013-05-22 08:18:32)

[...] 8 mei 2013: AVIS tries a little bit too hard [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:34)

[...] avis tries a little bit too hard [...]

Yoda uit Star Wars zou nooit bij Avis huren. Yoda zegt namelijk:

'Do or do not. There is no try.'

Of ik ooit nog een keer bij Avis huur, hangt af van of dit verhaal een happy end krijgt. Tot nu toe ben ik niet echt happy met Avis. En dat is Charlotte ook opgevallen. Charlotte stond namelijk op mijn blog. Je vraagt je misschien af hoe het kan dat Charlotte op mijn blog terecht komt en mij het volgende bericht stuurt:

'Hi!

Vervelend te horen dat je ongemak hebt ondervonden bij het huren van een Avis auto. Graag willen wij helpen het probleem op te lossen! Zou jij jouw email adres achter kunnen laten via een prive bericht op de Avis Nederland Facebook pagina of een Tweet kunnen sturen naar @AvisNederland? Wij contacten jou dan zsm om de details door te spreken en het probleem op te lossen.

Alvast bedankt!

Vriendelijke groetjes,
Charlotte - Social Media Team'

Ik heb dus een probleem. En of ik een privebericht wil sturen zodat ze mij kunnen contacten. IK moet weer wat doen. Dat ga ik natuurlijk niet doen. Ik doe al genoeg voor Avis. I'm the one trying real hard to help them become a better car rental company. (En wordt er niet eens voor betaald.)

Weet je wat stoer was geweest? Als Charlotte me gebeld had. Ze wist me wel te vinden via het wereld wijde web maar ze wist niet mijn 06 of email te vinden in hun database. Ik heb in de afgelopen week al TWEE auto's (ok dezelfde maar toch) gehuurd. Beide keren heb ik mijn email en 06 moeten invullen.

Kom op Charlotte. Try harder.

---

charlotte (2013-05-10 13:00:07)

Hi! De reden dat ik vroeg om wat meer gegevens, was omdat ik aan alleen jouw naam helaas niet genoeg heb (data protectie) om jouw reserveringen terug te vinden in het systeem. Het systeem heeft dan wel volledige naam en locatie+data nodig dan wel een reserverings-, of contractnummer. Dus zodra ik deze extra informatie heb ontvangen, kan ik aan de slag met het oplossen van jouw probleem. Ik wist jou te vinden op het wereldwijde web, doordat ons monitoringsprogramma alle 'Avis' hits naar voren haalt. Dat staat verder los van persoonlijke informatie met betrekking tot reserveringen. Alvast bedankt! Vriendelijke groetjes, Charlotte - Social Media Team

drop off | Design Thinking by Doing (2013-05-14 05:00:39)

[...] omdat ik een klacht had. Trouwe lezers weten wat de klacht is. Nieuwkomers lezen eerst deze en deze [...]

Vreemde vogels bij AVIS | Design Thinking by Doing (2013-05-22 08:18:37)

[...] 9 mei 2013: Try harder AVIS [...]

Robert K. (2013-08-05 18:16:05)

Lekker janken om een huurauto. Wat fijn dat je dat kan ! Dan ben je een gelukkig mens. Dat betekent dat je verder echt niet beters te doen hebt in je leven. #triestfiguur.

cornoltee (2013-08-05 20:04:06)

Graag gedaan Robert Knufman!

HANGOVER | Design Thinking by Doing (2013-12-01 08:01:37)

[...] had namelijk 2 appartementen geregeld in de heuvels rondom het circuit. We haalden het busje op bij Avis. (mmmmmm waar ken ik die [...])

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:37)

[...] Try harder Avis [...]

Op vakantie doe je allemaal dingen die je normaal niet doet. Of te weinig.

Nu lees ik al best veel. Maar aan de biografie van Steve Jobs was ik nog niet toegekomen. Nu dus wel. Het leek me een goede voorbereiding op het college voor een groep master studenten aanstaande dinsdag.

In het boek maakte ik kennis met Mike Markkula. Mike was 33 toen hij bij Apple ging werken en had miljoenen verdiend bij Intel. Afgezien dat hij veel verstand had van prijstrategieën, distributie, marketing en financiën was ie klein en overgeslagen voor een top marketing job bij Intel. Die laatste twee zag Jobs als ideale motivatie voor Mike om zichzelf te bewijzen bij Apple.

Markkula schreef het businessplan samen met Jobs. Maar uiteindelijk bijna in zijn eentje omdat Jobs keer op keer niet deliverde.

Naast het businessplan schreef Markkula de one pager genaamd 'The Apple Marketing Philosophy' met drie punten:

1. Empathie

Een intieme connectie met de gevoelens van de klanten. 'We begrijpen hun behoeften echte beter dan elk ander bedrijf'

2. Focus

'Om de door ons gekozen dingen goed te doen, elimineren we alle niet belangrijke zaken.'

3. Inpute

Is gebaseerd op het feit dat mensen hun mening vormen over het bedrijf of product op basis van de signalen die ze ontvangen. 'We kunnen het beste product hebben maar als we het op een beroerde manier presenteren dan wordt het als beroerd gezien. Dus als we het op een professionele, creatieve manier presenteren dan 'inputen' we de gewenste kwaliteiten.'

Ik ga nu even Chapmans Peak op fietsen met mijn vriend Anton en schrijf straks verder :-)

11.02

Zo lieve Menschen (en Sander in het bijzonder). Na een geweldige rit met de mooiste beklimming ever schrijf ik deze post af.

Mike Markkula had het goed begrepen. Jobs zag hem als een soort vaderfiguur en heeft zich zijn hele carrière aan de 'The Apple Marketing Philosophy' gehouden.

Apple is er het sterkste merk ter wereld mee geworden.

Je wilt een Apple omdat je er op een makkelijke manier (empathie) de dingen kan doen (focus) die je nodig hebt.

En je wilt een Apple omdat je je met een Apple op een professionele, creatieve manier presenteert en zo de gewenste kwaliteiten 'inpute'.

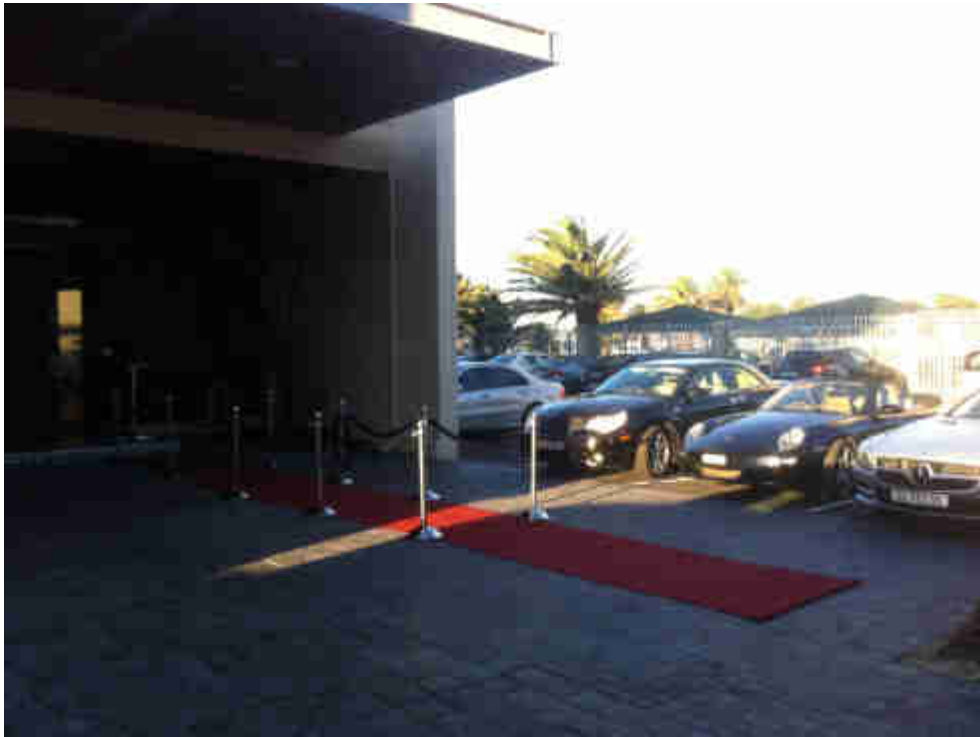
Dankjewel Mike.

Well done Steve.

Gisteren nam mijn vriend Anton uit Kaapstad me mee naar Shimmy's. Een bar/restaurant midden in de haven van Kaapstad. Een fantastische plek. En er vielen me drie dingen op.

1. Parkeren. Toen we aan kwamen rijden was er nog een plek voor de deur. Maar daar stond een oranje pionnetje. Ik denk dat het logo van onze auto een mannetje naar het pionnetje deed lopen zodat we voor de deur konden parkeren. Of waren het onze ongeschoren koppen. Of misschien een combinatie. Het resultaat was dat we voor deur konden parkeren en zo via de rode loper naar binnen konden wandelen.

Kijk. Dat is een entree. Ik voelde me net een filmster. Dat begrijp ik.

2. Toen ik Anton vroeg hoe hij deze tent kende, zei hij dat hij het van iemand had gehoord. Geen advertentie of commercial. Zo gaat dat. Hearsay. En nu nam Anton mij er naar toe. En als ik de volgende keer weer in Kaapstad ben neem ik er ook iemand mee naar toe. Zo van: dit moet je zien.

Deze begrijp ik ook. We omringen ons met merken. Deze merken kiezen we niet alleen vanwege hun functionaliteit. In dit geval 'we moeten iets eten en drinken'. Maar ook omdat ze iets zeggen over de gebruiker. 'Zo. Hij weet de goeie plekken te vinden in Kaapstad.'

3. Shit tent. Uiteindelijk is 'Shit tent' toch wat me het meest bijgebleven is van Shimmy's. Toen ik ging plassen en de deur opende belandde ik namelijk in een toilet met twee toiletpotten. Kijk, dat wij mannen naast elkaar staan te plassen, heb ik geen enkel probleem mee. Ik durf zelfs een wind te laten in het urinoir. Ik ben er dan toch. Maar samen, naast elkaar een drol draaien daar ben ik nog niet aan toe.

Tja en deze begrijp ik dan niet. Echt niet. Waarom een toilet met twee potten.

Ik denk dat ik maar weer gauw een keer terug moet om het te vragen.

Wie gaat er mee?

---

everything ok? | Design Thinking by Doing (2013-05-15 05:30:11)

[...] Moet ik dus weer terug naar Kaapstad. Heel vervelend. Kan ik gelijk naar die andere Shittent. [...]

Joost Heinsius (2013-05-15 10:07:38)

terug naar de Middeleeuwen.. toen zat iedereen in 1 ruimte bij elkaar te shitten. Ik kwam vorige week nog een herentoilet tegen in een kroeg in de Beemster met 2 pispotten en 1 zittoilet in 1 ruimte. Gelukkig kon de deur op slot...

grit (2013-05-22 18:24:12)

great minds shit alike...

cornoltee (2013-05-22 18:32:16)

Lets shit together. Come on come on. Lets shit together.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:42)

[...] shit tent [...]

Voor veel bedrijven is het crisis. Dat vind ik fijn. In tijden van crisis wordt het kaf van het koren gescheiden en gaan veel mensen goed nadenken over wat ze nu echt willen in plaats van wat ze moeten omdat ze er voor betaald worden. Zo vond Steve Jobs zijn ontslag bij Apple een van de beste dingen die hem ooit is overkomen. Hij ging weer doen wat ie leuk vond en goed in was.

En wat vind jij nu echt het leukste wat er is? En waarom doe je dat niet?

Veel gehoord antwoord is tijd. Ik zeg dan altijd:

'Tijd? Je bedoelt prioriTEIT!'

Maar zo makkelijk is het toch niet blijkbaar. Veel mensen weten echt niet waar de tijd vandaan moeten halen.

Toch is het makkelijker dan je denkt. Ik ga je geen tijdmanagement boek of site tip geven maar 3 simpele tips die, als je ze een week volhoudt, maar eens moet beoordelen voor jezelf. Begin er met een. Doe die drie weken. En wat is nou drie weken. Ik schrijf al ruim drie maanden elke dag een verhaaltje. Dan kan jij het ook. Na drie weken probeer je er nog een.

Komen ze.

1. Uur eerder naar bed. Uur eerder uit bed. Heel simpel. Kost niks. Kan daar wel een boek over schrijven. Over de voordelen. Maar dat doe ik niet. Als je meer tijd wilt: gewoon doen. Kop houden. Maak voor de grap maar eens een overzichtje van de hoeveelheid tijd dat je zinloos achter een beeldscherm zit. Zie je tijd zat. Nestel. Ik ga regelmatig om 21.00 naar bed. En er om 5.00 uit. Net als vandaag. Heeeeerlijk.

2. Finish what you started. Multitasken is highly overrated. Dit is geen makkelijke maar werkt als een trein. Maak desnoods een bordje 'niet storen' of ga naar een plek waar je niet gestoord kan worden. Gestoord word je toch wel. Door je Kabouter, die met allerlei betere alternatieven komt om te doen.. Kill him.

3. Koop een mooie koffie of thee thermos beker en neem de trein. Ook al heb je het al 20 jaar niet gedaan. Doen. Het liefst na 9.00. Das goedkoper en rustiger. Of. Nog beter: voor 6.30. Er zijn tegenwoordig ook tweede klas stilte coupes. De trein geeft je een deadline. Ik maak vaak keynote presentaties. Muziekje op en gaan. Ongelooflijk wat je tussen Rotterdam en Utrecht kunt maken. En vertragingen? Ideaal! Heb je meer tijd voor jezelf. Excuseer je NOOIT voor dat de trein vertraging had. Ga anders bij de NS werken. Mocht je van huis uit werken dan sta je gewoon twee uur eerder op :-)

Nog beter is jezelf ontslaan of van een klif af rijden zoals deze man die we gisterochtend tegen kwamen.

Heb je zeeën van tijd.

[youtube [http://www.youtube.com/watch?v=H1dQNKMCoxU &w=560 &h=315](http://www.youtube.com/watch?v=H1dQNKMCoxU&w=560&h=315)]

On the road | prikkeldaad (2013-05-12 21:48:59)

[...] Ik las vanochtend in bed een blog van Cor Noltee, over tijd creëren en plannen uitvoeren. Of ging het ergens anders over? Ben niet zeker. Doet er ook niet toe. Ik deed vanochtend half wat hij zei dat ik dacht dat hij schreef. <hier schreef hij over> [...]

Martine Bakx (2013-05-15 06:51:18)

Uur eerder naar bed, uur eerder uit bed. Avondmensen als ik zouden dat moeten omdraaien. Maar dat gaat zo lastig met schoolgaande kinderen.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:44)

[...] intensive care [...]

Cor schrijf je nou echt elke dag of heb je een stapeltje verhalen klaar liggen?

Nee ik schrijf iedere dag. Ik probeer elke dag om 7.00 op publish te drukken. 2 mensen lezen mijn blog namelijk ochtends en dat wil ze niet ontnemen. Maar er zijn momenten dat het lastig is om 7.00 op publish te drukken. Vandaag is er een van dus deze heb ik gisteren na de post van gisteren geschreven. Ik was toch om 5.00 wakker.

Deze post wordt om precies 6.00 verstuurd door mijn charmante assistente WP. Ik heb WP daartoe opdracht gegeven en hoop dat het werkt. Ik zit namelijk in het vliegtuig vanuit Kaapstad.

Vandaag wil ik iets kwijt over de kracht van metaforen. Als je iets uit wilt leggen dan zijn metaforen een geweldig, krachtig hulpmiddel. Het zijn een soort intelligente mopjes.

Kijk maar. Ik plukte ze van de Apple site omdat dat de startpagina van mijn dochters computer is waar ik nu deze post op zit te typen.

Binnenkort wordt de 50.000.000.000 (50 miljardste) app gedownload in de appstore van Apple. That's what I call a ding in the universe . Maar hoe laat je zien hoeveel dat onwerkelijke aantal is? En dat mensen het ook door vertellen.

Zo dus:

Met 50 miljard stappen kun je meer dan 800 keer rond de aarde wandelen.

of zo:

Met 50 miljard bakstenen kun je twaalf Chinese Muren bouwen.

En deze dan:

Tellen tot 50 miljard kost je zeker 1000 jaar.

Metaforen zijn miniverhaaltjes met verbeeldingskracht.

Vertel het door met een metafoor.

En dat werkt nog beter. Een metafoor die rijmt.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:49)
[...] de post komt uit de lucht vallen [...]

drop off (2013-05-14 05:00)

Afgelopen zondag heb ik samen met mijn zoon de Avis huur auto ingeleverd. Dat verliep allemaal perfect. Binnen 5 minuten was ik de, overigens heerlijke Hyundai i20, kwijt en stond ik bij het kantoor van Avis omdat ik een klacht had. Trouwe lezers weten wat de klacht is. Nieuwkomers lezen eerst deze en deze even.

Enfin ik zit samen met mijn zoon aan het bureau van de 'baas' en vertel mijn verhaal. Na wat getik op haar computer werd het haar allemaal duidelijk. Ik had een upgrade gekregen in combinatie met een weekend tarief.

Ja dus.

Nou zo werkt dat. Dan betaal je dus bijna 50 % meer. Dus.

Ik zei dat ze het eens van mijn kant moest bekijken en niet vanuit haar computer.

Zo werkt dat niet, zei ze. Ze ging het me nog een keer uitleggen. Dat hoefde niet van mij. Ook niet van Noah. Die begreep er inmiddels ook niks meer van.

'Wat wilt u dan dat ik doe?' vroeg ze vervolgens. Als mensen het zelf ook niet meer weten stellen ze die fatale vraag.

'Nou de dropoff charge droppen, is het minste wat je kunt doen. Ik heb uiteindelijk die auto zelf terug gereden.'

Dat kon niet in het Systeem. Ze kon uiteindelijk niets doen. Toen begreep ik ook niet meer waarom ze me de vraag 'Wat wilt u dan dat ik doe?' stelde. Waar dacht ze dat ik wel blij van zou worden?

Avis is de weg kwijt. Ze zitten net als veel andere grote bedrijven muurvast in een eindeloze file na een dodelijk ongeluk zonder dat ze het zelf in de gaten hebben. Ook Avis werkt met een Systeem dat misschien heel goed werkt.....voor Avis.....als alles goed gaat. Het zal ongetwijfeld heel efficiënt zijn. En ongetwijfeld kan de grote baas op elke moment op de rode Avis knop drukken om te kijken hoeveel geld er om dat moment verdiend wordt. Het Systeem werkt in ieder geval niet voor mij.

Maar er is hoop. Want het Systeem wordt gecontroleerd door een ander Systeem. Het Social Media Team. Alleen die kunnen me niet vinden in dat andere Systeem.

Ik zal je een beetje helpen Charlotte. Mail me cornoltee@mac.com. Maar een beller is sneller 0624965000.

Wordt vervolgd.

Denk ik.

Peter Ludden (2013-05-14 08:03:52)

Jaaaa let's beat the SYSTEM(S)!! Ik ben er volop mee bezig richting Ziggo...nu zelfs al voor de tweede keer voor de rechtbank. Maar social media inschakelen...beter! Moest trouwens erg denken aan scene uit Little Britain: "The computer says nooo...."

cornoltee (2013-05-15 12:57:56)

Heb het bekeken. Hi la risch! http://www.youtube.com/watch?v=0n_Ty_72Qds

Vreemde vogels bij AVIS | Design Thinking by Doing (2013-05-22 08:18:39)

[...] 14 mei 2013: Drop off [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:52)

[...] drop off [...]

Ik geloof dat ik de wereld een beetje beetje kan maken door goed om me heen te kijken. Nieuwsgierig te zijn en vragen te stellen. Maar vooral door dingen te DOEN. Dit blog is daar een mooi voorbeeld van.

Ik verbaas me vaak over het feit dat mensen dingen gewoon maar zijn beloop laten, het er bij laten zitten.

Dat vind ik heel erg moeilijk. Ik moet er gewoon wat mee. En dat begint met er iets van te zeggen. En er iets van zeggen is moeilijk want ik verval al gauw in oordelen. Ik heb geleerd dat een vriendelijke vraag beter werkt. Dat lukt niet altijd want ik heb een heel cort lontje. Gelukkig (voor de ander) lukt het niet altijd omdat ik zo stomverbaasd ben over wat er gebeurt dat ik met mijn mond vol tanden zit. Of zoals afgelopen zondag met een mond vol pancake.

We zaten met zijn zessen aan een grote tafel te ontbijten in Kaapstad. Heerlijke koffie, omeletten en pancakes. We werden uitstekend bediend door twee dames met een herkenbaar bruin schort om.

Halverwege mijn 2de pancake stond er opeens een lange bruine man aan het hoofd van de tafel. Mijn eerste reactie was 'Nee he. Niet hier. Niet nu. Ik zit te eten. Nu even niet bedelen.' Tot mijn stomme verbazing vroeg de man 'Everything OK?'

Wie was deze man? Hij had geen schort aan. Hij stelde zich niet voor. Hij plopte op en verdween ook weer zo snel dat ik niet eens mijn pancake kon doorslikken en zeggen dat het heerlijk was. De rest ging gewoon door met het ontbijt of het de gewoonste zaak van de wereld was. Niemand zei er iets van. Niet tegen hem en ook niet tegen elkaar. Mijn mond stond inmiddels zo ver open dat ik er gauw weer een pancake in deed. Die eenmaal doorgeslikt deelde ik mijn verbazing. En wat denk je? Zij hadden hetzelfde! Zij dachten ook wie is dit? Maar niemand zei er iets van. Zo van 'Tja zo gaat dat.'

Ik vind dat niet normaal. Bleek dat de man de eigenaar was. Die uit gewoonte, geen echte interesse, alle tafeltjes langs loopt om te vragen of 'Everything OK? is. Dat doet ie waarschijnlijk al jaren. Net als zijn voorganger. Hij denkt er niet eens over na om het anders te doen. Heeft geen idee dat sommige mensen (zeker nieuwkomers) zich afvragen wie hij is.

Maar we vinden het wel OK.

But Everything is not OK.

[youtube [http://www.youtube.com/watch?v=_kBwFPSa54w &w=560 &h=315](http://www.youtube.com/watch?v=_kBwFPSa54w&w=560&h=315)]

OK. En als je er niets van zegt, vraagt of doet wordt het ook nooit OK.

Toen ik er bij het afrekenen iets van wilde zeggen in de vorm van

- een kleding advies (leuk schort, herkenbaar hoedje of zo),
- stel je eerst even voor 'Goodmorning this lovely mothersday. I'm John.'
- concreet te zijn: 'He Mr. like your pancake? And there is some syrup on your chin.'
- etc etc

kon ik hem niet vinden.

Moet ik dus weer terug naar Kaapstad. Heel vervelend. Kan ik gelijk naar die andere Shittent.

I love Capetown.

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-05-15 07:28:55)

Herkenbaar, herkenbaar. Ik begin er heel langzaam beter in te worden om wel iets te zeggen. Maar af en toe zeg ik er alleen iets over op mijn blog. Die tirades doen het altijd goed. Maar zouden eigenlijk gewoon uitgesproken worden (op een vriendelijke manier). De reden dat ik het niet doe is denk ik dat het 1) energie kost die ik liever ergens anders aan besteed en 2) het vaak zo zinloos lijkt en 3) vaak moet ik er eerst over nadenken en dan ben ik al weer weg. Maar goed. Geen goede redenen. Ik word er beter in hoor, om dingen te zeggen, echt.

cornoltee (2013-05-15 07:30:39)

Nou ik ben blij dat je dat 'zegt' :-)) Echt :-))

niette so moooij | Design Thinking by Doing (2013-09-04 04:53:23)

[...] ben op de horeca. Wat kan het daar vaak een stuk beter zeg. On ge loof lijk. Ik heb daar al eerder over geschreven. Dat was in Kaapstad. Gisteren was ik in [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:54)

[...] I am pretty fucking far from ok [...]

Ter ere van de KLM vandaag niet in zwart rood wit. Maar KLM blauw .

Toen we ter voorbereiding voor de pitch op onze eigen klant Douwe Egberts een bezoek brachten aan de branderij van Douwe Egberts, vertelde de Meester Koffie Brander een geweldig verhaal wat ik nooit zal vergeten. Een staaltje power of storytelling waar wij reclamemakers een hoop van konden leren.

Hij vertelde het verhaal van een pak Aroma Rood.

Het is een ongelooflijke knappe prestatie om al jarenlang dezelfde kwaliteit, melange en smaak Aroma Rood te maken. Aroma Rood bestaat namelijk uit een mix van allerlei koffiebonen. Overal vandaan. Seizoenen zijn niet overal hetzelfde. Oogsten zijn niet overal hetzelfde. Daar komt nog eens bij dat al die verschillende bonen naar Utrecht komen en daar worden gebrand. Daarom ruikt het altijd zo lekker als je langs DE rijdt of treint.

DE brandt de bonen zelf.

En die bonen leggen duizenden kilometers af om uiteindelijk thuis in ons kopje koffie te belanden. Maar daarvoor moeten WIJ zelf wel de koffie zetten. En daar gaat het vaak fout. Die laatste 60 centimeter. De afstand tussen het pak koffie in het keukenkastje en het koffiezet apparaat. De temperatuur en hardheid van het water, de bewaardoos van de koffie etc zijn medebepalend voor de kwaliteit van je bakkie leut. En daar heeft DE geen controle over. Die laatste 60 centimeter.

Afgelopen zondag vlogen mijn zoon en ik om 18.40 van Kaapstad, via Parijs naar Amsterdam. Noah bleef overigens in Parijs maar zijn koffer werd net als die van mij direct doorgestuurd naar Amsterdam. De reis verliep prima. Zelf een beetje geslapen. Maandagochtend precies op tijd geland op Schiphol. Voor het eerst hoorde ik trouwens de stewardess omroepen dat onze bagage op band 12 zou binnen komen. (doen ze dat al lang/altijd?) Handig. Dan hoefde ik niet meer op een van de schermen te kijken. Ik liep zo naar band 12.

Daar verscheen al snel mijn koffer maar die van Noah liet nog even op zich wachten. En nog even. Ja daar komt ie. Oh nee das een ander. Daar dan. Nee. Even zitten maar. 10 minuten.....15 minuten. Gaaaaaaap.

Het was me al een keer eerder overkomen dat er een koffer niet aankwam dus ik wist de weg naar de bewuste afdeling.

Daar werd ik allervriendelijkst geholpen door een charmante dame. Ze ging even wat telefoontjes plegen. Want ze vond het wel vreemd. Mijn koffer wel en Noah's koffer niet. Meestal is het dan allebei wel of allebei niet.

'Misschien komt het omdat het een koffer met camouflage print is.' Dat vonden we allebei een erg leuk grapje.

Om de pijn een beetje te verzachten kreeg ik een voucher van € 5,-. Precies, maar dan ook precies genoeg voor een cappuccino en een gevulde koek. Ik was wel toe aan een goede kop koffie na het slootwater in het vliegtuig. (ja toch even zeuren....sorry). De KLM mevrouw had verteld dat ik na 10 minuten terug kon komen om te kijken of de koffer terecht was gekomen. Zo gezegd zo gedaan. Maar helaas geen koffer. Toch een beetje te goed gecamoufleerd. Er werd een rapport opgemaakt en uitgeprint en de mevrouw vertelde dat de koffer waarschijnlijk wel savonds afgeleverd zou worden. Ik zou daarover een sms ontvangen. En ja hoor:

een uur later gevolgd door:

Helaas werd het niet meer dezelfde avond. En dinsdag zouden mijn vrouw en ik allebei niet aanwezig zijn. Dus belde ik Besseling Koeriersdienst 033476577 en belandde ik in een slecht muziekje dat eindeloos duurde zonder iemand aan de lijn te krijgen of iets in te kunnen spreken. (*1)

'Dan maar morgenochtend vroeg bellen.'

Dinsdagochtend om 7.14 belde ik wederom Besseling Koeriersdienst 033476577. Er werd opgenomen met een slaperige, zware mannenstem die onverstaanbaar een naam zei. Ik dacht dat ik verkeerd verbonden was wat zou betekenen dat het nummer in het sms bericht niet klopte want ik had op dat nummer gedrukt. (dus niet zelf de cijfers ingetoetst).

'Spreek ik met Besseling Koeriersdienst?' vroeg ik, waarop de man zei:

'Ja, ik dacht dat je koerier was.' (*2)

Ik vertelde de man dat de koffer op een ander adres afgeleverd moest worden en gaf hem de postcode en het huisnummer van het nieuwe afleveradres.

'Hebbie ook een straat?'

'Dat heb ik niet.'

'Ja, we moeten ook een straatadres hebben.'

Dus dat moest ik aan mijn vrouw vragen. Een koeriersdienst die niet alleen met postcode en huisnummer kan werken. (*3). Straatadres doorgegeven en geregeld. Dacht ik.

Werd ik voor 12 uur gebeld door de KLM dat het niet ging lukken voor 12 uur. Voor de zekerheid vroeg ik nog even waar ze de koffer gingen afleveren. Op ons huisadres. Besseling had het nieuwe adres niet doorgegeven aan de KLM. (*4).

Vervolgens werd de koffer niet op het nieuwe, aan Besseling direct telefonisch, persoonlijk, met postcode huisadres en huisnummer doorgegeven gewijzigde adres afgeleverd maarrrrrrrrr

bij de burens. (*5)

Ik had 10.000 kilometer gereisd. Er raakt een koffer kwijt. Kan gebeuren. Wordt vervolgens prima, uitstekend, fantastisch afgehandeld door de KLM en in de laatste 100 kilometer helemaal VERKLOOT door Besseling Koeriersdienst uit Amersfoort 033476577. Wat een amateurs.

Ik heb ze gisteren even gebeld op 033476577. Kreeg een hele aardige mevrouw aan de lijn. Die werkt er nog 1,5 week, zei ze. Ik hoop dat ze bij de KLM gaat werken. Veel beter.

Daarna heb ik de KLM gebeld. Om ze te complimenteren met hun service ('Dat gebeurt nou nooit' zei de KLM telefoniste) en het advies gegeven om het zelf te gaan doen. Lost Luggage terugbrengen.

Oh ja. Weet je trouwens wat er aan mijn koffer zat:

Geachte klant,

Helaas is een vertraging opgetreden in de afhandeling van uw bagage. Onze excuses voor het hierdoor ontstane ongemak.

Om u te bedanken voor uw geduld bieden wij u deze kortingsvoucher aan, die u kunt gebruiken bij een toekomstige vlucht.

Het bieden van een goede service staat voorop bij KLM en uw feedback wordt daarom bijzonder op prijs gesteld. Indien u een klacht heeft of een suggestie over hoe wij onze service kunnen verbeteren, neemt u dan alstublieft contact op met uw lokale KLM Customer Care-vertegenwoordiger. Dat zal ons helpen onze services voor uw toekomstige reizen te verbeteren.

Ondanks het huidige ongemak hopen we u snel weer aan boord te mogen begroeten. U bent van harte welkom.

Erik Varwijk
Managing Director

Goed bezig Erik Varwijk.

Succes Besseling Koeriersdienst 033476577 *****

24/7 binnen 60 minuten | Design Thinking by Doing (2013-05-19 11:11:59)

[...] in van de week over onze verdwenen camouflagekoffer schreef, dacht ik in het kader van 'Design Thinking by Doing' dat het een goed idee zou [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:09:57)

[...] De laatste 60 centimeter [...]

Zachtwerker. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 564/1001 | Design Thinking by Doing (2014-10-22 06:29:51)

[...] Petje af weer hoor NS. Maar toch was ik te laat voor mijn presentatie. Het doet me denken aan de koffieboon van Douwe Egberts. Daar ging het ook pas fout op de laatste 60 centimeter. Na een reis van vele duizenden kilometers. [...]

Zoals jullie misschien weten ben ik een grote fan van de NS, de trein. Toen ik dat laatst aan de conducteur in Utrecht vertelde, hem een hand gaf en bedankte voor weer een fantastische rit, keek hij me aan alsof ie oog in oog met een **Tyrannosaurus** stond en zijn laatste seconden geslagen hadden. **Tyrannosaurus** is een geslacht van vleesetende theropode dinosauriërs en behoort tot de groep van de Tyrannosauridae. Ze leefden ongeveer zeventig tot vijftig miljoen jaar geleden, tijdens het late Krijt, in het westelijk deel van het huidige Noord-Amerika. Dus dat kan niet want we waren in Utrecht. Midden Nederland. Europa.

Nee het was Cor Noltee die hem een compliment gaf. Dat komt blijkbaar ook eens de vijftig miljoen jaar voor bij de NS. Maar the guy was lucky want ik had mijn complimenten dag.

Ik houd al jaren een database bij waarin de reacties staan van de mensen die van mij een (oprecht) compliment ontvangen. Dat gaat bijna altijd over iets wat ze aan of op hebben. Ik ben namelijk geen fan van de sauna.

Hier komen de resultaten en ik ben benieuwd in welke categorie jij zit. Ik heb wel een idee overigens.

1. Vrouwen.

Als ik een vrouw een compliment geef dan reageert 82,4 % met:

- ohhhh.....uitverkoopje.

of

- H & Mmetje.

2. Mannen.

Als ik een man een compliment geef dan reageert 98,6 % ongeveer zoals de treinconductor. De rest loopt stevig door of gaat zelfs rennen. Een enkeling schreeuwt daarbij om hulp.

3. Homofiele mannen en vrouwen.

Als ik een homofiele man of vrouw een compliment geef dan reageert 100 % hetzelfde.

'Dankjewel. Wat leuk!'

ennnnnn, ja daar komt ie. Die gaan er nog even vet overheen (dat compliment dan he). En dat dat klinkt dan zo:

'En wat vind je van mijn schoenen (of ander kleding stuk of accessoire)'

Ja we kunnen nog een hoop leren van onze homofiele medemensch.

En kinderen dan?

Die geef ik geen complimenten. Das levensgevaarlijk tegenwoordig.

24/7 binnen 60 minuten | Design Thinking by Doing (2013-05-19 11:12:05)

[...] De KLM weet ook nog eens om te gaan met complimenten. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:00)

[...] with compliments of cor noltee [...]

Tssssssssssshiiiiiiiiiiiiiiiiit (2013-05-18 05:23)

Vorige week maandag zat ik in een vrij volle hi speed trein van Schiphol naar Rotterdam. Naast mij was nog een plekje. Daar lag mijn Mandarin Duck tas en op de grond mijn Samsonite koffertje.....om maar wat merken te noemen.

En wie komt daar aan lopen?

Steve Jobs!!

Hij blijft naast mijn stoel staan, kijkt me aan en vraagt:

'Is this seat available?'

Eigenlijk had ik natuurlijk 'nee' moeten zeggen, 'Dat zie je toch'. Steve zette zijn oude mercedes ook altijd asociaal op de invalide parkeer plek. Maar dat soort briljante teksten bedenk ik altijd pas achteraf.

Nu knikte ik snel ja. Wel 123 keer in 4 seconden met een open mond, grote stuiters en opgetrokken wenkbrauwen.

Steve ging aan het raam zitten, keek naar mijn Macbook Pro en iPhone en toen naar mij. Een ietwat sata-nische glimlach inspireerde mij tot de volgende zin die ik normaal alleen achteraf bedenk:

'Nice Job.'

Maar Steve was al bezig om de lader van zijn iPhone in het stopcontact boven hem te stoppen om vervolgens zijn iPhone op de connector van de lader aan te sluiten.

'Tssssssssshiiiiiiiiiiiiiiiiit!'

Steve kwam 15 centimeter te kort om zijn aangesloten iPhone netje op zijn uitklap tafeltje neer te leggen.

Ik wist dat al lang. Nu wist Steven het ook.

Ik heb nog niets met deze info gedaan.

Steve ook niet. Steve is dood. Als Steve nog leefde was het snoertje van de iPhone 6 vijftien centimeter langer geweest.

Dat had ik hem dan wel even duidelijk gemaakt.

Maar ja. Das achteraf gelul.

Frank Meeuwsen (2013-05-21 08:13:25)

En de oplossing: <http://lifehacking.nl/algemeen/oplaad-kabeltje-te-kort-plastic-zak-m-inihack/>

cornoltee (2013-05-21 08:31:28)

Briljant!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:07)

[...] Tssssssssshiiiiiiiiiiiiiiiiit [...]

24/7 binnen 60 minuten (2013-05-19 11:11)

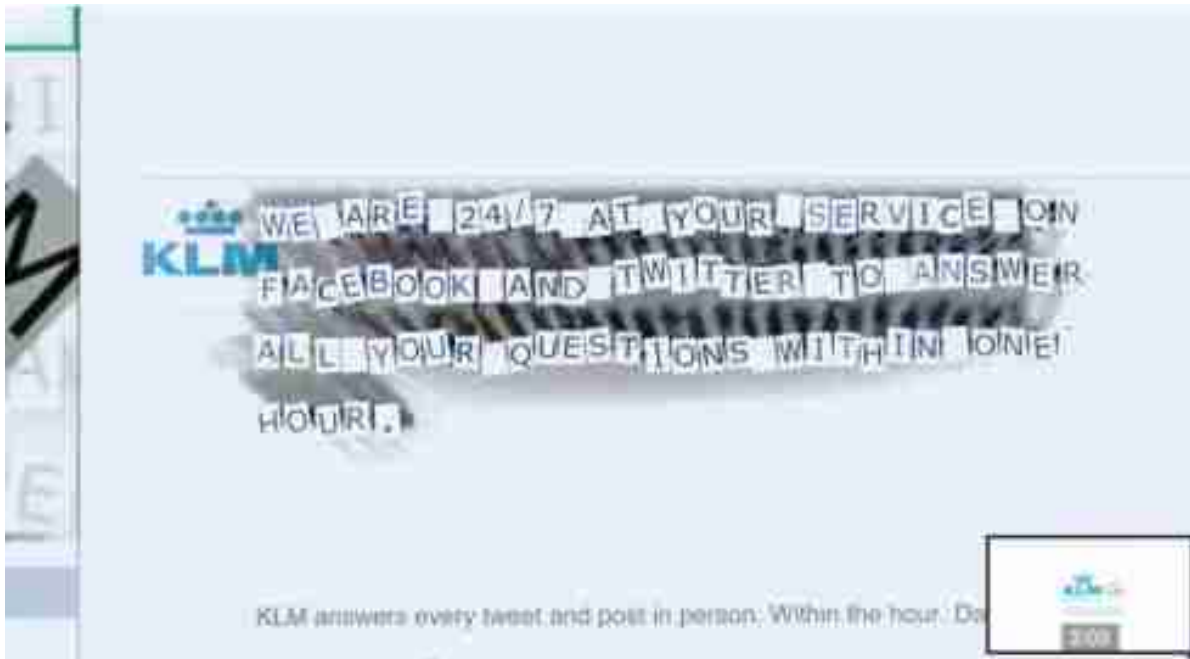
Als je het beter wilt worden heb je regels nodig, een doel, een goed feedback systeem en gemotiveerde mensen.

Als er een spel zou zijn 'Social Media King' zou de KLM dat winnen. Ze zijn niet voor niets Koninklijk.

Toen in van de week over onze verdwenen camouflagekoffer schreef, dacht ik in het kader van 'Design Thinking by Doing' dat het een goed idee zou zijn om een link van mijn post te tweeten naar de KLM. Dus ik ging naar de pagina van de KLM en zag er dit filmpje.

[youtube http://www.youtube.com/watch?v=_hatT-PHXtQ&w=560&h=315]

En er was een shot dat me opviel.

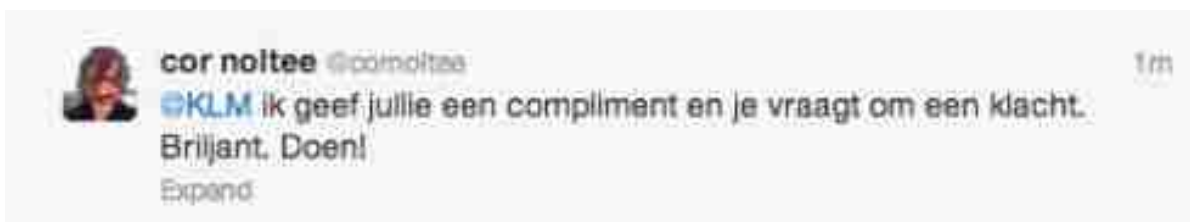

KLM beantwoordt elke tweet en post persoonlijk binnen een uur. Nou dat wilde ik wel eens zien. Ik maakte een screenshot van mijn tweet aan de KLM met de tijd zichtbaar in beeld. En ja hoor. Zelfs binnen een half uur reageerde de KLM:

Ja, u leest het goed ze vragen me er een klacht van te maken!

Dus ik zeg doen!

De KLM weet ook nog eens om te gaan met complimenten.

En gaan er mee aan de slag.

De KLM is Social Media King.

Service designers met blauw bloed.

---

wazzup harry | Design Thinking by Doing (2013-05-24 05:13:50)
[...] een half uur kreeg ik een antwoord (lijkt de KLM [...])

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:11)
[...] 24/7 binnen 60 minuten [...]

Op feestjes zijn het toch vooral de vrouwen die dansen. Uit onderzoek blijkt dat 52 % van de mannen niet dansen omdat ze denken dat ze niet kunnen dansen. Hoe krijg je mannen nu zover dat ze inzien en ervaren dat iedereen kan dansen.

Dan vraag je een glazenwasser. Voor het inzicht.

Voetjes van de vloer heren.

[youtube [http://www.youtube.com/watch?v=yjzB9A40We4 &w=560 &h=315](http://www.youtube.com/watch?v=yjzB9A40We4&w=560&h=315)]

Ik ga de ramen wassen, dansend.

Op Blurred Lines. Zonder strepen.

[youtube [http://www.youtube.com/watch?v=yyDUC1LUXSU &w=560 &h=315](http://www.youtube.com/watch?v=yyDUC1LUXSU&w=560&h=315)]

Ik schreef al eerder over Stilte Management. Geinspireerd door Frank uit de film 'God Bless America' wil ik het daar vandaag weer over hebben.

Frank is er klaar mee. Ik zal niet teveel verklappen maar Frank en zijn tiener partner in crime schieten oa 3 mensen in de bioscoop dood die zitten te bellen, popcorn te gooien en te praten. Asociaal natuurlijk. Van die drie. Ondanks de duidelijke stilte verzoeken voorafgaand aan de film.

Het zal niet lang duren voordat er ook doden gaan vallen in de stiltecoupe's van de NS. In tijden van crisis is er altijd wel een of andere idioot die doorslaat waarop we ons dan massaal afvragen hoe het toch zover heeft kunnen komen. Ik zal de NS een uitgebreid onderzoek besparen. Dat duurt dan weer maanden, kost een hoop geld en die kan de NS wel beter gebruiken.

In de stiltecoupes van de NS zitten drie soorten mensen.

1. De mensen die stil zijn
2. De mensen die praten en niet weten dat het een stiltecoupe is
3. De mensen die praten en weten dat het een stiltecoupe is

Het is opvallend hoe weinig mensen iets tegen 2 en 3 zeggen. Ik vond dat ook moeilijk...in het begin. Maar nu gaat het me steeds makkelijker af. Met wisselend resultaat overigens.

Als ik groep 2 er op aanspreek wijs ik vriendelijk op de grijs matte stickers op de ramen waarop staat 'stilte, silence'. Het merendeel verontschuldigt zich en is dan stil. Een klein deel blijft gewoon doorpraten en er zijn er ook die gaan fluisteren. Das nog irriteranter dan praten.

Groep 3 is hopeloos. Zij lopen het grootste risico Frank een keer tegen het lijf te lopen.

Om onnodige slachtoffers te voorkomen wil ik de NS wijzen op een techniek die ik heb geleerd van Wies Bronkhorst genaamd priming.

'(Associatieve) priming wil zeggen dat je sneller of sterker reageert op prikkels als je kort daarvoor prikkels hebt waargenomen die in je hersenen er mee in verband worden gebracht..... Een inmiddels redelijk bekend voorbeeld is dat het afbeelden van een bibliotheek in een stiltecoupé van de trein tot een daling van het geluidsniveau leidt.'

Alstublieft NS. Vraag niet hoe het kan maar profiteer er van.

Ik ga straks met de trein naar Utrecht. In de stiltecoupe.

Ik hoop dat Frank met de auto gaat.

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-05-21 06:07:11)

Genieten weer dit, Cor. In stilte, he. Hoewel, dat is niet helemaal waar want door jouw andere post zit ik druk op iTunes te luisteren en te downloaden. Dus behalve de NS hoort ook Apple jou nu even te bedanken. [hier stond een deprimerend stukje over mensen die doorslaan en zo. omdat er zich iets voordoet in mijn omgeving. om helemaal open kaart te spelen, eerst stond er een leuk grapje en toen een deprimerend stukje. en nu staat er alleen dit. ik heb me bedacht] :)

cornoltee (2013-05-21 06:24:01)

Ik bedank jou! En welke heb je gedownload? Blurred Lines? Vergeet dan ook Get Lucky van Daft Punk niet (also featuring Pharrell Williams :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:16)

[...] ssssssssst [...]

Een van de eigenschappen van Design Thinking is dat het 'Human Centered' is. Mensen zijn het uitgangspunt van het design proces. Als ik Design Thinking in tweeën zou moeten delen dan zou het zijn:

1. Leef je IN
2. Leef je UIT.

In de eerste fase ga je op zoek naar wat mensen denken, voelen, doen en zeggen. Je gaat op zoek naar wat mensen tegenhoudt, wat ze motiveert en waar ze behoefte aan hebben.

In de tweede fase ga je ideeën bedenken en de ideeën zo snel mogelijk tastbaar maken. Van ideeën in je hoofd naar prototypes in je handen. Niets is beter perspectief te delen dan een prototype en de feedback op dat prototype weer te gebruiken om je prototype te verbeteren.

Je bent dus nooit 'klaar'.

Toen ik vorige maand een workshop Design Thinking gaf aan een groep 3de jaars HBO studenten vroeg ik ze wat ze hadden gedaan om kennis te verzamelen rondom de problematiek. Het ging om een opdracht voor Adidas. Ze hadden allerlei modellen gebruikt. Porter, SWOTT en nog 3 die ik alweer vergeten ben. Toen ik ze vroeg hoeveel uur ze hiermee bezig waren geweest opperde ik:

4 uur?

Neeeeeeee. Riep de groep in koor.

10 uur?

298

Neeeeeeee. Riep de groep in koor.

20 uur?

Neeeeeeee. Riep de groep in koor.

30 uur?

Neeeeeeee. Riep de groep in koor.

40 uur?

Uhhhhhhh. Ja zo ongeveer.

'Wow. Dan moeten jullie een hoop geleerd hebben.' zei ik en ik vroeg ze om 1 interessant ding wat ze geleerd hadden op te schrijven op een post it.

Na 40 uur gaf ik ze 4 minuten om 1 ding op te schrijven.

Na 4 minuten haalde ik het net op. Van de 50 studenten hadden er 3 iets op papier gekregen. Ja 3. Schokkend.

Toen ik ze vroeg of een van hen een gesprek had gevoerd met een van de stakeholders kreeg ik nul op request. Ze hadden kennis vergaard met een paar modellen en Google. Niemand had zich ingeleefd in de doelgroep of het het product. Ze waren niet achter hun beeldscherm vandaan gekomen.

Mijn broek zakte af. Letterlijk. Ik trok mijn spijkerbroek uit op het podium om vervolgens mijn meegenomen Adidas sportbroek aan te trekken.

Ik hoop dat ze de volgende keer wel naar de locatie gaan, praten met mensen, producten zelf gaan proberen, observeren, leren.

Dat hoeft heus geen 40 uur. In een ochtendje kun je je aardig uitleven....uhhhh inleven.

Ronald van Schaik (2013-05-22 06:57:09)

Hallo Cor, Wat is dit elke morgen toch een goed begin van de dag! Dank! Hartelijke groeten van Ronald

De Beschermheer (2013-05-22 07:15:48)

Mooie post! Ik herken dit probleem zeer zeker... Ik adviseer studenten steeds vaker om een lijstje van 10 insights te maken, zoals ooit van jou geleerd :).

cornoltee (2013-05-22 07:22:42)

Hoi Ronald! Wat een mooi compliment. Dankjewel. En wat vind je van mij schoenen :-) Fijne dag en let op. Straks om 10.30 nog een post....over AVIS :-) Groet Cor

cornoltee (2013-05-22 07:27:53)

Mooi Joris! Weet je wat ook een fijne en snelle is? Ze vragen wat ze hebben: - gezien - gehoord - gelezen - gedaan - verteld - gedacht mbt het onderwerp. groet cor

De Beschermheer (2013-05-23 11:12:40)

Thanks, ga ik testen in the near future. Iets met do en no try :).

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:22)

[...] leef in leef uit [...]

Vreemde vogels bij AVIS (2013-05-22 08:17)

Normaal schrijf ik een keer per dag. Vandaag twee keer. Speciaal voor en over AVIS. Voor wie mijn blog al wat langer leest weet dat ik al een tijdje bezig ben de service van AVIS te verbeteren. Dat doe ik gratis. Daar verdien ik niets mee. AVIS verdient vanaf nu ook niets meer aan mij. I've tried hard enough.

Voor wie de achtergrond niet kent:

30 april 2013: Try harder

8 mei 2013: AVIS tries a little bit too hard

9 mei 2013: Try harder AVIS

14 mei 2013: Drop off

En toch had ik goede hoop dat het toch nog goed zou komen. Ik werd namelijk precies een week geleden wis en waarachtig gebeld door Charlotte van het social media team van AVIS Nederland. Ze vroeg me om de contractnummers en zei me dat ik waarschijnlijk dezelfde dag nog wel een telefoontje of mailtje zou krijgen van customer service van AVIS. Dezelfde dag. Dat is nu PRECIES een week geleden.

De webcare van AVIS is nog niet van de grond gekomen. En dat is gek als je AVIS heet wat vogel in het latijn betekent.

De webcare van de KLM gaat wel Sky High. De KLM reageert binnen een uur, 24/7 op elke post en tweet. De KLM probeert het niet, die doen het gewoon.

Dat zou AVIS ook moeten doen.

Wat minder hard PROBEREN en wat meer DOEN.

Have a nice flight AVIS. Please fasten your seatbelt. We expect some turbulence.

HANGOVER | Design Thinking by Doing (2013-12-01 08:01:40)
[...] Geen humor bij AVIS. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:25)
[...] Vreemde vogels bij AVIS [...]

please try later (2013-05-23 05:53)

Vandaag is het precies 4 maanden geleden dat ik ben begonnen met dit experiment. Ik ben gewoon begonnen. En het is inmiddels een vast onderdeel van de dag geworden. Sommige zeggen dat het steeds beter wordt. Mijn Kabouter is het daar totaal niet mee eens. Zo vindt hij bijvoorbeeld ook dat ik moet ophouden met AVIS. Toen dacht ik. 'Ja misschien heeft ie wel gelijk.'

Maar toen ik gisteren mijn blogpost over AVIS naar AVIS tweette en binnen 2 uur deze reactie van AVIS kreeg, dacht ik nee ik ga nog even door:

Ik zoek het hogerop. Dus ik tikte gisteren 'CEO AVIS Nederland' in op Google. En kwam op de volgende tekst tegen. Die wilde ik nu net weer even opzoeken maar:

Dit is niet ingestudeerd. Geloof me.

Please try harder?

Please try later!

Hier word zelfs mijn Kabouter een beetje stil van. En hoor ik hem daar ook zachtjes lachen? Hij houdt het niet meer en ligt nu rollebollend op mijn schouder te schateren en roept:

'Nog hoger. Nog hoger. Nog hoger.'

'Wat bedoel je?' En hij bedoelt dat ik het nu gewoon nog hogerop moet zoeken. Dus tikte ik net 'Google CEO AVIS' in.

Na wat speurwerk van ons beiden kwamen we er achter dat de heer Gerard Insell CIO van AVIS verantwoordelijk is. Verder speurend kwamen we een interessant tegen.

'Self-service is often faster than dealing with an agent, and customers like speed, says Avis CIO Gerard Insall. And if Avis saves money in the process, all the better. The company lost \$29 million last year and has started several IT projects intended to reduce costs and increase customer loyalty. But Avis didn't want any part of automated phone systems if customers would be left unhappy.'

'Customers like speed' en 'increase customer loyalty'. Ja dat wil ik wel 'speed'. Customer loyalty wordt een beetje lastig want ik heb het idee dat ik nog in een 'early automated system' zit:

'Early automated systems frustrated people with endless loops of not-quite-right answers and layers of confusing menu options.'

Of zal ik Jerry even bellen. Die heeft misschien wat meer invloed.

[youtube [http://www.youtube.com/watch?v=4T2GmGSNvaM &w=420 &h=315](http://www.youtube.com/watch?v=4T2GmGSNvaM&w=420&h=315)]

---

victorhaze (2013-05-23 08:22:21)
Better get insurance next time, Cor....;-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:28)
[...] please try later [...]

Een tijdje geleden gaf ik mijn buurman Samir een uitgeprintte versie van de posts van mijn blog met de vraag 'Wat is er niet goed aan?'.

Ik heb Samir hoog staan dus was echt benieuwd naar zijn feedback. Hij miste structuur en overzicht. Daar had Samir natuurlijk helemaal gelijk in. Ik ben daarna begonnen om al mijn post in te delen in de categorieën:

- empathie
- creativiteit
- prototyping
- play
- branding

Terwijl ik dit schrijf weet ik even niet waar ik deze post moet gaan indelen maar dat komt meestal gaande-weg schrijvend wel goed.

Ah natuurlijk. Prototyping. Ik had mijn blog uitgeprint en feedback gevraagd. Zo. Opgelost.

Afgezien van het feit dat er nogal wat beter kon, had Samir ook een cadeautje voor me. Het was de Ode.

'Ode is een onafhankelijk opinietijdschrift over mensen en ideeën die de wereld veranderen. Verschijnt maandelijks in het Nederlands en Engels.'

En Samir had het speciaal voor me gekocht omdat er een artikel over Design Thinking in stond. Geschreven door Harry Starren. 'Kijk dat bedoel ik', zei Samir. Daar zit een theorie/gedachte achter. Ik las het stuk en begreep helemaal wat Samir bedoelde.

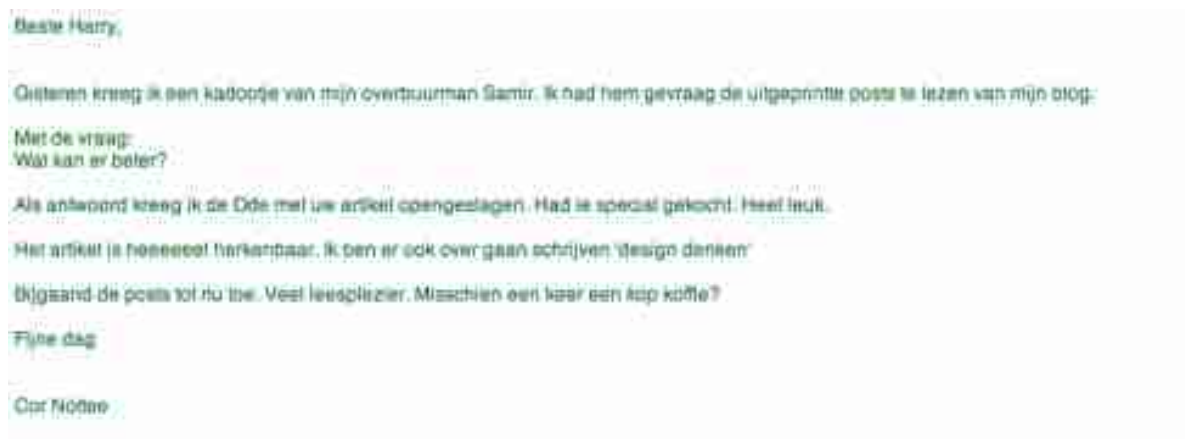
'Jullie zouden eens een kopje koffie moeten drinken.' zei Samir.

'Goed idee Samir! Ga ik doen.' zei ik. Dat zeg ik wel vaker. Maar doe het zo weinig.

De ochtend erna werd ik wakker, gelukkig, en dacht ik ga Harry Starren een mailtje sturen. Mijn kabouter vond dat natuurlijk een belachelijk idee.

'Harry Starren zit echt niet op Cor Noltee te wachten hoor.' Weet je wel wie dat is?

Nou nee. Ik kende Harry helemaal niet maar toch stuurde ik hem die ochtend om 7.11 het volgende mailtje. Onder heftig protest van Kabouter.

Binnen een half uur kreeg ik een antwoord (lijkt de KLM wel ;-)

En gisteren was ik in Amsterdam. Harry had me uitgenodigd voor een lunch met als thema Duurzaamheid en Design.

Ik was al fan van Harry. Nu helemaal. Harry is de leukste, intelligentste, charmantste man die ik in jaren ben tegengekomen.

Dus.

Wie ga jij vandaag bellen, mailen, whatsappen, smsen, faxen, schrijven, postduiven, telexen, of gewoon face to face vragen om een bak koffie te doen?

Een biertje mag ook.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=UDTZCgsZGeA&w=420&h=315>]

Albert Mensinga (2013-05-24 12:32:34)

Ha Cor, zo werkt het bij mij precies zo: de prikkeling die ervoor zorgt dat je die persoon wilt ontmoeten kun je toch niet negeren? En het lukt in 9 van de 10 gevallen. Hoe denk je dat ik aan m'n netwerk kom: niet door bang te zijn - NEE heb je - en af te wachten. Gewoon doen! Goed zo. Groet, Albert

cornoltee (2013-05-24 12:36:19)

Hoi Albert, voor ons is het makkelijk. We komen allebei uit 1967 :-)

Post zonder punt. - Elja Daae (2013-05-27 19:48:17)

[...] Was het Cor. Die belt mensen gewoon. Ook als hij ze niet kent. Of hij mailt ze. [...]

the stick | Design Thinking by Doing (2013-11-05 05:55:16)

[...] Straks heb ik een ontbijt met Harry Starren. Harry ken ik via mijn overbuurman Samir. Das een leuk verhaal. Lees maar hier. [...]

dare to do | Design Thinking by Doing (2013-10-27 07:09:06)

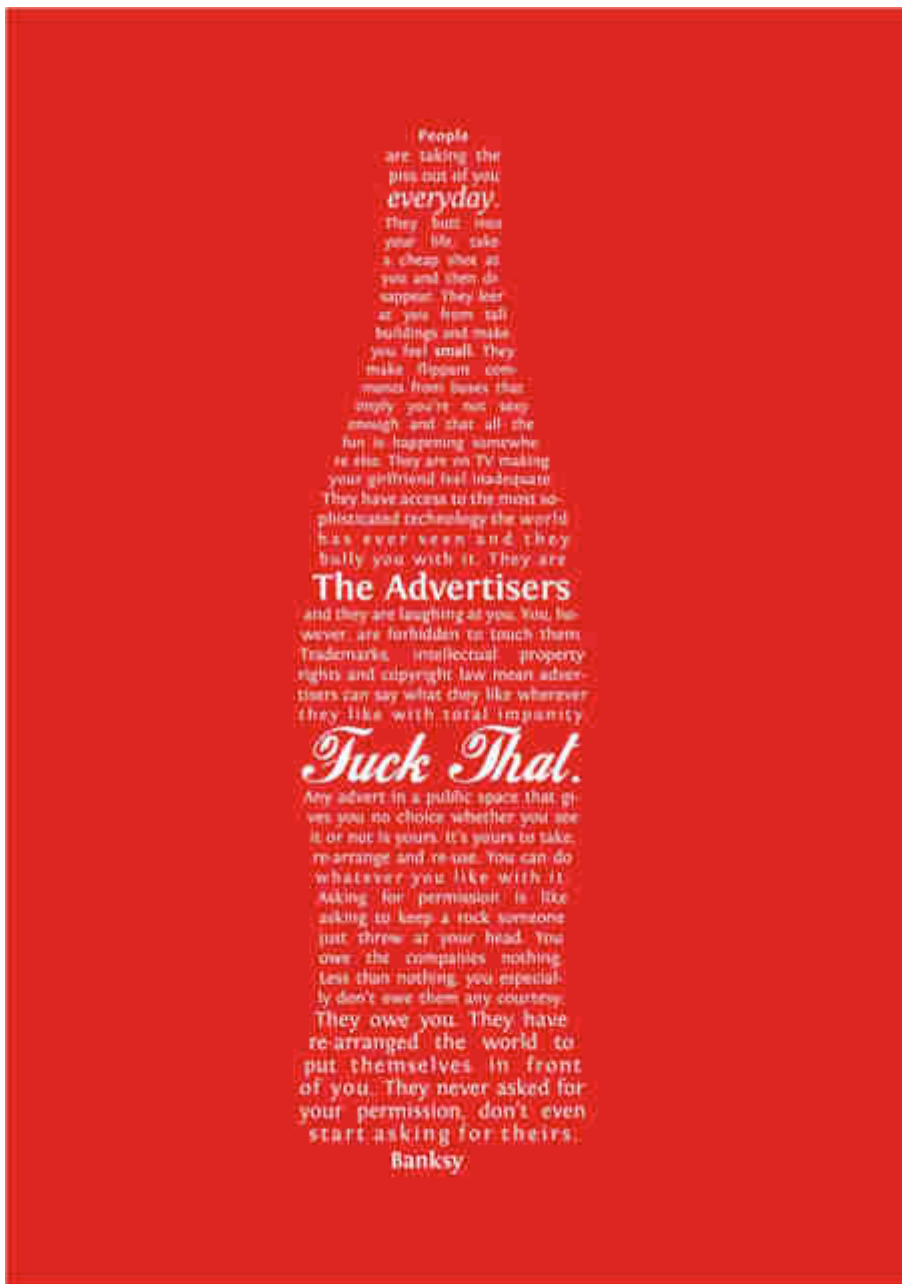
[...] mij al een aantal onvergetelijke momenten opgeleverd. Koffie met Eckart Wintzen en een lunch met Harry Starren en binnenkort een bezoek aan Polen. Met [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:33:26)

[...] Straks heb ik een ontbijt met Harry Starren. Harry ken ik via mijn overbuurman Samir. Das een leuk verhaal. Lees maar hier. [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 436/1001. Ora et labora. | Design Thinking by Doing (2014-05-01 06:37:20)

[...] jaar ga ik voor het eerst het klooster in. Drie dagen leven als een monnik. Onder begeleiding van Harry Starren. Dat betekent wel dat ik mijn laptop thuis laat. Het voelde toch een beetje vreemd om de monniken [...]

'Design Thinking by Doing?? Wat bedoel je nu eigenlijk Cor? Vroeg een vriend laatst. Hij was na het lezen van een aantal posts helemaal de draad kwijt. De draad of de weg kwijt zijn is natuurlijk het mooiste wat er is maar aangezien hij 1200 km verderop in de regen door de Alpen reed, verwees ik hem toch even naar mijn waarom.

Ik schrijf op dit blog over empathie, creativiteit, prototyping branding en play. Aan het eind van elk verhaaltje moet ik het in een (of meerdere categorieën kunnen stoppen). Vandaag gaat het over empathie en prototyping. Vandaag wil ik het hebben over Cees de Vries. Cees de Vries is een van mijn favoriete Design Thinkers. Dat weet ie nog niet maar het werd tijd.

Cees de Vries eet elke woensdag frites met frikadellen bij ons. Dat is een traditie die ik heb overgenomen van mijn moeder die helaas veel te vroeg 2 jaar geleden is overleden. Cees is nog springlevend. Gelukkig. Cees is over de 70, heeft een boot die die zelf helemaal onderhoudt en een volkstuin van 300 m². Ja, driehonderd vierkante meter! Ook die tuin onderhoudt Cees helemaal zelf. En voor alle duidelijkheid, het is geen grasveldje. Nee Cees verbouwt groenten. En dat is veel en hard werken. Maar dat is goed voor Cees.....en mij. Want ik ben zijn trouwste klant. In het seizoen neemt Cees elke week een tasje mee met de meest heerlijke en eerlijke producten. Sla, andijvie, tomaten, rode kool, komkommers om er maar een paar te noemen. Allemaal biologisch en onbespoten. En zeg nou zelf. Je eigen eten verbouwen voor je familie is toch het mooiste wat er is. Het is eigenlijk een beetje God spelen. Knapper nog eigenlijk. God deed het in 7 dagen, zette Adam en Eva op de wereld en dacht verder 'zoek het maar uit.' Cees niet. Die doet het al jaren, luistert goed naar wat we lekker vinden en speelt vervolgens met de elementen om groene prototypes te maken. Dat kan Cees omdat ie er veel verstand van heeft, gemotiveerd is en de vaardigheden heeft.

En ik inspireer hem dan elke keer met een foto van voor en na. Die stuur ik dan naar zijn gmail adres. En die bekijkt ie op zijn iPad. Zo zijn wij samen een heel goed Design team. Design Thinking by Doing.

Voor:

Na:

Heerlijk. Rauwe andijvie, aardappel en gebakken stukjes frikadel. Geen frikadel speciaal dit keer.

Dankjewel Cees!

---

food for thought | Design Thinking by Doing (2013-08-08 05:08:56)

[...] Heb je wel eens gekookt met ingrediënten die je zelf 'plukte' of zelf verbouwd? Zoals Cees? Gisteren had ik samen met mijn twaalf Summerschool studenten een workshop Symfonie bij Valerie [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:33)

[...] een beetje god spelen [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 394/100. Je bent nooit te oud om te leren...en te proberen. | Design Thinking by Doing (2014-03-20 06:19:33)

[...] van het land. En daar weet Cees alles van. Cees speelt al jaren een beetje God. Ik schreef daar al eerder over maar gisteren bevestigde Cees weer eens zijn Master Design Thinker status. Als Cees praat over [...]

twee voor zes | Design Thinking by Doing (2014-03-13 07:11:19)

[...] omdat ik het zelf maken van brood een goddelijke activiteit vind. Ik schreef daar al eerder over. Over Cees met zijn groentetuin. Maar zelf brood maken in de vroege ochtend voordat iedereen wakker is is voor mij het meest [...]

Design Thinking by Doing (2014-03-15 04:59:08)

[...] Murakami de deur uit en nog 10 cent die ik overhield van de boekenbon van € 20,- die ik van Cees voor mijn verjaardag had [...]

Diner Fatale. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 498/1001. | Design Thinking by Doing (2014-07-07 15:28:49)

[...] zijn met wat we eten? Ik denk dat het in ieder geval beter smaakt. Net als de groenten uit Cees zijn tuin gewoon beter smaken omdat ik weet dat Cees daar zijn ziel en zaligheid in gestopt [...]

Uren turen. Dit is Design Thinking bij Doing verhaal 559/1.001 | Design Thinking by Doing (2014-10-17 06:34:35)

[...] niet zomaar friet. Nee friet van de aardappels uit Cees zijn tuin. Trouwe lezers kennen Cees. Cees speelt een beetje God en maakt dus ook nog eens goddelijke friet. En om het allemaal nog gezonder te maken zit daar ook [...]

1,2,3,4, veif. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 726/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-04-09 07:13:53)

[...] De biologische basilicum van Albert Heijn. Toch maar eens aan Cees de Vries vragen of hij die niet kan gaan verbouwen in zijn [...]

Real Deal. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 742/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-04-25 06:21:15)

[...] eenvoudige maaltijden. Nog beter voelt het om je producten direct bij de bron te halen of zoals Cees zelf te verbouwen maar dan had God toch echt 9 dagen in een week moeten [...]

Een hele leuke manier om het hele Design Thinking proces te oefenen is zelf een persoonlijk verjaardagskado maken. Het oefent je in de vaardigheden empathie, creativiteit en prototypen. Een essentieel aspect komt hier niet aan de orde en dat is feedback. Feedback van de doelgroep. Die krijg je pas aan het eind. Bij het geven. Bij DT zorg je er voor dat je constant feedback krijgt en deze feedback gebruikt om zo je prototype te verbeteren. Maar als je dat doet bij een verjaardags kado, is de verrassing natuurlijk weg. En dat is nu net een van de leuke dingen van een verjaardags kado. De verrassing.

Afgelopen vrijdag was mijn lieve vriendin en grootste fan Tamara jarig. Niet te verwarren met mijn vrouw Tamara.

Tamara is heel actief op Facebook en had dan ook heeeeel veel felicitaties gekregen op haar pagina. Die varieerden van lieve tekstjes tot van google afbeeldingen geplukte 'Happy Birthday' plaatjes en zelfs een paar in elkaar geshopte plaatjes.

Wat me opviel was dat niemand het over haar leeftijd had.

'Nee, natuurlijk niet. Dat hoort toch niet. Je vraagt een dame toch ook niet hoe oud ze is?' zei Kabouter nogal verontwaardigd.

Daar had ie misschien wel gelijk in. Maar in dit geval was het anders. Tamara ziet er juist fantastisch uit voor dr leeftijd. Dus daar moest ik juist WEL wat mee.

Ik belde GJ (haar partner) om te vragen of ze inderdaad zo oud was geworden als dat ik dacht. Voor de zekerheid. Want het was een nogal belangrijk onderdeel van mijn kadootje. Komt ie:

[youtube http://www.youtube.com/watch?v=XKNQPop_qjc &w=560 &h=315]

Heeft iemand alvast ideeën voor 43?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:38)
[...] think deep [...]

aan het eind van de tunnel (2013-05-28 05:09)

Zondagochtend nam mijn (fiets)vriend Jacco me mee op een verrassingstochtje. We zouden 'lekker rustig aan doen'. Zo'n drie uur.

Zo gezegd. Zo niet gedaan.

Het werd 132 km, bijna 32 km gemiddeld waarvan de laatste 25 na een stop in Willemstad hel waren. We aten daar een uitsmijter en die was voor mij de uitsmijter. 25 kilometer afzien in het het wiel van Jacco. Voor de uitsmijter maakte ik deze foto.

Ik zag dat er licht aan het eind van de tunnel was. De tunnel was alleen zo verrot lang.

Na zo'n tochtje is het dan altijd goed om de dag erna een uurtje rustig uit te fietsen. Het was prachtig weer en voor het eerst dit jaar reed ik in korte broek en korte mouwen door de prachtige Biesbosch. Regel is dat ik mijn hartslag niet boven de 70 % van mijn maximale hartslag laat komen. Het ging eigenlijk best lekker. Dat herstelslaapje van 16 uur had me goed gedaan.

En toen gebeurde het.

Ik werd ingehaald. Door een andere racefietser. En die ging zo'n 4 kilometer per uur harder. Hij keek me aan zonder iets te zeggen.

Ik wilde me nog verontschuldigen door te roepen dat ik een herstelrondje aan het doen was.

Ik keek op mijn Garmin die een mooie 65 % aangaf. Keurig Cor.

Totdat 'die gozer' 200 meter voor me ging omkijken of ik in zijn wiel zat.

Mijn eerste reactie was toen: drachter aan. drop en drover. Maar ja dat mocht niet van mijn schema. Ik was aan het herstellen.

Toen 'die gozer' daarna nog een keer omkeek en nog een keer moest ik echt alle testosteron en mijn Kabouter negeren om hem niet met 50 kilometer per uur de vernieling in te rijden. (stoere taal he).

Mijn hormonen en Kabouter zeiden jaaaaaa.

Mijn schema en hartslag zeiden nee.

De tunnel van zondag was net iets te lang.

Jacob Jan (2013-05-28 05:58:25)

liet je kabouter je dit schrijven? (nee die is niet gemeen bedoeld, het is echt een vraag. dat is wat mijn kabouter zou doen namelijk, en ik ben nieuwsgierig)

cornoltee (2013-05-28 06:05:39)

Hoi Jacob Jan, het was meer de foto. En dat ik bestand was tegen zoveel testosteron verbaasde zelfs mijn Kabouter. Groet Cor

Jacob Jan (2013-05-28 10:49:05)

ja, vind ik ook knap :-) en dat fietsen zelf ook trouwens

cornoltee (2013-05-28 10:52:17)

:-) dankjewel. En dat fietsen jan iedereen. Kwestie van willen, doen en leuk vinden.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:40)
[...] aan het eind van de tunnel [...]

Enig idee hoe vaak de deuren van een trein open en dicht gaan? Ik niet. Wat ik wel weet is dat ze nog nooit open zijn gegaan terwijl we reden.

Maar hoe controleren ze bij de NS nu of de bouten en moeren van de deuren nog wel goed vast zitten? Nu is dat geen vraag waar ik mee rondloop maar ik denk wel het antwoord te hebben gevonden. Tja. Je kijkt wat rond op zoek naar nieuwe verhalen over Design Thinking.

Trouwe lezers weten inmiddels dat ik een grote fan ben van de NS. En als fan is het dus niet zo gek om af en toe even in en uit te zoomen op de details.

Enfin ik stond in de trein die bij Blaak stopte. Deuren gingen open. Deuren gingen dicht.

Ik kan dan echt genieten van hoe dat werkt. Dat zit zo mooi elkaar.

Dat moest ik gewoon even van dichtbij bekijken. Even inzoomen.

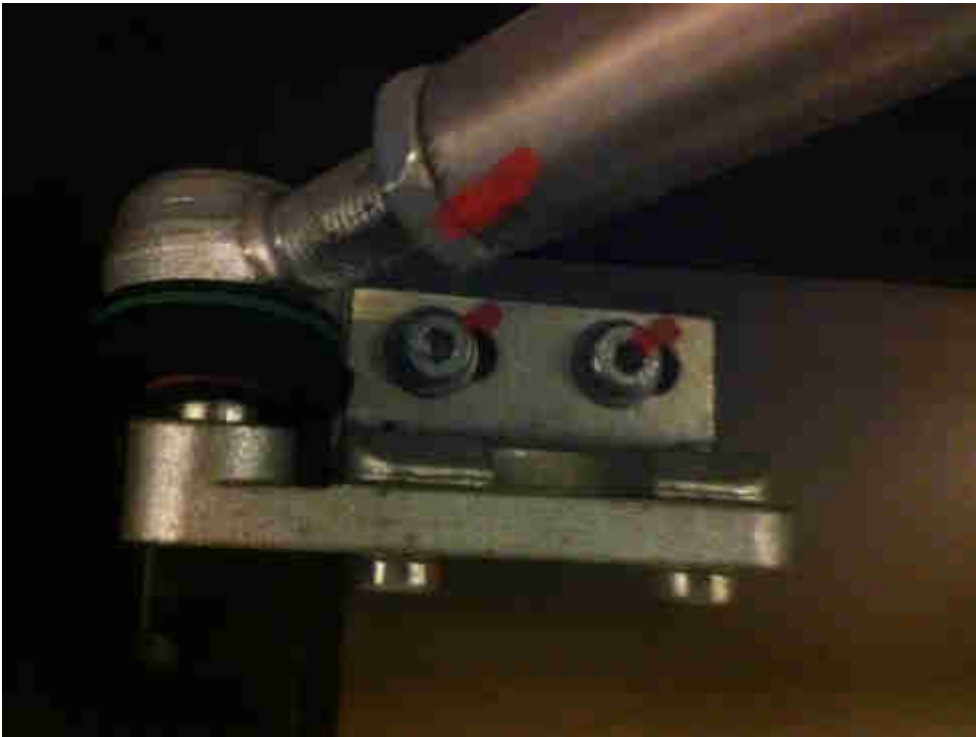
En toen zag ik hoe de NS de speling op de deuren controleert.

Enig idee?

Niet met een of andere high tech momentsleutel met LED display. Nee een blik is genoeg. Het werkt supersnel en iedereen kan het.

Enig idee?

De NS gebruikt een likje rode verf als controle systeem. Kijk maar:

Briljant! Als er maar een fractie speling op zit zie je dat direct.

Met een blik.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:43)
[...] een blik is genoeg [...]

De laatste tijd ben ik best veel in Rotterdam. Zowiezo 2 keer in de week als ik naar de Hoge School voor de Kunsten ga in Utrecht. Ik moet dan overstappen op Rotterdam Centraal. Dat is geen straf. Wat een geweldig station is dat geworden. Als je daar elke week een paar keer komt zie je het als een time lapse stapje voor stapje beter en mooier worden. Soms sla ik gewoon een trein over om beneden tussen de winkels naar het publiek te kijken. Het liefst met een bakkie koffie. Je kunt trouwens een heerlijk ontbijtje halen bij LaPlace. Een koffie, croissant en broodje voor:

Nou wat denk je?

Minder.

Nog minder.

Ja. Bijna goed.

€ 3,25.

Moet je wel er wel voor 10.30 zijn.

Goede deal.

Enfin ik wilde heel ergens anders over schrijven maar dat komt morgen of later dan wel weer.

Even terug naar Rotterdam Centraal. Nippend aan mijn koffie. Zittend tussen de winkels. Kijkend naar de mensen hoorde ik laatst dat er geen treinverkeer mogelijk was tussen Rotterdam en Utrecht vanwege een

brugprobleem. Ze kregen de brug niet open. Of was het dicht?

Naast mij zat een meneer die op het bericht reageerde met een binnensmonds 'godverdomme' en ik dacht. Hmmm lekker. Werk ik vandaag thuis. Binnen een uur stond ik weer op Station Dordrecht en toen ik wilde uitchecken met mijn OV chipkaart werd er niets afgeschreven. Ik was gratis van Dordrecht naar Rotterdam en terug vervoerd. Voor niks. Ik zat een uur later aan de keukentafel met een ontbijtje. Mede mogelijk gemaakt door de NS.

NS. Ga mee....gratis.

Ga mee Gratis

ps

Dit verhaal liever niet delen of doorvertellen. U begrijpt wel waarom.

Jij ook niet Michel van D.

Erik (2013-06-02 08:04:31)

Beste Cor, Mooi om te lezen dat je plezier beleeft aan het reizen met de trein. Als we alle, alle fraude vooraf moesten voorkomen dan wordt het wel een heel dichtgetimmerd systeem. En zullen de mensen zonder kwade intentie (en dat is, zo denken wij, een heel groot deel van onze klanten) daar de dupe van zijn. Dus liever kijken we achteraf of er kwade intenties zijn, of een toevallige vergissing. Die is menselijk..... Zmet vriendelijke groet, Erik Beenen Directeur consumentenmarkt NS Reizigers

heen en weer | Design Thinking by Doing (2013-06-05 05:01:46)

[...] ik vorige week schreef over de gratis eerste klas rit naar Rotterdam Dordrecht en terug. Ben ik na het schrijven in de trein gestapt om het experiment te herhalen. En ja hoor. Het werkt. [...]

cornoltee (2013-06-05 12:13:57)

Hallo Erik, Bedankt voor je feedback. Heb je de post van vandaag gelezen? Groet Cor Noltee

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:45)

[...] ga mee [...]

Afgelopen maandag nam ik een kijkje achter de schermen in het Oogziekenhuis in Rotterdam. Eea perfect georganiseerd door het Design Management Netwerk. Dat was heel interessant. Ik keek mijn ogen uit. Want het hing daar helemaal vol met de mooiste kunst. Het leek wel een museum. Allemaal kunst met kijken als thema.

Cees Sol en de zijnen doen daar gewoon wat ik mensen vaak vertel als ze een probleem hebben en originele, waardevolle ideeën moeten bedenken:

"Kijk hoe anderen het doen."

En Cees kijkt niet naar een branche. Nee Cees blijft rondkijken in andere branches om manieren te bedenken 'om angst weg te nemen bij de klanten'. Want, zo zei Cees:

'Mensen die hier binnen komen zijn bang om blind te worden.'

Het andere doel is 'super gastvrij zijn'. Voorbeeld: valet parking! Kijk, dan leef je je in in je klanten.

Maar het mooiste voorbeeld zag ik toch op de kinderafdeling.

Zo kunnen kinderen ook zien wie er achter de balie zit.

Er was echter een plek waar we niet mochten komen.

OK geen probleem.

"I've read the news today - Oh boy" | Design Thinking by Doing (2013-11-06 07:12:20)

[...] Vorige week kreeg ik een telefoontje van Jeannelle Kolkman van Design Management Netwerk. Of ik een verslag wilde schrijven over de bijeenkomst die gisteren plaatsvond. Ik was eerder naar een bijeenkomst geweest en had daar toen een stukje over geschreven. Dat stukje over het Oogziekenhuis lees je hier. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:48)

[...] ok! [...]

1.6 juni

gone in 3600 seconds (2013-06-01 05:10)

Vandaag lekker filmpjes kijken. We beginnen met een filmpje die ik van de week op Facebook zag verschijnen (thanks for sharing JPK en NL).

Het gaat over de nieuwe Samsung Galaxy S4:

'...de Samsung Galaxy S4 beschikt over allerlei features die jouw ogen in de gaten te houden. Hierdoor blijft het scherm aan zolang je ernaar kijkt, pauzeert een video als je afgeleid wordt, en scrollt een pagina als je hoofd een klein beetje omhoog of omlaag houdt. Maar in Zwitserland was er gelegenheid om terug te staren naar de Galaxy S4. Een uur lang. Inzet: een gratis toestel.

De reclamecampagne All Eyes On The S4 biedt kandidaten de uitdaging: staar een uur lang onafgebroken naar een Galaxy S4, en win het toestel. Natuurlijk werd het de deelnemers niet heel erg gemakkelijk gemaakt. Motorrijders, muzikanten, en screeuwende voorbijgangers: voor afleiding werd gezorgd. Best leuk gedaan, eigenlijk. Overigens kregen ook deelnemer die het geen uur volhielden wel een prijs: een korting afhankelijk van hoe lang je het wel had volgehouden.

Vooralsnog is deze actie *on the road* in Zwitserland – op stations elders in Europa blijft lang staren naar een telefoon gewoon een vreemde, ietwat verdachte bezigheid.'

Enkele reacties op de 'Dé onafhankelijke Samsung Galaxy S4 nieuwsblog':

Reacties

Raoul zegt:

28 mei 2013 op 14:07

Mogen ze ook in de Federatie doen! 😊

Beantwoorden

Arens zegt:

28 mei 2013 op 17:30

ze iets cools kan volgen! ik alleen Samsung verzinnen 🤖

Beantwoorden

Richard zegt:

28 mei 2013 op 21:04

Wat mensen allemaal wel niet overhebben voor een B4

Beantwoorden

Terwijl ik dit type realiseer ik me dat dit de eerste keer is dat ik iets over een mobiele telefoon post die geen Apple is. Hmmmm.

Enfin. Ik vind het echt een briljante actie. Kijk even. Duurt geen uur.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=CsGlzu2NzX0> &w=560 &h=315]

Ik vraag me nu al twee dagen af: 'Hoe komen ze er op?' Ik wil het nu dan ook weten. Ik ga op zoek naar de creatief verantwoordelijken. Die zitten waarschijnlijk ergens in Zwitserland. Mocht iemand meer info hebben laat het me ajb weten. Scheelt mij een berg werk.

Toen ik de campagne gisteren aan mijn vriend Jacco liet zien zei hij: 'Die had jij kunnen maken.'

Helaas niet. Maar als het wel zo was geweest, kwam het omdat de volgende campagnes me, onbewust, geïnspireerd hebben.

Uit 2008. Views: 33.066.034

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=jwMj3PJDxuo> &w=420 &h=315]

Deze uit 2009. Views 38.026.173

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=VQ3d3KigPQM> &w=560 &h=315]

Deze uit 2012. Views 45.583.127

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=316AzLYfAzw> &w=560 &h=315]

En de laatste waar ik aan dacht. Ook uit 2012. Views 10.240.784

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=RDizOnzajNU> &w=560 &h=315]

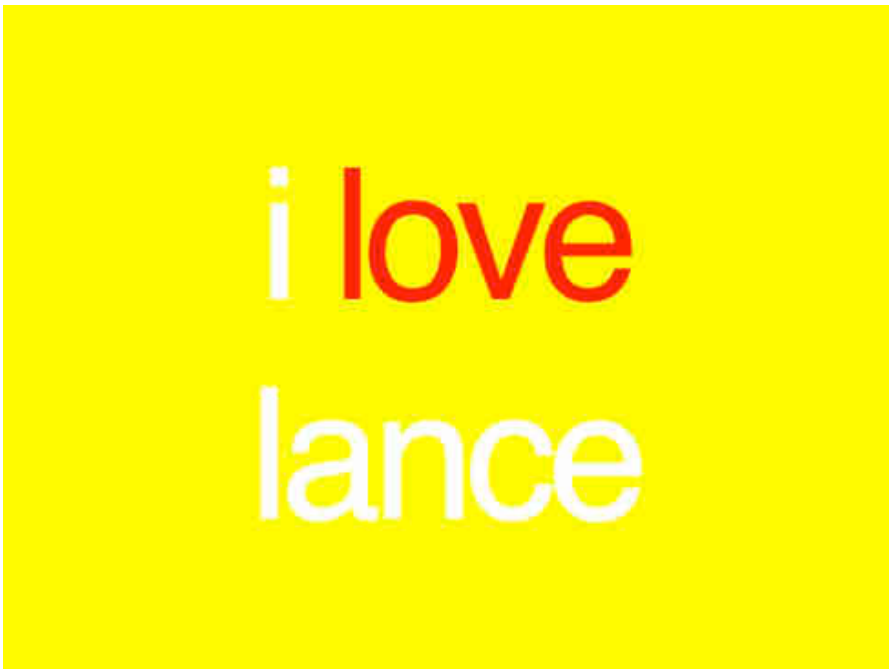
Ik ga nu een uur lang naar de kont van Jacco zitten staren met hartslag 180.

Aantal views: 1

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:51)
[...] gone in 3600 seconds [...]

i love lance (2013-06-02 03:09)

Afgezien dat Lance Armstrong de beste en slimste van alle gebruikers was, is Lance Armstrong bovenal een Design Thinker. Hij heeft daar samen met John Carmichael een geweldig boek over geschreven wat mij een veel betere fietser heeft gemaakt. Het boek komt in het kort op het volgende neer:

In 7 weken word je een betere fietser. Je hebt een doel. Je hartslag en cadansmeter als feedback, duidelijke regels in de vorm van een schema en als je aan het eind van die 7 weken een wedstrijd plant, dan heb je

hem.

Maar het meest fantastische verhaal dat ik over Lance Armstrong als Design Thinker heb gelezen was in een artikel van Mart Smeets. Hierin vertelt Mart Smeets over de voorbereiding van Lance op de Tour de France. Lance was een van de weinige rijders die ook gewoon de hele winter door trainde. Dat was ie gewend want hij was een tri-athleet. In die voorbereiding reed hij in november alle etappes van de Tour de France. Ja alle. En toen hij samen met zijn trainingsmaatjes en materiaalman voor de derde keer dezelfde berg beklom en afdaalde, won ie de tour.

Zijn maatjes bleven boven in het hotel en Lance ging nog een keer de afdaling in. Met zijn materiaalman in de auto er achter aan. Toen ze beneden waren zei Lance dat ie in deze etappe in de Tour op zijn fiets rechts een 1.4 centimer kortere crank wilde dan links.

Voor de leken onder onsch:

Weet je waarom?

70 % van de de bochten in de afdaling waren naar rechts. Met een kortere cranck rechts kon Lance in de vele bochten naar rechts door trappen.

Lance won de tour. Weer.

Waarom?

Omdat Lance een Design Thinker is.

I love Lance.

De Beschermheer (2013-06-03 19:00:47)

Als Lance mij de vraag had gesteld: wat is er niet goed aan?, dan had ik hem verteld dat je lelijke knie- en rugblessures op kunt lopen van het fietsen met verschillende cranklengtes. Een frame met een hoger bracket is een beter idee :).

Iris Hermens (2013-06-06 07:48:45)

Maarten is ook een design thinker: <http://www.uitzendinggemist.nl/afleveringen/1121147>. Hij bedenkt een langere drinkstok voor de wedstrijd open waterzwemmen zodat hij niet in de file komt voor een bekertje water. En nog veel meer slimme dingen vanaf min. 06.48.

Iris Hermens (2013-06-06 17:44:05)

Is dat eigenlijk wel creativiteit, of is dat alertheid?

cornoltee (2013-06-06 17:49:23)

Whatever. Ik vind het een mooi voorbeeld van het bedenken en prototypen van een waardevolle verbetering.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:10:58)

[...] i love lance [...]

de muur (2013-06-03 04:50)

Je bent een loper of je bent een fietser. Ik ben een fietser. We hebben allemaal wel een tic. Maar hoe kom je er aan?

Ik zit er mijmerend over na te denken en moet terug naar mijn 13de. Ik had een tweede hands Motobecane sportfiets gekregen. Prachtig ding. Alleen in de verkeerde kleur. Ik heb hem toen in mijn eentje uit elkaar gehaald

en laten spuiten in antraciet metallic door mijn oom Gerard die bij Derks Lakken werkte. De stalen spatbordjes verving ik door matzwarte plastic varianten. Een fiets mag alle kleuren hebben. Als het maar zwart is (okay antraciet is ook goed). Jammer dat ik er geen foto meer van heb.

Maar dat is toch niet het moment waar ik de tic heb opgelopen. Dan moet ik nog verder terug. Het was zaterdag avond. De dag dat we met mijn oma naar de kerk gingen. Ja ik ben katholiek, gedoopt, commune gedaan en gevormd door de Bisschop en zelfs misdienaar geweest. All the way. Alleen nooit misbruikt. Geen idee waarom niet. Heb ik jaren last van gehad. Waarom zij wel en ik niet?

Enfin de bewuste zaterdag ging ik een half uurtje eerder naar de kerk omdat ik nog een extra rondje wilde maken op mijn nieuwe fiets. Ik was 9 en had van mijn moeder een nieuwe fiets gekregen. Een die ik zelf uitgekozen had. Mijn eerste eigen fiets. Nu ik dit schrijf, ruik ik de fietsenwinkel weer waar we hem kochten. Wat een sterke herinnering. Ik kwam een kwartier te vroeg bij de kerk aan en reed nog wat rondjes op de parkeerplek naast de kerk. Dit was een terrein van de Opel garage met aan het eind een muur. Niet te verwarren met die andere drie muren: de Chinese, de Berlijnse en die van Geraardsbergen.

De Opel muur is verantwoordelijk voor mijn fietsen tic. Steeds harder rondjes makend op het terrein van de Opelgarage ben ik op een gegeven moment vol tegen de muur geknald. Ik weet nog steeds niet hoe het kwam. Ik lag bewusteloos op de grond en kwam naar mijn gevoel uren later weer bij. Fiets in gruzelementen en de kerk was al begonnen. Dizzy en verdwaasd liep ik heel langzaam de kerk binnen met mijn kapotte fiets. Tja. Als je daar geen fietsen tic aan over houdt.

Twee jaar geleden overleed mijn moeder. Van de erfenis kocht ik een baanfiets. Das er een zonder remmen. Dankjewel Ma.

Nu ik dit verhaaltje heb geschreven, denk ik. Logisch. Daarom kocht ik dus die baanfiets.

Resultaten uit het verleden zijn de garantie voor de toekomst.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:00)
[...] de muur [...]

De Design Thinking Award 2013 (2013-06-04 06:58)

De eerste nominatie is bekend:

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:03)
[...] De Design Thinking Award 2013 [...]

heen en weer (2013-06-05 05:01)

A logo consisting of the words "heen" and "weer" stacked vertically. The word "heen" is in a bold, black, lowercase sans-serif font. The word "weer" is in a bold, white, lowercase sans-serif font. Both words are set against a solid red rectangular background.

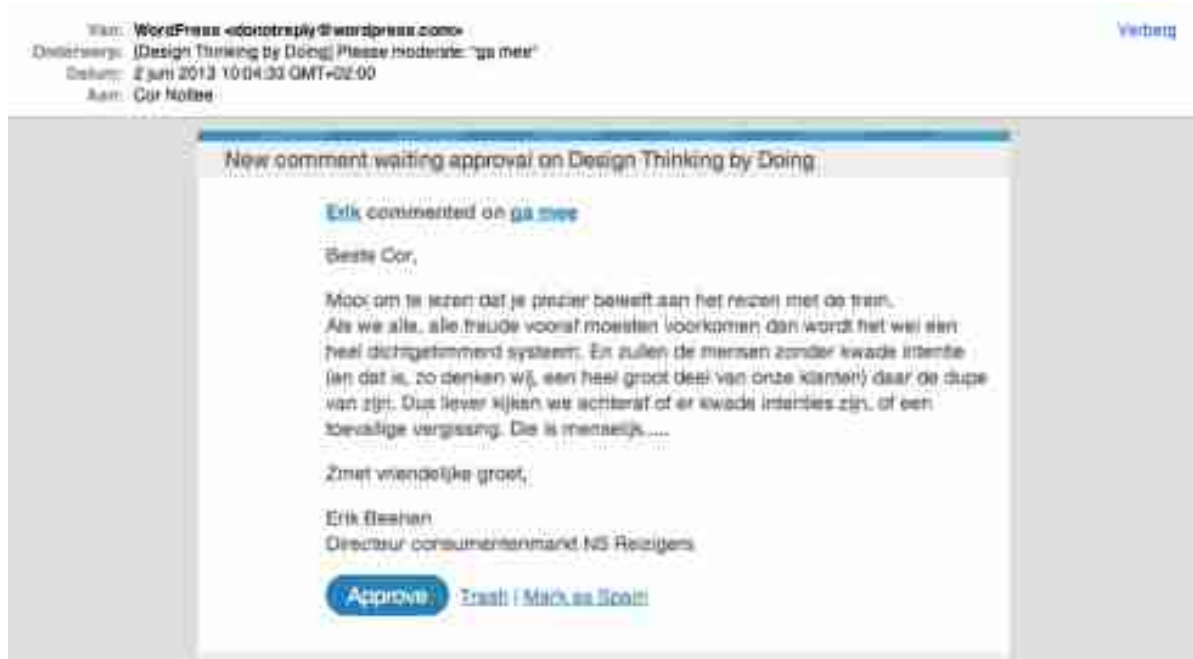
Toen ik vorige week schreef over de gratis eerste klas rit naar Rotterdam Dordrecht en terug. Ben ik na het schrijven in de trein gestapt om het experiment te herhalen. En ja hoor. Het werkt. Maar nu zat ik toch heel wat minder relaxed in de trein. Waarom? Dat zal ik even uitleggen. Voor ik de trein instapte checkte ik netjes in met mijn OV kaart. Heen kon me niks gebeuren. Maar toen ik de conducteur over de intercom hoorde zeggen 'Vergeet niet uit te checken.....' was ik een gewaarschuwd man. Toen ik vervolgens weer in de eerste de beste trein weer naar Dordt terug reed voelde dat als fraude. Ik dacht dan zeg ik gewoon dat ik iets vergeten ben in Dordrecht en weer direct terug ben gegaan. Dat had de conducteur kunnen zien op mijn OV card. Maar dat was de bedoeling niet van dit experiment. Ik zat niet in de trein om de boel te belazeren. Ik zat in de trein om te kijken hoe eea werkt ....of niet werkt.

Terug in Dordt checkte ik binnen een uur weer uit en er was inderdaad niets afgeschreven van mijn OV kaart. Ik was legaal naar Rotterdam gereisd en illegaal naar Dordt omdat ik, ondanks de 'waarschuwing' van de conducteur, niet eerst was uitgecheckt.

Kortom experiment geslaagd.

Conclusie.

Zolang de conducteurs wijzen op het UITCHECKEN heb je geen poot om te staan als je dit experiment na doet en op de terugreis wordt gecontroleerd. Dat wilde ik even kwijt want ik kreeg afgelopen zondag dit bericht van Eric Beenen.

Ik neem de beenen.

Check in.

Check uit.

Heen en weer naar Utrecht. Over de rivier.

Dankjewel Eric.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=ygvkZ35Z0-0 &w=420 &h=315>]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:05)
[...] heen en weer [...]

fast feedback (2013-06-06 05:19)

'The winning manufacturer is no longer the one with the best product, but the one with the fastest supply chain.'

Schrijft Marty Neumeier in zijn fantastische boek 'ZAG. The #1 strategy of high performance brands'

Als geleerden over 100 jaar terugkijken op de jaren 1990 - 2010 dan zullen ze zich afvragen hoe het kan dat we niet helemaal gek geworden zijn van al die nieuwe technieken. Nu ben ik iemand die het allemaal redelijk in de gaten houdt maar ik kan me voorstellen dat sommige zoiets hebben van 'Het gaat wel hard ja.'

Een heel bijzonder verhaal over fast feedback dat ik laatst hoorde was dat van H &M. Ik weer niet of het waar is. Maar het zou zo maar kunnen. Ik kijk nergens meer van op. Het gaat over H &M en RFID.

'**Radio frequency identification** (identificatie met radiogolven **RFID**), is een technologie om van een afstand informatie op te slaan in en af te lezen van zogenaamde RFID-tags die op of in objecten of levende wezens zitten.'

Met behulp van deze technology weet H &M precies welke kledingstukken uit de rekken worden gehaald om te bekijken, welke daarvan mee worden genomen naar de kleedkamer en welke DAARVAN weer mee worden genomen naar de kassa en afgerekend.

Op deze manier hebben ze een geweldig, snel feedbacksysteem waarmee ze heel gericht hun collectie kunnen aanpassen. Feitelijk gebruikt H &M RFID technologie om zich 'in te leven' in de consument.

En ik maar denken dat empathie de enige menselijke vaardigheid was die NOOIT door computers overgenomen kon worden.

Ik voel met je mee.

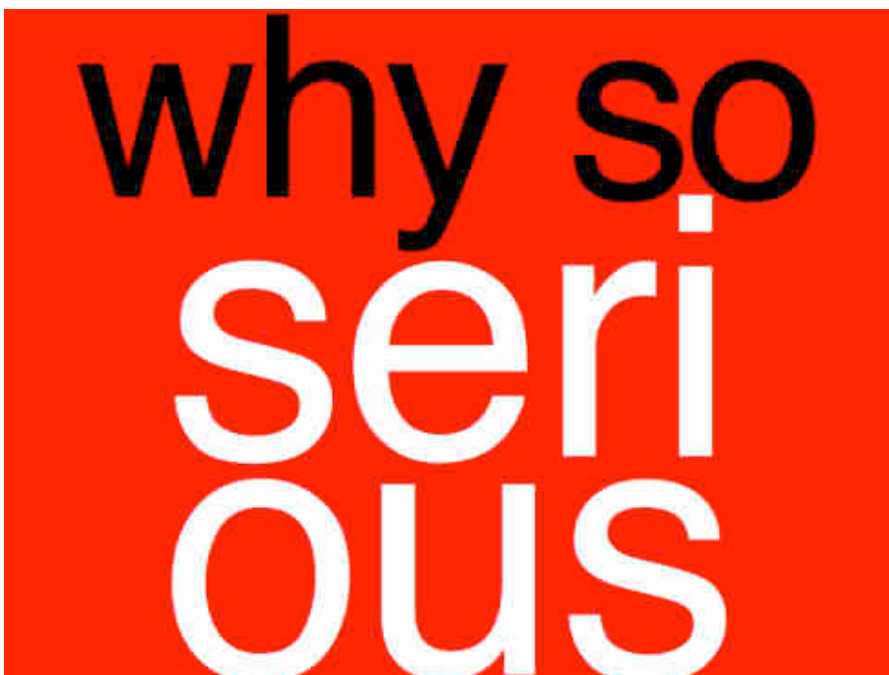
En trouwens.

Wat een leuk setje heb je aan.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:07)
[...] fast feedback [...]

Why So Serious (2013-06-07 04:41)

Vandaag is mijn laatste schooldag van het jaar. Dat ik zelf in de schoolbanken zit. Ik volg de module Duurzaamheid van de Master Kunsteducatie op de Hogeschool voor de Kunsten. De school waar ik 2 dagen in de week werk. De eindopdracht van deze module is het schrijven van een essay over duurzaamheid. Makkie dacht ik. Ik schrijf elke dag dus. Twee weken geleden schreef ik de eerste 700 woorden inderdaad vrij gemakkelijk. De laatste 500 bewaarde ik voor het laatst. Dat was gisteren. Toen gisteren iemand vroeg waar het essay werd gepubliceerd, zei ik 'Nergens'.

Maar vanochtend dacht ik. Tuurlijk niet. Hier is ie. Ben benieuwd wat er beter kan. Kom op Kabouters!

Kwispelend naar een duurzamere wereld.

Hoe kan het dat destructieve en onduurzame gewoontes zo ongelooflijk lastig te veranderen zijn? Tuurlijk weet ik dat ik na de derde gin tonic de dag daarna niet ga sporten en wordt ik misselijk als ik aan die documentaire over de bio industrie denk. Toch kies ik zaterdag gewoon weer voor de plofkip en zeg ik 'nog eentje dan' in mijn stamkroeg. Het beïnvloeden van *kennis enhouding* is een peulenschil vergeleken bij het beïnvloeden van *gedrag*.

Als we (onduurzaam) consumptiegedrag willen veranderen zullen we eerst moeten begrijpen waarom we consumeren. We consumeren in het westen al lang niet meer om alleen in onze basisbehoeften te voorzien. Ons consumptiepatroon wordt mede bepaald door sociale, psychologische of materialistische behoeften. En dat consumptiepatroon veranderen is moeilijker dan je denkt.

We willen helemaal niet veranderen. Eigenlijk kunnen we helemaal niet veranderen. Onze hersenen zijn daar ook helemaal niet op gebouwd. Voor het meeste wat we de hele dag doen hoeven we ook niet na te denken. Dat is maar goed ook want anders zouden we de deur niet uitkomen. We zouden niet aan de andere kant van een deur komen omdat we na zouden moeten denken over 'hoe?' we aan de andere kant van die deur moeten komen.

Nobody likes change. Except for a wet baby, las ik laatst.

We willen wel veranderen als we in onze broek schijten van angst. Maar om nu met een Magnum 45 in de supermarkt te gaan staan om mensen de duurzame variant te laten kiezen, gaat zelfs mij te ver.

Onze hersenen werken dus niet mee als we slimmer/duurzamer willen consumeren.

Ook onze genen gooien roet in het eten. Dawkins beschrijft in zijn boek 'The Selfish Gene' dat we er feitelijk weinig aan kunnen doen. Mensen lijken genetisch voorgeprogrammeerd om deel te nemen aan de permanente sexuele overlevingsstrijd. Mensen zijn voorbestemd om zich aantrekkelijker op te stellen ten opzichte van het andere geslacht. Voortdurend in strijd met de seksuele concurrenten. Meer consumptie. Meer status.

Onze genen werken dus niet mee als we slimmer/duurzamer willen consumeren.

Om eea nog wat ingewikkelder te maken willen we ook nog eens ergens bij horen. Ook al betekent dat dat we willens en wetens niet duurzaam bezig zijn. We kopen die grotere auto omdat de buurman net een grotere auto heeft gekocht. Lopen in merkkleding omdat we er dan bij wel bij horen.

Onze burens werken dus niet mee als we slimmer/duurzamer willen consumeren.

Het is in deze wereld van overvloed al moeilijk genoeg om de juiste, sociaal verantwoorde keuzes te maken. Laat staan ook nog eens bewust voor de duurzame, sociaal verantwoorde alternatieven te gaan. Als die er al zijn. Zonder jezelf sociaal overboord te gooien. Want niemand wil verzuipen in een duurzame oceaan.

Overvloed werkt dus niet mee als we slimmer/duurzamer willen consumeren.

Dus blijven we kopen, hard werken, meer verdienen zodat we meer kunnen kopen. De ratrace van het consumentisme. Statusconsumptie dwingt ons harder te rennen om op dezelfde plek te blijven. Dat schiet letterlijk niet op. Maar ook al zouden we weten dat er geen rechtstreeks verband is tussen welzijn en een groter inkomen, gaan we dan ook minder hard werken en meer tijd nemen voor de dingen waar we echt gelukkig van worden?

Patronen, keuzes en oordelen staan een betere wereld in de weg.

Kan het nog erger.

Ja.

Het was de zomer van 1973. Juf Jansen vertelde dat het laatste dag voor de grote vakantie was. "Jullie zijn 6 weken vrij."

"Maar ik kan toch wel gewoon naar school komen om met de waterbak te spelen?" vroeg ik hoopvol. Maar nee. Ik was werkloos en de 6 weken vakantie die volgden, waren de langste uit mijn leven. Toen ik na 6 weken in de rij stond om de nieuwe juf een handje te geven, keek ik langs de benen van de juf op zoek naar de waterbak.

"Hallo Cor. Ik ben juffrouw Jannie. Heb je een leuke vakantie gehad?"

"Ja" antwoordde ik. "Maar waar is de waterbak?"

En wat de juf toen zei, is voor altijd in mijn geheugen gegrift en mijn ziel gekrast. Ze zei:

"Corretje, daar ben je nu toch wel een beetje te oud voor geworden"

Te oud? Ik was 6!

Vanaf dat moment is het downhill gegaan met mijn schoolprestaties. Ik heb er jaren over gedaan om er weer achter te komen wat ik leuk vond en waar ik goed in was.

Toch is er hoop.

En die komt uit Canada in de vorm van een 600 kilogram zware, hongerige ijsbeer. Het verhaal van de ijsbeer komt van Stuart Brown (Professor on Play) en zag ik een aantal jaren geleden in TED talk. De hongerige ijsbeer loopt met een 'ik eet je op' blik op twee Huskys af die aan een ketting zitten. En wat normaal gesproken een kort gevecht zou zijn waar de dood op volgt, duikt een van de huskies, vlak voordat de ijsbeer wil toeslaan, in elkaar en begint met zijn staart te kwispelen. En wat er dan gebeurt is de oplossing voor een duurzamere wereld. Het 'play' signaal van de husky (het kwispelen) transformeert het dierlijke killerinstinct van de ijsbeer in een speelstemming en de ijsbeer en de husky beginnen een speels ballet.

Play (spel) is wat de husky redde en Play is wat de wereld kan redden.

Spel is de meest krachtige menselijke vaardigheid om te veranderen.

Een prachtig voorbeeld is de Volkswagen campagne waarbij VW aan het publiek vroeg om duurzame voorbeelden te bedenken die gebaseerd zijn op de theorie dat spel de meest krachtige menselijke vaardigheid is om te veranderen. En de winnaar van deze campagne was jaloers makend goed en simpel. De winnaar had het volgende bedacht. Op een straat in een stad waar te hard werd gereden, werden snelheidscamera's geplaatst. Het verschil echter met "normale" snelheidscamera's was dat deze ook degene fotografeerde die zich netjes aan

de snelheid hielden. Vervolgens kregen de 'te hardrijders' een bekeuring waarvan het geld in een "prijzenpot" belandde. De geflitste 'nette rijders' ontvingen vervolgens een lot in de bus waarmee ze kans maakten op het geld uit de prijzenpot die bestond uit de opbrengst van de bekeuringen.

Resultaat: 26 % minder hardrijders. Een briljant voorbeeld hoe spel gedrag kan veranderen en in dit geval misschien zelfs wel levens redt.

Ik geloof dat spel de belangrijkste en meest krachtige, aangeboren vaardigheid is om je te ontwikkelen en dingen te veranderen.

Ik geloof dat als we in het onderwijs, business en de wereld Spel serieus nemen we niet alleen succesvoller, duurzamer maar ook gelukkiger zullen zijn.

So Why So Serious.

Let the Games Begin.

[youtube http://www.youtube.com/watch?v=F_5dP_83O7o&w=420&h=315]

---

aukesmit (2013-06-10 12:12:35)

Ha Cor, bedankt voor het publiceren van je essay. Vooral de voorbeelden maken het heel begrijpelijk. Net hoorde ik op TED.com ook een mooi verhaal over verandering van energie consumptie. In het verhaal komt juist een andere kracht naar voren. Ben benieuwd wat jij ervan vind. http://www.ted.com/talks/alex_laskey_how_behavioral_science_can_lower_your_energy_bill.html

cornoltee (2013-06-10 17:50:40)

Auke, Dankjewel voor je feedback. Ga het filmpje bekijken en laat je weten wat ik er van vind! Thanks again. Groet Cor

cornoltee (2013-06-10 18:06:39)

Hoi Auke, Net ted filmpje bekeken. Fantastisch. The power of peer pressure. Ik wil een nog zuinigere auto dan de burens :-)
Thanks again! cor

Er zit een rat in de keuken | Design Thinking by Doing (2013-12-27 07:21:32)

[...] So why so serious? [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:10)

[...] Why So Serious [...]

Meesterkunst. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 603/1001 | Design Thinking by Doing (2014-12-02 07:51:45)

[...] september volg ik de master kunst educatie op HKU. Na het succesvol afronden van de module creativiteit en duurzaamheid volg ik nu de gehele master. Kunst educatie bezien vanuit artistiek, didactisch en ondernemend [...]

Logische band. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 768/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-05-21 06:14:11)

[...] ik terug in oud gedrag en ga ik voor makkelijk en snel. Vorig jaar schreef ik daar een essay over: Kwispelend naar een betere toekomst maar gisteren liep ik met mijn staart tussen mijn benen en mijn mandje biologische producten naar [...]

Ik heb Leroy al een hele tijd niet meer gezien. Hij mij nog nooit. Leroy is namelijk blind. Leroy woonde tegenover mij en we gingen regelmatig een stukkie scheuren in de polder. Met de auto of met het zijspan. Dat vond ie geweldig. Ik ook. Met name het optrekken met piepende banden was een van zijn favorieten. IJooooo Cooooooooooooooooooooo”Kraaide hij uit van plezier. Ik heb nog nooit iemand zo zien genieten van mijn rijvaardigheid.

Toen we op vrijdagavond zo’n 3 millimeter van de banden op het asfalt hadden achter gelaten en weer thuis aangekomen waren, vroeg Leroy of we nog iets leuks gingen doen.

’Heb je een racebaan?’ vroeg Leroy. ’Zo een waarmee je gas geeft met zo’n ding in je hand.’

’Hoezo?’ Kun jij dat dan? vroeg ik.

’Tuurlijk. Ik raak met mijn vingers de baan aan en luister goed waar de auto is.’

Nou dat wilde ik wel eens zien. Een probleem. Ik had geen racebaan. 93 minuten later wel. We waren naar Toys R Us gescheurd en ik had een Carrera racebaan gekocht.

Leroy en ik hebben uren geraced. Hij met zijn ogen open. Ik met mijn ogen dicht. Vingers aan de baan en gas geven. Ik heb geen race gewonnen.

In het land der blinde racers is Leroy Koning.

Er gaat een wereld voor je open als je je ogen dicht doet. Let go.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=nuYxp7-Au4E&w=420&h=315>]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:12)
[...] blind vertrouwen [...]

click en win (2013-06-09 05:45)

Als je 22 januari 2013 'design thinking' intikte in Google was je nooit op deze pagina terecht gekomen. Want ik begon pas 23 januari met dit experiment.

Geboren uit de pure noodzaak mezelf te rebranden. Van 'creatief' naar 'design thinker'. En dat lukt aardig. Ik gebruik het gedachtengoed van Design Thinking als leidraad in mijn persoonlijke missie:

Ik geloof dat het beter kan.

Steeds meer bedrijven hebben dat ook in de gaten.

Vroeger zei ik 'Dat kan ik ook!' of 'Dat zou ik zo doen'. Nu schrijf ik er over en deel ik het. En dat werkt. De NS, KLM en zeker AVIS weten inmiddels dat ik een Design Thinker ben.

Maar je bent natuurlijk pas echt wie je zegt wat je bent als Google dat ook vindt.

Dus tikte ik vorige week 'design thinking' in op Google.

Binnen 0,19 seconden had Google 280.000.000 resultaten gevonden. Ik stond op de 12 de plek. Voor alle duidelijkheid. Ik zoek 'in nederlands'.

Op de 12de plek! Nu weet ik weinig van zoekmachine optimalisatie dus dacht ik dat het kwam omdat ik zelf natuurlijk nogal veel op mijn eigen blog click. Dus vroeg ik het aan een aantal mensen die dat niet doen. Ook bij hun in de top 10. En toen ik vandaag het weer probeerde stond ik op nummer drie!

Ik heb nog nooit zo goed gescoord. Op nummer 3 van de 280 miljoen. Dat voelt als een gouden medaille.

Maar ik lever die gouden medaille maar weer meteen in. Want het was niet op eigen kracht. Ik heb doping gebruikt. Kan het maar beter toegeven. Anders moet ik na volgend jaar al die Awards die ik ga winnen met dit blog weer inleveren.

De reden dat ik zo hoog genoteerd sta is door Buyral het bedrijf waar ik mijn clicks koop.

Ik vond dat je dat moest weten.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=tlwH7ptHCWc&w=560&h=315>]

---

maarten (2013-06-09 14:13:00)

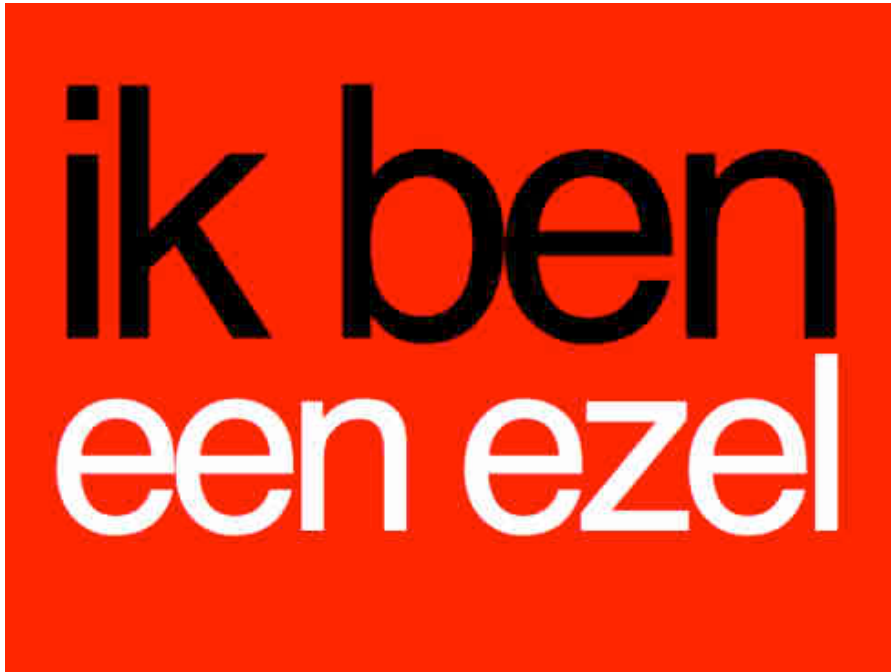
Toch gefeliciteerd Cor! Het heeft met empathy en energie te maken, die hoge score. Twee zaken die bij jou meer dan bij 'gewone' mensen aanwezig zijn. Go on!

aukesmit (2013-06-10 11:24:49)

haha voor een bedrijf wat in miljoenen kliks handelt hebben ze zelf relatief weinig views. Mijn inziens is je ranking meer het resultaat van elke dag een blog plaatsen! Ga zo door!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:15)

[...] click en win [...]

Patronen en Kabouters zijn onze grootste obstakels als we iets origineels moeten bedenken. Die patronen helpen ons niet na te hoeven denken als we iets doen wat we vaker doen, zoals de deur open doen. Zonder te kijken pakken we de klink en duwen hem naar beneden.

Toen ik een voor workshop in het prachtige pand van Duvel (de Trapist brouwer) in België was, moest ik naar het toilet.. Ik vroeg bij de receptie waar het toilet was, liep er heen, duwde tegen de deur. Er zat iemand op. Dus liep ik terug. De meeting was nog niet begonnen dus probeerde ik het 1 minuut later nog eens.

Ik liep er weer heen, duwde tegen de deur. Er zat nog steeds iemand op. Dus liep ik terug. De meeting was gelukkig nog steeds niet begonnen dus probeerde ik het 50 seconden later nog eens.

Ik moest inmiddels aardig plassen liep er nog een keer heen, duwde tegen de deur. Nog steeds bezet. Nu liep ik weer langs de receptie en vroeg of er nog een toilet was in het gebouw. Deze was namelijk bezet.

'Zijn ze alledrie bezet?' zei de vriendelijke telefoniste.

'Alle drie?' dacht ik. Ik heb echt maar een deur gezien.

De mevrouw stond op liep met me mee naar de toilet deur, pakje de klink en trok aan de deur. En voila. De deur ging open en aan het eind van de gang waren drie toiletten. Een dames, een heren en een invalide toilet.

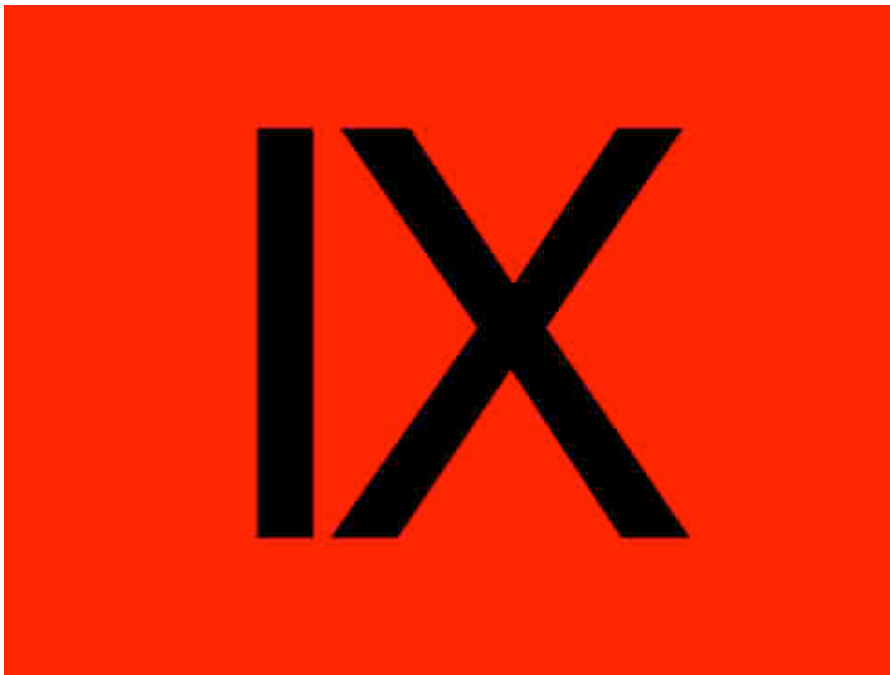
'Merci.' probeerde ik niet stamelend en zonder schaamte te zeggen, wat niet lukte.

Een ezel stoot zich niet 3 keer aan dezelfde steen. Nou, zonder hulp van de receptioniste had ik er nog gestaan.

Als ik bij presentaties het publiek zelf wil laten ervaren dat ze ook patronen in hun hoofd hebben, doe ik de volgende oefening.

Ik stel ze de volgende vraag:

'Hoe kun je door de toevoeging van een lijn hier zes van maken?'

De antwoorden, ja het zijn er meer, krijg je morgen.

Ik moet nu namelijk heel erg plassen.

---

jjvoerman (2013-06-10 08:26:00)
mag de lijn kronkelen?

cornoltee (2013-06-10 09:57:36)
een lijn is een lijn :-)

Martine Bakx (@Artoek) (2013-06-10 20:28:01)
En hij mag vast ook buiten het vakje. Dan heb ik er 2.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:17)
[...] ik ben een ezel. [...]

Het **syndroom van Corsakov**, ook wel de **ziekte van Corsakov** genoemd, is een blijvende geheugenstoornis die voornamelijk veroorzaakt wordt door langdurig, overmatig bloggebruik in combinatie met slaaptekort. Het kenmerkt zich door veelvuldig in herhaling vallen.

Ik had het zelf nog niet in de gaten. Waarschijnlijk mijn omgeving al wel langere tijd. Maar gisteren werd ik toch even keihard geconfronteerd met het feit dat ik in herhaling aan het vallen ben. Elke dag bloggen om 6.09 eist zijn tol. Na 132 posts moet ik de herhalingchecker gaan inzetten op mijn blog.

Gisteren vroeg ik jullie hoe je van onderstaande zes kon maken door de toevoeging van een lijn.

Toen ik gisteren mijn statistieken bekeek zag ik dat de pagina 'IX' twee keer was bekeken. Dat was even schrikken. 17 maart 2013 stelde ik precies dezelfde vraag. De diagnose gesteld. Maatregelen getroffen.

'17 maart 2013

De grootse vijand van creativiteit is heel klein. Niet je baas, je collega of je echtgenoot, nee JIJ bent de
342

grootste vijand. Je grootste vijand is zo klein dat ie in je hoofd past. Ik noem hem kabouter. En ik weet dat ie er zit. Das al heel wat. Heel veel mensen weten dat niet en DENKEN dat ze niet creatief zijn. Ik zal je uit de droom helpen....of is het een nachtmerrie. IEDEREEN kan creatief zijn. Creativiteit is een spier die je gewoon kunt trainen. Hoe vaker je het doet, hoe beter je er in wordt. En met creativiteit bedoel ik hier "het bedenken van originele, waardevolle ideeën." Zo kan een boekhouder dus ook enorm creatief zijn. Creativiteit is iets anders dan vakmanschap. Vakmanschap is iets goed doen. Creativiteit is iets goeds denken. Hetzelfde zien en iets anders denken.

Ok. Je hebt je Kabouter de mond gesnoerd. Gaat het nu beter? Vaak niet. Want naast de Kabouter hebben we nog een grote vijand in ons hoofd. En dat zijn de patronen die onze hersenen hebben aangelegd om te kunnen overleven. Om ons te helpen kiezen en beslissingen nemen. Als we geen patronen in ons hoofd hadden, kwamen we de deur niet uit. En als dat toch gelukt zou zijn liepen we waarschijnlijk in onze blote reet omdat we geen keuze konden maken toen we voor onze kledingkast stonden. Die patronen zijn er voor de meeste dingen die we heel de dag doen. Heel handig en nodig. Maar killing voor creativiteit.

De de volgende test maar eens.

Vraag: "Hoe kun je door de toevoeging van 1 lijn hier zes van maken?"

Waarschijnlijk denk je in de volgende patronen (of staat je Kabouter nog te roepen: "Daar ben ik altijd heel slecht in, puzzeltjes")

Zijn dit je denkpatronen?

- het moet iets zijn met Romeinse cijfers.
- ik moet iets doen met een rechte lijn.

Dat waren ze in ieder geval bij mij. Toen ik er niet uit kwam begon mijn Kabouter alleen maar harder te roepen:

"Zie je wel. Je kan het niet."

Tja kom dan maar eens met een oplossing. 1 oplossing? Ik ken er inmiddels honderden.

"Nee dat kan niet!" hoor ik je Kabouter vanaf hier schreeuwen.

Het zijn er nog veel meer....die ik nog niet weet trouwens.

Wat ik ook altijd verbazingwekkend vind, als ik deze opdracht geef in een training, is dat mensen alleen maar KIJKEN. Zelden pakt iemand een stuk papier en begint te schrijven/tekenen.

Enfin. Ik zal jullie 3 oplossingen geven. Voor anderen zijn weer leuke prijzen te winnen. Zoals een tuinkabouter en een sudoku boekje.

Oplossing 1:

zet een S voor IX. Dan heb je SIX en dat is zes in het Engels.

Oplossing 2:

zet een 6 achter IX dan heb je 1 x 6 en dat is ook 6.

Oplossing 3:

Pak een heeeeeeele grote kwast en schilder er 6 overheen.

Oplossing 4.

Pak een heeeeeeele grote kwast en schrijf "ZESaan elkaar over IX.....dat kun je natuurlijk doen in alle talen die er zijn.

Hoor ik daar je Kabouter iets roepen?

Het doorbreken van denkpatronen is een belangrijke weg naar originele, waardevolle ideeën. Maar hoe kom je daar? Want dat gaat dus niet vanzelf. Je Kabouter en patronen houden je tegen. Het is eigenlijk heel simpel. Je draait aan wat knoppen in je hoofd:

- de plaats knop
- de proces knop
- de mensen knop
- de product knop

En je dwingt jezelf een antwoord te geven.....zonder oordeel.

Probeer maar.

Neem een probleem waar je deze week niet uitkwam.

Formuleer dat probleem door er een vraag van te maken die begint met "Hoe.....?öf "Bedenk.....?"

Vervolgens stel je jezelf de volgende vragen:

Hoe zouden ze het in China oplossen? (plaats)

Hou je het probleem oplossen als je maar 1/10 van de normale tijd zou hebben. (proces)

Hoe zou Batman het oplossen? (mensen)

Hoe zou je het oplossen als het duurste ingrediënt niet meer voorhanden is. (product)

Schrijf ALLE ideeën op zonder oordeel. Kill your Kabouter.

Zit er wat bij dat je verder helpt?

Zie je wel.'

Werkt het niet? Neem twee drankjes (nee niet meer). Wetenschappelijk onderzoek wijst uit dat 2 alcoholische versnaperingen een positief effect hebben op de originaliteit van je ideeën.

Ik neem er nog een.

Nog eentje dan.

Iedere dag bloggen maakt meer goed dan je lief is.

[youtube [http://www.youtube.com/watch?v=2UpFN-6W69M &w=560 &h=315](http://www.youtube.com/watch?v=2UpFN-6W69M&w=560&h=315)]

- Elja Daae (2013-06-12 18:40:56)

[...] Aan de andere kant: lees je opeens dit artikel van Cor. En denk je: ja. Dat heb ik ook. En dan ga je vanzelf weer wat meer lezen. Alsof je boven [...]

jjvoerman (2013-06-12 19:13:48)

Ik vind ze leuk, de oplossingen. Ik had die S. Maar dat is niet helemaal eerlijk. Ik ben al voorgeprogrammeerd omdat elke trainer dit soort out of de box raadseltjes in zijn koffer heeft. Erg in the box van al die trainers als ik het zo bekijk. Toch blijf ik ze leuk vinden. Ik heb er zelf ooit ook een gebruikt <http://earopeners.wordpress.com/2011/10/03/verkeerd-begrepen-doe-de-test/>

Martine Bakx (@Artoek) (2013-06-11 12:58:24)

Hahaha 2x gelezen. Nou dat komt omdat die pagina volledig opgenomen is op je homepage. Ik weet niet hoeveel bezoekers je gisteren had? De meeste zullen het artikel dat bovenaan stond toch wel gelezen hebben. Pagina-url is niet hetzelfde als de url van je homepage. Ik had oplossing 1. En oplossing 5 is een gekronkelde lijn die buiten het vlak gaat. Zodat er 3 extra streepjes voor de X komen.

Debbie Peteri (2013-06-12 19:18:51)

Ik heb de test niet gedaan, want ik wilde er eigenlijk pen en papier voor pakken (maar deed dat helaas niet). Verder wel heel erg leuk om te lezen (met dank aan Elja). Bedankt! Ik ga weer eens out-of-the-box proberen te denken.

Automatischepilootactiviteit - Elja Daae (2013-07-19 21:33:35)

[...] Aan de andere kant: lees je opeens dit artikel van Cor. En denk je: ja. Dat heb ik ook. En dan ga je vanzelf weer wat meer lezen. Alsof je boven [...]

Komputer Praat Nee virus | Design Thinking by Doing (2013-07-24 05:16:03)

[...] jongeman had toch LOUD en CLEAR gezegd dat eea 1 maand gratis was. Ik heb dan misschien last van Korsakov maar niet van Korsakov. Dus ik de telefoon gepakt. Wederom een hele vriendelijk jongeman. Deze [...]

shame less steal more (2013-06-12 03:21)

Ik schreef al eerder over de Bank maar heb jullie nog niet het idee verteld wat we toen bedacht en gepresenteerd hebben. Een gejat idee.

Picasso beschrijft het zo: 'Good artists copy, great artists steal'.

Steve Jobs noemt het 'shameless stealing'.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=CW0DUg63lqU> &w=420 &h=315]

Nu wil ik mezelf geen 'great artist' noemen maar een schaamteloze jatmoos maar al te graag. Er zijn waarschijnlijk boeken vol over geschreven: 'Originaliteit'.

Maar bestaat zoiets als originaliteit eigenlijk wel. Ik ben zelden origineel. Misschien wel nooit dus. Alles wat ik bedenken heb ik bewust of onbewust weer ergens anders vandaan. En los van of een idee nu origineel is of niet. Een goed idee is een verkocht idee. Een nog beter idee is een idee dat gewaardeerd wordt door de gebruikers. En een geweldig idee verandert de status quo. Een fantastisch idee 'maakt een deuk in het universum'.

Het idee wat ik de Bank presenteerde is niet origineel en niet verkocht. Het is een schaamteloos gejat idee. U kunt misschien beter nu afhaken.

Hoe is het zo gekomen vraag je je dan af. Dat leg ik graag even uit. De Bank had ons gevraagd om iets te bedenken

voor jongeren. Voor alle duidelijkheid we hebben het hier over 2006. Wij hadden het spaardomein gekozen en presenteerde het 'WIFI Spaarvarken'. In de wandelgangen Cnorretje genaamd. Hoe werkte Cnorretje? Opa en oma konden een spaarrekening openen voor hun kleinkind. Zij kregen dan een betaalkaart en het kleinkind het spaarvarken. Als opa en oma met de betaalkaart betaalden, werd het te betalen bedrag naar boven afgerond en het verschil op de spaarrekening van het kleinkind gezet. Dus als opa en oma iets kochten voor € 8,20 dan werd er € 9,00 afgeschreven van hun rekening. € 8,20 ging dan naar de winkel en € 0,80 naar het kleinkind. Het leuke van Cnorretje was dat ie begon te knorren als dit gebeurde. Cnorretje had een WIFI staartje. Het kleinkind wist zo dat er weer wat door opa en oma in de spaarpot was gedaan.

Ik wilde nu eigenlijk gaan vertellen hoe ik aan het idee kwam. Maar bedenk me terwijl ik dit schrijf. Als niemand mij weet te vertellen waar ik dit idee gejat heb, moet ik het misschien nog een keer presenteren aan De Bank. Of beter. Een Andere Bank.

De Beschermer (2013-06-12 09:49:19)

Het doet mij in ieder geval sterk denken aan de robin hood tax!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:24)

[...] shame less steal more [...]

wie niet weg is is gezien ik tel tot... (2013-06-13 04:38)

wie niet weg
is is gezien
ik tel tot
 $21 \times 24 \times 60 \times 60 =$
1.814.400

Het is vandaag eenentwintig werkdagen geleden dat ik iets van AVIS heb gehoord. Het laatste teken van leven was een tweet van Charlotte van het social media team die haar collega's in Zuid Afrika achter de voden zit.

'd.i. iemand op de hielen zitten; ook hem narijden, achter de broek zitten, achter of op de hakken of vesemen zitten (Schuerm. 755 b); achter het leer zitten (Ndl. Wdb. VIII, 1208); eig. iemand achter de kleeren zitten (vgl. Huygens, Hofw. 2791: Op, luyaerd uyt de Pluy'

Ze zit er achteraan.

Charlotte ziet het probleem uiteraard liever zsm opgelost! En ze 'Keeps me posted!

Charlotte gebruikt veel uitroeptekens om haar woorden extra kracht bij te zetten. Het heeft allemaal weinig effect.

21 werkdagen later heb ik nog steeds niets van Charlotte of een collega gehoord. Misschien is Charlotte een stagiair en is de stage afgelopen. Of heeft ze haar diploma gehaald (ben dan benieuwd welke) en geniet ze van een welverdiende vakantie. Het resultaat is hetzelfde. Niets van AVIS.

Het deed me denken aan een actie van mijn moeder jaren geleden. Mijn dochter was nog klein en vertelde thuis dat ze verstoppertje had gespeeld met Oma Truus. Mijn ma en verstoppertje spelen? Toen ik mijn ma vertelde dat Noelle het verstoppertje spelen zo leuk had gevonden vertelde ze de aanleiding. Er had visite voor de deur gestaan waar ze geen zin in had. Samen met Noelle hebben ze zich toen verstopt. En niet gevonden.

Als grapje maakte ik toen deze voor mijn ma:

Ik vond het na haar dood tussen haar spulletjes.

Ik geef het op Charlotte. Jij wint.

Van de week zat ik bij een verdediging van vier dames van de HKU. Ze studeerden af met een ondernemingsplan. Fantastisch idee. Goede presentatie. Ze gingen er met een 9 vandoor. Maar wel met dichtgeknepen poepert. Want, zo had een van de dames verteld tijdens de presentatie, ze waren bang dat het idee gestolen zou worden. En daar werd ik dan weer een beetje bang van. Misschien omdat het zo herkenbaar was. Bang zijn. Ik was vroeger ook als de dood dat mijn ideeën gestolen werden. Waar ik meest bang voor was dat ze mijn idee voor de CamCar zouden jatten. In 1997 bedacht ik de CamCar. Een radiografisch bestuurbare modelauto met een kleuren camera erin. Deze camera was draadloos verbonden met een videobril zodat je het live videobeeld vanuit het autootje had. Je vindt het uitgebreide verhaal hier.

Prototype nummer 46

Zoals wel vaker dacht ik ook nu weer: 'Dit wordt een klapper.' Om me vervolgens als bang kereltje in de hoek terug te trekken om het te beschermen. Ik weet nog goed dat ik twee dagen in Rijswijk op het patentenbureau heb gezocht naar soortgelijke ideeën. Als de dood dat ik iets zou vinden dat een patent in de weg zou staan. Op de tweede dag kwam de medewerker van het patentenbureau met een file waarin stond dat er rioolonderzoek werd gedaan met voertuigen met camera's. Ik kon een patent wel vergeten. Ik kon mijn CamCar niet beschermen. Jammer, want ik had de CamCar het liefst in de speelgoedwinkel gezien. Daar is het nooit van gekomen. Tot op de dag van vandaag kun je geen 'CamCar' in de speelgoedwinkel kopen. Omdat ik als de dood was dat Hasbro of Mattel mijn idee zouden stelen.

De CamCar staat nu al jaren in een doos op zolder.

Klaar om gestolen te worden.

Martijn Bloksma (2013-06-14 07:14:20)

Alleen al bij de naam CamCar moest ik denken aan één van de vele delen van Home Alone (ik geef het toe dat ik ze gekeken heb ja). Mannetje van 10 plakt een camcorder met duct tape op een autootje en bespied de boeven. Volgens mij een hit in de speelgoedwinkel inderdaad ;) Overigens ben ik deze week ook over mijn angst om ideeën te delen heen gestapt. Niet makkelijk, maar het was het wel waard: <http://www.afrit22.nl/business/blond/>

Walter Smaalders (2013-06-14 09:56:44)

Leuke! Zie je.. XL W! Op 14 jun 2013, om 07:29 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven:

een dag niet gelachen is een dag niet geleefd (2013-06-15 05:22)

Wanneer heb jij voor het laatst echt hard gelachen. Zo hard dat het pijn in je buik deed. Is het lang geleden?

- a. Een uur
- b. Een dag
- c. Een week
- d. Een maand
- e. Een jaar
- f. Weet niet.

Bij mij is het iets meer dan een week geleden. Samen met Dirk Johan Klanker. Als wij bij elkaar zijn heb ik de volgende dag spierpijn van het lachen. Nu ik dit schrijf moet ik gewoon weer lachen. En als je me vraagt waarom we dan zo moesten lachen moet ik je het antwoord schuldig blijven.

Als je lacht sta je open. En open staan is voorwaarde voor vernieuwing en ontdekking. Ik begin mijn colleges en workshops dan ook altijd met een leuk verhaal, filmpje of zoals laatst met een lachworkshop.

Doel van deze post is je aan het lachen te krijgen. Leuk he.

Poging 1.

Ga rechtop zitten. Leg je handen op elkaar op je navel. Druk zachtjes op je buik en beweeg je handen op en neer. Herhaal dan op de beweging:

ha ha ha ha ha ha ha ha

en een beetje harder HA HA HA HA HA

HA HA HA HA HA

Gelachen? Nee? Probeer deze dan:

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=RP4abiHdQpc&w=560&h=315>]

Zit je nog steeds strak voor je uit te kijken? Deze misschien:

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=hlczxXqez-Y&w=420&h=315>]

Als je nu nog steeds niet hebt gelachen, zou ik me serieus zorgen maken. Maar dat doe je waarschijnlijk al heel lang.

'Een dag niet gelachen is een dag niet geleefd.' Het stond op het bidprentje van mijn moederrrrrrrr. Met haar kon je lachen. Jammer dat ze dood is. Deze is voor jou Ma:

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=w-YV1ZITFaY&w=420&h=315>]

Anna-Maria Giannattasio (2013-06-15 21:09:41)

Dank voor de lach. En je hebt gelijk ..Klanker is geweldig. Doe hem maar de groeten van me...

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:34)

[...] een dag niet gelachen is een dag niet geleefd [...]

can you feel it (2013-06-16 10:19)

Ik zit al een tijdje te denken om ook in het Engels te gaan bloggen. Google Translate doet dan het eerste vertaalwerk en ik maak het dan eigen met me eige. Als ik dat zou doen dan zou ik er ook wel een mooi filmpje bij willen hebben. Een manifesto. Mijn Waarom. Waarin ik vertel waar ik voor sta en waar ik voor ga. Nu weet ik nog steeds niet of ik internationaal ga. Mijn Kabouter vraagt zich net als ik af 'Waarom?'

Toch heb ik het filmpje vast gemaakt. Met hulp van Hans en gejat van Steve. Schaamteloos.

Dirk Johan vraagt zich af:

'Wat wil je dat de kijker hierbij voelt, aangezien dat jouw leidende principe is?'

Kabouter en ik ook.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=8JOVRkGNOck&w=420&h=315>]

---

cornoltee (2013-06-16 11:12:56)

Het mooie inderdaad vind ik dat je het vaker kunt en wilt bekijken zonder dat het visueel en inhoudelijk saai wordt. Het wordt eigenlijk steeds beter.

jacob jan (2013-06-16 11:06:14)

allereerste reactie? heel mooi ik laat me mee nemen door de balletjes en de mooie woorden tegelijk denk ik wow mooi gemaakt en dan is er nog een gedachte die zegt: straks nog een keer kijken want ik heb niet alle connecties tussen de termen kunnen volgen wat overblijft is de wow.

petepel (2013-06-16 11:19:16)

Prachtig! Gaat zeker niet bij een tweede keer bekijken vervelen. Het wordt juist betekenisvoller bij herhaling. Ingenieus in elkaar gezet.

cornoltee (2013-06-16 11:20:33)

True... True

erikoptenberg (2013-06-16 12:27:29)

how simple, how meaningful, how beautiful... Erik Op 16 jun 2013, om 12:19 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

Maarten van de Vijfeijken (2013-06-16 14:28:16)

He Cor t Kan aan mij liggen natuurlijk maar je film is erg moeilijk te downloaden...krijg ook een paar fout meldingen Gr Maarten

cornoltee (2013-06-16 14:31:39)

Kan hem gewoon zien. Zit je wel op een Apple te kijken :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:36)

[...] can you feel it [...]

'Is het niet moeilijk elke dag een nieuw verhaaltje te schrijven?' vragen mensen soms. Zeker wel. Zoals nu. Ik heb echt geen idee. Werkelijk GEEN IDEE. Ben vandaag extra vroeg opgestaan omdat ik straks op een of andere 'daktuin' in Utrecht een ontbijt heb. Georganiseerd door SURE:

"In de week van 17-21 juni vindt SURE plaats, hét evenement waarin kennispartners, overheden en bedrijven samen activiteiten organiseren waarin duurzaamheid centraal staat. Tijdens deze week organiseren de Utrechtse kennisinstellingen gezamenlijk een breed scala aan activiteiten onder de paraplu: Utrecht werkt aan een gezonde en duurzame stad. De activiteiten vinden plaats in de binnenstad en op het Utrecht Science Park. Het basiskamp voor deze week is de Daktuin Utrecht. De Daktuin Utrecht is een initiatief van SOON, een jong Utrechts bedrijf op het gebied van sociaal ondernemerschap. Op het parkeerdek aan de Cambridgelaan creëren SOON en Utrechtse studenten een bijzondere daktuin met workshops, discussies, concerten en loungeplekken."

En ja hoor. Toen ik net bovenstaand tekstje van de site van SURE knipte plopte het idee voor vandaag binnen.

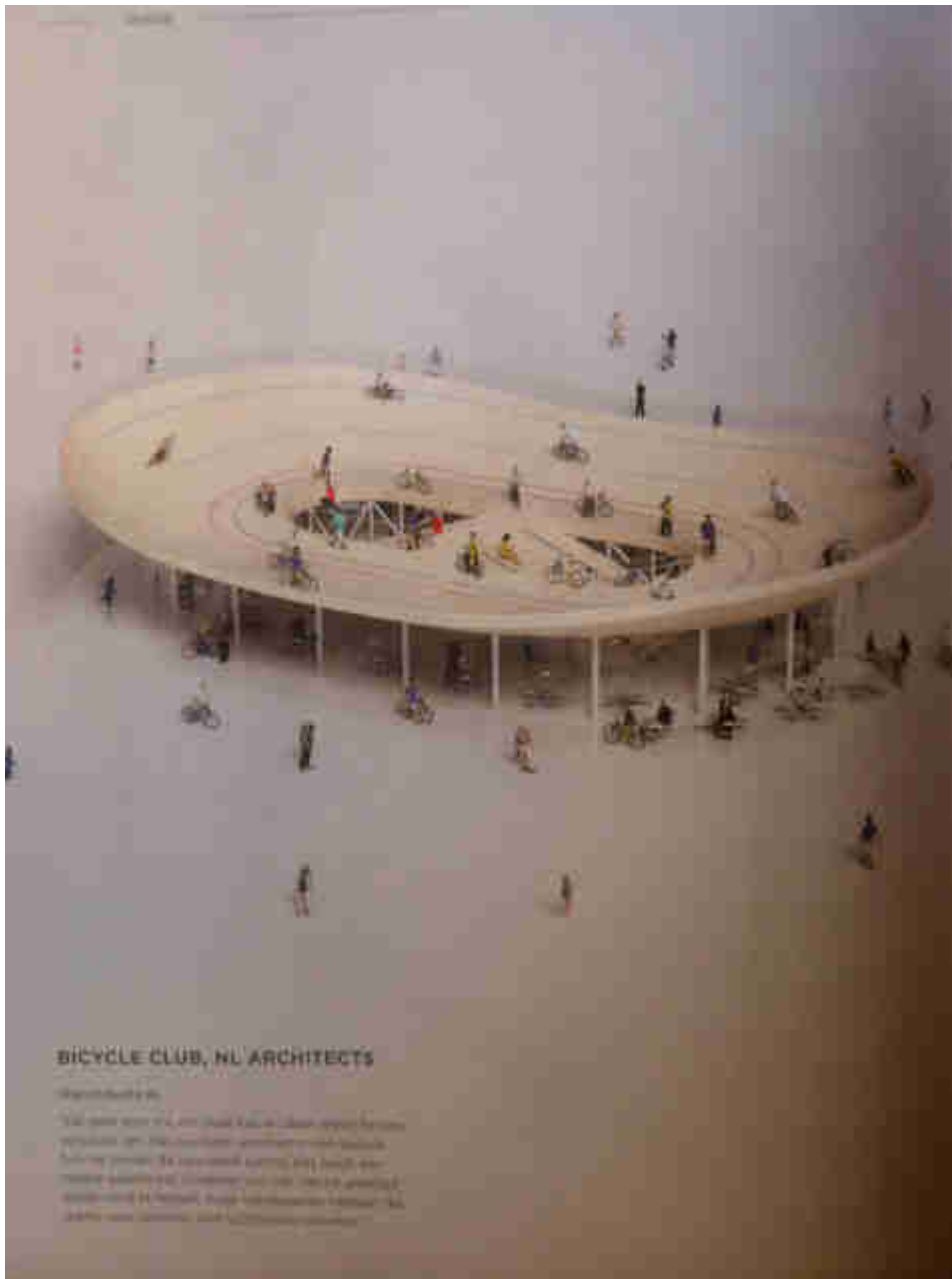
Dus het antwoord zit hem altijd weer in het DOEN. Het gewoon beginnen. Ergens. In mijn geval is het nog wel belangrijk dat het gaat over Design Thinking. Empathie, creativiteit, prototyping, play en branding. Dan denk je misschien 'dan kun je over alles schrijven'. Maar dat valt dan toch nog tegen. Er zijn ook vaak genoeg verhaaltjes die ik wil delen maar die niets met Design Thinking te maken hebben.

Maar enfin. Me net virtueel verplaatsend op de daktuin van SURE dacht ik aan het volgende idee. Wat zou jij er graag bij doen? Qua werk bedoel ik dan. Sommige vragen 'wat zou jij, willen, doen als je dit werk niet zou doen?' Voor mij zou het niet een kwestie zijn van of of maar van en en. Ik zou gewoon blijven lesgeven, freelance blijven creatieven, presentaties geven en mensen coachen. En blijven fietsen. En als ik dan veel geld zou hebben dan zou ik elke maand een berg willen op fietsen. Elke maand een op een ander continent.

Weer terug in Nederland ga ik naar mijn kantoor annex fietswinkel, annex koffie huis, annex workshop ruimte,

annex Jaxiting fietsclubhuis. Ja dat zou ik mezelf dan kado doen. En hoe moet dat er dan uit zien? Nou dat zag ik laatst in The Village het leukste en beste koffietentje van Utrecht. Daar lag de 'Soigneur' wat dan weer het leukste fietsblad van Nederland is. Dat wordt uitgeven onder hoofdredactie van Vincent Luyendijk, directeur van het mooiste kantoor van Nederland, IN10.

Ik zou nog niet weten hoe mijn 'winkel' heet. Ik weet wel dat ik maar een fietsenmerk zou verkopen. En dat is er een die speciaal voor jou wordt gemaakt. Is niet goedkoop. Wel uniek. Het werkt een beetje zoals bij Braci. Het kleine winkeltje in Rome waar ik een keer een op maat gemaakt overhemd kocht. Andrea de verkoper bekijkt je van top tot teen en pakt dan een overhemd uit het rek. Meet vervolgens armen en kraag en trekt een lade open met kraagjes om te kiezen. Zo ook in mijn fietsen winkel. Je wordt opgemeten en en je pakt een fiets in jouw maat. En dan ga je een stukje fietsen. Op het dak.

Hugo (Vlugo) Smid (2013-06-17 08:53:41)

Cor, zal ik de Antwerpse dependance open houden? Of wordt het een dip en dans?

cornoltee (2013-06-19 06:38:20)

En En natuurlijk!

jacob jan (2013-06-17 04:52:47)

de kracht van iedere dag bloggen: als je niks meer te zeggen hebt, ontdek je wat je écht te zeggen hebt.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:39)

[...] of of en en [...]

voetje van de vloer (2013-06-18 05:15)

Soms moet het eerst heel erg fout gaan om iets beter te maken.

De aller aller beste tip die ik ooit gekregen en mijn leven een stuk beter maakte is van een McKenzie therapeut.

Ik liep al vanaf mijn twaalfde bij fysiotherapeuten en chiropractors en ging ongeveer 2 keer per jaar 'door mijn rug'. Ik kon dan niet op of neer en liep er bij als een oud mannetje. Mijn voetjes zonder ze op te tillen over de grond schuivend met een snelheid van 70 cm per uur. Aanleiding voor het door mijn rug gaan waren de meest simpele bewegingen. Met name het schuin, zijwaarts pakken van iets een halve meter van de grond was vaak de oorzaak waardoor het 'erin schoot'. Zo voelde het ook. Alsof iemand iets in mijn wervel 'schoot'. Dan zul je misschien denken, 'dan doe je dat toch niet meer'. Maar zo simpel is het toch niet. Het heeft niet alleen met die ene beweging te maken maar met je hele houding en je bewegingspatroon wat er 'ingesleten' is.

Enfin. Ik had het er over met een goede vriend van me en hij tipte me op de McKenzie therapie. Ik was net weer door mijn rug gegaan, was een jaar over dertig maar voelde me 60 jaar ouder. Ik heb dezelfde dag nog een afspraak gemaakt met een McKenzie therapeut. Even wat achtergrond over de grondlegger:

"Robin McKenzie is een fysiotherapeut uit Wellington, Nieuw Zeeland. Hij is President van het McKenzie Institute International, Wellington, Nieuw Zeeland. Hij heeft zijn carrière gewijd aan de studie van mechanische problemen van de wervelkolom en de daarbij behorende therapie. Zijn bijdrage aan het begrip en behandeling van wervelkolomproblematiek hebben inmiddels wereldwijd erkenning gekregen. De waarde en effectiviteit van zijn destijds opgestelde theorieën worden heden ten dage ondersteund met wetenschappelijk bewijs. Hij heeft in de loop der jaren talrijke erelidmaatschappen gekregen voor het vele werk dat hij heeft verricht. In 1990 werd hij: "Officer of the Most Excellent Order of the British Empire"(OBE). Hoewel hij zich heeft teruggetrokken uit de dagelijkse praktijk, is hij nog als international consultant betrokken bij onderzoek en behandeling van mechanische wervelkolom aandoeningen."

Maar wat niet in deze achtergrond staat is hoe Robin McKenzie op het idee kwam van zijn therapie. Dat vertelde mijn therapeut me. Het is een prachtig voorbeeld van hoe iets verschrikkelijk fout ging met fantastische gevolgen. Robin McKenzie werd op een dag gebeld door een patient die verschrikkelijk door zijn rug was gegaan. Hij kon niet op of neer en of hij naar het huis van de patient wilde komen. Robin McKenzie vertelde dat dat helaas niet kon omdat hij die dag vol zat met afspraken op de praktijk. Hij stelde voor dat man naar de praktijk zou komen en hem tussen twee afspraken zou bekijken. Zo gezegd zo gedaan. De patient kwam enige tijd later aan in de praktijk. De vorige patient liep net de deur uit en McKenzie zei dat ie maar vast de behandeltkamer in moest lopen. Hij kwam er zo aan. Wat McKenzie niet wist, was dat de patient direct op zijn buik op de behandeltafel was gaan liggen die nog in de stand van de vorige patient stond. Met het hoofd en voetenstuk naar boven. Toen McKenzie binnen kwam en de patient zo zag liggen schrok hij zich kapot. Echter de ahhhhhhhhh's van de patient waren niet van de pijn nee de ahhhhhhhhh's van de patient waren van het wegtrekken van de pijn. De McKenzie therapie was geboren.

Jaren had ik van fysiotherapeuten en chiropractors geleerd dat ik mijn bekken moest kantelen, buikspieren aanspannen, schouders naar achteren en omlaag. Recht houden die rug. Mijn therapeut zei me dat ik juist mijn rug hol moest houden. Net als de patient op de behandeltafel. Dat voelde zeer onnatuurlijk. Als ik het deed voelde het net alsof ik weer door mijn rug ging. Het heeft ruim een half jaar geduurd voor ik mijn nieuwe houding aangeleerd had. Ik had het jarenlang verkeerd gedaan.

Deze nieuwe houding heeft er voor gezorgd dat ik sindsdien NOOIT meer door mijn rug ben gegaan. Maar dat komt niet alleen door mijn nieuwe houding. Het komt ook zeker door de beste tip Ooit die ik kreeg van mijn McKenzie therapeut. Komt ie.

Als je ooit iets moet pakken wat lager ligt dan je hand. Bijvoorbeeld een sok op de tweede trede van de trap. Ga er dan recht voor staan en licht een voetje van de vloer. Buig dan pas naar voren. Het voetje van de vloer zorgt er voor dat de druk van je rug gaat en recht blijft.

Voetje van de vloer!

Vraag niet hoe het kan maar profiteer er van.

100% corting | Design Thinking by Doing (2013-07-03 04:43:40)

[...] Zijn blogonderwerpen lijken alledaags ; de snelheid en vergankelijkheid van het nu. Praktische tips tegen rugpijn. (schot in de roos Cor) en zakelijke blog over vertrouwen en communicatie. Elke keer raak. Elke dag [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:42)

[...] voetje van de vloer [...]

DE inkeping. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 504/1001. | Design Thinking by Doing (2014-08-22 06:34:48)

[...] en deze oefening maakt het een stuk draagzamer. Voor een andere tip blessure preventie tip kijk je hier. Ik sta dus inmiddels naast mijn bed en loop in het donker naar mijn bureau en steek drie [...]

gaaaaaaaap (2013-06-19 05:03)

Van de week schreef ik over lachen. Dat was lachen. Vandaag nog een keer. Ik moest namelijk denken aan Innocent. Innocent maakt fruit smoothies van fruit en alleen van fruit. Ik ben fan van Innocent. Voor mij is Innocent de Apple onder de fruitsmoothies. Maar ze hebben niet alleen appel, ze hebben ook aardbei banaan.

Innocent is een echte verhalen verteller. Toen ik een aantal jaar geleden een van de oprichters hun oprichtingsverhaal hoorde vertellen, moest ik echt lachen. Ik vertel het regelmatig door. Dus ook nu. Innocent is opgezet door drie vrienden Rich, Jon en Adam die in de zomer van 1998 iets voor zichzelf wilden gaan doen. Ze hadden echter

geen idee. Na wat mislukte pogingen bedachten ze het volgende. Ze gingen op een muziekfestival in Londen staan met fruitsmoothies. Met £500 aan fruit en een groot bord boven hun stand vroegen ze aan het publiek of ze hun baan op moesten zeggen om smoothies te gaan maken. De bezoekers van het festival konden antwoord geven door hun flesjes in een JA of een NEE vuilnisbak te gooien. Na het weekend was de JA vuilnisbak helemaal vol. In de NEE vuilnisbak zatten 3 flesjes. Van hun moeders. De volgende dag hebben ze alle drie hun baan opgezegd.

Zie ik daar een glimlach?

Eens kijken of ik hem nog groter kan maken.

Afgelopen winter was Innocent in de aanbieding bij de AH. Dus ik een hele winkelwagen ingeslagen. 's ochtends vroeg zat ik de verpakking te lezen. Ik schreef toen nog niet in de vroege morgen en ja wat doe je dan als je net wakker bent. De verpakking van Innocent lezen. Helemaal. Alles. Dat is erg leuk kan ik je zeggen. Het is alsof je met een grappige vriend aan tafel zit. Enfin. Ik heb de hele verpakking gelezen en de inhoud leeg gedronken dus draai ik de verpakking om. En toen moest ik erg hard lachen. Ik heb nog nooit zo hard gelachen om een verpakking. Op de onderkant van hun verpakking vroegen ze aandacht voor hun Goede Doel campagne. En wat stond er op de onderkant van de verpakking:

Zie ik daar een glimlach?

---

cornoltee (2013-06-19 08:05:43)
Wat cool! I love bees.

Marloes (2013-06-19 07:01:25)
grijns*

Sander (2013-06-19 08:04:15)

Ze hebben nu een campagne, koop een innocent en red een bij! Bijen zijn te gek. Op dit moment hebben ze al 285.600 bijen gered. Heerlijk merk.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:44)
[...] gaaaaaaaap [...]

safety first (2013-06-20 05:17)

Gisteren was het weer eens tijd voor een experiment. Ik train al jaren bij David Lloyd. Mede omdat ze al om 7.00 open zijn. Niks beter dan vroeg schrijven en daarna sporten. Toch erger ik me al een tijdje aan de veranderende cultuur bij David Lloyd. Da apparaten en faciliteiten zijn prima hoor maar de cultuur is niet de mijne meer. Er zijn tegenwoordig meer managers dan trainers en ik krijg meer 'maak een vriend lid' mailtjes dan fitness tips. Toen ik een tijdje geleden een van de personal trainers een vraag stelde, kreeg ik wel heeeel erg het gevoel dat ik daar maar een personal coaching uurtje voor moest inplannen a € 70. De personal trainers die er rondlopen bemoeien zich alleen met de betalende klanten en de rest van het personeel bevindt zich weet ik veel waar. Zo ook vorige week. Een wat oudere vrouw was een oefening aan het doen waar ik door er naar te kijken al een blessure kreeg. Niemand die het zag. Laat staan er wat van zei. Ik ook niet. Want dan kan ik wel bezig blijven.

Dat was vroeger, toen ik bij Ad den Otter trainde, wel anders. Als je daar een oefening maar enigszins verkeerd deed, stond Ad den Otter zelf binnen 2 minuten naast je om je de oefening nog eens even goed uit te leggen en voor te doen. Zo hoort het. Maar ja Ad was om 9.30 open en David Lloyd al om 7.00. Dus verhuisde ik naar David Lloyd. De oefeningen wist ik inmiddels als geen ander. Ik had Ad niet meer nodig.

Enfin. Terug naar mijn experiment. Gisteren ging ik op mijn Birckenstocks naar David Lloyd. Werd bij de receptie vriendelijk op zijn Starbucks welkom geheten door de receptioniste (bij Ad den Otter was dat gewoon zijn vrouw) en de manager in het zwart met mooi strak overhemd. Lopend naar de zaal en mijn eerste toestel 'lat pull down' dacht ik: als ik wordt aangesproken over mijn Birckenstocks zeg ik op.

En ja hoor binnen 2 minuten stond de manager naast de 'lat pul down'. Hij begon zelfs al tegen me te praten toen ik nog met de oefening bezig was. Toen ik strak voor me uit bleef kijken zei hij 'oh ja, ik zal u uw oefening even af laten maken.' Eenmaal klaar begon hij een 'veiligheid voor alles verhaal'. Dat snap ik natuurlijk. Birckenstocks zijn niet de meest geschikte sportschoenen. Daar heeft ie helemaal gelijk in. Het is alleen jammer dat dit zijn eerste persoonlijke contact met mij was.

Het is nu afwachten op een automatisch mailtje vanuit het CRM systeem. Met het aanbod voor een gratis paar gymschoenen als ik weer lid word.

De Beschermheer (2013-06-20 07:25:39)

Een sportschool waar niemand zich met je bemoeit heeft anders ook wel een positieve kant. Voor het wielrennen deed ik vaak leg press oefeningen. Fitnessstrainers zijn die gewend om te doen met een frequentie van 12 en dan laag tempo en vol gewicht. Dat is voor wielrenners niet handig. Die kunnen beter 40 x doen in hoog tempo met minder gewicht. Je wil niet weten hoeveel fitnessstrainers ik dat bij Better Bodies uit heb moeten leggen. Tureluurs werd ik van die bemoeials.

Jeroen Eeuwijk (2013-06-20 05:25:48)

Kom maar terug naar Ad hoor Jeroen Eeuwijk Send from Ipad Op 20 jun. 2013 om 07:17 heeft "Design Thinking by Doing"<comment-reply@wordpress.com> het volgende geschreven: cornoltee posted: "Gisteren was het weer eens tijd voor een experiment. Ik train al jaren bij David Lloyd. Mede omdat ze al om 7.00 open zijn. Niks beter dan vroeg schrijven en daarna sporten. Toch erger ik me al een tijdje aan de veranderende cultuur bij David Lloyd. D"

Hugo van de Graaf (2013-06-20 13:39:25)

Hoi Cor, deel je mening wel een beetje. Safety first, maar een oefening gevaarlijk doen mag wel? (Mijn ex vrouw is eens naar een introles geweest toen ze nog geen Nederlands sprak en kwam terug met een lidmaatschap waar ze een jaar niet vanaf kon en een contract waar ze niets van begreep. Ik heb met colportagewet en publieke schandpaal ook dat nogën al moeten dreigen om aan David Loyd aan te geven dat ze slechts was wezen kijken en geen interesse had in een eeuwigdurende relatie met David Loyds) Ik zou als ik jou was je post naar david loyds doorsturen; leren ze misschien iets van. Heb je echt opgezegd? Zou jammer zijn (maar ja, je hebt toch vast een opzegtermijn van tien jaar en kan alleen dan aangetekend in drievoud op een speciale dag opzeggen) Vr gr Hugo

gezonde portemonnee | Design Thinking by Doing (2013-07-20 18:21:34)

[...] mijn lidmaatschap opgezegd. Ik schreef er al eerder over en plak voor de juiste context nu even dat oude bericht in deze [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:47)

[...] safety first [...]

Het mooiste werk ontstaat op basis van vertrouwen. Maar ook al vertrouwen we elkaar dan vinden we het soms heel moeilijk los te laten. We willen controle. En blijven, met vaak goede bedoelingen, een vinger aan de pols houden.

Ik wil graag twee voorbeelden delen. Een waarbij het verschrikkelijk fout ging. En een die beter uitpakte.

In de tijd dat ik nog met virtual reality systemen, CamCar's en fotobooths rondreed, stonden mijn spullen opgeslagen bij Harry. Handige Harry. Tjezus wat was Harry Handig. Wat zijn ogen zien, maken zijn handen. Harry had altijd maar een paar woorden nodig om een klus door te hebben. Hij stelde vaak maar 2 vragen.

Een: Wat mag het kosten?

en twee: Wanneer moet het klaar zijn?

Als ie dat wist ging ie aan de slag.....wanneer het hem uitkwam. Je moest hem dan ook niet gaan bellen of zo met de vraag of het wel op tijd klaar kwam of hoe het er mee ging. Harry wist wat het mocht kosten en wanneer het klaar moest zijn. Simpel.

Omdat Harry alles kon maken had Harry ook klanten die bij hem kwamen voor autoschade. Zo had Harry een klant die net voor de vakantie zijn auto nog wilde laten repareren. Er zat een klein deukje/krasje vlak bij de tankdop. Harry had verteld wat eea zou gaan kosten en wanneer de auto klaar zou zijn. Toen de man ongeveer dagelijks belde hoe het met zijn auto ging, zei Harry dat ie niet meer moest bellen. De auto zou klaar zijn zoals afgesproken. Afspraak is afspraak. Twee dagen voordat de auto klaar zou zijn, belde de klant toch nog even voor alle zekerheid met Harry. Harry zei dat ie nog aan de auto moest beginnen maar dat ie, zoals afgesproken, op tijd klaar zou zijn. Afspraak is afspraak. Hij gooide de hoorn erop en begon direct aan de auto. Blijkbaar vertrouwde

de klant het allemaal niet. En dat moet je niet doen bij Harry.

Twee dagen later kwam de man de auto ophalen. Hij zou dezelfde dag nog naar het zuiden vertrekken met zijn gezin. De man bekeek de auto nauwkeurig en was erg in zijn nopjes. Dat had Harry toch weer prachtig weggewerkt. Dat deukje en krasje bij de tankdop. Daar zag je helemaal niets meer van. Wat de klant ook niet zag, was dat Harry ook de tankdop dichtgesmeerd had en gespoten. Zag je inderdaad helemaal niks meer van. Blij als een kind betaalde de klant het afgesproken bedrag en vertrok naar het Zuiden. Om waarschijnlijk nog net voor de grens met Frankrijk even goedkoop te tanken.

Dat andere voorbeeld bewaar ik voor morgen.

---

ding dong | Design Thinking by Doing (2013-10-06 08:03:47)

[...] terug naar Harry. Wil je eerst weten wie Harry is dan moet je even hier naar toe. Voor wie Harry al kent hier komt het tweede [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:49)

[...] handige harry [...]

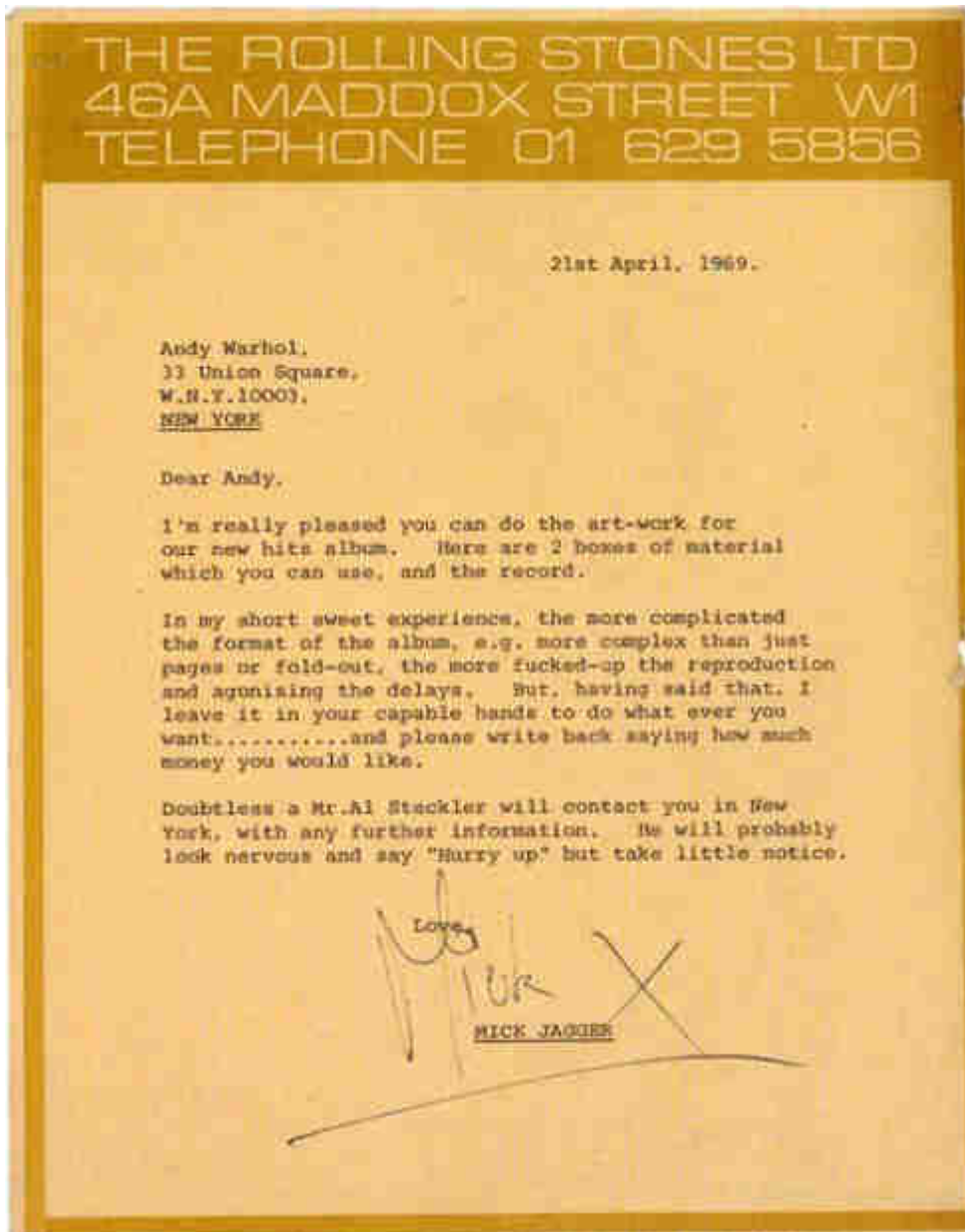
i leave it in your capable hands (2013-06-22 04:43)

Gisteren schreef ik over Harry en hoe dingen heel erg fout kunnen lopen als er geen vertrouwen is. Van-

daag een voorbeeld van hoe vertrouwen de basis kan zijn voor hele mooie dingen.

Het is de beste briefing die ik ooit gezien heb en hoop er ooit zo een te krijgen.

Brilliante briefing.

Brilliante LP.

Gewoon een stalen rits is een LP hoes.

Thanks Mick.

Thanks Andy.

Good Luck Mr Steckler.

Maarten van de Vijfeijken (2013-06-22 10:44:00)

Je had ooit de anekdote al een keer verteld maar ik nog nooit de orginele brief gezien. Brilliant! Gr Maarten

100% corting | Design Thinking by Doing (2013-07-03 04:43:43)

[...] en vergankelijkheid van het nu. Praktische tips tegen rugpijn. (schot in de roos Cor) en zakelijke blog over vertrouwen en communicatie. Elke keer raak. Elke dag [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:52)

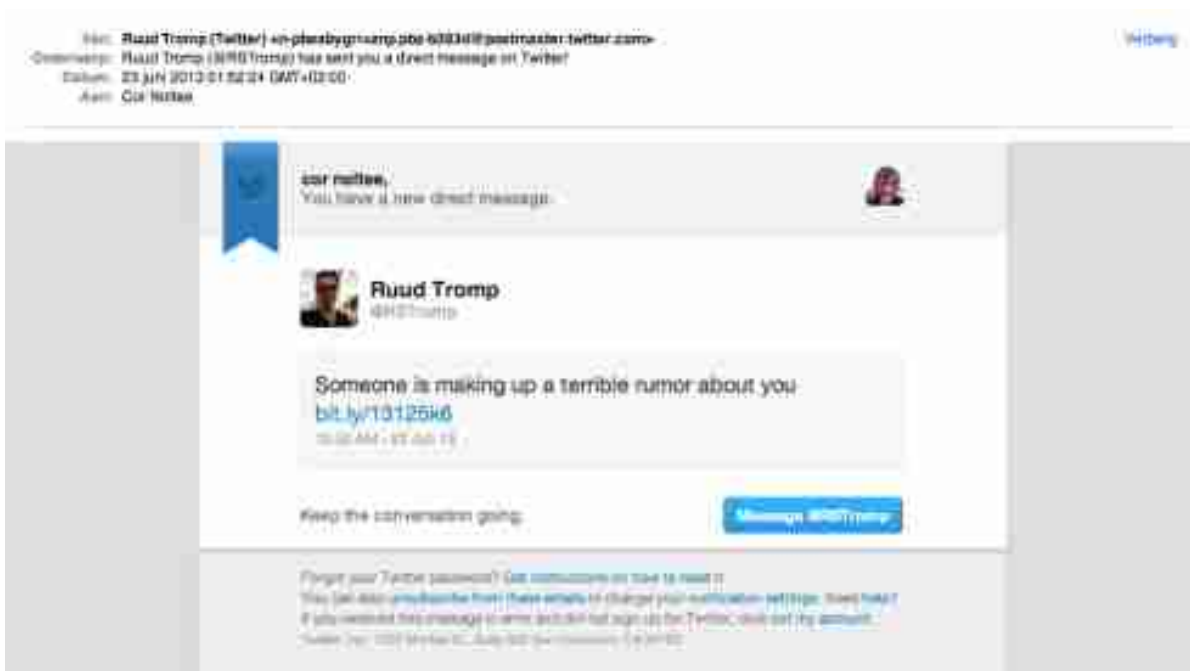
[...] i leave it in your capable hands [...]

Je krijgt een bericht dat je wel heel nieuwsgierig maakt. Je wilt direct klikken.

Had ik vanochtend. Ik kreeg deze in de mail:

Ik klik op de link in het mail bericht en kwam op de twitter pagina waar ik moest inloggen met password.

Pas toen gingen de bellen rinkelen. Nieuwsgierigheid maakte plaats voor voorzichtigheid. Ratio nam het over van emotie.

Ruud Tromp? Ken ik die?

Klinkt Nederlands. Waarom zou hij dan in het engels tweeten?

Waarom moet ik inloggen. Dat ben ik toch al?

Voorzichtigheid werd overgenomen door argwaan. En op dat moment verscheen er dit scherm.

Curiosity almost killed my computer.

Ruud phist dit keer achter het net op het net.

Wil je echt weten wat ze over me zeggen. Klik dan hier.

---

patrickjongmans (2013-06-23 10:27:21)

Fransen wijsheid: Het was niet Ruud die jou in zijn netje probeerde te vangen. Ruud Tompot zijn nieuwsgierigheid was groter en hierdoor is zijn account gebruikt om jou ook in het net te krijgen. Zijn nieuwsgierigheid geeft hem dus ook een slechte naam... waar nieuwsgierigheid niet naar toe kan leiden (of lijden) ;-)

cornoltee (2013-06-23 18:05:22)

aha....die Ruud.....waar heeeeeeen leieeeeeeidt de weg

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:11:55)

[...] curiosity kills [...]

Het beste creatieve team van dit moment is 'Superheavy'.

SuperHeavy is een rocksupergroep die bestaat uit Mick Jagger, Joss Stone, Dave Stewart, Damian Marley en A. R. Rahman. De muzikale stijl van de band varieert sterk, van reggae tot ballads tot Indiase muziek.

Gisterochtend in de auto op weg naar Schiphol gingen mijn vrouw en ik headbangend uit ons dak op nummer 10 van de CD. Ja de CD. Niks kopie of illegale download.

Waaaaaaauuuuuuuuuuuuuuw. Zo gaaf dat het bijna pijn doet. Ik zette het nummer net weer even op. En ja hoor de rillingen liepen weer over mijn lijf.

En waarom vind ik nou zo wow?

Het is vergelijkbaar met het antwoord op de vraag waarom je iemand direct wow vindt als je die ziet. Dan doe je ook geen scan, zo van:

- lengte ca 170, check
- cup c, check
- body mass index. check
- vet percentage, check

Dat komt later. Maar dat eerste moment dat je uit je dak gaat. Das mooi. Das puur. Dat kun je niet uit-

leggen. Its the big picture die klopt.

Dat kun je niet faken.

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=I9kHlgN5bDQ> &w=560 &h=315]

Yvonne (2013-06-24 08:50:23)

Wow, dit rockt! Genieten.

Gijs H. Hoogerkamp (2013-06-24 18:35:16)

wow, made my day.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:00)

[...] superheavy [...]

share if you dare (2013-06-25 05:11)

Straks om 11.00 geef ik samen met mijn HKU collega Sijn van Santvoort een presentatie op Elia:

'The ELIA Teachers' Academy is a platform for new ideas and innovative practices for educating the next generation of artists.

The ELIA Teachers' Academy 2013 will address the following themes:

- Social entrepreneurship (sustainability, co-creation and new business models)
- Digital technologies (their use and impact in teaching environments and arts practices)
- The artist as content maker (re-imagining the craft of content production in and outside the arts).

The 3 day programme offers keynote speeches, presentations, workshops and panel discussions. The in-depth exchange of ideas at the ELIA Teachers' Academy in Utrecht will provide a critical framework for informed discussions on selected work presented in the NEU/NOW LIVE Festival in Amsterdam.'

We gaan laten zien hoe we sociale media gebruikt hebben in een 4 daags onderwijs project om beter te connecten met onze studenten.

De eerste slide is een schermafdruck van mijn slideshare pagina. Ik begin te vertellen dat alles wat ze gaan zien terug te vinden is in de pdf die ik daar heb geplaatst. Das makkelijk. Ik vind het eigenlijk ongelooflijk dat niet meer presentatoren dat doen. Ik kom regelmatig op congressen en lang niet altijd zijn de presentaties achteraf terug te vinden. Op het laatste congres waar ik was, nam de man naast me foto's van alles slides. Ook handig dacht ik. Hij was zichtbaar in zijn nopjes met deze manier van vastleggen. Totdat de laatste slide verscheen. Met een url naar een downloadpagina met de 42 pagina tellende presentatie die hij net van het scherm had gefotografeerd.

Ik heb straks 145 slides. Je vindt ze op mijn slidesharepagina.

Daar staat trouwens nog veel meer. Dr staat bijvoorbeeld ook een pdf met alle posts van dit blog tot nu toe. Gratis.

Sharing is Caring.

Gisteren zat ik even Wimbledon te kijken. Met de nadruk op kijken. Ik had het geluid afgezet omdat een van de tennissters bij het retourneren van elke bal ter plekke leek klaar te komen door het letterlijk uitschreeuwen van een oerklank die tot ver in de omtrek te horen was. Dat is toch niet normaal. Wanneer zou zo'n meisje begonnen zijn met dit gesteun en gekreun. In onderstaand filmpje trekt het publiek het ook niet meer. Op een gegeven moment roept iemand shut uuuuuup.

Shut up?

Shoot her!

[youtube <http://www.youtube.com/watch?v=elxum6bL-Ro> &w=420 &h=315]

Maar ja dan dan we nog steeds niet af van het vaak dodelijk saaie commentaar bij de tenniswedstrijden.

Toen een paar jaar geleden Ordina mij vroeg om iets te bedenken voor hun gasten in de vipruimte op het grastennistoernooi in Rosmalen (het toenmalige Ordina Open) bedacht ik radio Ordina.

Leuk hoor al die sportevenementen waar je als vip naar toe mag. Maar wat weet je nou van tennis? En bij een live wedstrijd heb je geen commentaar en mag je niet praten. En wat zouden sommige gasten doen als er zo'n kreuner op de baan stond en de scheidsrechter 'Love game' in de microfoon zou fluisteren? Om een sekschandaal voor Ordina te voorkomen bedacht ik Radio Ordina. Ik had namelijk uitgezocht dat je voor speciale evenementen een radiozender kon aanvragen. Ja gewoon een officiële frequentie. De 105.5 FM was gedurende de Ordina Open: Radio Ordina.

Gasten van Ordina kregen bij binnenkomst een radiootje die we van te voren hadden afgestemd op de

105.5 FM en Stanley Franken (ex Davis Cup coach) zat niet zichtbaar voor de Vips de meest smakelijke en smeuge verhalen te vertellen over de vaak volledig onbekende tennissters. Althans voor veel gasten. Toen Stanley over een van de tennissters zei 'dat ze waarschijnlijk te lang borstvoeding had gekregen' werd er hard gelachen in de vipruimte van Ordina. Niemand in het stadion begreep wat er nu zo leuk was. Ik wel.

Radio Ordina was een hitzender zonder muziek en gekreun. Heerlijk.

I love it

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:08)
[...] love game [...]

Pietje Precies (2013-06-27 05:02)

Sommige mensen kunnen er echt niet tegen als bijvoorbeeld je kraagje omgevouwen zit, een boek niet lijnt met de rand van de tafel of de bloempotten op het terras van het Muziekgebouw in Amsterdam niet exact in het midden staan. Daar moet je dan gewoon wat aan doen. Of ze nou 100 kg per stuk wegen of niet. Ze moeten precies goed staan. Want ja, het scheelt natuurlijk klanten en omzet als je het niet allemaal precies voor mekaar hebt. Bekijk het filmpje en probeer niet te lachen. Het is ons niet gelukt. Met dank aan Maarten van de Vijfeijken en

Scato van Opstall (met dubbell).

<http://www.youtube.com/watch?v=dptY3KH-KD4>

---

puuramsterdam (2013-06-27 06:10:44)
En hij heeft gelijk... Scheelt enorm.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:11)
[...] Pietje Precies [...]

meten is weten (2013-06-28 04:41)

Anouk is weer aan het daten. Anouk staat niet op een dating site. Daar gebruikt ze Linda de Mol's Zomerweek voor. Van de week bij Linda de Mol's Zomerweek heeft Anouk even heel duidelijk gemaakt waar potentiële daters aan moeten voldoen. Anouk heeft namelijk weinig zin in het hele gedoe ervoor als de man in kwestie op het moment supreme zijn broek laat zakken en ze dan vervolgens denkt 'Fuck ik wil niet meer. Want je weet gewoon ik ga niks voelen. En ik wil gewoon die pijn. Linda!!! Eerlijk.'

In een wereld van overvloed is het fijn om het keuzeproces te vergemakkelijken.

Een duidelijke briefing.

Tussen de 21 en 23 cm heren. Vanaf de 'stam'.

Anouk.

Ik ga je geen pijn doen. De lat ligt te hoog.

Succes heren. En vergeet niet een paar keer te meten onder verschillende omstandigheden:

The most accurate **measurement of the human penis** comes from several measurements at different times since there is natural minor variability in size due to arousal level, time of day, room temperature, frequency of sexual activity, and reliability of measurement. When compared to other primates, including large primates such as the gorilla, the human penis is largest, both in absolute terms and in relative size to the rest of the body.

Measurements vary, with studies that rely on self-measurement reporting a significantly higher average than those with staff measuring. However, the mean of an erect human penis is approximately 12.9–15.0 cm (5.1–5.9 in) in length. Flaccid penis length is a poor estimate of erect length.

Oh ja Anouk. Het heeft geen zin om grootte van de handen, voeten, neus of welk ander orgaan als richtlijn te hanteren.

Want:

A statistically significant correlation between penis size and the size of other body parts has not been found in research.

Neem gewoon een lineaal mee als je gaat daten.

Metten is weten.

Gisteren reageerde Paul op de 21 - 23 centimeter lange post over Anouk met de volgende opmerking

Dit is post nummer 150 en ik heb nog nooit een verzoeknummer geschreven. Maar aangezien Paul een trouwe lezer is en vaak goede feedback geeft, dacht ik 'Kom maar op!'

Bij snoeien = groeien denk ik aan het boekje de Happiness Project van Gretchen Rubin. Ik kreeg het van mijn vriendin Wies vlak voordat ik naar Zuid Afrika vertrok om daar te gaan fietsen en eens heel goed na te denken over de toekomst. Dat was nodig. Ik had al 3 maanden geen opdrachten meer gehad van mijn Grootste Klant. Dat scheelde 70 % van mijn omzet. Ik moest iets verzinnen. Met slechts een rugzakje en een fiets vertrok ik van Kaapstad naar Montagu inclusief het boekje van Gretchen. In het begin van het boekje probeert ze een definitie te geven van Happiness maar ziet daar toch van af. Dat voel je. Later komt ze er toch op terug en schrijft ze zoiets van:

Happiness is dat je je goed en slecht kunt voelen in een context van Groei.

Maar om te groeien moet je soms eerst snoeien.

Het fantastische van zo'n reis begint eigenlijk al bij de voorbereiding. Probeer maar eens een kleine rugzak zo te vullen dat je denkt dat je alles hebt voor een fietstrip van 3 weken. Geloof me dat is een stuk moeilijker dat gedachteloos een grote koffer volgooien met 23 kilo. Het vereist dat je alle mogelijke scenarios in je hoofd afspeelt en vervolgens bepaalt of je daar de bijbehorende spullen wel of niet voor meeneemt. En waar kun je

snoeien. Een mooi voorbeeld was de lader voor mijn iPhone en Garmin (fietsTomTom). Toen die netjes naast elkaar op de grond lagen tussen alle andere spullen bedacht ik me of ik niet een lader mee zou kunnen nemen voor allebei. Met een loep moest ik de specs van de iPhone lader bekijken of deze wellicht ook geschikt was voor mijn Garmin. En ja hoor dat werkte. Dat scheelde weer een paar gram en ruimte in mijn tas.

Met het absoluut hoognodige vertrok ik nog een keer in mijn hoofd naar Zuid Afrika. Ik kreeg een leuke band in the middle of nowhere en waste mijn fietspakje 's avonds in de gootsteen van de B & B met shampoo. Ik snoeide nog wat zaken hier en daar. Mijn zak was vol maar mijn hoofd was leeg. Ik had ruimte gemaakt om te groeien.

In Zuid Afrika besloot ik dat het tijd was voor een Hard Cor rebranding van mezelf. Van Creatief naar Design Thinker. Design Trainer en Design Teacher. Bij thuiskomst werd ik gevraagd om docent te worden op de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht deed mijn eerste Design Thinking workshop voor een tech startup en begon te schrijven over Design Thinking op dit blog. Gisteren sprak ik iemand die me via google en 'design thinking' had gevonden voor een project voor VMBO studenten en dinsdag zit ik met Barry voor een hele gave klus in de herfst en als klap op de vuurpijl kreeg ik van de week horen dat ik in november een Design Thinking workshop mag geven op TED Youth in Amsterdam.

Oei. Ik groei.

Ik ben er nog lang niet. Maar kom er wel.

Dankjewel Paul.

Hugo (Vlugo) Smid (2013-07-01 06:58:12)
Inderdaad Cor, je bent regisseur van je eigen leven.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:17)
[...] snoeien is groeien [...]

sorry (2013-06-30 04:55)

Soms gebeuren er dingen in je leven waar je het liefst fysiek op reageert. Iemand op zijn bek slaan of gewoon direct dood schieten. In de nek dan wel he NoaH. Helemaal als ze je kinderen wat aangedaan hebben. En al helemaal als dat zeer onterecht is. Je schiet er er alleen vaak zo weinig mee op. Maar ja zeg dat maar eens tegen je hormonen.

Laatst gebeurde er iets met een lief familielid en een in een sexuele spagaat liggend stout familie lid. De veel te dikke ballerina (m/v) had zich in termen uitgelaten die niet alleen onterecht waren maar ook nog eens zeer kwetsend. Mijn eerste reactie was 'laat gaan' die ..... heeft al problemen genoeg en ik wilde geen energie steken in de confronterende balletles. Maar een aantal dagen later ging het toch knagen. Het plaatje werd me namelijk steeds duidelijker en er MOEST gewoon wat gebeuren. Ik wilde alleen niet dat het lieve familielid er achter zou komen waarom het stoute familielid opeens zijn/haar excuses aanbod. Ik bedacht van alles maar niets was goed genoeg. Totdat ik een van mijn creatieve denktechnieken inzette: Hoe zou .....het oplossen.

Puntje puntje was in dit geval Walter White uit Breaking Bad. Voor de niet kenners. Walter is een scheideleraar die krijgt te horen dat hij terminale kanker heeft en, om zijn gezin goed financieel achter te laten, chrystal meth gaat koken en samen met een ex leerling gaat verkopen. Langzaam verandert de lieve Walter in een nietsontziende keiharde crimineel.

Dus.

Hoe zou Walter dit oplossen?

Geweldig. Binnen 10 minuten had ik 14 fantastische ideeën. Ik kon er direct 10 schrappen want dan zou het stoute familielid het niet overleven. Van de 4 overgebleven ideeën vond ik de volgende de beste.

Op een plek waar X absoluut alleen zou zijn zou ik een injectie naald door de broek heen steken met de opmerking dat als ..... niet binnen 24 uur zijn excuses zou aanbieden er een hele nare niet traceerbare ziekte zou ontstaan. Als ik echter binnen 24 uur een telefoontje zou krijgen van dat lieve familielid dat het stoute familielid zijn/haar excuses heeft aangeboden zou ik .....vertellen waar binnen 1 kilometer van huis .....het antigif kon vinden.

Heb nog geen telefoontje gekregen.

.....heeft nog 12 uur en 34 minuten.

If lines are busy. Please call again.....

---

barendkaas (2013-06-30 07:40:25)

Walther White zou er de Lelietjes-van-Dalen bijhalen, denk ik. Gewoon, omdat het kan ;-)

barendkaas (2013-06-30 07:41:11)

Walter ook.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:19)

[...] sorry [...]

1.7 juli

Goaaaaaaaaaaaaaaaaaal (2013-07-01 04:52)

'Zonder doel ken je nie score.' Een uitspraak van ons voetbalorakel Johan Cruijff. Nu heb ik weinig verstand van voetbal. Als ik presentatoren en kenners voetbalwedstrijden hoor analyseren, is het alsof ik financieel analysten over de crisis hoor praten. Ik begrijp er weinig van. Ik kan me nog het meest vinden in deze van Gary Lineker. Hij bracht de essentie van het voetbal ooit terug tot één zin.

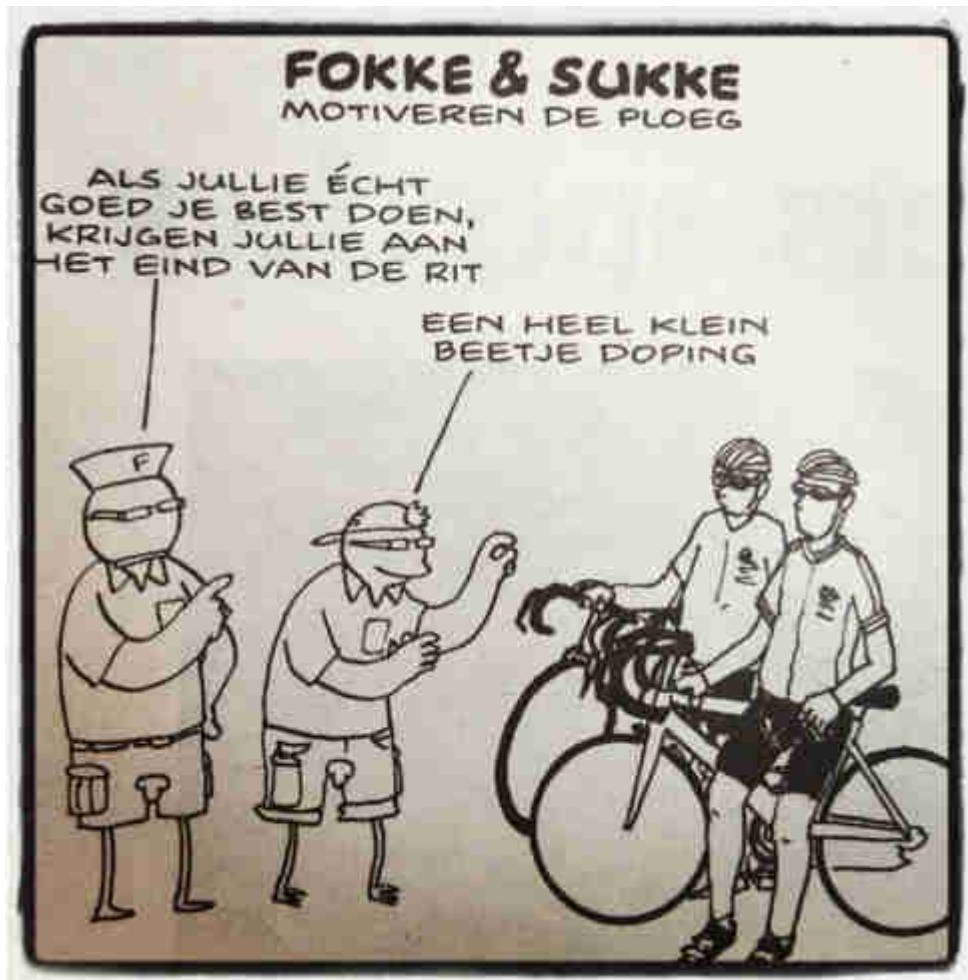
'Football is a very simple game. For 90 minutes 22 men go running after the ball and at the end the Germans win'

Nu ben ik zelf jarenlang voetballer geweest maar de afgelopen jaren zit ik toch meer op de racefiets dan dat ik achter een bal aan ren. De focus op de bal is vervangen door een gefixeerde blik op het achterwerk van Jacobus Von Brauchhausen. Mijn bijna twee meter lange, net zo autistische fietsmaat. Vorig jaar zijn we onze training anders aan gaan pakken. In plaats van elke keer heeeeeel hard te gaan om vervolgens de rest van de dag bloedhoestend en kotsend te recupereren, doen we het nu vaak ook heeeeeeeel rustig aan. Niet ons testosteron bepaalt de snelheid maar Het Schema met Het Doel. En dat werkt. Ons Schema brengt ons dit keer naar de Alpe d'Huez. Maar daarvoor moeten we eerst nog even over de Col du Glandon, de Col du Telegraphe en de Col du Galibier. Oftewel de Marmotte. De Marmotte wordt door velen beschouwd als de meest prestigieuze en zwaarste cyclo. 174 km en ruim 5.000 hoogtemeters. Niet omdat we voor een of andere terminale ziekte geld op willen halen. Nee omdat we een Doel nodig hebben om beter te worden. Want dood ga je toch. Het Schema bepaalt de regels en de Garmin met hartslag en cadansmeter de feedback. En slapen. Want zoals Joop Zoetemelk ooit zei.

'De tour win je in bed.' Ja ja Joop. In een zuurstof tent aan het infuus.

Nee Lieve Menschen. De echte reden waarom we zo hard trainen en gemotiveerd zijn, is vanwege de beloning

van onze trainers Fokke en Sukke.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:24)
[...] Goaaaaaaaaaaaaaaaaaal [...]

Het schrijven op dit blog is eigenlijk ontstaan uit twee voorgaande activiteiten die ik in de ochtend deed. Mediteren en 'Het Ochtendschrift'. Twee dingen die heel makkelijk zijn om te doen maar heel moeilijk zijn om vol te houden. Het Ochtendschrift heb ik van Julia Cameron uit haar boek *The Artist Way*. Het werkt heel simpel. Je wordt wakker en het eerste wat je doet is een pagina schrijven. Met de hand. Op het moment dat je je pen op het papier zet, blijf je schrijven waar je aan denkt. Als je bijvoorbeeld denkt dat je echt niet weet wat je moet schrijven, schrijf je 'ik weet echt niet wat ik moet schrijven'. Als je klaar bent met schrijven doe je je boekje dicht en lees je het nooit meer terug. Nooit meer. Je laat het ook aan niemand anders lezen. Waarom niet? Omdat je dan voor een ander gaat schrijven. En dat is niet de bedoeling. Je schrijft niet voor een ander en eigenlijk ook niet voor jezelf. Je schrijft om een te worden met de pen, het papier en je gedachten. Gewoon doorschrijven. Echt een geweldige ervaring. En je kunt het altijd overal doen. Na verloop van tijd verbrandde ik de pagina's. Totdat ik in een hotel in Rome zat en het alarm af ging. Sindsdien verscheurde ik de pagina's in zo klein mogelijke stukjes. Toen ik dat aan een vriend vertelde, zei hij dat hij dat zelf nooit zou doen. Het verbranden of verscheuren. Hij zou het bewaren. Voor later. Voor anderen. En dat is nu net NIET de bedoeling. Op het moment dat je het bewaart voor anderen is het niet meer puur. Je schrijft niet voor anderen of om iets moois te schrijven. Je schrijft om direct vast te leggen wat er in je opkomt. Met je hand. Van hoofd naar handen. Je moet het dus ook niet op een computer doen. Ik merkte dat het heel ongemakkelijk voelt om een hele pagina met je hand te schrijven. Het voelde alsof ik na 6 weken grote vakantie weer op school terug was en weer voor het eerst iets moest schrijven. Heel ongemakkelijk. Een beetje vergelijkbaar met aan de linker kant van de weg rijden en met je linker hand schakelen. Na de pagina en eventueel verbranden of verscheuren ga je lekker douchen. Niet ervoor dus. Erna douchen is een verademing. Normaal waren mijn ochtendsdouchjes eindeloze 'To Do' lijstjes of, nog erger, 'Did not do'. Echter na het Ochtendschrift was ik al mijn ochtendgedachten kwijt en stond ik dus echt te douchen. Het Ochtendschrift beviel me beter dan mediteren. Niets 'doen' vind ik gewoon moeilijk. Komt misschien nog. Als ik later groot ben.

Hugo (Vlugo) Smid (2013-07-02 06:59:00)

Wat ook heel verrijkend werkt (bij mij toch) is, voor je de dag begint even terug te denken aan de vorige dag. De personen die je die vorige dag hebt ontmoet en 'nieuw' waren in je leven, die kook je op papier uit tot één woord. Voor elke persoon heb je een kaartje met aan de voorkant de naam en de plaats/omstandigheid van ontmoeting en aan de achterkant schrijf je dan dat ene woord. Interessant om te constateren dat dat ene woord vaak treffend de lading dekt. Het is niet mijn eigen idee, maar had het gelezen in een boek van Jonathan Safran Foer (extremely loud and incredibly close). Ik heb jou nog niet uitgekookt. Maar ik heb je ook nog niet ontmoet.

cornoltee (2013-07-02 17:46:17)

Nice!

erikoptenberg (2013-07-02 19:37:24)

hi Cor! ik wist niet dat jij ook The Artist Way hebt doorstaan, ik deed er in 2003 17 weken over, 5 weken heb ik over gedaan... arrivederci, Erik Op 2 jul 2013, om 06:31 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

Anna-Maria Giannattasio (2013-10-06 06:52:35)

Vandaag begonnen met The Artist Way. En wat is het vroeg! Doet Cor dit nu elke ochtend? Zo vroeg opstaan? Vond de eerste keer drie blaadjes vol krabbelen wel geniaal. Confrontatie met je eigen terugkerende dilemma's en gedachten.

cornoltee (2013-10-06 08:07:22)

Anna-Maria! Wat goed. En durf je ze ook te verbranden, te verscheuren of weg te gooien?

cornoltee (2013-10-06 08:09:11)

En Hugo? Heb je mij al uitgekookt? Tot snel IRL Verheug ik me op! fijne zondag Ik ga een eitje koken.

Anna-Maria Giannattasio (2013-10-06 23:41:13)

Juist... te genant voor woorden.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:27)

[...] als ik later groot ben [...]

De vakantie staat voor de deur en wat doe je dan? Dan ga je opeens lezen. Menigeen verslindt in de vakantie het ene na het andere boek. Heerlijk. Met je voeten in het zand en je hoofd in een boek. Maar welk boek neem je mee? Ik zou de biografie van Steve Jobs meenemen, denk ik. Ben er in begonnen maar het lijkt me heerlijk die in een keer uit te lezen. En ik zou Design Thinking by Doing' van Cor Noltee meenemen. Waarom?

Ten eerste omdat ie gratis is.

Ten tweede omdat het zo geweldig is.

'Wat maakt zijn blog zo geweldig?

- Allereerst zijn directe manier van woorden op je afvuren. Het is een verhaal. Zelfs bijna een prettig gesprek. Voelt als oude vrienden onder elkaar. Hij roept dingen die hem zijn opgevallen, tips of strooit goede inzichten. Ik luister en absorbeer. Precies de dingen die in je hoofd blijven plakken. Waar je tijdens de ratrace-dag plots weer aan denkt. Woorden en links die ik deze week vaak deelde met familie en vrienden. Omdat het moest. Zijn blogonderwerpen lijken alledaags ; de snelheid en vergankelijkheid van het nu. Praktische tips tegen rugpijn. (schot in de roos Cor) en zakelijke blog over vertrouwen en communicatie. Elke keer raak. Elke dag smullen.
- Lekkere lay-out. Een bijna persiflage-achtige start van elke blog met een omdenken-typo-art-illustratie in rood-zwart. In combinatie met de titel een fijn entree. Maakt nieuwsgierig om verder te lezen.
- De cadans: elke ochtend staat hij op om in mijn REM-slaap te tikken. ELKE dag. Een blogger waar je op kunt bouwen. Hou ik van.

- MAIL-service. De internet-Tsunami sleurt alles wat lelijk en mooi is mee. Dankzij zijn mail-service kom ik de blog van Cor trouw elke ochtend tegen op mijn Iphone. Oase tussen de zakelijke en privé-meuk. Voelt als kadootje. Zorgt ervoor dat mijn ochtend goed start.

Kortom; Een ideale start van mijn #blogreis. Nu snel inpakken en wegwezen. Op weg naar de volgende blogstop op deze #blogreis. We gaan logeren bij @Jndkgrf en zijn 99 woorden. Reis je mee?

ps Blog van Cor Noltee gaat mee in de backpack. Tijdens deze reis verzamel ik een backpack vol klasse blogs.'

Aldus Anna Maria Giannatassio.

Maar mocht je op je vakantie adres nu geen internet hebben en je wilt toch mijn 'geweldige blog' lezen, download dan hier de pdf van ALLE posts van dit blog. 153 verhaaltjes. Ik heb de vormgeving zo aangepast zodat zelfs 40 plussers het kunnen lezen op hun iPhone. Gratis.

Had ik al gezegd dat het gratis was?

Vraag niet hoe het kan maar profiteer er van.

Fijne vakantie.

De beste business investering die ik het afgelopen jaar heb gedaan is geen Apple. Twee jaar geleden kocht ik een dikke, vette 15 inch Powerbook Pro en daar zit ik nu nog steeds op te typen. Werkt nog prima. Was niet goedkoop. Ruim € 2.000,- Maar ik heb er geen moment spijt van gehad. Ik gebruik Keynote (Powerpoint voor de apple) het meest om presentaties en colleges te maken. Maar op de vraag 'Met welk programma werk je het lekkerst met mensen samen?' kom ik niet verder dan Skype. Maar dat is meer een luxe en goedkope telefoon en geen Apple programma btw. Maar samen dingen maken? Dat programma heb ik nog niet gevonden. Logisch ook want op je Apple zitten standaard ook alleen maar 'i' programma's. Ik Foto, Ik Film, Ik Chat, Ik Muziek. Wij programma's vind je niet.

Nu had IK van de week een eerste werkbespreking met een nieuwe klant. Ik had hem voorbereid dat we aan de slag zouden gaan om de situatie eerst eens in kaart te brengen. We hebben de Apple niet aangeraakt. WIJ moesten namelijk SAMEN aan de slag. En dat programma staat niet op mijn Apple. Maar ik heb het natuurlijk wel. Het heeft een touchscreen scherm. Je kunt er met je hand op schrijven en tekenen met de lekker in de hand liggende draadloze pennen. Het is multi-user. Logisch. Weegt nog geen 100 gram en kost minder dan € 2000,-

Enig idee?

Uit de goede antwoorden trek ik een winnaar. Deze wint een gesigeneerde WE MAKE met twee draadloze pennen.

Zet hem op!

---

puuramsterdam (2013-07-04 05:14:11)
Papier!

Niki (2013-07-04 05:18:03)
A1 formaat papier!

skabaas (2013-07-04 05:38:56)
Een kladblok.

woutervj (2013-07-04 05:44:58)
Een vel papier inderdaad. Met een draadloze pen zoals de livescribe om het resultaat daarna digitaal te kunnen opslaan en bewerken.

Anne (2013-07-05 18:42:18)
Misschien één van de onvolprezen (nee, ik heb geen aandelen) Wacom producten? De Inkling <http://www.wacom.com/en/products/mobile/inkling> of de Cintiq <http://www.wacom.com/products/pen-displays/cintiq/cintiq-13hd> (beide onder de 1,000 euro) Duurder, maar wel erg stoer: <http://www.wacom.com/products/pen-displays/cintiq/cintiq-24hd-touch>

barendkaas (2013-07-04 05:50:40)
Ik zou ook zeggen papier. Maar dan een kladblok.

Jeroen Eeuwijk (2013-07-04 06:17:15)
Een (vla) Flip over

dominiquekluinhaar (2013-07-04 06:31:22)
Een poster!

Els (2013-07-04 06:42:04)
Een MÅLA rol tekenpapier? -gebruik ik zelf steeds om m'n weekplanning op te maken- <http://www.ikea.com/nl/nl/catalog/products/20152281/>

jjvoerman (2013-07-04 07:20:07)
Ja, ik zou ook voor de flipover gaan. Ik heb trainingen sociale vaardigheden gegeven voor jongeren met een taakstraf. Daar was de flipover het belangrijkste instrument. Samen tekenen en schrijven. Leven, keuzes, ideeën.

aukesmit (2013-07-04 08:10:57)
Ook ik dacht het eerst aan een flip over, en voor sommige sessies is de post it plugin heel handig. Of de custom made apps, een (custom) grafisch opgemaakte werkblad, uitgeprint op een groot vel papier zou kunnen. Handig als je de sessie meer wilt sturen. De beste office versie van de flipover staat bij 31Volts (oudegracht 8) een whiteboard die een hele muur bedekt! Staande denken werkt heerlijk!

grit (2013-07-04 08:37:14)
Sorry dat ik zo veeleisend ben, maar iets onder de 2.000,-? Je moet wel wat spenderen om lekker te kunnen samenwerken: 80g is voor mietjes. Als ik win wil ik wel minimaal de zwaar uitgevoerde versie van dan 120g (minimaal A3) en dan niet dat nep-multitouch wat eigenlijk maar 2 vette vingertjes kan verwerken maar echt MULTI; Als Pater familias moet er met z'n vieren aan gewerkt kunnen worden. En uiteraard wil ik het werkblad kunnen editten dus een schaar mag er ook bij. Nee - nog beter; Een single-curve-cut device zoals een Stanley-mes. Dat paretje kan in een simpele beweging vloeiende bochten (splines voor intimi) snijden, iets wat met een schaar natuurlijk wel wat meer oefening vereist... Oja, die draadloze pennetjes? Die zijn toch wel HB uitgevoerd met een erase-knop? Kleur mag je zelf uitzoeken. (Een briljante suggestie? De iMac was er in Paars, Rood, Groen, Geel en Blauw...)

sluit af met een #je | Design Thinking by Doing (2013-07-05 03:26:15)
[...] winnaars van de WE MAKE inclusief 2 draadloze pennen zijn [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:36)
[...] ikke ikke ikke [...]

sluit af met een #je (2013-07-05 03:26)

De winnaars van de WE MAKE inclusief 2 draadloze pennen zijn geworden:

Els en Gerrit.

Els had het helemaal goed. Beter nog zelfs want ze heeft een nog goedkoper alternatief:

Gerrit had het ook goed. En wat een briljante tekst:

'Sorry dat ik zo veeleisend ben, maar iets onder de 2.000,-? Je moet wel wat spenderen om lekker te kunnen samenwerken: 80g is voor mietjes. Als ik win wil ik wel minimaal de zwaar uitgevoerde versie van dan 120g (minimaal A3) en dan niet dat nep-multitouch wat eigenlijk maar 2 vette vingertjes kan verwerken maar echt MULTI; Als Pater familias moet er met z'n vieren aan gewerkt kunnen worden.

En uiteraard wil ik het werkblad kunnen editen dus een schaar mag er ook bij. Nee - nog beter; Een single-curve-cut device zoals een Stanley-mes. Dat pareltje kan in een simpele beweging vloeiende bochten (splines voor intimi) snijden, iets wat met een schaar natuurlijk wel wat meer oefening vereist...

Oja, die draadloze pennetjes? Die zijn toch wel HB uitgevoerd met een erase-knop? Kleur mag je zelf uitzoeken. (Een briljante suggestie? De iMac was er in Paars, Rood, Groen, Geel en Blauw...)

De prijzen kunnen afgehaald worden op het hoofdkantoor van zenoemenhetdesignthinking in Dordrecht. Bel voor het maken van een afspraak met de afdeling 'gewonnen prijzen': 0624965000.

Toets 1 voor een afspraak op maandag.

Toets 2 voor een afspraak op dinsdag.

Toets 3 voor een afspraak op woensdag.

Toets 4 voor een afspraak op donderdag.

Toets 5 voor een afspraak op vrijdag.

En sluit af met een hekje. (#)

Deze post kan opgenomen worden voor u en onze veiligheid.

Als u deze service wilt verbeteren, blijft u dan aan de lijn. U wordt zo snel mogelijk geholpen.

Toets nu uw bankrekening nummer in.

Er zijn nog 3 wachtenden voor u.

De gemiddelde wachttijd bedraagt ongeveer 12,4367 seconden. Blijft u aan de lijn?

Heeft u uw creditcardnummer bij de hand?

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=lwHPopKEESQ> &w=1280 &h=720]

Els (2013-07-08 06:46:40)

Wat Leuk dat ik gewonnen heb! :) Ik kom graag langs op het hoofdkantoor!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:39)

[...] sluit af met een #je [...]

Gerrit Dijkstra is briljant.

Gerrit Dijkstra is handig.

Gerrit Dijkstra is aardig.

Ik kan heel veel interessante dingen vertellen over Gerrit Dijkstra. Gerrit en ik hebben al een heleboel leuke dingen samen gedaan. Van de 'Sleutelhangerfabriek' die 250 sleutelhangers met je foto in 90 minuten uitpoept tot apps die zo mooi en gebruiksvriendelijk zijn dat Steven Jobs niet verder zou komen dan: Incredible, Amazing, Awesome. En dan heel vaak achter elkaar.

Gerrit gaat het onderdeel Play doen op Utrechtsummerschool. Ik ben courseleader van de cursus 'Experience Design' die van 5 tot met 16 augustus 2013 plaats vindt in Utrecht. De eerste week leer je de zes right brain skills kennen van Daniel Pink:

design, verhaal, empathie, zingeving, symfonie en Play.

De tweede week is een Design Thinking Bootcamp waarin de studenten aan de slag gaan met een concreet probleem dat ze aan het eind van de tweede week prototypen en presenteren.

En Gerrit 'doet' Play. Dat wordt leuk. Heel leuk.

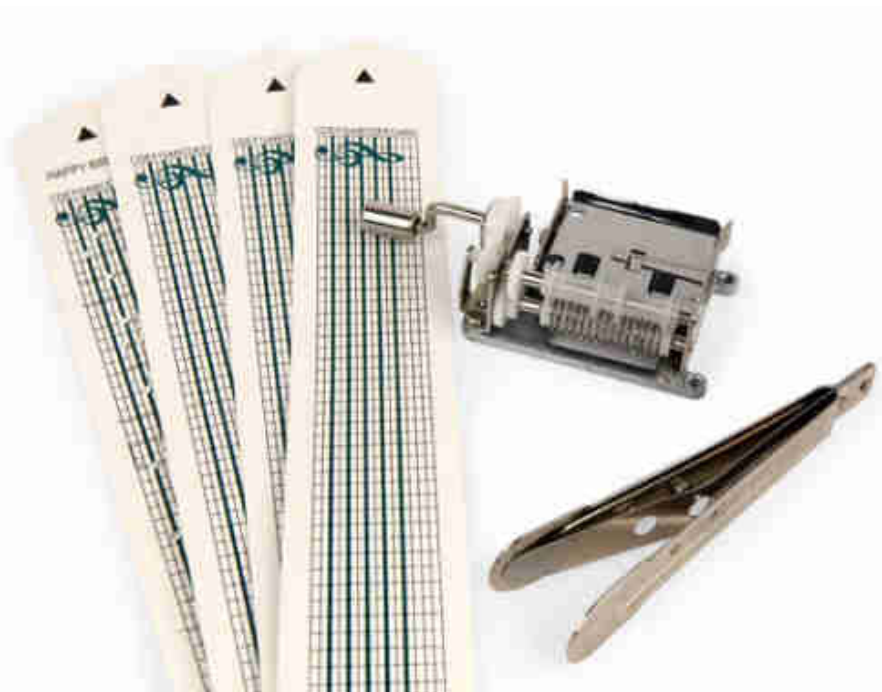
Een van de dingen die we gaan doen is een jingle van jezelf maken. Hoe kwam ik op dat idee? Dat kwam omdat Gerrit gisteren tussen neus en lippen door vertelde dat ie weer iets gemaakt had. Als er iets tussen neus en lippen aan komt bij Gerrit ga ik er altijd even goed voor zitten. Spits de oortjes en luister. Gisteren hoorde ik

dat Gerrit met zijn zontje bij de Ontdekhoek was geweest:

'De Ontdekhoek is voor meisjes en jongens van 4 tot 14 jaar.

Een grote werkplaats waar je proefjes mag doen. Zelf aan de slag gaan en je geen seconde vervelen! Ontdekken hoe je met zware keien snelstromend water kan tegenhouden, van een aardappel chips kan maken, foto's in een donkere kamer kan ontwikkelen, snelle zeilbootjes kan maken, heerlijk ruikende zeepjes...Je mag zelf weten waar je mee begint. Je kunt kiezen uit meer dan 30 proefjes. Heel leuk voor een verjaardagsfeestje of gewoon een dagje uit. Je komt tijd tekort om alles te kunnen maken en doen.En, wat je maakt mag je ook mee naar huis nemen! (niet alles)'

En Gerrit kwam daar deze tegen:

En afgezien van dat Gerrit briljant, handig en aardig is, is Gerrit ook nog eens muzikant. Nogal veelzijdig dus.

Enfin geïnspireerd door de Make your own music box kit van Kikkerland bij de Ontdekhoek maakte Gerrit een online tooltje om zelf je eigen 'bladmuziek' te maken. Gewoon omdat Gerrit dat leuk vindt. En hij stuurde het naar Kikkerland. Die kwaakten natuurlijk van plezier. Ik heb gisteren een uur zitten music boxen.....en direct zo'n Make your own music box kit besteld. En helemaal grappig is dat Gerrit Get lucky gemusicboxt heeft. I'm Lucky. Lucky dat ik Gerrit ken. En nu kennen jullie hem ook. Kijk hier voor wat Gerrit gemaakt heeft. En hieronder wat Steve er van vindt.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=Nx7v815bYUw> &w=1280 &h=720]

---

the legend of the Phoenix | Design Thinking by Doing (2013-07-08 05:18:31)

[...] van mijn vriend Gerrit Dijkstra. Ik schreef een paar dagen geleden al over hoe handig en aardig The Amazing, Incredible and Awesome Gerrit Dijkstra is maar ik ben niet de enige die dat opgevallen is. Alweer heel wat jaartjes geleden kocht Gerrit [...]

outsource insource | Design Thinking by Doing (2013-09-26 05:15:14)

[...] daar komen mooie dingen uit. Zo werken we ook Samen met Gerrit. Ik schreef al eerder over Barry en Gerrit. Samen zijn we een geweldig creatief [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:43)

[...] The incredible, amazing, awesome Gerrit Dijkstra [...]

CineSamen. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 495/1001. | Design Thinking by Doing (2014-07-03 06:01:15)

[...] te stappen. Ik deed het voorstel om het oude idee aan te passen en te proberen. Gratis. Ik vroeg de Incredible Amazing Awesome Gerrit Dijkstra het technische deel voor zijn gratis rekening te nemen en met met zijn drieën gingen we aan de [...]

Schoonheid komt van binnen uit. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 526 | Design Thinking by Doing (2014-09-13 09:58:52)

[...] Een glimlach verscheen op mijn gezicht en toen ik verder keek zag ik dat het mijn goede vriend Gerrit was. Ja deze Gerrit en [...]

Gisteren hebben we heerlijk gebarbecued (vreemd woord zeg) en zoals gewoonlijk is er een hoop over. Toen ik vanochtend wakker werd dacht ik 'Park(ing) Day'!

Park(ing) Day is een initiatief ontstaan in San Francisco. Het idee is simpel. Je draait een parkeerplek om in een park.

Op de site van Park(ing) Day verkopen ze t-shirts met een illustratie die dat mooi laten zien.

En hier het filmpje wat ik jaren geleden zag en me enthousiast maakte voor het idee.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=VPiG2FCtmtA &w=1280 &h=720]

Nu denk ik al jaren om dat ook in Dordrecht te doen maar zoals zoveel dingen waarvan ik zeg 'dat ga ik doen' lag deze ook nog in de kast. En mijn Kabouter heeft het idee jaren achter slot en grendel gehouden. Maar vandaag is het dan zover. Ik ga het doen. Vandaag vanaf 17.00 Parkbecue. Dus Bring &Share. Je weet waar ik woon. En parkeren is vandaag gratis.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:51)
[...] Parkbecue [...]

the legend of the Phoenix (2013-07-08 05:18)

Een van de mooiste verhalen over de kracht van het internet, die ik ik mijn directe omgeving meegemaakt heb, is het verhaal van de Pontiac Firebird van mijn vriend Gerrit Dijkstra. Ik schreef een paar dagen geleden al over hoe handig en aardig The Amazing, Incredible and Awesome Gerrit Dijkstra is maar ik ben niet de enige die dat opgevallen is. Alweer heel wat jaartjes geleden kocht Gerrit een Pontiac Firebird. Deze:

In de spaarzame uurtjes restaureerde Gerrit deze classic. Ik herinner me nog dat Gerrit op een gegeven moment vertelde dat ie zelfs de parelmoer rode inleg van het Firebird embleem had nagemaakt . Gewoon uitgezocht en geprobeerd, en geprobeerd en geprobeerd. Totdat het perfect was. Ik weet ook nog dat Gerrit een handig 'doosje' in elkaar had gezet waardoor de ruitenwissers weer een interval hadden. Enfin. De Pontiac werd beter en beter. Mooier en mooier en mooier. Maar misschien wel het mooiste van het project was dat Gerrit alles deelde. Op zijn blog hield Gerrit alles minitueus bij. In het engels en met foto's. En dat is echt al jaaaaaren geleden. Niemand die ik kende blogde toen. Gerrit wel. En Gerrit gaf al zijn kennis weg. En dat werd zeer gewaardeerd. Hij had een trouwe Pontiac aanhang over de hele wereld die de restauratie op de voet volgde. Een mooi voorbeeld van Share if you Care. Vol spanning wachtte zijn fans op de volgende fase van het project: de spuiterij. De Firebird was inmiddels zover gevorderd dat ie klaar was voor een paar nieuwe laklagen. Als het nodige werd gestript, de motor verwijderd en de dag erna zou de Firebird naar de spuiterij gaan.

Die nacht brandde de garage waar de Firebird gestald stond uit. Met de Firebird. Alleen de motor die in de hoek stond kon gered worden. Gerrit zat in zak en as. De Firebird zou pas na de spuiterij getaxeerd worden. Het was letterlijk een zwarte dag in leven van de Firebird. Met een laatste post op zijn blog, een foto van de uitgebrandde Firebird, werden ook zijn fans op de hoogte gesteld. Einde project.

Dacht iedereen.

Echter zijn fans dachten daar anders over. Weken later kreeg Gerrit een bericht van Paypall. Er was geld overgemaakt. Zijn fans, verspreid over de hele wereld, die hij nog NOOIT ontmoet had, hadden geld ingezameld zodat Gerrit een andere Firebird kon kopen en zijn project kon afmaken.Why?

Because they Cared.

En Gerrit? Die rijdt nog steeds rond in zijn Firebird.

'Like the legend of the Phoenix. Our ends were beginnings.

What keeps the planet spinning. The force from the beginning.'

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=HXEJtBouRA &w=960 &h=720]

---

ruud baan (2013-07-08 06:00:39)

Dat vind ik een mooi verhaal Cor! Verstuurd vanaf mijn iPhone Op 8 jul. 2013 om 07:18 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:53)
[...] the legend of the Phoenix [...]

Schoonheid komt van binnen uit. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 526 | Design Thinking by Doing (2014-09-13 09:58:58)

[...] Dat was een echte verrassing. Iemand wilde me echt helpen. Een glimlach verscheen op mijn gezicht en toen ik verder keek zag ik dat het mijn goede vriend Gerrit was. Ja deze Gerrit en deze. [...]

don't leave home without it (2013-07-09 04:59)

Weet je waar ik altijd heel nieuwsgierig naar ben? De aantekeningen van mensen in hun notitieboekjes bij meetings. Ik vind het heel jammer dat die niet gedeeld worden. Daarom gebruik ik tegenwoordig altijd mijn we-Make Co Creatie Toolkit.

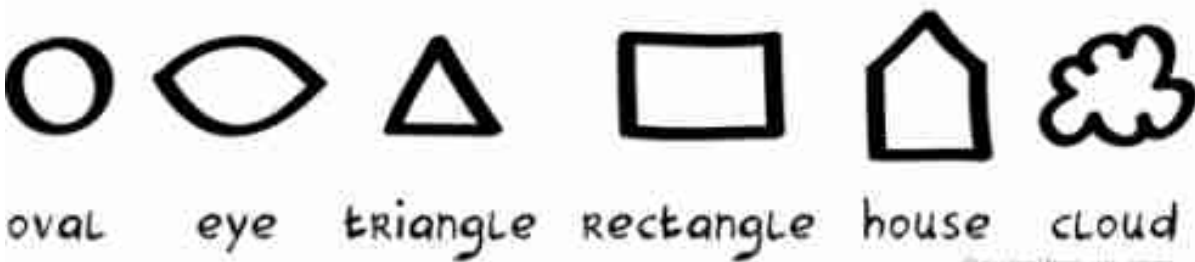
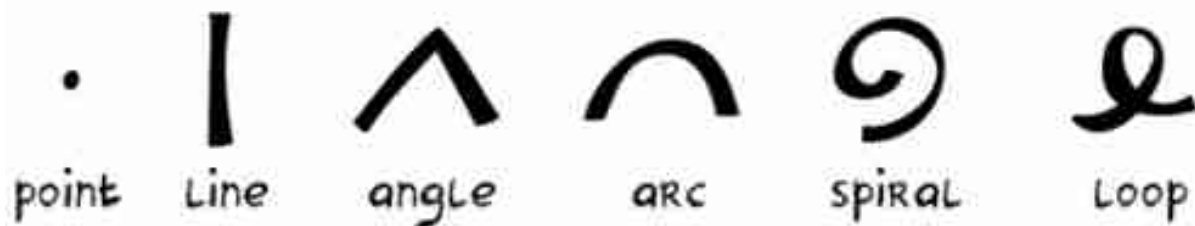
Bovenstaand zie je de luxe uitvoering met Timer en Red Dot Connectors.

En hoe werkt de we-Make?

Simpel. De volgende keer als je een bespreking hebt, neem je een groot stuk papier mee, tape, plakband en zoveel markers als dat er mensen zijn. Je plakt het papier tegen de muur of op tafel. Staand werken vind ik het meest effectief. Maar als je op het terras van Hotel New York zit, zoals ik gisteren, is de tafel ook een goede optie. Tot nu toe heb ik alleen brown paper sessies gehad met maximaal 3 mensen. Meetings met meer dan 3 mensen zijn zowiezo gedoemd te mislukken. Tenzij je er een goede facilitator bij hebt. Vervolgens ga je lekker aan de slag. Als je iets belangrijks te melden hebt, schrijf je het op het papier. Doe dat in blokletters. Dan kun je het later nog teruglezen. Nog beter is tekenen. Ik deed ooit een Gamestorming Workshop bij Dave Gray en hij leerde me het Visual Alphabet. Met deze 12 tekenjjes kun je werkelijk alles tekenen:

THE VISUAL ALPHABET

Tekenen wordt een soort schrijven met deze alfabet letters en dat werkt! Het vergt even oefening maar mijn poppetjes bijvoorbeeld zien er nu een stuk beter uit. Aan het eind van de sessie maak je een foto en mail je die naar iedereen. Hoeft je ook geen besprekingsverslag te schrijven....die toch nooit iemand meer leest. Maar het grootste voordeel van deze manier van vastleggen is dat je Samen bezig bent.

En dat is toch de bedoeling als je Samen werkt.

Dat je het Samen doet?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:12:55)
[...] don't leave home without it [...]

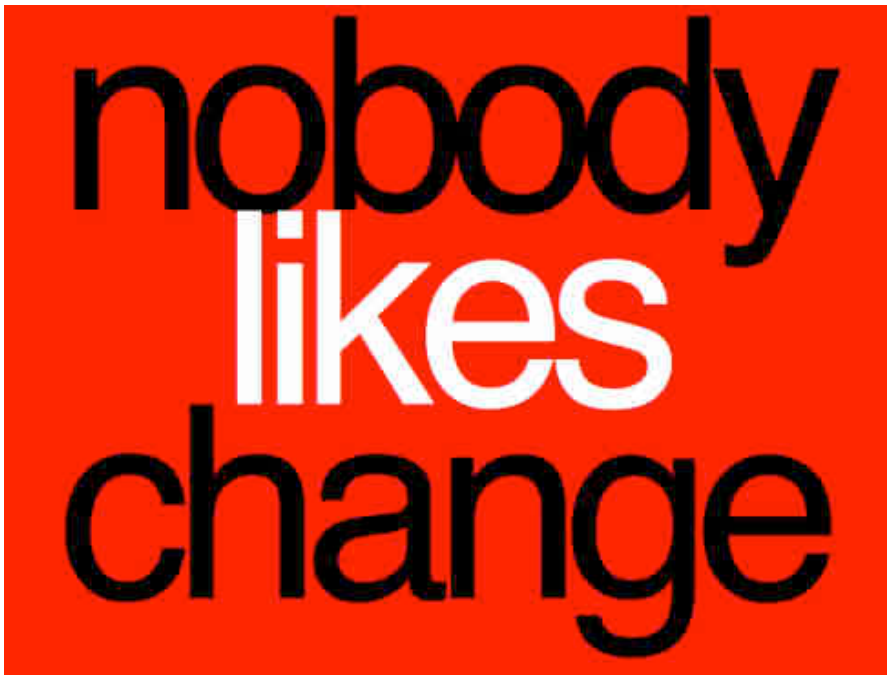
Ode aan Odems. Dit is Design Thinking bij Doing verhaal 553/1.001 | Design Thinking by Doing (2014-10-11 08:23:39)
[...] 4. Doordat alle onderdelen van haar afstuderen letterlijk voor ons op de grond lagen zagen we het proces groeien en hielden we het overzicht. Doe je een presentatie met Powerpoint dan is het boek waar je het in het begin van je presentatie over hebt weg. Nu lag dat gewoon voor ons op de grond. Daardoor konden er ook ook later nog vragen over gesteld worden en letterlijk naar gewezen worden. Dat is heel wat beter dan 12 keer terug klikken in een Powerpoint. Het deed mee denken aan mijn eigen brown paper sessie waar ik eerder over schreef. [...]

Gisteren kwam ik voor het eerst in Vianen. Het centrum is prachtig en je kunt er zelfs nog gratis parkeren. Je moet wel een parkeerschijf hebben btw. Ik leerde trouwens ook nog even dat als er een blauwe streep langs de parkeerplekken loopt je er dus kunt parkeren met zo'n blauwe parkeerschijf. Maar vandaag wil ik het verder niet hebben over parkeerschijven en kleuren. Nee wat mij gisteren opviel was de kracht van muziek. Toen ik samen met een collega naar de auto liep, viel me de vrolijke muziek op. 'Heyheyheyheyhey' klonk het uit de deuropening van een winkeltje waarvan ik niet direct zag wat voor winkel het was. Stopping Power noemen ze dat. Verbaasd was ik toen ik op boven de deur zag staan 'Verzorging van Begrafenissen en crematies'. Mijn eerste reactie was 'Dit klopt niet'. Mijn tweede was 'Hier moet je zijn voor een leuke begrafenis of een vrolijke crematie.' Maar het resultaat was dat ik stil stond en mijn aandacht was getrokken door de muziek en mijn aandacht werd vastgehouden omdat het 'niet klopte'. Ik was nieuwsgierig gemaakt. Net voordat ik de winkel in wilde lopen om mijn eigen crematie te regelen met live muziek, verpestte mijn collega het voor de begrafenis ondernemer. Ze vertelde me dat de muziek niet uit de winkel kwam maar uit de 2 speakers die aan de lantaarnpaal voor de winkel gemonteerd waren.

Doodzonde voor de begrafenisondernemer.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=ep0_bDkwayE &w=1280 &h=720]

Sommige ideeën zijn zo goed dat je er bijna bang van wordt. Zulke ideeën zijn vaak heel nieuw en daar hebben hebben veel mensen moeite mee. Da's logisch maar ook jammer. Goed en vernieuwend werk maak je samen. Je steekt samen je nek uit en dat gaat soms fout. Maar dat is dan nog beter dan niet doen. Omdat je bang bent. Of niet weet hoe het af gaat lopen. De mooiste dingen ontstaan als je vol vertrouwen met dichtgeknepen poept een sprong in het diepe maakt.

Het beste idee wat nooit het daglicht heeft gezien, is samen te vatten in een zin:

Welke film wil jij nog een keer in de bioscoop zien?

We bedachten het voor M &M's en blijft briljant....al zeg ik het zelf. We moesten iets bedenken voor Hyves. Dat vroegen klanten toen nog. 'Doe iets met Hyves'. Nu hoor ik vaak 'Doe iets met Facebook'. Maar soms heb je niet veel meer nodig. We dachten na over wat er gebeurt op sociale netwerken. Daar wordt gepraat en gedeeld wat je leuk en interessant vindt. En je deelt dingen die iets over jou zeggen. En zou het niet heel cool zijn als je samen met AL JE VRIENDEN naar je favoriete film kunt op vertoon van een zakje M &M's?

Hoe werkte het?

Op de Hyves pagina moest je je eerst aanmelden als Filmvriend:

m&m's at the movies

Binnenkort wêr in een theater bij jou in de buurt?

Meld je aan als M&M's Flimvriend

Kies 3 All Time Favourite Films

nodig via Hyves je vrienden wil een mailt jou naar de films te gaan

Top 10 All Time Favourite Flimvriend Films

Top 10 All Time Favourite Flimvriend Films

Top 10 All Time Favourite Flimvriend Films

Top 10 All Time Favourite Flimvriend Films

TOP 10 ALL TIME FAVOURITE FLIMVRIEND FILMS

1. DIRTY DANCING SINNEKORT	6. STAR WARS
2. TITANIC SINNEKORT	7. SCHINDLERS LIST
3. TOP GUN SINNEKORT	8. PSYCHO
4. THE GODFATHER PART I	9. BUONO, IL BRUTTO...
5. PULP FICTION	10. THE MATRIX

m&m's at the movies

Welke film wil jij nog één keer in de bioscoop zien?

M&M's en Pathé bieden je nu die unieke kans. Mobiliseer via Hyves je vrienden zodat jij je all time favourite films nog één keer op het magisch witte doek kan herbeleven.

Meld je aan als M&M's Flimvriend

Kies 3 All Time Favourite Films

nodig via Hyves je vrienden wil een mailt jou naar de films te gaan

Top 10 All Time Favourite Flimvriend Films

Top 10 All Time Favourite Flimvriend Films

Top 10 All Time Favourite Flimvriend Films

Top 10 All Time Favourite Flimvriend Films

TOP 10 ALL TIME FAVOURITE FLIMVRIEND FILMS

1. DIRTY DANCING SINNEKORT	6. STAR WARS
2. TITANIC SINNEKORT	7. SCHINDLERS LIST
3. TOP GUN SINNEKORT	8. PSYCHO
4. THE GODFATHER PART I	9. BUONO, IL BRUTTO...
5. PULP FICTION	10. THE MATRIX

Je werd vriend van Yellow of Red. Yellow was voor de Romantische film en Red voor de Actie.

Vervolgens koos je je vrienden die je allemaal een uitnodiging kon sturen.

Deze vrienden konden dan op jouw Hyves pagina heel simpel op de widget op de de film klikken en zo hun stoel reserveren. In de widget kon je zien hoeveel stoelen er nog vrij waren.

Als je samen met je vrienden en hun vrienden en hun vrienden de bioscoop vol kreeg kwam die film weer een keer in de bioscoop. Gratis. Op vertoon van een zakje M &M's na dan.

Helaas zijn deze verpakkingen nooit in de schappen gekomen:

Nobody likes change.

Except for a wet baby.

---

anna-maria (2013-07-11 05:50:33)

Superidee...snapte al niet tijdens het lezen dat ik deze actie over het hoofd had gezien. Wereld is soms te laf.

Richard de Jong (2013-07-11 07:50:26)

Te gek idee. Was ik weer helemaal vergeten. Tof dat je al het werk nog hebt!

cornoltee (2013-07-11 07:52:21)

Tja. Sommige ideeën zijn het waard om uit de kast te halen.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:00)

[...] nobody likes change [...]

CineSamen. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 495/1001. | Design Thinking by Doing (2014-07-03 06:01:14)

[...] geleden knaagde een oud idee aan mijn geweten. Ik schreef er al eerder over. Het idee: 'Welke film wil jij nog een keer in de bioscoop zien?' Waarom dat knaagde? Omdat ik het nog steeds een goed idee vond en jammer vond dat dat toen niet [...]

afspraak is afspraak (2013-07-12 04:45)

Ik heb net onze Zuid Afrikaanse familie de Vries op de trein gezet en Anton vroeg me wat ik zo zou gaan schrijven. Toen hij dat vroeg moest ik denken aan die keer dat ik zelf een keer heel vroeg op het station van Dordrecht stond. Alleen ik had minder geluk die ochtend. Om op tijd in te checken om naar Geneve te vliegen met Enrico Bartens voor een new business presentatie moest ik de allereerste trein hebben vanaf Dordrecht Centraal. Een trein later had geen zin. Dan kon ik beter met de auto gaan. Enfin ruim op tijd aangekomen op het station zag ik dat die eerste trein niet ging. Bummer. Gelukkig woon ik maar 3 minuten van het station dus liep ik rustig terug naar huis. Ik pakte de sleutel van mijn Volvo 850 en startte de auto. Accu leeg. De achterklep was niet goed afgesloten waardoor de accu leeg was gelopen. Niks aan de hand, dacht ik. Dan pak ik gewoon de Alfa. Mijn vrouw was met de kinderen naar Griekenland dus geen probleem. Nog steeds relaxed reed ik Dordrecht uit en op de Papendrechtse brug wilde ik van 4 naar 5 schakelen. van 4 naar 5 schakelen. van 4 naar 5 schakelen. van 4 naar 5 schakelen. Dat ging dus niet. Ik kreeg hem in geen enkele versnelling meer. Bleek mijn koppeling kapot te zijn. De brug afrollend duwde ik de Alfa in een woonwijk en belde een taxi voor een rit naar Schiphol. Deze reden echter niet voor 6 uur en voor Schiphol vroeg in de morgen moet je een reservering doen. Bij Gods gratie wilde het taxibedrijf, bij hoge uitzondering, me wel ophalen in Papendrecht. Ik was inmiddels wat minder relaxed. Zittend in de taxi vroeg ik of de taxichauffeur mijn Volvo een slinger kon geven met zijn startkabels. Dat mocht niet. Regels. Een uur, een trein en twee auto's later stond ik weer voor mijn deur. Niemand was al wakker in de buurt en er zat nog maar 1 ding op. Mijn 31 jaar oude Yamaha XS 650 met zijspan. Niet erg relaxed maar wel altijd startend.

Een uur later kwam ik precies op tijd op Schiphol aan. Met motorpak aan en helm in mijn hand vroeg Enrico of ik met het vliegtuig was. Mijn verhaal vertellend vroeg hij of het niet in me opgekomen was om niet te gaan. 'Hoeveel tekenen van God heb je nodig?' zei hij.

Met de helm op ben ik het vliegtuig ingestapt.

Voor de zekerheid.

ps

Ik heb geen idee wat dit met Design Thinking te maken heeft. Voor klachten belt u met 0624965000.

Wanneer ben jij het meest productief?

Ik 's ochtends vroeg. Als ik in de trein zit en in het vliegtuig. Een combinatie is nog beter. Dus 's ochtends vroeg in de trein of in het vliegtuig. Helemaal goed is 's ochtends vroeg in de trein naar Schiphol en dan vliegen. Ik zat daar over na te denken en vroeg mij af hoe dat kwam. Ik denk omdat ik dan geen opties heb. Ik zit in de trein en ga naar B. Dat overzichtelijk en rustig. Verder hoef ik zelf ook niet na te denken of op te letten op het verkeer. Gewoon een beetje uit het raam staren en je onbewuste aan het werk zetten. Daarnaast word je niet gestoord. Daarbij geldt hoe vroeger hoe beter. Je krijgt geen telefoontjes, mailtjes en er komt niemand even langs om wat te vragen. Het is absolute ME time. Als je het maximale uit jezelf en een uur wilt halen zorg er dan voor dat je gefocused bent. Delete alle opties. Ik snap wel waarom sommige schrijvers/kunstenaars graag 's nachts werken. Ik denk dat ik de komende week in plaats van 6.00 de wekker om 5.00 zet. Nee dat schrijf ik verkeerd. Ik ga de komende week de wekker om 5.00 zetten, 1 keer op snooze drukken en om 5.12 beginnen met schrijven. Een uur extra ME time. Heerlijk.

---

slechte post | Design Thinking by Doing (2013-07-15 04:24:43)

[...] zaterdag schreef ik de slechtste post tot nu toe. Inspiratieloos. Normaal moet ik toch minstens een glimlach op mijn eigen gezicht [...]

the tool & the tiger (2013-07-14 05:19)

Ik drink geen bier. In mijn hele leven heb ik een keer een biertje op. Een Heineken. Onder hoge sociale druk. Nee eigenlijk omdat het de afspraak was. Ik was 16 of 17 en we speelden een spelletje aan het eind van een feestje. Alle drank die nog over was, was verzameld op tafel. Om de beurt moest je een dobbelsteen gooien. Als je 1 of 6 gooide, moest je een drankje achterover slaan. Nu dronk ik in die tijd nog helemaal niet. Goede vrienden wisten dat en hadden een fles (jawel fles) Chocomel in de koelkast staan waar 'Cor' op stond. Zoiets als de portemonnee van Samuel L. Jacskson uit Pulp Fiction waar BMF op stond: Bad Mother Fucker.

Enfin, ik was aan de beurt en gooide zes. Normaal ben je daar blij mee. Dit keer echter niet. Er was alleen nog maar bier. Heineken. Dat wel. Nu had ik nog nooit bier gedronken en nu ging ik er aan. 33 cl leken wel 33 liter. Wat is bier smerig. Ik heb toen plechtig beloofd NOOIT meer bier te drinken. Tot op de dag van vandaag heb ik nooit meer een biertje op. Ook geen halve. Zelfs geen slokje. Geen druppel. Dat wil overigens niet zeggen dat ik niet drink. In plaats van Chocomel hebben echte goede vrienden nu een fles Gin en een fles Tonic in huis waar mijn naam op staat.

Tijden veranderen.

Ik heb net een eiwit koolhydraten shake gemaakt. Een banaan, een schepje kwark, yoghurt, melk en een flinke schep eiwit. Whey Protein (Hard CORE Precision Engineered Series) staat er op de de 'emmer'.

Tijden veranderen.

Want ook dat was vroeger anders. Ik wist niet eens dat deze voedingssupplementen bestonden. Mijn vaste ritueel voordat ik naar de sportschool ging, was gewoon 10 rauwe eieren in een glas in een keer achterover slaan. Maar niet voordat ik mijn eerste en enige CD opgezet had. Als je mensen vraagt naar wat hun eerste LP of CD is, krijg je vaak de meest prachtige verhalen. Mijn eerste CD was een soundtrack. Die van Rocky 4. Met 10 eieren in mijn systeem en 'The Eye of the Tiger' uit het sound systeem, drukte ik me eerst nog even 50 keer op voordat ik naar de sportschool rende. Ja rende. 4 keer per week hetzelfde ritueel.

Rocky was mijn held. En die muziek paste daar FAN TAS TISCH bij. Sylvester Stallone was in die tijd mijn grote voorbeeld en inspirator. Van jongs af aan hield ik zelfs een plakboek bij waarin ik alles verzamelde wat ik tegen kwam. Wist je dat Stallone het script schreef van Rocky. In 1976 werd Stallones script verfilmd en mocht hij de hoofdrol spelen. De film kreeg 10 Oscarnominaties, waaronder twee voor Stallone. De film zou er drie winnen, voor Beste Film, Beste Regie en Beste Montage.

Ik was hardCor fan van Sly en had nog net geen poster in mijn slaapkamer hangen. Daar kwam echter verandering toen ik op het station van Dordrecht de filmposter van First Blood zag hangen. Ik dacht twee dingen. Die film moet ik zien. Die filmposter moet ik hebben. Maar de poster zat achter slot en grendel. De staal en glas constructie goed bekijkend zag ik dat je met een dopsleutel de lijst open zou moeten kunnen krijgen. Thuis vertelde ik het aan mijn buurman Jack. Jack is trouwens degene waar ik ooit als lange, dunne puber in de garage, trekkend aan emmers met oud staal was begonnen met krachtraining. Ik weet nog goed dat ik aan hem vroeg of ik ooit zo gespierd als hij zou worden. Met behulp van die emmers staal en emmers eieren en het oog van de tijger zou dat wel goed komen.....hoopte ik. Voor de filmposter gaf Jack me een zelfgemaakt gereedschap. 'Denk dat dit wel werkt.' Ik had alles wat ik nodig had om die filmposter van First Blood van het Station in Dordrecht te verplaatsen naar mijn Slaapkamer. De Tool en The Eye. Ik had alleen nog geen verhaal. Want er zijn altijd mensen op het station en als die vragen gingen stellen had ik een verhaal nodig. Ik bedacht een verhaal en ging met mijn opoe fiets naar het station. Hopende dat er niemand bij de poster zou staan of zitten. Helaas. Er zat een oudere dame die me vriendelijk groette. Los van The Tool en The Eye had ik ook een overall geleend van Jack en vertelde de mevrouw het volgende verhaal:

'Goedemiddag mevrouw. Is er net iemand in zo'n overall geweest om deze poster te verwijderen?

'Nee meneer. Ik heb niemand gezien.' zei ze

'Ok dankuwel. Dan neem ik hem mee. Want het is de verkeerde poster. Die mag pas volgende week hangen.'

Binnen 1 minuut had ik de op zwaarkarton geplakte filmposter van First Blood onder mijn arm en stiefelde ik in mijn overall en met John Rambo in horizontale positie het station uit. Ik pakte mijn opoe fiets en zette een sprint in waar Cadel Evans jaloers op zou zijn. Hard nodig want ik werd inmiddels achterna gezeten door twee spoorwegpolitie mannen. Waarvan de een hard riep:

'Ik heb je kop herkend.....mannnnnnneeeeeeeetjeeeeeeee'

Tja wie kent hem niet. Mijn held.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=VgSMxY6asoE &w=960 &h=720]

---

leef je in | Design Thinking by Doing (2013-08-20 05:32:54)

[...] man doet dingen die ook wel zou willen durven. Zoals jullie misschien weten ben ik een GROOT fan van Sylvester Stallone maar verder dan het jatten van een filmposter op het station ben ik nooit gekomen. Remy wel. Als [...]

slechte post (2013-07-15 04:24)

Afgelopen zaterdag schreef ik de slechtste post tot nu toe. Inspiratieloos. Normaal moet ik toch minstens een glimlach op mijn eigen gezicht krijgen om hem/haar met goedkeuring te publiceren. Het enige interessante aan de post is dat ik daardoor deze week nog een uur eerder zit te schrijven. Want zoals ik schreef ipv zes uur ging vandaag de wekker om 5 uur. Als een soort taakstraf. Met als uiteindelijk doel meer ME time.

Gelukkig heeft niemand de post gelezen. Er werd ook niet op gereageerd op twitter of facebook. Nu zegt dat ook niet alles want het posten van totaal nietszeggende, slechte en onbenullige foto's of verhalen over eten, drinken, vaderdag kadootjes of nieuwe profielfoto's lokken al meer reactie uit dan mijn verhaaltjes. Gelukkig is het me daar niet om te doen. Ik schrijf niet voor jullie. Ik schrijf voor mezelf. Althans dat was de bedoeling. De realiteit echter is dat ik het dan wel gewoon zonde vind dat als ik een verhaaltje schrijf waar ik zelf dan wel om moet glimlachen maar die dan bijna niet gelezen wordt. Het valt me op dat de meest succesvolle verhaaltjes degene zijn die eigenlijk helemaal niets met Design Thinking te maken hebben. Kijk je kunt achteraf natuurlijk bijna alles wel op een of andere manier onder Empathie, Creativiteit en Prototyping scharen maar opvallend is het wel.

En wat moet ik dan met deze feedback. Twee dingen:

Een. Me niks aantrekken van bezoekers aantallen. Dat wordt best lastig. Je wilt niet weten hoe vaak per dag ik naar mijn statistieken kijk. En waarom? Nieuwsgierigheid? Ijdelheid?

Twee. Focus op het onderwerp. Sorry lieve Menschen. Maar dit blog gaat over Design Thinking. Ik ben het begonnen om alles wat ik weet en tegenkom over DT op te schrijven en te delen. Leuke verhaaltjes zijn leuk maar

ze moeten echt iets te maken hebben met DT. En dat moet uit het verhaal komen of dat zal ik er eventueel aan toe moeten voegen. Focus. Focus. Focus. Ander wordt het confetti. En als ik ergens een grafhekel aan heb is het confetti. Het doet me denken aan carnaval. Wat een achterlijke bedoeling is dat. Ik heb geen geplande datum nodig om me in een pakkie te hijsen. Ik doe gek als het mij uitkomt. Zoals een kale berg beklimmen in 34 graden in een bolletjes trui. Alaaaaaaaaaaf.

---

sander (2013-07-15 08:28:18)

Bij deze gelezen. In de 2de alinea staat zond ipv zonde;)

cornoltee (2013-07-15 10:01:06)

Bedankt!

Had nou gewoon op 'publish' geklikt - Elja Daae (2013-07-19 22:13:06)

[...] soms slaat de twijfel toe. Dan begin je over dat je echt weer gaat focussen en zo. Kijk: hier sloeg de twijfel toe bij Cor. En kijk: hier sloeg de twijfel toe bij mij. Niet alleen toen hoor. Heel vaak. Ik had mijn eigen [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:10)

[...] slechte post [...]

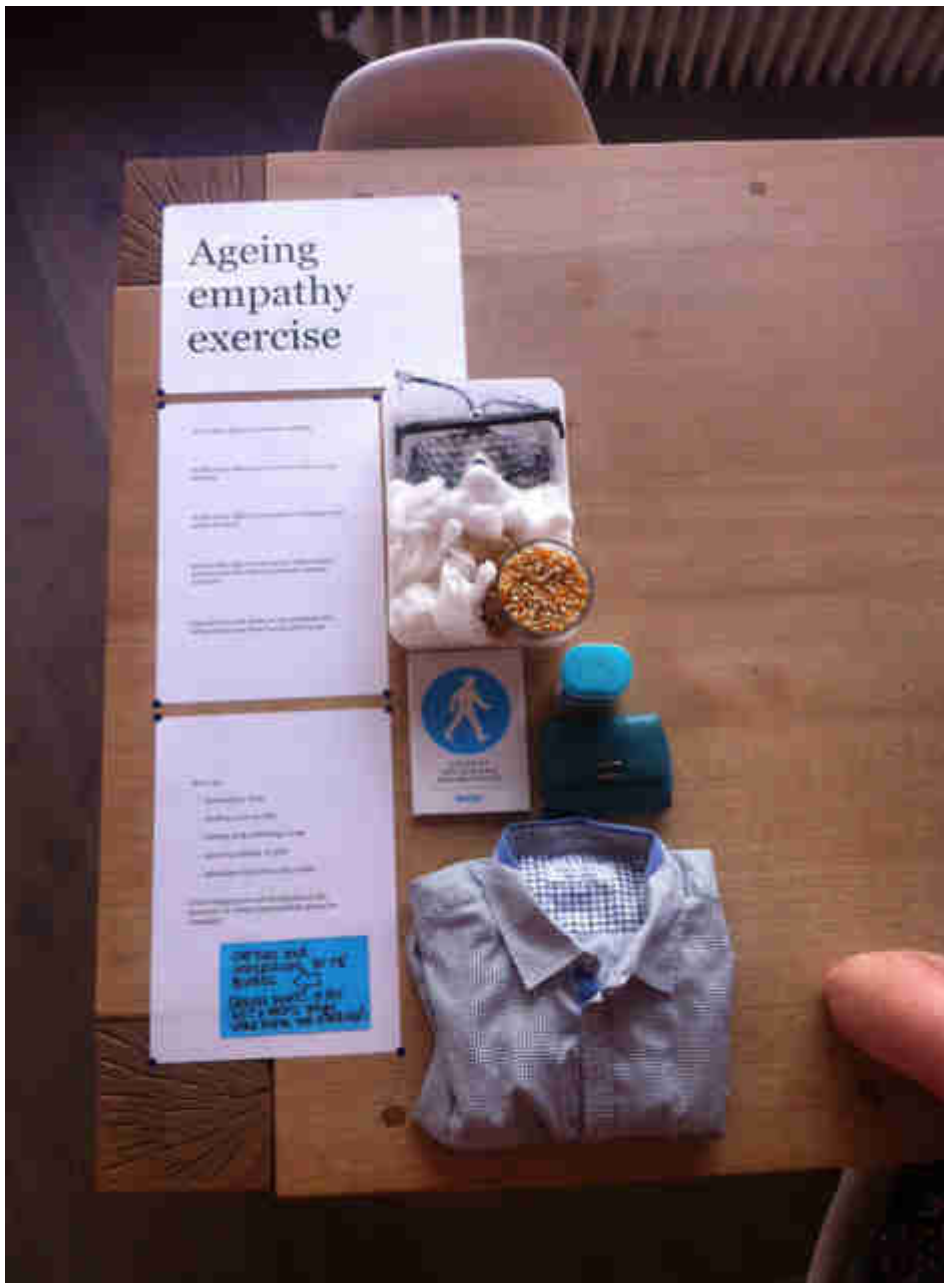

Stel je voor je bent bejaard. Waarom? Omdat je een project aan het doen bent voor bejaarden. Wat doe je dan als Design Thinker?

Voordat je ideeën gaat bedenken en gaat prototypen ga je op zoek naar inzichten en behoeften. Door te kijken, luisteren en vragen te stellen. Open minded zonder oordeel. Je dompelt je onder in de wereld van de 65 plusser. Hoe voelt het om bejaard te zijn?

Maar hoe doe je dat? Ik leg het morgen uit. Moet nu naar België. 150 km fietsen. 4000 hoogtemeters. Kan ik morgen ook beter omschrijven hoe het voelt om bejaard te zijn. Stram en krakkemikkig

---

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-07-19 20:53:32)

Ik vond die foto zo intrigerend. Op mij heeft hij wel indruk gemaakt dus. Zie email. :)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:12)
[...] hoe voel je je? [...]

Zadelmachochisme is het beleven van genot aan onderwerping of kleinering voor, tijdens of na het fietsen. Waarbij het de "zadelmachochist" erom gaat door de fietsmaat te worden verleid/gemanipuleerd en door hem gedomineerd, gekweld of vernederd te worden. Een middel hiertoe is het toebrengen van pijn. (Wanneer iemand geen behoefte heeft gedomineerd te worden, maar wel opgewonden raakt door pijn, noemt men dit algolagnie) Als er door deze parafilie grote problemen ontstaan tussen de zadelmachochist en de omgeving, kan er sprake zijn van een psychische aandoening.

Pijn of in bredere zin, lijden, is wat de zadelmachochist opzoekt, als grenservaring van de eigen lichamelijkeheid. De stimulans die van pijn uitgaat is die van een (zinnelijke) waardering van het ontbreken van de pijn. Sterk uitgedrukt: wie voelt hoe het is om te sterven, waardeert het leven des te meer. Levensdrift en doodsdrift worden tegen elkaar uitgespeeld en hebben voor de zadelmachochist een (erotisch) stimulerende werking.

Het genot van pijn haalt een zadelmachochist uit de aanmaak van endorfine in het lichaam. Dit natuurlijke chemische proces in het lichaam wat mensen beschermt voor te heftige pijnen is tevens een proces dat door een zadelmachochist als prettig wordt ervaren en dat zelfs verslavend kan werken. Bij een grote hoeveelheid endorfines die in het bloed vrijkomen als gevolg van de pijn die wordt gegeven, kan men zelfs in een soort trance raken. In deze trance wordt pijn niet meer waargenomen en raakt men in een diep ontspannen toestand, waarin het reactievermogen vertraagt en praten of nadenken nauwelijks of niet meer mogelijk is. In een diepe trance kunnen zelfs verschijnselen optreden alsof men aan het "trippen" is. Voor een goed verloop in de aanmaak van endorfines is een goede dosering van de pijn nodig. Je voet tussen de spaken zal dus niet het gewenste prettige effect geven. Afkickverschijnselen van de endorfines openbaren zich vrij snel na een pijnspeel, door middel van koude rillingen en schokken door het lichaam.

Het genieten van pijn is voor de zadelmachochist vaak alleen mogelijk in combinatie met sportieve stimulatie. Men geniet niet van pijn door andere oorzaken, zoals Freud heeft gesuggereerd. Anders gezegd wil de zadelmachochist dat de pijn uit liefde wordt toegebracht, en is het genot van de ander hierin erg belangrijk (dan wel

noodzakelijk).

Lieve Roy en Jacco. Ik houd van jullie.

Wanneer doen we het weer?

Roy (2013-07-17 19:15:30)

Hahaha...hou ook van jou! Ik voel de pijn nog steeds.....

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:32:52)
[...] ik ben een zadelmachochist [...]

Eerste Hulp Bij Opvoeden (2013-07-18 04:46)

Design Thinking en opvoeden dat moet je toch even uitleggen Cor.

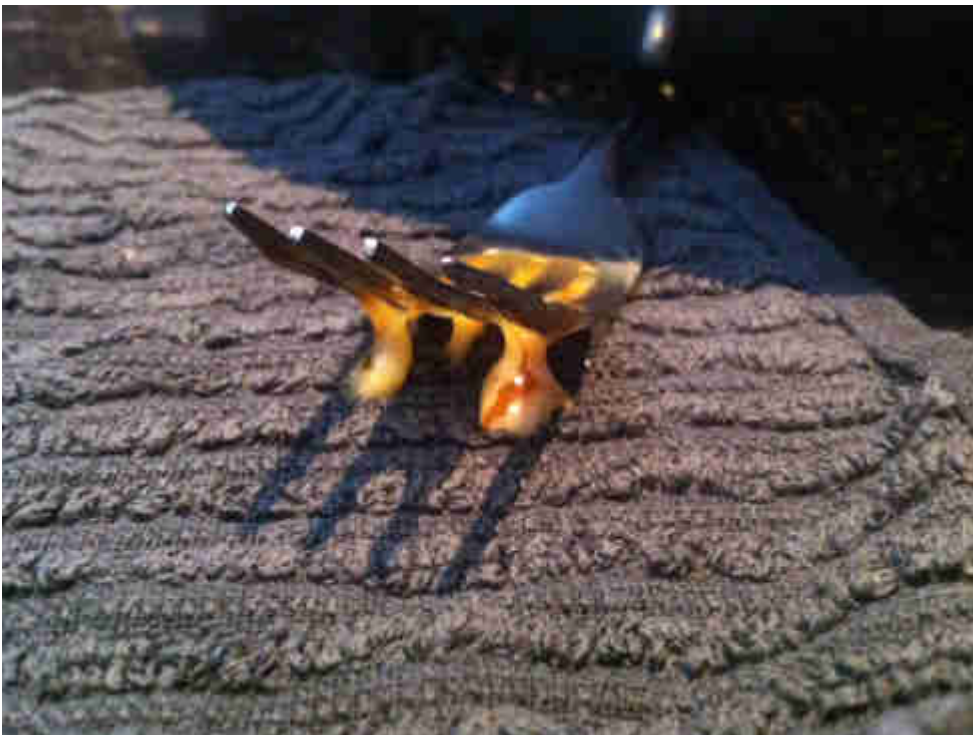
Ten eerste. Kinderen zijn natuurlijk wandelende prototypes waar de helft van jezelf inzit. Das soms heel pijnlijk en dan weer heel grappig. Met name om te zien dat dat wandelende prototype dezelfde dingen (fout) doet als jij vroeger.

Ten tweede is opvoeden een Hardcore Masterclass Empathie. Je leeft je wat in met kinderen. Met als

hoogtepunt de pubertijd. Hier wordt het lastig want hoe hard je je ook inleeft je komt er soms gewoon niet uit. Pubers en wetenschappers gooien het dan op het Puber brein. Sommige dingen kunnen ze gewoon niet zeggen ze dan. Maar das lekker makkelijk.

Als laatste Creativiteit. Je bent als ouder soms creatiever dan menig prijswinnend creatief. De technieken zijn misschien hetzelfde. Manipulatie, afleiding, verleiding, beloning om er maar een paar te noemen. Je bedenkt als ouder vaak de meest originele dingen om je kids iets wel of juist niet te laten doen. Met wisselende resultaten.

Ik schreef al eerder over het succesvol inzetten van gameprincipes bij het leegruimen van de vaatwasser. Ik moest er aan denken toen ik van de week 's ochtends vroeg een met mayo en curry aangekoekt bord van mijn 16 jarige zoon NoaH op de keukentafel zag staan. Ik flipte echter de pan uit toen ik 2 meter verderop op het aanrecht de bijbehorende vork op de vaatdoek zag liggen. Voor alle duidelijkheid. De vork bevond zich op ca 30 centimeter van de vaatwasser. Maar niet IN de vaatwasser dus. Wat de afspraak is. Ik heb er een foto van gemaakt anders geloof je het niet.

De vork is een voorbeeld uit een lange reeks van niet in de vaatwasser belandde voorwerpen. Het is mij nog steeds niet gelukt mijn 16 jarige wandelende puberende prototype te leren zijn afwas zelf in de vaatwasser te laten zetten. Ondanks plechtige beloftes die hij en ik op dat moment ook echt geloven. We geloven allebei dan echt dat het DEZE KEER goed komt. Toch liep het van de week dus weer in de soep met deze vork.

Gelukkig konden we er allebei hard om lachen toen ik de foto liet zien. En ik moet zeggen het gaat best goed de afgelopen dagen.

Tot gister ochtend. Op de plek van het met mayo en curry aangekoekte bord stond er nu een leeg glas melk op de keukentafel. Het voelde alsof ik in de gevangenis belandde bij Monopoly. Terug bij af. Maar zittend in de gevangenis waar je geen kant op kunt kom je soms op goede ideeën. Althans dat moet nog blijken. NoaH moest in ieder geval weer erg lachen.....maar nu als een boer met kiespijn. Hij vond het een goed idee maar voegde er aan toe: 'Dat ga je niet doen.'

Puberbrein of niet ik ga toch weer een poging wagen. Ik kom op het idee door de schoonmaaklijst in de toiletten bij de Bijenkorf die ik daar laatst zag hangen. Het is een mooi voorbeeld van Service Design. Het zichtbaar maken van een (vaak) onzichtbare service. Het schoonmaken van de toiletten. Het feit dat er een lijst

hangt laat zien dat de toiletten meerdere keren per dag worden schoongemaakt. Door iemand. Met een naam. Want die staat er met de hand op geschreven. Een beetje vergelijkbaar met het omgevouwen uiteinde van de toiletrol in de badkamer van je hotel. Dan weet je dat iemand de wc heeft schoongemaakt.

En waar moest NoaH nu zo om lachen? Ik liet hem de volgende foto zien:

Het lege glas melk dat Noah vergeten was in de vaatwasser te zetten had ik voor hem in de vaatwasser gezet. De post-it herinnert Noah aan de service die ik hem verleen. Ik heb er een spelletje van gemaakt om eerder dan hij zijn vuile vaat in de vaatwasser te zetten. 'Nou dan doet hij het helemaal niet zelf meer', hoor ik je denken. Inderdaad. Mijn toevoeging dat ik elke post-it fotografeer en op Facebook zet deed NoaH's gezicht echter veranderen in een grimas vol ongeloof waar vervolgens zenuwachtig lachend uit kwam: 'Dat ga je niet doen.'

Nee hoor NoaH dat ga ik niet doen. Posten op Facebook. Deze week nog niet.

LooyeFIRM (2013-07-18 13:21:24)

Cor, dank voor je creatieve inzicht hoe met prototypes om te gaan: spelenderwijs!

Lotty Rothuizen (2013-11-13 11:12:49)

Dank dank dank! Ik ga zo eerst een grote doos post-its kopen. Ik kan ze al gaan voorschrijven want ik weet nu al waar ze komen. Het eerste bordje, het eerste glas...ga me er ineens op verheugen.

WAT NU? | Design Thinking by Doing (2013-11-20 07:08:15)

[...] ging een lezer na het lezen van mijn post Eerste Hulp Bij Opvoeden (EHBO) er direct mee aan de [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:20)

[...] Eerste Hulp Bij Opvoeden [...]

jacques plafond (2013-07-19 06:06)

Wie kent Jacques Plafond? Hij was een radiokarakter die op de woensdagmiddag een geweldige radio show had in de jaren 80/90. Een van onderdelen was "Wie gaat Jacques Plafond nu weer eens bellen, bellen, bellen?" Ik moest aan Jacques denken omdat ik van de week veel aan mijn oom uit België moest denken. Ik heb hem al twee jaar niet meer gesproken. We hebben geen ruzie of zo maar soms gaat dat zo. Vaak dacht ik "Ik ga hem nu even bellen." Niet gedaan. Nu is het te laat. Hij is dood.

Gelukkig was het maar een droom vannacht. Ik ga hem zo bellen. Ik weet zijn nummer zelfs nog uit mijn hoofd.

Ik ga hem bedanken voor de fijne tijd die ik altijd met hem heb gehad.

Wie ga jij VANDAAG bellen en bedanken? Nee niet morgen. Vandaag.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=XXo9ChfbfEw &w=960 &h=720]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:26)
[...] jacques plafond [...]

gezonde portemonnee (2013-07-20 10:10)

Gisteravond om half negen werd ik gebeld door een vriendelijke dame van David Lloyd. Ik dacht wat een vreemde tijd voor een sportschool om te bellen maar had wel een vermoeden waar het over zou gaan. Ik heb na jaren lidmaatschap namelijk mijn lidmaatschap opgezegd. Ik schreef er al eerder over en plak voor de juiste context nu even dat oude bericht in deze post:

'Gisteren was het weer eens tijd voor een experiment. Ik train al jaren bij David Lloyd. Mede omdat ze al om 7.00 open zijn. Niks beter dan vroeg schrijven en daarna sporten. Toch erger ik me al een tijdje aan de veranderende cultuur bij David Lloyd. De apparaten en faciliteiten zijn prima hoor maar de cultuur is niet de mijne meer. Er zijn tegenwoordig meer managers dan trainers en ik krijg meer 'maak een vriend lid' mailtjes dan fitness tips. Toen ik een tijdje geleden een van de personal trainers een vraag stelde, kreeg ik wel heeeel erg het

gevoel dat ik daar maar een personal coaching uurtje voor moest inplannen a € 70. De personal trainers die er rondlopen bemoeien zich alleen met de betalende klanten en de rest van het personeel bevindt zich weet ik veel waar. Zo ook vorige week. Een wat oudere vrouw was een oefening aan het doen waar ik door er naar te kijken al een blessure kreeg. Niemand die het zag. Laat staan er wat van zei. Ik ook niet. Want dan kan ik wel bezig blijven.

Dat was vroeger, toen ik bij Ad den Otter trainde, wel anders. Als je daar een oefening maar enigszins verkeerd deed, stond Ad den Otter zelf binnen 2 minuten naast je om je de oefening nog eens even goed uit te leggen en voor te doen. Zo hoort het. Maar ja Ad was pas om 9.30 open en David Lloyd al om 7.00. Dus verhuisde ik naar David Lloyd. De oefeningen wist ik inmiddels als geen ander. Ik had Ad niet meer nodig.

Enfin. Terug naar mijn experiment. Gisteren ging ik op mijn Birckenstocks naar David Lloyd. Werd bij de receptie vriendelijk op zijn Starbucks welkom geheten door de receptioniste (bij Ad den Otter was dat gewoon zijn vrouw) en de manager in het zwart met mooi strak overhemd. Lopend naar de zaal en mijn eerste toestel 'lat pull down' dacht ik: als ik wordt aangesproken over mijn Birckenstocks zeg ik op.

En ja hoor binnen 2 minuten stond de manager naast de 'lat pul down'. Hij begon zelfs al tegen me te praten toen ik nog met de oefening bezig was. Toen ik strak voor me uit bleef kijken zei hij 'oh ja, ik zal u uw oefening even af laten maken.' Eenmaal klaar begon hij een 'veiligheid voor alles verhaal'. Dat snap ik natuurlijk. Birckenstocks zijn niet de meest geschikte sportschoenen. Daar heeft ie helemaal gelijk in. Het is alleen jammer dat dit zijn eerste persoonlijke contact met mij was.

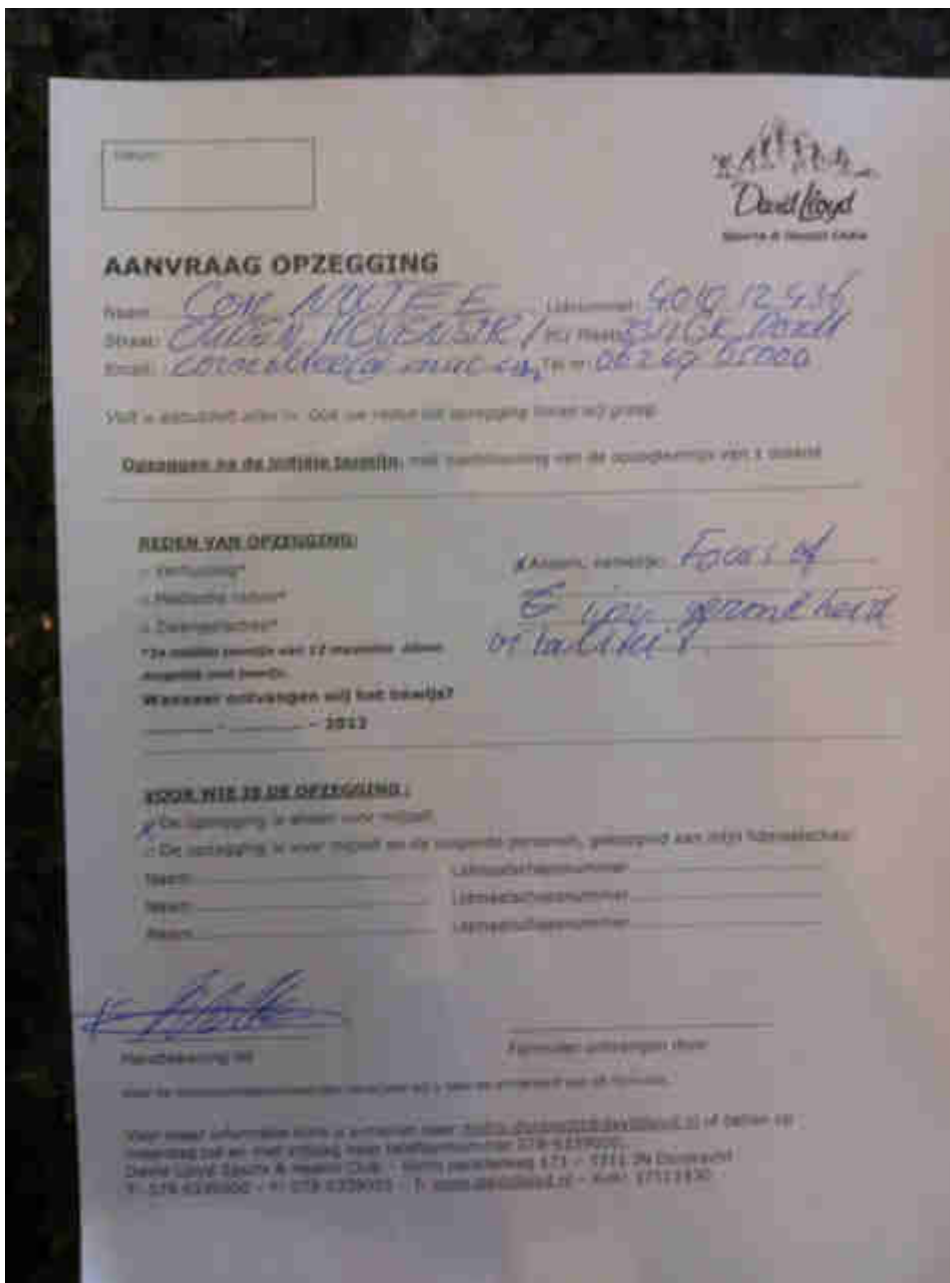
Het is nu afwachten op een automatisch mailtje vanuit het CRM systeem. Met het aanbod voor een gratis paar gymschoenen als ik weer lid word.'

Het werd dus geen automatisch mailtje vanuit het CRM systeem maar een live telefoontje van een vriendelijk dame. Er kwam wel een aanbod. Als ik deze maand toch zou besluiten om lid te blijven dan kreeg ik de maand augustus gratis. Als ik zou besluiten om direct weer 12 maanden lid te worden kreeg in 2 maanden gratis. Ik vertelde de dame dat ik er een nachtje over wilde slapen. Maar het antwoord weet ik al.

Tijdens het gesprek met de dame heeft ze het niet gehad over de reden die ik opgegeven had op het opzegformulier:

"Focus op geld ipv gezondheid /vitaliteit"

Organisaties als David Lloyd zouden zich meer moeten richten op hun bestaande klanten. Beloon mensen zoals als ik die al jaren lid zijn. Niet met geld. Dat motiveert niet. Nee met zaken waar je beter van wordt. Mentaal of fysiek. Niet financieel.

Mijn tip aan alle bestaande David Lloyd leden die er toch willen blijven trainen. Zeg op. Krijg je ook een maand of zelfs 2 maanden gratis.

Das heel gezond voor je portemonnee.

Jeroen Eeuwijk (2013-07-20 10:17:54)

Als je je nu ook weer bij Ad aanmeld! Jeroen Eeuwijk Manager After Sales & Services Kemper en van Twist Diesel BV Op 20 jul. 2013 om 12:11 heeft "Design Thinking by Doing"<comment-reply@wordpress.com> het volgende geschreven:

cornoltee posted: "Gisteravond om half negen werd ik gebeld door een vriendelijke dame van David Lloyd. Ik dacht wat een vreemde tijd voor een sportschool om te bellen maar had wel een vermoeden waar het over zou gaan. Ik heb na jaren lidmaatschap namelijk mijn lidmaats"

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:28)
[...] gezonde portemonnee [...]

too much time kills everything (2013-07-21 06:52)

Hoe kun je gemotiveerd blijven bij de dingen die je elke keer moet doen. Ik bedoel dezelfde dingen. Herhaling. Ik vroeg me al jaren af hoe het mogelijk is voor muzikanten om elke keer hetzelfde nummer te spelen. Is het dan verstand op nul en gaan? Nu speel ik zelf geen instrument dus ik heb werkelijk geen idee. Tot ik de geweldige documentaire van de White Stripes zag: 'Under Great White Northern Lights.' Hierin legde Jack White precies uit waar ik al jaren naar op zoek was.

Op een gegeven moment legde Jack uit hoe hij zichzelf constant muzikaal uitdaagde. Hij vertelde dat hij op een hele oude, krakkemikkige gitaar speelde. Waarom zou je zeggen? Nou, omdat hij een uitdaging nodig heeft om de nummers te spelen die die al zo vaak gespeeld heeft. Het is een geweldige uitdaging om uit dat gitaartje dezelfde sound te krijgen als de keren daarvoor. Maar Jack gaat nog een stapje verder. Op het podium gaat hij expres net iets te ver van de microfoon staan en net iets te ver van zijn versterker. Jack daagt zichzelf constant uit om onder deze nieuwe omstandigheden toch dezelfde kwaliteit te bieden. Het voorkomt dat Jack op de automatische piloot gaat en, belangrijker nog, Jack ongemotiveerd raakt. Jack zoekt de grenzen op van het onmogelijke. Daagt zich constant uit en raakt zo in een FLOW. Jack legde in 5 minuten uit waar de Amerikaanse psycholoog Mihaly Csikszentmihalyi in 1975 een heel boek over schreef genaamd FLOW.

'Flow' refereert aan een mentale toestand waarin een persoon volledig opgaat in zijn of haar bezigheden. Flow

wordt gekenmerkt door op de betreffende acties gerichte energie en activiteit, volledige betrokkenheid daarbij, alsmede het feit dat men de activiteiten succesvol uitvoert.

Volgens Csikszentmihalyi kan het gevoel van flow gekenmerkt worden door ten minste een aantal van de volgende acht kenmerken:

1. Men heeft een duidelijk doel;
2. Concentratie en doelgerichtheid;
3. Verlies van zelfbewustzijn: men gaat volledig op in de activiteit en vergeet zichzelf;
4. Verlies van tijdsbesef: de tijd vliegt voorbij;
5. Directe feedback: succes en falen ten aanzien van de activiteit zijn onmiddellijk duidelijk, zodat men daarop het eigen handelen direct kan aanpassen;
6. Evenwicht tussen de eigen vaardigheid en de uit te voeren activiteit: de bezigheden zijn heel uitdagend echter nét niet te moeilijk om met succes uit te voeren;
7. Een gevoel van persoonlijke controle over de situatie of activiteit;
8. De activiteit is intrinsiek belonend, bijvoorbeeld erg leuk.

Toen ik 26 januari 2013 begon met dit blog wist ik niet dat het een experiment zou worden van een jaar. Elke dag schrijven. Het eerste wat ik doe als ik wakker word. Schrijven en binnen een uur publiceren. Het voldoet aan alle 8. Ik mis er echter een die ik van Jack heb geleerd:

Too much time kills everything.

Thanks Mihaly.

Thanks Jack.

[youtube=[http://www.youtube.com/watch?v=MckHLBWuz7E &w=960 &h=720](http://www.youtube.com/watch?v=MckHLBWuz7E&w=960&h=720)]

---

wimjan (2013-07-22 10:52:11)

Jack heeft gelijk. En Mihaly ook. Bedankt Cor, voor de oprisser.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:30)

[...] too much time kills everything [...]

Toen ik laatst zelf werd gevraagd om een keer te gastbloggen leek me dat ook een goed idee voor mijn eigen blog. Nu hoef ik niet iedereen aan de keukentafel maar een aantal lezers hebben interessante dingen te vertellen over Empathie, Creativiteit of Prototyping. Zo een is Ralph Stuyver. Ik ken Ralph al sinds 1996 toen we samen aan het 'uitvinden' waren in Bunnik. Ralph is denk ik de derde ter wereld die de CamCar bestuurde. Gisteren ontving ik zijn verhaal. Veel leesplezier. Bekijk in ieder geval ALLE 4 de filmpjes "Everything is a Remix". Zeer de moeite waard. Dankjewel Ralph. Asjeblijft lezers. En als je Ralph nog 1 keer wilt terug zien op dit blog, vul je de poll in onderaan.

Designthinking gastblog

Door: Ralph Stuyver

Titel: Copy-morf

"Beter goed gekopieerd dan slecht bedacht". Als uitvinder hoorde ik deze uitspraak regelmatig. En ik verbaasde me er iedere keer over. Want waarom zou je iets kopiëren als je het zelf kunt bedenken? Zelf bedenken is toch veel beter? En veel eerlijker ook, dan iets jatten van iemand. De vraag is natuurlijk: hoe origineel ben je nu eigenlijk? Iedere uitvinder die goed in octrooien zoekt kan maar 1 conclusie trekken: de meeste uitgangspunten lijken al bedacht. De meeste octrooien beschrijven namelijk nieuwe combinaties van al bestaande elementen. Maar is dat jammer? En is dat combineren nu minder origineel dan het bedenken van nieuwe elementen? Nee hoor, dat is net zo origineel en waardevol. Uit onderzoek in de jaren '90 onder designers, creatieven en oorspronkelijke kunstenaars bleek dat je twee dingen kan doen: recombineren en herinterpreteren. Ik zal dat even toelichten. Je kunt twee (of meer) bestaande elementen bij elkaar zetten en zo iets nieuws bedenken. En je kunt dan achteroverleunen en je schets of proto van een afstand bekijken en dan ineens denken: maar dan wordt het eigenlijk dát. En dát is nu fantastisch! Zet bijvoorbeeld een letter V op een letter J. Ja, dit is een gedachten

experimentje, doe je even mee?

Heb je de V op de J gezet? Dan kun je een paraplu krijgen. Een afdakje en omgedraaide wandelstok waren natuurlijk allang bekend, maar in combinatie krijg je een zinvolle oplossing: paraplu. Beide bestaande elementen werden gerecombineerd en geherinterpreteerd tot iets nieuws.

Toen ik in 2005 met Marcel Kampman samenwerkte hadden we een favoriet spel: Copy-Morf. Bij iedere nieuwe opdracht die we kregen gingen we aan de slag zoveel mogelijk bestaande elementen te verzamelen, vaak beelden, teksten en concepten. Soms ook muziek. Die husselden we gedachtenloos door elkaar, douwden ze straffeloos tegen elkaar, trokken ze gewetenloos uit elkaar en zetten ze minitieuw weer in elkaar. Whaaaaaaaaaaaa! Wat een creatieve energie gaf dat! Vervolgens keken samen naar die smeulende puinhoop van een creatieve brij, we brain-ping-pongden daarover, et voilà: daar was een creatief concept geboren.

Copy-Morf. Ik kan het iedereen aanraden.”

<http://everythingisaremix.info/watch-the-series/>

Ralph Stuyver: Strateeg, concepter en uitvinder. Nu druk bezig het digitaal Cultureel Erfgoed in Nederland te innoveren.

[poll daddy poll=7266849]

Marcel Kampman (2013-07-23 08:03:13)

Ha Ralph ;) Alle Copy > Morph credits aan Daan Roosegaarde, 'coined' aan een picknicktafel op PICNIC lang geleden. En zag laatst een plaatje van zijn studio en blijktbaar is het nog steeds zijn credo, hing aan de muur. Waren gouden momenten inderdaad in dat barre gebouw. Good times!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:34)

[...] gast aan tafel [...]

Vanochtend wilde ik schrijven over de goede service van KPN Glasvezel. Ik had nl wat problemen met digitale tv en internet. Dus belde ik KPN afgelopen vrijdag. Alles prima geregeld. Kreeg zelfs een maand gratis HBO en de draadloze verbinding leek zelfs een beetje sneller. Maar vanochtend was het toch weer Pet. Dus apparaten aan en uit gezet. Rechtstreeks de kabel in mijn Mac maar Nada. Maar dan heb ik altijd nog de wordpress app op mijn iPhone, waar ik nu op zit te typen. Moest trouwens wel eerst mijn WIFI uitzetten om verbinding te krijgen. Typen op deze manier voelt toch zeer ongemakkelijk. Welke opties heb ik nog meer om mijn lezers dit verhaal te brengen?

Wil ik een keer complimenten maken aan KPN, trekken ze de stekker eruit.

Maar een goede service beoordeel je op momenten dat het fout gaat.

To be continued.

De verbinding wordt nu verbroken.

Het beruchte KPN virus verspreidt zich als een niet te stoppen griepvirus over de wereld. Het houdt duizenden CEO's 's nachts wakker. Zowel klanten als medewerkers beschrijven de symptomen als wederzijdse irritatie, jeukende handen die willen slaan of het zelf doen, onbegrip en frustratie. In ernstige gevallen pleegt men zelfs zelfmoord omdat de situatie uitzichtloos lijkt. Het is niet te hopen dat de tijden van France Telecom zich herhalen. Tussen Januari 2008 en April 2011 pleegden meer dan 60 France Telecom medewerkers zelfmoord. In een aantal zelfmoordbrieven werden stress en ellende op het werk als de boosdoeners aangegeven.

Om de kans op besmetting tot een minimum te beperken huur ik geen auto meer bij AVIS en sport ik niet meer bij David Lloyd. Wil je daar meer over weten, type dan AVIS of David Lloyd in de search box rechtsboven dit blog. Doe dit alleen als u bent ingeent.

Enfin. Voor alle duidelijkheid. Ik ben Fan van KPN. Dat rijmt. Dat klinkt goed en het is ook goed. Helaas vertoont ook KPN de vroege symptomen van het KPN virus. Het erge echter is dat het wordt erkend maar er nog geen maatregelen worden getroffen. Ik verwacht grote problemen. Zeker nu de temperaturen zo oplopen. Dus voor er doden vallen. Actie.

Zoals jullie gisteren hebben kunnen lezen, had ik problemen met mijn glasvezel aansluiting. Gelukkig was hulp onderweg. Ruim voordat de monteur zou komen belde hij netjes op om te vragen of het gelegen kwam. De vriendelijke jongeman was meer dan welkom. Een glaasje koffie, thee of fris afslaand ging de jongeman direct aan de slag. Ik bleef er bij om ALLES te weten wat er nu precies fout ging. Met een stapeltje post op schoot hield ik hem met een half oog in de gaten. Bij de post zat ook een brief van KPN. Een bevestiging van de telefonische afspraak die ik afgelopen vrijdag had gemaakt met een andere vriendelijke KPN jongeman. 4 pagina's NIET DUBBELZIJDIG geprintte A4 tjes. Tot mijn verbazing stond bij het Pakketoverzicht HBO pakket € 15,00. Huh € 15,00?? De vriendelijke vrijdag KPN jongeman had toch LOUD en CLEAR gezegd dat eea 1 maand gratis was. Ik heb dan misschien last van Corsakov maar niet van Korsakov. Dus ik de telefoon gepakt. Wederom een hele vriendelijk jongeman. Deze vertelde me dat dat klopte. Ik heb gewoon een maand gratis HBO alleen HET SYSTEEM kan dat regeltje (eerste maand gratis) niet in het pakketoverzicht krijgen. Zo ingewikkeld lijkt me dat niet zei ik tegen hem. Jullie doen wel ingewikkeldere dingen met nieuwe technologie. Jajaja zei de vriendelijke jongeman. Ik krijg er een hoop vragen

over. Het was ook al meerdere malen gemeld aan de 'andere afdeling'. De afdeling die ik blijkbaar afgelopen vrijdag aan de lijn had gehad. Maar als HET SYSTEEM niet meewerkt dan kan degene die de aanbieding voor een maand gratis HBO er toch bij vertellen dat in de bevestigingsbrief dit niet vermeld staat maar wel degelijk gratis is! Hij was het er helemaal mee eens en ik hoorde voor het eerst een lichte irritatie in zijn stem. Ik hoop niet dat het Komputer Praat Nee virus zich verder verspreidt binnen KPN en hoop dat Femke Kothuis (Directeur Klantenservice) het KPN virus snel aanpakt.....en dubbelzijdig gaat printen.Want zelfs virusvrij hebben we zuurstof nodig.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=1pw8m_NTJ_0 &w=960 &h=720]

Marieke Bueters (2013-07-25 08:34:15)

Mij gebeurde laatst het volgende: ik werd gebeld door Mobistar (België) om mijn abonnement te upgraden. Voor mij was dit eindelijk goed nieuws aangezien ik met de upgrade nu ook voor een stuk naar eu-landen kon bellen. Ik moest alleen de offerte die ze me op dat moment stuurde via mail accepteren. Toen ik dat deed en uitkwam op een error-page zei het Mobistar meisje me geen zorgen te maken, dit gebeurde bij iedereen en het had niks te betekenen. Anderhalve maand later belde ik toch nog maar eens om te vragen of er iets was omgezet, maar dat niet het geval, het Mobistar meisje zal die dag niet veel mensen hebben kunnen upgraden. En trouwens, ik kon ook helemaal niet met dat abonnement naar eu-landen bellen, het was eigenlijk ook te mooi om waar te zijn.

Peter Ludden (2013-07-24 09:46:10)

Cor, dan heb ik er ook nog eentje: Zelf hebben ze In ieder geval Geen Goede Oplossing Ben nu al een jaar met een procedure tegen Ziggo bezig.. over een onterechte rekening over het laatste jaar in het vorige huis (2010 NB!). De CEO van Ziggo heeft dit jaar ca € 5,4 mln in zijn zakken kunnen steken, de best betaalde CEO in Nederland...echt een fijn en prettig bedrijf ook. En ik overwoog nog wel om naar KPN te gaan...is dus ook niets beter. Als consument zijn we er met zijn allen mooi ingestonken, in die mooie vrije marktwerking op terreinen die het algemeen belang dienen (energie, treinen, post, leidingen, en binnenkort ook water)! Eigen schuld, dikke bult? Grt Peter

wifi niki | Design Thinking by Doing (2013-07-30 05:01:02)

[...] de HKU Niki Schoondergang had dit excuus al gekilld door van de week, op Facebook reagerend op de KPN post de volgende tip te [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:41)

[...] Komputer Praat Nee virus [...]

Eens in de 'te weing' gaan mijn boekhouder RdK (bijgenaamd Zie King) en ik eten bij de burens. Het Bevertje is een ouderwets, gezellig cafe restaurant waar je fantastisch kunt eten. Als echte heren van stand nuttigen wij er een eenvoudige doch voedzame maaltijd"(die zelden eenvoudig is, maar altijd voedzaam). Voor de vorm kijken we altijd even in de kaart om vervolgens ALTIJD de Ossenhaas met friet EN gebakken aardappeltjes te kiezen. En een goede fles wijn die Jan (de eigenaar) zelf inkoopt in Frankrijk. Jan schenkt geweldige wijnen voor heel schappelijke prijzen.

Tot zover nog niets bijzonders. Toch smaakt de Ossenhaas bij het Bevertje significant beter dan bij menig ander restaurant. Ongeveer 4 meter beter. Dat zal ik even uitleggen. De Ossenhaas bij het Bevertje (in Dordrecht 078-6143043) komt van een prachtig stuk vlees en je geeft zelf aan hoe groot je stuk mag zijn. Niet aan de hand van een 200, 300, 500 grams aanduiding op de menukaart. Nee aan de hand van de stand van het mes op het verse stuk vlees op de vleesplank die Jan op je tafel heeft gezet. Jan begint altijd met een klein stukje zodat je standaard een paar keer zwijgzaam 'Ja' moet knikken waarop Jan het mes een paar centimeter opzij beweegt en 'jouw' stuk groter wordt. De 4 meter is de afstand tussen de keuken, waar het vlees normaal gesneden wordt, en onze tafel.

Dit ritueel kost slecht 5 minuten en is een prachtig voorbeeld van goed Service Design. Een toonbeeld van kwaliteit en aandacht. Passend bij een "heer van stand". Kwaliteitsverbetering zit hem soms in een kleine twist van het bestaande. Je moet er alleen even opkomen.....en volhouden. Dankjewel Jan.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:43)
[...] 4 meter beter [...]

26.01.2014 (2013-07-26 04:41)

Ik ben door mijn proeftijd. Over de helft. De afdaling kan beginnen.

Precies 6 maanden geleden werd ik om 6 voor 5 wakker met de gedachte 'Ik ga een boek schrijven'.

Ik had al meerdere keren een poging gewaagd maar een boek was er nog nooit van gekomen. Verder dan een paar hoofdstukken kwam ik niet. Mijn Kabouter wist dat natuurlijk en zoals gewoonlijk probeerde hij me ook deze keer te weerhouden van de dingen die ik eigenlijk wil doen. Maar niet mijn Kabouter is de reden dat ik toch met dit schrijfexperiment begonnen ben. Het duwtje in mijn rug kreeg ik van het schrappen van twee woorden in mijn hoofd in het zinnetje 'ik ga een boek schrijven'

Ik ben nu 177 verhaaltjes verder en ga nog precies een half jaar door.

Dan stop ik ermee. Niet met elke dag schrijven maar wel met schrijven over Design Thinking.

Dus zet maar alvast in je agenda:

26 januari 2014. Feestje.

Mijn Kabouter is erg stil de laatste tijd. Ik hem de afgelopen 6 maanden heel wat keer van mijn schouder af moeten schieten. Misschien heeft ie het opgegeven. Hij is bang.

Bang.

Bang.

Bang dat ik het ga halen.

Ik ook.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=T5XI0Qry-hA> &w=960 &h=720]

---

puuramsterdam (2013-07-26 10:47:54)

Blij met je boek... Elke dag... Ook aan het strand.

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-07-29 10:48:21)

Ik niet (bang). Maar blij. En datum staat NU in mijn agenda, jawel jawel!

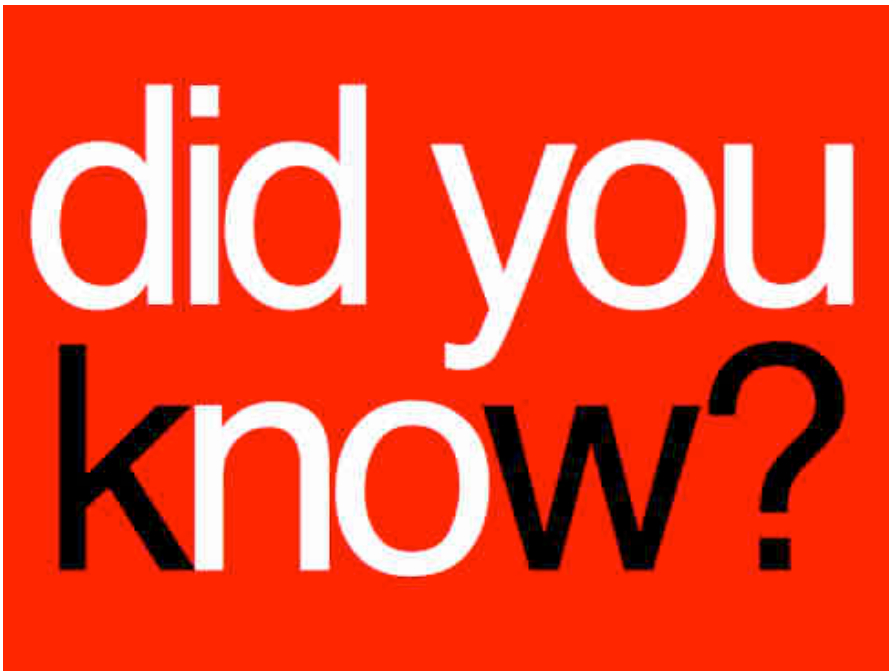
Elja Daae (@Elja1op1) (2013-07-29 10:49:02)

PS je bent mijn eerste afspraak in 2014!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:46)

[...] 26.01.2014 [...]

telematic dreaming (2013-07-27 05:28)

Ik vraag me al een tijdje af wat ik de meest bizarre interactieve kunst installatie vind die ik Ooit gezien heb, en onderdeel van geweest ben. Onder interactieve kunst versta ik een gebeurtenis waarbij je als deelnemer onderdeel wordt van een technisch kunstwerk door er mee te interacteren en zo te veranderen

Wikipedia zegt:

'Met **Interactieve kunst** bedoelt men in het algemeen genomen een kunstvorm waarbij men de grens tussen leven en kunst tracht te doorbreken en waarbij het menselijk scheppingsvermogen wordt aangesproken doordat de waarnemer in staat gesteld wordt door technische middelen het kunstwerk te veranderen. Interactieve kunst kende een boost met de komst van de netwerkomgeving waarbij de interactie eerder volgde uit het werken en experimenteren met de nieuwe internettechnologie dan uit het verlangen om de grenzen te verleggen tussen kunst en -kunstbeleving. De interactie van de waarnemer met het kunstwerk is divers. Meestal is er een persoonlijke inbreng via een website of directe besturing via internet. Ook kunnen knoppen, schakelaars, lichtgevoelige cellen, geluidsensors en dergelijke gebruikt worden om tot een interactie met de gebruiker te komen. De vormgegeven interacties zijn poëtisch en vinden plaats in een esthetische omgeving die de spelers overhalen lang en uitgebreid doelloos zonder concurrentie in de virtuele omgeving te blijven ronddwalen. De auteur van het kunstwerk wil iets toevoegen aan de hedendaagse cultuur met het gegeven "game". Die wereld willen zij verrijken met een andersoortige kunstervaring. Kunstenaars die met interactieve installaties werken zetten een kader op dat door de gebruikers moet worden ingevuld met eigen emoties door iets te ondernemen, zoals contacten te verbinden, een scherm te beroeren of simpelweg er langs heen te lopen. Het werk krijgt betekenis door wat er dan te zien en ook auditief te ervaren valt. De graad van kunstzinnigheid van het werk valt af te meten aan de aard van de enscenering, de presentatie en hoe de kunstenaar het gedrag van het publiek vormgeeft door de reacties van het werk van tevoren te programmeren. Daarom draagt een interactief kunstwerk bij voorkeur het stempel van de bedenker ervan.'

Zo'n 20 jaar geleden was ik samen met mijn vriend Rene Paul bij V2, Instituut voor de Instabiele Media. Toendertijd nog gevestigd in Den Bosch. In de grote ruimte, waar Rene en ik de enige bezoekers waren, stond een groot, strak opgemaakt 2 persoons bed. Een installatie van Paul Sermon, genaamd Telematic Dreaming. Van bovenaf werden er mooie beelden van wolken op geprojecteerd. Precies op het witte bed. Ik liep naar de rand van het bed en stond te genieten van de mooie beelden op dit, toch ietwat vreemde projectiescherm. Opeens verscheen er een vrouw in een sexy nachthemdje op het bed. Zij was van boven gefilmd en werd van boven geprojecteerd door de beamer die boven het bed hing. Hmmm.....interessant....hoorde ik mezelf denken. Ik stond aan de rechterkant van het bed en zij verscheen aan de linkerkant op het bed. Ze schuifelde wat over het bed en bleef op een gegeven moment precies stil zitten waar ik stond. Da's toevallig, dacht ik nog. Het werd wel heel toevallig toen ze met beide armen van de rand van het bed waar ik stond naar achteren bewoog om aan te geven dat ik ook op bed moest komen. Ik trapte mijn schoenen uit en ging net als zij op het bed zitten. Ze bewoog haar handen precies langs mijn benen en het was alsof ik haar echt voelde. Het voelde een beetje alsof je voor het eerst met een vriendinnetje naar de bioscoop gaat en je haar hand net niet aanraakt terwijl je naar de film zit te kijken maar eigenlijk alleen maar denkt aan de ruimte tussen de hand van jou en haar. Heel spannend dus. Op een gegeven moment ging ik op mijn rug liggen met mijn hoofd op het kussen. Zij kwam op haar zij naast me liggen en bewoog haar hand langzaam van mijn hoofd naar mijn buik. Het was alsof me streelde. Toen ze zich op haar rechter zij draaide met haar knieën opgetrokken ging ik precies zo liggen. Lepeltje aan lepeltje. Mijn hart bonsde in mijn keel. Het leek wel of ik vreemd ging. Toen ik mijn hand van haar hoofd naar haar kont bewoog sprong ze van het bed af en was het afgelopen.

Het was 1993 en de dame bevond zich op een zelfde formaat bed in een kamer een aantal straten verderop. Op vier monitoren rondom het bed kon zij precies zien waar ik me bevond in. De videoverbindingen werden gemaakt door 3 dubbele ISDN verbindingen. Het met camera's en beeldschermen verplaatsen in andere ruimtes heeft me altijd gefascineerd en oafgeïnspireerd tot het bouwen van de CamCar.

20 jaar geleden waren er nog dure, driedubbele ISDN verbindingen, grote camera's en beamers nodig om videocontact en interactie mogelijk te maken. Nu heeft zelfs mijn schoonpa van 78 een Samsung S3 waarmee hij videochat met zijn dochter en heb ik regelmatig contact met mijn vader in Zuid Afrika via skype. Het heeet hard gegaan de afgelopen 20 jaar. En wat betekent dit allemaal?

Onderstaand briljante filmpje laat heel goed zien wat er allemaal gebeurd is om ons heen. Het is een filmpje uit 2008 dus ietwat gedateerd maar deze versie is beter dan de geupdate. En dat heeft met name met de muziek te maken. Voor iemand als ik, van 46 die de jaren 90 heel bewust heeft meegemaakt een te gekke tijd. Hoewel ik

me ook kan voorstellen dat als mensen over 20 jaar terugkijken op de jaren 1990-2010 ze zich misschien afvragen hoe het mogelijk is dat we niet helemaal gek geworden zijn van al die ontwikkelingen op het gebied van connected communicatie technologie.

Ik druk zo weer op publish. Deed ik nog niet in 1993.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=cL9Wu2kWwSY> &w=960 &h=720]

R de Boer (2013-07-27 12:12:32)

Super verhaal! Wie 'zet dat bed weer eens ergens neer' ? Helemaal briljant! Verder ben ook ik benieuwd naar de nieuwe versie van het filmpje in 2013...

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:48)
[...] telematic dreaming [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 471/1001. Convince Confuse | Design Thinking by Doing (2014-06-08 08:36:41)
[...] schreef ik al eerder over interactieve kunst. Dat waren topervaringen. Telematic Dreaming en het werk van [...]

be am me up (2013-07-28 06:10)

Gisteren vertelde ik over mijn fascinatie voor nieuwe technologie en met name 'telepresence'.

'Telepresence refers to a set of technologies which allow a person to feel as if they were present, to give the appearance of being present, or to have an effect, via telerobotics, at a place other than their true location.'

Mijn CamCar is daar een mooi voorbeeld van maar de beste telepresence ervaring die ik OOIT heb gehad is met een installatie van CREW.

CREW is een gezelschap dat zich beweegt op de grens van kunst en wetenschap, van podiumkunst en nieuwe media. Eric Joris ontwikkelt met zijn collectief van kunstenaars en wetenschappers live-art projecten die het theater verrijken met de nieuwste technologische ontwikkelingen. Elektronische en digitale media zijn het uitgangspunt van een uniek theateraal denken en motor voor esthetische ervaring en reflectie. Niet zelden staat daarbij de mediatisering van onze zintuigen centraal. Het experimentele werk van CREW is een plaats waar een hybride theatraliteit ontstaat die de toeschouwer laat kennismaken met de gemediatiseerde conditie van zijn eigen bestaan. De artistieke projecten presenteren zich onder uiteenlopende vormen, van voorstellingen in een 'klassieke' toneel-setting tot installaties en interactieve performances. close

In november 2012 ging ik samen met Gabrielle Kuiper naar de Dag van de Creativiteit in Hasselt. Bij toeval belandden we in een vervallen pand waar boven op de eerste verdieping oa de installatie van CREW stond. Ik zag iemand rondlopen met een laptop op zijn rug en een Head Mounted Display (HMD=videobril) op zijn hoofd. Dat is voor mij voldoende Stopping Power om een heleboel vragen te stellen. Na vraag 43 vroeg de medewerker van CREW of ik het niet zelf wilde proberen. Er was namelijk een gaatje gevallen in het volgeboekte schema. Er was iemand niet op komen dagen. Wat een geluk.

Ik moest aan een tafeltje gaan zitten waar de begeleidster me de HMD opzette. Op de HMD zat een cameraatje die het live beeld doorgaf aan de HMD. Als ik naar beneden keek zag ik mijn eigen handen op tafel.

Heel bizar om de live wereld door een videobril te bekijken. Met een zogenaamde Head Tracker bewoog het beeld mee als je je hoofd bewoog.

Toen ik naar voren keek zag ik de begeleidster tegenover me zitten. Ze zei dat we op reis gingen en vroeg of ik mijn handen voor me op tafel wilde leggen. Ze pakte mijn handen en opeens ging het beeld over naar een locatie waarbij ik, samen met haar, op een hoog gebouw ergens in Brussel stond. Ze had nog steeds mijn handen vast.

Sensationeel. Ik was samen met haar geteletransporteerd. Het voelde echt alsof ik daar samen met haar op dat gebouw in Brussel stond. Vervolgens nam ze mee voor een wandeling door de stad waarbij ze me ook af en toe los liet en alleen liep lopen. Ze riep dan zachtjes waar ik naar toe moest. Zij kon op het kleine schermje op mijn buik precies zien waar ik me bevond en mij zo sturen. Ze wist dus ook precies wanneer ze haar handen los moest laten. Deze combinatie maakte het super echt!! Ik liep voor mijn gevoel ECHT met haar in Brussel. Terwijl ik toch echt in Hasselt 'was'.

Ik heb werkelijk geen idee hoe lang ik samen met haar rondgelopen heb. Ik weet wel dat ik na de 'voorstelling' direct 2 plekken gereserveerd heb voor de dag erna. Dit moest mijn vrouw ook beleven. Die kon achteraf alleen maar 'WAT GAAAAAAAAAAAF' zeggen. En als mijn vrouw zegt dat het GAAAAAAAAAAAF is dan is het heel GAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAF.

CREW heeft een nieuwe voorstelling in Kasteel van Gaasbeek. Tot en met 25 augustus.

Beam me up Scotty.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:13:55)
[...] be am me up [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 471/1001. Convince Confuse | Design Thinking by Doing (2014-06-08 08:36:44)
[...] Nu schreef ik al eerder over interactieve kunst. Dat waren topervaringen. Telematic Dreaming en het werk van Crew. [...]

Om uit te leggen wat het verschil is tussen je rechter en linker hersenhelft las ik laatst het volgende voorbeeld.

Een echtpaar krijgt bezoek en bereiden een lekkere maaltijd. De man zou de ingrediënten kopen en de vrouw komt er achter dat ie een essentieel ingrediënt is vergeten. Geïrriteerd zegt ze:

'Ik ga wel naar de AH.'

Als de man's rechter hersenhelft beschadigd zou zijn en een vriend zou binnen komen en vragen waar zijn vrouw was zou de man antwoorden:

Ze is naar de AH.

Als de man's linker hersenhelft beschadigd zou zijn en een vriend zou binnen komen en vragen waar zijn vrouw was zou de man antwoorden:

Ik heb geen idee. Maar ze is wel boos.

Mijn beide hersenhelften zijn beschadigd. Ik ga namelijk de Marmotte fietsen.

Ja. Nou en.

Met Jaccoo Broekhuizen.

Aiiiiiiii.

Echt link.

Tamara Horst (2013-07-29 13:43:13)
Good luck darling !!!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:33:06)
[...] rechts links rechts links [...]

wifi niki (2013-07-30 05:00)

Ik kan natuurlijk genoeg redenen bedenken om deze week niet op mijn blog te schrijven. Zoals 'het is vakantie.'

Of wat dacht je van deze. Ik had gisteren om 6.00 afgesproken met Jacco om vervolgens om 6.30 met mijn 20 jaar oude Volvo 850 volgeladen met carbon fietsen en carbo hydraten naar Alpe 'Huez af te reizen om woensdag 'de zwaarste eendaagse cyclo ter wereld te fietsen'. Ik moest om 5.00 uur op ipv 6.00 en er zijn natuurlijk grenzen, zegt ook mijn Kabouter.

Een andere reden is dat er geen WIFI in chaletbeyond.nl is. Maar mijn hoofddocent van de HKU Niki Schoondergang had dit excuus al gekilld door van de week, op Facebook reagerend op de KPN post de volgende tip te geven:

'Als je mobiele provider het toelaat, kan je van je iPhone ook een "persoonlijke hotspot"(wifispot) maken: dan kan je toch op je computer tikken & posten!'

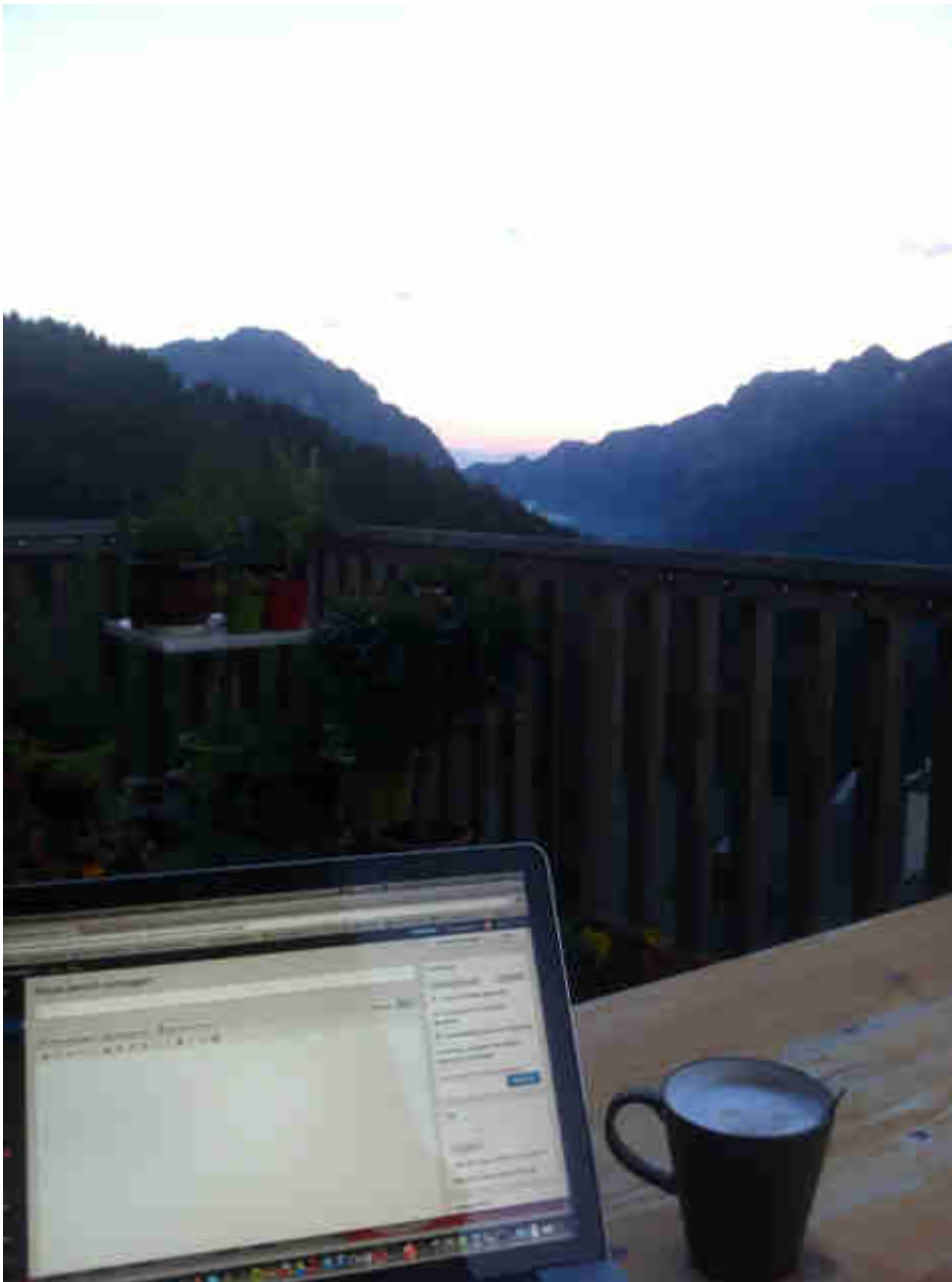

Maar de reden dat ik hier toch zit te schrijven is dat ik een afspraak met mezelf heb. 'Ik schrijf ELKE ochtend punt.' En dat is veel makkelijker dan je denkt. Het begint natuurlijk met opstaan. Vroeg opstaan. En dat kan ik. Ook nog niet zo lang hoor. Ik kwam er op een gegeven moment achter dat als ik wakker werd ik altijd dacht 'ik wil nog blijven liggen.' ALTIJD! Of ik nu 6 of 10 uur geslapen had. Herkenbaar? Dan kun je er net zo goed uit gaan.....toch? Het laatste half jaar denk ik veel minder vaak 'ik blijf nog even liggen'. Ik heb namelijk een doel. Een jaar lang elke ochtend schrijven over Design Thinking. Punt. Dat is geen Rocket Science. Sommige mensen vragen wel eens of ik wel eens van te voren verhaaltjes schrijf. Je weet het antwoord nu. Nee dus.

Want:

Ik schrijf een jaar lang elke ochtend over Design Thinking. Punt.

Met een belangrijke toevoeging. Ik druk als ik klaar ben op publish. Zodat jullie het ook kunnen lezen via de mail (neem een abo), Facebook, Twitter of LinkedIn. En vandaag wordt deze post dus via mijn Persoonlijke Hotspot vanaf deze berg verstuurd. Dankjewel WIFI NIKI.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:02)
[...] wifi niki [...]

Gisteren hebben we de eerste berg van onze monsterrit verkend. De Glandon. Een half uurtje geklommen en toen lekker terug afgedaald om naar een terrasje te rijden en daar een enorm stokbrood ham/kaas te verwerken. Vervolgens terug naar het appartement in de jacuzzi, saunaatje en middagtukkie. 's Avonds hadden de dames van Chalet Beyond een geweldige pasta met chorizo gemaakt en om 22.18 lagen we in bed. Om vervolgens om 23.39 wakker te worden. Ik hoorde wat in de kamer en het was niet Jacco. Jacco snurkt niet, knarsetandt niet en vooral Jacco knaagt niet. Ik hoorde iets knagen. Het was ook niet mijn geweten. Nee het was een marmot. Een marmot was mijn Kabouter aan het oppeuzelen. Mijn eerste reactie was, ga je gang. Ik kan hem missen als kiespijn, mijn Kabouter. De afgelopen dagen is ie namelijk weer nadrukkelijk aanwezig geweest. Met opmerkingen als "je gaat het niet halen", "je kan het niet", "je hebt te weinig getraind".

'174 kilometer, 5000 hoogtemeters. Belachelijk!'

De marmot knaagde stevig door en met een laatste slik verdween zelfs het puntmutsje van Kabouter. Ik kreeg bijna medelijden. Bijna. De marmot liet een voldaan boertje en ging vervolgens op mijn schouder zitten. Waar normaal Kabouter zit. Ik keek hem vragend aan waarop hij vroeg 'Wat zit je nou kijken? Slapen!' Ik viel weer als een blok in slaap en werd om 5.30 wakker'. Ik keek op mijn schouder om te kijken of die marmot er nog zat. Niks. 'Hier zit ik' hoorde ik van de andere kant.

'Maak er een eind aan.' Zegt marmot net.

'Aan dit verhaal bedoel ik.'

'We gaan fietsen.'

'Je kunt het.'

Kijk das andere koek.

Een marmot die zegt dat ik het kan.

Tot morgen...hoop ik.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:06)
[...] wat hoor ik daar knagen? [...]

1.8 augustus

piep piep (2013-08-01 05:32)

Ik wil graag iets vertellen over de fietstocht die Jacco en ik gisteren hebben gedaan. Hij wordt omschreven als 'de zwaarste een daagse cyclo ter wereld'. Wij kunnen nu uit ervaring zeggen dat dat bedacht is door een slimme reclame M/V. Er is echter niets van gelogen. Het is 174 kilometer. Best veel. 5000 hoogtemeters. Erg veel. Je rijdt over 4 Alpen reuzen: de Glandon 28 kilometer klimmen, de Telegraph 12 kilometer klimmen, de Galibier 16 kilometer klimmen en als laatste de met Kanker besmette berg Alpe d'Huez 14 kilometer klimmen. We hebben

gisteren 10 uur op de fiets gezeten, 12 keer geplast (Ton wat zit er in die pillen?) en 8 liter gedronken. Het was 30 graden en in onze rugzak zat voor 6000 calorieën aan voedsel. En daar zit hem de prestatie. Iedere gedisciplineerde, getrainde autist kan de Marmot fietsen. Maar als je niet voldoende eet, ga je dr aan. De reden waarom ik gisteren met een dubbel (voor de insiders 39 x 28) de Marmot haalde is het piepje op mijn Garmin die ik zo had ingesteld dat ie een piepje gaf als ik 50 calorieën had verbrand. Ik had uitgerekend dat als ik dan 4 slokjes van mijn sportdrank dronk en elke 500 calorieën een sportreep of gelletje naar binnen werk het wel goed komt.

Reken even mee:

6000 calorieën gedeeld door 50 maal 4 = 480 slokjes

6000 calorieën gedeeld door 500 = 12 repen en of gelletjes.

Das pas een prestatie.

Piep.

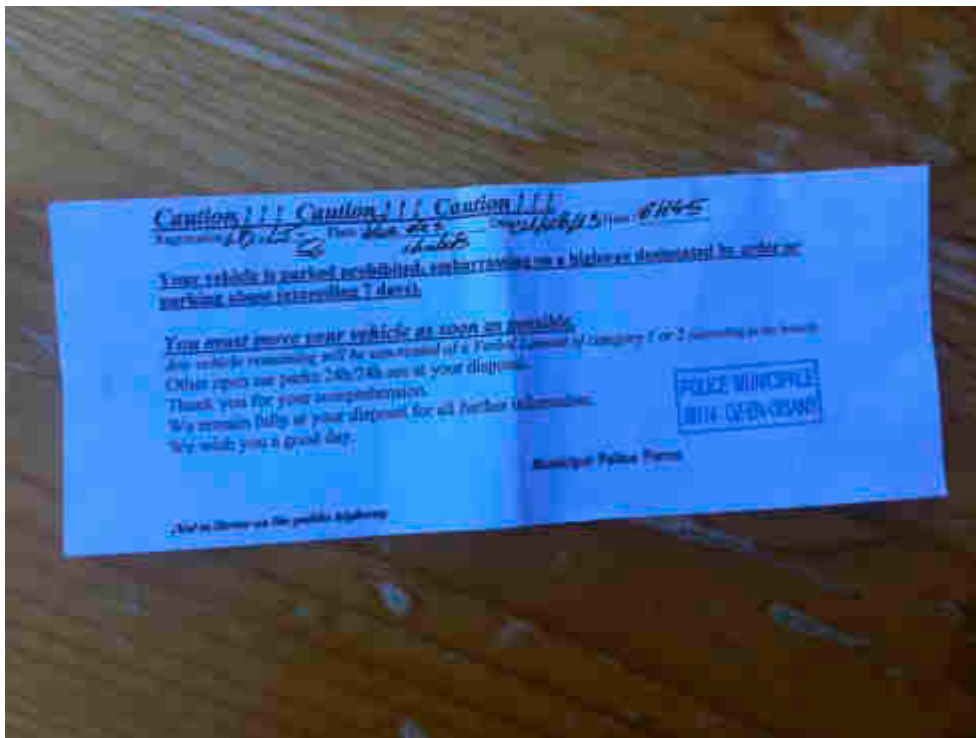
puuramsterdam (2013-08-01 06:43:13)
Slim en goed!

cornoltee (2013-08-01 07:09:17)
Nouuuuuu. Ik doe het NOOOOIT meer met een dubbel.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:08)
[...] piep piep [...]

Normaal gesproken ben je niet blij als je iets onder de autoruitenwisser vindt. Althans niemand heeft er bij mij ooit iets leuks onder gestopt. Tot gisteren. Ik vond een briefje onder de ruitenwisser dat een positieve bijdrage heeft geleverd aan het Merk Frankrijk. Het is een mooi voorbeeld van service design. Iets waar ze in Nederland wat van kunnen leren. Het geeft me een rijk gevoel. Alsof ik €90 uit mag geven. Ja je hersenen hebben soms een rare kronkel nodig om de komende zinloze aankoop te rechtvaardigen.

Jeroen Eeuwijk (2013-08-02 05:22:15)

Leuk he? Zo kreeg ik in Duitsland een plastic mapje onder de ruitenwisher, met daarin een heus document, een "warning" van € 1,80. Te betalen aan het bureau, of naar keuze via acceptgiro. En deze giro kwam va de lease 5 dagen later gewoon aan in Dordt. Jeroen Eeuwijk Manager After Sales & Services Op 2 aug. 2013 om 06:32 heeft "Design Thinking by Doing" <comment-reply@wordpress.com> het volgende geschreven: cornoltee posted: "Normaal gesproken ben je niet blij als je iets onder de autoruitenwisher vindt. Althans niemand heeft er bij mij ooit iets leuks onder gestopt. Tot gisteren. Ik vond een briefje onder de ruitenwisher dat een positieve bijdrage heeft geleverd aan het M"

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:11)
[...] vive la republique [...]

Ik geloof dat het beter kan.

To predict the future you don't look ahead you look around. Als je om je heen kijkt kun je nog zoveel verbeteren.

Ik geloof ook dat Play (humor, spel en plezier) de krachtigste aangeboren menselijke vaardigheid is om te verbeteren. En door soms ergens een spelletje van te maken kun je echt een heleboel dingen beter doen. Maar dan heb je wel een zelf gekozen, uitdagend doel nodig. Anders ben je niet gemotiveerd. Een goed feedback systeem om te zien, te horen, te voelen dat je goed....of slecht bezig bent. En duidelijke regels zodat je niet 'vals' speelt. Regels geven je richting en houvast en daardoor juist vrijheid.

Dit schrijfexperiment is daar een prachtig voorbeeld van. En door het te DOEN ontstaan er onderweg mooie dingen die je van te voren NOOIT had kunnen bedenken. Zoals het boekje dat ik de HKU gaat uitgeven.

Het fietsen van de Marmot is een een ander mooi experiment 'beter worden'. Een zelf gekozen uitdagend doel: 180 km fietsen, 5000 hoogte meters op een dag. Een geweldig feedback systeem in de vorm van een Garmin 800. Het onder de 85 % van mijn maximale hartslag (192 BPM) houden was soms een acrobatisch hoogstandje. Ik ging op stukken op de Galibier ZO langzaam omhoog dat ik bijna omviel. Maar ik hield mijn hartslag wel in bedwang. De hartslagmeter op de Garmin vertelde me precies hoe hard.....of beter hoe langzaam ik mocht gaan.

Voordat ik aan de Marmot begon stelde ik me voor hoe ik me zou voelen als ik na 160 kilometer en 4000 hoogtemeters onderaan Alpe d'Huez zou staan. Nu stonden Jacco en ik er samen onze laatste plaspauze te houden en zei ik tegen hem 'We did it!'. We moesten nog 14 kilometer klimmen maar we wisten dat we het zouden halen. Geen trillende knietjes en jammerende Kabouters maar lachend en praatjes makend de 21 bochten aftellend omhoog. De zelfaangemaakte endorfines gierden door ons lijf en duwde ons als een onzichtbare hand

omhoog.

Ik mis de bergen nu al.

Ik heb een nieuw doel nodig.

Ik heb er een bedacht.

40 40 40

Maar NU EVEN NIET.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=PUt5YKjVfWg> &w=960 &h=720]

Maandag geef ik voor het eerst een 10 daagse cursus op Summerschool. 12 studenten uit China, Rusland, Italië, Spanje, Brazilië, Zuid Korea, Turkije, India en Indonesië ga ik inspireren, informeren en activeren over Experience Design:

'In this course you learn to strategically design an impactful experience with long-term value. The concept of experience thinking is introduced. You will study creativity theory and motivation theory and learn to make use of expertise from the arts domain (aesthetics, game design, theatre making processes). Doing so, you develop the necessary tools for a starting experience designer. You are going to make full use of your creativity and learn to develop and experiment with your conceptual talents (story, empathy, meaning, design, symphony, play). You will be trained in the communication with commissioners negotiating appropriate commissions.'

Het volledige programma vind je hier.

Om me volledig in te leven in mijn studenten ga ik net als zij 2 weken op de campus wonen. Over empathie gesproken.

Maar waar ik het vandaag over willen hebben is een andere vaardigheid die Daniel Pink in zijn geweldige boek "Een compleet nieuw brein" beschrijft: Verhaal.

Een verhaal is een opsomming van feiten met emotionele impact. Een voorbeeld. Voel het verschil.

De koning ging dood en de koningin ging dood.

of

De koning ging dood en de koningin ging dood aan een gebroken hart.

De feiten zijn hetzelfde maar de emotionele impact niet. De eerste neem je aan, zo van OK. Bij de tweede voel je het, stel je jezelf vragen. Wordt je geraakt.

Dan en Chip Heath hebben een geweldig boek geschreven over hoe het komt dat sommige ideeën aanslaan en sommige niet. Ze hebben daar het SUCCEsS model voor bedacht. Een handige checklist om te kijken of je idee gaat aanslaan of niet.

Als je de volgende keer een idee hebt dat je wilt delen met een ander, stel jezelf dan de volgende vragen:

Is het Simple?

Is het Onverwachts?

Is het Concreet?

Is het geloofwaardig?

Raakt het je?

Is het een Verhaal?

Een geweldig voorbeeld is het volgende. Stel je voor je bent president, het is 1961 en je vertelt het Amerikaanse volk het volgende:

"Our mission is to become the international leader in the space industry through maximum team-centered innovation and strategically targeted aerospace initiatives."

Doe de SUCCEs test maar even.

Is het Simpel. Nee

Is het Onverwachts. Nee.

Is het Concreet? Nee

Is het geloofwaardig? Ja dit kun je verwachten van een president

Raakt het je? NO WAY

Is het een Verhaal? NEEEEE

Je hebt het zinnetje net gelezen. Nu moet je even niet terug lezen en het even hardop na vertellen alsof je het aan iemand moet door vertellen.

Gelukt?

John F. Kennedy was een geweldige verhalen verteller. Hij 'vertaalde' de bovenstaande zin als volgt:

"Let's put a man on the moon and return him safely by the end of the decade."

Simpel? JA. Onverwachts? JA. Concreet? Nogal. Geloofwaardig? Het doel leek science fiction maar de bron was geloofwaardig. Raakt het je? JA zeker. Is het een verhaal? Een klein avontuur!

Kun je zonder terug te lezen het verhaaltje doorvertellen?

SUCCEs.

---

zeg roodkapje waar ga je hene | Design Thinking by Doing (2013-08-12 04:55:04)

[...] wel een uur verteld heeft over het verhaal en we hingen aan zijn lippen. Ik schreef al eerder over SUCCEsvolle ideeën maar Roy heeft de S van Story met een geweldig verhaal memorabel uitgelegd. Het heeft mij weer [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:17)

[...] SUCCEs [...]

In de gloria. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 579/1001 | Design Thinking by Doing (2014-11-07 07:20:52)

[...] aan de hand van het model van Dan en Chip Heath. Uit de Plakfaktor. Ik schreef er al eerder over. Hier. Dat is trouwens zo'n 450 posts [...]

Vandaag begint Summerschool. 12 studenten over de hele wereld komen naar Utrecht om oa de zes vaardigheden te leren die Daniel Pink beschrijft in zijn boek 'Een compleet nieuw brein.' Wat ze niet weten is hoe dat zo gekomen is. Het is een mooi verhaal over inspiratie. Inspiratie is voor mij de startmotor. Het vonkje. Zeven jaar geleden vroeg een collega bij TBWA of ik voor hem in wilde vallen om een college te geven over inspiratie. Aangezien ik dat nog NOOIT gedaan had en ik geen idee had waar ik het dan over zou moeten gaan, zei ik direct volmondig JA!.

Natuurlijk niet. Mijn Kabouter had al allerlei bezwaren en lastige vragen klaar. Maar mijn EGO won het van Kabouter en ik ging de uitdaging aan. Wat een drama. Ik had nog ruim de tijd om eea voor te bereiden maar Kabouter was een slecht verliezer en bleef maar tegen me aan te zeuren en goede redenen geven waarom het een fiasco zou worden. Het erge was dat ik tegen veel argumenten van hem niets kon inbrengen. Ik had inderdaad geen ervaring in het geven van colleges. Had zelf nooit mijn propedeuse gehaald. En wat wist ik nu van het grootse onderwerp Inspiratie.

De avond voor de presentatie was spanning zo groot geworden dat ik wel iets MOEST gaan doen. En het DOEN heeft me gered. Het DOEN heeft mijn DENKEN uit gezet en mijn gevoel AAN.

Ik ben op een gegeven moment voor mijn boekenkast gaan zitten met mijn NIKON. Ik gaf mezelf de opdracht om in 1 minuut alle boeken er half uit te trekken waar ik Inspiratie bij voelde. VOELDE. Niet denkend WAAROM. Nee gewoon als ik WOW voelde, er half uit en door!

Vervolgens heb ik de 23 covers gefotografeerd en in een Keynote gezet. Over deze boeken kon ik uren lullen. Helaas had ik maar 90 min.

De dag na de presentatie kreeg ik een telefoontje van de hoofddocent van Event Management van de Hogeschool voor de Kunsten. Ze had een mailtje gekregen van een drietal studenten met de vraag of ik geen les kon

komen geven op de HKU. Ze waren namelijk geïnspireerd.

'Waarover dan?' vroeg ik.

'Misschien over een van de boeken die je hebt laten zien?'

Het werd Daniel Pink's 'A whole new mind'. Het was er toen nog niet in het Nederlands. Ik maakte zes lessen over zingeving, empathie, play, symfonie, design en verhaal. In het Nederlands. De naam van het vak werd 'Experience Design' en de lessen heb ik nu weer vertaald in het Engels. Het doet me denken aan het verhaal van Hans Teeuwen. Engels? Daar kom ik GVD net vandaan.

'Wat heeft dat nu met Experience Design te maken?' zegt Kabouter.

Niks. Maar alles met hoe inspiratie 'werkt'.

[youtube=[http://www.youtube.com/watch?v=7QzByLzfT8s &w=960 &h=720](http://www.youtube.com/watch?v=7QzByLzfT8s&w=960&h=720)]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:20)
[...] GVD [...]

nieuwsgierigheid (2013-08-06 04:52)

Wat een raar woord eigenlijk 'nieuwsgierigheid'.

'Nieuwsgierigheid is een natuurlijk onderzoekend gedrag dat voorkomt bij de mens en vele andere diersoorten, en is het emotionele aspect van levende wezens dat leidt tot verkenning, onderzoek, en leren. Met de term nieuwsgierigheid kan zowel het gedrag als ook de onderliggende emotie worden bedoeld.

Tegenovergesteld aan nieuwsgierigheid is neofobie, ofwel angst voor alles wat nieuw of onbekend is.'

Nieuwsgierigheid is een van de belangrijkste redenen waarom wij mensen als een van de weinige soorten OVERAL op de wereld te vinden zijn. Er zijn mensen op de noordpool en in de Sahara. Er wonen zelfs mensen in Dordrecht. Nieuwsgierigheid betekent dat je open staat voor voor nieuwe dingen. Dat je wilt leren. Op ontdekking wilt gaan. Veel mensen verliezen dat gedrag als ze ouder worden. Kun jij je een situatie herinneren dat je nieuwsgierig was en om wat voor reden dan ook niet op ontdekking ging? Waarschijnlijk omdat je omgeving maar dus eigenlijk jij zelf (je Kabouter) je tegenhield.

Uit onderzoek blijkt dat openheid de enige karaktereigenschap is die leidt tot meer creativiteit. Als je niet open staat voor verkenning komen er ook geen nieuwe waardevolle gedachten in je op. Er is nog NOOIT iemand geweest die een origineel idee bedacht en NEE op zijn voorhoofd had staan.

Een fantastische film over wat je allemaal kunt meemaken als je overal JA tegen zegt is YES MAN met Jim Carrey.

Doe vandaag als Jim. Zeg gewoon overal JA tegen.

Ik hoor je denken.....nee nee nee nee nee

neefoob!

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=rvpsile2vBE &w=1280 &h=720]

---

puuramsterdam (2013-08-06 20:11:59)

Ik ga het echt oprecht proberen morgen... Weet nu al dat het mijzelf en mijn bizzzzznizzz een stuk dichterbij de afgrond gaat brengen. Was bij Jim ook het geval. Leuk meisje toch in die film? Rennende fotoclub toch? Geniaal.

cornoltee (2013-08-07 10:47:27)

Run Anna-Maria Run :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:22)

[...] nieuwsgierigheid [...]

Het Stedelijk museum in Amsterdam is flink verbouwd. Eigenlijk aangebouwd. Schitterend gedaan. Gisteren liep ik er rond met 'mijn' 12 Summerschool studenten. Ervoor hadden ze een college over Design gehad van Cor Noltee zelf. Kijk hier voor de slides. Design is een van de 6 vaardigheden die Pink beschrijft in zijn boek 'Een compleet nieuw brein'. Ik had oa een selectie gemaakt van het beste werk van het eindexamenwerk van de Design Academy in Eindhoven. Mooie voorbeelden die ook goed aansluiten bij de les van vandaag 'Symfonie'. Symfonie is de vaardigheid om de stukjes bij elkaar te leggen. Het is de vaardigheid te synthetiseren ipv analyseren, om verbanden te zien tussen ogenschijnlijk losse gebieden, om grote patronen te zien ipv specifieke antwoorden en om iets nieuws uit te vinden door elementen te combineren, wat niemand anders ooit bedacht heeft. Grenzen overschrijden. Zaken uit andere domeinen in een andere context plaatsen.

Een mooi voorbeeld van iets in een ongebruikelijke context plaatsen vind ik BakerTweet. Wat moet een bakker nu met twitter in zijn bakkerij?

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=NXPMfiXmKwE> &w=1280 &h=720]

Ik ruik de verse broodjes.

Eet smakelijk.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:26)
[...] tweet tweet [...]

food for thought (2013-08-08 05:08)

Wel eens gekookt zonder recept? Of met het enige dat je nog in de (koel)kast had? Heb je wel eens gekookt met ingrediënten die je zelf 'plukte' of zelf verbouwd? Zoals Cees? Gisteren had ik samen met mijn twaalf Summerschool studenten een workshop Symfonie bij Valerie Kuster in Rotterdam. Na een leerzame en inspirerende presentatie over onze eet, koop en kook gewoonten gingen we het dak op. De grootste dakakker van Europa. Op zoek naar ingrediënten voor de lunch. De opdracht was om juist die ingrediënten te kiezen die we niet kenden of ons bijvoorbeeld lieten leiden door een kleur. Een mooie oefening loslaten. Iets kiezen wat je normaal nooit zou kiezen of omdat je het juist NIET kent.

Alle twaalf studenten kozen elk een eigen kleurpallet waar ze, de door hun gekozen ingrediënten op eta-leerden:

Vervolgens werden de twaalf kunststukjes gefotografeerd, uitgeprint en naast elkaar opgehangen.

Daarna maakte Valerie 3 groepjes van vier. Deze 4 tallen moesten in overleg met elkaar een nieuw pallet maken die de basis vormde voor de gezamenlijk te maken lunch.

Het was een mooie ervaring waar eetverhalen en tradities van over de hele wereld werden gedeeld. Het team moest samenwerken om uiteindelijk een lunch op tafel te krijgen. Het was een geweldige teambuilder en een krachtige oefening los laten om vervolgens letterlijk je tanden in te zetten en te genieten van de heerlijke Food Symfonieën.

Klinkt dat als muziek in de oren of loopt het water uit of in je mond. In beide gevallen bel Valerie voor een workshop:

0657477010

Tamara Horst (2013-08-08 06:09:23)
Smaakt naar meer :-)))

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:29)
[...] food for thought [...]

UNSCHOOL dag 4. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 805/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-06-26 06:49:17)
[...] Vandaag gaan we, weer, het dak op. We gaan afleren eten weg te gooien onder leiding van Valerie Kuster. Ik werkte al eerder met veel succes en plezier met Valerie. Kijk daarvoor hier. [...]

Ik geloof.

Niet in God.

Maar dat ik ga winnen.

Jaren geleden had ik dat als idee voor de Staatsloterij.

Een guerilla actie. Illegaal stickers plakken op de achterkant van auto's waar zo'n visje op zit.

Het is nooit doorgegaan.

Zij geloofden er niet in.

Ik wel.

Nog steeds.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:31)
[...] ik geloof [...]

Hoe rotter het wordt.

Zoals jullie misschien weten ben ik een groot fan van de Nederlandse Spoorwegen. Maar het kan altijd beter. Laatst zat ik in de trein van Rotterdam naar Dordrecht en de dienstdoende conducteur vond dat waarschijnlijk ook. Nu is 'beter' natuurlijk een breed begrip. En de desbetreffende conducteur vulde 'beter' zo op zijn eigen manier in. Met humor en storytelling. Daniel Pink zou trots op hem zijn.

We naderden Dordrecht waarop de conducteur via de intercom meldde:

'We naderen station Dordrecht. Station Dordrecht.'

Om er vervolgens aan toe te voegen:

'Hoe dichter bij Dordt hoe rotter het wordt.'

Wat zegt ie nu? Mijn linker wenkbrauw had een wegtrekker en ik spitste mijn oren met een lichte schuine beweging om het vervolg goed te horen. Ook mijn medereizigers keken op met een glimlach of lichte verbazing. Hij had onze volledige aandacht.

De conducteur vervolgde na een goed getimed pauze:

'Maar weet u eigenlijk wel waar dat gezegde vandaan komt. Ik ken twee verhalen. Maar er zijn er vast meer. De ene komt uit de scheepvaart. Het wordt smaller richting Dordt. Rotter om te varen. Het andere verhaal zou zijn dat het steeds rotter ruikt als je richting Dordt komt vanwege de vismarkt op de kade, lang geleden. Ik ruik niks en gelukkig zitten we in de trein en rijden we OVER het water. Dames en heren:

Station Dordrecht.'

Iedereen in de coupe zat inmiddels met een heeeeele grote glimlach en sprak er over met elkaar. Er werden nieuwe 'Hoe dichterbij Dordt' verhalen gedeeld ik vond het bijna jammer dat ik al op de plek van bestemming was.

Op tijd.

Met een glimlach.

Dankjewel Nederlandse Spoorwegen.

Ik Ga Mee.

Roy Grunewald (2013-08-10 22:20:38)

Soms heb je wel eens van die leuke machinisten of conducteurs. Mits goed verteld, tovert dat bij iedereen een glimlach op het gezicht. Groetjes, Roy

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:33)

[...] hoe dichterbij dordt [...]

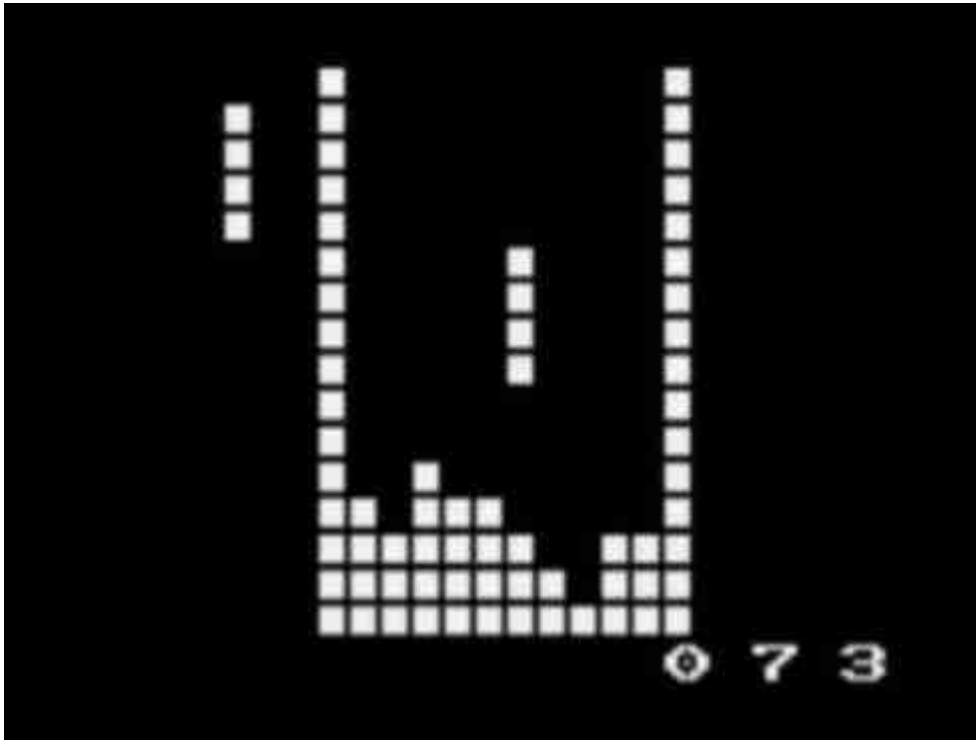

Corsakov. De diagnose was al eerder gedaan. Door mij zelf. Gisteren werd ik echter door een trouwe lezer gewezen op het feit dat ik het verhaaltje over Dichter bij Dordt al een keer eerder verteld had. En inderdaad. Na enig speurwerk kwam ik er achter dat ik 28 maart jl hetzelfde verhaaltje had geschreven. Maar wat zegt dat? Heb ik echt last van geheugenverlies? Is het grote verval nu dan toch werkelijk ingezet. Eigenlijk wijst niets op een dergelijke aftakeling maar toch hield het me gisteren bezig. Is mijn inspiratie op? Moet ik op vakantie? Er misschien maar mee stoppen? Kabouter vindt van wel.

Een van de redenen die ik kan bedenken is dat ik na een tijdje gewoon niet meer weet wat ik geschreven heb. En dat tijdje hoeft niet eens zo ver weg te zijn. Soms weet ik een uur later al niet meer waar ik over geschreven heb. Wat zou daar de wetenschappelijke reden voor zijn? Ik denk dat ik dat ik terug moet naar de jaren negentig. Ik had voor twaalfhonderd gulden de oude IBM van mijn vader overgenomen. Deze stond in een grote, tot bibliotheek omgebouwde 'kast' in ons onderhuis. Ik weet nog goed dat dat de eerste keer in mijn leven was dat ik 'alles' op orde had. Daarmee bedoel ik dat als ik iets zocht ik het binnen een minuut gevonden had omdat alles zijn eigen plek had. Dat voelde fantastisch opgeruimd. Fysiek en mentaal. Maar los van het overzicht dat ik had wil ik even terug naar die Grote Grijsze IBM. Op deze computer met monochrome scherm zat een spelletje:

Tetris.

Voor de mensen met Korsakov:

Het spelen van dit spelletje leidt wellicht naar het antwoord op de vraag

'Hoe komt het dat Cor nu al 2 keer dezelfde post heeft geschreven?'

'Hoe komt het dat Cor nu al 2 keer dezelfde post heeft geschreven?'

Het spelen van Tetris is voor mij een mooie manier om de Flow ervaring van Mihaly Csikszentmihalyi er nog een keer bij te halen.

Ja ik schreef al eerder over Flow. Ik weet het.

'**Flow** refereert aan een mentale toestand waarin een persoon volledig opgaat in zijn of haar bezigheden. Flow wordt gekenmerkt door op de betreffende acties gerichte energie en activiteit, volledige betrokkenheid daarbij, alsmede het feit dat men de activiteiten succesvol uitvoert. Deze toestand wordt gerealiseerd als er sprake is van een optimale balans tussen de moeilijkheid van een taak en de specifieke vaardigheden van de persoon in kwestie. Verder kunnen mensen in de staat van 'flow' boven hun eigen kunnen uitstijgen en sneller leren en nieuwe inzichten verkrijgen.'

Ik doe even de check:

Volgens Csikszentmihalyi kan het gevoel van flow gekenmerkt worden door ten minste een aantal van de volgende acht kenmerken:

1. Men heeft een duidelijk doel;
2. Concentratie en doelgerichtheid;
3. Verlies van zelfbewustzijn: men gaat volledig op in de activiteit en vergeet zichzelf;
4. Verlies van tijdsbesef: de tijd vliegt voorbij;

5. Directe feedback: succes en falen ten aanzien van de activiteit zijn onmiddellijk duidelijk, zodat men daarop het eigen handelen direct kan aanpassen;
6. Evenwicht tussen de eigen vaardigheid en de uit te voeren activiteit: de bezigheden zijn heel uitdagend echter nét niet te moeilijk om met succes uit te voeren;
7. Een gevoel van persoonlijke controle over de situatie of activiteit;
8. De activiteit is intrinsiek belonend, bijvoorbeeld erg leuk.

Het spelen van Tetris voldoet aan de voorwaarden die Mihaly Csikszentmihalyi beschrijft. Behalve nummer 1. Je kunt Tetris namelijk niet winnen. Verder klopt het helemaal. Soms speelde ik het spel uren achter elkaar. 'Nog een spelletje, dan kom ik naar boven', riep ik dan.

Verbaasd en geschrokken keek ik uren later op de klok. Uren zonder te eten of drinken. Ja het spelen van Tetris is levensgevaarlijk.

Als ik de 8 kenmerken bekijk in combinatie met het schrijven op dit blog voldoet het aan ALLE 8. En nummer 3 is het meest van toepassing. Verlies van zelfbewustzijn. Door het geconcentreerd schrijven in de ochtend met een duidelijk doel ga ik volledig in de activiteit op en vergeet ik mezelf en de tijd. Het feit dat ik dus vergeet waar ik over schrijf is een geweldig compliment. Kaboutert zit verbaasd naar me te kijken.

'Daar heb je je mooi uitgeluld, PIK.'

Elja Daae (@Elja10p1) (2013-08-15 20:10:27)

Ook als jij iets al een keer gezegd hebt, verveelt het mij niet. Ik heb toch wel een behoorlijk percentage van je posts gelezen denk ik. En, de waarheid is, soms weet ik niet meer of jij iets gezegd hebt, of Henk Jan, of Jacob Jan, of ikzelf, of, of, of. Alles loopt een beetje door elkaar, bij mij, wat ik gelezen heb, wat ik geschreven heb. Plus, volgens mij is het gewoon een van de 'risico's' van iedere dag bloggen. Maar veel gezonder dan Corsakov. :)

Anna-Maria Giannattasio (2013-08-11 07:51:34)

Kracht van de herhaling. In maart was ik nog niet bewust van je energie delen in de ochtend. Dus ben nu blij met elke Corsakov blog. Ook blij met elke blog in de ochtend trouwens. Is nu onderdeel van mijn ochtendritueel. Heel prettig Cor.

cornoltee (2013-08-11 13:11:27)

Heel graag gedaan Anna-Maria. En bedankt voor al je support! groet cor

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:35)

[...] tetris kills [...]

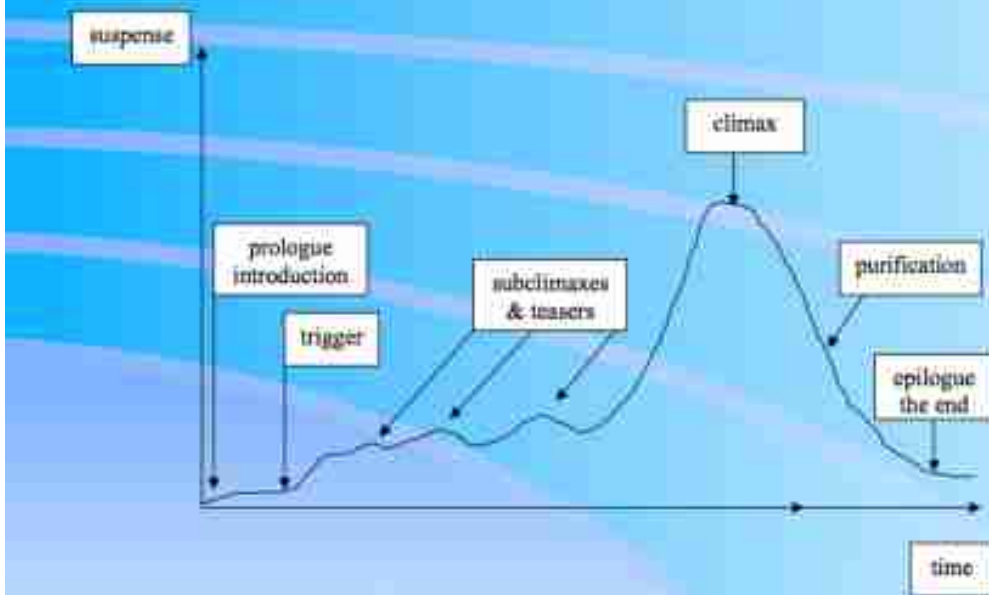

zeg roodkapje waar ga je hene (2013-08-12 04:54)

Vorige week vertelde Roy Grunewald het verhaal van Roodkapje. In zijn geweldige Masterclass Storytelling gebruikte hij dit sprookje om ons uit te leggen dat alle Hollywood films volgens dit principe zijn opgebouwd. Hij liet deze grafiek zien:

STORYTELLING CURVE (structure)

Op de verticale as 'Spanning' en de horizontale as 'Tijd'.

Vul de blokjes maar in.

Bij de introductie worden de karakters in geïntroduceerd. Niet iedereen. Zo komt de jager nog niet voor in het verhaal.

De trigger is het moment dat Roodkapje de opdracht krijgt voor het eerst alleen door het bos naar oma te gaan. En is het rode kapje een verborgen symbool voor haar eerste menstruatie.

Een aantal subclimaxen en teasers volgen elkaar op. Zo verschijnt de Grote Boze Wolf die eigenlijk erg vriendelijk is. Proeft de wolf Roodkapje letterlijk van het rechte pad af te krijgen door haar oma te verleiden achter de steen te komen kijken waar hele mooie bloemetjes staan. Roodkapje weet alle verleidingen te weerstaan maar vertelt in haar onschuld wel waar haar oma woont. Alleen in het bos. De climax is het opeten van Oma en Roodkapje en de 'purification' is de redding door de jager en de epiloog de hereniging met de moeder.

Ik denk dat Roy wel een uur verteld heeft over het verhaal en we hingen aan zijn lippen. Ik schreef al eerder over SUCCESsvolle ideeën maar Roy heeft de S van Story met een geweldig verhaal memorabel uitgelegd. Het heeft mij weer geïnspireerd om met de ideeën die ik presenteer goed naar de verhaalstructuur te kijken. Nu ik dit zo schrijf denk ik aan de post Oliebollen in April. Daar zat een goede opbouw in.

Met mijn nieuwe Story bril op kwam ik afgelopen weekend op Twitter deze uitleg over Design Thinking tegen. Storytelling als middel om Design Thinking uit te leggen. Toeval bestaat niet.

[vimeo <http://www.vimeo.com/42590902> w=500 &h=281] <p>Le Pigeon from IDEO on Vimeo.</p>

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:38)
[...] zeg roodkapje waar ga je hene [...]

wat ruik ik daar (2013-08-13 05:54)

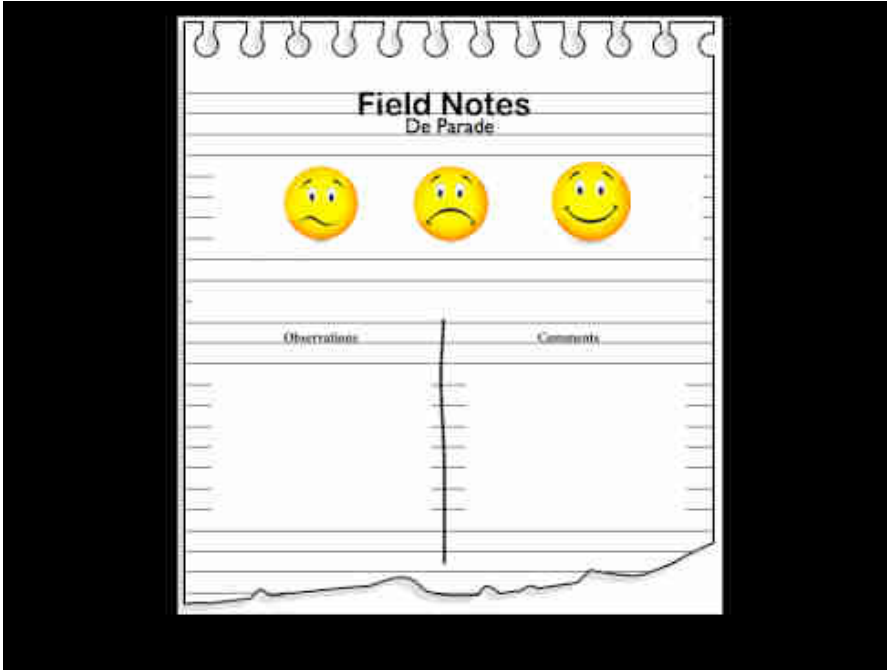
Gisteren ging ik met 'mijn' twaalf studenten en Davey Schreurs naar de Parade in Amsterdam. Als etnografisch ontwerpers. Kijken naar mensen en dingen met een niet oordelende geest en open mind. Kabouter mocht dus thuisblijven. Ruben Jacobs (collega en socioloog) stuurde ons met drie vragen op pad:

What surprised me?

What intrigued me?

What irritated me?

Iedereen kreeg 6 'fieldnotes' mee:

Vandaag delen we de notes. Ben heel benieuwd naar de observaties vanuit Turkije, India, China, Korea, Brazilië, Italië, Spanje en Maastricht.

Wat mij verraste is dat ik Roodkapje zag lopen. Ze was inmiddels geen 11 jaar en 7 maanden meer. Heel onschuldig verkocht ze appels aan kleine kinderen. Voor €2,-. Achteraan haar fiets had ze een ingenieus systeem gemaakt waarmee ze een appel kon schillen zodat de dunne schil heel bleef en heeeeeeeeeel lang. Als een orgeldraaier draaide ze de appel rond waarbij de schil werd vastgehouden door een kind. Vervolgens had ze een ander heel handig apparaat waarmee ze de appel in schijfjes sneed, waarna ze vroeg of er kaneel op de appel moest. Als Eva's in het paradijs zetten de kindertjes hun tandjes in de appels van Roodkapje. Op de parade wist ze op een memorabele manier kleine kindertjes 2 euro uit de zakken te toveren.

Roodkapje mag dan misschien haar onschuld verloren zijn in het grote donkere bos. Ze verloor niet haar

neus.

'Zeg Roodkapje wat heb je een grote neus?'

'Ja kindertjes daar kan ik goed mee ruiken.'

'Je geld.'

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:43)
[...] wat ruik ik daar [...]

Een van de meest verrassende manieren om je creativiteit te verhogen is kleurgebruik. En met creativiteit verhogen, bedoel ik dat je meer en originelere ideeën bedenkt. Welke kleur denk je dat een positiever effect heeft op je creativiteitsquotient, rood of blauw?

Uit een onderzoek uit 2009 van de Universiteit van British Columbia blijkt dat rode gestimuleerde prestaties op detail georiënteerde taken zoals het geheugen ophalen maar liefst 31 procent beter scoren dan blauw gestimuleerde prestaties. Omgekeerd, voor creatieve taken zoals brainstormen, zorgden blauwe omgevingsfactoren ervoor dat deelnemers tot twee keer zo veel creatieve output produceerden als wanneer de omgeving rood was. Twee keer zo veel!

Dus rood voor detail en blauw voor meer ideeën.

Deze verschillen worden veroorzaakt door verschillende onbewuste motivaties die rood en blauw activeren, zegt Zhu, opmerkend dat kleur kennis en gedrag beïnvloedt door middel van aangeleerde associaties.

"Dankzij signalen, voertuigen van hulpdiensten en de meesters rode pen, associëren we rood met gevaar, fouten en voorzichtigheid", zegt Zhu. "Rood activeert en maakt ons waakzaam en helpt ons dus bij het uitvoeren van taken waarbij veel aandacht is vereist om een goed of fout antwoord te produceren."

"Omgekeerd, blauw moedigt ons aan om outside the box te denken en creatief te zijn", zegt Zhu. "Door middel van associaties met de hemel, de zee en het water, associëren de meeste mensen blauw met openheid, rust en stilte. Deze signalen geven de mensen een creatief en verkennend gevoel."

Misschien een goed idee om de volgende keer als je ideeën moet bedenken een dagje naar het strand te gaan met een notitieblokje.

Goedkoper dan menig reclameburo.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:46)
[...] goed idee?! [...]

Jaren geleden vroeg een klant van me een ontwerp te maken voor hun beursstand.

Ik vroeg ze Waarom?

'Omdat we op die beurs staan.'

Ik vroeg ze Waarom ze op die beurs gingen staan.

'Omdat we daar elk jaar staan.'

Ik vroeg ze Waarom ze elk jaar op die beurs gingen staan.

'Omdat al onze concurrenten er ook staan.'

Ik vroeg ze Waarom al hun concurrenten er elk jaar stonden.

Mijn klant raakte geïrriteerd en vroeg of ik de opdracht wel wilde.

'Heel graag', zei ik, 'maar ik wil wel weten Waarom je er staat. Als ik niet weet Waarom? is er geen kader waarbinnen ik kan scoren.'

Het was eind van de middag en mijn klant bleef me het antwoord schuldig.

De volgende ochtend belde hij om 8.00. Hij wist het.

'We staan op de beurs omdat 75 % van onze commercieel verantwoordelijke doelgroep uit Europa daar

komt. Het gaat puur om persoonlijk contact. Even bijkletsen.'

We bedachten B &B. Een nagebouwde bruine kroeg met Bier en Bitterballen. De salesmensen in de bediening en de directeur aan de tap.

Proost.

---

mbloksma (2013-08-15 07:39:22)
Geweldig :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:49)
[...] waarom waarom waarom waarom waarom [...]

kleuter comp liment

Stel je voor je bent een architect, een analytisch persoon met zeer hoge eisen. Je zoontje van 4 heeft hard gewerkt aan een bouwwerk met blokken en vraagt 'Papa, wat vind je van mijn kasteel?' Zou je hem prijzen of dusdanige eerlijke feedback geven dat hij zeker gaat huilen. Waarschijnlijk zullen de meeste van ons het kereltje prijzen ongeacht hoe het kasteel er uit ziet.

Tot voor kort vroeg ik ook nog steeds 'Wat vind je er van?' als ik iets gemaakt had. Als een hele grote kleuter.

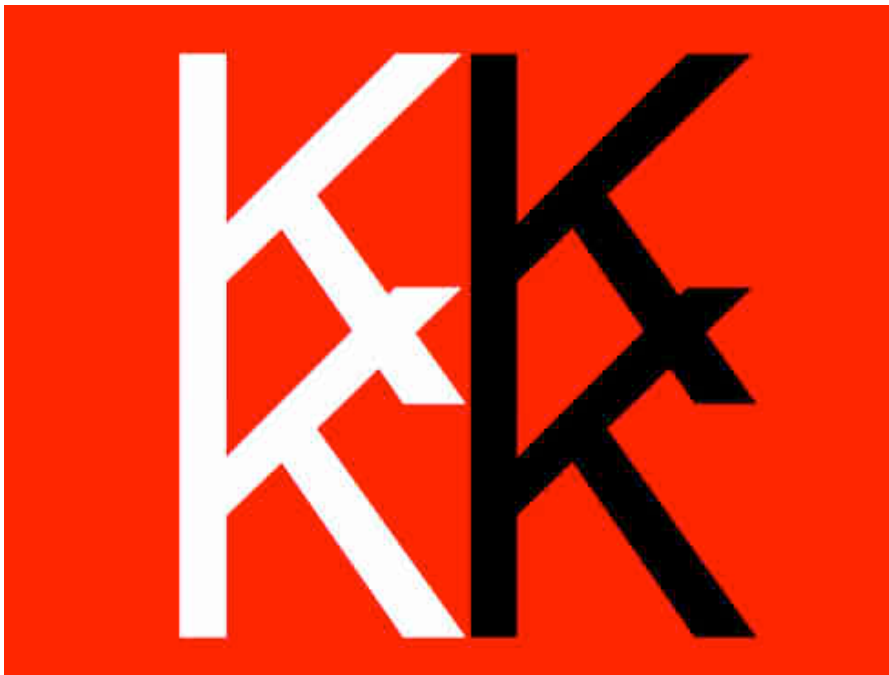
Het meest voorkomende antwoord was dan 'Ja leuk' of 'Goed idee'. Dat klinkt positief maar heb je er iets aan? Eigenlijk is het de slechtste vraag die je kunt stellen.....al volwassene. Tenzij je niet geïnteresseerd bent in wat mensen er echt van vinden en gewoon op zoek bent naar een kleuter compliment.

Als je je idee beter wilt maken, vraag je aan iemand die verstand van de materie heeft 'Wat is hier niet goed aan?' De kans dat je dan feedback krijgt is veeeeeele malen groter. Er zijn dan zelfs mensen die helemaal niets van je idee over houden. Laat ze lekker uitrazen en vraag ze vervolgens:

'En hoe zou je het beter kunnen maken?'

Als je er van uit gaat dat je fouten mag maken en opbouwende kritiek werkt, word je misschien ooit zo goed als Pixar. Daar noemen ze deze techniek "Plussen" en het heeft ze tot een van de beste animatie studio's ter wereld gemaakt. Er heerst een cultuur waar je fouten mag maken en kritiek mag geven. Daar word je beter van.

Kick Kill Kabouter Kit (2013-08-17 07:01)

De afgelopen dagen liep ik te denken aan het afscheidskadootje voor 'mijn' 12 Summerschool studenten. Iets memorabels, waar ze iets aan hebben, waar ze over praten, waar ze om moeten lachen EN huilen. Kortom waar alle zes skills van Daniel Pink in verwerkt zijn. Oh ja en onder de € 30,- want het geld was op dus ik moest het uit eigen zak betalen. Ander belangrijk criterium was dat ik binnen een uur klaar moest zijn. Dus de inkopen, het verpakken, het verhaal bedenken en eventueel een presentatie maken. Een leuke uitdaging. Daar houd ik van.

Daar gaan we.

00 minuten

Ik wist eigenlijk al waar ik goedkoop kon scoren. Flying Tiger. Flying Tiger is onderdeel van de Deense Tiger retailketen. Deze startte in 1995 in Kopenhagen. Ooit begonnen als één enkele winkel is de formule anno 2013 uitgegroeid tot een gevestigde internationale keten met een eigen assortiment. Vandaag is Tiger met meer dan 235 winkels vertegenwoordigd in o.a. Denemarken, Zweden, Noorwegen, IJsland, Finland, Letland, Litouwen, Polen, Duitsland, Engeland, Schotland, Ierland, Griekenland, Spanje, Portugal, Italië, Japan en Nederland. Het is een soort IKEA met leuke goedkope kadootjes.

07 minuten

Bij binnenkomst ging ik eerst op zoek naar een kadootje per persoon. Ik was er na 3 minuten achter dat dat niet ging werken. De kadootjes die ik op gevoel koos, waren te duur. Dat ging ik niet redden. Ook had ik soms een kadootje dat perfect bij iemand paste maar dan weer onhandig groot was. Niet handig als je nog naar India moet met een volle zware koffer waar je al 5 maanden mee door Europa loopt te slepen.

De opdracht werd:

Koop 12 dezelfde kadootjes die niet te zwaar en te groot zijn en niet meer dan € 2,50 pers stuk kosten.

10 minuten

In het begin van Summerschool hadden alle studenten een boekje gekregen waar ze allerlei opdrachten in moesten maken. Deze hadden 6 verschillende kleuren wat perfect paste bij de 6 skills van Pink. Aangezien ik zelf ALTIJD een aantekenboekje bij me heb leek me het een goed idee om ze nog een boekje te geven. Ik vond er die nog kleiner waren en goedkoop. € 3 voor 5 boekjes! Ik was los. Ik kon iedereen een boekje geven en had nog geld over.

De opdracht werd:

Koop zoveel mogelijk kadootjes waar ik 12 pakketjes van kan maken die niet te zwaar en te groot zijn en samen niet meer dan € 21 kosten.

13 minuten.

Nu werd het leuk. Ik moest nu op zoek naar kadootjes waar er in ieder geval 12 van in de verpakking zaten. Het verhaal 'achter' het aantekenboekje had ik wel en met de afgelopen twee weken in mijn achterhoofd vloog ik als een tijger door de winkel op zoek naar kadootjes waar ik mijn afscheidsverhaal mee kon bouwen.

28 minuten

Vijftien minuten later stond ik buiten met 14 kadootjes voor IEDEREEN. Voor € 29,-. Kassa!

33 minuten later was ik weer terug op de HKU.

Ik vroeg een grote envelop waar ik alle kadootjes in kon doen samen het hun certificaat (goed voor 3 Europese ECTS!) en het door hun gemaakte en door mij beoordeelde 'Complete New You Book' waar ze allemaal zo hard aan hadden gewerkt.

40 minuten

Alle 12 enveloppen lagen op tafel met de 14 kadootjes erop. Ik schoof ze voorzichtig in de envelop samen het hun boek en het certificaat. Bij de laatste maakte ik eerst een foto van de 14 kadootjes.

43 minuten

Nu de presentatie maken. Ik bedacht dat ik iedereen even naar voren zou roepen. Ze hun certificaat overhandigen. Samen op de foto en vervolgens iets vertellen over hun boek. Ze mochten nog niet in de envelop kijken. Als ik iedereen had gehad liet ik op het grote scherm bovenstaand plaatje zien waar vervolgens een voor een een klein tekstje bij het kadootje verscheen. Ik moest dus een volgorde bedenken die logisch was.

56 minuten

Binnen een uur was ik klaar. Dit werd mijn verhaal. Een voor een verschenen de tekstjes bij de kadootjes

"Alsjeblieft. Mijn afscheidskado. Eigenlijk is het een survival kit. Ik noem het de Kick Kill Kabouter Kit. Want ik ben er straks niet meer 'to kick your ass' of je Kabouter te killen. Je staat op eigen benen. Met een compleet nieuw brein. Ik zal je even uitleggen hoe de KKKK werkt.

1. do what you love (prikker met hartje)

Twijfel je? Kies met je hart. If you do what you love, you will love what you do.

2. point on the horizon (de rode pin)

Als je beter wilt worden in iets is het goed om een duidelijk doel te stellen zodat je weet waar je naar toe gaat. Moet je een probleem oplossen, formuleer dan eerst een duidelijke en inspirerende vraag. Schrijf hem op en prik hem aan de muur.

3. blauwe ballon

Heb je een goede vraag ga dan eerst in je eentje ideeën bedenken. Wil je meer ideeën? Blaas deze ballon op en kijk er 5 minuten naar. Het levert 2 keer zoveel ideeën op.

4. rode ballon

Wil je inzoomen op een idee. De details bekijken. Mensen observeren. Situaties analyseren. Blaas de rode ballon op en je bent beter in staat te focussen!

5. pieces of the puzzle

Ideeen bedenken is de stukjes bij elkaar krijgen. Symfonie. Je zult verbaasd zijn hoe goed dingen soms passen door op vreemde plekken te proberen of het 'past'. Jullie hebben allemaal een puzzelstukje van een grote puzzel. Samen zijn jullie de afgelopen 2 weken 1 geworden. Twaalf verschillende puzzelstukjes die nu als 1 voelen.

6. how would.....solve it (salamander)

Jullie hebben allemaal een ander dier gekregen. Als je 'vast' zit en meer ideeën nodig hebt, vraag je hoe jouw dier het zou oplossen. Of hoe je favoriete superheld dat zou doen. Het dwingt je om het probleem met een andere 'bril' te bekijken.

7. take a break (knikker)

Knikkeren was mijn favoriete spelletje op de lagere school. Gebruik deze knikker als symbool voor een break. Als je echt vast zit en zelf je dier of superheld je niet meer kan helpen STOP ER DAN MEE. Het heeft GEEN ENKELE ZIN om door te gaan. Ga lekker even spelen, knikkeren, een puzzeltje maken, iets lezen. Je zet er je onbewuste mee aan en die is 200.000 sneller in het vinden van een oplossing.

8. now wow how (blauwe, rode, gele stickertjes)

De stickertjes helpen je kiezen. Kies voor de WOW ideeën. De inspirerende, originele. De ideeën waar je energie van krijgt. Die je wilt maken. Die je door wilt vertellen aan een goede vriend.

9. de erwt

Laat je idee groeien. Verzorg het goed. Met aandacht.

10. dobbelsteen 1,2,3,4,5,6

Kun je niet kiezen uit welk WOW idee je wilt gaan uitproberen? Kies max zes ideeën. Nummer ze. Gooi de dobbelsteen. Die ga je proberen.

11. name your idea

Geef je idee een naam. Max 6 woorden. Alsof het de titel van een nieuwe spelshow is, de naam van een film of een theatervoorstelling. Prikkel. Overdrijf. The world biggest, greatest.....

12. celebrate your success

Met dit kaarsje kun je je certificaat verbranden. Het is niets waard. Je succes vieren dat is pas waardevol.

13. dont leave home without it (notitieboekje)

Ideeen kunnen zich spontaan aanbieden. Vertrouw NIET op je geheugen. Schrijf ze op. Teken ze. Het houd je hoofd leeg. Meer ruimte voor nieuwe GROTE ideeën.

14. you are an artist (penseel)

Zoals Picasso zei 'All children are artists. The problem is how to remain an artist once he grows up.'

No matter what they say:"

you are
an artist

We hebben gelachen en gehuild.

Afscheid nemen doet pijn.

Het waren twee geweldige weken.

Op naar WinterSchool 2013.

Jeroen (2013-08-17 07:34:54)
Top!

jeroen (2013-08-17 07:45:31)
Mooi, Cor!

Anna-Maria (2013-08-17 07:49:45)
Prachtig Cor! Geniet in tram 16 van je blik op de wereld.

erikoptenberg (2013-08-18 10:44:25)
:) GREAT Op 17 aug 2013, om 09:01 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

Uditi (2013-08-19 19:26:02)

Haha this is great... The first tiny thought I had was when you handed them out was: Aaah. This wont make my luggage heavier! Thanks so much Cor!

De Incredible Leesmap #34 - The Incredible Adventure starts here... (2013-08-25 07:05:26)

[...] Kick Kill Kabouter Kit – Ik wil meedoen aan de Winterschool van Cor! [...]

cornoltee (2013-08-25 10:03:11)

Heel Goed Frank. Dan ben je de eerste. Maar kom eerst maar eens gastbloggen :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:53)

[...] Kick Kill Kabouter Kit [...]

paul de gier (2013-08-18 05:44)

3 augustus sliep ik uit. Ik had de woensdag ervoor de Marmotte gefietst en de dag ervoor, de warmste dag van het jaar, in een keer terug gereden vanaf Alpe D'Huez. Met onze geweldige 20 jaar oude Volvo 850 waarvan de airco stuk was. In de file bij Antwerpen was het op een gegeven moment 46 graden. Het stuur gleed door mijn handen.

Voor wie de regels van dit schrijfexperiment nog niet kent: ik schrijf elke dag. Het is het eerste wat ik doe. Door de weeks probeer ik om 7.00 te posten en in het weekend dus wat later. Ik doe dit een jaar lang. 26 januari 2014 stop ik met het schrijven over Design Thinking. Ik heb nu 201 verhaaltjes geschreven die je overigens allemaal GRATIS kunt downloaden op mijn slideshare pagina.

Een van mijn trouwe lezers is Paul de Gier. Ik zat met Paul op het Atheneum. Tot de vijfde. Ik bleef zitten

Paul ging door. Paul heeft het geschopt tot succesvol advocaat en ik zit hier nu te typen. Aangezien Paul vaak goede feedback geeft, leek me het een goed idee hem eens te laten gastbloggen. Dat deed Paul op 3 augustus, spontaan. Op Facebook toen ik uitsliep. Vandaag post ik hem op mijn blog. Dankjewel Paul. Ik draai me nog een keer om.

Waarom is er nog geen blog? Hoewel dat niet per se een van mijn levensdoelen is, of het komende half jaar misschien toch wel, word je toch wakker met Cor in je gedachten als je na ontwaken -natuurlijk- eerst je FB checkt om de blog te lezen.

En waar je normaal gesproken een nieuwe post aantreft, die je leest, waar je even over nadenkt (vooral waarom het DT is), kun je al snel tevreden onder douche, aan de koffie, kortom, dag beginnen.

MAAR NIET ALS DIE # % \$£¥? # BLOG ER NIET IS COR!!!

Op die momenten, volgens mij 3 tot nu toe, zit je in mijn hoofd tot ik weet wat er aan de hand is. Als een soort kabouter die maar zeurt: er zal toch niets aan hand zijn...

En de andere volgers hebben dat ook heb ik gemerkt.

Ik schrijf het gewoon uit mijn systeem, waarom zou de blog er vandaag niet kunnen zijn:

Cor ziek, of gesmolten met dit weer

Wekker niet afgegaan

Geen wifi

Met z'n fiets in het ravijn

Teveel gezopen vannacht

Zit z'n volgers uit te lokken om te reageren (gelukt!)

Wat, wat, wat....?

Ik weet het niet. Afwachten maar of er wat komt.

Maar ik heb mij wel ingeleefd, in Cor. Redelijk onmogelijk dat dan wel. Al met al blijkt ook dat ik mooi mijn eerste blogpost heb geschreven. Categorie empathie Cor.

Graag gedaan. Slaap maar lekker een dagje uit.

Petra (2013-08-18 07:06:32)

Leuk!! Je mag vaker uitslapen Cor ;). Herkenbaar ook. Sinds chalet Beyond trouw begonnen met Het Ochtendschrift. En meteen daarna lees ik deze blog. Ik denk dus eigenlijk dat je helemaal niet kan stoppen Cor. Je gooit daarmee teveel routines in de war. Ipv een jaar-experiment een levenslang-experiment?

cornoltee (2013-08-18 09:49:30)

Leuk Petra! Goed bezig met je ochtendschrift. Ik denk ook niet dat ik stop :-) Wel nieuw onderwerp. Groet cor mis jullie :-) en de bergen

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:55)

[...] paul de gier [...]

Vandaag is mijn zoon NoaH jarig.

Dankjewel.

En gisteren had hij zijn eerste rijles. In de polder bij Burgh Haamstede. Toen was hij nog 16. En voor de rest van zijn leven kan NoaH vertellen dat hij zijn eerste rijles had in een Alfa Romeo Spider. Dat zijn belangrijke dingen als je 16 bent.....en 17 wordt.

Voordat NoaH achter het stuur kroop zei hij: 'Auto rijden is eigenlijk best makkelijk.'

Na zijn eerste rijles zei hij: 'Auto rijden is eigenlijk best moeilijk.'

Het deed me denken aan toen ik zelf bij mijn pa in de auto zat. In mijn hoofd deed ik alles na wat hij deed. Probeerde ook te voorspellen wanneer hij ging schakelen. Van 2 naar 3, van 3 naar 4 en weer terug naar 3. Ik wist precies waar de versnellingen zaten. In mijn hoofd kon ik al lang rijden.

Ik denk dat NoaH dat ook dacht: 'Ik kan auto rijden.' Dat kon ie ook.....in zijn hoofd. Alleen rijden doe je niet in je hoofd. Dat doe je op de weg. Met je handen, je voeten, je ogen, de verkeersregels in je hoofd en dat allemaal tegelijk. En daar zit het hem in. Ook al weet je alles en kun je alle afzonderlijke handelingen perfect uitvoeren, je komt geen meter vooruit als je het niet allemaal tegelijk kan.

NoaH vroeg gisteren dan ook hoe het kan dat je het dan OPEENS kan. Zoals met fietsen of zwemmen. Opeens kan je het. Ik probeerde het uit te leggen. Vond het eigenlijk wel een hele interessante vraag. Heel interessant! Volgens mij kun je pas iets zoals autorijden, fietsen, zwemmen als je niet meer nadenkt over wat je moet doen. Natuurlijk moet je nog steeds nadenken over de verkeersregels maar dat bedoel ik niet. Ik bedoel

puur de handeling.

Maar wat er precies gebeurt is voor mij ook een raadsel. Het voelt als een 'klik'.

Terwijl ik dit zit te schrijven krijg ik een Whatsappje van mijn vrouw. Die is samen met NoaH nog in Zeeland en heeft net met hem de eerste duik genomen.....als 17 jarige. Gelukkig kan ie zwemmen. Heeft ie ooit geleerd.

NoaH gefeliciteerd!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:14:58)
[...] opeens [...]

leef je in (2013-08-20 05:32)

Design Thinking noemen ze ook wel human centered design. Om goede ontwerpen te maken moet je je dus goed INLEVEN. Je moet in de schoenen van een ander gaan staan, met de ogen van een ander kijken en voelen wat de ander voelt. Proberen die ander te worden. Als je dat goed doet is dat heel leerzaam. Je leert degene waar je iets voor moet bedenken goed 'kennen'. Je krijgt betekenisvolle inzichten en leert de behoeften van je gebruiker kennen. Deze vormen de basis voor de vraag die je moet gaan beantwoorden. En de vraag vormt het startpunt voor het bedenken van ideeën. Je uitleven.

IDEO liet mij al vele malen prachtige voorbeelden zien van Human Centered Design. Je eerst inleven om je vervolgens uit te leven met je creativiteit.

Zo moest IDEO onderzoeken "Wat de patient ervaring was"voor een groot ziekenhuis. De ontwerper ging vervolgens zelf in een ziekenhuisbed liggen met een camera en filmde wat hij zag:

Je ziet niets anders dan het plafond. Inderdaad een klote ervaring.

Om de directie deze 'klote ervaring' te geven lieten ze bij het begin van hun presentatie 6 minuten video van het plafond zien.

6 minuten van het plafond.

Van het plafond. 6 minuten.

6 lange minuten van het plafond.

Das heeeeeel lang. Laat staan dat je een hele dag in een ziekenhuis bed ligt.

Een andere voorbeeld om je in te leven, die ander te worden, is Remi Gaillard. Die man doet dingen die ook wel zou willen durven. Zoals jullie misschien weten ben ik een GROOT fan van Sylvester Stallone maar verder dan het jatten van een filmposter op het station ben ik nooit gekomen. Remy wel. Als Remi wil weten hoe het voelt om Rocky te worden, wordt Remi Rocky.

Leef je uit met je inleven.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=hqOBR_Xbw2I &w=960 &h=720]

Ik heb 12 geadresseerde airmail enveloppen op mijn buro liggen. Met postzegels. Ik doe ze 1 januari 2014 op de bus. Ze gaan op reis. 2 naar China, 1 naar Zuid Korea, 1 naar Turkije, 1 naar Brazilië, 1 naar Spanje, 1 naar Italië en 2 naar Rusland. De brieven zijn geschreven door de geadresseerden ZELF: 'mijn' 12 Summerschool studenten. Ze hebben de brieven vorige week geschreven. Een brief aan jezelf? Wat ga je daar dan inzetten? De oefening is eigenlijk een soort tijdmachine. Je stapt in de tijdmachine en stelt de datum in op 1 januari 2014. Daar aangekomen kijk je terug met een heeeeeeele positieve bril. Je schrijft een hele positieve brief aan jezelf. Een groot compliment aan jezelf. En daarin staan niet alleen de dingen die je al hebt gedaan maar ook de dingen die je van plan was te gaan doen maar nu eindelijk succesvol hebt afgerond. Optimistisch en positief. Een veer in je eigen reet. Een schouderklopje uit de toekomst. Waar zou jij jezelf een compliment voor geven? Pak van de week een envelop, schrijf je naam en adres er op en schrijf die brief! Hoe positiever en gedetailleerder hoe beter. Geef hem aan iemand waarvan je weet dat ie hem op de bus doet op 1 januari 2014.

Een geweldig begin van het nieuwe jaar.....heb je zelf in de hand!

Ik heb een periode gehad dat ik alle gerechten van Jamie Oliver maakte. Ik had al zijn boeken en wilde alles gewoon proberen.

Zo ook zijn goedgevulde brood van:

500 g bloem * 1 eetl. zout * 1 eetl. suiker * 13 gram gedroogde gist * 5 dl. water * 200 g parmaham/droge ham * 6 eieren * 1 bol mozzarella * zakje parmezaanse kaas * bosje basilicum * zongedroogde tomaten * olijfolie * rozemarijn.

Vorbereiding:

Verwarm de oven voor op 200 gr. C.

Bereidingswijze:

Bereid een samenhangend deeg van bloem, zout, suiker, gist en water. Rol dit uit tot een langgerekte lap. Leg hierop de volgende ingredienten: parmaham, eieren, mozzarella in stukjes, parmezaanse kaas, basilicumblaadjes, tomaten. Rol de deeglap met de ingredienten erin op, en vorm hiervan een spiraal. Leg het gevulde brood op een bakblik, besprenkel met olijfolie en strooi rozemarijn erover. Bak 45 minuten in een oven van 200 gr. C.

Ik had de tip gekregen van een vriend van me. Heel makkelijk, had ie er nog bij gezegd.

Ik aan de slag. Het leek inderdaad erg eenvoudig allemaal. Totdat ik de 8 eieren ging toevoegen. Het leek wel 1953. De eieren stroomden over de randen en ik was constant dammetjes aan het maken zodat de rauwe eieren niet naast het brood terecht kwamen ipv in het brood. Met de grootst mogelijke moeite kreeg ik de 8 rauwe eie-

ren er in. Maar het resultaat was er dan ook naar. Ik snapte nu waarom de eieren er rauw in moesten. Ze waren prachtig verdeeld over het hele brood. Heerlijk.

Het brood was een groot succes en ik werd steeds beter in het vullen, dammen maken en dichtvouwen.

Toen ik die vriend tegenkwam bedankte ik hem voor het recept en deelde mijn tips voor het zo goed mogelijk vullen van de eieren. Hij keek me verbaasd aan. Rauwe eieren? Dammetjes maken? Je moet ze eerst koken en dan leg je ze gewoon tussen de ingrediënten. Ik keek hem aan alsof ik uit een ei kwam en thuis gekomen sloeg ik Jamie open en inderdaad:

'Kook de eieren in 8 minuten hard.'

Finaal overheen gelezen.

Ik heb het toen een keer met hardgekookte eieren gemaakt. Veel minder. Heb je opeens een heel ei in je mond. Mijn foute versie was veel lekkerder. Ik heb het daarna dan ook nooit meer anders gedaan. Gewoon met rauwe eieren.

Een van mijn favoriete creatieve technieken is dingen met opzet fout doen en kijken wat er gebeurt.

Sommige ontdekken er Amerika mee of vinden de gloeilamp uit. Of wat dacht je van de Post-It.

Jaaaaaa. Die blijft plakken he.

Foutje bedankt.

---

erikoptenberg (2013-08-22 08:52:00)

ha Cor! wanneer gaan we samen zo'n lekker broodje eten? jammy jummy, Erik Op 22 aug 2013, om 07:53 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

vatan (2013-08-22 12:54:26)

Cool, een snuffje serendipity dus :). Ook in de wetenschap hebben 'foutjes' vaak een belangrijke rol gespeeld: http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_discoveries_influenced_by_chance_circumstances . Wel geldt vaak dat de volledige betekenis van zulke foutjes alleen herkend wordt door bepaalde type geesten; "Luck favours the prepared mind"(Kennelijk heeft Louis Pasteur dit ooit gezegd). Dus klop jezelf maar op je schouder, Cor, want: 'One aspect of Walpole's original definition of serendipity, often missed in modern discussions of the word, is the need for an individual to be "sagacious enough to link together apparently innocuous facts in order to come to a valuable conclusion"!

Omgekeerde design thinking, zeg maar - Elja Daae (2013-08-22 18:21:53)

[...] is een beetje het omgekeerde van waar Cor het hier over heeft. Zeg maar. Tweet Filed Under: Hands-on marketing Tagged With: klanten, klantgerichtheid, [...]

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-08-22 18:23:10)

Ja gaaf. Levend bewijs!

cornoltee (2013-08-24 15:01:43)

Vatan! Geweldige aanvulling. Dit is geen toeval :-)

vatan (2013-08-29 12:30:20)

:). Het kan natuurlijk ook geen toeval zijn dat een anagram van jouw naam 'cooler net' is, als in 'internet'. Thanks voor je toffe blog!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:06)

[...] jammei [...]

Biertje? (2013-08-23 04:59)

Empathie. Je inleven in een ander. Het is niet iedereen gegeven. Een kleine oefening. Stel je voor je bent een Italiaan, een echte voetballiefhebber. Sterker nog je bent een hardcore AC Milaan fan en AC Milaan speelt tegen Real Madrid in de Champions League.

Vraagje.

Wat doe je op de avond van de wedstrijd?

- a. Met je vriendin naar de sauna
- b. Een bezoekje brengen aan je oma in het bejaardentehuis
- c. De wedstrijd kijken met vrienden

Mensen met antwoord a of b moeten zich nog een beetje beter inleven. Ik snap dat het voor sommige moeilijk is om in de schoenen van een echte voetballiefhebber te staan. Laat staan in die van een Italiaanse AC Milaan fan. Maar een echte AC Milaan zal er alles voor doen om die wedstrijd te kunnen zien. Het liefst met vrienden. Zonder oma en vriendin. Met een biertje.

Ok. Voelen we ons een beetje Italiaanse AC Milaan fan die zich verheugt op een Champions League avondje met zijn vrienden? Een echte fan he.

Vraagje.

Wat zou je doen als je baas of vriendin je vervolgens vraagt op de avond van de wedstrijd naar een klassiek concert te gaan? Nu wordt het lastig. Je 'bent' een Italiaanse AC Milaan fan die zich nu moet gaan inleven in zijn baas/vriendin. Een kleine Masterclass Empathie (leuk voorbeeld Joris voor in november).

Heineken testte 1.000 AC Milaan fans en dit is wat er gebeurde.

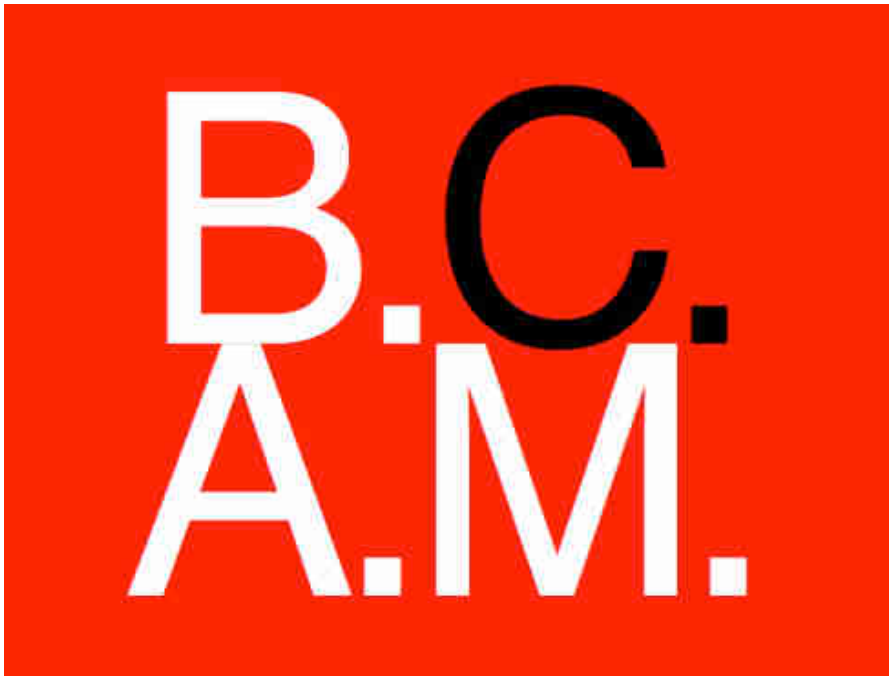
[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=Zqbl0sqNe8o> &w=420 &h=315]

De Beschermheer (2013-08-23 20:16:31)
Nice!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:08)
[...] Biertje? [...]

Herken je deze? Je zit in een meeting en er wordt een voorstelrondje gedaan. Zeg met 6 m/v. Het zijn bijna allemaal onbekenden van elkaar. Hoe gaat dat dan? Iedereen vertelt 'Wat' ie doet en dan het liefst zo belangrijk mogelijk. Degene die eigenlijk echt niets interessants te melden hebben vertellen, zijn het ergst, het saaist en duren en duren. De een doet/is nog belangrijker dan de ander. Aan het eind van het rondje is de energie tot een dieptepunt gedaald en heeft niemand er meer zin in. Erger nog, ik ben aan het eind alweer vergeten wat de eerste ook alweer deed, laat staan dat ik zijn/haar naam nog weet. En dat terwijl 'het onthouden van de naam' voor mij het belangrijkste is van zo'n voorstelrondje. Wat diegene allemaal doet of gedaan heeft, zoek ik, als ik geïnteresseerd ben, wel op op op LinkedIn.

Oke Cor. Maar hoe begin ik dan zo'n voorstelrondje?

Ik geef je twee tips. Vind je die niks mail me dan voor meer.

Tip 1. Hoe kom je aan je naam?

Deze heb ik van Sue Walden en ik moest er aan denken toen ik gister ochtend vroeg van Marco Derksen een geweldig filmpje kreeg over reclameschilders.

<http://vimeo.com/samueljmacon/signpainters>

Als je mensen vraagt hoe ze aan hun voornaam(en) komen krijg je hele persoonlijke verhalen te horen.....of niet. Ik verbaas me over het feit dat sommige mensen het soms niet eens weten. Wat er dan juist leuk is, is om hun reactie te zien: 'Daar heb ik eigenlijk nog nooit over nagedacht.'

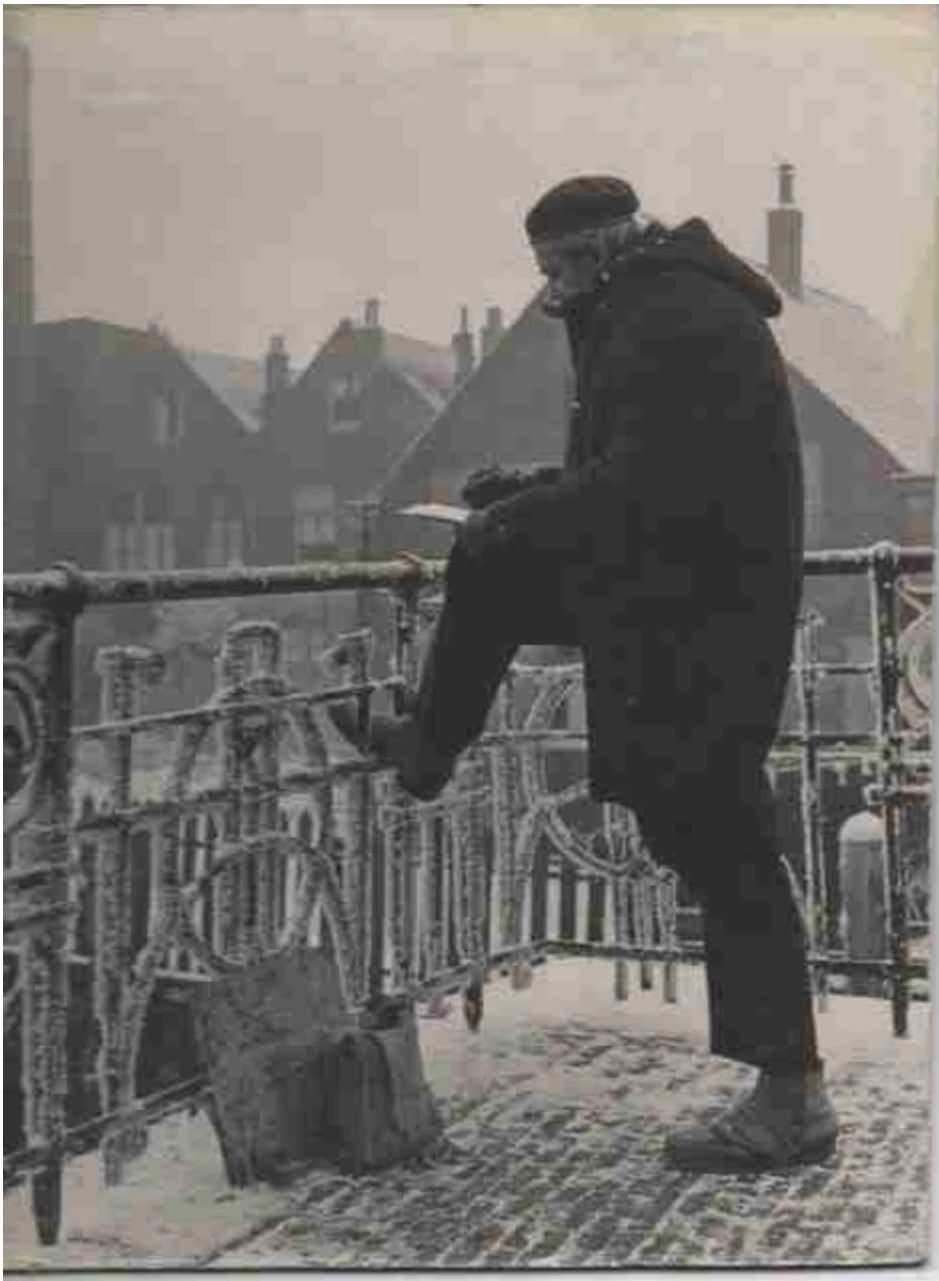
Ik wel.

Ik heet B.C.A.M. Noltee. Bernardus Cornelis Albertus Maria Noltee. Ik heb meer initialen dan mijn roepnaam: Cor.

Hoe ik aan mijn naam kom?

Als je zo oud bent als ik dan werd je vernoemd. Naar de ene of andere opa. Aangezien mijn ene opa 12 dagen voor mijn geboorte overleed heet ik ook Cor. Net als hij. Mijn opa was een Dordtse kunstschilder. Een impressionist.

Als je 'cor noltee' in google afbeeldingen intikt, kun je zien wat voor werk hij maakte. Het zal nog wel even duren voordat ik hem van de eerste plaats heb verstiten.

Tip 2 Zelfportret.

Een hele simpele en leuke is 'Het zelfportret'. Alleen niet van jezelf maar van je buurman/vrouw. Vraag de deelnemers hun buur te tekenen.....met precies 5 lijnen. Geef daar maximaal 3 minuten voor. Succes verzekerd. Een garantie voor meerdere lachsalvo's en ontdekkingen van miskende talenten.

Je kunt ook beginnen met een lachworkshop. Leg ik een andere keer uit.

Das echt lachen.

Haha

Reacties: Klaar

 Paul de Gier
BC AM? BRILJANT! Da's dus voor de geboorte van Jezus, maar wel 's ochtends. That's so U!
Hahahahahahahahaha (warming up lach workshop)
19 minuten geleden · Vind ik leuk

Reactie schrijven... Plaatsen

5 vind-ik-leuks
2 reacties

Uit de kast | Design Thinking by Doing (2013-08-30 05:09:27)

[...] vertelde jullie al eerder over de dodelijk saaie voorstelrondjes voorafgaand aan meetings. Iets aan gehad? Iets mee gedaan? Ik wel. Van de week nog. Werkt altijd. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:11)

[...] b.c.a.m. [...]

Liet deze gisteren aan mijn vrouw en goede vriend Walter zien. Met vooraf een duidelijke uitleg:

'Het filmpje duurt maar 1minuut 30

Het vereist je volledige aandacht. Anders werkt het niet.

Niet praten. Blijf tellen tot het eind.'

Tellen? Ja het aantal keer dat het witte team de bal over gooit.

Klaar.

Komt ie:

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=vJG698U2Mvo> &w=960 &h=720]

Walter en Tamara zagen de gorilla niet. Ze konden het niet geloven. Dachten dat het een truc was.

Ik ook.

En jij?

Anna-Maria Giannattasio (2013-08-25 14:02:39)

Yep... zag hem én had 15 goed.... Ben perfect. Mooi filmpje. En ook voor voorstelrondje-blog... heb ik wat aan!

erikoptenberg (2013-08-26 07:10:33)

hi Cor! in jouw posts (van na mijn zomervakantie) lukt het mij niet om de videoos te openen; tenmiste ik vermoed dat het videoos zijn, want als foto zegt het niet veel; ben ik de enige? Erik Op 25 aug 2013, om 08:29 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

cornoltee (2013-08-26 07:16:32)

Klopt kan niet in mail. Moet je naar mn blog.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:14)

[...] s.a.t [...]

dit ruimt lekker op (2013-08-26 04:59)

Ik heb zeshonderdtweenzestig vrienden, Facebookvrienden . Ik weet niet of dat er veel zijn. Het zijn er in ieder geval niet weinig. Gisteren ben ik eens door die hele lijst gescollid en tot mijn verbazing 'kende' ik het grootste deel. En degene die ik niet kende heb ik gedeleet. 'Vroeger' zei ik op elk vriendverzoek ja. Tegenwoordig wil ik weten waar ik degene van 'ken'. Of we elkaar een keer ontmoet hebben, een hand geschud of misschien wel koffie gedronken. Vandaag deleet ik er weer 10. Dat ruimt lekker op. Maar om een heel andere reden. Vandaag deleet

ik 10 vrienden voor een hamburger. Van Burger King.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=fcMtnF6Bn2Y &w=960 &h=720]

Die bestel ik vervolgens zingend.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=-uwY3sjqYX0 &w=960 &h=720]

Geen zin om vrienden te deleten of zijn ze echt allemaal 'echt'. Haal dan toch een gratis burger met deze tip van Remi Gaillard.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=27NX_MMikLY &w=960 &h=720]

Maar haal je burger niet hier. Want daar hebben ze hem niet meer.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=IhF6Kr4ITNQ &w=960 &h=720]

Opgeruimd staat netjes en ruimt zo lekker op.

Ik vraag me af hoe ik het volhoud. Elke dag schrijven op dit blog. Een jaar lang. Ik ben nu ruim over de helft. Heb nu meer dan 200 verhaaltjes geschreven. Maar Waarom? Ik had het er gisteren over met Erik op ten Berg. Erik is een van de twee Masters in Creativity in Nederland en los van dat hij een wandelende creativiteits wiki is is hij een geweldig inspirerende kerel. Hij complimenteerde me met mijn blog. Dat ie het zo knap vond. Ik bedankte Erik en probeerde hem vervolgens uit te leggen hoe ik het volhoud. En dat is eigenlijk best een moeilijke vraag. Maar laat ik toch eens wat redenen noemen.

1. Ik geloof echt dat het beter kan. Door om me heen te kijken. 'To predict the future you don't look ahead, you look around.' Nieuwsgierig zijn en blijven.
2. Het is toch elke dag weer een uitdaging om iets op 'papier' te zetten. Zo kijk ik nu even op de klok. Het is 6.36. Ik heb nog tot 7.00. Dan wil ik op publish drukken. Dat creëert een spanning die er voor zorgt dat ik blijf schrijven. Dat ik niet teveel nadenk maar schrijf. Dat is een geweldige oefening.
3. Ik word er blij van. Het is niet altijd leuk maar ik groei er wel door. Elke keer als ik de nieuwe pagina's upload op mijn slideshare pagina denk ik: WOW een 'boek' van ruim 700 pagina's. Wie had dat gedacht. Ik niet.
4. Delen. Ook al schrijf ik niet voor jullie. Ik vind het toch fijn om te delen. Het vind het natuurlijk hilarisch als ik reacties krijg van trouwe lezers als ik een keer wat later ben met publiceren. Omdat ze mijn blog missen bij het ontbijt.
5. Dat streelt mijn ego. Daar doe ik het niet voor maar is toch leuk. Ik zou natuurlijk kunnen schrijven in een Word document en het gewoon op computer bewaren maar dat maakt het toch minder leuk en betekenisvol. Want misschien heb je er iets aan en kun je er iets mee.

6. Ik ben ECHT enthousiast over Design Thinking. We zijn, althans waren, allemaal Design Thinkers maar zijn het soms kwijt of vergeten. Net als dat we denken dat we niet creatief zijn. We zijn namelijk mensen. En mensen hebben twee belangrijke vaardigheden die ons van een hoop andere 'beesten' onderscheidt:

Verbeelding en Empathie. We kunnen ons voorstellen hoe een andere toekomst er uit zou kunnen zien. En we kunnen ons verplaatsen in de schoenen van een ander. Design Thinking is verbeeldingsvolle waaghalzerij. En misschien ben ik daarom wel zo'n fan. Ik ben een fantasierijke waaghals. En dat is soms best eng maar maakt mijn leven wel een stuk interessanter.

Het is nu 6.58.

Ik ga op publish drukken. Ik wilde eigenlijk over de paraplu bij La Place op Rotterdam schrijven. Maar dat komt dan wel een andere keer. Het is toch droog.

---

erikoptenberg (2013-08-27 06:46:11)

ha Cor! grazie mille, ik ben benieuwd naar de bezoekcijfers van mijn website :-) waaghals! Erik Op 27 aug 2013, om 07:08 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:19)
[...] waaghals [...]

verhalen van duidend en een ochtenden | Design Thinking by Doing (2014-03-15 02:55:04)
[...] had ik een Skype beeldgesprek met Erik op ten Berg. Ik schreef al eerder over Erik. Toen was ie een stuk enthousiaster. Toen complimenteerde hij me en vroeg zich af hoe ik het vol hield. [...]

Gisteren gaf ik een training aan 6 collega's op de HKU met als onderwerp 'Design Thinking'. Het was eigenlijk geen training want ik heb ze weinig laten doen. Het was een kennismaking met het gedachtegoed van Design Thinking. Dit gedachtegoed wordt de basis voor een blok van 5 weken waarin alle 280 eerstejaars Kunst en Economie studenten aan de slag gaan met echte problemen uit het werkveld. Vooraf waren er nogal wat vragen over deze aanpak. Sommige vonden namelijk dat we dat later in de opleiding moesten doen. Gelukkig kwamen we er achter dat we allemaal veel meer fantasierijke waaghalzen zijn dan we dachten. Mede door de hulp van David Kelley (oprichter IDEO) met zijn verhaal over Creative Confidence.

Design Thinking geeft je vertrouwen in je creatieve vermogens.

Design thinking is erin Geloven een Verschil te kunnen maken. En het hebben van een aanpak om tot nieuwe, relevante oplossingen te komen die een positieve impact hebben. Stapje voor stapje. Leren lopen doe je ook niet in een keer.

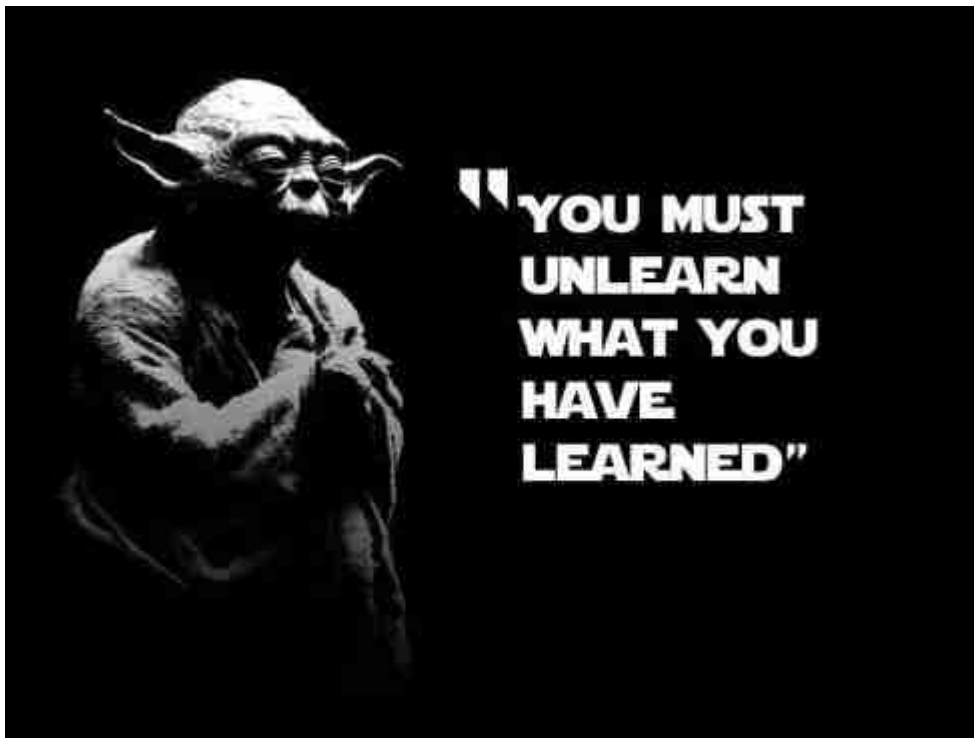
Design Thinking is Mens-Gericht. En ook studenten zijn net mensen, toch? Of mis ik iets hier. Design Thinking begint met empathie en inzicht in de behoeften en motivaties van mensen die deel uitmaken van je dagelijkse wereld.

Design Thinking is Optimistisch. Design Thinking is de fundamentele overtuiging dat we een verschil kunnen maken. Ongeacht hoe groot het probleem, hoe weinig tijd of hoe klein het budget. En dat ondanks alle beperkingen het plezierig kan zijn.

Design Thinking is Experimenteel. Design Thinking geeft je toestemming om te falen en om te leren van je fouten. Want juist daardoor kom je op nieuwe ideeën, waar je weer feedback op kunt krijgen. Het is een cyclisch proces. Het is altijd aan de gang. Toch is er een onderliggende verwachting dat we altijd moeten streven naar perfectie, dat we geen fouten mogen maken. Dat maakt het het moeilijk om risico's te DURVEN nemen.

Het beperkt juist de mogelijkheden om tot meer drastische verandering te komen. We moeten durven te experimenteren. Design Thinking gaat juist over leren door te doen. Durven te doen.

Maar de belangrijkste reden is misschien wel dat Design Thinking een Beginners Mind vereist. Met een frisse blik naar de situatie kijken. En hoe eerder we ze dat, weer, kunnen leren hoe beter.

Dankjewel Yoda.

en ik begrijp best dat ze daar op een Hoge School een beetje nerveus van worden.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=z4jeREy7Pbc> &w=1280 &h=720]

---

dominiquekluinhaar (2013-08-29 11:47:19)

Reblogged this on Dohmo and commented: True story!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:21)

[...] YODA YOU DO [...]

Het grote verschil tussen het ochtendschrift van Julia Cameron en dit blog zijn jullie. Toen ik een aantal jaren geleden The Artist way las met daarin de oefening 'Het ochtendschrift' ben ik de dag daarna begonnen. Elke ochtend was het eerste wat ik deed schrijven. Gewoon wat in me opkwam. Ik had er een speciaal boekje voor gekocht en elke ochtend schreef ik trouw mijn 2 paginaatjes. Daar was ik zo'n 10 minuten mee bezig. Ik las de 'verhaaltjes' nooit terug en liet ze aan niemand lezen. Als ik klaar was stak ik de fik in de pagina's of als ik in een hotel zat verscheurde ik ze. Heerlijk. Ik vertelde dat een keer aan een vriend en die zei direct dat ik ze niet weg moest gooien. Bewaren.....voor later. Maar dat is nu juist NIET de bedoeling. Het is niet om te bewaren het is niet om nog een keer te lezen of te laten lezen. Het is om zonder oordeel je gedachten aan het papier toe te vertrouwen en deze gedachten vervolgens los te laten. Het Ochtendschrift heeft me het vertrouwen en de ervaring gegeven om nu al ruim 210 verhaaltjes in de ochtend te schrijven. Met een groot verschil en dat zijn jullie. Op het moment dat ik op publish druk, wordt dit verhaal automatisch op linkedin, facebook en twitter gepost. Mijn vaste abonnees ontvangen het in hun mail (hierin werken de links naar de video's niet btw. Dat ligt niet aan aan je instellingen of zo. Voor het bekijken van de video's in mijn post moet je gewoon naar het blog. Technisch dingetje.) En dat delen met velen vind ik soms best eng. Zeker als ik niet weet waarover ik moet schrijven. Dan word ik sochtend wakker zonder onderwerp. Dat onderwerp komt dan ook niet en dan zit er niet een Kabouter op mijn schouder die nerveus met zijn vingers zit te trommelen maar wel honderd. Ze heten Paul, Betty, Kim, Marcel, Wies, Eric, Dirk Johan, Tamara, Annette, Esther, Jacco, Ralph, Valerie, Gert Jan, Michel, Melissa, Sijn, Nikki, Gabrielle, Erik, Albert, Dimitri, Gonnie, Scato, Maarten, Bas, Frans, Elja, Anna-Maria, Frank, Cees, Brit, Folkert, Heleen, Jolanda, Toke, Jolien, Mark, Jeroen, Barbara, Walter, Maarten, Davey, Marco, Gijs, Bart, Noelle, Mandy, Joris, Vatan, Noah, Arie, Gerrit, Michelle, Patrick, Heleen, Franco, Sophia en Corzelf. Om er maar een paar te noemen.

Ik merk dat het steeds moeilijker wordt om daar niet aan te denken. Om niet te denken aan 'Wat jullie er van vinden'. Dus dacht ik gaandeweg het schrijven, misschien moet ik jullie vragen wat jullie er van vinden. Van het volgende idee. Zoals jullie weten stop ik 26 januari 2014 met het schrijven op dit blog. Met het schrijven

over Design Thinking. Dan heb ik 365 verhaaltjes geschreven. Na het schrijven van elk verhaaltje hang ik er een of meerdere categorieën aan. Deze plaats ik in Creativiteit. Het idee is om van de 50 beste verhaaltjes uit de categorieën Empathie, Creativiteit en Prototyping een app te maken. Hoe werkt die app? De app gebruik je als verder wilt, vast zit, inspiratie nodig hebt in het Design Thinking proces. Om dat goed te kunnen doen moet je eerst weten waar je in het proces zit.

1. Heb je een goed idee waar je doelgroep behoefte aan heeft. Heb je een interessant inzicht gekoppeld aan een behoefte van je doelgroep? Zo niet kies dan uit een van de volgende 50 Empathie technieken.
2. Heb je een goede vraag geformuleerd maar heb je niet genoeg ideeën? Kies dan uit een van de volgende 50 Creativiteits technieken.
3. Heb je genoeg ideeën maar zitten ze in je hoofd en wil je er een prototype van maken? Deze 50 Prototype tips helpen je verder 'To Make Stuff'

Elke techniek/oefening wordt ingeleid door een verhaaltje van het blog.

De app koop je in de App Store.

De vraag is: Wat is er NIET goed aan dit idee?

De 10 beste tips winnen de app. De anderen moeten wachten tot januari.....en betalen.

Hoeveel zou je eigenlijk mogen vragen voor zo'n app?

Zo weinig?

---

maarten (2013-08-29 06:03:56)

..aan ons vragen. Wij willen Cor's idee en niet van niemand anders!

maarten (2013-08-29 06:05:19)

..aan ons vragen Wij willen Cor's idee en van niemand anders!

Anna-Maria Giannattasio (2013-08-29 06:49:35)

Wat ik mis is het sociale... Zou je aan de app een 'creativiteit-share-iets' kunnen plakken? Bijvoorbeeld waar jij iets roept elke week en dat de app gebruikers een foto kunnen posten dat te maken heeft met dat idee/onderwerp. Hierdoor meer een crea-sekte-gevoel en samen sterk. intro van de app met goed filmpje zoals <http://www.digitalbuzzblog.com/ok-go-presents-say-the-same-thing-app/>

De Beschermheer (2013-08-29 07:41:13)

Even de rol van de duivel: ik vind vooral het app-idee zelf nog niet goed geprototyped. Doe je hier niet precies het tegenovergestelde van wat je zelf anderen aanraadt? Je geeft enkel een tekstuele beschrijving van de app, zelfs geen schets. Het gevolg is dat ik het lastig vind om me er een voorstelling van te maken en mijn perspectief met je te delen :).

De Beschermheer (2013-08-29 08:01:50)

eh...vind natuurlijk.

Auke Smit (2013-08-29 08:12:44)

Het is een app.. De hoeveelheid apps waar ik niks mee doe is veel te groot... En wanneer ik creativiteits technieken nodig heb, denk ik niet aan software. Dan pak ik een boek waar iets in staat, Die ligt bij mijn bureau. De waarde van iets tastbaars werkt werkt beter met het doel wat je voor ogen hebt. Deze app of toolkit zou goed moeten zijn om design thinking uit te leggen aan een collega of vriend. Nu moet ik hopen dat ze er open voor staan en van goede huize komen. Is dat niet het geval wordt er snel verzucht dat dit weer zo een techniek is. Maak de app of toolkit vooral geschikt om mensen de kracht van design thinking op een eenvoudige manier te laten ervaren. Bovendien is het dan ook geschikt als naslag werk voor ervaren gebruikers en heeft de app meer waarde.

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-08-29 16:59:31)

Ohhhhh waar te beginnen waar te beginnen. 1. "delen met velen". BRILJANT. Hop, domeinnaam vastleggen en GO. 2. De angst om te delen met velen. Ook briljant. Mooie titel voor een blogboek. 3. Jaaaaaa ik lees je ik lees je ik lees je. Soms duurt het even voor ik alles weer bijgelezen heb maar ik haal het altijd in. En Cor, ik vind alles leuk. Altijd. Als jij het schrijft, vind ik het leuk. Punt. Dus eh, alsjeblijft geen kabouter van mij maken. Die kabouterelja zit in je hoofd maar komt niet uit het mijne :D (ha!) 4. De app. Fijn, leuk en handig idee. Ik houd van content die gemaakt is om te inspireren. Vooral als het helpt om je doelgroep vast te stellen. Of betere dingen te doen voor je doelgroep. Klantgerichter te zijn. Maar (nu komt de bekentenis van een homo digitalis) ik ben meer van de boeken. Zo'n hoeveelheid aan ideeën, die wil ik graag als boek. Daar word ik nou blij van. Dat ik het dan vast kan houden. Dat ik er mee en aan kan werken. In kan krabbelen. Het mee kan nemen in mijn tas. Papier. Maakt me gelukkig. Ik heb bijvoorbeeld Business Model You (en die andere, die eerste) en ik word zo blij als ik aan dat boek denk. Ook al heb ik het nog nooit helemaal doorgewerkt. Soms pak ik het en blader en denk: JA! DAT! Weet je wel? Maar goed, aan een boek verdienen je even weinig als aan een app. En toch. Zoals je weet ken ik nog wel een uitgever waar je je idee aan zou kunnen pitchen. Mocht het toch een boek worden.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:24)
[...] zo weinig? [...]

Ik vertelde jullie al eerder over de dodelijk saaie voorstelrondjes voorafgaand aan meetings. Iets aan gehad? Iets mee gedaan? Ik wel. Van de week nog. Werkt altijd. Het is natuurlijk ook al gauw beter.

Ook een hele leuke is te vragen 'Waar ben je geboren?'

Hoe werkt deze?

Als je de mogelijkheid hebt om deze buiten te doen is dat nog leuker. Maar je kunt deze in elke ruimte doen. Hoe klein de ruimte ook is.

Als vraagsteller ga je in het midden van de ruimte staan en zegt dat dat je geboorteplaats is. In mijn geval Dordrecht. Vervolgens vraag je de mensen om een kaart te maken waarbij zij de 'vlaggetjes' zijn die in hun geboorteplaats staan. Geef wel even aan wat noord en zuid is. Geef niet te veel uitleg. Laat ze het zelf maar uitzoeken. Leuk is als er tussen allemaal Nederlanders een buitenlander zit. Waar gaat hij/zij staan? Ik had laatst iemand die zonder iets te zeggen de deur uit liep en me 2 minuten later belde vanaf de parkeerplaats twee verdiepingen lager. Hij kwam uit Istanboel.

Vervolgens vraag je aan iedereen waar ze staan en controleer je met zijn allen of de afstand een beetje klopt.

Een andere manier is om te vragen naar de ideale manier om 'hier' terecht te komen. Niet 'hoe ze hier kwamen' maar 'hoe ze zouden willen dat ze gekomen waren'. Laat je gaan. Haal alles uit de kast.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=yZTILiCksP4&w=960&h=720>]

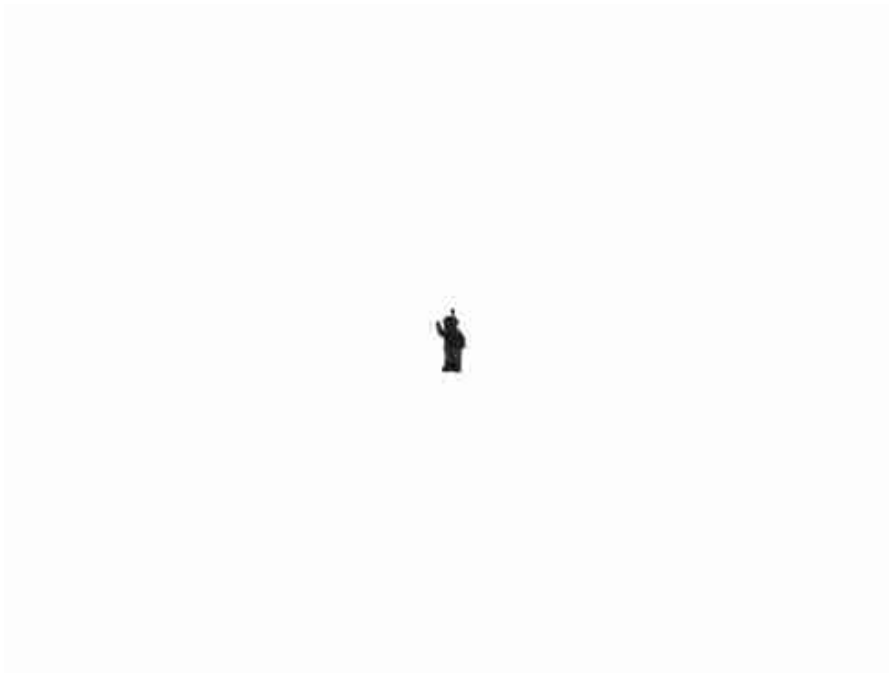
Ja trouwe lezers. Ik heb dit filmpje al eerder laten zien. In april. In een compleet andere context. Mijn Kabouter vindt dat echt niet kunnen. Twee keer hetzelfde filmpje laten zien. Ik wel. Ik kom gewoon nog een keer uit de

kast. Of zit ik er dan weer in?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:26)
[...] Uit de kast [...]

white lines (2013-08-31 05:02)

boe.

Das schrikken he.

Daar word je bang van. Zo'n wit scherm. Bijna helemaal wit. Want als je goed kijkt zie je Kabouter daar staan. Niet vriendelijk te zwaaien maar weer met zijn middelvinger omhoog. Ik werd vanochend ruim voor de wekker wakker. Heb een half uurtje een beetje na liggen denken waar ik vandaag over zou gaan schrijven. En dan schiet er van alles door mijn hoofd. Wat fijn is dat het alleen maar over 'mijn onderwerp' gaat. Geen andere zaken. Ik heb mezelf inmiddels zo getraind (of is het geconditioneerd) dat dat het eerste is waar ik aan denk. Oh ja en aan het heerlijke bakkie koffie wat ik ga zetten. Ik neem jullie even mee in mijn gedachtengang. Dat moet ik snel doen anders ben ik het weer vergeten. Als een droom die je wilt navertellen. Terwijl ik dit schrijf, bedenk ik me dat het misschien een leuk experiment is om drie onderwerpen te benoemen en dat jullie kiezen. Terwijl ik

dit schrijf begint Kabouter al weer te zeuren. 'Slecht idee'.

Het brengt mij juist op een goed idee. Vandaag doe ik de dingen die mijn Kabouter een slecht idee vindt. Dus laat ik beginnen met die poll.

De vraag is dus waar ik vandaag over ga schrijven. Jullie kunnen tot 12.00 de poll invullen ik schrijf dan van 12.00 -12.30 over het meest gekozen onderwerp.

[poll daddy poll=7360600]

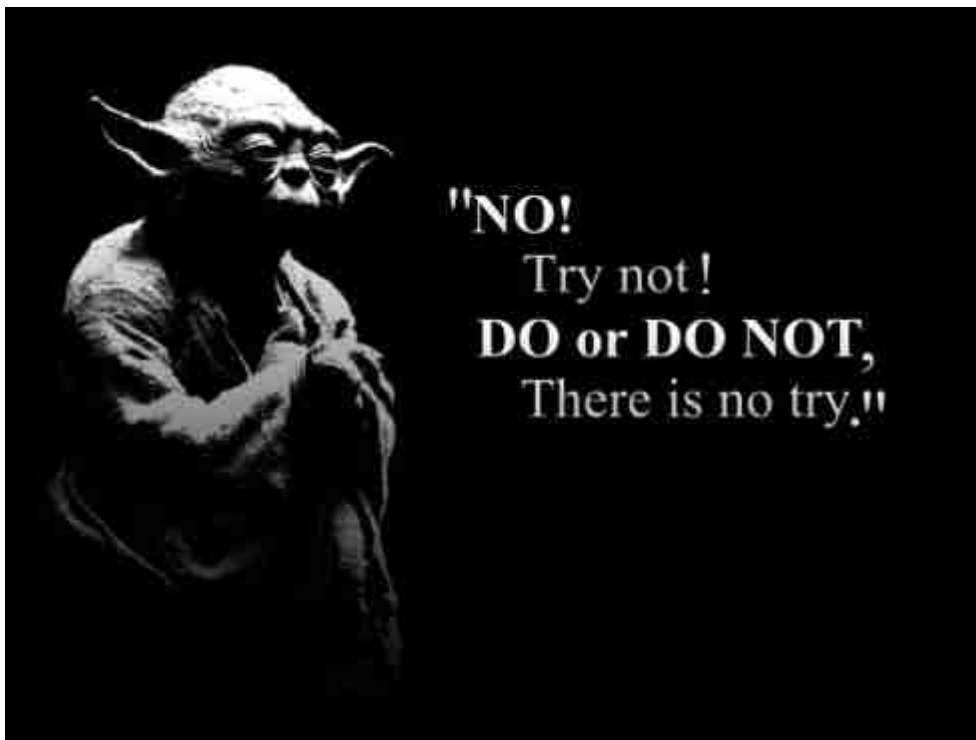
Ik begon dit bericht met de angst voor de witte pagina. Ik had het daar van de week over met mijn vriend Dimitri. Dimitri is als de dood voor die witte pagina. Het verlamt hem. Komt niets uit. Terwijl er een fantastisch verhaal in zijn hoofd zit. Maar het komt er niet uit. Omdat ie bang is. Bang dat wat er op papier komt niet goed genoeg is. Of niet origineel. Ik vertelde hem dat ie niet voor anderen moest schrijven. Gewoon voor zichzelf. Het ook aan niemand laten lezen. Niemand. Niemand.

Afgelopen dinsdag om 11.01 kreeg ik een berichtje van Dimitri:

En die heb ik dan weer gejat van Yoda. De Kabouter killer.

Go Diemi!

Go.

---

cornoltee (2013-08-31 07:28:10)

Pak de trein. Ga Amsterdam uit met die uitmarkt :-). Neem perron 2. Stap in de eerste trein die stopt. Blijf zitten tot het eind. Daar stap je uit en zoek je een plek om te werken. (kan vaak overal...zeker als je geen internet nodig hebt) Doe je telefoon UIT en ga aan de slag. Een uurtje. Dan ga je op zoek naar een leuk koffie tentje en trakteer je jezelf op iets lekkers. 20 minuten. En die cyclus doe je net zo lang tot je klaar bent. :-)

cornoltee (2013-08-31 07:48:27)

Veeeeeel enger.Kabouter is eng. Wit scherm is spannend.

Monique (@Weerzinwekkend) (2013-08-31 06:39:13)

Ik vind die kabouter enger dan dat witte scherm! ;-)

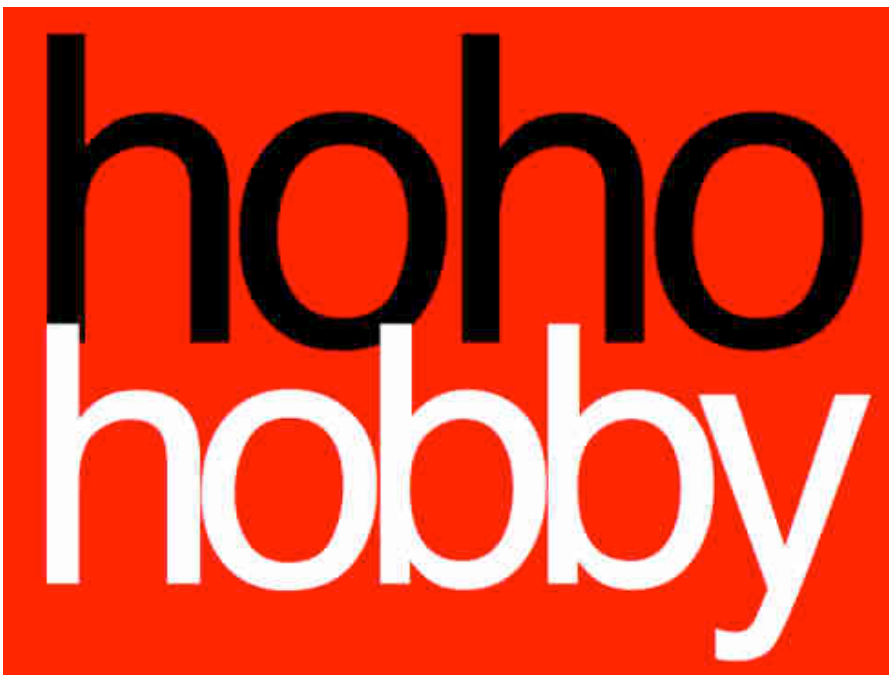
Anna-Maria (2013-08-31 07:04:53)

Ben niet bang voor wit... Wel last van een te leuke wereld om me heen terwijl deadline me bekruipt. Tips?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:28)

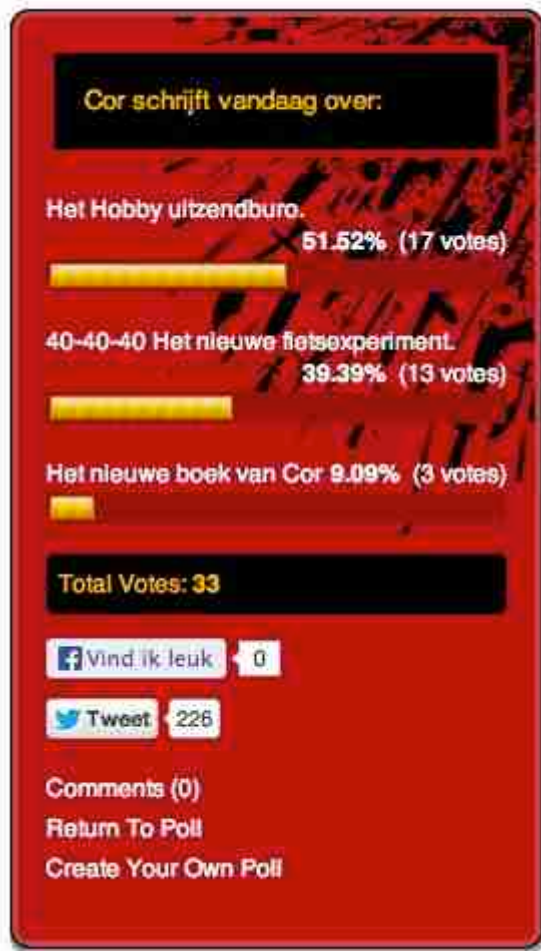
[...] white lines [...]

Het hobby uitzendburo (2013-08-31 13:44)

In de post vanochtend vroeg ik jullie waar ik over moest schrijven. Het werd wat later dan gepland en mijn Kabouter zei 'Laat toch zitten. Dan schrijf je daar toch morgen over.' Maar beloofd is beloofd. En ik vind het een aardig experiment. Om te zien hoe het schrijven op de zaterdagmiddag bevalt. Dat bevalt heel wat minder goed dan in de vroege morgen. Zo hoor ik de wasdroger draaien, moet ik nog twee kadootjes bedenken EN maken en nog beslissen of ik morgen wel naar een kunstfestival in België ga.

Maar eerst de poll.

Daar hoef ik weinig aan toe te voegen. De winnaar met 51,52 % van de stemmen:

Het Hobby Uitzendburo.

Ik las laatst dat Nederland hoger op de Europese innovatieladder wil. Een paar plaatsen omhoog. En daar hebben ze een geweldig idee voor bedacht:

Het Hobby Uitzendburo.

Mensen hebben een hobby omdat ze dat leuk vinden. Vaak hebben ze verstand van het onderwerp en beheersen de skills in meer of mindere mate die betrekking hebben op die hobby. Ze hebben die hobby zelf gekozen en worden er steeds beter in.....of hun collectie groter. Stel je nu eens voor dat we de hobbies van werkend Nederland in kaart brengen en op basis hiervan multidisciplinaire innovatieteams aan het werk zetten om problemen op te lossen. Klinkt interessant. In de praktijk werkt het zo. Je krijgt van je werkgever 1 dag per maand om mee te doen in zo'n innovatieteam. Daar hoeft je werkgever niets voor terug behalve dan dat degene die die maand aan het innoveren zijn geweest op de laatste vrijdag van de maand met een biertje en een bitterbal aan de overige medewerkers vertellen waar ze aan gewerkt hebben.

Ik kwam bij afgelopen vrijdag een paar jongens tegen bij het Hobby Uitzendburo die zich ook hadden ingeschreven en net een succesvol innovatieproject voor de NS achter de rug hadden. De een was achtbaanfanaat en de ander speelde met treintjes. Ze waren ingezet door de NS om de treinreis wat spannender te maken.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=hlczxXqez-Y&w=960&h=720>]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:31)
[...] Het hobby uitzendburo [...]

1.9 september

I lost my phone (2013-09-01 05:54)

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=OINa46HeWg8> &w=960 &h=720]

Jeroen (2013-09-01 06:55:38)
I am lost for words. Not.

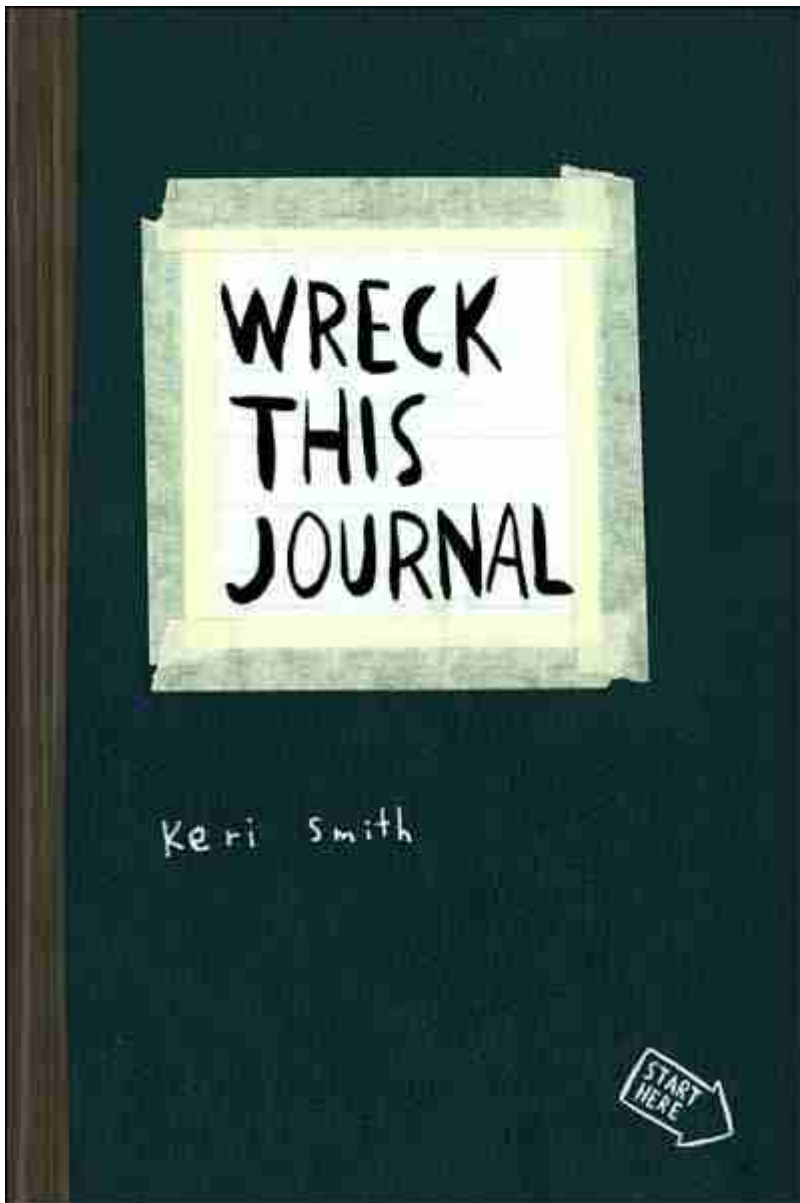
Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:34)
[...] I lost my phone [...]

Gisteren schreef ik mijn eerste post zonder tekst. Ik had niets toe te voegen aan de boodschap van het filmpje. Dat was nogal schokkend voor een aantal mensen gezien de reacties. Dat begrijp ik natuurlijk wel. Het gaat over verwachtingen. Je verwacht elke ochtend een verhaaltje van mijn hand. Maar wat is een verhaaltje van mijn hand? Was het wel oke geweest als ik er 'zonder woorden' of 'sprakeloos' bij getikt had. Of zes woorden? Of zoals Hemingway's six-word story "For sale: baby shoes never worn." Volgens de auteur het beste verhaal dat hij ooit geschreven heeft.

Misschien was de post van gisteren ook wel de beste tot nu toe. Ik doorbrak er een patroon mee wat mij misschien wel de vrijheid geeft om nieuwe dingen op mijn blog te doen. Patronen doorbreken, hetzelfde zien maar iets anders denken. Het blijft lastig omdat wij mensen nu eenmaal niet gemaakt zijn om anders te denken. Voor het meeste wat we heel de dag doen hebben we patronen in ons hoofd die ons helpen de veel voorkomende zaken gedachtenloos te kunnen. Als dat niet zo was kon je 's ochtends geen keuze maken uit je kleding collectie, laat staan de deur uit omdat je op zoek zou gaan naar een nieuwe manier om aan de andere kant van de deur te komen. Nee. Je pakt zonder te kijken de deurklink. Duwt hem omlaag en je opent de deur. Toen ik tijdens Summerschool twee weken op de campus verbleef en mijn 36 jaar oude Peugeot vouwfietsje in de fietsenstalling zette, duurde het drie dagen voor ik 'door had' dat de deur automatisch naar me toe opende als ik met mijn fiets aan kwam lopen om de stalling te verlaten. De tweede keer liep ik met uitgestoken hand bijna gedachtenloos tegen de tegemoet komende deur aan.

Een fantastisch boekje om te leren je patronen te doorbreken is:

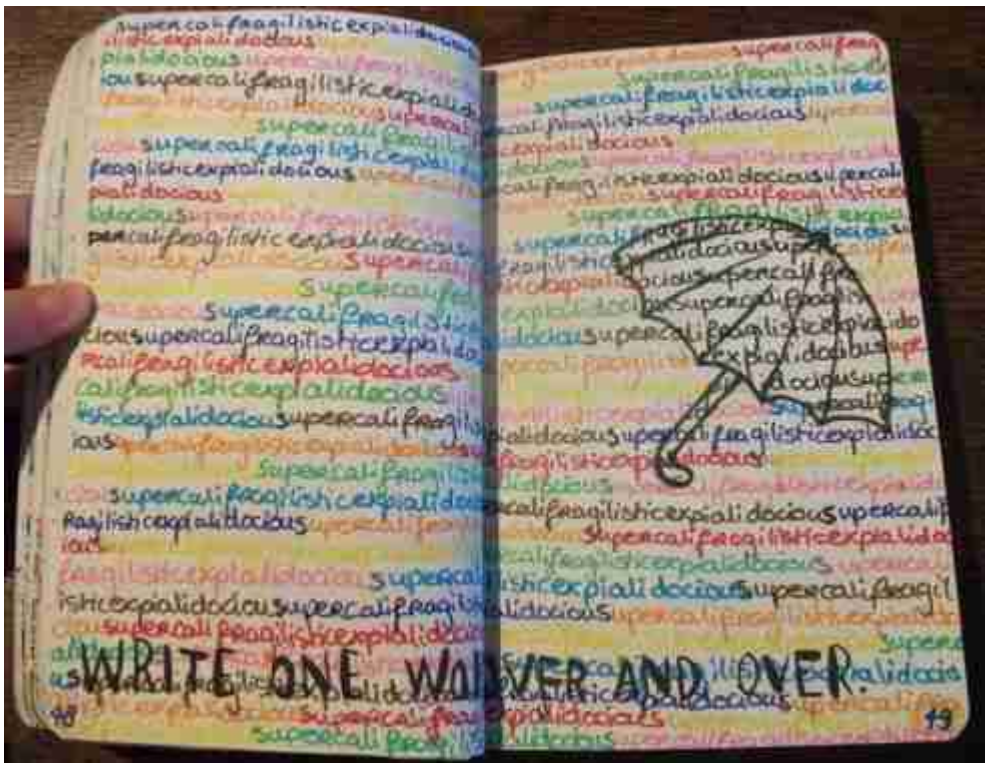

Wreck This Journal is een dagboek. Maar niet om in te schrijven, maar om in te knippen, plakken, tekenen, schilderen, kliederen en het allerbelangrijkste: Om hem te vernielen!

Het boek is een Masterclass Patroondoorbreken. Vanaf kleins af aan heeft iedereen namelijk geleerd om voorzichtig met boeken om te gaan. Bij dit boek is het omgekeerd. Je moet je grenzen verleggen, niet bang zijn om risico's te nemen en zonder structuur of regels iets te doen.

In het boek staat op elke bladzijde een opdracht. Dingen als 'Spill, fling, pour Coffee here!' en 'Write one word over and over again.', 'Burn this page', 'Ask a friend to do something destructive to this page, don't look!' en ga zo maar door! Allemaal manieren om jouw boek te vernielen.

Wat voorbeelden:

Ik gaf het boekje afgelopen zaterdag aan een vriendin en haar twee dochters. Konden ze er met z'n drieën mee aan de slag.

Gisteren kreeg ik via Whatsapp een bericht met foto. De twee dochters waren samen onder de douche gegaan.....met het boek. Briljant.

Ik ga douchen. En ik neem mee.....

Anna-Maria (2013-09-02 07:01:14)

En toch denk ik dat je wilde uitslapen deze zondag....;-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:37)

[...] ik maak je kapot [...]

Biddinghuizen

19 augustus 2013.

6.23 uur.

Biddinghuizen.

Lowlands.

Ik loop op het verlaten festival terrein.

De mensen zijn weg maar de zoi ligt er nog. Veel zoi. Wat een bende. In de verte hoor ik ze aankomen. De kraaien. Veel kraaien. Heel veel kraaien.

Duizenden kraaien. Ze strijken neer op het terrein en pikken het vuil op en vliegen weg. Binnen 15 minuten is het hele terrein schoon.

De kraaien zijn in dienst van de gemeente Biddinghuizen. Ambtenaren in het zwart. Getraind door Joshua Klein. Hacker, schrijver en uitvinder van de Vending Machine. Met de vending machine leerde Joshua Klein kraaien muntgeld dat op straat ligt in te zamelen. Joshua Klein bedacht de vending machine nadat ie 10 jaar onderzoek gedaan had naar kraaien omdat op een feestje iemand had gezegd dat kraaien alleen maar rotzooi maken en je ze niets kunt leren. Onderzoek naar de ongelooflijke intelligentie van kraaien. Want stel je voor dat je kraaien traint om iets 'goeds' te doen. Iets waar we allebei iets aan hebben.

Ik kwam op het idee om hier over te schrijven toen ik gisteren, in de herhaling, Daan Roosegaarde bij Zomergasten zag. Roosegaarde liet veel dingen uit de natuur zien. Van kwallen tot mieren. Maar zowel Roosegaarde als de Jong noemde niet de term Biomimicry. Een term die ik voor het eerst hoorde van Janine Benyus.

Biomimicry of biomimetics is de imitatie van de modellen, systemen, en de elementen van de natuur met het oog op het oplossen van complexe menselijke problemen. De termen biomimicry en biomimetics komen van de Griekse woorden bios (leven), en mimesis (imiteren).

In de afgelopen 3,6 miljard jaar is de natuur door een proces van trial and error gegaan om de levende organismen, processen en materialen op aarde te verfijnen. De natuur heeft 3.600.000.000 jaar ervaring!

Keken we maar wat vaker, eerst naar de natuur.

Bekijk in ieder geval het filmpje van Klein.

[ted id=261 lang=nl]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:39)
[...] aap meer na [...]

niette so moooijj (2013-09-04 04:53)

'Niette so mooooi' zei de Italiaanse ober jaren geleden tegen mijn vader. Hij was een van de desserts vergeten. Wat mijn vader vervolgens tegen de ober zei, zal ik nooit vergeten. 'Niet zo mooi. Geen fooi.' De kleine Italiaan lachte als een boer met kiespijn en stond met een bek vol tanden. Ja dat ziet er raar uit ja. Ook dat beeld zal ik nooit vergeten.

Deze memorabele gebeurtenis is misschien wel de reden dat ik zo kritisch ben op de horeca. Wat kan het daar vaak een stuk beter zeg. On ge loof lijk. Ik heb daar al eerder over geschreven. Dat was in Kaapstad. Gisteren was ik in Utrecht.

Stel je voor. Je zit alleen in een Italiaans restaurant te genieten van je pizza en een glas wijn. De vriendelijke ober komt langs en vraagt glimlachend:

'Smaakt het?'

Stel je voor. Je zit alleen in een Italiaans restaurant te genieten van je pizza en een glas wijn. De vriendelijke ober komt langs en vraagt glimlachend:

'Wat vind u van uw Caprese?'

Gisteren vroeg de vriendelijke jongedame me of het smaakte waarop ik vroeg of zij in 'het systeem' kon zien welke pizza ik besteld had. Dat kon ze. Vervolgens vroeg ik haar hoe ik het zou vinden als ze me had gevraagd 'Wat vind u van uw Caprese?' Ze keek me verbaasd aan en zei: 'Veel beter.'

Een van de 3 adviezen uit het gezaghebbende rapport van IBM uit 2010 "Capitalizing on complexity" "Vindt je klantrelatie opnieuw uit."

Met een druk op de knop kan het Italiaanse restaurant het verschil maken. Een druk op de knop. De techniek is er. Kost niets.

Push it baby.

Push it real hard.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=YleXlgHI1oM &w=960 &h=720]

CrazyWaiter (2013-09-04 20:53:11)

Stel je een tafel van 8 mensen voor. Mevrouw, smaakt uw pizza caprese? En meneer er naast, hoe is de spaghetti bolognese? En hoe is de pizza quattro stagioni? Etc etc. Mooi idee maar onuitvoerbaar...

cornoltee (2013-09-05 05:04:47)

Hey Crazy Waiter, Zo zwart wit is het leven niet. Ga voor de combi. Vraag eerst "Alles naar wens?" en dan 1 iemand gericht naar zijn of haar maaltijd. eet smakelijk groet cor

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:41)

[...] niette so moooiij [...]

'Oh My God' hoor ik de afgelopen dagen vaak als ik tussen de 278 eerstejaars studenten loop. En dan op een American reality serie manier waar de Kardashians jaloers op zouden zijn. Gisteren sprak ik een van de OMG uitkramende dames aan en vroeg ze om God op een post it te tekenen. Als je God zo vaak aanroept heb je waarschijnlijk ook wel een beeld van die God. Er kwam niets op papier.

Waarom niet? Omdat ze bang was. Bang om het fout te doen.

Ik kwam op het idee omdat ik laatst voor de zoveelste keer weer de fantastische presentatie van Sir Ken Robinson keek op TED. In 'How schools kill creativity' vertelt hij oa het verhaal van het meisje van 6 dat achterin de klas niet zit op te letten maar wel zit te tekenen. De leraar loopt naar haar toe en vraagt wat ze aan het tekenen is. Ze zegt 'God' waarop de leraar zegt 'Maar niemand weet toch hoe God eruit ziet?' Waarop het meisje antwoordt 'Over een minuut wel.'

Als je niet bereid bent fouten te maken, kom je nooit op een origineel idee. Dus pak een stukje papier en teken God. Je hebt 1 minuut.

Too much time kills everything.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=kNccPX03XaY> &w=960 &h=720]

Ruud Baan (2013-09-05 08:57:12)

Goedemorgen Cor waarom kan ik nooit je filmpjes openen?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:43)

[...] OMG [...]

wat ruik ik daar? (2013-09-06 05:08)

Ik heb gisteren de hele dag getwijfeld. Nagedacht over twijfelen. Dat kwam door een blogverzoek van Jacob Jan Voerman. Hij stuurde me dit per mail. Ik twijfel of ik het wel moet publiceren:

Misschien heb ik er over heen gelezen.

Dat kan zo maar, je schrijft veel en ik mis er soms eentje,

maar ik mis iets in je blog.

Het gevoel bekruipt me dat je van alles een les maakt.

Van alles wat je ziet.

Van alles wat je meemaakt.

Van al je ontdekkingen.

Van al je fouten.

Een beetje zoals ik het hier niet kan laten van een mail een blogpost te maken.

Dat gevoel.

Ik heb behoefte aan twijfel, niet de zelfverklaarde twijfel, maar verse twijfel. ik wil het kunnen ruiken.

Dat is een zin uit mijn theater, en ik denk dat het een van de kernzinnen is.

Dat is mijn vraag aan jou.

Kun je een blogpost schrijven zonder lesje. En dat houdt voor mij in, ook eentje zonder vraag aan ons. Want dat is ook een lesje. Nee, een vraag aan jezelf. eentje waarvan je nog niet het begin van een antwoord hebt. De verse twijfel.

Misschien ben je zo onbevangen, en ken je dat niet. Maar je hebt een kabouter, dus je hebt ook verse twijfel. vast.

liefs

Jacob Jan

Toen ik het las schrok ik een beetje. Of was het twijfel. Ik heb Jacob Jan hoog staan dus zijn reactie nam ik serieus. Twijfel sloeg toe. Hij ziet geen twijfel. Hij ruikt geen twijfel. Dat klopt eigenlijk wel. Eigenlijk is het een groot compliment. Dit blog is het eigenlijk het resultaat van jaren lang hardCORE twijfelen. Twijfelen is goed maar niet als je het gevoel hebt dat het je tegenhoudt. Daar werd ik niet gelukkig van. Dit blog is het resultaat van bij twijfel; doen. Mijn blog gaat ook over Design Thinking by doing. Ook als ik twijfel en me afvraag of het wel goed is wat ik schrijf. Ik schrijf over Empathie, Creativiteit en Prototyping. Daar is geen twijfel mogelijk. Dat sta ik niet toe. Anders ben ik over van alles en nog wat aan het schrijven en dat is niet de bedoeling van dit blog. De discipline, verbeeldingskracht, openheid en vasthoudendheid maken van dit blog een fantastisch experiment. No doubt about it.

Soms voelt twijfel bij mij als 'a waste of time'. Iets in mij zegt dat ik dan beter wat kan gaan doen. En vertrouwen dat het wel goed komt omdat het met de goede bedoelingen is.

Just Do It.

En daar zijn jaren van twijfelen aan vooraf gegaan.

Jacob Jan dankjewel voor deze twijfel.

Volgens mij ben ik geen twijfelaar. Ik heb wel genoten van de twijfel van de afgelopen dag en het schrijven over twijfel. Ik vraag me nu af in welke categorie ik deze post moet plaatsen? Is dat empathie, creativiteit of prototyping.

Ik heb nog 25 minuten om te schrijven. Heerlijk. Al schrijvende moet ik denken aan momenten wanneer ik twijfel. Ik moet denken aan de momenten dat ik bij mensen in de auto zit die moeten invoegen op een drukke snelweg. De twijfel. Wel niet doorrijden tot het eind. Nog iemand voor laten gaan. Een beetje afremmen een beetje gasgeven. Levensgevaarlijk. Autorijden is voor mij net als dit blog. Op het randje van je kunnen. Met een paar duidelijke regels.

Als ik 's ochtend wakker word moet ik een onderwerp hebben. Een plek om naar toe te rijden. Zo hard mogelijk. Zonder bekeuringen. Ik moet er om 7.00 zijn. Dat kan want ik ben goed voorbereid. De tank is vol. Het dak is open. Ook bij -2 graden. Kachel aan en gaan.

Waar ik wel vaak over twijfel is of ik wel of niet iets moet zeggen als ik zie of hoor dat het of iemand het beter/anders kan. Dat is de 'lesje' waar Jacob Jan het over heeft. Ik doe dat dan vaak wel omdat ik dan ook denk dat niemand dat doet en degene er iets aan heeft. Net als dat Jacob Jan mij gisteren mailde. Toch pakken mij 'lesjes' niet altijd goed uit. Dan denk ik "Cor, houd toch eens een keer je mond." Wie ben ik om daar iets over of van te zeggen. Het is natuurlijk ook een oordeel. Ik merk dat door het schrijven van dit blog ik vaker twijfel In Real Life. En daar kom ik eigenlijk net achter. Het schrijven van dit blog laat mij vaker twijfelen in het echte leven. Wat een geweldig inzicht. Verse Twijfel leeft in de echte wereld en niet op dit blog. Ik had deze laatste zin gedeleet maar weer terug gehaald.

Het is nu 6.54. Ik heb nog tijd over. Ik twijfel of ik nog 6 minuten doorschrijf.

Tuurlijk. Ik wil Jacob Jan bedanken voor zijn twijfel en dat ie het gewoon gedaan heeft. Mij gemaild. Jullie begrijpen dat ik gisteren direct twee kaarten heb gekocht voor zijn voorstelling. Moet je ook doen. Gewoon doen. Shit dat is ook weer een lesje van mij Jacob Jan. Vind je vast niet erg.

Ik twijfel in welke categorie ik deze post moet stoppen.

Ik twijfel.

Ik doe niks.

Moet ik misschien wat vaker doen.

Iets niet doen.

Jacob Jan (2013-09-06 07:13:28)

Wow, je hebt me nog iets mooiers gegeven dan de twijfel. Je hebt me de waarde van het niet twijfelen laten zien. Nee, niet de waarde, die kan ik wel bedenken. Nee, je hebt me de schoonheid van niet twijfelen laten zien. Dat is een echt geschenk. Daar had ik in mijn eentje niet gevonden. Dank je.

puuramsterdam (2013-09-06 07:27:52)

DOE IETS! <http://www.wibautaandeamstel.nl/nieuws/doe/> :-)

Ik neem me voor wat vaker vreemd te gaan | Jacob Jan Voerman (2013-09-06 22:15:53)

[...] kreeg een prachtig antwoord van Cor [...]

Twijfelkont | 8erafgezien (2013-09-11 06:03:26)

[...] tijd zijn geweest, dat jaar getouwtrek aan haarzelf. De vraag stelde ik met de blogdiscussie van Cor Noltee en Jacob Jan Voerman in mijn [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:48)

[...] wat ruik ik daar? [...]

niet goed geld terug (2013-09-07 05:40)

De afgelopen week hebben 278 eerstejaars HKU Kunst en Economie studenten ervaren wat het is om Maker te zijn. We leiden ze op tot managers maar vinden het belangrijk dat ze zelf het creatieve maakproces doorlopen. Voor sommige is dat lang geleden. Heel lang geleden. Voor andere is het dagelijkse koek. Maar wat voor iedereen nieuw was dat ze het samen deden met onbekenden.

Gisteren presenteerden ze hun zelfgemaakte Avatars in het Cartesius Museum in Utrecht.

Ik twijfelde of ik de presentatie wel in mijn rode pak zou doen en of ik wel in mijn auto de hal in zou rijden omdat een collega had gezegd dat dat niet mocht en ik een voorbeeldfunctie heb.

De creaties van de studenten waren bij vlagen geniaal. Maar de meeste indruk hebben toch de uitspaken van de studenten gemaakt.

Misschien mede omdat ik bij de kick off van de introweek in de collegezaal de garantie had gegeven dat ze hun collegegeld van mij terug zouden krijgen als ze aan het eind van het jaar zouden beweren dat ze niet creatiever geworden zijn.

Niet goed, geld terug.

Ik heb nog niemand gehoord.

Het jaar is nog vers.

Wat we wel hoorden hebben we vastgelegd.

It's not what we say. It's what they say:

Denken zonder kader betekent dat alles mogelijk is. Ik heb dus geen excuus meer om me te verschuilen.

Ik merk dat inspiratie overal ligt, op elk moment op elke plek.

Het proces is veel complexer dan ik van te voren had gedacht.

Het is veel meer dan even een ideetje bedenken, dat heb ik onderschat.

Het college van Nirav gaf een soort toestemming om te 'gaan'.

Te veel nadenken is niet goed.

Creatief in een groep is een nieuwe ervaring.

Best moeilijk: geen kader en toch een verwachting.

Bij groepswork is openheid een voorwaarde

Het is lastig om van idee naar een vorm te gaan.

Aan anderen hun mening vragen helpt mij om verder te komen.

Sluit niets uit en leg jezelf geen beperking op, daar ben ik me bewust van geworden.

Ik probeer me minder aan te trekken van kritische stemmen in mijzelf, die werken beperkend.

Even afstand nemen helpt, dan komen de ideeën vanzelf.

Dingen opschrijven is handig, anders raak je het kwijt.

Opschrijven in logboek helpt om orde in de chaos te scheppen.

Al je al je stemmen opschrijven in het logboek, geeft dat inspiratie.

Ik herken de mythes.

Ik heb geleerd geduld te hebben, het eerste idee is meestal niet de beste.

Je leert samen te werken met mensen die heel anders zijn, dat inspireert en verbreed je blik.

We hebben geleerd dat het belangrijk is dat we zelf achter ons idee staan.

Fijn om te weten dat pauzes nemen geen zwakte is, maar dat het helpt in het proces.

Alles dient als inspiratie, zelfs stiltes.

Ik had normaal gesproken nooit zo'n band gekregen met de mensen in mijn groep.

Ik ga me voortaan wat opener opstellen.

Ik ga mijzelf meer ruimte geven in plaats van vooraf beslissen.

Het is verwarrend om zoveel opties te hebben, moeilijk om te kiezen.

Ik heb geleerd om door te gaan, ook in het belang van de groep, ik heb geleerd door te zetten.

Normaal grijp ik terug op iets dat ik al ken. Nu probeer ik ook andere materialen, zoals stof. Dit ga ik ook op andere gebieden toepassen.

Meer experimenteren en verder kijken levert variatie op, je kan ook verschillende ideeën combineren.

Door mijn gedachten op te schrijven kan ik er later op terugrijpen.

Vroeger zou ik 'kloten' bij het uitvoeren van een opdracht, nu ben ik serieus bezig want ik bepaal het zelf.

Toen we elkaar beter leerden kennen konden we makkelijker op ideeën komen.

Tijdens het maken kom je ook op ideeën.

Ik wil altijd gelijk een idee, dankzij de groepsgenoten belichten we meerdere kanten en dat verbreed het mijn visie.

Ik kan nu ook op andere manieren naar mijzelf kijken.

Er hangt een pure sfeer, je hoeft je nergens voor te schamen, we zijn eerlijk tegen elkaar.

Niemand oordeelt, daar krijg ik inspiratie van.

Als je je idee niet opschrijft valt het sowieso af en dat is jammer.

En de mooiste als laatst:

Deze week is een herinnering voor het leven.

Jacob Jan (2013-09-07 09:57:28)

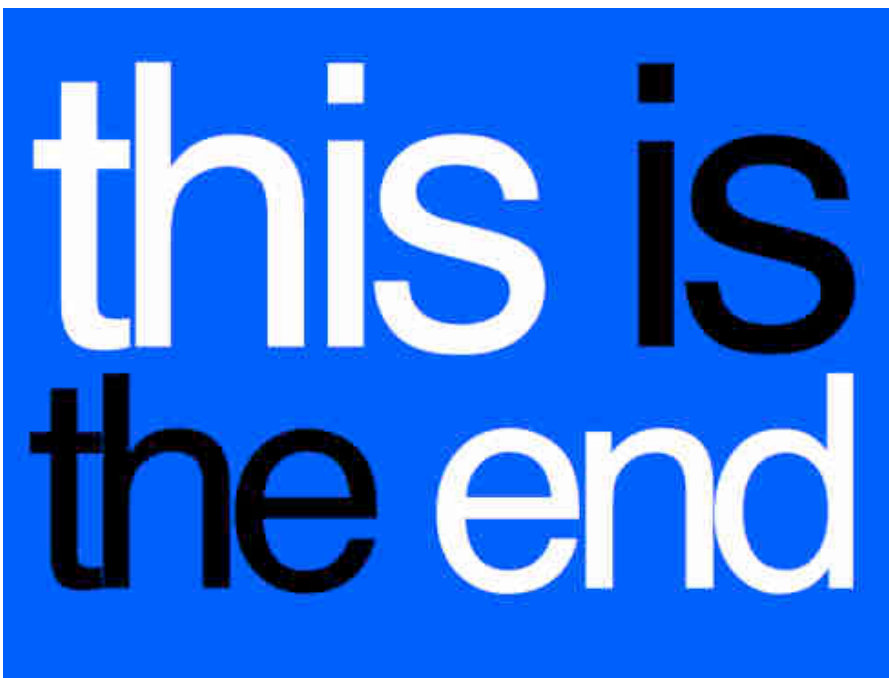
Dat is waarom ze die standaard feedback formulieren weg moeten donderen bij een cursus/training. Dít is waar het om gaat, prachtige opmerkingen. Ik zou daar als leraar ook heel blij van worden.

cornoltee (2013-09-07 10:37:53)

True True!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:50)

[...] niet goed geld terug [...]

Ik twijfelde al een tijd.

Een relatie is geven en nemen. Maar de laatste tijd was het meer geven dan nemen.

We zagen elkaar wel vaker maar echt samen waren we niet.

De dingen die je met me deelde vond ik steeds vaker niet interessant.

Vaak zelfs irritant.

Maar ja. We zijn al zo lang vrienden.

Toch denk ik dat het goed is om dit boek af te sluiten.

Dag Facebook.

This is the end.

Cor Ritmeester (2013-09-08 12:50:39)
Brave man (en ja dit is bedoeld in het Engels) !

Peter Pellenaars (@petepel) (2013-09-08 13:57:00)
Zij die gaan leven, groeten u! ;-)

Rene (2013-09-09 18:38:37)
Jammer

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:52)
[...] This is the end. [...]

Vandaag introduceer ik een nieuw vak op de HKU: Branding. En dat doe ik met het boek(je) ZAG van Marty Neumeier. Marty weet dat onze tijd kostbaar is dus zijn eerste doel was om een boek te maken dat je kunt lezen tijdens een korte vlucht. In mijn geval heb ik 6 korte vluchten van 90 minuten. Maar zijn tweede en veel belangrijkere doel is om me de inzichten, het proces EN het lef te geven om High Performance Brand te bouwen.

In plaats van 500 pagina's zware case studies heeft ie zijn gedachten gecompriemd tot minder dan 200 pagina's, makkelijk leesbaar, makkelijk te gebruiken EN makkelijk te onthouden principes. Daarbij ziet het er geweldig uit en legt hij complexe zaken uit op een unieke manier.

In ZAG Marty Neumeier prakiseert hij wat hij preekt (dat staat raar in het Nederlands):

Als iedereen ZIGt, ZAG.

Misschien heb ik gisteren onbewust geZAGd toen ik niet weer een aantal Facebook vrienden verwijderde maar mezelf.

Vandaag is de eerste dag in 5 jaar zonder Facebook.

Vandaag voelt als een Brand New Day.

De eerste oefening die ik de studenten laat doen, noem ik ook Brand New Day. Hoe werkt deze? Beschrijf de dag tot dit moment en noem daarbij alle merken die je gebruikt hebt.

Ik drukte vanochtend om 6.00 op snooze op mijn onbekende merk wekkerradio. 9 minuten later kroop ik onder mij IKEA dekbed vandaan en liep in mijn Bjorn Borg onderbroek naar beneden. Ik ging op de wc zitten

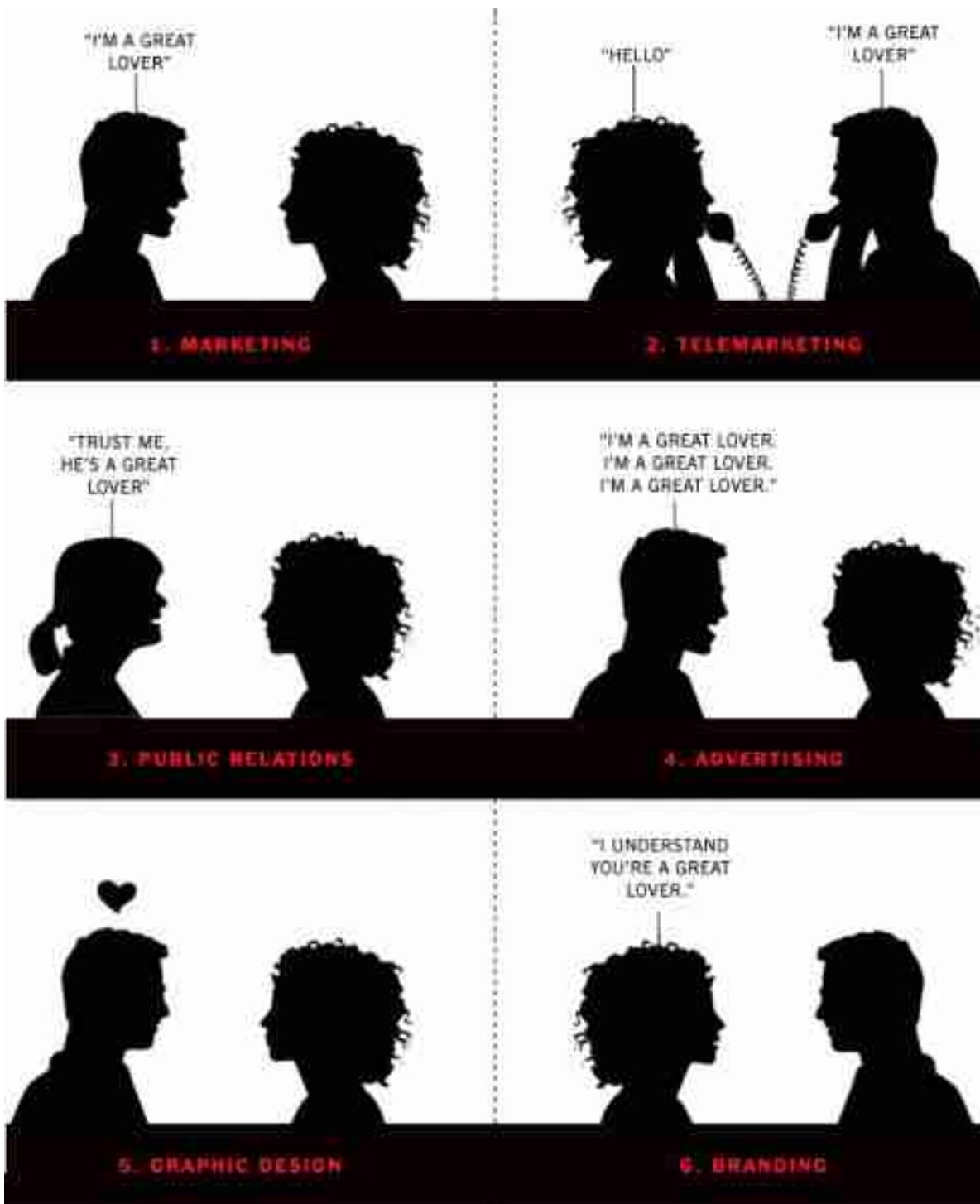
en sloot de sessie af met Edet toiletpapier waarna ik mijn handen waste met vloeibare zeep van AH. Ik deed de Hema kaars aan met een Zwaluw lucifer en liep naar de Scholtes koelkast waar ik het pak Arla sojamelk pakte. Vervolgens zette ik de Nespresso aan en deed er een Douwe Egberts Forza capsule in. In mijn kopje deed ik alvast wat Honing van collega Harco. Vervolgens opende ik mijn Apple 15 inch powerbook pro, opende Chrome en mijn Wordpress blog.

IKEA, Bjorn Borg, Edet, AH, Zwaluw, Scholtes, Arla, Nespresso, Douwe Egberts, Harco, Apple, Chrome, Wordpress.....oh ja en ZAG van Marty Neumeier.

Weet je hoe hij een merk uitlegt?

En Branding?

It's not what I say. It's what they say.

Have a nice Monday.

Binnenkort geef ik een inspiratiecollege 'Nieuwsgierigheid'. Op de HKU. In de grote collegezaal. Daar is plek voor 140 m/v. Als ik dat organiseer zoals altijd en iedereen zijn er misschien 20 mensen. Das niet veel. En dat voelt dan toch een beetje als een veel te ruim pak. Dus ik pak het deze keer eens anders aan. Ik maak het exclusief. Er is slechts plek voor 10 betalende m/v. Ja betalend. Een kaartje kost 11,25 euro. Dat is inclusief leuke herinnering.

Maar er is wel een gastenlijst. Als je daar op staat is het gratis. Maar hoe kom je op die gastenlijst? Daar zou ik dan wel nieuwsgierig naar zijn. Of niet. Maar dan heb ik liever niet dat je komt.

Jacob Jan (2013-09-10 06:12:31)
:-)

puuramsterdam (2013-09-10 06:44:12)
gastenlijst!

Kim (2013-09-10 07:02:01)
Verkleed komen?:)

Ronald van Schaik (2013-09-10 07:02:04)
:-) "I'm having a party but you can't come" Werkt als een malle. Als ik in de doelgroep val ben ik er graag bij. Betalend.

Michel van Dort (2013-09-10 07:03:24)
Ontzettend nieuwsgierig naar de gastenlijst

jasmijn (2013-09-10 08:08:12)
ik ben vooral érg nieuwsgierig naar hoe jij het voor elkaar gaat krijgen om in je rode pak in je auto die collegezaal binnen te rijden.

IrisHermens (2013-09-10 08:16:12)
Ik ben nu mensen aan het uitnodigen. Als ik er 3 meeneem dan nemen zij mij mee. Dan heb je al 20 % van de normale opkomst. Deal?

Anna-Maria (2013-09-10 09:16:31)
Entree als je een rood pak aan hebt?

cornoltee (2013-09-10 11:26:10)
Geweldig!

cornoltee (2013-09-10 11:26:47)
Het wordt nog veel gekker!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:15:58)
[...] Inclusief exclusiviteit [...]

uurtje fucktuurtje (2013-09-11 06:10)

Een tijdje geleden kreeg ik een mailtje van Folkert. Folkert ken ik uit de kroeg en is een trouw lezer van mijn blog. Folkert en ik delen onze liefde voor Hank Moody. De hoofdpersoon uit Californication. In het mailtje vroeg

Folkert of ik interesse had om een column te schrijven. Ik moest even opzoeken wat een column was maar zei meteen ja. Een column is een kort stukje proza waarin de auteur spits en uitdagend zijn mening ventileert. De column is een beschouwelijker variant van het cursiefje dat het meer van humoristische observatie en vertelling moet hebben. Sinds de jaren 70-80 heeft de column het cursiefje opgevolgd. Aan columnisten wordt door de Nederlandse rechter een grote mate van vrijheid toegekend in hun columns. Deze vrijheid kan zich ook uitstrekken tot teksten die, als ze buiten een column geschreven zouden zijn, als kwetsend of beledigend gekenmerkt worden. Gelukkig maar.

Ik schrijf dus geen columns maar cursiefjes. Vanaf nu schrijf ik dus cursief. Dat zult u begrijpen.

Na weer een lesje waar niemand op zit te wachten terug naar de orde van de dag. Het gaat deze keer namelijk over geld. Ik denk dat de oplossing voor deze crisis is dat we juist meer dingen voor niks moeten doen. Dingen die je echt leuk vindt of omdat je een ander er echt mee kan helpen.....of omdat het goede content is voor je blog. Maar dat weet je pas achteraf. Enfin. Folkert, zijn collega en ik spraken af op het terras van onze stamkroeg. We spraken over de inhoud van het blad en uiteindelijk kwamen we aan de column en de vergoeding toe. Het schrijven van een column duurt zo'n 45 tot 60 minuten. Aangezien ik af wil van uurtje factuurtje en had ik een aardig bedrag in mijn hoofd. Genietend van het heerlijke broodje kaas werd de vergoeding uitgelegd. Voorafgaand met een aantal excuses en verontschuldigheden. Dit ging niet goed dacht ik. Dit wordt niks. De collega legde uit dat ik een vergoeding kreeg van een paar cent.....per woord. Ik ben het bedrag even kwijt maar het kwam neer op zo'n € 25. Daar zat ik dan. Ik wilde af van 'uurtje factuurtje' en zat nu in een 'woordje-centje' situatie. Ik bestelde snel nog een broodje kaas in de hoop dat Folkert die uiteindelijk zou betalen.....wat ie ook deed. € 25. Ik moest mijn lachen inhouden en nam snel een hap. Wat een dilemma. Ik twijfelde. Mijn eerste reactie was NEE, tuurlijk niet. Maar voor €25 ging ik het ook niet doen. Als ik dat zou doen kon ik het natuurlijk wel vergeten als columnist. Ik zou mijn eigen glazen ingooien. Ik stelde nog voor om AL mijn verhalen tot nu toe te publiceren. 82.461 woorden maal 0,04 wat een bedrag op zou leveren van € 3.298,24 maar daar werd hard om gelachen. Mijn beste mop in jaren. ik vond het zelf ook wel grappig eigenlijk, achteraf.

Ik doe het uiteindelijk voor twee broodjes kaas en een cappuccino met honing en omdat ik Folkert een aardige vent vind.

Fuck it.

Albert Privé (2013-09-11 07:48:54)
Mijn held!! Verstuurd vanaf mijn iPhone

eyedesignbno (2013-09-11 09:28:00)
Ik dacht al, waar blijft ie, haha. Prachtig! De bedoeling was eigenlijk 1 broodje kaas per column. Maar ach Cor is een aardige vent. Fuck it. Folkert Kattemölle Art director eyedesignBNO/Gettmagazine eyedesignBNO/Gett media Molenvliet 69 3335 LH Zwijndrecht www.gettmagazine.nl www.eyedesignbno.com T 078 610 55 50 M 06 25 15 65 20 www.facebook.com/GettMagazine Op 11 sep. 2013, om 07:11 heeft Design Thinking by Doing het volgende geschreven: > >

waardevol? | Design Thinking by Doing (2013-11-08 06:45:58)
[...] Waardeloos. Wat is iets waard? Ik schreef al eerder over 'waarde en geld'. Onze wereld wordt geregeerd door geld en dat is waardeloos. Ik ben heel blij met de crisis er [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:01)
[...] uurtje fucktuurtje [...]

why be happy
if you could be
interesting

Er gebeuren de laatste tijd mooie dingen. Toevallige dingen. Heel toevallige dingen. De een na de ander. Een wilde wil ik toch graag even delen. Er hangt iets in de lucht. Het komt nu overigens met bakken uit de hemel.

Eergisteren gebruikte ik dit plaatje in mijn college Branding om uit te leggen hoeveel Coca Cola waard is.

Nou hoeveel denk je?

Meer.

Meer.

Nog meer.

120.000.000.000

Het merk Coca Cola is 70.000.000.000 waard.

Zonder merkwaarde is het glas halfleeg: 50.000.000.000

Meer dan halfleeg.

Gisteren kreeg ik van Gabrielle Kuiper, een collega van de HKU, deze via WhatsApp:

Met de vraag 'Is ie half leeg of half vol?!'

Ik antwoordde 'Vol.....met suiker.'

Maar het echte antwoord kreeg ik gisteren een paar uur later via de mail.

Van Wies. Dankjewel Wies. En inderdaad, Louis C.K. is briljant. Ik hoef mijn buikspieren niet meer te trainen vandaag. (email abo's moeten naar mijn blog om het filmpje te kunnen zien. Ruud is aan het uitzoeken hoe ik dat kan veranderen)

Ha Cor,

Sla ik de Loesje kalender open, staat er: ' Zekerheid is voor twijfelaars!' Alhoewel niet precies zo verwoord, dacht ik hetzelfde toen ik je blog las over twijfelen. Het leek alsof je werd uitgedaagd veel vaker te twijfelen, dat zou jou meer mens maken. Een interessant visie op de werkelijkheid. De vraag is natuurlijk of deze overtuiging klopt en of dit niet een levenshouding is van je lezer (en met hem de halve wereldbevolking) waar hij moeilijk vanaf komt, juist omdat de aanname ' met twijfel meer mens' zekerheid lijkt te bieden. De ware

piekerprins herken je aan het halflege glas.

Jij bent iemand die graag het glas halfvol ziet. Steeds kies je voor een positieve benadering; een zwartkijker kun je jou in de verste verte niet noemen. Een voorbeeldige leerling van positief psychologen Seligman en Csikszentmihalyi (opgezocht). Dat is bewonderenswaardig - zeker omdat in onze samenleving het probleemdenken diepgeworteld is. Bij alles wat we doen kijken we eerst naar de onmogelijkheden, de belemmeringen, de problemen. Bij de huisarts is de eerste vraag: wat is uw probleem. Ooit een huisarts ontmoet die antwoordt op 'dokter ik heb zo'n buikpijn' met de opmerking: Wat is je droom? Hoe wil je zijn als dit probleem is opgelost? Wat kun je vandaag al doen dit te bereiken? Behalve dat het onkies klinkt omdat veel van wat ons overkomt nu eenmaal valt onder 'lot', begrijp je wel dat patiënten door een dergelijke handelswijze zich heus anders zouden gaan gedragen. Maar we doen dit niet. Stapels zelfhulpboeken verder koesteren we nog steeds het denken in problemen. We weten ook dat je alleen kunt veranderen als mogelijkheden je startpunt zijn. Starend tegen een berg kom je nergens - wel als je 'droomt' dat je naar de overkant wilt én actie onderneemt.

Jij verstaat deze kunst, dat is zichtbaar in je blog. Al ploeterend de weg naar boven - want lijden hoort bij flow, zoals de filosoof Slavoj Zizek dat zegt. Die overigens ook vindt dat mensen niet streven naar happiness, dat willen we niet: 'why be happy, if you could be interesting?' We kiezen voor eerder flow - of in mijn favoriete term: we kiezen voor een leven dat ons vervulling biedt. Lijden hoort daar bij - dat houden we vol vanwege het lonkende toekomstperspectief.

Over dat laatste is een prachtig boek geschreven, ik wilde je dat altijd al melden maar zoals dat gaat - vergeten. Bij deze. Staat in mijn top drie: 'De zin van het bestaan' van Victor Frankl. O, had ik het al gemeld? Herhaling!

Victor Frankl werd samen met zijn vrouw, broer en ouders naar een concentratiekamp gedeporteerd. Ze leefden onder mensonterende omstandigheden - hij moest dwangarbeid verrichten en werd gemarteld en vernederd. Elk ogenblik kon hij worden ingedeeld bij degene die naar de gaskamers gingen. Een oneerlijkere en tragische situatie was niet denkbaar. Frankl weigerde slachtoffer te zijn. Elke ochtend bedacht hij een reden om in leven te blijven. Hij was psycholoog en had de stellige overtuiging dat mensen ook onder de somberste omstandigheden over een vrije wil en dus ook over keuzemogelijkheden beschikken. 'Een ding kan de mens niet worden ontnomen (...) de allerlaatste menselijke vrijheid, de keuze onder alle omstandigheden zijn eigen houding te bepalen, zijn eigen weg te kiezen.

Frankl verbeeldde hoe hij voor een collegezaal stond en hoe hij studenten leerde over overleven. Hij creëerde een wereld die los stond van zijn werkelijke situatie - hij noemde het verinnerlijking en kon zo in gedachten naar het verleden en dromen over de toekomst. Hij ontdekte - wat later in de cognitieve psychologie is uitgewerkt - dat de mens het vermogen heeft om zijn reactie op elke situatie zelf te bepalen. We kunnen betekenis leggen in alles wat we meemaken, hoe moeilijk ook. We kunnen van een afstand naar onszelf kijken en zien hoe we functioneren. We kunnen onze aandacht verleggen in moeilijke situaties en overleven door te dromen en ambities voor de toekomst voor te stellen. Daarmee kunnen we het verschil maken in deze wereld.

In je blog lijkt je dat te doen. Twijfelen of piekeren? Stel je voor dat het verboden zou worden - dat we eenvoudigweg op de bon gaan zodra je met een ;(buiten loopt. Hoe anders zou het zijn?

Hartelijke groet,

Wies

NB En vanwaar deze brief? Cadeautje.

NB 2 Plus woensdagbonus:

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=mQUR2RkjkU &w=1280 &h=720]

---

esthermorren (2013-09-12 08:09:54)
50.000.0000.000?

Kim Bruynzeel (2013-09-12 10:41:37)
Wat een mooi stuk van Wies! Heb afgelopen dinsdag "toevallig":) met de kids een filosofieles gedaan over Descartes. Eerst iets over zijn leven en uitspraken verteld en daarna de vragen gesteld: Welke dingen weet je zeker? Waarover twijfel je wel eens? Voelt t fijner om te twijfelen of om juist dingen zeker te weten? Wat uitspraken: 'Alleen als je twijfelt kun je op goede ideeën komen..' 'Er is 1 groep mensen die nooit twijfelen en dat zijn hippies want die doen gewoon alles waar ze zin in hebben.' Kinderwijsheid:) Date: Thu, 12 Sep 2013 05:05:31 +0000 To: kimberlyclark@live.nl

cornoltee (2013-09-12 11:07:46)
Wat een mooie reacties!

Anna-Maria Giannattasio (2013-09-13 08:20:57)
He Cor! leef je nog?

niels (2013-09-13 11:27:41)
Bangmakerij op vrijdag de 13e?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:04)
[...] why be happy, if you could be interesting? [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 442/1001. Met je rug tegen de muur. | Design Thinking by Doing (2014-05-10 07:04:26)
[...] Waar ik zo een nieuw boek ga halen. Tip van Wies. Altijd goed. Boekentips van Wies. [...]

Gisteren was vrijdag de dertiende. Op vrijdag de dertiende schrijf ik niet op dit blog. Dan ben ik heel voorzichtig. Ik kom de deur niet uit. Offline niet en online niet. Niet omdat ik bijgelovig ben maar omdat ik wilde zien of ik het wel kon 'niet schrijven'. Tot voor kort was het mijn Kabouter die tegen me zei dat ik best kon blijven liggen, dat ik het toch niet vol ging houden een jaar lang elke dag bloggen. Gisteren was het anders. Nu zei mijn Kabouter dat ik uit bed moest om te schrijven. Dat ik het niet kon maken om NIET te schrijven. Zelfs mijn vrouw's eerste woorden waren: 'Ze wachten op je.' Mijn hele 'ZIJN' moest schrijven maar ik heb het niet gedaan. Ik heb vrijdag de 13de gebruikt om te zien wat het voor MIJ betekent om een goede gewoonte, een vast patroon los te laten. Ik kan je vertellen dat het NIET DOEN veeeeel moeilijker was dan het wel doen. Zeker als er dan ook nog mensen zijn die via allerlei kanalen zich zorgen maken of zich afvragen waar ik blijf.

'waar blijven de ochtendwoorden van @cornoltee toch?'

'Cor! Ik wacht al 1 ur en 11 minuten op je blog :-) Whats happening?????'

'Ben je ziek?;)'

Ca va Cor? Vrijdag de 13e no blog dag?'

'Mijn ochtendritueel is ondersteboven gekieperd. Geen wijsheid van meneer Noltee! Ik maak me een beetje zorgen. Als je maar niet met een opengapende hoofdwond in de wasbak ligt.'

'cor, leef je nog??'

De rol van mijn Kabouter was overgenomen door een aantal van mijn trouwe lezers. Ze hebben verwachtingen. Een vast patroon dat doorbroken wordt.

Ik heb gisteren ervaren wat het is om iets waardevols te missen. Door het niet te doen. Zittend aan de keukentafel voelt een beetje als weer in je eigen bed slapen na 2 weken kleine caravan.

Soms weet je pas wat iets voor je betekent als je het moet missen.

Fijne zaterdag de 14de.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:07)
[...] vrijdag 13 [...]

goed en anders (2013-09-15 09:08)

Gisteren heb ik in de herhaling Banksy's film 'Exit through the gift shop' gezien. Fantastisch. Het verhaal gaat over een Franse immigrant die in Los Angeles woont met een obsessie voor street art en uiteindelijk zelf een street artist wordt. Ik ga er niet te veel over vertellen. Kijken.

We hebben allemaal helden en Banksy is absoluut een held. Hij is goed, anders en stout. Schopt tegen de maatschappij en de kunsten. Roept vragen op en laat je nadenken. Het deed mij weer even goed nadenken over de dingen die ik zelf doe. En hoe makkelijk je weer kan afglijden naar het middelmatige en hetzelfde. Zoals dit blog. Leuk hoor elke dag een stukje schrijven maar is dat nu zo goed en anders. Het beste wat ik van de week

gedaan heb is mezelf ontvrienden. Poeh poeh. Nou nou. Banksy zou trots op me zijn. Not.

Kijkend naar de documentaire gisteren, voelde ik de inspiratie om het ook goed en anders te doen. En waarom? Omdat er al zoveel hetzelfde en slecht is. Omdat ik het zelf goed en anders moet vinden. En waarom? Omdat het nu niet 'klopt'. Er geen groei in zit. Meer van hetzelfde is. Ik niet beter word. Jacob Jan noemt dit misschien 'Verse Twijfel' ik noem het gewoon inspiratieloos.

Ik vraag me af hoe het komt. Ik begon met dit project voor mezelf met mijn eigen Kabouter als saboteur. Het ging met name om de discipline en de vasthoudendheid. Die heb ik gekilld. Ik denk dat ik moet werken aan mijn nieuwsgierigheid en verbeeldingskracht. Mezelf opnieuw uitvinden.

Roger von Oech noemt het een 'Whack at the Side of your Head'.

Think different.

Kabouter vindt dat ik wel erg streng ben voor mezelf.

Shut up.

---

viedit (2013-09-15 10:08:23)

M'n complimenten Cor maarre stel je eens voor dat die kabouter van jou helemaal niet bestaat, hoef je er ook nooit meer over te schrijven ;-). Deze superkorte mails, regelmatige inkoppers maar soms ook zo brilliant, volg ik al bijna 10 jaar. <http://www.inzicht-nu.nl/cgi-bin/content4u.pl?nl=pagina09> Je moest de groetjes terug hebben v Michel! ;-). Herbert ten Have Hoge Nieuwstraat 23 3311 AH Dordrecht M +31 653 555 9 55 T +31 78 842 16 87 herberttenhave@gmail.com

jjvoerman (2013-09-15 10:13:12)

Wat nou inspiratieloos! Dit is het grote moment tussen uitademen en weer inademen. Dit is waar de inspiratie geboren wordt. Iedereen kent deze momenten. Zonder dit zijn we niks. Zonder dit wordt er nooit iets nieuws geboren. Dát is denk ik waarom ik argwanend wordt als ik de twijfel niet kan ruiken. Ik werd ooit door iemand begeleid die me iets bijzonders zei. We werkten in een groepje en we zaten er doorheen. Niks lukt, alles wat we bedacht hadden vonden we stom. "Wow, wat zijn jullie ver", zei de begeleider. Dat was de eerste keer dat ik het proces anders kon zien, het is me bijgebleven. Het is wat me nu overeind houdt, want ik vind inmiddels mij eigen theaterteksten behoorlijk afgezaagd. "Daar kan ik mijn publiek toch niet mee vervelen?" roept mijn kabouter. Maar goed ik heb het inmiddels over iets anders, besef ik.

Betty stoffer (2013-09-15 12:56:04)

En nu? Grote email stilte?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:10)

[...] goed en anders [...]

Als je een jaar lang elke dag schrijven over een over 1 onderwerp niet goed en anders genoeg vindt, wat doe je dan? Ik heb er gisteren heel veel over nagedacht en kwam niet met een oplossing. Dat voelde zeer ongemakkelijk en frustrerend. Ik moest denken aan mijn opa die na het zien van het werk van Van Gogh gezegd schijnt te hebben dat ie er wel mee op kon houden. Zo goed zou hij nooit worden. Misschien dacht ik dat van de week ook. Na het zien van de documentaire van Banksy 'Exit through the giftshop' en een aantal filmpjes van Louis C.K. dacht ik misschien onbewust ook 'Zo goed word ik nooit, ik kan beter stoppen.' Opgeven is geen optie. Maar hoe maak ik het beter en anders?

Hoe zou ik dat doen als ik aan het fietsen was? Ze zeggen wel eens dat het allemaal tussen je oren zit. Fietzers weten dat dat gedeeltelijk waar is. Je benen kunnen namelijk ook gewoon aardig pijn gaan doen. Je eerste reactie is dan 'rustig aan'. Je hersenen signaleren de pijn en sturen een signaal 'rustig aan'. Puur ter bescherming. Ik kwam er achter dat als dit signaal komt ik van alles ga doen om er maar een beetje om heen te draaien. Kijken hoe laat het is. Een beetje drinken. Rechtop zitten. Allemaal pijnafleidingmanoeuvres die in ieder geval tot twee dingen leiden:

- je gaat minder hard rijden

- de pijn blijft

Je bent nog verder van huis.

De oplossing is simpeler dan simpel. Ik ben er ook nog niet zo lang achter:

Gewoon NOG harder fietsen. Pijn had je toch al. Daar moet je gewoon doorheen trappen. De stoffen die dan vrij komen verdoven de benen en verkwikken de geest. Het geeft je vleugels.

Gisteravond dacht ik 'Als ik deze theorie toepas op het schrijven van mijn blog is het simpel, ik sta gewoon nog een uur eerder op'. Dus de wekker ging vandaag om 5.00. In het begin stond de wekker elke dag om 6.00. Ook in het weekend. Toen heb ik mezelf wat ruimte gegeven in het weekend. Vergelijkbaar met de afleidingsmanoeuvre tijdens het fietsen. In het weekend was het het eerste wat ik deed. Schrijven. Ik twijfel of ik dat nu als nieuwe regel ga toepassen. 5.00 uur de wekker. Ook in het weekend. Bij twijfel doen, zeg ik zelf altijd. Dus hierbij.

Ik heb hiermee aan het knopje 'Anders' gedraaid. Maar wordt het daar ook 'Beter' van? Ik zou het niet weten. Ik ga het deze week proberen. Oh nee doen. Dankjewel Yoda.

---

cornoltee (2013-09-21 08:55:17)

En? Tevreden?

Albert (2013-09-16 05:41:01)

Das vroeg pissen Cor. Wel de moeite van het doen waard...

Folkert (2013-09-16 06:36:56)

Of ik nu om 5 uur of om 6 uur zwarte koffie inschenk, het blijft zwarte koffie. Pas als ik er een flinke scheut melk bij doe, wordt het koffie verkeerd.....

cornoltee (2013-09-16 06:49:16)

Wat bedoel je precies? Ik begrijp je metafoor niet.

jasmijn (2013-09-16 07:37:50)

Hey Cor, mag ik je uitdagen...? Een week niet schrijven over het schrijven van een blog, een week lang het woord 'blog' in de ban.... durf je het aan? Ben benieuwd.

Marjan Schots (2013-09-16 07:53:15)

Kabouters hebben het niet zo op metaforen Cor... Maar ik vind: niet verder van huis, juist dichterbij, als het goed is brengt de pijn je wat namelijk. Toch heel stiekem verloopt het fietsen soepeler daarna (al is het de ene keer pas na 80km en de andere keer al na 20 km :) Pijn heb je nodig om juist weer verder te komen. En je mag ook even afstappen he om eens goed om je heen te kijken en te rekken en te strekken en een koekje te eten en te drinken, wie weet wat je plotseling ziet! Aan iets (te lang) vasthouden krijg je kramp van namelijk! ;)

Anna-Maria (2013-09-16 08:52:34)

Ook een uur vroeger slapen? Anders heeft het geen nut en roest je weg. Miste het woord kabouter in deze blog.

Hugo (2013-09-16 11:51:35)

Yoda :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:12)

[...] 5.00 AM [...]

'Al het primaire, en daarmee al het echte, in mensen werkt als de krachten van de natuur, onbewust...Als je wat wilt bereiken in zaken, met schrijven, schilderen of wat anders moet je de regels volgen zonder ze te kennen.' (Schopenhauer, A (1851/1970) Essays and Aphorisms. Londen: Penguin blz 175).

Herkenbaar? Je bent lekker bezig maar je denkt eigenlijk niet na. Zodra je bewust nadenkt is het afgelopen. Het bewustzijn mag zich blijkbaar niet met het creatieve proces bemoeien. Het is eigenlijk gewoon een doorgeefluik voor een productief onbewuste. En als er niets meer door het luikje komt, stop je ermee. Dan moet je weer gewoon bewust aan het werk. Het resultaat is bijna altijd minder dan waar je onbewuste mee komt. Je bewustzijn is gewoon minder creatief.

Bewust nadenken is dus minder effectief.

Het schijnt dat je onbewuste 200.000 keer sneller is en oneindig veel groter. De vraag is waar het knopje zit. Als je dat weet hoef je geen 40 uur meer te werken maar kan het ook in 0,72 seconde. Dat knopje zit natuurlijk bij iedereen ergens anders. Bij mij gaat het knopje aan op het moment dat ik in de trein naar Schiphol stap om op reis te gaan. Of in een interessant boek aan het lezen ben. Sommige mensen hebben het als ze gaan wandelen of douchen. Het 'uit het bewuste creatieve proces stappen' waarbij je de vraag die je moet oplossen wel aan laat staan, leidt soms tot waardevolle ideeën en inzichten. Maak het jezelf niet te moeilijk.

Deze theorie is ook een van de redenen waarom je beter eerst in je eentje na kunt nadenken over een probleem alvorens dat met een groep te delen en samen na te denken. In een groep ben je veel te veel met de ander en overige zaken bezig. En hierdoor heb je geen toegang tot je onbewuste.

Nu wil e.e.a. natuurlijk niet zeggen dat we heel de dag maar moeten gaan wandelen of onder de douche gaan staan. Echte originele en waardevolle ideeën worden (onbewust) bedacht door mensen die uitgedaagd zijn

en verstand hebben van de materie. Voor hen heeft het zin om de switch af en toe om te zetten. Zij kunnen ideeën bedenken in 0,72 seconden omdat ze al 28 jaar ervaring en kennis hebben opgedaan. Dit doet me denken aan de volgende gedachte:

Hoe oud waren de grote kunstenaars en wetenschappers eigenlijk toen ze met hun grote ontdekkingen kwamen?

Creativiteit komt met de jaren. Maar vergeet niet de knop af en toe om te zetten.

Ik ga douchen.

En ik neem mee:

Toen ik in 1997 de CamCar bedacht, dacht ik echt 'Dit is het. Dit wordt een klapper.' De CamCar is een radiografisch bestuurbaar autootje met een kleuren camera erin. Met een zogenaamde Head Mounted Display op je hoofd, een videobril met twee kleine beeldschermjes, heb je het live beeld vanuit het autootje. Dit geeft een waanzinnig snelheidsgevoel omdat het cameraatje zo laag bij de grond zit en de beeldhoek maar 110 graden is (in plaats van 185 in het echt). Ik schreef er al eerder over. Hier.

In 1997 bedacht en maakte ik met mijn bedrijfje Moreality de meest gekke en unieke installaties die we verhuurden aan bedrijven en evenementenburo's. Met ons motto 'alles kan' als het maar uniek, hufferproof en door een standaard deur kan, produceerden we geweldige projecten. Groot voordeel was dat ik zelf helemaal niet technisch was en ik echt dacht dat alles mogelijk was. En hoe harder mensen zeiden dat sommige dingen niet konden, hoe harder ik ging proberen het wel voor elkaar te krijgen. Moreality was daarmee uniek en anders. Geen bedrijf in Nederland deed de dingen die wij deden.

Allemaal leuk en aardig maar als niemand je weet te vinden is het gauw afgelopen. We moesten aan Branding doen. Werken aan ons merk. We hadden iets unieks, dat hufferproof was en door een standaarddeur kon, alleen wist niemand het. We hadden een verhaal nodig wat we konden vertellen waar over gepraat zou worden, en men zou doorvertellen.

Terug naar de CamCar. Hoe konden we dat Branden? We begonnen met een naam voor het spel. VR Police. Het verhaal was dat er een auto was gestolen en dat jij deze moest klem rijden. Degene die dat het snelst deed, won. De attractie bestond uit een circuit van 6 bij 3 meter en een stuurunit met een zwaailicht erboven. Naast de race unit stonden twee kleine TV-tjes zodat het publiek kon zien wat de bestuurder in de Head Mounted Display zag. De gestolen auto werd bestuurd door een operator. We hadden persberichten naar verschillende media gestuurd maar we moesten nog een stunt bedenken om echt rumour around the brand te creëren.

Aangezien het een unieke attractie was en een unieke beleving, bedachten we dat we een open dag moesten

organiseren. Seeing is believing. Doing is Buying. Bij een unieke attractie hoort een unieke uitnodiging. We gebruikten het waanzinnige snelheidsgevoel en het boef-politie aspect als uitgangspunt voor de uitnodiging. We hadden bepaald dat dit 'gewoon' een papieren mailing zou worden. Dan zouden we direct onze database, die zo zorgvuldig was opgezet door onze stagiaire kunnen gebruiken. So far so good. Nu alleen het idee nog.

Toen ik een paar dagen later met het idee kwam, was men daar helemaal niet enthousiast over. Ze vonden dat dat echt niet kon. Daar zouden we echt problemen mee krijgen. Ze raakten er niet over uitgesproken en maar met redenen komen om het toch vooral NIET te doen. Hoe harder ze tegenspartelden hoe harder ik geloofde in het idee.

En wat was het idee? De uitnodiging zou in de vorm van een beschikking zijn. Met als afzender het CBVR (het Centraal Bureau Virtual Reality). De beschikking was voor te hard rijden. Niet zo'n beetje maar 125 km te hard. Op de Maanlander in Amersfoort (ons adres). De datum was echter in de toekomst. De datum van de open dag. En de bekeuring was 3.500 gulden. De prijs voor een dag huur. We schreven een uitnodigingstekst die er op neer kwam dat als ze de beschikking in zouden komen leveren op de open dag deze zou komen te vervallen. We lieten de beschikking precies namaken. Precies hetzelfde papier, acceptgiro en envelop. Op donderdag gingen de uitnodigingen de deur uit en zouden dus op vrijdag, net voor het weekend, op de mat van ruim 300 evenementenburo's liggen. Uiteraard waren ze allemaal persoonlijk. Debby, onze stagiair, had hard gewerkt om de database up to date te maken. Alles was superstrak geregeld. Toen we de volgende morgen op de zaak kwamen, lagen er al drie faxen op ons te wachten. Drie evenementen buro's waren not amused. Ze deden nog geen zaken met ons en zouden dat in de toekomst ook nooit doen ook. Mooi dacht ik. Het werkt.

Debby was wat minder enthousiast. Zij moest namelijk iedereen gaan nabellen. Ik dacht, laten we dat maar over het weekend heen tillen. Dan kunnen ze de beschikking ook nog aan wat andere mensen laten zien. De week erna kregen we ook nog een telefoontje van het echte Centraal Justitieel Incassoburo. Een van de boze buro's had de uitnodiging doorgestuurd. Of we wisten dat wat we hadden gedaan, verboden was. We zeiden dat we het NOOIT meer zouden doen. We hebben ze later natuurlijk niet gemeld dat we de mailing nog een aantal keer hebben gemaakt en verkocht aan een aantal buro's die het zo'n goed idee vonden en zelf ook wilden gebruiken voor een mailing. Foei.

Maar de mooiste reactie was van de directeur van een evenementen burootje in Amsterdam. Debby had gevraagd of hij de beschikking had ontvangen, waarop hij antwoordde: 'Jazeker. Dat was even schrikken maar heb hem direct betaald. Het hele bedrag. Alle vijfendertighonderd keiharde guldens. Is het nog niet binnen dan?'

Debby trok wit weg. Kon niets meer uitbrengen en na 33 lange seconden hoorde ik een een hard gelach aan de andere kant van de lijn.

Het was wel even schrikken.

Anna-Maria (2013-09-18 07:35:48)

Mooi verhaal... Ben nieuwsgierig. Bestaat de installatie nog?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:17)

[...] schikken of schrikken [...]

COR op TED (2013-09-19 05:43)

Een paar maanden geleden vroeg een lezer wanneer hij mij op TED kon verwachten. Kabouter lag gevouwen op mijn schouder en viel er bijna af van het lachen. Ik dacht dat als ik dit blog experiment vol zou houden ik best een leuk verhaal zou hebben. Kabouter verloor toen toch zijn evenwicht, viel op de grond en rolde schuddebuikend van het lachen door de kamer. Maar nu is het toch zover. OK niet op TED in Amerika. Ook niet op TEDxAmsterdam maar op TEDxYouth Amsterdam. Klein beginnen zeg maar. En wat ga ik er doen? Ik ga er niet teveel praten maar des te meer doen. Laten doen. Design Thinking by Doing is de subregel van dit blog. Dus we gaan aan de slag. Een workshop Design Thinking. Ik heb het maar Ontwerp Denken genoemd en moest een beschrijving maken van de workshop. Ik moest mezelf even verplaatsen in een 12 jarige en kijken of ik er dan nog iets van begreep. En dat was verdomde lastig. Ik was even vergeten dat ik zelf altijd roep dat een 7 jarige het moet snappen als iemand met een idee komt waar ik geen touw aan vast kan knopen. Hooguit om me mee op te hangen.

Hierbij mijn TEDxYouth vertaling van het Redesign The Gift Giving Experience van Stanford University d-School

'Het Kado Geef Experiment.

Ik stond laatst bij Bart Smit om een kadootje voor mijn neefje van 8 te kopen. Ik liep de winkel uit zonder

kadootje. Ten eerste omdat ik niet kon kiezen omdat er zoveel was en ten tweede omdat ik er achter kwam dat ik mijn neefje eigenlijk helemaal niet goed kende.

Design Thinking (Ontwerp Denken) is een heel leuk experiment dat niet fout kan gaan. Als Ontwerp Denker ga je eerst op ontdekkingsreis. Je gaat op zoek naar wat mensen leuk of juist stom vinden. Door op een afstandje naar ze te gluren, met ze te praten en vooral vaak 'Waarom?' te vragen. Je leeft je in. Je gaat in hun schoenen staan. Zo leer je ze goed kennen en ontdek je wat ze willen en belangrijk vinden. Pas als je dat weet, ga je ideeën bedenken en deze ideeën zo snel mogelijk tekenen en weer aan ze laten zien. Hoe eerder je weet wat ze van je idee vinden hoe beter. En je idee hoeft echt nog niet perfect te zijn. Je luistert en kijkt goed naar wat ze er van vinden. Dan is het tijd om heeeeeel snel een voorbeeld (prototype) in elkaar te knutselen. Met sateprikkers, plakband, papier enzovoort. Als je prototype klaar is, geef je ze het en kijk en luister je weer heel goed naar wat ze er mee doen en wat ze er van vinden. Met deze reacties kun je je prototype nog beter maken. Ontwerp Denken is denken vanuit mensen, voor mensen, met mensen. Maar Ontwerp Denken is vooral heel leuk.....en kan niet mislukken.

Het Kado Geef Experiment doe je met zijn tweeën. Je gaat iemands laatst gegeven kado opnieuw ontwerpen. Hij of zij voor jou en jij voor hem of haar. In 90 minuten doorloop je de stappen van Ontwerp Denken. Een soort game met 5 levels.

1. Leef je in
2. Bedenk ideeën
3. Knutsel een kado
4. Test je kado
5. Verbeter je kado

Na de het experiment ontvang je het officiële 'Ik ben een Ontwerp Denker Certificaat'

Ter voorbereiding heb ik het experiment vorige week getest met een groep internationale masterclass studenten en van de week met een aantal docenten. Heel leerzaam. Het moet allemaal nog simpeler. Zo simpel dat zelfs mijn teddybeer het begrijpt. Die legde ik vroeger ook alles uit op een hele simpele manier. Anders begreep ie het niet.

Ik ben een Feyenoorder maar ben naar meer thuiswedstrijden van Ajax geweest dan ooit in de Kuip. Dat behoeft enige uitleg want ik ben een Feyenoorder. Daar begon ik mee. Hoe is het ooit zo ver gekomen. Zoals dat gaat in de voetbalwereld draait het ook in dit verhaal gewoon om geld. Eerlijk is eerlijk, ook ik zwichtte voor het grote geld uit Amsterdam. Ik doe daar niet geheimzinnig over. Ik heb jarenlang voor Ajax gejuicht.....stieken met mijn vingers gekruist achter mijn rug. Mijn vriend en die hard Feyenoorder Gert Jan had dat nooit gedaan. Die vertelde me ooit dat ie samen met zijn vader naar het Nederlands elftal ging in de Arena. Voor de voetbalnitwits onder ons, de Arena is het stadion van Ajax. Gert Jan en zijn vader (net zo die hard Feyenoord fan als Gert Jan) hadden samen besloten om toch naar die wedstrijd avn het Nederlands elftal in de Arena te gaan. Het stadion van 020 zoals Gert Jan altijd zegt. Het woord Ajax legt ie liever niet in de mond. Eigenlijk deden ze het voor elkaar. Alleen waren ze nooit gegaan. Hand in hand als het ware naar de Arena. Dat gaat natuurlijk fout. De vraag was alleen wanneer. Toen vader en zoon zwijgzaam en vol twijfel, die ze niet naar elkaar uitspraken, uiteindelijk voor de ingang van de Arena stonden om naar binnen te gaan, trok de oude baas het niet meer. Hij keek zijn zoon aan die hoopvol terugkeek, en bewoog zijn hoofd van de ingang van de Arena af. Zo van 'We gaan.' Ze zijn de Arena niet in geweest. Nooit. Tot de dag van vandaag. Al speelt het Nederlands elftal de WK finale. Ik krijg Gert Jan de Arena niet in.

Ik wel. Jarenlang ging ik elke thuiswedstrijd naar de Arena. Om geld te verdienen en playbackend te juichen met mijn vingers gekruist op mijn rug. Ik was de hardst juichende Feyenoorder in de Arena. Sorry Gert Jan. Geld. Het slijk der aarde doet vreemde dingen met je.

Enfin. Hoe kwam ik daar terecht. Want eerlijk is eerlijk, ik ben er niet naar op zoek gegaan. Dat dan weer niet. Mijn ex collega en goede vriendin Annette Poot was een sport sponsoring buro begonnen met de ABN AMRO als eerste klant. En dus ook Ajax. Toen ze mij en een vriend (nee niet Gert Jan) uitnodigde een keer als VIP naar een thuiswedstrijd te komen, zei ik natuurlijk heel stoer nee. Om vervolgens binnen 0,4 seconde 'Jaaaaa' te roepen. Ik was wel nieuwsgierig naar het VIP gevoel van een Ajaxied. Een paar dagen voor de wedstrijd kreeg ik de kaarten in een mooie verpakking thuis gestuurd. Inclusief parkeerkaart op het VIP deck, twee toegangskaarten

voor de wedstrijd in vak 218 en twee kaarten voor de VIP ontvangst in de Rinus Michels zaal. 1,5 uur voor de wedstrijd werden we daar welkom geheten met een drankje en een hapje. Alles tot in de puntjes verzorgd. Als het om service design gaat, ken ik maar weinig mensen die nog kritischer zijn dan ik. Annette is daar één van. Ik zie ik zie wat jij niet ziet.....Annette ziet alles.

Ik zie weer andere dingen. Dingen die Annette niet ziet. Zo werden we gefotografeerd voor we de VIP ruimte inliepen en zouden de foto na afloop van de wedstrijd ontvangen. Toen ik de foto zag was het eerste wat me opviel dat het gewoon een inkjet print was. Dat was een tegenvaller. Ik had als VIP toch een echte foto verwacht. Aangezien Annette altijd open staat voor verbeteringen, gaf ik haar mijn commentaar, waarop zij glimlachend antwoordde in de vorm van de perfecte briefing voor een nieuwe opdracht:

'Dan bedenk je toch wat nieuws. Wat beters.'

De volgende 3 seizoenen ging ik samen met een roady elke tweede zondag in richting de Arena. Met de Sleutelhanger Fabriek. Op maat gemaakt door Gerrit Dijkstra. Dus hufter proof en eenvoudig te bedienen. Het werkte als volgt. Bij binnenkomst werd iedereen gefotografeerd en na de wedstrijd kon iedereen zijn sleutelhanger uitzoeken op de aan de muur bevestigde kunststof grasmatt. Jong en oud stond dan geduldig te wachten op zijn sleutelhangertje. Als kinderen in de rij voor een gratis ijsje. Bankdirecteuren met klanten en vaders met kinderen. Allemaal turend langs de ruim 200 sleutelhangers. Maar de allereerste was altijd Martin Schröder (Martinair) met zijn vrouw. Zij gingen altijd iets eerder weg. Het was een heel grappig gezicht om de lange, statige figuur met zijn veeel kleinere vrouw te zien turen naar de sleutelhangers. Het leek wel of ze er een soort wedstrijd van gemaakt hadden wie hem als eerste gevonden had. Door het grote lengteverschil waren ze het perfecte team. Hij zocht boven en zij zocht onder.

Toen ik aan het eind van het seizoen te horen kreeg dat ze weer 'wat nieuws en beters' wilde, was ik een stuk minder enthousiast. Ik stond namelijk op het punt een half jaar naar Zuid Afrika te vertrekken om daar met mijn gezin in een oude Volkswagenbus rond te gaan rijden.

Een zinnetje zorgde er echter voor dat ik nog een kans kreeg:

'Dat zullen mevrouw en meneer Schröder niet leuk vinden.'

Om hem vervolgens in te koppen met het filmpje wat ik stiekem had gemaakt van de Schrödertjes. Turend langs de sleutelhangers. Na 12 seconden roept mevrouw Schröder enthousiast 'Jaaaa' alsof ze net de bingo heeft gewonnen. 'Ik heb hem.' voegde ze er aan toe.

Ik had hem ook. Voor nog een seizoen. Toen moesten we echt weer wat nieuws en beters bedenken. Maar daar had ik nu een half jaar de tijd voor.

Baie lekker.

Komen ze nu mee. | Design Thinking by Doing (2013-09-27 06:26:13)
[...] Vormgegeven door Pootentieel. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:22)
[...] wat nieuws. wat beters [...]

Zoals jullie misschien weten heb ik een afwijking. Sommige hoor ik denken één??? Ok dan. Meerdere. Is dat erg? Nee helemaal niet. Juist niet. Ik denk dat afwijkingen juist interessant zijn. Het maakt ons anders, menselijk en vooral echt. Ik had het er laatst over met een echte vriend. We zaten lekker te roddelen over een gemeenschappelijke vriend en kwamen er achter dat we allebei af en toe best moeite met die vriend hadden. Waarom eigenlijk vroegen we ons af. We hadden allebei hetzelfde gevoel maar ook allebei het antwoord niet. Een moeilijke vraag. Waar we dus beiden niet direct een antwoord op hadden. Het was een gevoel. Een gevoel dat het niet helemaal klopte. Het tegenovergestelde van het verliefdheidsgevoel. Dat kun je ook niet uitleggen. Het klopt of het klopt niet. In het geval van die vriend wilde ik toch dieper graven. Ik wilde ook voor mezelf weten Waarom? Op een ochtend werd ik letterlijk wakker met het antwoord. Het 'klopte' niet omdat deze vriend altijd aardig was. Het klikte niet echt omdat ie te perfect was. Geen scheurtjes of krasjes. Geen Dark Side. Altijd Nice. En dat voelt onecht. Plastic.

Toen ik een aantal jaar geleden ging kijken voor een nieuwe (lease)auto was de keuze snel gemaakt. Da's best bijzonder uit het grote aanbod van vandaag. Het voordeel is dat ik niet zoveel auto's mooi vind en dat ie een aanvulling moet zijn op mijn eigen tweedehands wagenpark. (DAF 66, T2 VW bus 1979, Alfa Romeo Spider 1990) En dat je er met zijn 4en, en een poedel achterin, in kunt zitten. Het werd een Mini Station. Mijn eerste auto was een Mini en ik heb ooit de achterkant van een Mini afgezaagd als commode voor mijn dochter.

Enfin met een dikke, virtuele leaseportemonnee vertrok ik naar de dealer. De keuze had ik eigenlijk al gemaakt. De kleur wist ik ook al. Elke kleur was goed als het maar zwart was. Het ging nog slechts om de details. Wielen, en extra's. Ik zette mijn Alfa Romeo Spider op de parkeerplek bij de dealer. De Spider is een mooi voorbeeld van een hele mooie, ECHTE auto. Verre van perfect maar echte liefde. Enfin. Als een klein jochie dat met zijn verjaardagsgeld de speelgoedwinkel binnen loopt, werd ik heel vriendelijk ontvangen. Om zo snel mogelijk weer naar buiten te lopen en in de Mini te stappen. Ik weet niet of je al eens in een nieuwe Mini hebt gezeten maar afgezien van dat ie er van buiten goed uit ziet, is ie ook van binnen geweldig. Heel knap hoe ze het oude gevoel

in een nieuw jasje hebben gestoken.

Via een 'kleine' omweg kwam ik thuis aan. Wat een geweldige auto. Zelfs onze poedel was mijn brede grijs opgevallen. Ik zette de motor af en stapte uit waarop mijn vrouw vroeg 'Wat is er? Waarom kijk je zo boos?' Van een brede grijs naar een boze blik in 0,7 seconde. Watskeburt?

Om uit een auto te stappen moet je de deur openen, logisch, ook bij een Mini. Bij een Mini is dat een mooi chrome hendeltje.....van plastic. Van plastic. 30 jaar fan zijn werd in een keer de nek omgedraaid door een plastic hendeltje aan de binnenkant van de deur. Welke IDIOT heeft bedacht dat juist dit van plastic moet zijn. Als je een classic opnieuw leven inblaast, moet je als ontwerper met je poten van drie dingen afblijven. Het handvat aan de buitenkant, de versnellingspook en HET HENDELTJE aan de binnenkant. Juist dat hendeltje maak je niet van plastic. Dat moet gewoon METAAL zijn. Of aluminium. Titanium desnoods. Maar in GODSNAAM geen plastic. Elke keer als ik uit de auto zou stappen, zou ik dat ding moeten vasthouden en heel voorzichtig moeten bewegen omdat ik bang zou zijn dat dat ding afbreekt. Elke keer. Elke keer. Ik was totaal afgeknapt, gebroken. Van HardCor Fan naar Ontroostbare Kleuter in 0,7 seconde. Voor de vorm hebben we nog een rondje met zijn allen gereden. Iedereen vond hem geweldig. Pucca de Poedel ook. Ik heb hem heeeeeeel snel weer terug gebracht. De verkoper dacht dat ik een grapje maakte toen ik de reden van mijn snoeiharde afwijzing vertelde.

En nu hoor ik je denken 'Maar dat is dan toch juist goed? De Mini is niet perfect.'

Nee dat was ie juist wel. Perfect Plastic.

Sukkels.

Ronald van Schaik (2013-09-21 07:19:59)

Haha! Goedzo! Mooi herkenbaar weer. Mijn alfa romeo giulia is alles behalve comfortabel of praktisch maar wel ècht. En dat voel ik elke ochtend als ik de oude-auto-lucht opsnuif en ze met een vroap-vroap wakker wordt. Dat kan niemand maken.

Elbert (2013-09-21 08:24:59)

Toch benieuwd wat het toen wel is geworden...

cornoltee (2013-09-21 08:46:22)

Elbert, Het is niks geworden. Gewoon een volvo 850 station gebleven. Tot op de dag van vandaag.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:24)

[...] perfect plastic [...]

ZAG TWEE HEREN

Een van de beste ideeën die ik ooit bedacht heb, was voor Schiphol. Ik ben groot fan van Schiphol. Toen ik nog in Amstelveen werkte, kwam ik er elke dag. Schiphol is een soort tijdmachine waar de tijd juist stil staat. Een soort overgangsterminal. Van de week vertelde mijn 17 jarige zoon dat ie samen met een vriend naar Schiphol was geweest. Gewoon om rond te lopen. Te kijken. Omdat ie het leuk vond. Heel herkenbaar.

Toch kan het allemaal nog een stuk beter vinden ze bij Schiphol en in een pitch werd ook ik gevraagd om ideeën te bedenken. Ideeën om de perceptie van de wachttijd te verkorten. Ideeën bedenken zodat reizigers het idee hebben dat ze korter op hun bagage staan te wachten. Als je op je koffer staat te wachten kun je nog maar aan een ding denken: je koffer. Het is eigenlijk bizar. Mensen hebben net uren in een vliegtuig gezeten en kruipen nu bijna door de flappen van de lopende band om maar zover mogelijk te kunnen kijken of hun koffer er aan komt. Herkenbaar?

Precies. Voor juist die mensen zou wat afleiding de wachttijd in hun hoofd wellicht verkorten waardoor ze een positievere Schiphol houding hebben. Building a Better Brand.

In die tijd had ik nog nooit van Design Thinking gehoord maar het leek me een goed idee te beginnen met het observeren van de wachtende mensen. Ik had toestemming gevraagd en gekregen om rond te kijken en te filmen bij de bagagebanden. En als je zelf niet op je bagage staat te wachten voelt dat meteen heel anders.

Vooraf had ik mijn Sony digitale videocamera verpakt in een kartonnen doosje met twee gaten. Een voor de lens en een voor het infraroodlampje van de afstandsbediening. Ik wilde namelijk de gezichten van de mensen filmen vanuit het gezichtspunt van een koffer op de bagageband. Het leek me een leuk begin van mijn presentatie. Al die wachtende mensen. Zeker als je het beeld en het geluid vertraagd. Enfin. Stiekem zette ik het camerapakketje op de bagageband, zette de camera met de AB in opnamestand en liet hem rondgaan op de band. Steeds meer mensen vertrokken met hun koffers en op een gegeven moment lagen er nog slechts een paar koffers op

de band. En mijn kleine Sony pakketje. Naast mij stonden twee oudere heren die niet bij elkaar hoorden. Toen het kleine, bruin kartonnen pakketje weer voorbij kwam zei de ene heer tegen de andere. 'Heb je die camera in dat doosje gezien? Dat is van Sony. Ze zijn de stabiliteit van de opnames aan het testen.' De andere man keek hem geïnteresseerd, of was het verbaasd, aan en zei 'Oh. Is dat zo.' De twee raakten in een geanimeerd gesprek over reizen, camera's en veiligheid. Ik stond er bij en keek er naar. Ze vergaten bijna hun koffers die net voorbij schoven. Druk pratend haalden ze de koffers van de band en liepen naar de uitgang. Ik liet mijn eenzame pakketje nog een rondje maken en zette mijn camera UIT. Maar mij creatieve brein stond AAN. Ter plekke had ik geleerd EN gezien dat mensen de tijd vergeten als ze afgeleid worden. Ik moest mensen dus op een leuke, laagdrempelige manier afleiden. Ik bedacht het volgende. Bagagemederwerkers zouden tussen de bagage typisch Nederlandse voorwerpen leggen. Zoals een bos tulpen, een portret van de Koningin, een grote, hele kaas, een paar klompen en een klein kartonnen doosje met 'Fragile/Breekbaar' en een foto van een porseleinen, Delfsblauwe windmolen. Allemaal voorzien van adresstickers met typische Nederlandse namen. In het porseleinen, Delfsblauwe windmolen doosje zat een geluidsmodule die het geluid van gebroken aardewerk produceerde.

Ik hoorde de gesprekken al. Van wie zou die kaas zijn? En die klompen? Heb je dat doosje gehoord? Mensen zouden zelfs nog na het ontvangen van hun koffer blijven wachten om te zien van wie die bos tulpen was. Dacht ik. Schiphol dacht daar anders over.

'Een ontzettend origineel idee. Echter niet haalbaar.'

Gelukkig had ik nog 3 ideeën. Die verschijnen op band 12. Loopt u even met me mee.

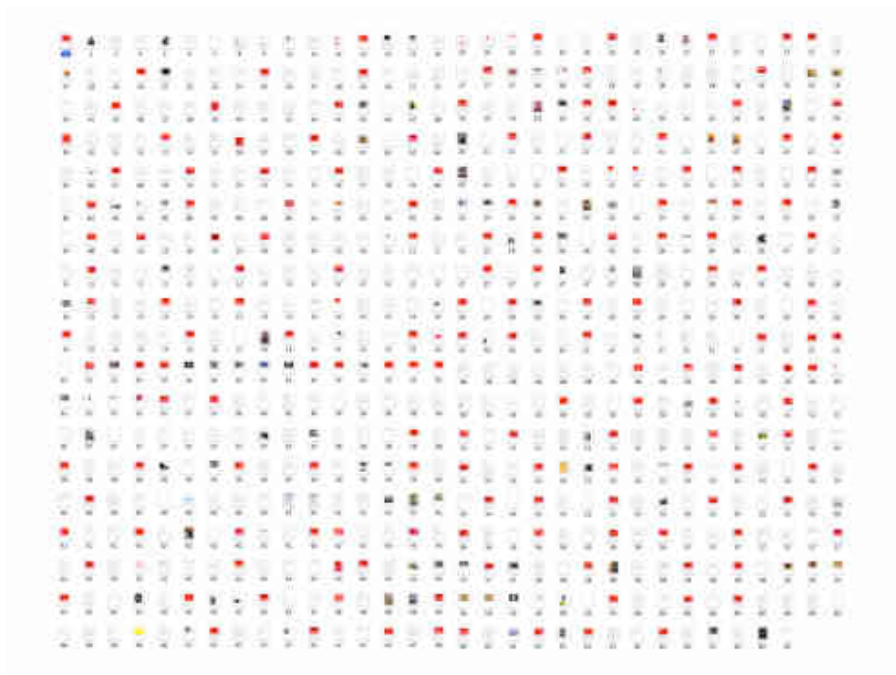

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:29)
[...] zag twee heren... [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 440/1001. Bloop bloop | Design Thinking by Doing (2014-05-08 05:41:22)
[...] over het Schiphol project. Over een hele slechte [...]

Op mijn slideshare pagina kun je een pdf downloaden met alle posts van dit blog. 856 pagina's. FREE.

paul de gier (2013-09-22 11:06:19)

Cor, maak van dat plaatje hieronder een mooie poster, met al die kopjes, cool. Zie je in een oogopslag hoeveel je er al geschreven hebt. Houdt de spirit erin... -----

MONDAY MORNING TAPE

Elk jaar gaan we met onze goede vrienden J & J naar een leuke stad om daar onze verjaardag te vieren. J is namelijk op dezelfde dag jarig als ik. En ik als hij. Toen we een keer in Antwerpen belandden, kwamen we terecht in een heel leuk straatje met een aantal kunsthands, een platenzaak en een boekenwinkel. 'We' zijn in dit geval J en ik. De dames hadden hun eigen plan getrokken. Die gingen naar de mode. Alleen. Beter. Wij waren jarig en dan doe je liever geen dingen waar je geen zin in hebt.

J en ik liepen de muziekwinkel binnen en ik dacht 'Ik ga mezelf een kadootje geven.' Nu weet ik niet hoe jullie muziek kopen maar sinds ik geen abo meer op muziektijdschrift OOR heb, vind ik het heel lastig om iets nieuws te kiezen. Als ik niet met voorbedachte rade een muziekwinkel binnenloop, dus met een lijstje, loop ik meestal de winkel uit zonder cd of met een zekerheidje. Een cd van een lp die ik al heb. Ik had een probleem. Ik was jarig. Wilde mezelf een kado geven maar had geen lijstje. Jezelf een kado geven voelde ook een beetje als de scene van Mr Bean waar hij in zijn eentje in een restaurant zit en zichzelf een door hem zelf gekocht kado geeft..... en heel blij en verrast is. De deur uitlopen zonder kado voor mezelf was geen optie. J was inmiddels met zijn neus diep in de cd bakken gedoken dus die wilde ik ook niet terugbeamen vanuit het eindeloze muziek universum.

Wat zou jij doen in dit geval?

Aangezien ik jarig was vond ik het niet gek om iemand anders het voor me op te laten lossen. Op je verjaardag hoef je niets te doen, toch? In ieder geval geen dingen waar je liever geen zin in hebt. En ik had geen zin. Niet in mode met de meiden. Wel in een kado en muziek. Maar niet om te kiezen. Ik liep naar de eigenaar toe en legde hem de situatie uit. Hij keek me glazig aan en dacht waarschijnlijk 'Allé god non de ju' waarom ik? Waarom hier? Waarom nu? We kwamen dan ook geen steek verder totdat ik hem de volgende opdracht gaf.

'Ik ga niet de deur uit voordat jij mij 3 cd's hebt verkocht. Het moet piano en cello zijn en ik antwoord al-

leen met ja of nee.'

Ik zag de glazige uienblik in zijn ogen veranderen alsof de LED verlichting in zijn schedel werd aangezet. Zijn hele motoriek veranderde en hij ging als een razende op zoek. Binnen 2 minuten was ie terug met een hele stapel cd's waarvan ie de eerste liet horen op de koptelefoon die hij me aanreikte. Ik weet niet of ie nu heel graag cd's wilde verkopen of mij zo snel mogelijk de deur uit wilde hebben. Either way. Er gebeurde tenminste iets. J keek even op vanuit zijn muziek universum en dook weer lichtjaren onder.

Na 30 seconden luisteren, schudde ik Nee. Hij vroeg me waarom niet waarop ik antwoordde dat ik alleen met Ja of Nee antwoordde. Hij vroeg me vervolgens of ik het te klassiek vond. Ja antwoordde ik en hij pakte een tweede cd.

Bingo. De tweede was spot on. Prachtig. Ik zag hem letterlijk opveren, alsof ie net een nieuw reCORD had gevestigd, en stopte snel de volgende CD in de CD speler. Jammer. Deze was dramatisch. 'Te nerveus?' 'Ja.' knikte ik. Enfin. 12 minuten later had ik mijn drie CD's. Zonder te vragen stond hij ze al in te pakken. Dat hoeft niet hoor zei ik.

Natuurlijk wel, zei hij. Anders is het toch geen verrassing meer. Ik knikte ja. Hij had gelijk.

Fijne Maandag.

(email abo's moeten altijd naar mijn blog om dit filmpje te kunnen afspelen. Technisch gezien schijnt het onmogelijk te zijn om dit in je email te kunnen bekijken.....ongelooflijk toch?)

[youtube=[http://www.youtube.com/watch?v=pc3TYIIPoZM &w=960 &h=720](http://www.youtube.com/watch?v=pc3TYIIPoZM&w=960&h=720)]

De Beschermheer (2013-09-23 09:08:21)

Hele interessante blogpost! Merk dat ik erover doordenk en er niet helemaal uitkom. Wat moet ik precies leren van dit verhaal? Kun je dit nog wat verduidelijken?

doorgeefboek | Design Thinking by Doing (2013-10-25 06:03:13)

[...] verhaal is een vervolg op dit verhaal. De zoektocht naar een leuk kado.....voor [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:32)

[...] monday morning tape [...]

Vorige week had ik mezelf een taakstraf gegeven. Een week lang ipv 6 uur op, 5 uur op. En ik moet zeggen dat dat eigenlijk prima bevalt. Een uur extra om te schrijven geeft me iets meer ruimte om op zoek te gaan naar de echt interessante verhalen. Dingen die MIJ opgevallen zijn, die IK meegemaakt hebt. IK heb gemerkt dat MIJN emotie de basis is voor de kwaliteit van MIJN posts. IK moet het graag willen delen. Net als een kleuter die net een tekening waar ie heel trots op is en graag wil laten zien. Daar gaat het MIJ om. Wat jullie er van vinden is bijzaak. Leuk als je het leuk vindt. Jammer als je het niet leuk vindt. Als ik met jullie rekening moest houden dan mocht ik niet meer over Kabouters schrijven. Niet meer over fietsen. Niet meer over het schrijven op dit blog. Door zo dicht mogelijk bij mezelf te blijven zijn de verhaaltjes 100 % puur en 100 % hardCOR. En daar kwam IK achter door weer terug te gaan naar Waarom IK dit experiment 8 maanden geleden was begonnen. IK was gewoon begonnen. Begonnen met schrijven. Gewoon schrijven over waar IK in Geloof. Dat IK het in Wordpress schrijf is puur omdat IK het graag wil delen. De grootste valkuil is dat IK voor jullie ga schrijven. Dat is niet te doen. Dingen voor een ander doen is werk. Dat is anders. Dit is geen werk. IK word er namelijk niet voor betaald. De waarde zit hem voor mij in het DOEN. De training. Het moment. Het terugbladeren in mijn bijna 900 pagina's tellende 'boekje'. Het voelt een beetje als dat je naar de sportschool bent geweest. IK heb mijn schrijfkracht en verbeeldingskracht weer getraind. Dat voelt goed. IK word beter. Mijn creativiteitsspier wordt groter. Better, stronger, faster.

Laatst zei iemand dat het wel erg veel over MIJ gaat. Dat het lijkt alsof IK mezelf 'nogal geweldig' vind. Toen ik door vroeg of dat ie dat erg vond kwam er niets zinnigs uit. IK moest vooral doorgaan want hij zou het missen als IK zou stoppen. Wat IK hem niet vertelde maar wel dacht, is dat IK mezelf ook geweldig vind. Althans in de context van dit blog. IK ben er apetrots, geeft me enorm veel energie en voelt geweldig. En dat komt denk IK met name omdat IK het gewoon doe. Vroeger zei IK heel vaak 'Dat kan IK ook.' Of 'Dat ga IK doen.' Tegenwoordig niet meer. IK doe het of IK doe het niet. Dat voelt een stuk rustiger en meer voldaan. IK merk dat IK nog heel vaak de neiging heb om te zeggen 'Dat ga IK doen.' Maar een stuk minder dan vroeger. IK zou minstens 314 jaar oud moeten worden om alle dingen te kunnen doen die IK nog moet doen. Het zeggen en niet doen is volgens

mij heel slecht voor je zelfbeeld. Laat staan wat andere van je denken.

Dussssss. Ja dit blog gaat eigenlijk helemaal niet over Design Thinking. Het gaat over MIJ, IK en MEZELF. En dat IK geloof dat het beter kan. Anders. Speelser. Mijn Golden Cirkel wordt steeds duidelijker en schijnt daardoor harder. En glimmend goud heeft nu eenmaal aantrekkingskracht. Hoe dichter IK bij mijn Why blijf, hoe beter IK...en de wereld er van word.

Men vraagt toch wel eens 'Waar kom jij je bed voor uit?'. Waarom? Nou Waarom? Om de tijd vol te maken tot je pensioen en dan pas te gaan doen wat je leuk vindt? Veel plezier.

Weet je waar IK respect voor heb. Voor mensen die altijd verteld is dat ze het zus of zo moeten doen. Door school, vrienden, ouders en vervolgens vast zitten in een patroon. IK heb diep respect voor diegene die uiteindelijk het lef hebben om hun hart en gevoel te volgen. Zoals mijn vrouw die op 46 jarige leeftijd besloot eindelijk te gaan doen wat ze echt leuk en interessant vond. Ze deed het. Dat ze nu een succesvolle eigen praktijk heeft, is voor mij gewoon weer het bewijs dat een betere wereld met jezelf begint. Als je het gevoel hebt dat je weet Waarom je hier aarde bent moet je je gevoel volgen en DOEN. Niet denken maar DOEN. Als je nog niet weet Waarom je hier op aarde bent moet je daar daar misschien eens goed over nadenken.

En als je maar enigszins denkt dat je het gevonden hebt.....DOEN. Probeer het. Dat voelt geweldig.

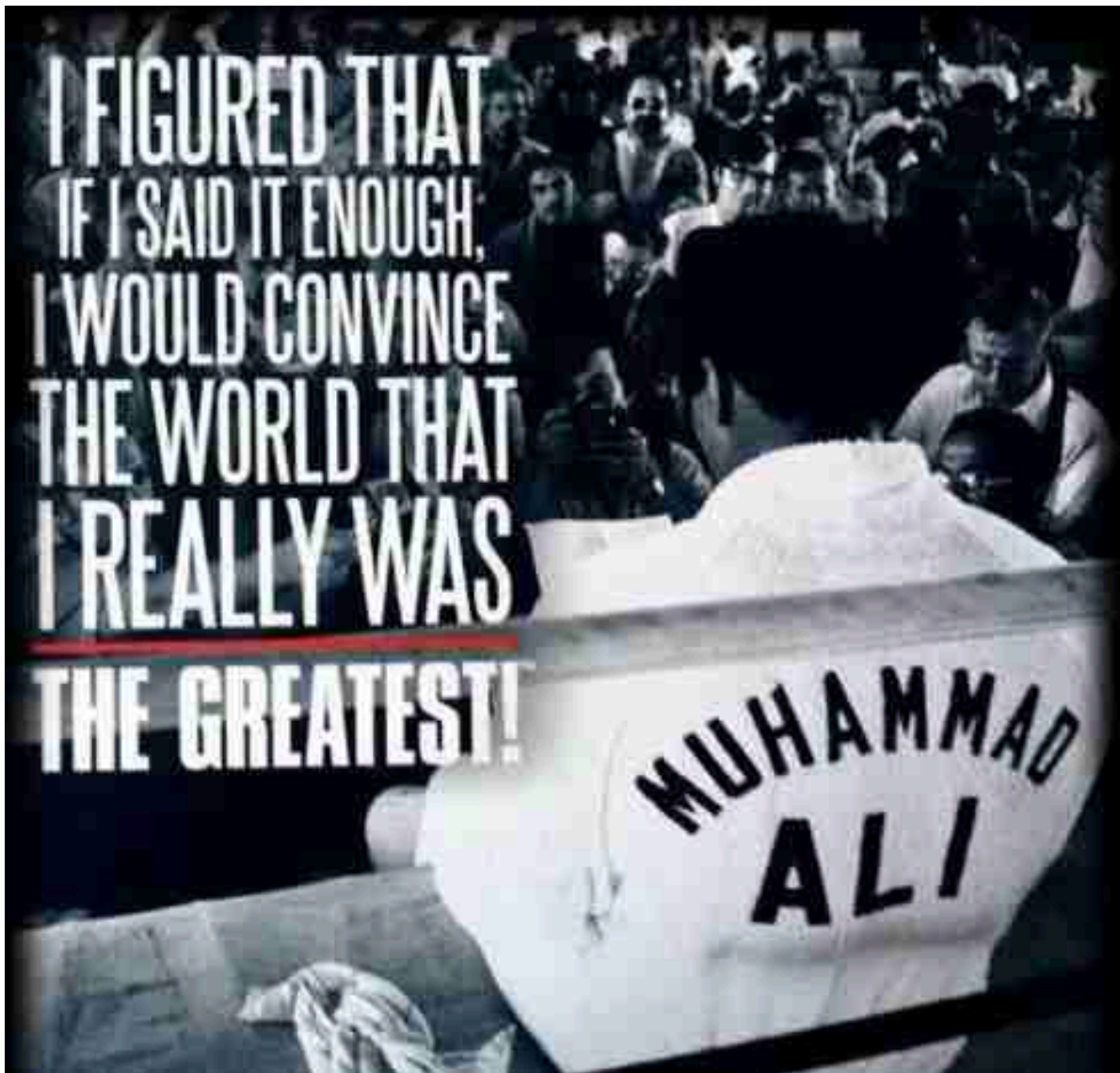
IK ben geweldig.

IK zei dat nog nooit omdat IK het wel dacht maar niet was.

Ik ben Geweldig.

GE-WEL-DIG.

---

puuramsterdam (2013-09-24 06:14:04)

mooi...moet zeggen dat ik echt dat extra uurtje merk. Minder haast, race tegen de klok in je blogs...

Jacob Jan (2013-09-24 06:22:18)

Hee, die valkuil herken ik: langzamerhand voor publiek gaan zitten schrijven. Deneken: "willen ze dit wel lezen? "En dan de opluchting om weer terug te zijn bij : "het moet waarde hebben, wat ik schrijf, maar die waarde bepaal ik zelf"En ja je bent geweldig. Ik ook. (scheef ik dat laatste? ja ik schreef dat laatste)

Hugo (Vlugo) Smid (2013-09-24 07:58:44)

Je kan misschien nog een paar uur vroeger gaan schrijven want alleen 's nachts schitteren de sterren...

cornoltee (2013-09-24 08:11:35)

Dat wordt nachtwerk. De 18de :-)

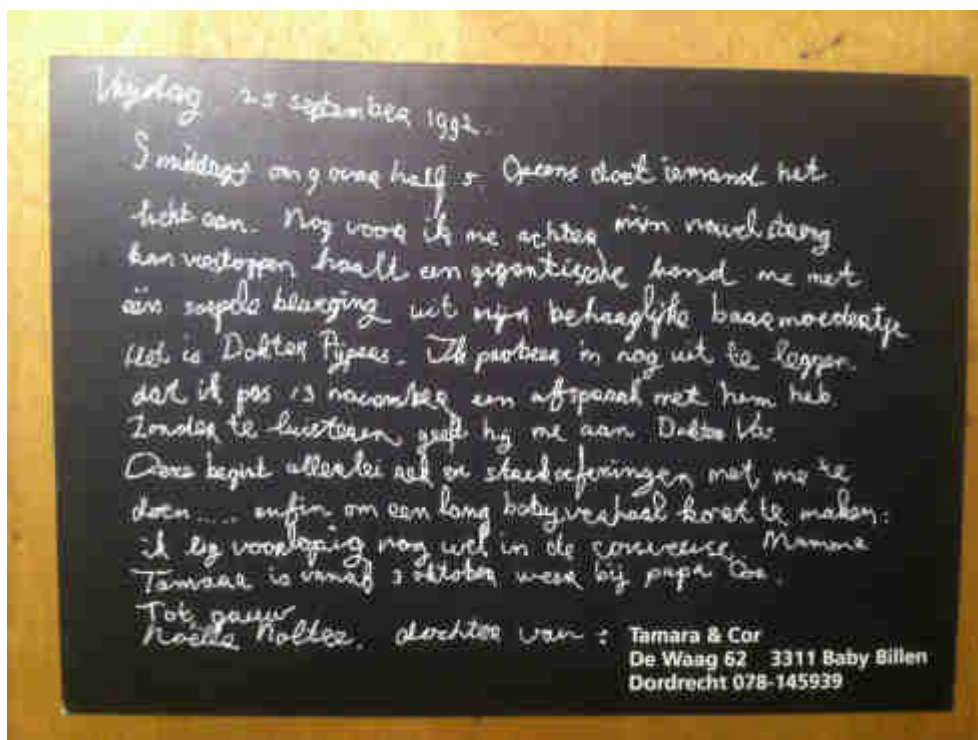
Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:35)
[...] wat je zegt ben je zelf [...]

nootgeval (2013-09-25 05:49)

21 jaar geleden werd onze dochter Noëlle geboren. Noëlle had er zin in want ze was 2 maanden te vroeg. Ik maakte destijds dit geboortekaartje.

De tekst schreef ik met mijn linkerhand en de muisjes strooide ik op de scanner en knipte het beschuit van de verpakking De Ruijter uit om ook die in te scannen. De tekst is van Noëlle zelf. Ik had me ingeleefd. Ik was in de huid van Noëlle gekropen.

Noëlle woont inmiddels op zichzelf. Ze is opgegroeid tot de mooiste en liefste dochter van dit universum. Maar dat zegt natuurlijk elke vader. We rijden straks via banketbakkerij Brokking (beroemd om zijn goddelijke hazelnoot gebak) om bij Noëlle te ontbijten. 21 jaar. Fjiew. Time flies.

Was Noëlle 100 jaar geleden geboren, had ze het niet overleefd. Mijn vrouw ook niet. Als je het bekijkt op een schaal van 4.600.000.0000 jaar heeft ze gewoon geluk gehad. Mijn vrouw ook. Ik dus ook. Dit zijn van die dagen dat ik een extra Brokking taartje neem. Een voor Noëlle en een voor mijn vrouw.

Ik hoef niet eens terug in de tijd te gaan om me gelukkig te prijzen. Was Noëlle in een onderontwikkeld gebied geboren waar ze niet warm genoeg gehouden had kunnen worden, had ze het ook niet overleefd. Ik voel een derde Brokking taartje aankomen.

Elk jaar sterven meer dan vier miljoen baby's in de derde wereld binnen een maand na de geboorte. 1.000.000 zelfs binnen een dag. De helft van deze pasgeborenen hadden het wel overleefd als ze net als Noëlle de eerste dagen van hun leven in een couveuse hadden doorgebracht. Echter in deze ontwikkelingslanden is niet alleen beperkte toegang tot moderne, high-tech couveuses, maar tevens een gebrek aan de infrastructuur voor de vervangingsonderdelen voor deze couveuses. Al zouden ze de couveuses hebben, ze kunnen hem niet snel en goedkoop repareren omdat ze geen onderdelen hebben én niet de getrainde mensen die met deze onderdelen de couveuse zouden kunnen maken.

Misschien wel het beste idee dat ik ooit gezien heb, is de NEONURTURE.

Het doel van de ontwerpers van de NEONURTURE was om een couveuse te ontwikkelen voor de derde wereld die gebruik maakt van lokaal beschikbare kennis en (vervangende) onderdelen. Overal ter wereld worden auto's gerepareerd. Overal ter wereld heb je de beschikking over auto onderdelen. Aanwezigheid van de kennis en beschikbaarheid van onderdelen werden als uitgangspunten gebruikt voor de NEONURTURE. Een goedkope couveuse gemaakt van auto onderdelen die door de lokale automonteur gemaakt kan worden.

Zie je het luchtfilter en de koplampen?

Briljant.

Albert (2013-09-25 06:54:14)

gefeliciteerd..... Reden genoeg om ook hier een taartje te gaan eten...Dank u!!

Gonnie (2013-09-25 07:40:16)

Gefeliciteerd met je dochter van 21!!! En geniet van de brokking taart! Gr Gonnie

De Beschermheer (2013-09-25 07:40:24)

Gefeliciteerd. Mooie wetenswaardigheid is dat de alternatieve couveuse ongeveer 1000 euro kost en een gewone ca 50.000 naar ik mij heb laten vertellen.

cornoltee (2013-09-25 07:47:17)

Wow!!! Dat wist ik niet.

sswagers (2013-09-25 09:58:20)

Hopelijk komen de onderdelen wel uit echte auto's en niet uit, laten we zeggen een mini station.

cornoltee (2013-09-25 23:18:52)

Lol.....schijnt dat ze uit een toyota landcruiser komen. Heeeeeeele echte auto! Ook volgens top gear.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:38)

[...] nootgeval [...]

Het is 4.18

De wekker staat om 5.00 maar ik ben wakker. Zit vol verhalen en ga schrijven. Tot 7.00. Eens kijken hoe-
ver ik kom. Heerlijk. Gewoon 2 uur en 3 kwartier schrijven. Het begin van dit stuk had ik geschreven voor het
boek van Andy Mosmans 'Branding', maar was teveel een betoog hoe scheef de verhoudingen tussen het creatief
vermogen van mensen en merken is. Nu schrijf ik het niet voor Andy maar voor mezelf. Vraag niet hoe het kan
maar profiteer er van. Met dank aan Dirk Johan Klanker. Voor de CORrecties als ik weer eens gierend en tierend
de bocht uit vloog. Deze keer stuur ik het DJK echter niet vooraf. Ik doe het met DJK op mijn ene schouder. 'Als
dat maar goed gaat', zegt Kabouter op de andere schouder.

Een sterk merk is belangrijker dan ooit. Want we leven in een wereld van VEEL. Veel producten, Veel fea-
tures, Veel reclame en Veel media. En in een wereld van veel worden we onrustig. We hebben teveel keus.
Gelukkig hebben we een grijze massa die ons daarbij helpt. En dat is noodzakelijk want anders kwamen we
de supermarkt niet uit. We zouden compleet stressed out zijn bij de keuze voor een toetje. Voor het meeste
van onze dagelijkse bezigheden en boodschappen hebben onze hersenen keurig patronen aangemaakt. En
voor interessante info worden hokjes aangemaakt. De kaders van een merk. En deze merken worden niet
gecontroleerd door de bedrijven. Voor het eerst in de geschiedenis vindt de competitie niet plaats binnen de
bedrijven maar in de hoofden van de consument. Het is niet meer "Wat jij als bedrijf zegt dat het is" maar "Wat
de consument zegt dat het is". Het beste wat je kunt doen is beïnvloeden. Oftewel "Branding":

Een waardevolle band creëren met je klanten en de klanten onderling. Met als uiteindelijk doel ze te ver-
rukken zodat ze zo lang mogelijk, meer spullen voor meer geld van je kopen.....en niet van je concurrent.

Kortom Branding is belangrijker dan ooit. Coca Cola is \$120 miljard waard waarvan ruim meer dan de
helft merkwaarde: 71 miljard!

Veel van de waarde van deze grote merken is ontwikkeld in de jaren 60 met de opkomst van massamedia. Zo bleek TV een interessant en effectief medium om aan een steeds groter publiek je producten te tonen. Dit leidde tot ruimte in het schap. Want als het op TV was kwamen ze vanzelf naar je winkel. Dus meer winst waar weer meer commercials voor gekocht werden wat weer leidde tot meer schapruimte.....etc. Het leven was goed in de de gouden tijden van de reclameburo's. Heb je er zelf nooit gewerkt dan is Mad Man een geweldige serie om een kijkje achter de schermen te nemen. Reclame was tot die tijd het domein van de tekstschrijver. Hij bedacht een praatje voor in de krant of op de radio. Dat was in die tijd ook zo'n beetje je hele media pallet. Maar met de komst van de TV commercial was tekst alleen niet meer voldoende. In de jaren 60 bedacht Bill Bernbach daarom het "creatieve team". Een duo bestaande uit een copywriter en een art director. Iemand voor de plaatjes en iemand voor de praatjes. Een model dat nog steeds bestaat bij veel huidige reclamebureaus.

Ondanks het sterk veranderende medialandschap zitten art en copy nog steeds bij elkaar. En dat al zo'n 50 jaar. In wezen is er niet zoveel veranderd bij de reclamebureaus. Bill zou zich nog steeds op zijn gemak voelen op de creatieve afdeling van zijn geliefd DDB. Een stap buiten de deur zou hij waarschijnlijk niet overleven. Een hartaanval als gevolg van de 3000 op hem afgevuurde commerciële boodschappen of dood gereden door een whatsappende bejaarde op een geruisloze e bike. Ja Bill de wereld is veranderd.

Een wereld waar veel reclameideeën meestal nog steeds media-gedreven zijn. Terwijl wat nodig is *merk*gedreven ideeën zijn. Ideeën die passen bij de merken en hun mensen. Het is tijd om het merk terug te stelen van Bill....

Maar met het terugbrengen van het merk zijn we er nog niet aangezien creativiteit ook niet langer het heilige domein van reclamebureaus is. Gelukkig maar, want reclamebureaus kunnen de vraag naar creativiteit ook absoluut niet meer aan. Want is de reclamewereld niet in oorsuizingen opwekkende mate versplinterd. En bouwen jonge creatieven niet liever een 3D wereld in Flash 8 dan dat ze met een idee komen dat ook daadwerkelijk bij het merk past? Nu is het natuurlijk makkelijk om te roepen hoe het niet moet maar hoe moet het dan wel.

Als we de regie over ons merk weer enigszins in handen willen krijgen zullen we ook creativiteit niet langer moeten outsourcen. Creativiteit is de belangrijkste leiderschapsstijl om de steeds groeiende complexiteit in de wereld het hoofd te beiden en die moet je niet outsourcen maar INsourcen.

Als je je creatief vermogen wilt vergroten, en dat wil je, nee dat moet je, moet je gaan samen werken.

Samen werken aan Ons Idee. Niet aan het Grote Idee wat na drie weken en een kijkje in de keuken uit de hoge hoed van het creatieve team komt, nee het idee dat je Samen gaandeweg hebt ontwikkeld. Fix it as you Go. Groot wordt het dan vanzelf wel. Als het goed is. Een goed idee is.

Op dit moment ben ik Samen met Barry de communicatie aan het ontwikkelen rondom een beurspresentatie. Samen. We zijn samen het creatieve team. Nu heb ik geluk met Barry en deze samenwerkingsvorm werkt natuurlijk niet voor Jan en alleman. Maar hij werkt wel voor Barry en Cor. En daar komen mooie dingen uit. Zo werken we ook Samen met Gerrit. Ik schreef al eerder over Barry en Gerrit. Samen zijn we een geweldig creatief team.

Barry en ik zijn de samenwerking begonnen met een 4 uur durende Brown Paper sessie. We wilden eerst de context van de opdracht weten en deze hebben we samen op een heel groot stuk papier in kaart gebracht. Al tekenend, schrijvend en vragen stellend, maar vooral spelend brachten we de uitdaging in kaart. Toen ik na 4 uur spelen tegen Barry zei 'We laten het even bezinken' bedacht ik dat er vroeger dan meestal een account manager een besprekingsverslag van moest maken. Wat een onzin. Waarom? We waren allebei bij.

Barry, Gerrit en ik hebben allebei hetzelfde doel. We zijn gemotiveerd om er een succesverhaal van te maken en hebben verstand van onze business. We hebben het Grote Idee vervangen door Ons Idee en spelend schrijven we samen het verhaal. Een verhaal dat steeds verandert. In november is het af. Misschien komt er een deel twee. Weten we nog niet.

Petra (2013-09-26 17:45:34)
Goed verhaal. Wacht met smart tot november!

Petra (2013-09-26 17:47:37)
Waarom krijg ik 2 blogs van 2 dagen in 1 email? En niet gewoon per dag 1 email met 1 blog?

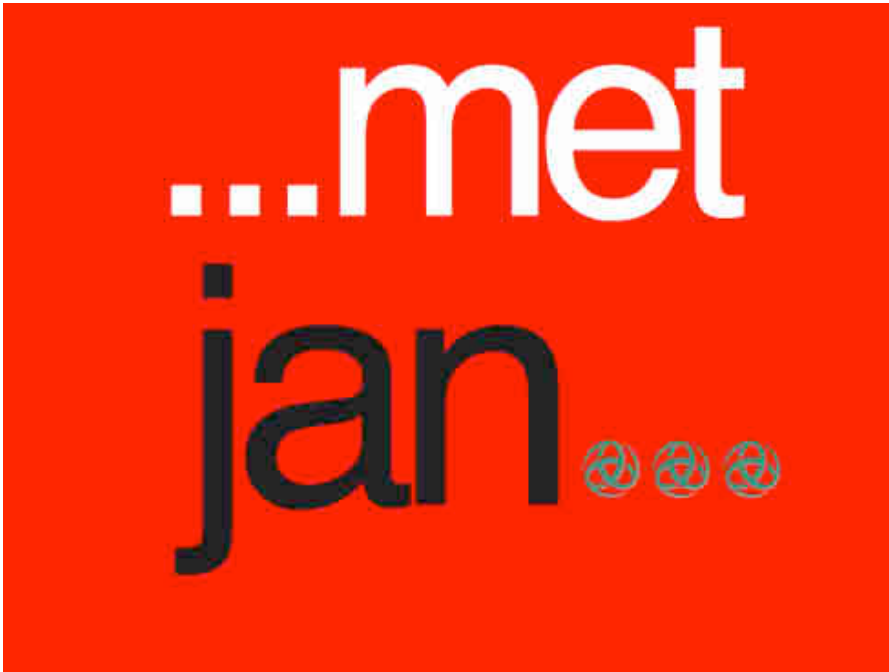
cornoltee (2013-09-26 22:14:33)
Ik was heeeeel vroeg op en had energie en inspiratie voor twee. Vandaar

Petra (2013-09-27 07:21:31)
Dat verklaart het. Wel vreemd is dat ik niet elke dag een emailnotificatie ontvang van je blog. Maar zal Meerte wordpress te maken hebben denk ik zo. Vaker gehoord?

cornoltee (2013-09-27 07:50:36)
Hallo Petra, vreemd. En je hebt een abonnement op mijn blog?

petrabremer (2013-09-27 13:06:38)
uiteraard, wat denk jij :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:41)
[...] outsource insource [...]

Ik was ooit klant van de ABN AMRO ik schreef daar al eerder over.

Ook zakelijk was ik er klant. Toen werd ABN AMRO Deutsche Bank en zat ik dus bij onze Oosterburen op de bank.

Nu heb ik niet zoveel echt contact met de bank. Online veel meer. De site van de ABN AMRO was prima. Die van de Deutsche Bank niet. Wat een drama. De interaction designer van het internetbankieren van de Deutsche Bank mogen ze van mij op transport zetten. Niet te doen. Ik was dan ook blij toen de bank me laatst belde om de relatie op te zeggen. We pasten niet in het klantprofiel. Wat ze eigenlijk zeiden was dat we te klein voor ze waren en ze te weinig geld aan ons verdienden. Ze waren me net voor. Ik moest dus op zoek naar een andere bank. En dat is Triodos geworden. Voordat ik definitief de beslissing nam, struinde ik rond op hun site. Ik voelde me er thuis. Het taalgebruik. De projecten. Zo vond ik twee projecten in mijn woonplaats Dordrecht waar Triodos in participeert. Een fietskoerier dienst en een culturele instelling. Beide binnen een straal van 1 kilometer. Daar gaat het geld dus naar toe. Dichtbij. In de buurt.

Het 'voelde' goed. En waarom? Omdat ook Triodos net als ik gelooft dat het beter kan. Anders kan.

Als laatste test belde ik gisteren om 8.23 naar het 030 nummer dat ik na 1 klik vond op de site. Geen 0900 nummer. Nee gewoon een nummer in Zeist. De telefoon ging 3 keer over en toen kreeg ik.....Jan Drok aan de lijn. Geen keuzemenu. Nee gewoon IEMAND. Een persoon. Ik zei tegen Jan Drok dat ik nog geen klant was maar wel al fan. Hij moest lachen. Ik heb denk ik 10 minuten met Jan aan de lijn gezeten. Hij was oprecht geïnteresseerd, beantwoordde mijn vragen zeer adequaat en gaf me nog een paar goede tips. Hij sloot ook niet af met het afgezaagde, standaard, betekenisloze "Is er verder nog iets waar ik u mee van dienst kan zijn?". Nee Jan sloot af met:

"Welkom bij Triodos."

Ik volg mijn hart en gebruik mijn hoofd.

Daaaaag Deutsche Bank. Welkom Triodos.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=V5DC5Om6xXU &w=1280 &h=720]

Helma Ton (2013-09-26 07:39:43)

Hoi Cor, De uitdrukking ' op transport zenden' is op zijn minst ongelukkig. Waarschijnlijk onbewust gemaakt, maar hij doet me pijn. Met een hartelijke groet, Helma Ton

raborobin | Design Thinking by Doing (2013-11-02 05:43:37)

[...] werd toch Triodos met Jan Drok. Gewoon op [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:45)

[...] Goedemorgen, met Jan Drok [...]

Komen ze nu mee. (2013-09-27 06:25)

Op zoek naar de notulen van mijn BV voor Triodos bank kwam ik het idee voor De Gouden Veter tegen.

Zat in de doos 'projecten die NIET door zijn gegaan.' Een hele grote doos.

In 2005 bedacht ik de Gouden Veter. Een project om geld binnen te halen voor sportstimuleringsprojecten voor die kinderen die dat hard nodig hebben.

Het idee was geïnspireerd door het succes van de gele Armstrong bandjes van Nike en de documentaire die ik had gezien over MYSA, een voetbalproject in de grootste sloppenwijk van Afrika, Nairobi Kenia. Veel kinderen uit deze sloppenwijk komen op jonge leeftijd met drugs en prostitutie in aanraking. Bij MYSA voetballen 17.000 kids in een voetbalcompetitie. Ze kunnen punten verdienen door wedstrijden te winnen en op dagen dat ze niet spelen de sloppenwijken op te ruimen, AIDS voorlichting te geven of een lager team te coachen. In ruil daarvoor kunnen ze deelnemen aan de competitie, een studie of een baan 'winnen'. De KNVB is actief betrokken bij de opleiding van de coaches.

In samenwerking met de KNVB en haar sponsors was De Gouden Veter een eerste actie met als motto 'Help en Win'.

Hoe werkte De Gouden Veter?

Bij De Gouden Veter zit een Goald Card met een uniek nummer waarmee je je als officiële donateur kunt registreren.

Registratie is voorwaarde om in aanraking te komen voor unieke prijzen zoals:

Je leven lang met zijn tweeën naar ALLE thuiswedstrijden van het Nederlands Elftal.

Je kon de prijzen winnen door je Gouden Veters te dragen en gespot worden.

De Gouden Veter was in aanloop naar het WK voetbal 2006 te koop in de winkels van de sponsors van de KNVB en online.

Herbert van Hoogdalem had een geweldige campagne bedacht:

Laat je strikken voor het goede doel.

TOT NU TOE HEBBEN VE
AL ELF MENSEN
WETEN TE STRIKKEN

**Gouden
Veter
5euro**

Het mooie Pullover van
Lief Maximaal 25% van
maximaal 140,- worden gegeven, wat niet
meer is dan mogelijk binnen de laatste en
afsluitende afrekening van de actie. Het
gewinst is de 140,- plus de afrekening van de
aanname met een jaarwinst bij het afsluiten van de
verkoop van de laatste 1000-ers en een deel
van de winst van de laatste 1000-ers. Het
gewinst is de 140,- plus de afrekening van de
aanname met een jaarwinst bij het afsluiten van de
verkoop van de laatste 1000-ers en een deel
van de winst van de laatste 1000-ers.

LAAT JE STRIKKEN VOOR 'T GOEDE DOEL!

goal
www.goal.nl

Vormgegeven door Pootentieel.

JE LEVEN LANG
2 GRATIS KAARTJES
VOOR HET
NEDERLANDS ELFTAL:
5 EURO

LAAT JE STRIKKEN VOOR 'T GOEDE DOEL!

goud

Philips, ING, Nike, TVL62

Toen ik de advertentie zag waar Winston Bogarde op stond moest ik weer hard lachen. Voor de niet voetbal kenners. Winston was een van de best betaalde Nederlandse voetballers en hield nogal van Bling Bling. Grote gouden kettingen, ringen, oorbellen. Winston had zijn actieve profcarriere inmiddels beëindigd.

Het project ging niet door. De KNVB trok op het laatste moment de stekker eruit. Misschien kwam het door ons laatste idee. De naakt poster van het Nederlands elftal. Met als kopregel:

Win de complete outfit van het Nederlands elftal.

Met het WK volgend jaar in Brazilië voor de deur dacht ik 'Laat ik het nog eens proberen.'.....7 jaar later.

Het blijft een leuk idee.

Wie maakt me los.

(Johan Derksen)

---

esthermorren (2013-09-27 08:11:48)

Misschien haal je ze over de streep met 'na 50 jaar dragen ben je Gouden Veteraan'?

cornoltee (2013-09-27 08:16:26)

hahahaha briljant. Heb je niet liever een naakt poster van deze veteraanen :-)

Rene de Boer (2013-09-27 09:03:20)

Laat dit dan nu niet weer 'een losse flodder blijven'. Het is een geweldig idee en iemand moet er resultaat gericht mee "de Boer op". Kortom; laat dit concept geen concept blijven en stuur bijvoorbeeld Annet met Frank de Boer (?) naar de KNVB lobby en doe er dan vervolgens een gouden strik omheen! Ga voor goud!

cornoltee (2013-09-27 09:05:45)
True Rene, we gaan voor goud :-)

AW Spenkelink (2013-09-27 09:14:35)

Misschien even een linkje van dit artikel 'schieten' naar Nicole Bekkers: http://www.linkedin.com/profile/view?id=45194285&locale=en_US&trk=tyah2&trkInfo=tas%3ANicole%20Bekkers

Elbert (2013-09-27 13:09:03)

Nice to know. Bij Ajax waren ze altijd erg goed in bijnamen. Bogarde: Lex Goudsmit Kanu (mijn held met die geweldige sleepbeweging) : Smit Tak

Di Am??am (2013-09-27 14:25:40)

Uhhh...goed gejat? <http://www.tcsamsterdammarathon.nl/gouden-veter-actie/>

Diane van Herpen (2013-09-27 14:29:23)

Ze komen er inderdaad nu mee Cor.. <http://www.tcsamsterdammarathon.nl/gouden-veter-actie/> Verstuurd vanaf mijn iPhone

cornoltee (2013-09-27 14:31:59)

Beter goed gejat dan slecht bedacht :-) Ik heb ze gemaild. Ben benieuwd. dank voor je tip cor

Di Am??am (2013-09-27 14:32:35)

Uhhh...goed gejat? <http://www.tcsamsterdammarathon.nl/gouden-veter-actie/> Ze komen er inderdaad nu mee... weliswaar marathon 020

esthermorren (2013-09-30 07:55:59)

oja, een kalender graag, als hij vóór de Kerst binnen is.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:47)

[...] Komen ze nu mee. [...]

Jan en Alleman deel 3. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 817/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-07-11 07:11:28)

[...] Enrico Bartens ontmoette ik in een kroeg in Amsterdam waar hij de jurering deed van een reclame competitie waar ik samen met een maatje aan meegedaan had. We raakten aan de praat en als voetbalvaders hadden we het natuurlijk ook over voetbal en onze zoons. Ik was op dat moment bezig de KNVB te strikken voor mijn Gouden Veter project. [...]

Hierbij mijn cursiefje voor het nieuwe blad GETT. mag

ONVOORSPELBAAR EIGENZINNIG

GRATIS VOOR NIETSCH staat er op de cover

Bijna gratis. Voor twee broodjes kaas en een cappuccino schreef ik het.

Succes GETT.

ik ga
~~een boek~~
schrijven

Ik heb een baan. Een echte salariserende. Mijn arbeidscontract loopt op een eind. Op mijn arbeidscontract staat wat beter dan op het einde van de eeuw. De heer van de zaak, die meneer, het was, de meneer. Het was echt perfect. Als het naar hier, ga ik erom heen. Voor mezelf. De zaak erin dat het was echt perfect. De heer van de zaak, die meneer, het was, de meneer. Het was echt perfect. Als het naar hier, ga ik erom heen. Voor mezelf. De zaak erin dat het was echt perfect.

De heer van de zaak, die meneer, het was, de meneer. Het was echt perfect. Als het naar hier, ga ik erom heen. Voor mezelf. De zaak erin dat het was echt perfect. Als het naar hier, ga ik erom heen. Voor mezelf. De zaak erin dat het was echt perfect.

De heer van de zaak, die meneer, het was, de meneer. Het was echt perfect. Als het naar hier, ga ik erom heen. Voor mezelf. De zaak erin dat het was echt perfect. Als het naar hier, ga ik erom heen. Voor mezelf. De zaak erin dat het was echt perfect.

Gott Design Thinking

Gijs H. Hoogerkamp (2013-09-28 18:51:47)
super, trek je nikes maar aan.

Weet je pas echt wat iets je waard als het er niet meer is?

Van de basisvaardigheden van Design Thinking empathie, creativiteit en prototyping is empathie duidelijk de minst ontwikkelde bij mij.

Je voorstellen dat je iets niet meer hebt is moeilijk . Toch zou ik het maar eens proberen. Lukt het niet? Probeer dan maar wat harder. Het doet je beseffen waarom je ooit een keuze hebt gemaakt. Stel je eens voor dat je je meest dierbare niet meer hebt. Hoe ziet je dag, je week, je maand, je leven er dan uit?

Stap 1.Vraag je af waar je absoluut niet zonder denkt te kunnen. Mobiel, computer, auto, stijltang, make up, joggingschoenen, koffie, je wijntje, je krant, je baan, tv, muziek, je instrument, je tweede huis, je vrouw.

Stap 2 Waarom zou je dat missen? Schrijf alles op. Ook de kleine details.

Stap 3 Wat heb je er voor over om het te behouden? Welke offers wil je maken?

Een leven zonder keuzes is geen leven. Keuzes maken is moeilijk in een tijd van overvloed. Deze cultuur van overvloed sinds de jaren 90 schijnt een uniek historisch verschijnsel te zijn. Mensen kunnen daar slecht mee om gaan want onze hersenen kunnen slecht omgaan met overvloed. Die zijn gebouwd op schaarste.

Zygmunt Bauman de Poolse socioloog heeft deze paradox prachtig verwoord:

Nooit waren we zo vrij. Nooit hebben we ons zo machteloos gevoeld.

---

harriet (2013-09-29 11:13:58)

Keuzes maken doe ik dagelijks. Alleen een heleboel van die keuzes maak ik onbewust, uit automatisme. Geweldig om DAAR juist even bij stil te staan. Thanks duzzzz

braincandy (2013-09-30 06:41)

'Nieuws is voor de geest wat suiker is voor het lichaam. Nieuws is makkelijk te verteren. De media voedt ons hapklare brokjes van triviale zaken, hapjes die niet relevant zijn voor ons leven en waarover we niet na hoeven te denken. Dat is waarom we niet verzadigd raken. In tegenstelling tot het lezen van boeken, kunnen we een eindeloze hoeveelheid nieuwsflitsen verwerken, als felgekleurde snoepjes voor de geest.'

Rolf Dobelli, Avoid News.

Nieuws is voor onze hersenen wat suiker is voor ons lichaam. Zoet en lekker, maar heel slecht voor je fysieke en geestelijke gezondheid. Ik lees geen kranten en kijk geen journaal. Probeer zo weinig mogelijk suiker te eten. Beiden lijken heel lastig maar zijn eigenlijk reuze makkelijk. In bijna alles zit suiker dus je keuze wordt een stuk kleiner en gezonder.

Als we de wereld een beetje beter willen maken dan begint dat bij jezelf. Zeg gewoon nee.

Maar het schijnt dat je hersenen het woordje 'nee' en 'niet' niet begrijpen.

Vervang het slechte dus door iets goeds.

Zeg niet 'ik snoep niet meer.'

Zeg 'ik eet gezond.'

Gebruik je gezonde verstand.

Dat wordt tijd.

Bart Bom (2013-09-30 08:19:25)
Goed idee Cor. Groeten van Bart

Anna-Maria (2013-09-30 09:30:45)
Cor, Onmogelijk. Kranten en nieuws is geen suiker maar vezels. Nodig om op te kauwen en herkauwen. Ik begrijp dat veel nieuws niet nodig is. Stapel kranten met bla bla berichten na de vakantie mis ik totaal niet, Maar... Ik wil wel bewust zijn van het hier en nu. Ik wil leren van andermans fouten en het verleden. Ik wil weten hoe politieke soap gekonkel uitpakt zodat ik leer hoe mensen omgaan met belofte en schuld. En dan niet alleen ons kikkerlandje. Vind dat iedereen minimaal 1 keer per week een buitenlandse krant of nieuwssite moet bekijken—> geeft zicht op de wereld aan de andere kant van de dijken.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:50)
[...] braincandy [...]

1.10 oktober

neem de tijd (2013-10-01 06:01)

Het meest verrassende design heb ik toch wel in Eindhoven gezien. Van RFID stoeltjes die je volgen in de bibliotheek tot radiografisch bestuurbare stofzuigers. Met name het eindexamenwerk van de Design Academy.

Een tip. Neem de tijd en koop het boek van de expositie. Ik nam vroeger altijd een hoop foto's waar ik achteraf toch niets mee deed.

Nog een tip. Neem de tijd. En dan bedoel ik niet 2 uur. Voor het eindexamenwerk in de Witte Dame alleen al heb je minstens 1 dag nodig. Eigenlijk kun je het beste maar een week vrij nemen en onderduiken in Eindhoven.

Nog een laatste tip. Neem de tijd. Lees de omschrijvingen van de projecten. Er staan altijd notitieblokjes met omschrijvingen die je er af kunt scheuren. Laat je niet alleen leiden door wat je mooi vindt. Maar lees ook eens de projecten die je niet mooi vindt of niet begrijpt. Waar je normaal door zou lopen. Je zult verbaasd staan.

Tot in Eindhoven.

19 -27 oktober 2013.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:52)
[...] neem de tijd [...]

goed fout (2013-10-02 05:47)

Henk van Dalen was event manager van Cap Volmac. Een grote vis in de wereld van evenementen. Hij vertelde me ooit iets wat ik nooit ben vergeten. Hij vertelde dat elk evenementen bureau een event kan organiseren. Hij gaf ook velen een kans. Degene die overbleven, voor hem bleven werken, waren degene die fouten maakten. Dat waren ze dan allemaal zou je denken . Want ze maakten allemaal fouten. Toch vielen er een hoop af. Degene die overbleven waren degene die hun fouten het beste oplosten. Zij waren de besten. Henk koos in een wereld van overvloed degene die het beste met onverwachte situaties om konden gaan. Die zich het beste konden aanpassen. Die hun creativiteit gebruikten om een waardevolle oplossing te bedenken. Hij koos de beste door te kijken wanneer het fout ging.

Wat heb jij geleerd van je laatste grote fout?

Maar belangrijker is wat je er mee gaat doen.

Hugo (Vlugo) Smid (2013-10-02 08:44:24)

Cor, it's not where you take things FROM, it's where you take things TO. H.

cornoltee (2013-10-02 08:45:38)

TRUE!

Gabrielle (2013-10-02 19:43:07)

Fouten durven maken omdat er dan ook kans is op iets nieuws en onverwachts. En fouten durven toegeven omdat het dan beter kan worden.. Kortom: LEF??

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:55)

[...] goed fout [...]

afdaling naar de top (2013-10-03 06:16)

Ben jij vanochtend vroeg opgestaan om in je berenvelletje op jacht te gaan naar eten. Neeeee. Als je al wakker bent (het is nu 06.25) dan heb je de koelkast open getrokken en daar iets uit gepakt. Zoals ik straks na het schrijven van deze post een bord Brinta maak. Met soja melk. We hoeven niet meer op jacht. Toch heeft zeker de moderne man een missie nodig. Als ie niet voor het eten voor zijn familie op pad hoeft waar komt ie dan gemotiveerd zijn bed uit. Dag in dag uit. Tuurlijk moet iedereen zijn geld verdienen. Dat is een voorwaarde. Maar echt gelukkig word je pas als je een groter doel hebt. Groter dan jezelf. Iets waar je in gelooft.

Soms duurt het jaren voordat je daar achter bent. Sommige komen er NOOIT achter. Die wachten op hun pensioen en gaan dan dood. Sommige gaan de strijd aan en proberen het. Gaan het experiment aan. Gaan op hun bek. Proberen het en gaan weer op hun bek. Als je het leven als een experiment ziet en elke mislukking als een stapje dichterbij je doel, dan komt er een dag dat je voelt dat 'het klopt'. Betekent niet dat je er bent. Maar je kunt nu

gaan bouwen aan je missie en je eigen kunstwerk.

Toen ik vorig jaar september met de 25 jaar oude Giant mountainbike van mijn vader bergop op de Swartbergpas fietste, moest ik voor het eerst afstappen in mijn leven. Ik kon niet meer verder omdat het zo stijl was en er zoveel grove stenen op het pad lagen. Ik was met het laatste geld van mijn zakenrekening naar mijn vader in Zuid Afrika gegaan om heel goed na te denken hoe ik verder moest. Ik had een hele grote klant die de stekker eruit had getrokken. Dat was een jaarinkomen. Weg. Daar op die berg in Zuid Afrika vond ik mijn missie. Na jarenlang klimmen. Vallen en opstaan. Ik zou mezelf transformeren van Creatief naar Design Thinker. Ik was creatief. We zijn allemaal creatief maar ik BEN een Design Thinker. Alleen niemand wist dat nog. Ik begon met de afdaling. Ik stond in het dal. Maar eigenlijk was ik uit het dal gekropen en MIJN MISSIE gevonden. Wat er vanaf dat moment gebeurde is met geen pen te beschrijven. Ik wil het je graag een keer vertellen onder het genot van een goede bak koffie. Vanaf dat moment maakte ik de klik. Ik zag The Big Picture en alles viel op zijn plek. Ik hoefde me niet meer af te vragen WAAROM? IK wist waarom. Ik wilde de wereld een beetje beetje maken. Door het delen van het gedachtengoed van Design Thinking. Wat ik precies ging doen wist ik nog niet. Maar ik GELOOFDE dat het goed kwam. Ik had mijn Golden Circle scherp en schijnend. Ik begon met het schrijven op dit blog. Elke dag (behalve vrijdag de 13de). Geloof me. Je komt alleen zo vroeg je bed uit als je ergens in gelooft en dat wilt delen. Ik verdien er niets mee. Maar het is het meest waardevolle wat ik OOIT gedaan heb. Het was een lange reis. Maar ik GELOOF dat ik er ben.

IK BEN EEN DESIGN THINKER.

De afdaling naar de top is begonnen. Van gravel pad naar asfalt. Dat voelt veel beter. Geloof me.

---

puuramsterdam (2013-10-03 09:30:48)
Prachtig!

Iris de Ruiter (2013-10-03 10:11:57)

Dag Cor, Vanaf het eerste uur volg ik jouw blog. Soms geprikkeld tot het schrijven van een reactie, maar nooit echt gedaan. Nu dan toch omdat het een prachtig verhaal is. Zelf ben ik storyteller. Jouw worsteling en je verhaal over jouw ontdekking is helemaal storytelling. Prachtig verhaal. Ik wil best eens een goede bak koffie met je drinken! Groet, Iris

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:16:58)
[...] afdaling naar de top [...]

Kijk mama. Zonder handen. Gisteren was een goede dag. Om 9.30 had ik een afspraak met Tamar Bruggeman in Amsterdam Zuid. NS bracht me er op tijd. Zoals zo vaak. Relaxed zoals altijd. Tamar is directeur van de Holland Baroque Society en opdrachtgever voor de 280 eerste jaars HKU studenten die in de week van 28 oktober voor haar aan de slag gaan met CPS. Creative Problem Solving. Een geweldig gesprek, een cappuccino met honing en 92 minuten later nam ik tram 51 naar Spaklerweg waar ik een afspraak had met Robin, Alex en Maarten van VakantieVeilingen. Alex had me gespot en mijn blog doorgespit en vroeg me of ik ze kon helpen. Mijn tweede ECHTE opdracht die direct voorkomt uit het schrijven op mijn blog. Geweldig. Na een zeer boeiend gesprek, 89 slides en twee gratis broodjes wandelde Robin en ik naar de tram waar Robin nog als laatste vroeg welk boek van Kevin Kelly ook alweer. "What Technology Wants". De Wil van Technologie.

Cor wilde naar Soest en deed dat met de tram naar station Amstel, naar Utrecht met de intercity en daar overstappend op een Sprinter. Om 15.00 uur had ik een afspraak met Frank van Doorn. Een rasechte internet ondernemer die heel goed weet wat ie wil. Daar waren we na twee gemmer, appel, winterpeen shakes bij Vrouwe Jacoba in Soest wel achter.

Lopen, trein, tram, lopen, lopen, tram, trein, trein en toen Franks BMW.

Nu heb ik wat met BMW's. Mijn moeder had een oranje 1802, Gerrit heeft een 635, Annette heeft een BMW en Eugene is een echte BMW fan. Maar ik kende nog niemand met een BMW zoals die van Frank.

Frank is een geweldig inspirerende kerel. Zo heeft hij op zijn compleet verbouwde stuk grond in Zeeuws Vlaanderen een prachtig vakantie verblijf neergezet. Zoover geeft ze een 9,1. Er is geen glasvezel maar hout gestookt internet. Het hele verblijf wordt verwarmd door hout dat Frank een keer paar jaar voor de deur laat storten en dan eigenhandig de schuur in schept. Het kost hem een dag van zijn leven maar een derde van gas. Ja Frank is goed bezig.

Frank is heel goed bezig. Maar Frank kan niet autorijden. Nee ik moet het anders zeggen. Frank hoeft niet auto te rijden. Naast hem zittend op weg naar de volgende afspraak om 17.30 in Soest trok Frank opeens zijn handen van het stuur en zijn voeten van de pedalen. We hadden een heel goed gesprek gehad dus ik vroeg me af waar die zelfmoord neiging vandaan kwam.

Frank is een bijzondere vent. Hij heeft internet op hout en een zelfrijdende BMW. I'm not kidding. Ik ken het Google Car project waar een auto al honderd duizenden kilometers ZELF door Amerika rijdt maar wist niet dat dat ook al gewoon te koop was. Nou ja gewoon. Die BMW kost wel een paar centen maar dan kun je wel gewoon met jezelf als privechauffeur van Soest naar Zeeuws Vlaanderen rijden.

What Technology Wants?

Ik weet het niet.

Ik wil een BMW.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=cdgQpa1pJUE> &w=1280 &h=720]

Elja Daae (@Elja1op1) (2013-10-05 19:25:58)

Ik heb eigenlijk niets te melden Cor. Behalve dat ik weer zo geniet van je blog (ik ben een beetje aan het bijlezen). See you tomorrow (of blogde je nou niet op zondag?) :)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:01)

[...] NO HANDS [...]

What Frank Wants. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 508/1001. | Design Thinking by Doing (2014-08-26 05:46:43)
[...] je zit op 3 oktober op een terras ergens in Soest in de Zon. Gewoon eens een idee tegen iemand aan te houden die zich
[...]

GIVE A FUCK (2013-10-05 07:25)

Gisteren gaf ik een inspiratiesessie bij Rhinofly in Utrecht. Ze zitten in Papendorp. Toen ik daar uit bus 24 stapte om naar hun nieuwbouwpand te lopen, heb ik getwijfeld om een hartaanval of epileptische aanval te faken. Wat een trieste bedoeling. Maar ja. Ronald, de eigenaar, die ik nog nooit in het echt had gezien, is fan van het eerste uur van mijn blog en had me gevraagd of ik iets wilde komen vertellen. Ik had een 'goed gevoel' bij Ronald dat was ontstaan door de manier van schrijven in zijn reacties op mijn blog. Over branding gesproken. Ik had een goed gevoel bij Ronald. Dus ook bij Rhinofly.

Enfin. Het verzamelpand binnenlopend viel me de geparfumeerde ziekenhuislucht op. Ik was twee weken geleden bij de kaakchirurg geweest en een kleine déjà vu drong zich op. Eenmaal binnen was ik in een andere wereld. Ik dacht nog wel 'oh die moeten ook zo nodig creatief lijken/zijn/schijnen'. Zo stond er een gemotoriseerd skatebord bij de receptie, een etalagepop met een beeldscherm in haar handen en rechts een hele grote zwarte wand van schoolbord verf. Daar was een vliegtuig op gekrijt en fotootjes van de medewerkers achter de kleine raampjes geplakt. Ze waren volgens mij met zijn allen naar Lissabon geweest.

Na een korte rondleiding van Matthijs ging ik zelf een beetje rondlopen met mijn iPhone, lees camera en fotografeerde een aantal dingen die me opvielen. Ik liet me leiden door mijn gevoel. Grappig was dat het eerste dat ik fotografeerde niet een van de Banksy style graphics op de wanden was maar een gepastificeerd manifesto dat net voor de wand hing.

Het gevoel wat ik bij Ronald en dus Rhinofly had, stond hier op een A4tje. Met een uitnodiging om een inspirerende quote op de muur te kalken. Waarschijnlijk hadden ze het zo uitgeprint, gepastificeerd en opgehangen voor klanten die niet zo grafisch onderlegd zijn en de drie prachtige quotes, lees waarden, 'Give a Fuck', 'Stop Whining, Start Winning', en 'Produce a Smile.' niet konden lezen op de grote krijtmuur.

Komen ze. Prachtig.

Maar ik moest pas echt lachen toen ik me omdraaide en een hele kast kabouters zag staan. Ik heb er één maar bij Rhinofly heeft iedereen er ook een. Ze hadden deze blanco Kabouter gekregen en geverfd, gefreubeld, kortom eigen gemaakt toen ze naar dit nieuwe pand verhuisden. Ik pakte de mooiste eruit en fotografeerde hem/haar.

Je begrijpt dat ik, en mijn kabouter, ons nu ECHT helemaal thuis voelden bij Rhinofly. We stonden voor hetzelfde. We geloofden hetzelfde.

Wat ze precies doen? Iets met de internets. Schijnen ze heel goed in te zijn. Ik geloof het.

Enfin. Mijn inspiratiesessie ging heel goed. Vond ik. Maar:

Its not what I say. Its what they say.

Ronald van Schaik @Roh

13h

RF-talk van de fenomenale [@cornoltee](#) over design thinking, kabouters en punkrockattitude [@Rhinofly](#)

pic.twitter.com/ydztLoeTNM

Retweeted by Anouk Geldof

Hide photo

Reply Retweet Favorite More

Maar ik ben nog niet klaar.

Nee het wordt nog mooier.

Als bedankje kreeg ik een prachtig kado:

Nummer 362 uit een oplage van 1.000.

Maar ik ben nog niet klaar.

Het wordt nog mooier.

Zoals jullie misschien weten heb ik wat met auto's. Als ik niet in mijn geel blauwe limousine met chauffeur zit, verplaats ik mij het liefst in mijn Alfa Romeo Spider Cabriolet twee liter QV. Altijd open. Da's heerlijk en dan hoor je het geluid van de twee liter motor zo goed. Geen muziek. Gewoon luisteren naar het geroffel van de Dame.

Enfin toen Ronald me vroeg of ie me naar het station moest brengen, was ik benieuwd waar hij in reed. We liepen de parkeergarage in en we liepen naar drie auto's toe. Twee Volkswagen Golferige dingen en daar tussenin een vuilniszak grijze Alfa Romeo Julia.

Maar dan vuilniszak grijs

Ik wist het.

Ronald Gives A Fuck.

Dankjewel Ronald.

You made me smile.

Now stop whining en 'start your engine'.

(natuurlijk een twee liter)

---

brekelbende (@brekelbende) (2013-10-05 11:43:15)

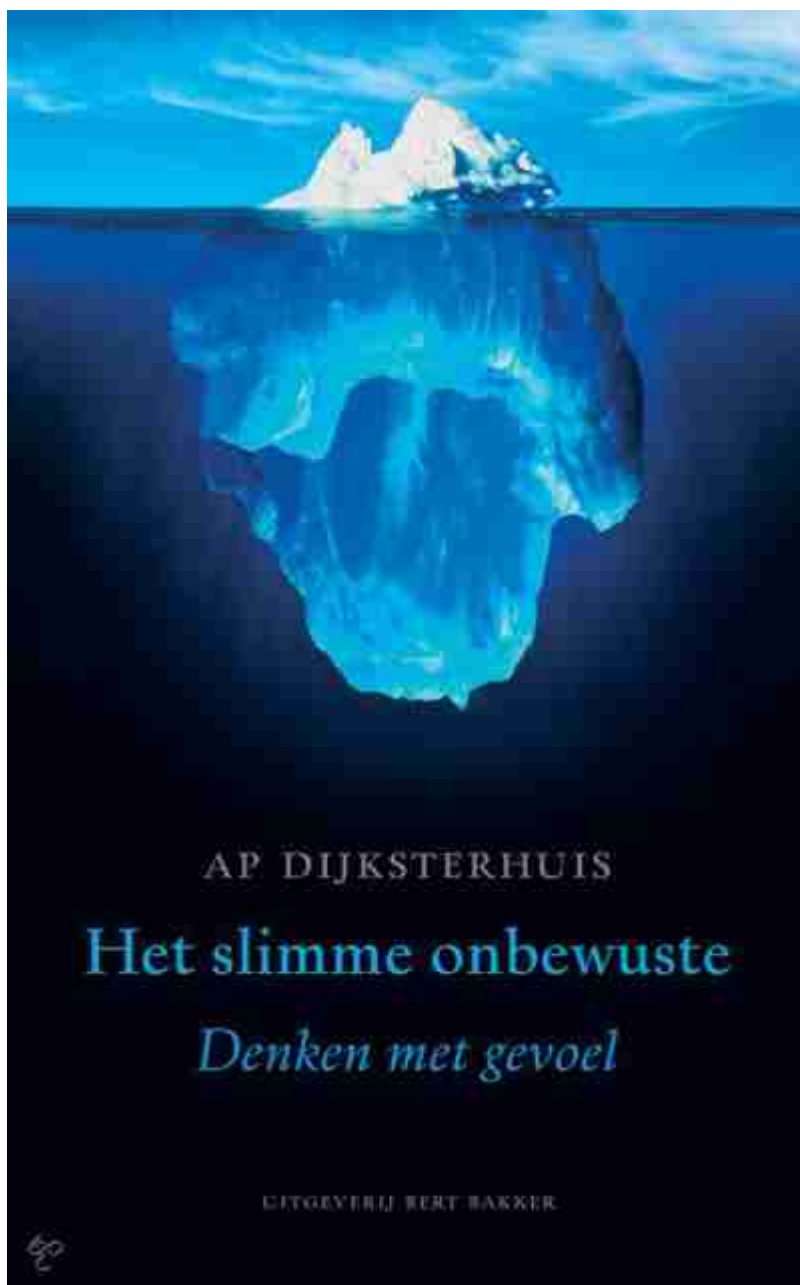
Thanks voor gisteren! En bedankt voor het feit dat ik nu deze plaat in mijn hoofd heb.
<http://www.youtube.com/watch?v=5JcsSDsFZ-A>

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:04)
[...] GIVE A FUCK [...]

Ik schreef al eerder over Handige Harry en beloofde toen ook 'het andere verhaal'. Volgens mij heb ik dat nooit meer verteld. Dat is zowiezo natuurlijk interessant. Dat ik niet meer 'weet' of ik iets geschreven heb. Gelukkig zijn een aantal lezers altijd heel scherp en hoor ik dat dan meteen. De reden waarom ik het soms niet meer weet, is denk ik dat het schrijven in de ochtend een Flow ervaring is. Niet altijd. Maar als ik lekker aan het schrijven ben, 'weet' ik eigenlijk niet wat ik schrijf. Als ik verhaaltjes achteraf lees, denk ik soms 'Huh, heb ik dat geschreven?'

Heel bijzonder. Je bewuste en je onbewuste. Daar heeft Ap Dijksterhuis een geweldig boek over geschreven. Dat weet ik dan weer wel. Ik heb het zelfs gelezen. En lees er af en toe weer stukjes uit. Ge - wel - dig.

Frank zit op dit moment waarschijnlijk 'Ap Dijksterhuis. Het slimme onbewuste.' in zijn boekje te schrijven. Toen ik van de week Frank sprak, vertelde hij dat hij alle boeken had gekocht die ik in op mijn blog noem. Nu wil ik jullie niet op kosten jagen en ik ontvang ook geen commissie maar die van Ap is zeer de moeite waard.

Enfin terug naar Harry. Wil je eerst weten wie Harry is dan moet je even hier naar toe. Voor wie Harry al kent hier komt het tweede verhaal.

Zoals jullie nu dus weten was Harry heel handig. En je wist precies wat je aan hem had. Heerlijk. Heel inspirerend. Wat Harry niet weet is dat hij ooit € 75.000 voor me verdiend heeft. Ik had naar zijn voorbeeld gehandeld door me af te vragen 'Wat zou Harry doen?'

Wat had Harry gedaan?

Harry had een mooie vloer gelegd in de showroom van een autodealer in Amersfoort. Netjes op tijd. De afspraak was dat de resterende 50 % bij oplevering betaald zou worden. Harry werd echter afgewimpeld met 'Dat komt van de week wel'. En dat kwam van de week NIET. En dat moet je niet doen bij Harry. Afspraak is afspraak. Dus op de middag van de feestelijke opening ging Harry even langs bij de dealer met de half betaalde

prachtige showroom vloer vol met mensen in (mantel)pakken, lekkere hapjes en champagne. Harry was de enige man zonder stropdas en wat verder opviel was het ontbreken van een drankje in zijn hand. In plaats daarvan had Harry een drillboor bij zich waarmee hij in het midden van de showroom ging staan. Nerveus kwam zijn opdrachtgever naar Harry toe en nispelde 'Harry wat doe je?' Harry antwoordde 'Deze helft is betaald. En deze helft nog niet. Dus die gaat er nu uit.' De opdrachtgever wist ook dat Harry een man van zijn woord was dus trok Harry mee naar zijn kantoortje en betaalde hem direct de andere 50 %.

Ik zit nu weer met een grote glimlach op mijn gezicht dit verhaal te typen maar kwam werkelijk niet meer bij toen Harry het me vertelde.

Afspraak is afspraak. Heel simpel.

Enfin. Tot zover het intro.

Ik had ook een afspraak. Met de EuroVoetbal Show. Een grootst opgezette voetbal attractie in het PSV stadion. Ik had daar 'Keep It' bedacht en gebouwd. Een blue screen virtual reality spel waarbij je staand in een doel opgenomen werd door een videocamera en jezelf vervolgens in een doel zag geprojecteerd op het grote scherm voor je. De bedoeling van het spel was dat je, al bewegend, moest proberen alle ballen tegen te houden. We hadden een 3 en halve meter grote bal gemaakt waar het scherm in hing.

Een geweldige attractie. Die als enige attractie WEL klaar was volgens planning. Wat niet volgens planning liep was de betaling. Ik had van Harry geleerd dat ze eerst 50 % moesten betalen. Wat ze netjes hadden gedaan. Maar de overige 50 % kwam maar niet. Ondanks allerlei beloftes. Toen ik ging rondbellen bij wat andere leveranciers hoorde ik dat de EuroVoetbal Show bijna failliet was. Ze moesten nog open maar waren alweer gesloten. Ze speelden dus mooi weer en ik dacht 'Ik kan naar mijn geld fluiten.' Ik hield me dom en belde gewoon elke dag hoe het met het geld zat. Beloftes, beloftes maar geen geld. Totdat niet ik maar zij me belden.

Aanstaande woensdag zou meneer Blatter komen van de FIFA om naar de EuroVoetbal Show te komen kijken. En of ik dan 'Keep It' wilde laten zien. Keep It was namelijk de enige attractie die al af was. 'Natuurlijk' zei ik. 'Als jullie die andere 50 % voor woensdag 12.00 overmaken kom ik de dongel erin doen en dan kun je gewoon op start drukken.'

'Dongel' hoorde ik aan de andere kant van de lijn?

Een dongel is een soort slot op je computer. Als die er niet op zit doet ie het niet. Een soort drillboor voor halfbetaalde showroom vloeren.

Woensdag ochtend werd ik om 9.30 gebeld door de bank. Er was € 75.000,00 overgemaakt.

Om 12.00 was ik in Eindhoven. Keep It was een succes.

De EuroVoetbal Show niet.

Een week later waren ze failliet.

Ding Dong.

This is your wake up call.

Dankjewel Harry.

---

esthermorren (2013-10-07 08:59:23)
Down-to-earth-genie, die Harry. Geweldig!

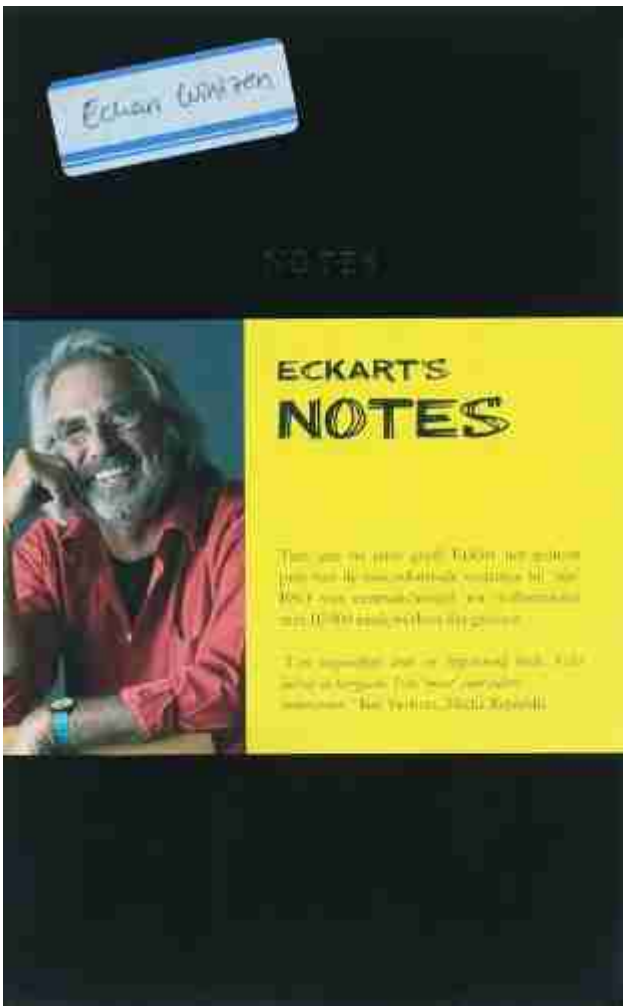
Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:06)
[...] ding dong [...]

hoofd chaos (2013-10-07 06:00)

Een paar jaar geleden ontmoette ik op Picnic Eckart Wintzen.

Ik stond in de rij om mijn kaartje te halen en hoorde iemand met een zware lach achter mij praten met een ander. Een schok ging door mijn lijf toen ik me omdraaide en zag dat hij het was. Ik was hem al vaker tegen gekomen op allerlei conferenties en dacht toen vaak 'Daar zou ik nu wel eens een gesprek mee willen hebben'. Maar ik durfde het niet. Deze man was zo GROOTS, zo'n held voor me dat ik elke keer compleet dicht sloeg als ik hem zag. Maar zo dichtbij als deze keer was ik nog nooit geweest. En nu was het ook anders. Het was alsof ik hem kende. Ik had namelijk zijn boekje "Eckart's notes" gelezen. Ik was een nog grotere fan. Maar 'kende' hem nu. Het boekje is werkelijk briljant. Niet alleen door de inhoud maar ook door de vormgeving. Iedere ondernemer MOET dit boekje lezen en elk half jaar nog een keer. (Frank daar ga je weer. Maar je kunt hier GRATIS een voorproefje nemen.)

'Tien jaar na dato geeft Eckart het geheim prijs van de succesformule waarmee hij 'zijn' BSO van een eenmansbedrijf tot multinational met 10.000 medewerkers liet groeien.

'Een managementboek dat leest als een roman'

De ondernemer Eckart Wintzen vertelt in Eckart's Notes vol humor en zelfspot over de succesformule, waarmee hij zijn BSO/Origin liet groeien van onverwacht eenmansbedrijf tot ongekende multinational. Een grappig boek, met diepgang. Het staat vol met ideeën en 'gouden tips' en is geschreven voor iedereen die met management te maken heeft: ondernemers, managers, studenten en docenten, hun thuisfront en natuurlijk ook iedereen die gemanaged wordt.

De 220 pagina's van het opzienbarende boekje zijn ingedeeld in 50 korte en puntige hoofdstukken. Een soort columns, die ook afzonderlijk gelezen kunnen worden. Vanzelfsprekend komt ook de spraakmakende 'zelffilosofie' aan bod, waarmee Eckart zijn eerste onderneming, BSO/Origin, zo succesvol maakte. Eckart's Notes is uitgevoerd als een persoonlijk dagboek, inclusief karakteristiek elastiek en bladwijzerkoord. De ingetogen fullcolour vormgeving geeft een lekker dagboekgevoel. Rustgevend in hectische tijden. Gewoon helemaal Eckartiaans.'

Ik had het die bewuste zomer in een ruk uitgelezen en regelmatig campinggasten lastig gevallen met weer een fantastische quote of idee van hem. Het ligt nu standaard op mijn bureau.

Maar hoe 'kom ik binnen bij Eckart Wintzen'. Mijn openingszin? Wat ga ik tegen hem zeggen. Ik besloot het te doen met een uitgestoken hand, mijn naam en een oprecht bedankje en compliment. Hij lachte zijn mooie gebit bloot en zijn lach vulde de ruimte. Wow wat een man.

Hij vertelde me trots als een kleine jongen dat zijn Notes al 20.000 keer waren verkocht en dat hij er elke dag wel 6 via zijn site verkocht. (hier zette hij dan iets persoonlijks in zodat ie er meer voor kon vragen. Anders kreeg ie problemen met de handel)

De volgende dag kwam ik hem weer tegen en vroeg hem hem hoe het ging met zijn Eyenetwork. Het geniale teleconference beeldscherm waarbij je elkaar WEL in de ogen kijkt. Het bleek dat we bijna 15 jaar geleden allebei op de eerste Doors of Perception conferentie dezelfde presentatie hadden gezien van Hiroshi Ishii van het NTT.

Ik was erg verbaasd te horen dat het nog geen doorslaand succes was.

Aangezien de volgende spreker zich alweer aandiende gaf Eckart me zijn kaartje. "Hier, ik geef je een vieze", zei hij nog. Ik bekeek het kaartje en inderdaad het zat vol vlekken.

"Geweldig. Helemaal in stijl met je boekje." riep ik hem na

"Laten we een keer koffie drinken", riep ie terug, "dan kletsen we verder"

En weg was ie.

Op de koffie bij de heer Wintzen.

Ik bekeek zijn kaartje.

"Hoofd chaos" stond er onder zijn naam.

Ik kon nog een hoop van hem leren.

Kort na mijn ontmoeting bij hem op kantoor overleed Eckart Wintzen. Veel te jong.

Eckart bedankt. Nogmaals.

Hoor ik daar iets bulderen uit de hemel?

De Beschermheer (2013-10-07 08:32:42)

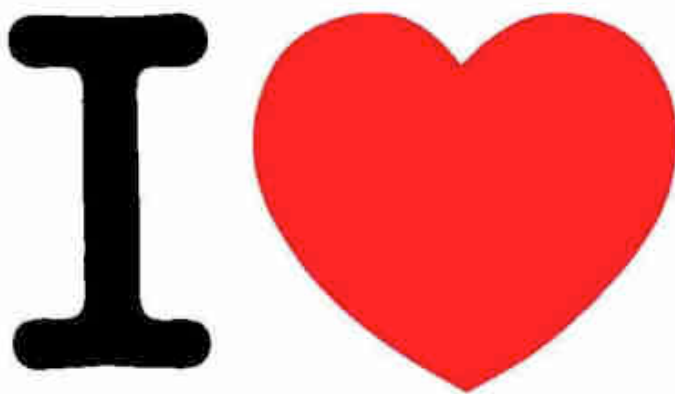
Goeie tip. Besteld!

dare to do | Design Thinking by Doing (2013-10-27 07:09:02)

[...] zit, het gewoon te doen. Het heeft mij al een aantal onvergetelijke momenten opgeleverd. Koffie met Eckart Wintzen en een lunch met Harry Starren en binnenkort een bezoek aan Polen. Met [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:09)

[...] hoofd chaos [...]

Gisteren was aflevering 4 van HKU Experiment Branding. Oftewel gisteren hadden zo'n 30 tweedejaars event management studenten voor de vierde keer het nieuwe vak Branding. Met als verplichte literatuur ZAG van Marty Neumeier. (die zag ik nog niet op je lijstje staan Frank).

IK heb de afgelopen colleges veel tijd besteed aan het besef dat we omringd zijn door merken en dat het gebruik van merken ook iets zegt over JOU. Nu geldt dat natuurlijk niet voor alle producten. Met sommige 'dingen' heb je gewoon niet zo'n 'band'. Die vind je gewoon niet zo belangrijk. Maar andere weer wel. Heel belangrijk zelfs. Die zou je echt niet willen missen. Daarmee zou je een stukje van jezelf kwijtraken. Als Apple, Alfa Romeo en Innocent er niet meer zouden zijn, zou ik dat echt jammer vinden. Die zou ik echt missen.

Terug naar het experiment. Om inzicht te krijgen in het belang van 'anderen' bij je merkkeuze bedacht ik de volgende oefening. Ik had ze al eerder gevraagd om 'only' document te maken van hun favoriete merk. Als voorbeeld gaf ik er drie van mezelf:

WAT: de enige fruitsmoothie

HOE: die puur en eerlijk is

WIE: voor levensgenieters met humor

WAAR: in Europa

WAAROM: die nep en afstandelijk zat zijn

WANNEER: in een tijd van complex en moeilijk

kleinhout fietsen

WAT: de enige racefietspecialist

HOE: die altijd de tijd neemt

WIE: voor racefietsers

WAAR: in Dordrecht

WAAROM: die serieus met hun sport bezig zijn

WANNEER: in een tijd van samen sportief bezig zijn

dirk johan klanker

WAT: de enige vriend

HOE: die altijd eertlijk is en inspireert

WIE: voor mij

WAAR: als we samen zijn

WAAROM: als ik de weg kwijt ben

WANNEER: in een tijd oppervlakkigheid en
overvloed aan keuzes

Vervolgens vroeg ik ze of ze het merk wilde kiezen dat ze hardst zouden missen als het er niet meer was. Kiezen met gevoel. Niet teveel nadenken. Want een merk is:

A **BRAND** IS
A PERSON'S
GUT FEELING
ABOUT A
PRODUCT,
SERVICE,
OR COMPANY.

Op een stuk papier tekende ze vervolgens een groot hart met hun merk in het midden.

Hun Love Brand.

De volgende stap was dat ze terug moesten gaan naar het eerste contact met hun Love Brand. Wat was de eerste keer? En dat moment zo gedetailleerd mogelijk te beschrijven. Ik vroeg 3 dames en 1 heer naar hun voorbeelden:

H &M (dame)

Supertrash (dame)

Sissy Boy (heer)

Spijkerbroeken merk waarvan ik de naam alweer kwijt ben (dame)

Het zal de leeftijd zijn dat het toevallig allemaal fashion brands zijn. Het ligt natuurlijk ook aan de vraagstelling. Niemand wil naakt over straat.

Opvallend echter was dat ze alle vier getipt waren door een ander. Een mens. Geen media.

In het geval van H &M was het door haar moeder. Op zoek naar kleding op elf/twaalf jarige leeftijd. Het moment dat kinderkleding niet goed meer past en je de overgang naar de grote mensen wereld maakt.

In het geval van Supertrash was de aanleiding een bruiloft waarbij ze werd geadviseerd door een verkoperster die zei dat Supertrash goed past bij 'smalle' dames.

In het geval van Sissy Boy een hele familie waarmee hij op pad was en bij Sissy Boy belandde en zich direct 'thuis' voelde door de muziek (Norah Jones) en de mooie mensen (lees vrouwen).

In het geval van het, door mij alweer vergeten, spijkerbroeken merk een vriendin die zei dat ze een keer naar die specifieke winkel moest gaan omdat ze dacht dat dat wel iets voor haar zou zijn.

Misschien toevallig maar in ieder geval opvallend dat NIEMAND met een verhaal kwam dat ze een geweldige commercial, billboard of advertentie hadden gezien. Het waren MENSEN die ze op het spoor van hun Love Brand zette. Geen media.

Nu hoor ik jullie denken 'Ja maar het pad was onbewust geëffend door de media. Ze kenden deze merken al maar wisten het nog niet bewust.'

Kan best zijn. Ik heb in ieder geval weer geleerd dat door terug te gaan naar je emotie je op interessante inzichten/ideeën komt.

Probeer het maar eens.

Van wie houd jij eigenlijk?

Echt.

Design is belangrijk | Jacob Jan Voerman (2013-10-15 23:14:39)

[...] Noltee vroeg een tijd terug in zijn blog "Van welk merk hou je? Welk merk zou je [...]

puuramsterdam (2013-10-09 20:36:21)

ook dol op dj klanker

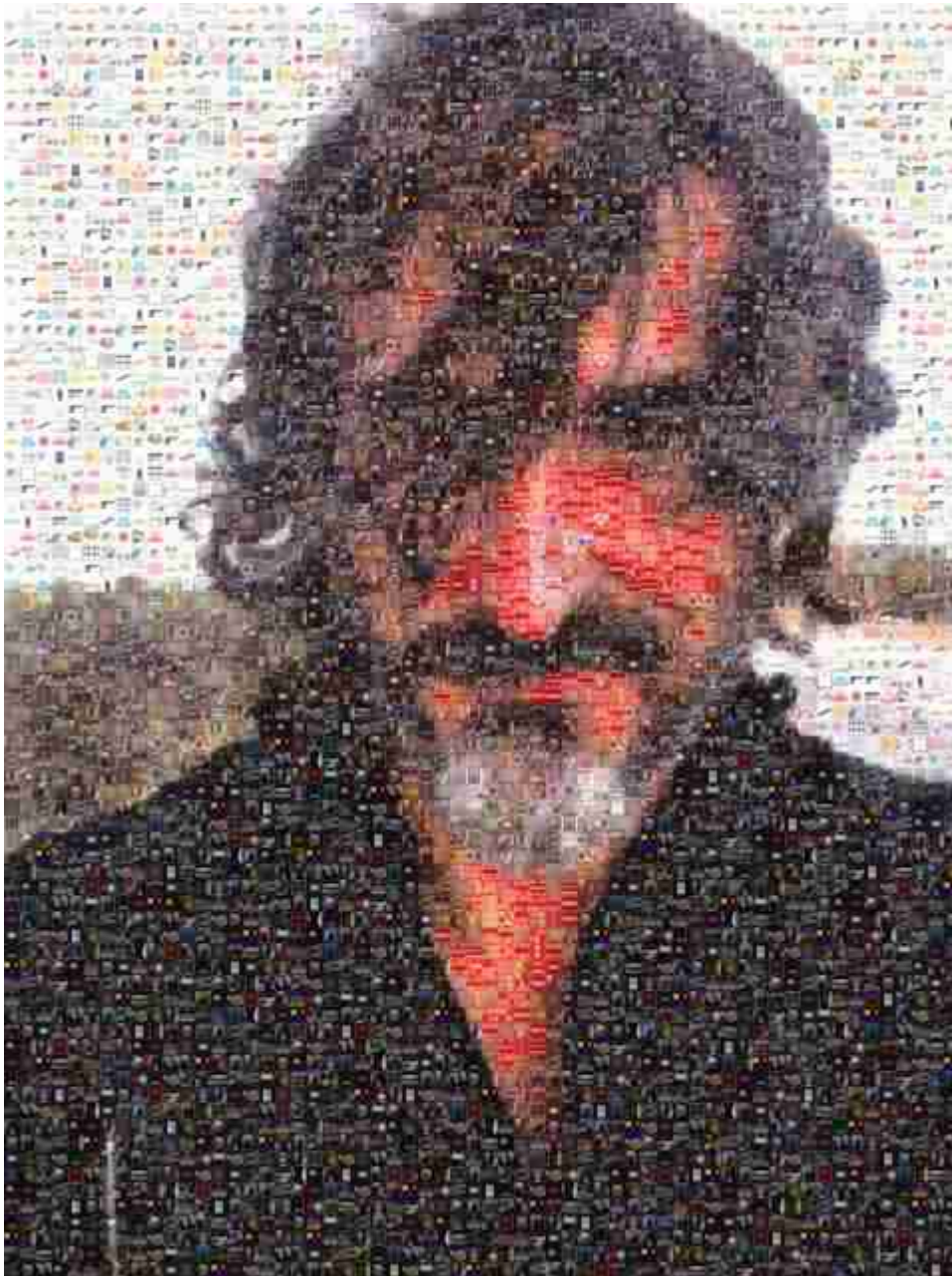
Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:15)

[...] I LOVE [...]

YOU ARE WHAT YOU SHARE (2013-10-09 05:04)

Je bent wat je deelt.

Bovenstaande foto is opgebouwd uit alle plaatjes van mijn blog.

De lezers die mij alleen 'kennen' van mijn blog 'zien' mij als de verhalen die ik deel.

Mensen die mij In Real Life kennen 'zien' mij weer anders.

Ben je wat je deelt of ben je wat je juist niet deelt. Je dark side.

Kijk eens naar je Facebook, LinkedIn, Twitter etc. pagina.

Ben jij dat? Of zou je dat willen zijn.

Folkert (2013-10-09 06:52:40)

Verrek je bent echt. Dacht dat jij een grote kabouter was.

Investeren in geluk - Invest in happyness » Bij regen en welzijn - Je bent wat je deelt - gatver ben ik dat? (2013-10-09 07:31:09)

[...] "Je bent wat je deelt" schrijft Cor. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:17)

[...] YOU ARE WHAT YOU SHARE [...]

WHO YOU GONNA CALL (2013-10-10 06:05)

Goede ideeën ontstaan vanuit een goede kijk op de wereld. Sommige noemen dat een Point Of View. Een POV is opgebouwd uit een behoefte en een inzicht. Een behoefte van mensen. En waar vind je die? Stomme vraag zou je zeggen. Nou zo stom is ie niet. Sommige denken deze behoefte te vinden op youtube en google. Kortom op of in hun beeldscherm. Veel succes. Waardevolle ingangen voor problemen en uitdagingen liggen vaak besloten in het gedrag van mensen.

Ik zal nooit vergeten dat Moniek Tersmette van Innatemotion me ooit vertelde dat ze een klant had voorgesteld om thuis bij de mensen een bakkie koffie te gaan doen. Gewoon bij de mensen thuis. De klant keek haar aan of ze net een oneerbaar voorstel had gedaan. 'Dat kunnen we toch niet doen.'

Veel bedrijven hebben geen idee meer voor wie ze het allemaal doen. Zijn veel te druk met overleven en

overleggen. Stroomlijnen en afslanken.

Met een komende generatie die vergroeid zijn met hun mobiel en andere beeldschermen en erger nog, verpest door ons onderwijs systeem, zie ik een zonnige toekomst voor die ondernemers die wel weten voor wie ze het allemaal doen. Mensen die dingen doen voor mensen. En waar begin je dan.

Juist met mensen.

Niets is zo verhelderend, inspirerend en waardevol als een goed gesprek met je 'klant'. Oprecht geïnteresseerd en nieuwsgierig vragen, luisteren, vragen, luisteren. Zonder oordeel. Open minded. Het is niet iedereen gegeven. Moniek kan dat bijvoorbeeld heel goed en haar bedrijf doet dat dan ook voor de grote merken op aarde.

Toen ik werd gevraagd door mijn ex creatief directeur Maarten van de Vijfeijken om te komen jureren op de Willem de Kooning Academie deed ik dat graag. Dat was gisteren. 20 studenten hadden in teams van twee een opdracht gekregen en gisteravond was het zogenaamde 'Kijkje in de Keuken'. Wij als jury (Scato van Opstall en 'de klant' Juleke Boon) mochten opbouwende kritiek geven op de concepten. Vervolgens hebben de studenten nog een week om de concepten verder te finetunen en presentabel te maken.

In drie uur kwamen de zeer gevarieerde concepten voorbij. Van heeeeeel slecht tot heeeeeel goed. Wat een nivo verschil. Toen Maarten aan het eind vroeg of wij als jury nog iets wilde zeggen, sprong ik op. Want ik was nieuwsgierig. Ik had een vraag.

Een hele simpele vraag.

'Wie van jullie heeft de doelgroep gebeld?'

De doelgroep was in dit geval de programmadirecteur van een concertgebouw.

Van de twintig studenten was er niet een die op het idee gekomen was om 'gewoon even te bellen.'

Gewoon even te bellen en te zeggen:

'Goedemorgen meneer de programmadirecteur. Ik ben Pietje Puk. Student van de Willem de Kooning Academie. We zijn een campagne aan het bedenken waar u de doelgroep van bent. Mag ik u een paar vragen stellen. Het kost u maximaal 5 minuten van uw tijd.'

Niemand was op het idee gekomen om direct contact te zoeken met de persoon waar ze de campagne voor moesten maken.

NIEMAND.

Ze zaten me aan te kijken of ze net betrapt waren met hun hand in de koekjestrommel.

Ik hoop dat ze dat koekje de volgende keer aanbieden aan hun doelgroep.

Samen met een kopje koffie.

En een goed gesprek.

Maarten Van De Vijfeijken (2013-10-10 08:06:32)

Ha Cor Nogmaals erg bedankt voor gisteren avond. Het was erg leerzaam voor de studenten: empathisch vermogen is een woord wat ik ongeveer elke les gebruik. Vreemde ogen dwingen zeggen ze, ik hoop dat ze het oppikken. Sommige wel waarschijnlijk Daar doen we het voor. Ik hoop dat ze je blog lezen , speciaal vandaag. Ik zal ze er nog eens op wijzen. Ik hoor wel waar en wanneer je mij nodig hebt. Tot gauw. Groet Maarten

De Beschermheer (2013-10-10 08:14:40)

Bij ons in de lessen zitten inmiddels dia's met de tekst: "Wie niet praat met zijn doelgroep is een idioot."

Bonnie Em van Den (2013-10-10 12:37:30)

Ik beloof dat ik heel veel koffie zal drinken.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:20)

[...] WHO YOU GONNA CALL [...]

Jan en Alleman deel 3. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 817/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-07-11 07:11:31)

[...] mijn eigen bedrijfje. Twee weken later begon ik als creatief bij TBWA en ontmoette er onder andere Moniek Tersmette, Jeroen 1.111 de Bakker, Dirk Johan Klanker en Sjoerd Goderie. Een fantastische tijd waarin ik mijn [...]

Ik ben een echt alfa mannetje maar wilde dierenarts worden. Net als mijn beste vriend Hans. Hans was een kei in wiskunde, scheikunde en natuurkunde. Ik was een drama. Maar ik hield van dieren en van Hans dus koos ik het meest beta pakket wat je maar kunt bedenken.

In de tweede klas van het Atheneum had ik een 5 voor wiskunde en de rest zesjes. Aan alle kanten werd er getwijfeld of die beta kant niet de verkeerde kant voor me was. Ik was een hetero alfamannetje in een beta klas. Dat is natuurlijk vragen om problemen.

Problemen stapelde zich op en hulp kwam uit een onverwachtse hoek. In de vorm van Meneer Simons. In de derde klas kreeg ik een nieuwe wiskunde leraar. Een kleine, oudere man uit Brabant genaamd Meneer Simons. En Meneer Simons was een held. Ten eerste omdat ik aan het eind van het schooljaar een 8 had voor wiskunde maar met name omdat hij met humor een klas testosteron in bedwang hield met grappen en grollen. Als jij dacht grappig te zijn was hij net even grappiger. Hij had een een soort intelligente humor waar ik jaloers op was. Zo wilde ik ook zijn. Maar dat vertelde ik natuurlijk niet. Als 16 jarige grapjas van de klas zei je natuurlijk niet dat je net als Meneer Simons wilde zijn. Maar Meneer Simons was mijn superheld. Ik heb het hem nooit verteld maar stiekem wisten wij het denk ik wel van elkaar.

Het mooiste voorbeeld van hoe Meneer Simons omging met ongeoorloofde acties in de klas was de volgende.

Ik zat naast Hans in de middenrij en gooide een propje richting de vuilnisbak die naast de deur stond, zo'n 6 meter verder. Via de muur belandde het propje precies.....naast de prullenbak. Meneer Simons zag het maar ging ongestoord verder. Ik ben netjes opgevoed dus stapje op, pakte het propje en gooide het op een meter precies.....naast de prullenbak. Nu had ik wel alle aandacht. Niet alleen van de klas maar ook van Meneer Simons. De zo quasi nonchalante actie transformeerde zich in een knap zielige vertoning die nog erger werd toen ik voor de derde keer het propje precies naast de prullenbak gooide. Mijn superheld kon het niet meer aanzien

en schoot me te hulp. Meneer Simons pakte het propje en zei tegen me dat ik het helemaal verkeerd deed.

Hij droeg me op om drie meter van de prullenbak op de grond te gaan liggen met mijn hoofd richting de prullenbak. Alsof gehypnotiseerd lag ik 5 seconden later op de grond in het wiskunde lokaal. Meneer Simons gaf een voorstelling. Zijn publiek keek ademloos toe. Wat ging hier gebeuren.

Hij vroeg me of ik links of rechts was. Rechts zei ik. 'Ok, dan moet je het propje met je linkerhand gooien. Met je linkerhand over je rechterschouder, zonder te kijken.' IK twijfelde geen moment. Meneer Simons had alles onder controle. Het propje zweefde door de lucht, stuiterde op de rand van prullenbak. De klas hield de adem in. Daar lag ik dan met gesloten ogen midden in het wiskunde lokaal. Het propje viel precies.....in de prullenbak.

'Zo doe je dat Cor.' En hij stak zijn hand uit en trok me omhoog. Een luid applaus vulde de ruimte. Met een kleine buiging nam Meneer Simons het applaus in ontvangst en ging verder met de cosinus regel. Alsof er niets gebeurd was.

Een van mijn favoriete creatieve denktechnieken is "De Superheld". Je vraagt je dan af hoe jouw favoriete superheld het zou oplossen. Ik heb er altijd twee. Batman en Meneer Simons. En geloof me, ze komen allebei altijd met hele originele ideeën.

Dankjewel Anna-Maria voor de inspiratie.

---

puuramsterdam (2013-10-11 09:15:41)

Cor..jij ook dank voor inspiratie. Voelde me erg kaal zonder pen en papier. Hoop dat ik genoeg awesom uitspraken van je heb onthouden. Manifesto check. Komt-er-aannnnn... En dank voor link. Voelt raar om plots je internet 'smoel' zomaar tegen te komen.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:22)

[...] Meneer Simons en Batman [...]

Vrijheid in verbondenheid. Design Thinking by Doing verhaal 656/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-01-24 09:45:51)

[...] ik er toch nog een formule uit weten te persen. Meneer Simons zou trots op me [...]

Een tijdje geleden belde Immo Dijkma van de Hanze Hogeschool me. Ik ken Immo via Frouke, een student event management van de HKU. Ik heb een keer gratis een workshop Design Thinking gegeven voor Immo en Frouke. Dat was een mooi experiment. Ik dacht toen onderweg van Dordrecht naar Groningen dat dat DE kans was om iets nieuws te proberen. Aangezien ik altijd een niet goed geld terug garantie geef kon het experiment niet mislukken. In ieder geval financieel niet. Want ik kreeg niets. Wat ik toen gedaan heb lees je hier.

Gisteren was het echter anders. Nu had Immo wel geld. De niet goed geld terug garantie gold nog steeds en Immo maar nu waren Immo en ik samen het experiment aangegaan. Als twee kleine jochies bedachten we iets nieuws. Een wereldprimeur. Voor 140 studenten, docenten en ondernemers.

Ik kan dat natuurlijk helemaal opschrijven maar onderweg naar Dordrecht gisteravond bleek dat andere mensen dat al voor me gedaan hadden.

Er was volop getweet. Dus ik maak het me makkelijk vandaag. Heb ook nog genoeg te doen vandaag. Ik geef straks namelijk een workshop op TEDX Youth in Amsterdam. Ook gratis. Voor de laatste keer gratis.

Hier wat ZIJ zeiden over de workshop:

Comé Kox @Come

18h

#DesignThinking volgens @comoltee 1) Emphatie 2) Etnografie / Etnografisch onderzoek 3) Prototyping

Followed by Joyce Schellevis and 14 others

Expand

gert veenhoven @getveenhoven

18h

Zin in het college Design Thinking van @comoltee
pic.twitter.com/Bqt4zqYvQl

Followed by Jarno Duurms and 12 others

[View photo](#)

Erwin de Beer @EddieBij

18h

"Life is short, play more" is het credo van Design Thinking (denk ik)
@ gastcollege Design Thinking door @comoltee #hanze

[from Groningen](#)

Comé Kox @Come

18h

Klaar voor gastcollege #DesignThinking door @comoltee (@ De Appel) 4sq.com/1ed6LEV

[from Groningen](#)

[Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

Hans Slender @HansSlender

15h

Nieuwsgierigheid, verbeeldingskracht en discipline. Inspirerende workshop @comoltee over #DesignThinking. Dank voor uitnodiging @dijkma.

[Collapse](#)

[Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

1

RETWEET

3:32 PM - 11 Oct 13 - Details

Roos Pals @RoosPals

15h

Inspirerende lezing van @Comoltee #designthinking #hanzehogeschool. Ook nog een paar leuke ideeën opgedaan voor Toegepaste Psychologie.

[Collapse](#)

[Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

1

RETWEET

4:02 PM - 11 Oct 13 - Details

CUBE050 @Cube_050

13h

Wat een fantastische #DesignThinking dag vandaag
@De_Noorderling en @Value050! Met speciale dank aan @Comoltee
en @Dijkma.

Followed by Irma Noorbergen and 1 other

Collapse

[← Reply](#) [↻ Retweet](#) [★ Favorite](#) [⋮ More](#)

2

RETWEETS

5:48 PM - 11 Oct 13 · Details

Jorg Andree @JorgAndree

12h

Vanmiddag een mooie sessie #DesignThinking gevolgd van
@comoltee Prototype zelfs vorm kunnen geven. Dank @Dijkma op
weg naar succes

Collapse

[← Reply](#) [↻ Retweet](#) [★ Favorite](#) [⋮ More](#)

1

RETWEET

1

FAVORITE

7:12 PM - 11 Oct 13 · Details

CoE VALUE050
@VALUE050

Follow

Ruim 130 studenten, docenten +
ondernemers bij #Value050 gastcollege
#DesignThinking by @CorNoltee.
Prototypes bouwen
pic.twitter.com/YeLYKsHtt7

View translation

Reply Retweet Favorite More

4

RETWEETS

T-Mobile NL 3G 18:50 27%

← Tweet 🔍 ✎

Aanwezig bij @cornoltee! Vette en
inspirerende lezing man. Zet
behoorlijk aan het denken.
pic.twitter.com/vgbzfafAEW

11-10-13 15:30

Beantwoord Bob Kolstein

Startpagina @ Ontdek Ik

Immo bedankt. Het was weer fantastisch.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:25)
[...] KA DO [...]

SHOWIT (2013-10-13 08:10)

We kennen allemaal de 4 P's. Prijs, product, plaats en promotie. In het boek 'This is service design thinking' kwam ik er nog drie tegen.

Processen, participanten en physical evidence. (fysiek bewijs)

Er staat een goede recensie op Frankwatching van het boek.

Daar staat ook dit filmpje.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=JywQijO4TRo> &w=1280 &h=720]

Ik wil het hebben over de P van Physical evidence. Daar liggen enorme kansen. Misschien juist in Nederland omdat we hier vaak een 'doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg' mentaliteit hebben. Je doet gewoon wat je moet doen en dat hoef je niet te etaleren.

Maar in een wereld van overvloed zijn er veel meer die doen wat jij doet. Net zo goed. En waar kiest de consument dan voor? Mensen kiezen dan waar ze zich het lekkerst bij voelen. De service is niet alleen wat de consument ervaart. Het is het hele proces wat vaak onzichtbaar is voor de consument. Het vormgeven van dat fysieke bewijs van de service is een geweldige manier om de relatie met je klant te verbeteren.

De onzichtbare delen van je service zichtbaar maken is een van de manieren om dat te doen.

Een oud voorbeeld is het A4 tje met het schoonmaakrooster op het schone toilet bij bijvoorbeeld de Bijenkorf. Ik heb er bewust 'schone' bij gezet want anders werkt zo'n schoonmaakrooster natuurlijk averechts. Het schoonmaken van een toilet is geen rocket science ook al doen de mannen van wc eend ons dat geloven. Maar het ophangen van een schoonmaakrooster waar met de hand de tijd en de naam van schoonmaker in geschreven staat, is voor de gebruiker van het toilet een zichtbaar bewijs van 'Wanneer' en door 'Wie'.

'Wanneer' is de andere P. Die van proces. Het tijdstip dat het toilet is schoongemaakt.

'Wie' is de P van participant. De naam van de schoonmaker die het toilet heeft schoongemaakt.

Al schrijvende vroeg ik mezelf af hoe je dit dan nog beter zou kunnen doen.

Ik dacht aan het volgende.

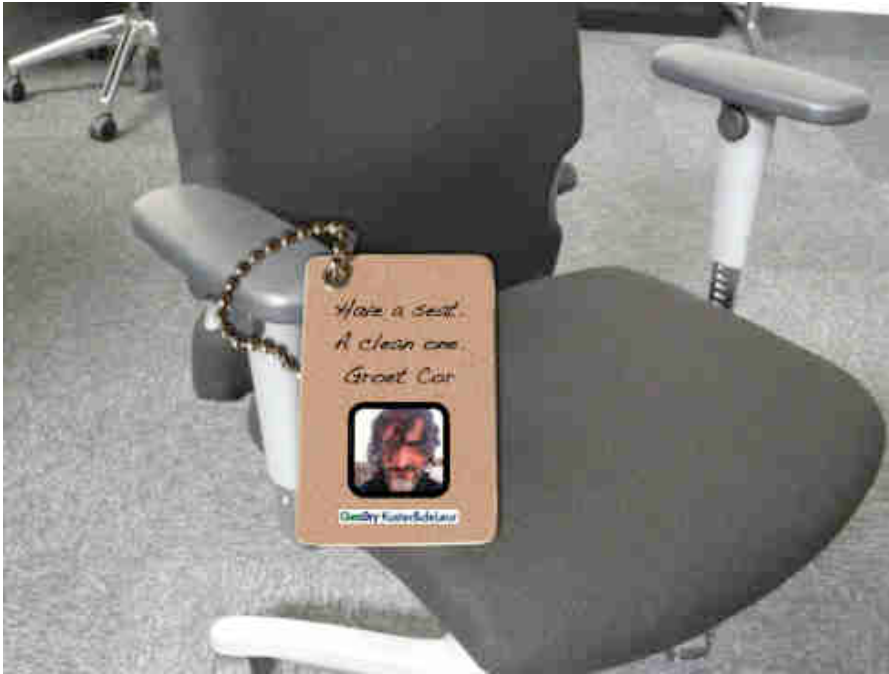
Stel je voor. Ik werk bij schoonmaakbedrijf Chemdry Kuster & de Leur en ik heb mijn eigen stickervelletje met mijn fotootjes.

Chemdry Kuster & de Leur is met name heeel goed in tapijt en meubelreiniging. Dus even geen toilet-voorbeeld maar een meubelvoorbeeld.

Op woensdag avond, onzichtbaar voor de medewerkers van het bedrijf, heb ik de stoelen gereinigd van het bedrijf. Ze zijn weer als nieuw.

Als medewerker van het bedrijf kom je donderdagochtend op de zaak, loop je naar je plek en je gaat zitten op de stoel die de avond ervoor door mij is gereinigd.

Handgeschreven. Stickertje erop geplakt. Niet gedrukt dus!

Dat doe je niet bij elke stoel.

Dan wordt er over gepraat.

Zet je service in de etalage.

Wees trots op wat je doet.

Show it.

Bartvanderbom (2013-10-13 09:09:58)

Prima advies Cor. Groeten van Bart p.s. Jullie huis staat te koop. Waar gaan jullie naar toe ?

ruud willems (2013-10-15 19:52:42)

Beste Cor, Ik kijk iedere dag uit naar je post. Dank voor je dagelijkse inspiratie! Dit idee vind ik echt goud. Het is altijd lastig om jezelf en je werk te laten zien op een niet opdringerige manier. De humor bij jouw schone stoel-oplossing is heel inspirerend. Top! Tot morgenvroeg maar weer, Ruud Willems

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:27)

[...] SHOWIT [...]

100% good (2013-10-14 05:58)

100 % good but not perfect.

Nobody is perfect. Toch zou je bijna denken dat je perfect moet zijn om goed te zijn. Dat je perfect moet zijn om je goed te voelen.

Veel merken denken dat volgens mij ook. Het moet allemaal perfect. Ik denk echter dat juist imperfectie je aantrekkelijk maakt. Zo vind ik het bijvoorbeeld heel jammer als een vrouw botox oid gebruikt. Je ziet dat altijd meteen. Het ziet er te perfect uit. Er zit geen leven meer in. Geen emotie.

Dat vind ik met merken ook. De interessante merken hebben iets menselijks. Iets imperfects. Nobody is perfect. En de echte merken zijn de imperfecte merken. De beste merken zijn net mensen. En echte mensen zijn niet perfect.

Ander ding is dat als je accepteert dat je niet perfect bent je ook fouten mag maken. Nu moet je niet doorslaan natuurlijk. Mensen moeten je nog steeds wel geloven. Je moet wel ergens voor staan. Mensen 'kopen' steeds meer merken die ze geloven. Zeker in een wereld van overvloed waar heel veel merken hetzelfde doen en kunnen. Je kiest, misschien onbewust, die merken waar je je tot aangetrokken voelt. Je wordt geraakt. Emotioneel geraakt. En was het daar nu juist niet om te doen?

Toen ik jaren geleden op de snelweg zat had ik een zak M &M's tussen mijn benen. Net gekocht bij de

benzinepomp. Een 500 gram zak. Ik wist niet dat ze bestonden. Na 18 km was ie voor de helft leeg en legde ik hem naast mij op de passagiersstoel. Na 23 kilometer verdween ie naar het dashbordkastje en na 30 kilometer was ie leeg. Herkenbaar? De benzinepomp was brandstof tanken. Voor de auto benzine. Suiker voor mij. Dat ging jaren zo.

Totdat mijn mesoloog zei dat ik moest stoppen met suiker. Als ik van mijn hooikoorts af wilde, moest ik stoppen met suiker. Ik dacht dat is niet te doen voor een snoepkont als ik maar eigenlijk viel het reuze mee. Groot voordeel is namelijk dat je niet meer hoeft te kiezen. Er zit namelijk bijna OVERAL suiker in.

Toch laat ik me af en toe verleiden. Zo eet ik Brokking taart op de verjaardagen van ons gezin en heeeeeeel af en toe de koekjes van John Altman.

Voor John Altman maak ik heel af en toe een uitzondering. Want John is een vriend. Een hele goeie vriend. Een die ik echt zou missen als ie niet meer in mijn leven zou zijn. John komt uit San Francisco dus even in het Engels:

'Who is John Altman?

A man who owns nothing but has everything.

A man who believes that the tortoise will always beat the hare.

A man who believes in karma (when he feels like it).

A man who believes that the good things in life are the simple things.

And that they should be for everyone, not a select few. A man who believes that the key to happiness is spreading the love (man).'

En ik probeer te leven volgens John's principes en vraag me met alles wat ik doe af:

What would John do?

That's what I ask myself every day. I don't know the answer to everything, but if I put myself in John's shoes, every problem become a little bit easier. And if not, well, i'll just go and bake some cookies.

Spread the Love!

I want to make the world better for everyone. So I make things that are made for sharing and bringing people together. Lovely, I'm sure you'll agree.

100 % Good, not Perfect

I love the environment, but I'm not 100 % good for it. Yet. I'm improving all the time, I'm still looking for ways to be better.

100 % Good, not perfect. Dus mag ik af en toe een koekje. Met suiker. Een koekje van John.

Nobody is perfect.

puuramsterdam (2013-10-14 06:02:35)
weer erg goed!

cornoltee (2013-10-14 06:05:31)
Maar niet perfect :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:35)
[...] 100 % good [...]

GOOD KOOP (2013-10-15 06:20)

Gisteren kreeg een mailtje van John Altman naar aanleiding van mijn post over de 100 % goede maar niet perfecte koekjes van hem.

Eigenlijk van Els. Koekjesbakker.

Beste Cor,

Ik heb je blog gelezen en je hebt helemaal gelijk: als je zondigt doe het dan goed.

Je hebt mijn maandag een gouden randje gegeven en dat terwijl ik mijn werkende leven mag invullen door samen met mijn collega's koekjes te bakken en te verkopen. Wij van John Altman vinden: vrienden heb je nooit genoeg!

Groetjes en al het goede terug,

Els van banketbakkerij van Strien, namens John Altman de levenskunstenaar die we allemaal in ons hebben.

Binnen 4 uur een reactie. Leuk he.

Ik had een gouden randje aan haar maandag gegeven. Spread the Love.

Al Love spreadend ging ik gistermorgen vroeg naar Utrecht voor een drukke HKU dag. Natuurlijk weer met chauffeur. Ik pakte zoals wel vaker een trein eerder om nog even wat langer op Rotterdam Centraal te kunnen zijn en daar gewoon lekker mensen te kijken. Vergezeld door een lekker kopje koffie, een croissant en een belegde mini panini. Die haal ik dan altijd bij La Place. Voor € 3,25. Ik ben een echte FAN van La Place. En zeg nou eerlijk € 3,25 dat is toch geen geld.

Toen ik gisterochtend aan kwam lopen, zag ik op een bord dat ze de prijs verhoogd hadden. Van € 3,25 naar € 3,50. Nu ben ik een loyale klant dus ik kan wel wat hebben. Uit onderzoek blijkt dat loyale klanten bereid zijn 20 - 25 % meer te betalen voor ze switchen. Dus er zat nog rek in. Ik bleef gewoon fan.

Toen ik de dame achter de counter vroeg waarom de prijs was verhoogd, keek ze me aan en dacht waarschijnlijk 'Waarom ik, waarom nu, waarom???'

Ik bleef haar vriendelijk aankijken, wachtend op wat er komen ging. Ze wist het niet. Dat was wel duidelijk. Haar hele aanwezigheid straalde dat uit. Ze wist het niet. Om er vervolgens aan toe te voegen dat 'ze er niets aan verdienen'. Eerst wist ze het niet en nu opeens wel. Het was gewoon te goedkoop. Ik ging er verder maar niet op in maar vreemd vond ik het wel. Waarom zou ze dat nu zeggen. Vindt ze dat ze zelf te weinig verdient. Praatte ze mee met de crisis. Ze leek in ieder geval blij dat ze me 'iets' had verteld.

Genietend van mijn koffie vertrok ik met de trein naar Utrecht. Wederom keurig op tijd stapte ik uit op Utrecht Centraal. Vlakbij de uitgang van Hoog Catharijne zit ook een La Place. Mijn oog viel op het volgende bord:

Hetzelfde ontbijt werd bij deze La Place aangeboden voor € 3,45. Dat is 5 cent goedkoper dan in Rotterdam. Maar nu komt het. Dan zit er wel nog een verse jus van 200 cc bij. Voor 5 cent minder dan in Rotterdam. Met de Rotterdamse prijsverhoging nog in mijn maag vroeg ik vriendelijk aan de sinnaasappel persende dame of ze de situatie kon uitleggen. Ook zij gaf me de blik van 'Waarom ik, waarom nu, waarom???' Om er vervolgens wel eerlijk aan toe te voegen 'Ik weet het niet.' Dat nog extra kracht bijzettend met 'Ik werk hier nog maar net.' Wat schattig. Dus vroeg ik naar de manager. Die was er nog niet. Ik vroeg toen zelf maar naar het nummer van het hoofdkantoor. Dat kon niemand me geven. Ook de inmiddels toegesnelde, croissant bijvullende heer. 'Dat staat wel op de site', zei hij.

Daar ga ik zometeen kijken zodat ik een link kan sturen naar deze post.

Mijn advies aan La Place. Want het is natuurlijk makkelijk om te zeggen dat e.e.a. niet klopt maar ik denk graag even mee. Ik ben namelijk FAN van La Place en 'nobody is perfect.'

Als je een prijsverhoging doorvoert geef het kassa personeel dan een verhaal dat ze kunnen delen met klanten met eventuele vragen. Hetzelfde verhaal. Dat creëert rust en duidelijkheid. Voor zowel het personeel als de klant.

Leer je personeel dat in direct contact met de klant staat dat als de klant een vraag heeft en je daar het antwoord niet op weet je gewoon zegt dat je het niet weet maar graag even uitzoekt. Laat ze om het email 06 nummer van de klant vragen en zorg er voor dat de klant ZSM antwoord heeft. Niet twee dagen later. maar net als Els binnen een paar uur. Zoveel lastige klanten als ik zijn er heus niet.

Stel je voor dat ik binnen een uur was terug gebeld door La Place met een duidelijke uitleg, of excuus voor de verwarring met eventueel een voucher voor een gratis ontbijtje....met verse jus?

Dit is geen Rocket Science.

Maar wel nog steeds een vraag.

Waarom?

Waarom is een ontbijtje met jus in Utrecht 5 cent goedkoper dan een ontbijtje zonder in Rotterdam?

Ik ga de train halen. En een ontbijtje.

Frouke (2013-10-15 07:21:32)
Transparantie, de sleutel tot betrokkenheid

Hugo (Vlugo) Smid (2013-10-15 07:37:42)
Suzanne?

cornoltee (2013-10-15 08:21:43)
Hugo? Wat bedoel je? Ik snap t niet. Nederlands hè

pieponline (2013-10-21 18:52:12)
Geniaal.

la place to be | Design Thinking by Doing (2013-10-21 05:29:58)
[...] week was oa de week van de ontbijtprijsverhoging van La Place. Ik schreef daar hier over en als je die nog niet had gelezen moet je dat eerst even doen. Voor alle hardCor fans die [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:37)
[...] GOOD KOOP [...]

Ik ben ontslagen. Want het was niet goed genoeg. Goed is een 8. En afspraak is afspraak. Minder dan een 8? Ontsla jezelf. Het was close.

Ik kwam 0,00588235 tekort om een 8 te halen.

Gisteren gaf ik college Design Thinking aan vierde jaars HKU studenten. En net als afgelopen vrijdag en hier was de afspraak dat ik ontslag zou nemen als ik minder dan een 8 scoorde. Gisteren is dat niet gelukt.

Ik kwam

0,00588235

teCORT.

Nu kan ik een paar dingen doen om mezelf voor de gek te houden. Ik kan bijvoorbeeld zeggen dat

7,99411765 afgerond een 8 is.

Maar ik ben keihard. Het is geen 8.

Klaar.

Dus hierbij mijn ontslag.

Ondanks de volgende recensie die een leerling ongevraagd op 'mijn' cijferlijst had geschreven:

'Vraagt goed door wanneer vraag onduidelijk is. Geeft voorbeelden. Waarschijnlijk uit eigen ervaring. Duidelijk, direct, spreekt met veel emotie. Weet er veel theorie bij te halen maar op een leuke, interessante manier. Vooral niet saai. Zegt ook hoe het niet moet en daar tegenover hoe het wel moet. Humor is een goede kwaliteit van hem. Cor onderneemt direct actie. Inspirerende man. Behulpzaam en eerlijk.'

En ondanks de

10+,

acht tienen en

zelfs een 11 voor het antwoord op vraag 11.

Mijn gemiddelde op vraag 11 was: 9,1944444.

Jammer.

Ik kwam

0,00588235

teCORT.

Zo werkt dat in het onderwijs. Toch? Cijfertjes.

Ontsla jezelf.

Dat zouden meer mensen moeten doen.

---

auke smit (2013-10-16 07:19:40)

Gelukkig heb je nog een bindend CORtract t/m Januari om hier mooie stukken over Design Thinking te schrijven (voor jezelf en met jezelf). En nu je ontslagen bent heb je mooi nog meer tijd =D

puuramsterdam (2013-10-16 20:17:33)

is het echt zo?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:40)

[...] ontsla mezelf [...]

Ik wilde dit verhaal schrijven maar had het dus al gedaan.

Gek dat ik dat dan echt niet meer weet.

Dus daar zit ik dan. Negentien over zes. Inmiddels 20. En ik weet niet wat ik ga schrijven.

Het wordt een kadootje voor mijn tweede jaars HKU studenten. Althans degene die mijn blog volgen. Ik heb ze al een paar verteld dat het goed voor ze zou zijn als je mijn dagelijkse blog zouden lezen. Veel leuker en leerzamer dan menig vak dat ze op school hebben. Maar dat laatste zei ik er natuurlijk niet bij.

Want voor je het weet ben je ontslagen.

Deze post zou ook zo maar een reden kunnen zijn om mij te ontslaan. Denk ik. Waarom? Omdat ik een tentamenvraag voor het vak Branding ga verklappen. En dat is dus eigenlijk een kadootje voor de studenten die mijn blog vandaag lezen. Het is een vraag die we behandeld hebben in de laatste les voor het tentamen. Wat had ik gedaan? Aan het eind van de één na laatste les vroeg ik ze of ze een tentamenvraag wilde bedenken. Ze schreven deze op een papiertje en leverde die bij mij in. Vervolgens heb ik de bijna 30 vragen in een document gezet en naar ze gemaïld. De laatste 20 minuten van de laatste les hebben we een quiz gespeeld. Ik verdeelde de groep in 4 teams en koos een aantal vragen die ze dus ZELF bedacht hadden. Ik koos niet de makkelijkste, maar ook zeker niet de moeilijkste. Ik weet zeker dat ze liever mijn tentamen maken dan het tentamen dat ze zelf bedacht hadden.

De regels van de quiz waren simpel. Je mocht met elkaar overleggen maar je mocht niet in je aantekeningen of boek kijken. Je mocht dus wel overleggen. Zo zouden ze een goed beeld krijgen van waar ze op dit moment qua kennis en inzicht stonden. Een teamlid schreef het gezamenlijk bedachte antwoord op een papiertje dat ze na 5 minuten moesten inleveren. Ik herhaalde dan de (door hun bedachte vraag) en las de 4 antwoorden voor. Ik

gaf direct feedback op de antwoorden en koos er een winnaar uit. Uiteindelijk moest ik een team diskwalificeren omdat ze toch in het boek zaten te snuffelen. Voor het winnende team had ik een grote gouden chocolade munt gekocht bij Starbucks.

Tijdens en aan het eind van deze laatste les werden er veelvuldig opmerkingen gemaakt als:

'Krijgen we deze vragen ook op het tentamen?'

'Als mijn vraag op het tentamen gebruikt wordt, krijg ik dan een extra punt?'

Een zwijgende glimlach was het antwoord.

Je weet het nooit.

Een tentamenvraag Branding wil ik wel weggeven en dat is de volgende.

Het merk 'Cor Noltee' is het gevoel dat je bij 'Cor Noltee' hebt. Dit gevoel is ontstaan door de optelsom van de interacties die je met het merk 'Cor Noltee' hebt gehad. Hoe noem je deze interacties?

Amen.

Isabelle (2013-10-17 07:32:43)

Wat een goed begin van de dag, dank u wel Cor!

Carolien Geurtsen (2013-10-17 08:11:02)

doe mij zo'n leraar als jij. Zou echt wel eens in een hoekje van collegezaal willen zitten #nokidding ;-) Ze beseffen waarschijnlijk pas later how lucky they are - jeugd enzo. En ja dat van een reeds gepostte post niet meer herinneren dat ken ik ook wel. Fijne dag! En mooi tentamen ;-) thnx 4 weer een inspirerende blog

Papageno (2013-10-17 13:44:01)

Geef je na het tentamen alhier het antwoord?

cornoltee (2013-10-17 14:11:46)

Ik mail het je :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:42)

[...] tent amen [...]

tweet niet (2013-10-18 06:09)

Gisteren ben ik begonnen met een nieuw experiment. Het ontvolgen van iedereen die ik volgde op Twitter. Dat waren er inmiddels zo'n 800. Ik heb ze allemaal één voor één ontvolgt. Klik voor klik. Dat is niets persoonlijks. Het is een experiment. Ik wil rust, ruimte en overzicht. Less is more.

Ik wil de regels van het Twitterspel opnieuw definiëren.

Ik bedacht het volgende.

Ik begin helemaal opnieuw en volg iemand die ik nog niet in het echte leven heb ontmoet. Het moet ook iemand zijn waar ik nog geen blog abonnement op heb. Vervolgens volg ik hem/haar 48 uur. Als hij/zij iets waardevols tweet voor me dat houd ik hem in mijn vogelkooitje anders laat ik hem weer los.

Ik zit nu na te denken over wie ik wil gaan volgen.

Stel jezelf die vraag maar eens.

Als je een iemand zou kunnen volgen, wie zou dat dan zijn?

Ik dacht aan Stuart Brown van The Institute of Play maar die heeft geen twitter account.

Toen dacht ik aan Stefan Sagmeister. Ook hij tweet niet.

David Kelley dan? Jammer. Tweet niet.

Gelukkig. Rory Sutherland tweet wel. Hij wordt nummer een.

Als je Rory wilt leren kennen kijk dan deze:

[ted id=658 lang=nl]

Folkert (2013-10-18 06:59:39)

@sagmeisterwalsh. De bucketlist in Gett nr #1 is van Stefan Sagmeister:-)

puuramsterdam (2013-10-18 08:06:00)

Ik vind dat ik twitter moet beleven als een ouderwetse stoelen in een kring-verjaardag... Ik dwing mijzelf niet standaard tussen familie, bekende en leuke mensen te mengen. Twitter laat me juist ontdekken hoe de visies en levensritmes van andersdenkende zijn. Hoeft dus niet altijd inspiratievol en gaaf te zijn. Mag wel. Leer en irriteer is beide goed. Graag dus een verongelijkte Limburgse klager, een Islamitische extremist, een puberende Gothic girl en een zeurende moeke in mijn Twitter timeline. Maar snap je punt Cor. Twitter is een energielek.

puuramsterdam (2013-10-18 08:08:34)

En ik gebruik lijsten voor 'moods' <https://twitter.com/puur/broodnodig-zout-op-ei/members> Dit is mijn brood nodig zout op ei lijst...

Davey Schreurs (2013-10-18 08:11:41)

David Kelley heeft @Kelleybros samen met zijn broer:)

cornoltee (2013-10-18 09:21:30)

dank folkert! dank Davey!

Carolien Geurtsen (2013-10-18 09:40:42)

Leuk, nu de uitleg bij wat we al eerder aanstipten toen jij mij ontvolgde. Ik vind het een prachtig experiment maar wil het zelf niet op deze manier uitvoeren omdat ik een aantal mensen met mijn grote vergeethoofd niet kwijt wil raken. Wel pas ik ook lijsten toe, voor groepen als 'familie', 'bloggers', dichtbijers, tweets over Turkije (mijn tweede of misschien wel mijn eerste thuisland), en maak ik kolommen aan voor tijdelijke belangstelling. Heel veel mensen in mijn lijsten volg ik niet zelf, en om de paar maanden gooi ik er een paar honderd uit #herbezinning noem ik dat. Laatst was ik er heel dichtbij om mezelf te ontvolgen, met andere woorden met Twitter te stoppen, nadat ik een paar weken, toch zeker 10, heel weinig op twitter was geweest om een soort van te testen wat er wel en niet zou verwateren, Ik keek en stuurde alleen nog DM en vond het teleurstellend hoe vluchtig het medium bleek te zijn ook met mensen waar ik me heel dichtbij mee voelde en veel diepzinnigs en - gravends en intiems had uitgewisseld in het verleden. Jouw aanpak stemt weer tot anders nadenken, leuk! en dank dus ook ;-)

cornoltee (2013-10-18 10:23:18)

Carolien! graag gedaan. Mooi als ik mensen anders kan laten nadenken.

Carolien Geurtsen (2013-10-18 12:11:03)

;-) nadenken deed ik natuurlijk al #overbodigcommentmaardoehettocheven #egogedoetjes

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:47)
[...] tweet niet [...]

handwerpen (2013-10-19 10:21)

Een op de vijf getrouwde stellen in de V.S. ontmoette elkaar online.

Hugo en ik hadden elkaar 46 jaar niet gezien.

Hugo ontmoette ik gisteren offline. In real life. Voor het eerst.

Ik moest naar Antwerpen toe om het geloven.

Hugo en ik zijn even oud.

Hugo's vader en mijn vader zijn even oud.

Hugo en ik zijn gek op fietsen. Het fietsen en de fietsen.

Hugo en ik zijn GT fan.

Hugo en ik hebben allebei een horloge collectie maar dragen er geen.

Hugo en ik begonnen in 1996 voor ons zelf.

Hugo en ik kennen allebei Koen. De enige man die ik ken uit Hulst.

Hugo en ik zijn vrienden.

Hugo en ik wisten dat alleen nog niet.

Nu wel.

Hugo en ik zijn incredibly close en ik schreeuw extremely loud:

Dankjewel Hugo.

Mijn dag begint en ik denk terug aan gisteren.

Jij was 'nieuw' in mijn leven.

Ik heb je uitgekookt tot één woord.

Dat ene woord dekt treffend de lading.

Het mooie is dat het ook allitereert:

Het woord is Hand.

Hand.

Hand van Handwerpen. Antwerpen.

Hugo ik geef je een hand in Antwerpen.

Bedankt.

ps.

Het uitkoken is niet mijn idee. Het is ook niet Hugo's idee. Hugo had het gelezen in een boek van Jonathan Safran Foer (extremely loud and incredibly close) en hij vertelde me dit gisteravond staand voor Fixerati (een fantastische fietsenzaak in Antwerpen) en tegenover een blaffende hond met een lampenkap om aan de overkant.

Papageno (2013-10-22 15:26:08)

GT fan? Die van Zaskar en dat extra driehoekje bij de zitbuis/bovenbuis? En zo niet; welke GT dan? (ook een fietsenfan)

cornoltee (2013-10-22 18:14:41)

Gon Tonic.....met komkommer. Kan ook in bidon :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:49)

[...] handwerpen [...]

Time management. Tja. Dingetje.

Ik weet niet hoe het bij jullie zit maar ik kan gigantisch opzien tegen de kleine dingen die ik moet doen maar eigenlijk geen zin in heb. Het gaat steeds beter moet ik zeggen maar ik kon/kan toch aardig stress hebben van verplichtinkjes die vaak maar 1 minuut tijd kosten maar waar ik opgeteld uuuuuuuren over dacht. Zo van, dat moet ik nog doen. Twee dingen hebben me daar enorm in geholpen.

1. Kan ik er een spelletje van maken. Ik schreef daar al eerder over. Over het leeghalen van de vaatwasser.
2. Kan ik het in 1 minuut. Zo ja. Direct doen. Wat je Kabouter ook zegt. Die tip heb ik van Gretchen Rubin, 'The Happiness Project.'

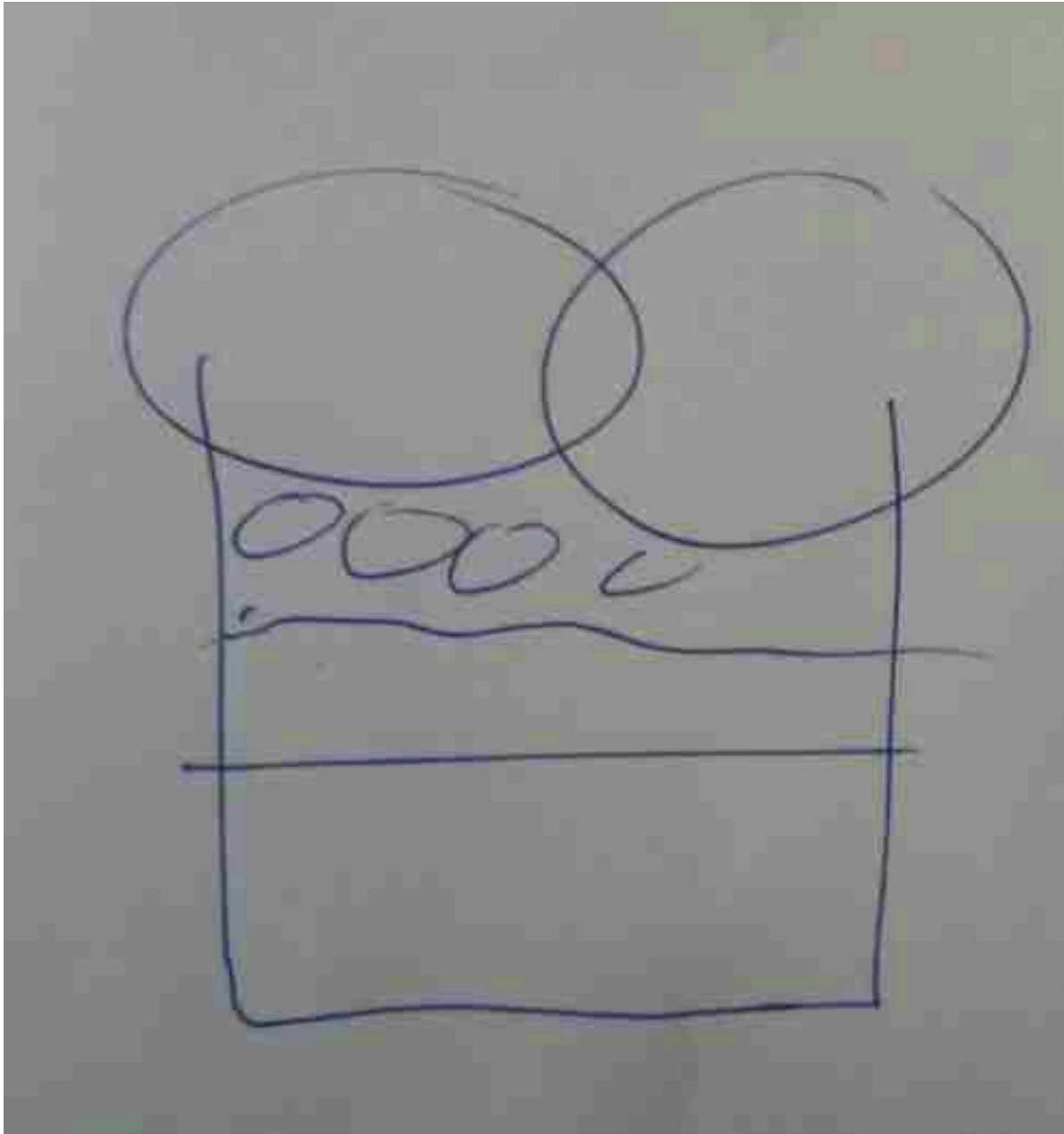
Afgelopen vrijdag had ik weer een geweldige meeting met Johan Reijenga. Johan is mijn Design Thinking inspirator.

Hij zegt het tegenovergestelde maar is ook 'waar'.

In ieder geval is zijn uitleg erbij heel geloofwaardig. En hij maakte er een tekening bij. Komt ie.

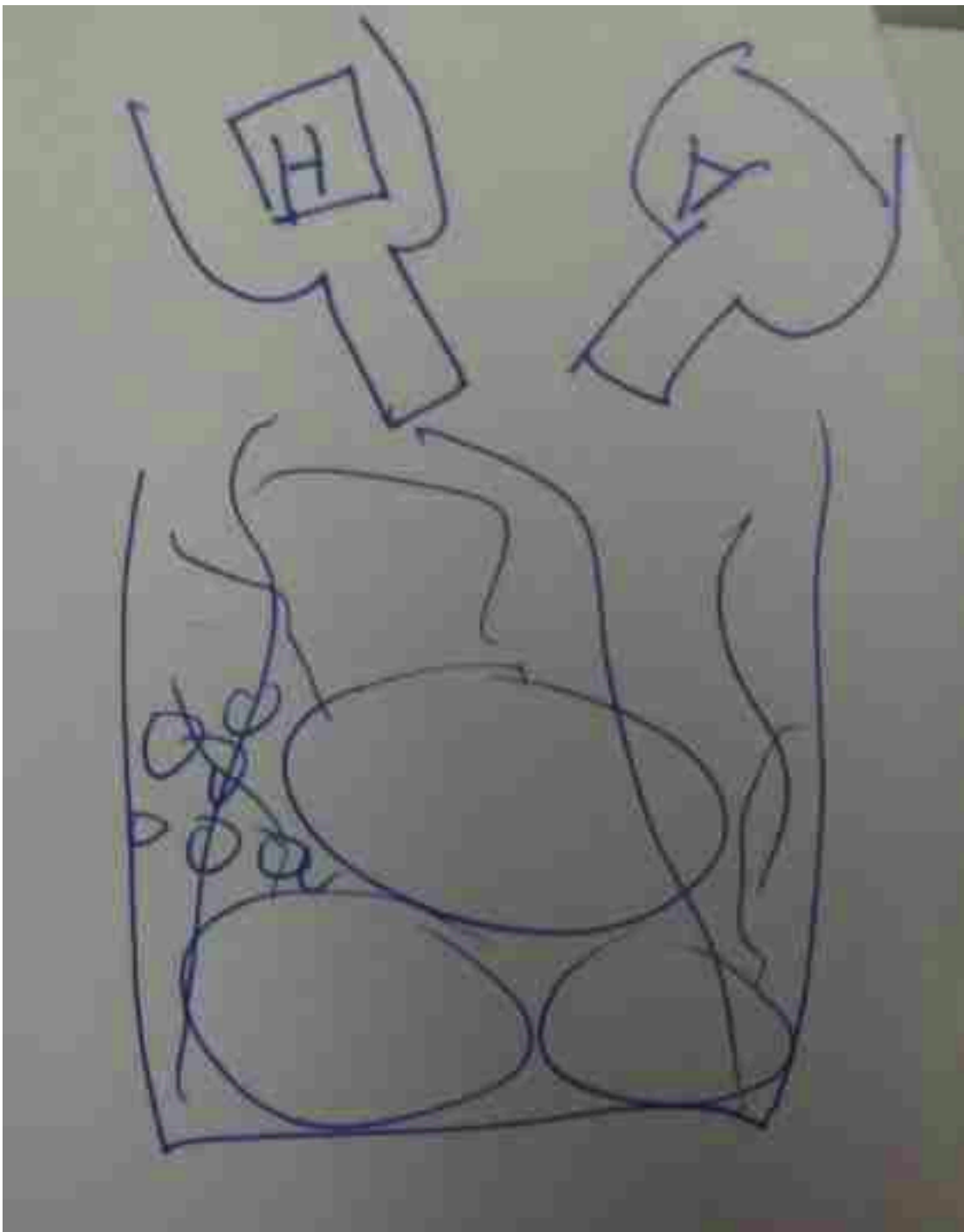
Johan zegt dat je als je eerst de kleine onbelangrijke dingen doet, dan de wat grotere, nog grotere en uiteindelijk de echt grote je daar dan te weinig ruimte/tijd voor hebt.

Hij vertelde dit en tekende er onderstaande bij. Een grote glazen bak waar je eerst zand in gooit, dan wat kiezelsteenjes, grotere stenen en uiteindelijk een paar hele grote. Die hele grote passen er niet meer in. Er is geen ruimte meer voor.

Je kunt het beter omdraaien.

Je begint met de grote stenen. Dan de kleinere, dan de kiezelsteenjes en als laatste pas het zand. Je hebt dan nog ruimte over voor H (Heineken) of iets A (anders).

Prachtige metafoor.

Ik vroeg Johan of hij dat ook live demonstreerde. Nee dat had ie nog niet gedaan. Had er wel vaak aan gedacht. Ik zei hem dat ie dat moest doen. Twee bakken halen, stenen, zand en MAKEN.

'Goed idee', zei Johan.

1 punt Johan.

Prototypen 1.000 punten.

Wanneer gaan we met je zandbak spelen?

---

cornoltee (2013-10-21 16:23:50)
ben je zo klaar :-)

Johan Reijenga (2013-10-20 08:09:39)
Bedankt voor de reminder Cor! Het staat voor morgenochtend in mijn agenda. 9 uur Intratuin ;-)

Johan Reijenga (2013-10-20 08:13:20)
Oh ja Cor, nog even vermelden dat het origineel van Stephen Covey is. Anders word ik straks nog van plagiaat beschuldigd ;-)

Frank (2013-10-20 09:08:47)
Johan, helaas was Covey je voor. Die heeft het ook talloze malen live gedemonstreerd.

Roeline Sliker (2013-10-20 09:50:34)
HA Cor, idd een mooie metafoor. Heb hem ook op mijn fbpagina staan. Word daar ook door een docent filosofie uitgelegd. Mij sprak hij heel erg aan icm chronische ziekte en keuzes die ik iedere dag maak. Hij cirkelt al een tijdje rond, dus is al breder bekend. Fijn weekend en Succes nog de komende drie maandag met je blog! Groet Roeline Verstuurd vanaf mijn iPad

johanreijenga (2013-10-20 10:05:05)
Frank, zie bovenstaande reactie ;-)

Auke Smit (2013-10-20 18:50:36)
wat als die grote stenen, de dingen zijn, die je onder een minuut kunt doen?

Kim (2013-10-21 08:07:42)
Ik ken de 1 minuut regel vanuit het boek "getting things done"daarbij werk je zo dat je alle dingen (losse eindjes) weg zet in een systeem zodat je ze niet hoeft te onthouden. De hele dag dus denken.. vaatwasser... vaatwasser... vaatwasser... Hoef je dan niet te doen omdat je het in je inbox stopt en ergens in je to do systeem zet (korte versie uitleg). De 1 minuut regels is er voor dat je die alvast doet omdat het in je to do systeem zetten bijna net zoveel tijd kost als het uitvoeren van dat taakje. Zo houd je je hoofd leger en je to do lijst schoner. Wel mooi metafoor van die grote stenen, maar vaak zijn die stenen zo groot omdat ze uit heel veel kleintjes bestaan maar we niet zo goed weten hoe we hem in stukken moeten zagen.. Welke steen we als eerste in de zandbak moeten leggen zeg maar.

Moniek (2013-10-22 18:08:41)
Mooie metafoor en praktisch gezien heel logisch, maar ik vraag me af of het mentaal gezien ook zo effectief is. Als ik voor mezelf spreek is het zo dat wanneer ik begin met de grote stenen, ik in m'n hoofd constant wordt belaagd door een grote zandstorm. Dus ik voel meer voor jouw 1 minuut regel; eerst die zandstorm tot bedaren brengen, zodat ik daarna in alle rust en volledig geconcentreerd (want ook ik geloof niet in multitasken) met de grote stenen aan de slag kan. En bij deze hartelijk dank voor je geweldige blog. Heel motiverend & inspirerend. Een soort van antwoord waar ik al langer naar op zoek was; de verbinding tussen social en design. Ik had je laatst al via twitter een bericht gestuurd dat ik op je blog was gestuit via de facebook van John Altman. De post over John Altman maakte me zodanig enthousiast en nieuwsgierig dat ik maar bleef scrollen en lezen. Ik zag dat ik heel wat berichten in te halen heb. Inmiddels sta ik elke dag 20 minuten eerder op om een blogbericht (of meerdere, afhankelijk van de lengte) van je te lezen om zo alle ongelezen berichten in te halen. Op werk lees ik dan je meest recente blog, anders blijf ik achterop natuurlijk :-)) Waar John Altman al niet goed voor is.

la place to be (2013-10-21 05:28)

Vorige week was oa de week van de ontbijtprijsverhoging van La Place. Ik schreef daar hier over en als je die nog niet had gelezen moet je dat eerst even doen. Voor alle hardCor fans die elke dag mijn blog lezen, ja ze bestaat echt, hieronder het vervolg.

Na het schrijven van de post over La Place ging ik naar de site van La Place en vulde het contactformulier in met de vraag en een link naar mijn post.

Na 3 dagen had ik nog geen reactie dus waagde er afgelopen vrijdag een telefoontje aan. Bleek dat ze mijn vraag niet hadden ontvangen. Had ik niet op 'send' gedrukt, was er iets fout gegaan in 'het systeem'? Ik weet het niet. Karin van de gastenservice vroeg me of ik Marissa alsnog direct een mail wilde sturen, wat ik vervolgens deed. Binnen een uur werd ik terug gebeld en kreeg ik een zeer heldere uitleg van hoe e.e.a. had kunnen gebeuren. Het heeft te maken met het feit dat La Place op Rotterdam CS (en Leiden) franchise zijn en zij voor een aantal producten zelf de prijs mogen bepalen. Duidelijk verhaal. Snap ik. Marissa draaide er niet omheen. La Place had fouten gemaakt en ze waren blij dat ik e.e.a. had gedeeld. Uiteraard accepteerde ik de excuses en was benieuwd naar de compensatie. Die had Marissa aan zien komen want ze bood me direct een gratis ontbijt aan.....met jus d'orange. Toen ik brutaal vroeg of dat er twee mochten zijn, lachte ze en zei ze 'natuurlijk!'.

Een dag later lag er een brief van La Place met nogmaals excuses en een tegoed 'card' met € 10,-. Ruim voldoende voor 2 ontbijtjes.

Dankjewel La Place.

Het schrijven en delen van het gedachtengoed van Design Thinking maakt echt een verschil in mijn leven. Ik geloofde altijd al dat ik de wereld een beetje beter kon maken maar deed er te weinig aan. Vroeger dacht ik vaak 'dat moet zus, dat moet zo, dat zou IK zus of zo doen.' Om er vervolgens NIETS aan of mee te doen. Sinds 23 januari 2013 is dat anders. Als ik nu iets zie dat beter kan DOE ik er iets aan. Niet denken dat het beter kan maar DOEN.

Design Thinking by Doing.

To predict the future you don't look ahead. You look around

Wie gaar er mee ontbijten?

Harriet Kollen (2013-10-21 08:30:01)

Wat een geweldige actie 'la place to be'...daadkracht is goudwaard Dus ik dacht, met zo'n gozer die zulke blogs schrijft wil ik wel ns lunchen ;-)

Helma Ton (2013-10-21 10:39:55)

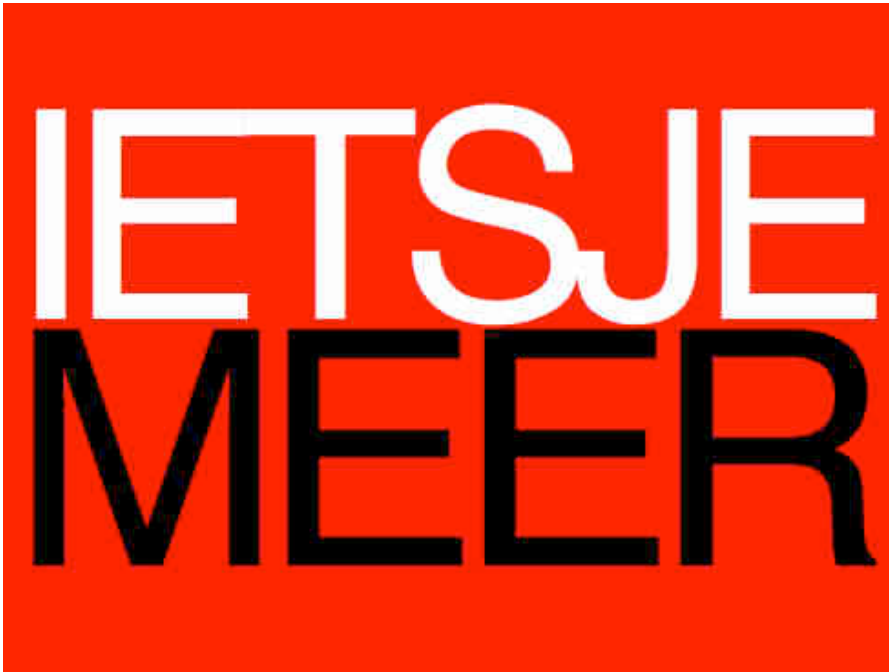
Ken je dit filmpje al? <http://www.youtube.com/watch?v=GUTM8xnh7DM> &desktop _uri= %2Fwatch %3Fv %3DGUTM8xnh7DM &app=desktop

cornoltee (2013-10-21 16:10:06)

Hallo Helma, Das toevallig. Net het weekend bekeken!!! Dankjewel.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:54)

[...] la place to be [...]

Design Thinking gaat over het geloof dat we een verschil kunnen maken - en hiervoor doorlopen we bewust een proces waarin we nieuwe, relevante oplossingen ontwikkelen met een POSITIEVE impact.

Design Thinking geeft ons vertrouwen in onze eigen creatieve vaardigheden en in het proces waarin we pittige uitdagingen transformeren in ontwerpmogelijkheden.

Amen.

Ik geloof er in.

Al jaren ben ik een volger, evangelist, prediker en missionaris.

Het wordt me allemaal steeds duidelijker.

The Big Picture.

De Grote puzzel.

De zoektocht naar de Holy Grail.

Ik ben er nog lang niet. Maar al spelend en falend geniet ik van de ontdekkingstocht. Het gaat me niet meer om de bestemming maar om de reis. Ik hoef nergens meer heen want ik ben er al.

Ik ben een Design Thinker.

Dat is een fantastisch gevoel.

Iemand noemde me ooit 'een Ferrari zonder stuur'.

Believe me het stuur zit er nu op.

Ik werd vanochtend om 4.59 wakker. Met een zelfde gevoel als op 26 januari 2013. De dag dat ik met dit blog begon. Toen was het met de zin 'Ik ga schrijven.' Nu was het met dat ene woord POSITIVITEIT.

Het zal het meest te maken hebben gehad met het geweldige nieuws dat mijn vrouw me gaf.

En een beetje met het maken van een bucket list tijdens een training op HKU.

...en het interessante gesprek met die slimme collega.

...en het feit dat ik 980 pagina's van mijn eigen boek uploadde op mijn slidesharepagina.

...en de doos met 100 fantastisch mooie boekjes die Guido zo geweldig had vormgegeven, gedrukt en met een rode draad had gebonden?

...en de bijeenkomst bij Johan met pepernoten, Marijke, Danielle en Vera over Creativiteit met een grote C.

Ik denk het.

21 oktober 2013 was een bijzondere dag.

21 oktober 2013 was een waardevolle dag.

Waardevol. Als ik de dag 'uitkook' is waardevol dat ENE woord.

Het was waardevol omdat ik met dingen bezig was die ik belangrijk vind. Waar ik in geloof. Ik voel dat het klopt en ik groei.

Maar het is pas echt waardevol als ik dat 'gevoel dat het klopt' ook kan delen. The Big Picture kan delen.

Komt ie.

Poging nummer 1.....van vele.

Design Thinking gaat over het geloof dat we een verschil kunnen maken - en hiervoor doorlopen we bewust een proces waarin we nieuwe, relevante oplossingen ontwikkelen met een POSITIEVE impact.

Het begint met een geloof. The Why van Simon Sinek. Als je niet gelooft dat je het verschil kunt maken, ga je dat ook niet maken. Ik geloof dat het beter kan. Echt. Dit heeft niets met geld te maken. Het is de innerlijke brandstof waar je mee wakker wordt en wakker blijft. Je drive. Je passie. The RAW energy.

Design Thinking is het bewust doorlopen van een proces. Je moet je bewust zijn van WAAR je in het proces zit. Moet je je eerst nog beter INLEVEN. Kun je je beter UITLEVEN met creativiteit of wordt het tijd dat je dingen gaat MAKEN.

Geloof en proces dus.

Maar wie kunnen dat?

Hiermee kom ik op het boek van Daniel Pink 'A whole new mind'. Hij was de eerste schrijver die kristal helder omschreef wat ik aan het doen ben. Op onderstaand plaatje laat hij zien wie ECHT het verschil gaan maken in deze tijd. Het zijn de mensen met een compleet nieuw brein. Die zowel hun rechter als linker hersenhelft hebben ontwikkeld. De dokter met stethocoop EN een kwast met verffalet. Links EN rechts.

Hij definieert in zijn boek 6 vaardigheden die je moet ontwikkelen om uiteindelijk producten en diensten te ontwikkelen die mensen emotioneel raken: Empathie Zingeving Verhaal Design Play Symfonie Na al die jaren kan ik er nog steeds geen speld tussen krijgen. In een wereld van overvloed kiezen steeds mensen producten/diensten die een positieve impact hebben. Die ze emotioneel raken. En daarmee kom ik op het laatste stukje van de puzzel. Positieve emoties. Het is tijd voor een nieuw soort waarde eenheid. A new currency. Misschien noem ik het CORrency. De waarde van een product of dienst wordt niet alleen bepaald in sociaal, cultureel of financieel kader. De meest waardevolle producten en diensten geven je een positief gevoel. Barbara Fredrickson beschrijft er 10 in haar geweldige boek Positivity (ontdek de kracht van positieve emoties): Vreugde Dankbaarheid Sereniteit Belangstelling Hoop Trots Plezier Inspiratie Ontzag en LIEFDE. Ik stel voor dat je vandaag eens nadenkt over welke positieve emotie jij toevoegt aan je product of dienst.

Emotionele Waarde

Per dosering

Vreugde	%
Dankbaarheid	%
Sereniteit	%
Belangstelling	%
Hoop	%
Trots	%
Plezier	%
Inspiratie	%
Ontzag	%
Liefde	%

ietsje meer zijn?

Mag het

Papageno (2013-10-22 15:19:31)

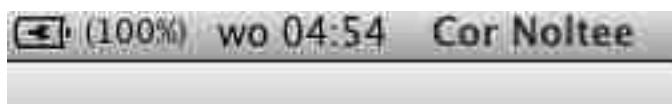
Wat voor fantastisch nieuws had je vrouw? Leuk nieuws delen geeft het ook meerwaarde. BTW: ken je dit filmpje en deze mannen al? <http://www.youtube.com/watch?v=GUTM8xnh7DM>

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:56)
[...] Mag het ietsje meer zijn? [...]

Holy Shit. (2013-10-23 04:40)

Ik begin met typen en kijk op de klok rechtsboven van mijn scherm.

4.54 is exact dezelfde tijd als toen ik 8 maanden geleden wakker werd met het idee om ALLES op te schrijven en te delen.

Ook toen maakte ik er foto. Misschien kwam ie nog een keer van pas.

Nu dus.

Het schrijven op dit blog is het beste project wat ik OOIT gedaan heb.

26 januari 2013 is de geboortedag van mijn nieuwe IK. Een IK met een missie. Een IK die niet meer bang is om te falen....en ALLES weg geeft.

Het schrijven op dit blog is het beste project wat ik OOIT gedaan heb.

Maar ook hier komt een eind aan. Op 26 januari 2014 stop ik er mee. Niet met het schrijven in de ochtend maar wel met het schrijven over Design Thinking.

Een paar maanden geleden bedacht ik dat dat een bijzonder moment moest worden. Ik bedacht dat ik dat wilde doen door een keer ALLE verhalen uit te printen en deze dan ergens te begraven. Een FUNeral dus. Verplicht in Rood, zwart of wit. Voorafgaand aan de FUNeral is er een bijeenkomst in een kerk. Met een kerkcor. Daar vertel ik het grote Blog verhaal. De geboorte, de dood en de verrijzenis van het nieuwe Blog.

Ik heb ook al maanden een kerkje op het oog. Hier in Dordrecht. Een prachtig klein kerkje op de Vriesestraat in Dordrecht. Voor de zekerheid checkte ik nog even of 26 januari op een zondag was. Ik wist niet zeker of ik dat al gedaan had. Toen ik iCal opende op 26 januari 2014 stond er het volgende:

Ik had het er dus al in gezet. Totaal vergeten.

This is the end my Friend. Mooi.

Het einde en een nieuw begin. De geboorte van iets Nieuws.

Toen ik gisterochtend op Google 'Vriesestraat kerk dordrecht' intikte stond het kerkje dat ik zocht bovenaan en had ik in één klik het telefoonnummer van de huisbewaarder.

Ik bekeek het nummer nog een keer goed. En nog een keer.

Nee. Dit kon niet waar zijn.

Het nummer is 6140167.

Elk nummer in Dordrecht begint met een 6.

140167

Mijn geboorte datum.

Logisch.

Een nieuw begin.

ps

Wil je er 26 januari 2014 bij zijn?

Stuur me dan een een mailtje.

cornoltee@mac.com

Er zijn nog 56 plekken.

Carolien Geurtsen (2013-10-23 10:15:07)

Echt gaaf van die cijfers Cor, en goed plan die kerk en de inhoud. ik ben er graag bij. Het was de gevoortedag van mijn oma, ooit, lang geleden, die 26ste januari Groet Carolien

Iris de Ruiter (2013-10-24 06:56:17)

Dag Cor, Noteer mij ook maar vast. Had je trouwens mijn email vorige week donderdag nog gekregen? Groet, Iris

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:17:58)

[...] Holy Shit. [...]

surprise (2013-10-24 06:27)

Kadootjes. Het leukste wat er is. Geven vind ik nog leuker dan krijgen. EN een zelfgemaakt kado geven is een Masterclass Design Thinking.

Dat hebben ze bij D-school goed begrepen.

Je kunt daar een Mini Masterclass Design Thinking volgen. Alle info vind je hier.

Nogmaals in het kort. In tweetallen ga je de kado ervaring van de ander redesignen.

Zoals een aantal van jullie weten gaf ik 'The redesign the gift giving experience' laatst op TED Youth in Amsterdam. Dat was een geweldig experiment want de doelgroep was tussen de 12 en 17 jaar. En dat is toch heel anders dan volwassenen.

Aan het eind van de 90 minuten durende workshop werd een van deelnemers geïnterviewd. De vraag was 'Wat heb je geleerd?'. De deelnemer zei dat ze in 10 minuten een onbekende beter had leren kennen dan menig bekende die ze al heel lang 'kende'. Door vragen te stellen, nieuwsgierig te zijn, goed te luisteren en dóór te vragen. Nog een beetje dieper graven.

Missie geslaagd.

Met Sinterklaas voor de deur bedenk ik net het volgende. Zou het niet leuk zijn om Surprises op je werk te doen. Net als vroeger op school.

Hoe werkt het?

Iedereen krijgt ruim van te voren een klein rood boekje. Net als van Sinterklaas. Hier maak je aantekeningen in.

En iedereen krijgt een budget. Bijvoorbeeld € 10,-.

Vervolgens 'krijgt' iedereen een collega. Als voorbeeld. Ik 'heb' Paul gekregen.

Vervolgens gaat iedereen in teams van 2 met elkaar aan de slag.

Als voorbeeld. Ik ben samen met Marijke een team.

Ik 'heb' Paul. En Marijke heeft Danielle.

De bedoeling is nu dat Marijke een kado gaat bedenken voor Paul. En ik voor Danielle. Snappen jullie het nog.

Jaaaaaaaa Sinterklaas spelen is zo makkelijk nog niet. Waarom denk je dat ie dat rode boek bijhoudt.

Oke.

Omdat ik ruim van te voren al weet wie ik 'heb' kan ik alvast wat voorwerk doen om deze collega beter te leren kennen. Paul in dit geval. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat Paul dat door heeft. Het is uiteindelijk een Surprise. Alle bijzonderheden noteer ik in mijn rode boekje. Ik vraag een beetje rond bij collega's. Kijk eens op zijn Facebook pagina, kijk wat ie bestelt in de kantine. Misschien volg ik hem wel een keer tijdens de lunch in de stad. Het is ongelooflijk wat je allemaal te weten kunt komen als je nieuwsgierig op zoek gaat. En waarom doe ik dit allemaal. Ik wil Paul beter leren kennen omdat Marijke straks allemaal vragen gaat stellen over Paul zodat zij ideeën gaat bedenken en een prototype van een kado voor Paul gaat maken dat ik dan kan gebruiken als basis voor het ECHTE kado voor Paul.

Wow. Wat een fantastisch idee. Al zeg ik het zelf. Zo net voor de feestdagen.

Maar waarom beperken tot Sinterklaas of Kerst. Misschien is er wel een veel beter moment om elkaar beter te leren kennen en kadootjes te geven.

Vandaag bijvoorbeeld.

Surprise!

Frank (2013-10-24 09:58:04)

Hoi Cor, wat een leuk en origineel idee. dankjewel. Frank

cornoltee (2013-10-24 09:59:41)

Frank! Kadootje :-) groet cor

Kim (2013-10-24 11:51:11)

Bedankt voor dit cadeautje. Ik zal dit weekend maar eens naar de action om wat schriftjes te gaan kopen voor mijn team van studenten! Vergeet het gedicht niet he!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:01)

[...] surprise [...]

doorgeefboek (2013-10-25 06:02)

Dit verhaal is een vervolg op dit verhaal. De zoektocht naar een leuk kado.....voor mezelf.

Met drie geweldige CD's liep ik die bewuste zaterdag in Antwerpen de CD winkel uit om vervolgens direct schuin over te steken naar een boekenwinkel. Met als doel ook daar een kadootje voor mezelf te kopen. In een boekenwinkel vind ik meestal de interessante boeken in de psychologie hoek. Ik ben nog steeds geen boekenwinkel tegengekomen met een 'Creativiteit' hoek. Daar was ik dan vast het boek tegengekomen dat ik daar die middag kocht.

Ik was op zoek naar een nieuw boek. Niet een boek dat op mijn Book Bucket List stond. En hoe vind je dat? In mijn achterhoofd hield ik rekening met het feit dat ik het boek ook wilde gebruiken voor mijn inspiratiesessie op de zaak. Een vast onderdeel van de inspiratiesessies die ik onregelmatig organiseerde bij FHV BBDO, het reclamebureau waar ik werkte, was het doorgeefboek. Het doorgeefboek gaf ik aan een collega die ik niet heel goed kende maar waarvan ik dacht dat hij/zij dat boek interessant zou vinden. Op de volgende inspiratiesessie zou die collega dan een korte boekbespreking geven en een nieuw boek aan een nieuwe collega geven die dan de volgende keer daar weer een boekbespreking over geeft. Waarschijnlijk was ik geïnspireerd door BookCrossing.

Enfin. Terug in de boekenwinkel.

Ik weet niet hoe het bij jullie is maar in een boekenwinkel kan ik heel goed omgaan met overvloed. Hoe meer hoe beter. Boeken zijn persoonlijk. Je bent super betrokken en bereid er tijd in te steken omdat het waardevol is. Een boekenwinkel is eigenlijk vergelijkbaar met een reisbureau. Je koopt er een ontsnapping. Een plezier, school of business trip voor je geest. Ja! Ik denk dat ik het daarom zo leuk vind in een boekenwinkel. Ik denk trouwens dat het alleen zo werkt als je niet specifiek op zoek bent naar een bepaalde titel. Dan moet je zoeken. Nu wilde ik vinden. Ik ging op ontdekking. Op reis. Zonder bestemming. Genietend van de reis.

Ik word ook altijd heel rustig in een boekenwinkel. Loop langzamer. Ga langzamer ademen. Het is eigenlijk een grote mindfulness trip.

Die 'staat' slaat om als ik boeken zie die ik graag wil hebben. Dan word ik hebberig. En dan gaat het fout. Dan krijg ik stress. Want dan moet ik kiezen.

Voorlopig was ik nog lang niet in die fase en bewoog mij al zwevend naar de afdeling Psychologie. Daar

lagen een aantal boeken die ik had en kende maar die waren geen optie. Ik was op zoek naar iets nieuws en liet mijn nieuwsgierigheid me leiden. Voor me lagen boeken waarvan ik de voorkant kon lezen. Deze langzaam scannend gebeurde er weinig dus kantelde ik mijn hoofd 90 graden en scande de ruggen van de boeken die voor me stonden. Na 34 seconden stopte de scan en voelde ik dat ik onbewust mijn linker wenkbrauw had opgetrokken. Daar recht voor me op op zo'n 2 meter 30 hoog stond een boek zonder titel op de rug. Mijn linker wenkbrauw gaf mijn rechter wenkbrauw een seintje om samen een diepe frons boven mijn ogen te toveren. Zo diep dat ik door de haren naar de kale rug van het boek stond te staren. Bevroren. Stopping power noemen ze dat. De frons veranderde in twee hoog optrekkende, juigende wenkbrauwen die mijn mondhoeken meetrokken in een glimlach en een automatische grijpreflex van mijn rechterhand veroorzaakte. Als een baby die naar de fles grijpt.

Ik pakte het boek. Bekeek de cover. Niets. Frons.

Ik draaide het boek om, om de achterkant te bekijken. Niets. Linker wenkbrauw omhoog.

Keek nog een keer op de cover. Daar stond net niets dus nu ook niet. Glimlach.

Ik keek onzeker om me heen en dacht 'Waar is de verborgen camera?'

Dan maar open slaan. En toen ik met mijn rechterduim de zijkant van het boek aanraakte voelde ik het. Ik keek op de zijkant naar de bladzijden van het boek en wat stond daar?

NIEUWSGIERIGHEID

Prachtig uitgefreesd.

Mijn mond stond inmiddels open. En ik dacht dat elk moment Banana Split op zou duiken.

Mijn nieuwsgierigheid had mij naar dit boek geleid.

"NIEUWSGIERIGHEID door Roland van der Vorst.

Gekozen tot een van de Best Verzorgde Boeken uit 2007.

Hoe komt het dat je de wereld vergeet in de bioscoop? Dat er reclames zijn die je blijven boeien en andere waarbij je meteen begint te zappen? Waarom je over sommige organisaties meer informatie wilt en waarom andere je onverschillig laten?

In een wereld waarin we overstelpt worden door signalen, negeren we de meeste. Maar soms springen er beelden uit waar je meer van wilt weten, beelden die de nieuwsgierigheid prikkelen. Zoals een foto in de krant van mensen die op handen en voeten lopen, of de scènes uit moderne televisieseries als 24. Wat is het geheim van deze beelden? Hoe slagen de makers erin de nieuwsgierigheid te prikkelen? Hoe doen schrijvers, reclamemakers, politici, beeldend kunstenaars, gamebouwers, designers, filmmakers en fotografen dat?

In dit rijk geïllustreerde boek onthult Roland van der Vorst de principes achter het opwekken van nieuwsgierigheid. Het laat op een toegankelijke manier zien hoe ons denken over nieuwsgierigheid in de loop der tijd is veranderd en neemt de lezer mee van Aristoteles tot de allernieuwste snuffjes uit de virtuele wereld.

Nieuwsgierigheid is een boek voor iedereen die wil weten hoe hij dagelijks nieuwsgierig wordt gemaakt, en hoe hij anderen nieuwsgierig kan maken..."

Ik had mijn boek en liep naar de kassa. Hier wist de verkoper te melden dat dit een eerste druk was. Bijzonder. Want de tweede druk had gewoon wel een titel op de cover en niet die mooie frees aan de zijkant. Wow. Mijn mond stond nog steeds open.

Maandagavond tijdens de inspiratiesessie vertelde ik dit verhaal bij FHV BBDO. Het verhaal van mijn doorgeefboek. Er ontstond geroezemoes en ik begreep niet waarom. Wat bleek. Roland van der Vorst was een van de directeuren die kort voordat ik bij FHV BBDO was komen werken, was vertrokken en voor zichzelf was begonnen. Een collega had zelfs heel veel onderzoek verricht voor het boek.

Nieuwsgierig naar het vervolg van dit verhaal?

Kom dan 14 november om 19.00 naar Utrecht.

Dan geef ik samen met Joska Spruyt een inspiratiecollege 'Nieuwsgierigheid'. Heel exclusief. Er is slechts plek voor 10 betalende m/v. Ja betalend. Een kaartje kost 11,25 euro. Dat is inclusief leuke herinnering.

Maar er is wel een gastenlijst. Als je daar op staat is het gratis. Maar hoe kom je op die gastenlijst? Daar zou ik dan wel nieuwsgierig naar zijn. Of niet. Maar dan heb ik liever niet dat je komt.

Elbert (2013-10-25 08:24:11)

Te gEk Cor! Laat me graag prikkelen. Mag ik evt iemand meenemen? grt Elbert

Ronald van Schaik (2013-10-25 09:20:13)

Wat ik me ooit bedacht; vind je niet dat het woord "nieuwsgierigëigenlijk niet klopt. Gierigheid naar nieuws zou betekenen dat je nieuws voor jezelf wilt houden. Eigenlijk past het woord nieuwsgretigheid of nieuwsgulzigheid beter bij de betekenis er van. Jammer genoeg kan ik de 14e november niet aan komen waaien. Veel plezier! Hartelijke groeten, Ronald van Schaik [image: Bezoek de site] [image: Contactinformatie Rhinofly]

Roeline Slieker (2013-10-25 12:59:50)

HA Cor, Ik zou het inspirerend vinden om een realtime Corevent mee te maken, in levende lijve. Gisteren ben ik definitief een nieuwe weg ingeslagen op werkgebied. Het is nog onzeker waar naartoe dat zal gaan leiden, maar nieuwsgierig ben ik er zeker naar. Het geeft me ook energie. Daaruit volgend loop ik vandaag al de hele dag met het idee om je te vragen of ik als gast eens een college van je bij mag wonen... Nu openlijk mijn mail, lees je blog en hoe verder ik lees hoe meer ik het met je eens ben. En wat schertst mijn verbazing? Daar staat mijn mogelijkheid, mijn nieuwsgierigheid is gewekt! Ik zou als betalend deelnemer naar je inspiratiecollege willen komen. Ik hoor graag van je. Groet, Roeline Slieker Verstuurd vanaf mijn iPad

Moniek Tersmette (2013-10-28 07:15:30)

Cor Vanuit de Garuda lounge in Jakarta mijn aanmelding. Betalen voor een exclusieve plaats doe ik graag. Laat maar weten hoe. En of er nog plaats is natuurlijk. Moniek Sent by phone >

Always look on the Bright side | Design Thinking by Doing (2013-12-22 09:05:03)

[...] een voorwaarde. Dat degene die laatste Bright ook weer doorgeeft en die hem ook weer doorgeeft. Bright Crossing zeg [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:04)

[...] doorgeefboek [...]

Ik heb geen speciale talenten. Dit is Design Thinking bij Doing verhaal 548/1.001 | Design Thinking by Doing (2014-10-06 05:54:57)

[...] Dan klik je hier. [...]

les zes. Dit is Design Thinking by Doing verhaal 565/1001 | Design Thinking by Doing (2014-10-23 06:22:19)

[...] leestafel samen rondom het onderwerp nieuwsgierigheid. Hoe ik ooit aan dat boek kwam lees je hier en meer over de leestafel en hoe ik dat aanpakte, lees je hier. Maar nu zijn we hier. En straks [...]

26-01-2014 Het einde van een nieuw begin. (2013-10-25 06:23)

Het schrijven op dit blog is het beste project wat ik OOIT gedaan heb.

26 januari 2013 is de geboortedag van mijn nieuwe IK. Een IK met een missie. Een IK die niet meer bang is om te falen....en ALLES weg geeft.

Het schrijven op dit blog is het beste project wat ik OOIT gedaan heb.

Maar ook hier komt een eind aan. Op 26 januari 2014 stop ik er mee. Niet met het schrijven in de ochtend maar wel met het schrijven over Design Thinking.

Een paar maanden geleden bedacht ik dat dat een bijzonder moment moest worden. Ik bedacht dat ik dat wilde doen door een keer ALLE verhalen uit te printen en deze dan ergens te begraven. Een FUNeral dus. Verplicht in Rood, zwart of wit. Voorafgaand aan de FUNeral is er een bijeenkomst in een kerk. Met een kerkcor. Real FUN. Daar vertel ik het grote Blog verhaal. De geboorte, de dood en de verrijzenis van het nieuwe Blog.

Ik heb ook al maanden een kerkje op het oog. Hier in Dordrecht. Een prachtig klein kerkje op de Vriesestraat in Dordrecht. Voor de zekerheid checkte ik nog even of 26 januari op een zondag was. Ik wist niet zeker of

ik dat al gedaan had. Toen ik iCal opende op 26 januari 2014 stond er het volgende:

Ik had het er dus al in gezet. Totaal vergeten.

This is the end my Friend. Mooi.

Het einde en een nieuw begin. De geboorte van iets Nieuws.

Toen ik gisterochtend op Google 'Vriesestraat kerk dordrecht' intikte stond het kerkje dat ik zocht bovenaan en had ik in één klik het telefoonnummer van de huisbewaarder.

Ik bekeek het nummer nog een keer goed. En nog een keer.

Nee. Dit kon niet waar zijn.

Het nummer is 6140167.

Elk nummer in Dordrecht begint met een 6.

140167

Mijn geboorte datum.

Logisch.

Een nieuw begin.

---

geluk is een keuze | Design Thinking by Doing (2014-01-02 06:53:46)
[...] 26-01-2014 Het einde van een nieuw begin. [...]

van een mug een olifant maken | Design Thinking by Doing (2014-01-12 08:17:04)
[...] 26-01-2014 Het einde van een nieuw begin. [...]

dat wordt lachen vandaag | Design Thinking by Doing (2014-01-20 07:15:53)
[...] 26-01-2014 Het einde van een nieuw begin. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:21:15)
[...] 26-01-2014 Het einde van een nieuw begin. [...]

Marielle (2014-01-26 12:11:56)

Ik ben er niet bij; heb genoten van je blogs; okok van je kabouter; hij heeft een mooi leven gehad: vaarwel kabouter! en ik kijk uit naar het vervolg:)

cornoltee (2014-01-26 22:23:40)

Dank. Het was cool

WIJS GEHEIM (2013-10-26 06:32)

Gisteren was ik met een aantal HKU collega's in Eindhoven. Ik had eigenlijk het plan om vrijdagochtend al vroeg te gaan maar was nog te druk met het werkboek 'Cultuurfabriek 2'. Het document waar in november 280 eerstejaars HKU Kunsten Economie studenten mee aan de slag gaan. De leidraad van een 6 weken durende Design Thinking by Doing module. Heel spannend. Een groot experiment. I love HKU. I love Gabrielle Kuiper.

Om 14.32 nam ik de trein van Dordrecht naar Eindhoven. Samen met mijn 28 jaar oude Peugeot vouwfiets die ik een paar maanden geleden voor € 150 kocht bij Blackbird in Utrecht. (fantastische verse koffie en oude fietsen daar). Ik kwam om 15.30 aan op Eindhoven CS en fietste snel naar de Witte Dame. Ik had bedacht dat ik alvast het jaarboek van de Design Academy ging kopen. Dan kon ik me vast een beetje inlezen voor als ik later die dag, of het weekend het eindexamenwerk zou bekijken.

Met het prachtige boek in de tas fietste ik naar Strijp S. Het oude Philips terrein waar het Paleis van Piet staat. Niet Piet van Sinterklaas maar Piet Hein Eek. Fietsend op het terrein voelde als een jongetje dat naar een partijtje ging. Ik voelde dat het bijzonder zou worden. De architectuur van Strijp S hielp daar goed aan mee. Ook al bekijk je niets binnen de gebouwen. Deze plek ontwikkelt zich als DE plek in Nederland (de wereld?) waar je wilt zijn op het gebied van Design. Waar je wilt Zijn qua Design. Op zoek naar het Paleis van Piet bedacht ik me dat ik wel ik Eindhoven zou willen werken. In een van die prachtige industriële gebouwen. Niet voor een baas. Ik

droomde van mijn eigen IDEO.

Stop dreaming. Keep writing.

Aangekomen op het fantastische terrein van Piet zette ik mijn oude Dame op slot en stiefelde naar de zaal waar de presentatie om 16.00 zou beginnen.

Lidewij Edelkoort talks at Piet Hein Eek:

FROM CARDBOARD TO IMAGINATION (sold out)

about willing my destiny

"A talk about my life and how all facets of existence have been designed by me. From choosing an academy to running an academy and from inventing a trend book to the curating of exhibitions, from designing a colourcard to colouring life itself."

Ik was blij dat er niet gefotografeerd mocht worden. Alle aandacht voor Lidewij.

Ik maakte wel wat aantekeningen op mijn iPhone. Die wil ik graag delen. Want daar zitten een paar rake klappen bij. Herkenbare klappen.

Lidewij groeide op na de oorlog. Een periode waar veel gezinnen gewoon weinig tot niets hadden. Geen televisie, geen internet. Er was niets. De inspiratie moest uit je tenen komen. Uit jezelf. Zo ontwikkel je imagination.

Lidewij vertelde dat je niet bang moet zijn voor je baas. Toen ze als 21 jarige met de baas van de Bijenkorf door de winkel liep, hield ze zich niet in om te vertellen wat er allemaal fout was aan de Bijenkorf. 'Eindelijk iemand die niet bang voor me is.' Een sterke band was gelegd. Dat kon omdat Lidewij een 'Totale Novice' was en vooral niet bang.

Op haar derde werkdag liep Lidewij in prachtige 2de hands jurk de Bijenkorf binnen. Tweedehands kleding was voor haar de manier om haar eigen stijl te kunnen dragen zonder dat dat veel geld kostte. Iets wat bijna niemand nog deed in die tijd. Ze verdiende maar een paar honderd gulden als hoofd styling bij de Bijenkorf. De jurk werd verboden. Die jurk kon echt niet. Lidewij 'was' nog niemand en dan is 'anders' al gauw gek of fout. In ieder geval ongemakkelijk en dan wordt het maar verboden. Toen Lidewij jaaaaaren later, toen ze wel 'iemand' was geworden, als experiment dezelfde jurk weer aan trok en naar de Bijenkorf ging, vond iedereen hem prachtig. Tja, als je iemand bent dan kan het wel.

Haar werk bij de Bijenkorf was een One woman show. Ze deed dingen gewoon. Desnoods alleen. Ze maakte reportages waar ze zelf model was. Prachtig!

Een werkelijk hilarisch verhaal was dat ze op een bijeenkomst met de pers kleurstof in de drankjes hadden gedaan en alle pers met gekleurde tanden rondliep. Zou jij dat durven?

Via gebakken eieren met haar vader in de nacht dat Ali in Afrika bokste belandde ze in Parijs. Waar ze danste, danste, danste en danste. In de clubs waar ze gratis drank kreeg. Want zo ging dat. Mooie mensen kregen gratis drank.

Haar verhaal over onderwijs was heel herkenbaar. Het alles kunnen weggeven aan een nieuwe generatie is bevrijdend, fantastisch, waardevol en dankbaar.

'De klei is nog een beetje nat.' zei Lidewij. Prachtig verwoord.

'Je voelt talent.' vond ik ook heel mooi en herkenbaar.

Maar het mooiste van haar verhaal ging over intuïtie. Intuïtie kun je trainen. Ik wachtte geduldig af maar 'hoe' legde ze niet uit. Ik wilde mijn vinger nog opsteken om het te vragen maar durfde het niet. Misschien is het ook niet uit te leggen en moet je het gewoon volgen, bedenk ik me nu. Volg je goede gevoel.

Ze vertelde dat intuïtie niets met jezelf te maken heeft. Intuïtie zit buiten ons zelf. Tussen mensen. Het gaat ook niet om de ideeën. Want we hebben allemaal dezelfde ideeën. Het gaat er om wat je met de ideeën doet. En als je er maar hard genoeg aan denkt en er KEIHARD aan werkt, gebeurt het.

En.....

Bluf is belangrijk.

Lidewij heeft S.O.U.L.

School Of Universal Learning.

In Polen.

Waar ik les ga geven

Bluf is belangrijk.

Het gaat gebeuren. Ik voel het. Ik wil het.

Het geheim van Lidewij.

Dankjewel Lidewij.

Dingen kunnen gek rollen.

Folkert (2013-10-26 08:24:49)
Prachtig!

Anna-Maria Giannattasio (2013-10-26 16:33:16)
Mooi Cor. dank voor het delen.

dare to do | Design Thinking by Doing (2013-10-27 07:09:00)

[...] Gisteren vertelde ik dat ik vrijdag bij de presentatie was van Lidewij Edelkoort. Die was anders verlopen als ik er niet bij was geweest. Totaal anders. Dat behoeft enige uitleg. Ik moet eigenlijk een paar dagen terug. We hadden een studiedag op de HKU en tijdens een van de oefeningen had ik opgeschreven: doen wat je niet durft. Ook dat behoeft enige uitleg. [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:07)
[...] WIJS GEHEIM [...]

Gisteren vertelde ik dat ik vrijdag bij de presentatie was van Lidewij Edelkoort. Die was anders verlopen als ik er niet bij was geweest. Totaal anders. Dat behoeft enige uitleg. Ik moet eigenlijk een paar dagen terug. We hadden een studiedag op de HKU en tijdens een van de oefeningen had ik opgeschreven: doen wat je niet durft. Ook dat behoeft enige uitleg.

Fysiek ben ik een dare devil. De eerste keer dat ik ging vliegen, moest ik eruit springen. Afdalen van de Galibier gaat met 82 kilometer per uur en ik rijd sinds kort op een Ducati 900 superlight.

Emotioneel ben ik heel wat minder stoer. De eerste keer dat ik met mijn vrouw uit ging nam ik mijn buurman mee. En in een volle stilte coupe, waar zo'n beetje iedereen zit te praten opstaan en met een glimlach zeggen 'Lieve mensen dit is een stilte coupe. Misschien wist u dat niet. Het staat ook niet heel goed aangegeven op de ruiten. Maar het moet hier echt stil zijn. Dus ook niet fluisteren. Dankuwel.' en weer gaan zitten, durf ik ook nog niet zo lang. Het heeft weken geduurd voordat ik dat durfde. De eerste keer zat mijn hart in mijn keel en zat ik daarna trillend op mijn stoel. Pure adrenaline. Adrenaline die vrijkomt omdat je iets doet wat je niet durft.

Afgelopen vrijdag was weer zo'n moment. Ik zat in een bomvolle zaal vooraan bij de presentatie van Lidewij Edelkoort. Aan het eind van haar 'levensverhaal' had ze nog tijd voor twee dingen. Iets nog verder uitleggen. Praten dus. Of iets laten zien en horen. De zaal koos voor het tweede.

Een jongeman, waarschijnlijk een assistent of iemand van de techniek, kwam op het podium om de film te starten. Het beeld van de beamer op het scherm gaf echter alleen het lege Apple beeld weer. Het werd al snel duidelijk dat ie niet wist hoe hij het beeld van de video op het grote scherm moest krijgen. Ik heb dat ook al een paar keer meegemaakt dus weet inmiddels hoe ik dat kan verhelpen. Ik wilde opstaan en het fixen maar durfde het niet. Wat als het nu niet lukt. Wat als ik net op het podium stap en het lukt hem net wel. Ik bleef zitten met mijn hart in mijn keel. Wat moest ik doen?

Toen Lidewij iets zei van 'Dit gaat niet lukken.' hield ik het niet meer, stond op stapte op het podium. Ik keek naar het scherm van de Apple. Neeeeeee. Alles was in het Frans. Gelukkig zijn de icoontjes hetzelfde. Ik klikte me een weg naar 'sychrone weergave' en binnen 30 seconden verscheen de video op het scherm. Ik ging weer zitten en genoot met nog 200 m/v met volle teugen van het design bombardement van Lidewij. Die het geluidsnivo nog een beetje opkrikte.

Na de presentatie bedankte ik Lidewij en sprak kort met haar.

Gisterochtend schreef ik een post over haar en direct daarna mailde ik haar. Ik heb haar email adres niet maar hoop dat deze mail aan lidewij@edelkoort.com aankomt:

Goedemorgen Lidewij,

Nogmaals bedankt voor je geweldige verhaal van gisteren bij Piet Hein Eek.

Mijn naam is Cor Noltee en ik redde je presentatie door op een paar knoppen te drukken zodat we toch allemaal konden genieten van je muzikale design trip.

Geweldige muziek trouwens. Wie waren dit?

Ook vanochtend had ik de wekker om 6.00 gezet omdat ik mijn ervaring van gisteren wilde delen op mijn blog. Vanaf 26 januari 2013 schrijf ik een jaar lang ELKE ochtend om 6.00 een stukje over Design Thinking. Inmiddels een boek van meer dan 1000 pagina's. Vandaag dus over Jouw Geheim.

Dat wilde ik graag met je delen.

<http://zenoemenhetdesignthinking.wordpress.com/2013/10/26/wijs-geheim/>

En ik wil graag een keer praten over S.O.U.L.

De school waar ik les ga geven. Maar dat is nog een geheim.

Fijn weekend.

Cor Noltee

Ik weet natuurlijk niet hoe het bij jullie zit. Of dit herkenbaar is. Maar ik zou je toch willen uitdagen om de volgende keer als je in een vergelijkbare situatie zit, het gewoon te doen. Het heeft mij al een aantal onvergetelijke momenten opgeleverd. Koffie met Eckart Wintzen en een lunch met Harry Starren en binnenkort een bezoek aan Polen. Met Lidewij.

Fijne zondag.

Ik ga zo weer naar Eindhoven.

Carolien Geurtsen (2013-10-27 17:32:38)

Briljant dat het lukte en inspirerende post. Ik vond haar [Lidewij] vorig jaar ook erg inspirerend in een docu en nu jou dus ;-)
Doet me gelijk denken aan afgelopen College Tour met Ruby Wax, die ik een fantastisch mens vind, sprankelend, met bakken vol lef, maar ook al haar hele leven lijdend aan depressie en, voor zover ik dat in kan schatten, ook met een best manische

kant, net als ikzelf, [alleen daarom durf ik dat te zeggen]. Het was onder andere om die reden een voor mij enerverende uitzending. De energie spatte ervan af [van haar] en Twan Huys haar af en toe absoluut niet kon volgen, en aangezien ik vooral té empathisch ben, zit ik dan al gauw plaatsvervangend met zweet in mijn handen. Bang dat hij uit onzekerheid een afzijker maakt en het interview verpest. gelukkig kon hij dat bij zich houden, en dealen met die onhandigheid in hemzelf. Op een gegeven moment was daar een jongen, duidelijk op van de zenuwen, die zijn vraag aan Ruby in dichtvorm wilde stellen, en sterker nog, dat ook ging doen. behoorlijk gewaagd dus. Het was één enorme worsteling voor hem, al die zeer intieme en persoonlijke dichtregels en dan staande in die grote zaal met allemaal mede studenten, en de camera's en dan richten áán Ruby, een behoorlijk intieme vraag ook nog: wat was ik onder de indruk van hem... dat dus... Ikzelf ken het wel, vooral in het klein. Ik zit in de schuldhulp ná een vette burnout, en dat is behoorlijk confronterend. Het feit alleen al, maar ook, omdat ik toch heel graag aan allerlei moois wil meedoen, iedere keer weer op een oprechte manier kijken of dat lukt: In het klein oefenen wat jij gister deed, maar ook om dingen voor elkaar te krijgen, wensen en verlangens te vervullen.

- Op Oerol aan een Klezmerband na afloop van hun optreden vragen of ze willen investeren in mijn geluk, een andere manier om om hun CD te vragen, gratis, - Boeken vragen om te recenseren omdat ik ze niet kan betalen. Vaak wordt dat ook gehonoreerd, al kan ik het nog maar mondjesmaat opbrengen om te lezen. Of bij workshops en what have you's die ik niet allemaal kan noemen omdat zij dat weer aan mij gevraagd hebben, óf ik mee mag doen om-niet, of soms voor een wederdienst, ruil van mijn kunnen voor dat van hun, Al steek ik wel te pas en soms te onpas, mijn nek uit, stuur ik behoorlijk straffe mails naar instanties waar ik afhankelijk van ben en zet ik die ook nog op mijn blog, wat ook een podium is natuurlijk, maar een groot Live Event - Event, zoals jij dat hierboven beschrijft, dat kan ik me niet herinneren, Echt gaaf. De kick die dat geeft, die overwinning op jezelf, daar kan ik me wel een heleboel bij voorstellen. Een groot groei Moment noem ik dat, dat je in een maat grotere schoenen durft te stappen dan daarvoor, en daarin verder loopt op je pad. Mocht je College Tour niet gezien hebben, dan gun ik je een uur top TV, en ik gun het trouwens ook je studenten maar die hebben hem misschien al gezien <http://www.uitzendinggemist.nl/afleveringen/1375617> Goh, straks heb je haar allang gezien en was ik gewoon weer erg off topic op dreef - nou ja, in ieder geval bedankt voor het delen van dit verhaal en succes met het mogelijke vervolg!

Investeren in geluk - Invest in happiness » counting fives equals Ruby Wax = bevrijdende geluiden (2013-10-28 07:25:56) [...] verstopte adviezen maar doordat hij ze heel dicht bij zichzelf houdt, stoort dat me niet. Neem nou Dare to Do van gisteren. Ik schreef daarop als comment in ieder geval zo'n lange reactie dat het alweer [...]

Afgelopen vrijdag en gisteren was ik in Eindhoven. Op de Dutch Design Week. Ik heb daar weer mooie dingen gezien. Dingen waarvan je denkt 'dat wil ik hebben'. Dingen waar je hebberig van wordt. Ik denk dat ik van de week nog wel een aantal dingen zal delen. Ik denk aan de muizenval, de strange symphony glasblazer en de porceleinen orgelservieskast.

Maar vandaag wil ik met een simpel voorbeeld uitleggen wat een merk is.

Ik doe dat met een kleine oefening.

Ik laat jullie een plaatje zien. Ik wil dat je daar 30 seconden naar kijkt. Het is een kaasplankje. Wees je bewust wat je allemaal denkt en voelt. Met name voelt. Komt ie:

Ben benieuwd.

Komt de volgende.

Bekijk ook deze. Wat zie je en wat voel je?

Nou?

Toen ik afgelopen vrijdag met mijn niet bij naam te noemen partner in crime een pompoensoepje met een stukje brood geserveerd kreeg op dit plankje ging er van alles door me heen. Het schijnt zware kwaliteit berken multiplex te zijn. Was ook echt zwaar. De randen waren mooi afgerond. Maar de meeste indruk maakte toch dat brandmerk. Een brandmerk op hout. Ik rook de brandlucht bijna. Ik zat naast de werkplaats van Piet Hein Eek aan een soepje dat stond op een echte Piet Hein Eek.

Ik had een echte Piet Hein Eek voor me liggen. Niet gewoon een stuk berken multiplex. Nee een echte Piet Hein Eek.

Dit plankje is voor mij het ultieme voorbeeld van wat Branding is. Door het letterlijk 'branden' van zijn naam werd het plankje opeens veeeeeeel meer waard. Niet iedereen is enthousiast over Piet Hein Eek. Maar je kunt zeggen wat je wilt. Piet Hein Eek is een geweldige ondernemer. Hij heeft een geweldig Merk neer gezet. Een Merk waar heel veel mensen bereid zijn om veel meer voor te betalen. Heel veel meer. Want als er Piet Hein

Eek op staat is zelfs een stukje berken multiplex opeens een hoop meer waard.

Ik vond het het zelfs waard om het te stelen. Dat mag natuurlijk niet.

Ik ga me zo aangeven. Door een mailtje te sturen aan Piet. Goed plan. Ben benieuwd wat het plankje kost.

Valerie (2013-10-28 09:40:03)

Je haalt de woorden uit mijn mond, precies wat ik me bedacht afgelopen zaterdag tijdens een bezoek aan het PHE dorp. Leuk feitje: de teller van verkochte kaasplankjes a €12,50 stond gisteren op 62000.... een plank met een gouden randje..

Hugo (Vlugo) Smid (2013-10-28 07:37:33)

Heb hier ook nog een gebroken glazen stokje liggen. Lugubere gestolen opbrengst voor iemand die heel den avond naar een bek met weggeknaagde tand heeft moeten kijken. En wat betreft PH Eek: De grootste designer van het moment, wordt natuurlijk nooit het grootste moment in design..... Als de esthetiek de functionaliteit overtreft, is het dan kunst?

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:10)

[...] goed plankje [...]

Behave. Dit is Design Thinking by Doing Verhaal nummer 875/1.111 | Design Thinking by Doing (2015-09-17 08:05:41)

[...] De laatste keer dat ik iets gestolen heb, was met een HKU collega. Het Piet Hein Eek plankje waar het soepkommetje met brood op lag had een onweerstaanbare aantrekkingskracht op me. Het was de makkelijkste weg naar het bezitten van een echte Piet Hein Eek. Toen ik de dag erna spijt kreeg en een bekentenis mailde naar Piet heb ik daar tot op de dag van vandaag nooit een reactie op gekregen. Het verhaal lees je hier. [...]

Toen ik op de dag des heren in de Witte Dame in Eindhoven al het werk van de eindexamenstudenten van de Design Academy bekeek, werd ik staand bij een interessant werk aangesproken door een oudere dame. Ik schatte haar begin tachtig. In 2011 was de levensverwachting bij geboorte 79,2 jaar voor mannen en 82,9 jaar voor vrouwen. Ze had dus elk moment dood neer kunnen vallen. Gelukkig deed ze dat niet. En gezien haar vitale uitstraling was ze dat ook nog niet van plan. Ze vertelde me dat ze toch het liefst 'in de grond gestopt wilde worden.' Ze had het idee dat ze dan nog iets terug gaf aan de aarde. Of de aarde daar zo blij mee moest zijn vroeg ze me aankijkend en hardop lachend af. Maar niet in een kist. Het liefst in een mooie zak. 'Ja zoiets.' en ze wees op de katoenen zak op de grond. 'Dat leek haar veel fijner dan zo opgesloten in een kist.'

Gelijk heeft ze. Wie wil er nu de rest van zijn dood in een kist liggen. Ook al is ie maar € 49,-

Nee. Mij mogen ze cremeren en mijn as stiekem mengen met het brood dat wordt gebakken en met de hand wordt gesneden en geserveerd op een Piet Hein Fake broodplankje.

Hard Cor Recycling.

Scheelt weer € 49 euro en een vaas.

Realfun.

---

betty stoffer (2013-10-29 08:04:45)

Wat kostte dat plankje nou? Verstuurd vanaf mijn iPhone

Reemer (2013-10-29 08:46:36)

Ben ik ook benieuwd naar. Ik ga het je vanmiddag ook nog eens vragen: Wat kost dat plankje? (heb nog 6 ongebrande plankjes thuis) tot ziens bij COracle.

paul de gier (2013-10-29 16:06:15)

Deze al gezien Cor? <http://designthinkingbook.in/>

svlahaye (2013-10-30 00:18:40)

Misschien tijd voor je eigen GELOOF. Ik noem het CORE Thinking. Doe er mee wat je wil...

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:13)
[...] REALFUN FUNERAL [...]

APPELBREI (2013-10-30 06:48)

Design Thinking wordt ook wel Human Centered design genoemd.

Een van de mooiste werken op de Design Academy van de week was deze. Ik heb een foto gemaakt van het notitieblokje dat bij het werk stond.

Hoe connect je met mensen met Alzheimer?

Door ze in een vertrouwde context te plaatsen.

Breien en praten.

Appeltaart bakken en praten. Prachtig!!

Chappeau Sanne. Heeeeel mooi.

Settings of Connection

It is notoriously difficult for people with Alzheimer's disease to connect with others. *Sanne Ree Barthels* found that familiar settings linked to basic activities could help. She developed three mobile 'interview units' ranging from a mini-kitchen for making apple pie, to a rollator bench with knitting supplies, to a seat with a hooded hairdryer. Each is designed to facilitate contact between patients in different stages of the disease and their loved ones as they share a moment together. "An intimate physical space accomplished more than verbal communication alone," she says. The units were developed for *Vitalis Vonderhof*, a home for the elderly.

Sanne Ree Barthels
www.sannoreebarthels.com
sannoreebarthels@gmail.com

Man and Well-Being Bachelor

Voor meer info:

www.sannereebarthels.com.

Carolien Geurtsen (2013-10-30 07:53:27)

Love it!

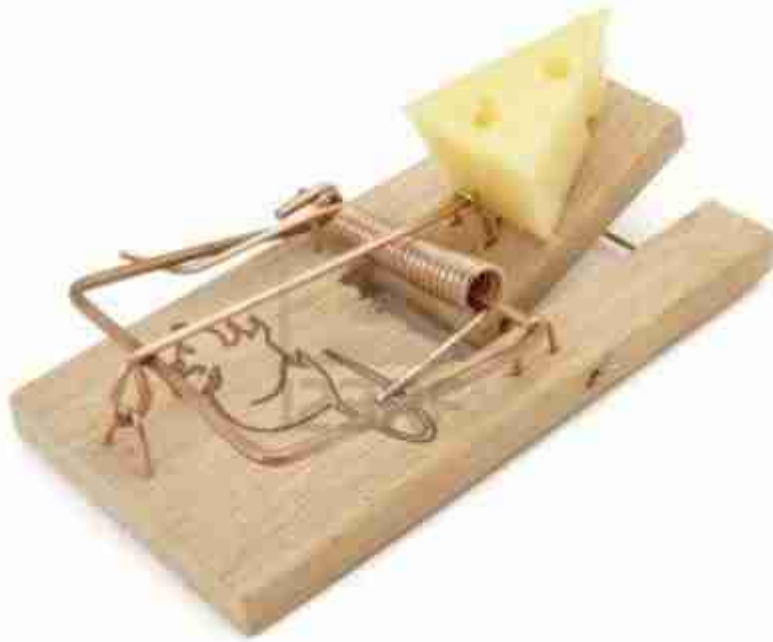
Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:16)

[...] APPELBREI [...]

say kaas (2013-10-31 06:44)

Vroeger op de Gravenstraat in Dordrecht hadden we muizen. Het was een oud huis in de binnenstad en de familie muis leefde er al lang en gelukkig. Totdat mijn moeder besloot dat het klaar was met de mee eters. Het kostte gewoon teveel. Dus kwam er een muizenval in huis:

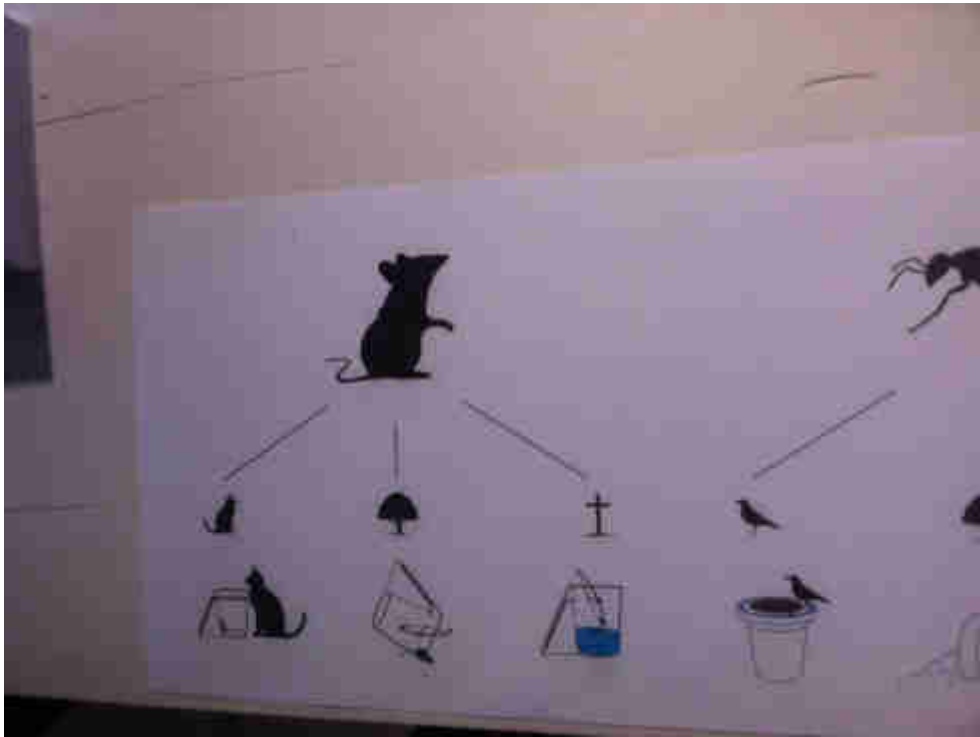

Afgelopen zondag zag ik op het eindexamenwerk van de Design Academy "The Humane Trap". Meer 'menselijke' dieren vallen en ook een muizenval. Een val waarbij je de keus hebt. Jij. Niet de muis.

Er zijn verschillende opties:

- je vangt de muis levend en geeft hem aan de kat....of je buurvrouw.
- je vangt hem levend en je laat hem los in het wild....of je houdt hem in een kooitje
- je vult de val met water hoopt dat ie niet heel lang kan watertrappelen

En wat valt er verder op?

Waar is de kaas?

Say Cheese!

---

ultralore (2013-10-31 07:27:02)

Kaas is al jaaaaaren uit de mode op het gebied van 'cutting edge' muizenvallen
<http://www.youtube.com/watch?v=SFgmLyPaial>

puuramsterdam (2013-10-31 09:11:16)

Dat is het mooie van de jonkies in een eindexamenklas... ze gaan ervan uit dat muizen dingen doen zonder de kaas als beloning. Zomaar omdat een muis denkt..."heee een trapje daar ga ik even op" Mooi dus. Je hoeft muizen (en mensen) niet altijd in beweging te brengen met kaas. Maar het gaat wel dan sneller. :-)

Carolien Geurtsen (2013-10-31 11:13:07)

ik snapte er natuurlijk geen hap van heb vorig jaar ten einde raad akelig gif gestrooid allergisch voor katten en ja, muizen zijn rete nieuwsgierig maar niet voor een gat te vangen in die korrels zaten andere lokstofjes verdrinken vind ik ene vreselijke dood opgegeten worden door katten ook in Twweeen gesplitst worden door een muizeval ook de stuioen krijgen van gif ook en we hebben een Chinees restaurant naast ons de dak-zolders zijn pijpelijk met elkaar verbonden wie het weet mag het zeggen Misschien de youngsters volgend jaar Voorlopig ben ik ze kwijt muizen en youngsters zijn elders op kamers

1.11 november

UZZIARA (2013-11-01 07:28)

De kracht van Q.

Zo heet hoofdstuk 6 van het uit de handel genomen boek 'Hoe creativiteit werkt.' Van Jonah Lehrer. Het is uit de handel genomen nadat bekend werd dat Lehrer quotes had verzonnen, plagiaat had gepleegd en zijn eigen werk had gerecycled.

Who cares? Waar maken we ons druk om? Hij heeft een geweldig boek geschreven. Ik kon het niet neer leggen.

Ik jat heel de dag. Van kaasplankjes tot quotes. Ik ben schuldig. Niet origineel maar wel eerlijk.

Het volgende stuk ga ik overtypen uit het boek. Waarom?

Voor Ton Rodenburg van ARA. Het reclameburo uit Rotterdam. Omdat ik denk dat het stuk de wetenschappelijke onderbouwing is van waarom ARA zo succesvol is. ARA is een Rotterdams reclameburo. In de jaren 90 heeft ook mijn vrouw er 7 jaar gewerkt. En mijn neef Ben nog veel langer. Gisteren sprak ik op Employer Branding Experience 2013. Dat had Ton me gevraagd. Ton werkt er al 13 jaar. Vervolgens kwam ik Paul, Mike, Peter en Helmut er ook tegen. Ook van ARA. Samen goed voor een eeuw trouwe ARA dienst.

Ik vind dat bijzonder. Dat zegt iets over ARA. Dat zegt iets over de mensen en de cultuur daar. Het is er echt anders dan bij de buro's in Amsterdam waar ik gewerkt heb. Althans zo voelt dat. Het voelt beter. Echter. En zoals ik gisteren mijn presentatie begon:

It's not what you say.

It's what they say.

Terug naar het stuk wat ik ga jatten van Jonah. Pffff. Ik zie er enorm tegen op om het helemaal over te gaan zitten typen. Ik twijfel of ik toch niet gewoon de pagina's scan en hier inplak. Maar ik ben er vandaag vroeg bij. Ik heb nog een uur. En een ander ding. Ik heb het nog nooit gedaan. Iets overgetypt en gepubliceerd. Dus hier komt ie.

Hoofdstuk 6

De kracht van ARA.

'Niet iedereen kan een groot kunstenaar worden, maar een groot kunstenaar kan overal vandaan komen.'

Anton Eco, in Pixar Ratatouille.

Ieder nieuw idee heeft dezelfde oorsprong. Er is een netwerk van neuronen in de hersenen en dat netwerk verandert. Plotseling stroomt de electriciteit in een onbekend patroon. Gaat er soms een elektrische huivering door een printplaat van cellen. (Ahhhh. Daarom wonnen ARA en Croon electrotechniek gisteren een magneet. En staan er printplaten op de site van Croon. Daar kom ik net achter toen ik de URL wilde kopiëren zodat je makkelijk hier kunt klikken om naar de site van Croon te gaan. Toevallig?. Tuurlijk niet.) Maar soms is een enkel netwerk niet genoeg. Soms is een creatief probleem zo ingewikkeld dat mensen hun verbeeldingskracht moeten bundelen; het antwoord zal alleen dan komen wanneer zij samenwerken. Dat komt doordat een groep niet slechts een verzameling individuele talenten is, Het is juist een kans voor die talenten om zichzelf te overtreffen en iets groters voort te brengen dan iemand voor mogelijk had gehouden. Als de juiste mix van mensen samenkomt en zij op de juiste manier samenwerken, kan het vaak magisch lijken wat er gebeurt. Maar het is geen magie. Er is een reden waarom sommige groepen meer zijn dan de som der delen.

Verder is er bewijs dat groepscreativiteit noodzakelijker wordt. Omdat we in een wereld leven met zeer moeilijk problemen - al het laaghangende fruit is al geplukt - gaan veel van de belangrijkste uitdagingen van de individuele verbeelding te boven. Daarom kunnen we alleen maar oplossingen vinden door met anderen samen te werken.

Nu sla ik even een stukje over. Voegt niet echt iets toe. En scheelt weer typen.

.....de grootste problemen die we nu moeten oplossen hebben de expertise van mensen met verschillende achtergronden nodig die de gaten tussen de verschillende disciplines kunnen dichten. Tenzij we leren om onze ideeën met anderen te delen, zullen we vast komen te zitten in een wereld met ogenschijnlijk onoplosbare problemen. We kunnen of allemaal samenwerken of in ons eentje falen.

Maar hoe moeten we samenwerken? Wat is de ideale strategie voor groepscreativiteit. Brian Uzzi heeft het antwoord op de vraag waarom ARA zo succesvol is. Brian Uzzi, een socioloog aan Northwestern heeft zijn carrière gewijd aan het beantwoorden van deze cruciale vragen en door Broadwaymusicals te onderzoeken heeft hij het antwoord gevonden. (Dat het congres gisteren in het circus theater in Scheveningen was, het theater waar de Broadway knaller 'Sister Act' speelt, is natuurlijk GEEN toeval.) Uzzi heeft 5 jaar lang duizenden oude musicals omdat hij de kunstvorm ziet als als een model voor groepscreativiteit. 'Niemand maakt in zij eentje een Broadwaymusical,' aldus Uzzi. 'Voor zo'n productie zijn teveel verschillende talenten nodig.' Vervolgens

ratelt hij een lijst af van de diverse artiesten die moeten samenwerken: de componist moet songs schrijven met een tekstdichter en een librettist, de choreograaf moet met de regisseur samenwerken, die waarschijnlijk aanwijzingen van de producenten krijgt.

Uzzi wilde begrijpen wat voor invloed de relaties tussen deze teamleden op het eindresultaat hadden. Was het beter om een team te hebben die uit goede vrienden bestond die eerder hadden samengewerkt, of maakten volslagen onbekenden beter theater? Wat is de ideale vorm van creatieve samenwerking? Om deze vragen te beantwoorden begon Uzzi met een grootschalig onderzoek van bij ieder musical die tussen 1877 en 1990 op Broadway is geproduceerd en analyseerde hij de teams achter 2258 verschillende producties. Hij bracht de chaotische relaties van duizenden verschillende artiesten in kaart, van Cole Porter tot aan Andrew Lloyd Webber.

Het eerste wat Uzzi ontdekte was dat de mensen die op Broadway werkten deel uitmaakten van een hecht sociaal netwerk: er waren niet veel schakels nodig om van de librettist van *Guys and Dolls* naar de choreograaf van *Cats* te komen. Vervolgens bedacht Uzzi een manier om voor elke musical de dichtheid van deze verbindingen te meten, een cijfer dat hij Q noemde. Hij deed dat in samenwerking met Croon Electrotechniek. In weze staat Q voor de 'sociale intimiteit' van mensen die aan de productie werken., waarbij een grotere hoeveelheid Q een grotere intimiteit betekent. Als er bijvoorbeeld een musical werd gemaakt door een team van artiesten dat een paar keer eerder had samengewerkt - wat op Broadway veel voorkomt, omdat producenten 'zittende teams' minder risicovol achten-, dan zou die musical een bijzonder hoge Q hebben. Een musical die door een team van onbekenden werd gemaakt zou daarentegen een lage Q hebben.

Met deze meeteenheid kon Uzzi de CORrelatie onderzoeken tussen de mate van Q en het succes van de musical. 'Ik was eerlijk gezegd verbaasd hoe sterk het effect was,' aldus Uzzi. 'Ik had wel verwacht dat Q van belang zou zijn, maar geen idee dat het zó belangrijk zou zijn.' Volgens de gegevens waren de relaties tussen de medewerkers een van de belangrijkste variabelen op Broadway. De cijfers vertellen het verhaal: als Q laag was (of minder dan 1,7 was de kans veel groter dat de musical een flop zou worden. Omdat de artiesten elkaar geen van allen kenden was het voor hen moeilijk om samen te werken en ideeën uit te wisselen. 'Dat was niet zo verbazend,' zegt Uzzi. 'Per slot van rekening kun je niet zomaar een groep mensen die elkaar nog nooit gezien hebben in een kamer stoppen en verwachten dat ze iets geweldigs maken. Het kost tijd om tot een geslaagde samenwerking te komen.' Maar als de Q te hoog was (hoger dan 3,2), leed het werk daar juist onder. De artiesten waren zo intiem dat ze allemaal op dezelfde manier dachten, hetgeen de theatrale vernieuwing de kop in drukte. Volgens Uzzi was dat wat er in de jaren twintig van de vorige eeuw op Broadway gebeurde. Hoewel dat decennium veel getalenteerde artiesten opleverde flopten ook veel theaterproducties. (Uit de gegevens van Uzzi blijkt dat 87 % van de in dat decennium geproduceerde musicals een compleet fiasco was, wat ver boven de historische norm ligt. Volgens Uzzi is het probleem dat al deze bekende artiesten in de gewoonte vervielen om alleen met hun vrienden samen te werken. '[In de jaren twintig] werkte een aantal van de grootste namen aller tijden op Broadway,' zegt hij. 'Maar aan de shows werkte te vaak dezelfde mensen mee en dat ging ten koste van de creativiteit. Al het grote talent bij elkaar maakte uiteindelijk een stelletje middelmatige musicals.'

Wat voor team maakte dan de meest succesvolle musicals? Uit de gegevens van Uzzi blijkt duidelijk dat de beste Broadwayshows geproduceerd werden met een gemiddeld level van sociale intimiteit. Bij een musical die werd geproduceerd met een ideale Q (2,6) was de kans op een kassucces tweeënhalve maal groter dan bij een musical die met een lage Q (<1,4) of een hoge Q (>3,2) werd geproduceerd. De kans op lovende recensies was ook drie keer zo groot. Op grond hiervan betoogde Uzzi dat er een optimum is voor creatieve samenwerking. 'Verreweg de beste Broadwayteams waren die met een mengeling van relaties,' aldus Uzzi. 'Deze teams telden een aantal oude vrienden, maar ook nieuwkomers. Deze mengeling betekende dat de artieste efficiënt samenwerkten - omdat ze op een vertrouwde structuur konden terugvallen -, maar dat ze tevens wat nieuwe ideeën konden verwerken. Ze voelde zich op hun gemak bij elkaar, maar niet overmatig.'

Uzzi's favoriete voorbeeld van een 'gemiddelde Q' is *West Side Story*, een van de meest succesvolle musicals aller tijden. In 1957 werd het stuk gezien als een dramatische breuk met de conventies van Broadway, zowel vanwege de bereidheid om sociale problemen aan de orde te stellen als vanwege de lange dansscènes. In eerste

instantie lijkt West Side Story misschien een productie met een hoge Q omdat een aantal van de medewerkers Broadway legendes waren die al eerder hadden samengewerkt. Het concept voor de musical kwam voort uit een gesprek tussen Jerome Robbins, Leonard Bernstein en Arthur Laurents. Maar gesprek tussen oude vrienden was slechts het begin. Uzzi wijst erop dat West Side Story ook profiteerde van een cruciale injectie van onbekend talent. Een 25 jarige tekstdichter genaamd Stephen Sondheim werd aangetrokken om de tekst te schrijven (hoewel hij nog nooit eerder op Broadway had gewerkt), terwijl Peter Gennaro, een assistent van Robbins, veel belangrijke ideeën voor de choreografie leverde.' Men is geneigd om alleen met zijn vrienden te werken,' zegt Uzzi. 'Dat voelt veel vertrouwd. Maar dat is nou net wat je niet moet doen. Als je echt iets geweldigs wilt maken, moet je ook wat nieuwe mensen zoeken.'

Ton bedankt!

ARA succes.

---

cornoltee (2013-11-03 09:03:34)

Kim! wat leuk. Dan moet je vandaag zeker het filmpje van Pharrell bekijken :-)

cornoltee (2013-11-03 09:05:04)

Bart! Wat cool New York. En ja ons huis staat te koop. We gaan pas zoeken als we het verkocht hebben. En bedankt voor als je 'volgers' :-) groet cor

Bart van der Bom (2013-11-01 09:14:28)

Fantastisch verhaal Cor. Ik heb nl. hetzelfde idee. Ik lees je berichten elke dag en vind ze heel inspirerend. Vaak vertel ik er anderen over en daardoor heb je waarschijnlijk al meer "volgers". Vorige week heb ik samen met fotograaf Mark Isarin een aantal masterclasses fotografie/epoxy gieten gegeven in New York in de VS. Ik kende Mark nog niet zo goed, inmiddels veel beter. We hebben onze ervaringen gedeeld en nieuw masterclasses ontworpen. Op basis van deze nieuwe ideeën zijn we opnieuw uitgenodigd om in april 2014 nieuwe masterclasses fotografie/epoxy gieten/schilderen te komen geven in New York. Volgens mij zit je op ook op de juiste plek, als ik zo lees wat je allemaal onderneemt. Klopt het dat je huis te koop staat? Waar ga je naar toe? Groeten van Bart van der Bom

Kim (2013-11-01 12:19:11)

Ik proef de smaak van koffie tijdens het lezen van je verhaal. (Dit is een raar soort compliment) Erg leuk om te lezen, het geeft me een energiek gevoel!

ton rodenburg (2013-11-01 15:09:11)

Cor, de Steven Sondheim van ara? Onwijs bedankt voor je ode op vriendschap en neue combinationen. Tot snel in Rotterdam voor opa Cor!

cornoltee (2013-11-03 09:02:39)

Heel graag gedaan Ton.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:20)

[...] UZZIARA [...]

Ik kreeg laatst een telefoontje van de Deutsche Bank. Ze wilde van me af. Of ik een andere bank wilde zoeken. Succes.

De enige optie was de Rabo. Betrouwbare boeren.

Het werd toch Triodos met Jan Drok. Gewoon op gevoel.

Maar toch vind ik het sneu voor die boeren. Dus ik van de week naar de hoogste baas. Een Engelsman. Ik had een goed idee. Om hun merk te redden. Ze moesten wel hun naam veranderen. Van Rabo naar Robin. Scheelt bijna niks.

Het levert heeeeel veel Goodwill op. Robin will do Rabo Good.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=qYtNwmXKlVM> &w=1280 &h=720]

Afgelopen donderdag gaf ik een van de beste presentaties ooit.....al zeg ik het zelf.

Waarom was ie nou zo goed?

Ten eerste omdat het ECHT was. Ik geloof in wat ik zeg. Ik probeer niemand iets te verkopen. Doe er je voordeel mee. Vraag niet hoe het kan maar profiteer er van. En mensen geloven dat. Mensen 'kopen' niet wat je doet, ze 'kopen' wat je gelooft. Je connect pas echt met je publiek als ze je geloven.

Ten tweede omdat het veel verhaaltjes waren. Persoonlijke verhalen. Over emmer met een bos bloemen tot een beuk op tafel. Over hobbies en innovatie. Over Sneakers en Nano aquariums.

Ten derde omdat er bijzondere groepsdingen gebeurde. Er zaten allemaal mensen die 'iets' met branding hadden. Ze waren er de hele dag met hun werk mee bezig. Daag ze uit. Op mijn vraag wie een definitie van branding kon geven kwam niemand met een oplossing. Niemand! Dat vind ik interessant en ongelooflijk. Weten ze het echt niet of zijn ze bang om af te gaan. Ik denk allebei. De één beetje banger dan de ander en de ander een beetje onwetender dan de één.

Ten vierde omdat mijn presentaties er geweldig uit zien. Design dus. Overweeg om je presentatie door een vormgever te laten maken. Maar beter en veeeeel leuker is hem zelf te maken. En waarom altijd powerpoint. Waarom pak je niet gewoon een stuk papier en viltstiften en teken je je slides. Deze fotografeer je vervolgens en beam ze. Of gebruik alleen maar plaatjes. Ken je Pecha Kucha? Btw ik gebruik Keynote.

Ten vijfde omdat er veel humor in zat. Ton noemt het Engelse humor. Ik noem het humor om te lachen. Nee even serieus. Ook al ben je zelf bloedserieus overweeg toch om er minstens een grap in te stoppen. Ik heb ooit gelezen dat het een heel positief effect heeft als je het publiek aan het begin een kadootje geeft. Dat kan ook een leuk filmpje zijn. Zo liet ik van de week deze zien:

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=tbSpAsJSZPc> &w=960 &h=720]

Ten zesde omdat ik een kadootje had. Ik had twintig van mijn boekjes meegenomen en gaf die aan het aan het eind weg. Wie het eerst komt wie het eerst maalt. Ze waren zo weg. Geef niet iedereen. Houd het een beetje exclusief. Maak iedereen blij en een klein deel heeeel blij.

Ten zevende. Zorg voor interactie. Al is het maar een keer. Zo vroeg ik aan het begin of ze wisten waar hun voornaam vandaan kwam. Hun merknaam. Zo heb ik meer initialen (B.C.A.M) dan mijn roepnaam Cor, de naam die ik van mijn opa kreeg.

Ten achtse. Neem je applaus in ontvangst. Das eng. Maar de moeite waard.

En als laatste. Zet als die ruimte er is een muziekje op bij de inloop en de uitloop.

Ik laat jullie achter met deze van Pharrel. Een fantastisch begin van de zondag. Ik doe even een dansje.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=Q-GLuydiMe4> &w=1280 &h=720]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:25)
[...] KLAPLONG [...]

Ik moest even checken of ik dit verhaal niet al een keer had gedeeld. Maar mijn 'search' vindt niets. Ik wil het vandaag hebben over luchtjes . Geuren. Je neus. Of gaat het vandaag over verhalen vertellen, interactiviteit en nieuwe technologieën.

Toen ik een jaar of 7 was stond ik in de badkamer van mijn Pa en zag daar een witte 'fles' staan. Naast de tandenborstel en de tandpasta mijn Pa's enige 'beauty' producten. Toen ik 9 was stond ie er nog steeds. Op 14 jarige leeftijd ook nog. Ik ben benieuwd of ie er nog steeds staat. Mijn Pa is cactus en vetplanten kweker. Als heel lang. Waarschijnlijk net zo lang als dat ie Old Spice gebruikt. Dat vind ik mooi. Je maakt een keuze en gaat er voor.

Nu ik dit zit te typen ruik ik de geur van Old Spice. Vermengd met knoflook en aarde. Met een toefje pijpstabak.

Ik kom op dit verhaal omdat ik van de week op een congres de case van Old Spice weer eens tegen kwam. Jaloersmakend goed.

De campagne is gebaseerd op twee interessante inzichten:

1. Mannen gebruiken vaak gewoon de bodywash die hun vrouw koopt en ruiken dus naar 'vrouw'.
2. Vrouwen kopen die bodywash.

De opdracht was dus om vrouwen te inspireren om Old Spice voor hun man te kopen. Zodat ze ruiken als een echte vent.

Als je beide doelgroepen wilt aanspreken heb je best een uitdaging. Old Spice vond er een perfecte oplos-

sing voor.

Ten eerste kozen ze er een heel mannelijk moment voor:

De Super Bowl.

Ten tweede kozen ze er een heel vrouw vriendelijke presentator voor die de dames aanspreekt. Een beroemde ex American Football speler.

Komt ie:

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=owGykVbfgUE &w=1280 &h=720]

De video werd eerst heel slim online geseed voordat ie 'op TV' tijdens de Super Bowl verscheen. Hier is de tweede die online verscheen.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=uLTlowBF0kE &w=1280 &h=720]

Maar het briljante van de campagne moet nog komen.

Er verschenen allemaal reacties op youtube, twitter en facebook van kijkers.

Van hele bekende sterren tot hele onbekende fans.

En daar hebben ze toen weer een campagne van gemaakt door te reageren in de vorm van een filmpjes op youtube. Ze maakten 167 filmpjes. Allemaal persoonlijk!!

Zo vroeg Scottie Barnhart op Facebook:

What's your best pick up line?

De reactie:

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=BDMZjj2G2qw &w=1280 &h=720]

Hier vind je alle 167 video reacties.

Ik ga douchen.

---

sswagers (2013-11-04 11:02:25)

De eerdere Old Spice man in de commercials was ook geniaal. Deze is echter ook goed. Er is ook een voicemail app. Dan typ je je naam en nummer en dan spreekt deze man een van zn typische zinnen in met je naam en nummer erin. I'm on a horse.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:33:22)

[...] smell like a man. man [...]

the stick (2013-11-05 05:55)

Straks heb ik een ontbijt met Harry Starren. Harry ken ik via mijn overbuurman Samir. Das een leuk verhaal. Lees maar hier.

Het ontbijt is niet alleen met Harry maar met nog 8 anderen. Harry organiseert dit soort informele bijeenkomsten eens in de zoveel tijd. Erg inspirerend. Ik neem voor iedereen een kadootje mee en voor één iemand een bijzonder kadootje. Een usb stick met AL mijn verhalen tot nu toe. Ik weet nog niet aan wie ik de stick geef. Ik neem tegenwoordig altijd zo'n stick mee. Het maakt de netwerkbijeenkomsten na mijn presentaties een stuk spannender. Ik eindig mijn presentatie dan met bovenstaande slide. Met de opmerking dat ik nog niet weet aan wie de stick ga geven. Werkt heel goed. Ik sta nooit meer alleen met mijn ziel onder mijn arm me af te vragen 'wat doe ik hier.'

Nee ik sta met een stick in mijn hand me af te vragen of jij deze stick wel van me gaat krijgen.

En dat is niet altijd de eerste de beste.

Maar het wel altijd degene die een interessant antwoord geeft op de vraag:

WAAROM?

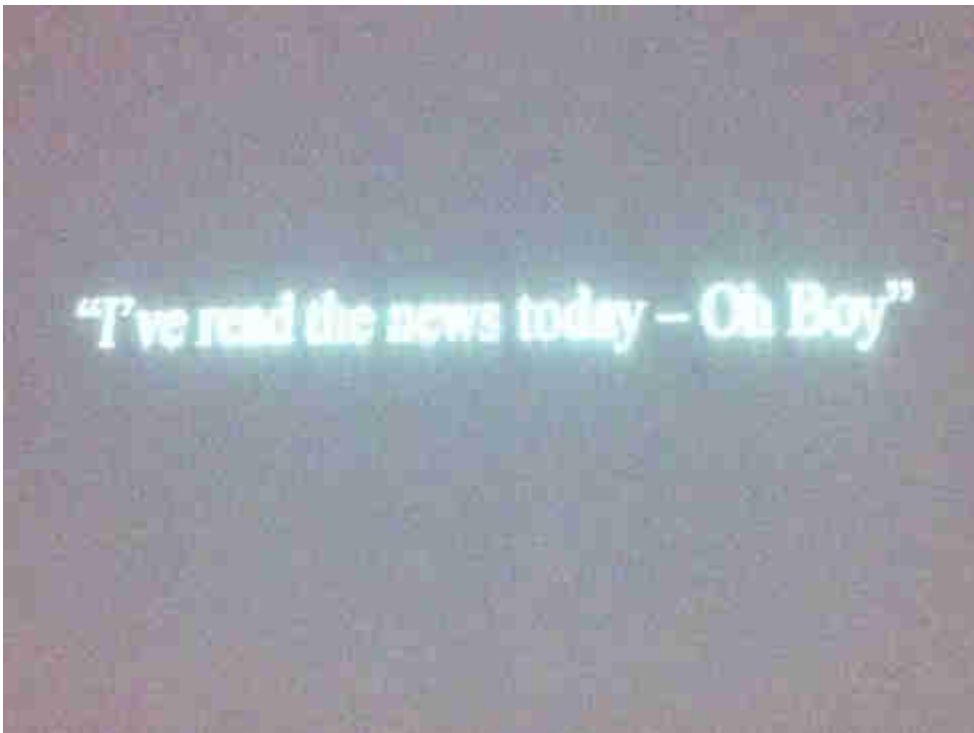
Carolien Geurtsen (2013-11-05 08:01:51)

Wat is het toch een leuk concept Cor, ik heb het eerder bij je gelezen volgens mij maar ik word er even helemaal vrolijk van, dank!

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:32)

[...] the stick [...]

"I've read the news today - Oh boy"(2013-11-06 07:12)

Zo begon Kees Dorst gisteren zijn presentatie over Frame Creation. Een nieuwe manier van waarde creëren.

Prof. Dr. Ir. Kees Dorst is als professor Design Skills for Interaction parttime verbonden aan de Technische Universiteit Eindhoven, en als bijzonder hoogleraar Design Innovation aan de UTS en het Design Innovation Research Centre beide in Sydney. Zijn onderzoek richt zich op de manier waarop ontwerpers denken en werken. Het Frame Creation innovatie model is ontwikkeld op basis van 25 jaar onderzoek naar hoe ontwerpexperts problemen aanpakken. Vervolgens is het als praktijk model getest in het Designing Out Crime Research Centre in Sydney. Volgend jaar komt zijn boek uit onder de vlag van MIT Press over 'Frame Creation - a design-based methodology for driving innovation'.

Oh boy.

Ik ben benieuwd wie er weet waar bovenstaande tekst op de foto vandaan komt.

Dat zegt dan iets over je leeftijd of over je muzieksmaak. Of allebei.

De zin komt uit een nummer van de Beatles. 'A day in the Life'

Maar begint niet met "I've" maar gewoon met "I"

I read the news today oh boy
About a lucky man who made the grade
And though the news was rather sad
Well I just had to laugh
I saw the photograph.

He blew his mind out in a car
He didn't notice that the lights had changed
A crowd of people stood and stared
They'd seen his face before
Nobody was really sure
If he was from the House of Lords.

I saw a film today oh boy
The English Army had just won the war
A crowd of people turned away
but I just had to look
Having read the book.

I'd love to turn you on

De vraag die ik mezelf deze fijne vroege woensdagmorgen stel is:

Did Kees Turn me on met zijn Frame Creation?

Vorige week kreeg ik een telefoontje van Jeannell Kolkman van Design Management Netwerk. Of ik een verslag wilde schrijven over de bijeenkomst die gisteren plaatsvond. Ik was eerder naar een bijeenkomst geweest en had daar toen een stukje over geschreven. Dat stukje over het Oogziekenhuis lees je hier.

Gisteren was er dus een workshop van Kees Dorst; Frame Creation, een nieuwe manier van waarde creëren.

Een nieuwe manier van waarde creëren.

Oh boy.

Kees vraagt zich bij het oplossen van complexe problemen af of we onze problemen nog eigenlijk wel oplossen? En eigenlijk of we het juiste probleem wel oplossen. Er doemen namelijk een heel nieuw soort problemen op.

De wereld is open en complex, dynamisch en genetwerkt. Veel elementen en relaties. Heel veranderlijk.

En 'als iedereen nu even een half jaar zijn adem inhoudt' werkt ook niet. Je kunt je niet afsluiten van de wereld. En je bent ook niet meer in je eentje eigenaar van het probleem.

En in dat laatste woord zit het startpunt van waarde creatie. Wat is het probleem? We zijn geneigd om direct in oplossingen te denken. Maar vergeten vaak wat het ECHTE probleem is.

Goede ontwerpers zijn heel erg probleem gericht. Zij gaan op zoek naar de vraag achter de vraag.

Gisteren vertelde Kees over zijn aanpak in een probleebuurt in Sydney. Een uitgaansgebied. De oplossingen die in het verleden waren bedacht werkten niet. Waarom niet? Omdat ze het verkeerde probleem te pakken hadden. Ze waren op zoek naar criminelen. Maar die liepen er helemaal niet. Er liepen jongeren rond die werden behandeld als criminelen terwijl ze gewoon een leuke avond/nacht wilde.

Het echte probleem was niet criminaliteit. De echte problemen waren een tekort aan toiletten, het ontbreken aan goed openbaar vervoer na half twee 's nachts, het feit dat je een uur moest wachten op een taxi, je als terrorist werd gecontroleerd voordat je een cafe in ging.

Door eerst de context in kaart te brengen en in contact te treden met de stakeholders komt je er achter wat mensen willen en waar ze behoefte hebben. Niemand wil een uur op een taxi wachten. Als je geen crimineel bent word je het wel.

Ook Frame Creation begint net als Design Thinking met MENSEN. Ook Frame Creation is HUMAN CENTRED design. Maar wat is er dan 'anders'.

Wat ik interessant vind aan de aanpak is dat als je de context in kaart hebt gebracht, zicht hebt op de behoefte van mensen en de bijbehorende thema's je deze thema's Framed. Op zoek gaat naar andere contexten waar deze thema's een rol spelen.

Zo framede ze het Sydney verhaal op een muziekfestival en kwamen daar heel bruikbare, lees waardevolle, ideeën uit. De vraag wordt dan:

Hoe zouden ze het taxi en toiletprobleem oplossen op een muziekfestival.

Door de context te veranderen en de juiste problemen aan te pakken kom je op waardevolle ideeën die gebaseerd zijn op wat mensen willen.

Oh boy.

Frame creation. Interessant.

Kees Dorst vertelde gisteren dat de wereld open, complex, dynamisch en genetwerkt is. Veel elementen en relaties. Heel veranderlijk. Ik dacht aan het volgende voorbeeld om eea uit te leggen.

We gaan even honderd jaar terug. Het is 1913. Ik zit aan de keukentafel. Niet te typen op mijn laptop maar waarschijnlijk te schrijven met een vulpen en een inktpotje. Want de ballpoint was er nog niet. Die kwam pas in 1938. Ik moet vandaag naar Den Haag. Als ervaren treinreiziger heb ik gisteren als even aan dame bij het NS loket gevraagd hoe laat ik dan de trein moet hebben. Ze schreef het met haar vulpen op een papiertje. Dankuwel. Ik loop straks naar het station, naar perron 1 en wacht daar. Samen met een aantal andere treinreizigers. Precies op tijd komt de trein aan en ik stap in.

En nu weer terug naar NU. Het is 2013. Ik zit aan de keukentafel op mijn laptop te typen. Ik kijk naar de batterij stand op mijn scherm en bedenk me dat ik hem aan de lader moet hangen. Anders kan ik straks niet werken in de trein. Ik sta op en pak de lader uit mijn tas die in de bijkeuken staat. Pak ook direct de lader voor mijn iPhone. Ik moet vandaag naar Den Haag moet er om 12.00 uur zijn. Ik pak mij mobiel en klik op de trein app. Als ik om 11.20 de trein pak vanaf spoor 3a kom ik om 12.02 in Den Haag aan. Ik pak mijn spullen en loop naar het station. Het voetgangers stoplicht staat op rood en ik hoor het stoplicht langzaam tikken. Toch handig voor blinden. Het stoplicht springt op groen en de tikken volgen elkaar sneller op. Op het station aangekomen check ik in met mijn NS card bij het desbetreffende paaltje. Daar staan er tientallen van verspreid over het station. 'Saldo te laag'. Ik loop terug naar de automaat in de stationshal en houd de card voor de reader. Ik pak mijn portemonnee en pak mijn bankpasje om geld op mijn ns card te zetten. Done. Ik loop vervolgens door de boekhandel naar het perron en twijfel of ik niet de nieuwe Wired of toch de Bright koop. Ik loop door. Bots bijna tegen iemand op die staat te roken bij een rookpaal om vervolgens bijna over een mobiel billboard te vallen waar een koffie en appelflap aanbieding op staat. Zal ik een koffie nemen? Of straks op Rotterdam Centraal bij La Place. Ik kies voor het laatste. Een medewerker van de Spits vraagt of ik een Spits wil. Nee hoor dankjewel. Ik lees geen krant. Ik stap de trein in ga in de stiltecoupe zitten en realiseer me dat ik iets ben vergeten. De koffie? Mijn bankpasje in de automaat?

De Wired? Wie weet het?

Of was u net als ik even afgeleid en de weg kwijt in deze open, complexe, dynamische en genetwerkte wereld.
Heel veranderlijk.

Heel verraderlijk.

Beam me up Scotty.

1913 alsjeblieft.

---

jasperc (2013-11-07 07:55:59)
Je Laptop (opladen)?

cornoltee (2013-11-07 07:58:42)
Inchecken met ns card

monique ricken (2013-11-07 09:14:29)
Hoi, het is verraderlijk ; {}

cornoltee (2013-11-07 09:22:39)
Monique!, dankjewel. :-)

Isadora (2013-11-07 17:47:37)
Cor! I wished I could read your blog without using any stupid translator, but my Dutch, you know, is not that good! I'm writing a paper on Urban form and Health, and I used the Sinek's Golden circle you presented us to structure my argumentation. It's too good! I'm so glad to be your pupil and being able to share your inspirations! You made yourself present in our lives even when we're not working directly on design stuff. Thank you! *I owe you the letter, I know. I still have to kill this Kabouter. (: Hope you're good there! Isadora

puuramsterdam (2013-11-07 22:36:57)
foei

Michel van Dort (2013-11-07 22:48:43)
Maar hoe zit je feedbacksysteem in elkaar dan..... in 1913

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:41)
[...] verraderlijkveranderlijk [...]

Waardevol. Waardeloos. Wat is iets waard? Ik schreef al eerder over 'waarde en geld'. Onze wereld wordt geregeerd door geld en dat is waardeloos. Ik ben heel blij met de crisis er ontstaan daardoor namelijk hele interessante andere waardesystemen.

Wat is iets waard?

Ik vind dat vaak heel lastig. Zeker als je in de dienstverlening zit.

Voorbeeld.

De afgelopen week heb ik drie opdrachten gedaan. Ze duurde allemaal even lang. De inhoud was min of meer hetzelfde maar de context was steeds anders.

Ik heb ook de facturen inmiddels gemaakt:

1. € 3.000

2. € 1.400

3. € 500

Niet alleen de content bepaalt de waarde. De context is misschien nog wel veel belangrijker. Maar het belangrijkste is de impact. En de ervaring leert dat mijn klanten achteraf, meestal, erg tevreden zijn. Dus wordt het weer eens tijd voor een experiment.

Binnenkort ga ik een opdracht doen die ik niet vooraf begroot maar achteraf laat waarderen.

Aan het eind vraag ik dan "Wat vond je het waard?"

En dat hoeft ook niet alleen in geld uitgedrukt worden. Misschien heb je welk iets te ruilen wat ik heel waardevol vind.

Van ruilen komt huilen, zei mijn moeder altijd.

Sorry Ma. Ik ga het toch proberen.

---

ruud baan (2013-11-08 08:53:03)

Dat is een goeie! Wat vond je het waard. Verstuurd vanaf mijn iPhone

Reemer (2013-11-08 09:49:23)

Daar komt de #dtv durfgevragen ook vandaan. Daar zijn verschillende experimenten mee gedaan met verrassende uitkomsten. Keep us posted on this.

GAF van Baalen (2013-11-08 10:06:08)

Er was/is een reclamebureau welke daar mee experimenteerde. Klanten vonden het erg moeilijk achteraf de waarde te bepalen. Had zelf het idee dat het meer een publiciteit stunt was voor het bureau zelf. Ben benieuwd of ze het nog steeds doen....

Gideon Boekenoogen (2013-11-08 12:49:58)

Wat maakt dat je met een voorbeeld komt waaruit je kunt afleiden dat je in een week Eur 4.900 in rekening hebt gebracht?

cornoltee (2013-11-08 20:06:04)

what do you mean gideon

Bouke Staphorst (2013-11-14 10:50:51)

mmm.... ik geloof dat er een theaterprogramma is, of komt, dat zijn toeschouwers achteraf laat betalen. Uit een eerder experiment bleek dat de gemiddelde prijs van de kaartjes dan hoger uitvalt. Kennelijk weet je zelf na verloop van tijd je werk niet helemaal goed meer te waarderen en is het voor de ontvanger waardevoller.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-27 06:33:32)

[...] waardevol? [...]

Gisteren in de trein van Rotterdam naar Utrecht (tussen 8.00 en 9.00) maakte ik een prachtig voorbeeld van waardecreatie mee. Voor mij is de trein vaak het ideale vervoersmiddel. Ik zit altijd in de stiltecoupe die de laatste tijd ook echt stil is. Zo ook gisteren. Totdat de hoofdconducteur hoorbaar werd via de intercom. Hij was de eerste conducteur die mensen er op aan sprak om de stilte in de stiltecoupe te respecteren. Dat vond ik heel waardevol. Dat scheelt mij weer werk. Ik spreek mensen er namelijk ALTIJD op aan als ze zitten te praten in de stiltecoupe. Met een vriendelijke glimlach. Sommige mensen weten het ook gewoon niet. In het begin vond ik het lastig om te doen maar het gaat steeds beter. En alle hulp is welkom. Dus ik was blij met de opmerking van de hoofdconducteur. Een kleine glimlach verscheen op mijn mond. Die glimlach werd groter toen de conducteur zijn boodschap afsloot met de volgende zin:

”We wensen u een fantastische reis en voor u het weet bent u in Groningen.”

Nu zat werkelijk IEDEREEN met een glimlach in de stiltecoupe en hier en daar fluisterden mensen met elkaar over de positieve en enthousiaste conducteur. Ik keek rond en echt IEDEREEN zat te lachen. Best knap .

Ik heb snel een foto van gemaakt. Jammer dat ik geen 360 graden camera had.

Toen de conducteur kort daarna de stiltecoupe in kwam om de kaartjes te controleren sprak ik hem er op aan. Ik vertelde hem wat hij niet had kunnen zien, gaf hem een hand en bedankte hem. Zichtbaar in zijn nopjes nam hij het compliment in ontvangst en vervolgde zijn controle.

Toen hij even later via de intercom ook de machinist nog bedankte toen we in Utrecht aankwamen, wist ik het zeker. Deze man is een held. Deze man doet wat ie leuk vindt. Deze man heeft mijn treinreis een stuk waardevoller gemaakt. En niet alleen van mij. Toen hij vervolgens bij de uitgang ging staan en IEDEREEN een fijne dag toewenste en IEDEREEN vervolgens 'Welkom' heette in 'zijn' trein, wist ik dat hij mijn onderwerp van de

presentatie zou zijn die ik 10 minuten later aan 4de jaars studenten moest geven. Mijn presentatie ging namelijk over waardecreatie. En aan welke voorwaarden creativiteit moet voldoen om uiteindelijk waarde te creëren.

Deze conducteur had mijn college niet nodig. Hij begrijpt dat de NS veel meer doet dan mensen van A naar B te vervoeren. Hij is een toonbeeld van waardecreatie.

Hij is een HELD.

Dankjewel NS.

Het was, weer, waardevol.

ps

Ik hoop dat ook deze post weer gelezen wordt door Erik Beenen. Directeur consumentenmarkt NS Reizigers.

Jacob Jan (2013-11-09 11:03:09)

En dankzij jou spreid de glimlach zich verder uit. Dat is trouwens waar ik zo van houdt. Mensen die enthousiast zijn ergens over. Tweede hands schoonheid, tweede hand genieten, noem ik dat. Genieten van plezier dat van iemand af spat. Dank je.

Erik Beenen (2013-11-09 15:17:09)

Hallo Cor, Ook deze weer met plezier en een zeker gevoel van trots gelezen. En vind m zo mooi: waardecreatie door wat mensen doen....voor jou, de klant, met plezier. Het is besmettelijk. Groet, Erik Beenen

cornoltee (2013-11-10 11:23:44)

Jacob Jan, Heel graag gedaan natuurlijk. Kom je nog as donderdag? groet cor

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:46)

[...] ssssssssssssssst [...]

Na het verhaal van gisteren over waardecreatie bij de Nederlandse Spoorwegen wil ik jullie ook mijn 5 minuten durende presentatie over waarde laten zien. Op de HKU is een aantal kerndomeinen gedefinieerd en die van 'mij' is creativiteit. Even voor de duidelijkheid. Voor een definitie van creativiteit gebruik ik die van Sir Ken Robinson:

Het bedenken van originele, waardevolle ideeën in het NU.

Het elke middag naar de maan sturen van honden om ze daar te laten poepen en ze om 5 uur weer te laten terugkeren is een heel origineel maar niet haalbaar idee voor het oplossen van het 'poep op straat' probleem. Niet creatief dus.

Enfin. Wat is dan wel waardevolle shit.

Toen ik vrijdagochtend vroeg een banaan in de fruitmand zag liggen, kreeg ik een idee. Een idee om met deze banaan 'waarde' uit te leggen.

De vraag die ik mezelf stelde was: "Wat is deze banaan waard?" Deze vraag kwam voort uit mijn eigen vraag wat ik waard ben. Zakelijk gezien.

Vorige week had ik drie opdrachten gedaan. Ze duurde allemaal even lang. De inhoud was min of meer hetzelfde maar de context was steeds anders.

Toch werden ze allemaal anders gewaardeerd. In geld uitgedrukt:

1. € 3.000

718

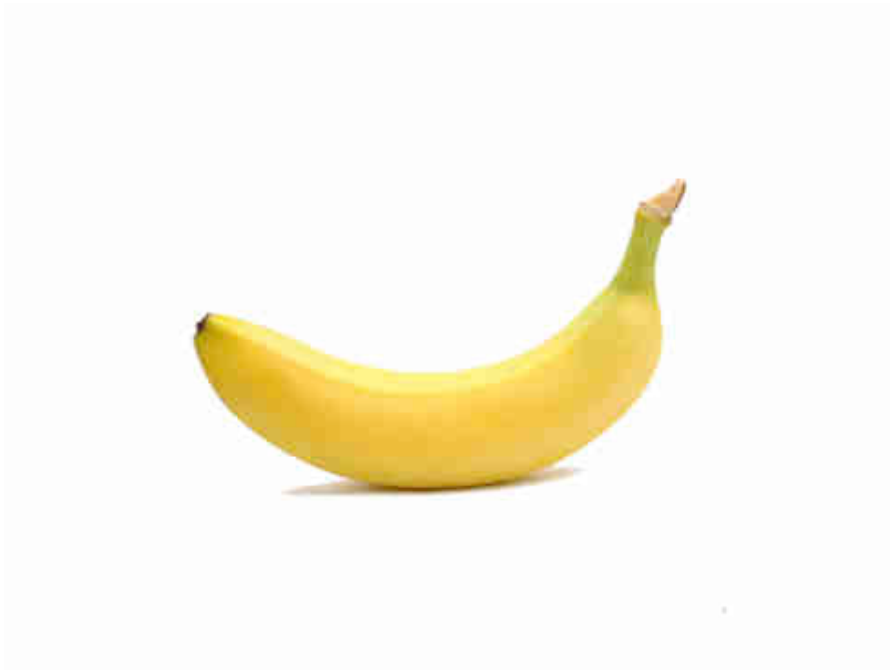
2. € 1.400

3. € 500

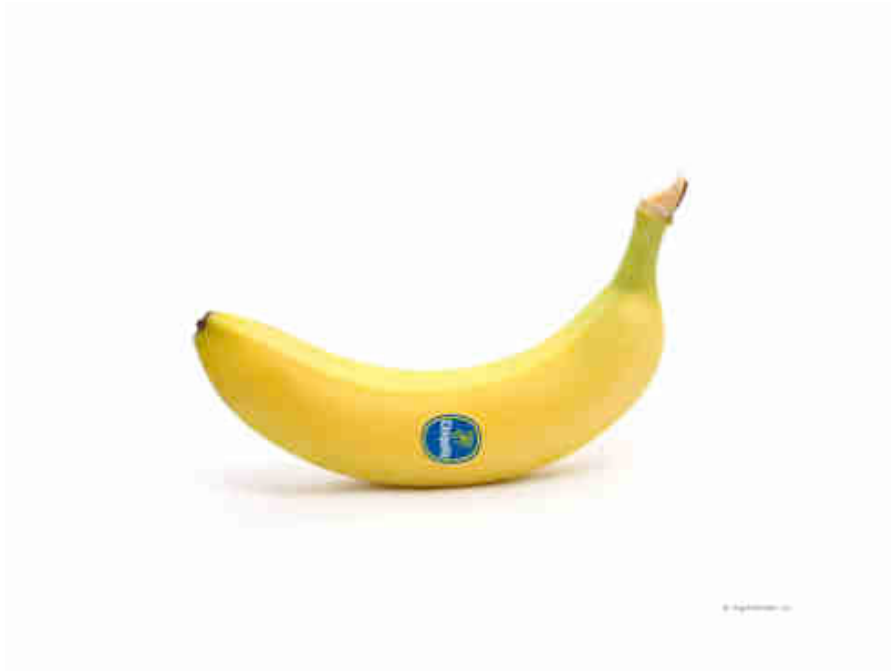
Niet alleen de content bepaalt de waarde. De context is misschien nog wel veel belangrijker. Maar het belangrijkste is de impact. Wat betekent het voor je?

Terug naar de banaan.

Bij elk plaatje vraag ik je wat is deze banaan waard? Voor jou.

En deze?

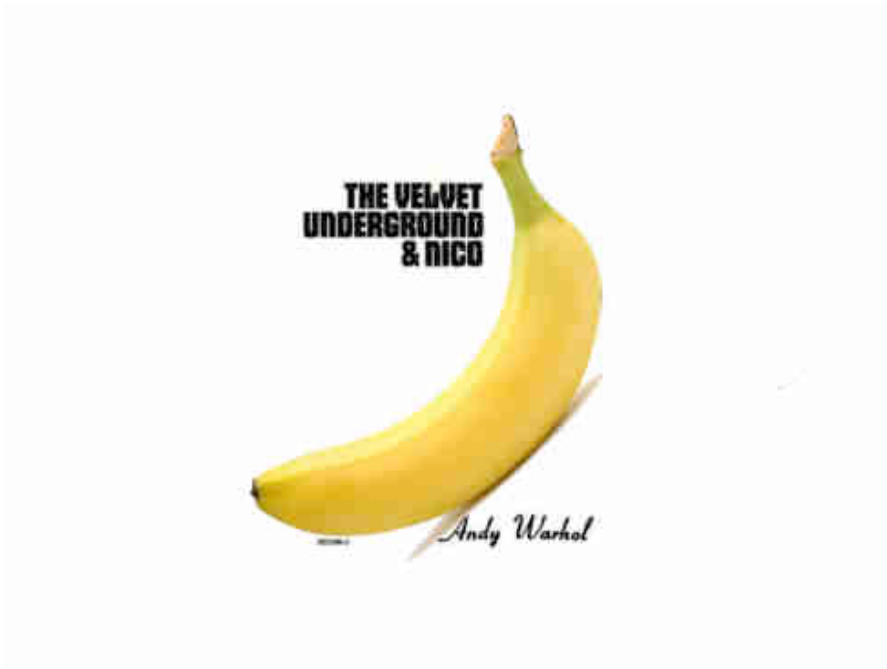

Vind je hem zo waardevoller? Zo schuin.

En wat vind je van deze?

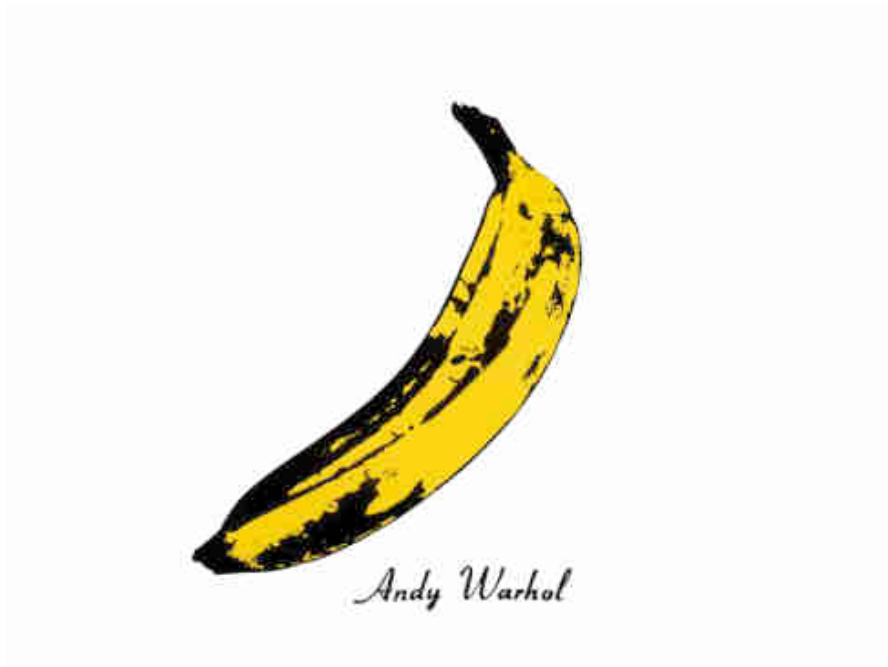
Misschien heb je het origineel wel op LP

En wat is deze LP waard nu Lou Reed er niet meer is?

En stel je eens voor dat je de originele Andy Warhol aan de muur hebt hangen?

Andy Warhol is mijn favoriete kunstenaar. Zijn beste werk staat overigens niet in een museum. Zijn beste werk stond in een kamertje bij zijn moeder. Het internationale veilinghuis Sotheby's had negen dagen nodig om Warhols immense verzameling van kunst en 'prullaria' te veilen. De bruto-opbrengst van deze veiling was ca. 20 miljoen dollar. Onder de prullaria waren ingepakte kadootjes die Andy had gekocht bij Macy's. Niemand wist wat de inhoud was. Mensen betaalden een vermogen om een van die ingepakte warenhuis kadootjes van Andy Warhol te bemachtigen. Met een certificaat van Sotheby's. Het bewijs dat ze een 'echte' Andy Warhol hadden gekocht. Er zijn geen regels voor waardebepaling.

De waarde bepaal JIJ.

Wist je dat 'Hardly No Law' een anagram was van Andy Warhol.

Ik ook niet.

Andy wel.

Gert-Jan Sebes (2013-11-10 12:55:28)
Je bent weer in waarde gestegen Cor.

cornoltee (2013-11-10 13:20:41)
Klopt! Ik heb net een banaan op :-)

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:49)
[...] hardly no law [...]

Dit is Design Thinking by Doing verhaal 487/1001. Gaan met die banaan. | Design Thinking by Doing (2014-06-26 06:51:04)
[...] van gisteren leek het me goed om het deze morgen over bananen te hebben. Ik schreef al eerder over de waarde van een banaan. Maar wat zou een banaan NU voor JOU waard zijn? De waarde van die banaan is afhankelijk van wat [...]

HITME (2013-11-11 06:45)

Als ik je vraag wat je voor de kost doet, wat vertel je dan?

Kom je met een feitelijke opsomming van wat je DOET of vertel je een verhaal met emotionele impact?

Zeg je 'Ik ben pompbediende' of zeg je 'Ik voorzie mensen en hun heilige koe van de essentiële brandstoffen zodat ze hun reis kunnen vervolgen.'

Zeg je 'Ik ben bakker' of zeg je 'In het holst van de nacht, als iedereen nog op een oor ligt, speel ik een beetje God. Ik meng water, meel, gist en een snufje zout, ontsteek het ochtendvuur om later in alle vroegte de boterhamzakjes en trommetjes te laten vullen door een leger van vaders en moeders.'

Een verhaal is een opsomming van feiten die een emotionele tik uitdelen. Een lach of een traan. Of allebei.

Als je impact wilt maken moet je tegenwoordig hard slaan. Heel hard.

Ok kom maar op.

Hit me.

If you wanna be a hit.

Harder.

Anna-Maria Giannattasio (2013-11-11 09:19:14)

Ok cor komtie: Ik ben een emotie/avonturen/kennis-fontein. Dag en nacht. Door heel Nederland. Elke dag van de week. Samen met mijn Puur-leger en Puur legerplaatsen in 020/030, zet ik de levens van mijn klanten op hun kop. Ik maak hun breinen soepeler en slimmer. Ik zorg dat ze anders kijken naar zichzelf en naar de wereld. Al zestien jaar heb ik een missie : beleven-genieten-onthouden. Mijn klant voelt minimaal twintig jaar mijn Puur belevenis in het hoofd doorzingen. Het liefst in positieve zin. Puur trainingen- uitjes- feesten en workshops. dat ben ik. Privé en werk is één. En ik zou niets ander willen dan dit.

Sara LS (2013-11-11 09:41:31)

Zie je, het verschil tussen welke functie je hebt (sommigen verwarren dat met hun zijn, 'ik ben...' en vertellen wat je doet. Dat laatste is natuurlijk oneindig veel interessanter.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:51)
[...] HITME [...]

Thumbs up (2013-11-12 06:13)

Antanas Mockus was een professor op de universiteit van Bogota in de jaren negentig. Totdat hij zijn broek liet zakken in een volle collegezaal. Hij werd ontslagen maar de de studenten opstand was voorbij.

Antanas Mockus begrijpt als geen ander dat Play (humor, spel en plezier) de krachtigste, aangeboren menselijke vaardigheid is om te veranderen.

De inwoners van Bogota geloofden hem en maakte hem burgemeester. En wat doe je als burgemeester? Dan pak je problemen aan. Een van de grootste problemen in de stad, aangegeven door de inwoners, was het verkeer. De corrupte politie werkte niet dus moest er een oplossing bedacht worden.

Antanas Mockus introduceerde mimespelers als verkeersregelaars en gaf ze twee kaarten.

Thumbs up.

Thumbs down.

Ik heb mimes nooit leuk gevonden.

Nooit waardevol.

Maar in een andere context kunnen zelfs mimes heel waardevol zijn.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:53)
[...] Thumbs up [...]

Deze post is NIEUW.

Nu nog beter.

Nog beter leesbaar.

Suikervrij.

Is gemaakt van lokale ingrediënten.

Eindelijk 100 % recyclebaar.

100 % gratis. En blijft dat ook.

Door het lezen van deze post draagt u bij aan een betere wereld.

Voor elke gelezen letter doneren wij 1 liter gebakken lucht aan de slachtoffers van die ene ramp.

Als u binnen een uur een abonnement neemt maakt u kans op € 1.000.000.

Kortom als je echt niets te vertellen hebt dan zeg je gewoon dat je nieuw of vernieuwd bent.

Morgen weer een nieuwe post.

Heeft u vragen?

Bel 112

of 0624965000.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:55)
[...] NIEUW! [...]

nieuwsgretig (2013-11-14 07:25)

Nieuwsgretig is eigenlijk een veel beter woord dan nieuwsgierig. (dankjewel Ronald).

Misschien komt het omdat ik onbewust bezig was met nieuwsgierigheid vanwege de bijeenkomst vanavond. Maar waarschijnlijk kwam het omdat ik gewoon echt nieuwsgretig was. Ik wilde weten wat het was. Leg uit.

Gisteren gaf ik een college Design Thinking bij Fontys. Coen en Joris (twee docenten) hadden me ingehuurd. Na het college liep ik naar het station en kwam onderweg dit tentje tegen op 100 meter van het station:

Buutvrij. creatief koffiecefe.

Die naam maakte me wel heeeel nieuwsgierig....uhm nieuwsgretig.

Dus ik naar binnen. Ik bestelde er een CORTado en keek rustig rond. Wat een leuk tentje en wat een lekkere koffie.

Maar wat stond daar op de muur?

16 uitgestelde koffie.

Uitgestelde koffie? Wat zou dat zijn? Is dat het aantal koppen koffie die het personeel nog tegoed heeft omdat het zo druk is dat ze geen koffiebreek konden nemen? Ik had geen idee. Ik wilde het weten. Ik nam een foto van het bordje en vroeg het de koffiejuuffrouw.

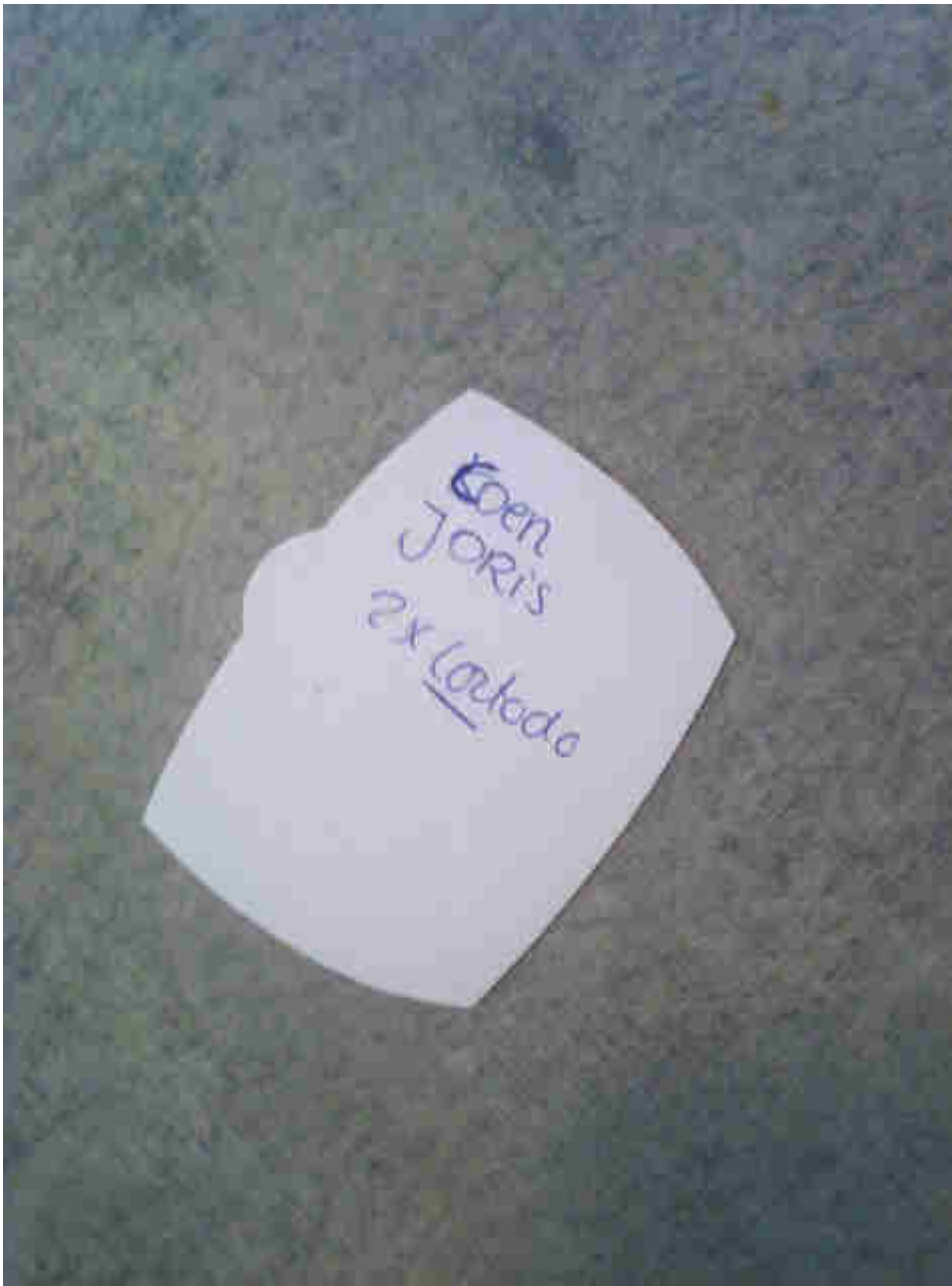
Het was zeker niet de koffie die ze nog tegoed hadden. Dan hadden er nog veeeeeeel meer streepjes gestaan. Het gaat dus blijkbaar goed met Buutvrij. Gelukkig maar. Want een koffiecafe met zulke koffie, zo'n interieur en zulke dames gun ik het van harte.

Maar uitgestelde koffie”?

Een uitgestelde koffie is een koffie die je koopt voor iemand die na je komt. Voor iemand die geen geld heeft voor een kop koffie buiten de deur. Of voor iemand die heel graag een tweede kopje lust maar even krap zit. Een idee dat over is komen waaien uit het buitenland.

Wat een mooi idee! Het inspireerde me tot de volgende actie. Om Coen en Joris te bedanken voor het

collega dat ik mocht geven bestelde en betaalde ik twee CORTado's. Voor Coen en Joris. De koffiejuffrouw schreef het op een viltje. (Nog leuker zou zijn op een koffiefilter of bekertje)

Alsjeblieft Coen en Joris. Twee uitgestelde CORTado's. Bedankt voor de opdracht.

Buuuuuuuuuuuuuuuuuuuuut Vrij.

tonrodenburg (2013-11-14 10:23:44)

totaal briljante observatie over een totaal briljante dienstverlener eh..koffietent :-))

De Beschermheer (2013-11-14 16:16:54)

Lekker! Dank voor dit topcadeau!

En als je niet nieuwsgierig bent, lees je dit dan niet? | Jacob Jan Voerman (2013-11-15 00:34:33)

[...] dank aan Cor Noltee, die een heerlijke avond over nieuwsgretigheid [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:18:58)

[...] nieuwsgretig [...]

GEFLEST (2013-11-15 06:58)

De Dure Decembermaand staat weer voor de deur en het schijnt nog steeds crisis te zijn. Of praten we die elkaar gewoon aan. Het is maar hoe je het bekijkt natuurlijk. Er zijn volgens mij mensen op deze aardkloot die meer recht van spreken hebben wat betreft een crisis. Maar ja mensen moeten nu eenmaal wat te zeiken hebben. Met name mensen die zelf weinig positiefs bijdrage aan deze wereld.....en zichzelf.

Gelukkig zijn jullie dat niet. Dat 'soort' leest mijn blog niet. Die zouden zoveel positief niet aankunnen.

Toch wil ik iets doen voor die mensen. Een positieve actie. An act of kindness. Ik kwam er op toen ik het filmpje van Paul Bloom zag op TED. Die tip had ik gekregen van Gerard Arink. En inderdaad Gerard, een geweldig filmpje. Eén stukje uit dat filmpje viel me bijzonder op. Het ging over wijn. Onderzoek wijst keer op keer uit dat als mensen wijn drinken uit een hele dure fles ze deze wijn ook lekkerder vinden. Ook als er hele goedkope wijn in zit. Ze zeggen het niet alleen. Nee ze VINDEN hem ook echt lekkerder. Als je gelooft dat het dure wijn is dan

vind je hem ook lekkerder. Ze hebben dit getest in een FMRI scanner en zagen dat de gebieden in de hersenen die aangeven of iemand geniet oplichtten als een kerstmisboom.

Met De Dure Decembermaand voor de deur en die azijnpissende collega tegenover je, is het tijd voor actie. Een wijnactie. Een goedkope, waardevolle wijnactie.

Stap 1.

Je koopt een heeeeeeele goedkope fles wijn met schroefdop. Nee NOG goedkoper.

Stap 2.

Zondagochtend om een uur of tien ga je naar een glasbak in een dure buurt en wacht je tot er een geblondeerde, gebotoxte, silicone bejaarde uit een Porsche Cayenne stapt.

Stap 3.

Je vraagt of je haar duurste fles wijn met schroefdop mag hebben. Voordat ze hem in de glasbak gooit. Let op de schroefdop. Voel je je echt heel ongemakkelijk zeg dan dat je zoontje dure flessen spaart.

Stap 4.

Je schenkt thuis de goedkope wijn in de dure fles. Schroefdop erop. Niet vergeten. Goedkope wijn vlekt net zo erg als dure.

Stap 5.

Doe hem in een wijnkistje.

Wacht tot December.

Geef in December.

Glimlach in December.

Geniet in December.

WEES GEGROET EN WEES WELKOM | Design Thinking by Doing (2014-01-09 07:22:59)

[...] Stuur me een mailtje als je erbij wilt zijn. Dan weet ik een beetje hoeveel goedkope wijn ik in dure flessen moet overgieten en hoeveel brood ik moet [...]

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:19:03)

[...] GEFLEST [...]

VEILIGGEVOEL (2013-11-16 06:07)

Gisteren liep ik langs de zijkant van ons huis en hoorde ik mijn naam roepen. Ik draaide me om en zag onze buurvrouw staan met een grote glimlach.

'Er is een heel groot pakket afgeleverd.'

Een groot pakket? Ik verwacht eigenlijk alleen maar een klein pakket van Christophe uit Parijs met een T-shirt uit het Dali museum. Maar waarschijnlijk staat dat kado nog steeds op zijn bureau.

Was het dan misschien een hele goede fles wijn van een van mijn lezers? Die optie viel af toen de buurvrouw me de doos aanwierp. Toch het T-shirt uit Parijs. Het was wel een hele grote doos voor een T-shirt. En het was een doos waar Italiaanse wijn in had gezeten. Ik ging toch voor het T-shirt. En misschien zat er nog wel meer in? Spannend, spannend, spannend.

Ik was nieuwsgierig.

Nu had ik de doos natuurlijk dicht kunnen laten. Zoals JJ Abrams (maker van de serie 'Lost') deed met de goocheldoos die hij jaren geleden kocht. De doos zou een mysterie worden. Een doos vol mogelijkheden. Er zijn

mensen die dat kunnen. Hun nieuwsgierigheid bedwingen. Ik niet. Ik ben dan ook niet nieuwsgierig.

Ik ben nieuwsgretig.

Wat zat er in de doos? Ik ging toch nog steeds voor de T-shirt 'plus' optie uit Parijs. Ik pakte een schaar en prikte voorzichtig een gat in de kartonnen doos. Niet te diep want ik wilde het T-shirt niet kapot maken. Ik scheurde vervolgens met mijn handen de doos open en zag een stukje gekleurd 8 mm dik soort snelbinder. Zo'n elastieke 'spin'. Een snelbinder? In combinatie met een T-shirt uit het Dali museum? Eigenlijk had ik op dat moment even moeten gaan zitten en nadenken wat het zou kunnen zijn. Maar ja. Nieuwsgretigheid he. Niet te doen. Vier seconden later was de doos open en zag ik wat de spin echt was. Het was een stroomdraad. De levensader van mijn Rijkswachter.

Rijkswachter?

"De Rijkswachters hebben jarenlang de kunstschaten van het Rijksmuseum beschermd en hebben met hen de hele wereld rondgereisd. Het Rijksmuseum is weer open en nu zijn de transportkisten waaruit deze Rijkswachters zijn gemaakt, niet meer nodig. De transportkisten krijgen zo een nieuw leven. Iedere Rijkswachter heeft een ander verhaal. En ik, de nieuwe eigenaar, kan uitzoeken welke kunstschat deze Rijkswachter heeft beschermd. Voer het nummer van jouw Rijkswachter in en ontdek welke kunstschat er door deze Rijkswachter veilig was opgeborgen toen het Rijksmuseum werd verbouwd."

Rijkswachters is een project van BEEmeubels.

BEEmeubels is Boudewijn van den Bosch (1975). Meubelmaker en ontwerper. Hij werkt graag met materiaal dat al een leven heeft gehad. Design op maat met veel liefde gemaakt.

Een geweldig idee! En weet je wat nu zo spannend was? Ook mijn Rijkswachter heeft dus een nummer: 1034. En toen ik dat nummer intikte op rijkswachters.nl wachtte ik met spanning af welke schat mijn Rijkswachter had beschermd.

Deze:

Over Rijkswachters ↓ **RIJKSWACHTERS** ↑ Koop Rijkswachter

rijkswachter **RW1034**

OBJECTNAAM
vleugelpiano

TITEL
Empire-vleugelpiano van mahoniehout met verguld bronsbeslag

VERVAARDIGER
Erard Frères

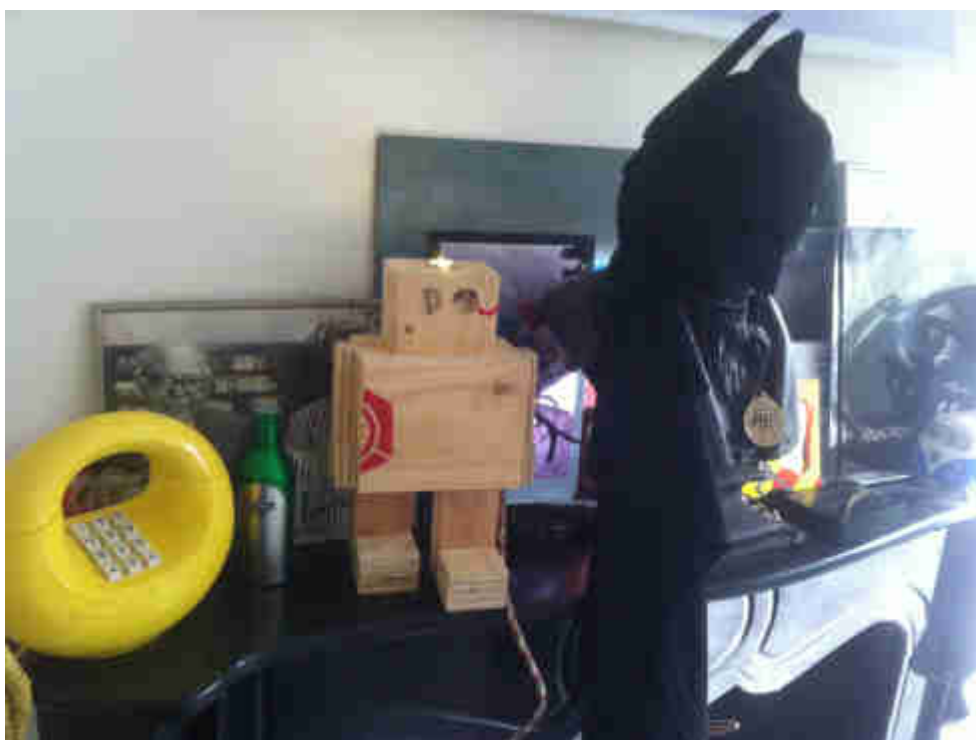
ZAALNUMMER
1.12 (19) 1815; Waterloo en koning Willem I

Kijk ook om het ooraad op de website van het Rijksmuseum te krijgen...

Rijkswachters: trouwe bewakers van de kunst in het Rijksmuseum

Een vleugelpiano van Koning Lodewijk Napoleon. Hij bestelde deze kostbaar uitgevoerde piano voor zijn muzikale echtgenote Hortense, die ook harp en klavecimbel speelde. Hij was bestemd voor de concertzaal in het koninklijk paleis in Amsterdam. Het instrument was ook een pronkstuk, vervaardigd van vele rijke materialen en gedecoreerd met verguld bronzen ornamenten. Na de troonsafstand in 1810 bleef de piano achter in de blauwe salon van het paleis.

Nu beschermt Rijkswachter 34 mijn kunstschaten en houdt mij goed in de gaten. Samen met Mozart en Batman.

Veilig gevoel.

PS

Er zijn nog een paar Rijkswachters te koop.....geloof ik.

Ken jij zenoemenhetdesignthinking? | Design Thinking by Doing (2014-01-26 08:19:05)
[...] VEILIGGEVOEL [...]

gads

BlogBook v0.5,
L^AT_EX 2_ε & GNU/Linux.
<http://www.blogbooker.com>

Edited: 2 oktober 2015

